

Ośrodek Dokumentacji Zabytków

Katalog Tek Glinki

3

Katalog Rzeczowy

Opracowała
Teresa Zielińska

Warszawa 1971

Ministerstwo Kultury i Sztuki
Zarząd Muzeów i Ochrony Zabytków

Objaśnienie układu

Katalog rzeczowy ujmuje te materiały zawarte w Tekach Glinki, które zostały pominięte w obu poprzednich katalogach jako niezwiązane z hasłami osobowymi lub geograficznymi, bądź też wykorzystane w nich, ale pod innym kątem widzenia. Katalog rzeczowy posiada układ chronologiczny. Wyjątkowo tylko w hasłach : II. „Ikonografia i kartografia zawarte w Tekach Glinki” oraz IX. „Rzeźby i sztuka 1. Opisy i fotografia” zastosowano układ alfabetyczny, a w obrębie jego układ chronologiczny. Układ alfabetyczny występuje też przy odsyłaczach, które wiążą w paru miejscach katalog rzeczowy z katalogami: osobowym i alfabetycznym. Wzajemne ustosunkowanie wszystkich trzech katalogów zostało zostało już scharakteryzowane we wstępie do całości wydawnictwa /zob. Katalog Tek Glinki 1. Katalog osobowy str. 7 – 11/.

Szczegółowy schemat katalogu rzeczowego znajduje się w niniejszym tomie na stronach 7 – 14. Na tym miejscu chcemy jedynie nakreślić ogólną koncepcję tego układu. Omawiany katalog dzieli się więc na dwie części: wstępną i szczegółową. Część wstępna informuje z jakich archiwów i rękopiśmiennych zbiorów bibliotecznych korzystał J. Glinka sporządzając swe wypisy, podaje zestawienie bibliograficzne literatury na której się opierał, wzmianki o innych źródłach informacji oraz zawiera osobny wykaz fotografii, kartografików i innych przekazów ikonograficznych zawartych w Tekach. Część szczegółowa składa się natomiast z dwóch zasadniczych grup hasel. Grupa pierwsza to hasła odnoszące się do różnego rodzaju obiektów sztuki i kultury materialnej poczynając od całych założeń pałacowo – parkowych, poprzez poszczególne obiekty i stałe elementy ich wyposażenia, a kończąc na najdrobniejszych przedmiotach z uwzględnieniem ich przeznaczenia, surowca, a także pochodzenia. Drugą grupę tworzą zapiski informujące o różnych grupach społecznych /grupy narodowościowe, wyznaniowe i zawodowe/ i różnych aspektach działalności ludzkiej. Najobficiej została udokumentowana działalność w zakresie gospodarstwa wiejskiego, budownictwa, handlu i komunikacji. Ubocznie pojawiły się również zagadnienia życia politycznego, kultury umysłowej i obyczajów.

Zarówno ogólna koncepcja, jak i wewnętrzny układ katalogu są odbiciem zawartości opracowanych Tek, stąd pewne luki wśród hasel, a także dysproporcje w ich objętości.

T. Z.

SCHEMAT KATALOGU RZECZOWEGO „TEK GLINKI”

Hasło	układ w obrębie hasła	strona
<i>Część wstępna</i>		
I. ŹRÓDŁA WYKORZYSTANE W TEKACH GLINKI		9
1. Wykaz archiwów bibliotek i zbiorów dzieł sztuki	alfabetyczny układ miejscowości	9
2. Wiadomości z autopsji i wywiadów	układ chronologiczny	11
3. Bibliografia	alfabetyczny układ autorów	12
II. IKONOGRAFIA I KARTOGRAFIA ZAWARTA W TEKACH GLINKI		35
	alfabetyczny układ obiektów	35
<i>Część szczegółowa</i>		
III. BUDOWLE I INSTYTUCJE KOŚCIELNE		46
1. Ogólne zbiorcze	układ chronologiczny	46
2. Kościoły, klasztory i kaplice katolickie	jw.	46
3. Cerkwie i klasztory unickie	jw.	60
4. Cerkwie i klasztory prawosławne	jw.	63
5. Kościoły ewangelickie	jw.	64
6. Bożnice i domy modlitwy	jw.	64
7. Seminarium duchowne	jw.	65
8. Plebanie	jw.	65
9. Cmentarze	jw.	66
IV. BUDOWLE I INSTYTUCJE ŚWIECKIE		67
1. Zamki i twierdze	układ chronologiczny	67
2. Pałace i dwory	jw.	69
3. Kamienice	jw.	89
4. Budynki mieszkalne różne	jw.	92
5. Ratusze	jw.	93
6. Arsenale, cekhausy, wartownie, areszty	jw.	94
7. Bramy miejskie /w Białymstoku/	jw.	95
8. Kramy	jw.	95
9. Karczmy, szynki, austerie, zajazdy	jw.	95
10. Szkoły	jw.	98
11. Szpitale	jw.	100
12. Drukarnie	jw.	101
13. Teatry	jw.	102
14. Dom masonów w Białymstoku	jw.	103
15. Alumnat tj. Dom Inwalidów Wojskowych w Tykocinie	jw.	103
16. Zakłady przemysłowe	jw.	105

Ogólne, zbiorcze	jw.	105
Blechy wosku	jw.	105
Browary, gorzelnie, słodownie	jw.	105
Cegielnie	jw.	107
Garncarnie	jw.	108
Huty szkła	jw.	108
Huty żelaza	jw.	109
Kuźnice, kuźnie	jw.	110
Majdany potażowe i saletrzane	jw.	110
Młyny /deptaki wiatraki wodne/	jw. /w ramach grup/	110
Mydlarnia	jw.	113
Rzeźnie	jw.	113
Stolarnie	jw.	113
Tartaki	jw.	113
Tkalnie	jw.	113
17. Budynki gospodarcze		114
Ogólne, zbiorcze	układ chronologiczny	114
Budynki myśliwskie /bażantarnia, kuropatwiarnia, psiarnia, sieciarnia, zwierzyńce/	jw. /w ramach grup/	115
Stajnie maneże wozownie	jw. /w ramach grup/	117
Holendernie	jw.	118
Pstrągarnie	jw.	118
Cieplarnie	jw.	119
Spichlerze, lodownie, szopy	jw. /w ramach grup/	120
Piekarnia	jw.	121
Skarbiec	jw.	121
V. PARKI, OGRODY, ARCHITEKTURA OGRODOWA		121
1. Parki, ogrody	układ chronologiczny	121
2. Bramy, ogrodzenia	jw.	128
3. Altanki i inne elementy architektoniczne	jw.	130
VI. URZĄDZENIA WODNE I SANITARNE		131
1. Ogólne, zbiorcze	układ chronologiczny	131
2. Stawy, kanały, groble i tamy	jw.	133
3. Mosty, mostki	jw.	134
4. Fontanny, kaskady	jw.	136
5. Studnie, urządzenia wodociągowe i sanitarne, łaźnie	jw.	137
VII. WYPOSAŻENIE WNEŹRZ		138
1. Wnętrza sakralne – ogólne, zbiorcze	układ chronologiczny	138
2. Wnętrza świeckie – ogólne, zbiorcze	jw.	139
3. Poszczególne elementy wyposażenia	jw.	143
Ambony	jw.	143

Chrzcielnice	jw.	144
Kropielnice	jw.	144
Okna i drzwi	jw.	144
Ołtarze i cyboria	jw.	146
Organy /prospekty/	jw.	147
Piece, kominki, kafle	jw.	147
Posadzki	jw.	150
Schody	jw.	152
Ściany /ich ozdabianie/	jw.	153
VIII. MALARSTWO, GRAFIKA, KARTOGRAFIA		155
1. Ogólne, zbiorcze, różne	układ chronologiczny	155
2. Malarstwo ściennie	jw.	156
3. Malarstwo sztalugowe i inne	jw.	157
4. Grafika, mapy, „abrysy” „planty”	jw.	161
5. Konserwacja, oprawa obrazów	jw.	167
IX. RZEŻBA, SZTUKATERIE		168
1. Opisy i fotografie, XX w.	alfabetyczny układ obiektów	168
2. Wzmianki szczegółowe	układ chronologiczny	170
X. WYROBY RZEMIEŚLNICZE		175
1. Przedmioty wg przeznaczenia	układ chronologiczny	175
Bizuteria	jw.	175
Instrumenty kościelne /mobilia/	jw.	176
Instrumenty muzyczne, dzwony, dzwonki	jw.	177
Kuchenne sprzęty i wyposażenie	jw.	179
Lampy, świeczniki i inne służące do oświetlenia	jw.	179
Meble	jw.	181
Militaria, broń i przybory łowieckie	jw.	186
Modele /architektoniczne, machin, i in./	jw.	188
Narzędzia i przybory różne	jw.	189
Pojazdy kołowe i wodne, uprzęż, rzędy	jw.	192
Tabakierki	jw.	196
Tkaniny dekoracyjne, pościel, namioty	jw.	197
Ubiory	jw.	200
Wazy ozdobne	jw.	202
Zastawa i bielizna stołowa	jw.	202
Zegary, zegarki	jw.	204
Zwierciadła	jw.	205
2. Przedmioty wg surowca	układ chronologiczny	207
Brąz, mosiądz	jw.	207
Bursztyn, jaspis, kość słoniowa, szylkret	jw.	207
Ceramika /porcelana, fajans i in./	jw.	208
Cyna, ołów	jw.	210

Drewno	jw.	210
Kamień	jw.	211
Miedź	jw.	214
Skóra	jw.	215
Srebro	jw.	215
Szkło	jw.	217
Tkaniny	jw.	219
Złoto	jw.	224
Żelazo, stal	jw.	225
XI. ARCHIWA, KSIĘGOZBIORY, GAZETY	układ chronologiczny w ramach grup	226
XII. OSOBY I RZECZY WG OKREŚLENIA GEOGRAFICZNEGO	alfabetyczny układ określeń geograficznych, w ich ramach układ chronologiczny	230
XIII. ŻYDOWSKA GRUPA NARODOWOŚCIOWO – WYZNANIOWA	układ chronologiczny	247
XIV. GRUPY WYZNANIOWE		257
1.Ogólne	układ chronologiczny	257
2 Zgromadzenia zakonne /odsyłacze do katalogu geograficznego/	układ alfabetyczny	258
XV. RÓŻNE ZAWODY I ZATRUDNIENIA		259
1. Zawody /częściowo odsyłacze do katalogu osobowego/ układ alfabetyczny	układ alfabetyczny	259
2. Rzemieślnicy – zbiorcze nieokreślone	układ chronologiczny	287
3. Oficjaliści i służba na dworze Branickich		289
Ogólne, różne	układ chronologiczny	289
Poszczególne stanowiska /częściowo odsyłacze do katalogu osobowego/	układ alfabetyczny	291
XVI. WOJSKO		
1. Ogólne, bliżej nieokreślone	układ chronologiczny	292
2. Stacje wojskowe, kwatery, mieszkania prywatne wojskowych	jw.	292
3. Świadczenia na wojsko, pobór rekruta, dezercja	jw.	294
4. Obowiązek i zatrudnienie wojska	jw.	295
5. Szkody poczynione przez wojsko	jw.	298
XVII. DOBRA ZIEMSKIE		
1. Ogólne /dane o wielkości dóbr dochodach z nich itp./	układ chronologiczny	299
2. Starostwa i inne królewszczyzny /odsyłacz do katalogu geograficznego/	układ alfabetyczny	301
3. Włościanie		301
Ogólne, zbiorcze i różne	układ chronologiczny	301

Obciążenie pańszczyźniane	jw.	304
Poddaństwo osobiste, zbiegostwo	jw.	305
Stosunki między poddanymi a dworem	jw.	306
Oczynszowanie	jw.	309
Uwłaszczenie	jw.	309
4. Gospodarka		309
Uprawa pól, plony	układ chronologiczny	309
Drzewa, krzewy, rośliny ogrodowe	jw.	312
Gospodarka leśna	jw.	314
Zwierzęta – hodowla myślistwo	jw.	317
Konie, osły	jw.	317
Bydło, nierogacizna	jw.	319
Psy, psiarnie	jw.	321
Zwierzęta dzikie i hodowane, zwierzyńce	jw.	322
Ptaki dzikie i hodowane, ptaszarnia	jw.	325
Myślistwo – wzmianki o polowaniach odstrzale	jw.	326
Ryby i gospodarka rybna	jw.	327
Pasieki	jw.	328
Propinacja Arenda Generalna Białostocka	jw.	328
XVIII. PRODUKTY SPOŻYWCZE		330
1. Żywność, ogólne	układ chronologiczny	330
2. Mąki, kasze	jw.	330
3. Mięso, jaja, ryby	jw.	331
4. Tłuszcze	jw.	332
5. Warzywa, owoce, grzyby	jw.	332
6. Sól i inne przyprawy	jw.	334
7. Kawa, herbata	jw.	335
8. Trunki	jw.	336
9. Tytoń, tabaka	jw.	339
XIX. MATERIAŁY BUDOWLANE I INNE O PRZEZNACZENIU GOSPODARCZYM		339
1. Ogólne, zbiorcze	układ chronologiczny	339
2. Blacha	jw.	340
3 Cegła	jw.	341
4. Dachówka, gonty	jw.	342
5. Drewno	jw.	343
6. Kamień	jw.	344
7. Wapno	jw.	346
8. Żelazo	jw.	348
9. Inne materiały budowlane i gospodarcze	jw.	348
XX. HANDEL, PIENIĄDZ		351
1. Handel – ogólne	układ chronologiczny	351
2. Miary i wagi	jw.	359

3. Ceny	jw.	359
4. Pieniądz	jw.	361
5. Operacje kredytowe, zadłużenia	jw.	363
XXI. ŁĄCZNOŚĆ		366
1. Drogi	układ chronologiczny	366
2. Transport i komunikacja	jw.	367
3. Poczta	jw.	369
XXII. SZKOLNICTWO	układ chronologiczny	371
XXIII. CHOROBY I LECZNICTWO, OPIEKA NAD DZIEĆMI	układ chronologiczny	372
XXIV. ŻYCIE PUBLICZNE I WYDARZENIA POLITYCZNE W POLSCE XVII – XIX w.	układ chronologiczny	375
XXV. RÓŻNE DROBNE, GŁÓWNIE OBYCZAJOWE	układ chronologiczny	379

Część wstępna

I. ŹRÓDŁA WYKORZYSTANE W TEKACH GLINKI

1. Wykaz archiwów, bibliotek i zbiorów dzieł sztuki

/Numery odnoszą się do Tek Glinki/

Berlin

Biblioteka miejska. Teki 111, 120, 230.

Białystok

Archiwum gminy żydowskiej. Teki 206.

Archiwum parafii katolickiej. Teki 95, 172, 174, 175, 176, 181, 184, 220, 315.

Archiwum miejskie. Teki 123, 205.

Urząd wojewódzki /przed 1939 r./ Teki 241.

Choroszcz

Archiwum parafii katolickiej. Teki 256.

Dobrzyniewo

Archiwum parafii katolickiej. Teki 40.

Dojlidy

Archiwum parafii katolickiej /dawniej unickiej/. Teki 258.

Grodno

Archiwum Państwowe: Archiwum Gubernatora Grodzieńskiego. Teki 192.

/Akta/ Obwodu Białostockiego. Teki 66, 72, 136, 192, 194, 204, 238, 278, 403, 449, 450.

Archiwum notarialne. Teki 95.

Kórnik

Biblioteka. Teki 54

Kraków

Muzeum Narodowe, Biblioteka Czartoryskich. Teki 90, 147, 276, 293, 301, 343.

Leningrad

Muzeum, dział I. Teki 256.

Nowodwory

Archiwum Starzeńskich i ich zbiory sztuki. Teki 238, 409, 411.

Poznań

Biblioteka Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk. Teki 164, 322, 410

Biblioteka Raczyńskich. Teki 294.

Strabla

Archiwum parafii katolickiej. Teki 412.

Sucha Radomska

Archiwum Wodzińskich. Teki 419.

Supraśl

Archiwum Zachertów. Teki 222.

Szelągówka

Zbiory sztuki w posiadaniu Bnińskich. Teki 236, 238.

Warszawa

Archiwum Główne Akt Dawnych:

Akta podlaskie. Teki 107, 110, 118, 121, 125, 127, 141, 142, 1154, 155, 156, 157, 158, 159, 212, 214, 217, 218, 219, 227, 242, 260, 267, 270, 276, 278, 391. Akta pruskie. Teki 231, 285, 292, 315. Archiwum Białostockie Branickich. Teki 67, 115, 128 – 131, 157, 160, 181, 183, 216, 220, 224, 245 – 248, 256, 261, 265, 269, 285, 287, 292, 308, 312, 313, 315, 317, 363, 364, 371. Archiwum Gospodarcze Wilanowskie. Teki 101, 455, 497 – 501. Archiwum Królestwa Polskiego. Teki 285. Archiwum Publiczne Potockich. Teki 28, 62, 96, 278, 419, 429 – 432. Archiwum Radzyńskie Potockich. Teki 62, 415. Archiwum Radziwiłłów /tzw. Warszawskie/. Teki 58, 64, 65, 79, 256, 271, 290, 401, 437. Archiwum Roskie. Teki 72, 96, 102, 106 – 110, 112 – 118, 139, 153, 155, 156, 161, 171, 214, 215, 219, 226, 228, 250, 252, 259, 262, 264, 278, 280, 282, 285, 296 – 300, 302, 303, 315 – 317, 319, 320, 322 – 342, 344 – 347, 349 – 362, 365 – 370, 372 – 378, 381, 383, 393, 395 – 397, 400, 401, 405, 413, 414, 487. Archiwum Skarbu Koronnego. Teki 52, 96, 223, 224. Archiwum H. Skimborowicza. Teki 419. Archiwum Tyzenhauzów. Teki 62. Kamera Białostocka. Teki 454. Kancelaria Nowosilcowa. Teki 388. Kapicjana. Teki 62. Komisja Rządowa Spraw Wewnętrznych Królestwa Polskiego. Teki 278. Księgi miejskie. Teki 121, 125. Metryka Koronna – różne serie. Teki 60, 62, 80, 96, 215, 254, 285, 292. Metryka Litewska. Teki 30, 51, 62, 278. Prokuratoria Generalna w Królestwie Polskim. Teki 72. Rada Główna Opiekuńcza. Teki 178. Warszawski Rząd Gubernialny. Teki 437. Warszawskie Towarzystwo Przyjaciół w Nauk. Teki 62, 419. Zbiór A. Branickiej. Teki 162, 286, 318, 342, 389, 392, 400. Zbiór dokumentów pergaminowych. Teki 28. Zbiór kartograficzny. Teki 148, 278. Zbiór z biblioteki Przeździeckich. Teki 419. Zbiór z Suhej. Teki 348.

Archiwum parafii św. Jana. Teki 437.

Biblioteka Narodowa. Teki 97, 278, 285, 307, 311, 419.

Biblioteka Ordynacji Krasieńskich. Teki 62, 95, 278.

Biblioteka Uniwersytecka, Dział Rękopisów. Teki 419; Gabinet Rycin. Teki 147, 152, 234 – 236, 256, 278, 285, 415

Instytut | Urbanistyki i Architektury. Teka 237.
Muzeum Narodowe. Teka 95.

Węgrów

Archiwum kościoła parafialnego. Teka 435.

Wilno

Archiwum Diecezjalne. Teka 95.

Archiwum Państwowe. Teka 95, 179, 182, 185, 186 – 188, 190, 191, 283.

Uniwersytecka Biblioteka Publiczna. Teka 146, 229, 241, 249, 256, 272, 289, 386.

Oryginalny rękopis niewiadomego pochodzenia. Teka 173.

2. Wiadomości z autopsji i wywiadów

- Notatka sporządzona w 1932 r. Z opowiadań Żyda białostockiego Falka Kempnesa o dziejach miasta Białegostoku w XIX i XX w. Teka. 206, s. 23, 24
- Opisy i notatki sporządzone w latach 1932 i 1954 w czasie oględzin kościoła p. w. Wniebowzięcia NP. Marii w Białymstoku. Teka 166, s. 23; Teką 168, s. 1 – 3.
- Notatka z ustnej informacji uzyskanej w 1933 r. od Hermanowskiego właściciel apteki w Białymstoku na temat lochów łączących rzekomo Białystok z Choroszczą. Teką 306, s. 1.
- Notatki sporządzone w latach 1933 – 1935, oraz 1945, 1953 w czasie oględzin odkrywek na terenie Białegostoku /dawne urządzenia kanalizacyjne, bruki, mury/. Teką 137, s. 1 – 15; Teką 149, s. 1 – 23.
- Notatki i wypisy z referatu Hadzi Seraja Chan Szapszala wygłoszonego na VI zjeździe orientalistów polskich w 1937 r. Teką 100, s. 1.
- Notatka z ustnych informacji uzyskanych w 1937 r. od J. Samoty Lenczewskiego oraz od Olędzkiego dorożkarza białostockiego w sprawie dziejów północnej części m. Białegostoku w XVIII i XIX w. Teką 119, s. 1
- Opisy i notatki z oględzin w 1937 r. budowli zabytkowych w Bielsku, Orli i Szczytach. Teką 240, s. 1 – 4.
- Uwagi zawarte w korespondencji z lat 1937 – 1938 J. Glinki z prof. P. Francastem na temat rozbudowy rezydencji białostockiej w XVIII w. Oraz widocznych tam wpływów architektury francuskiej. Teką 463, s. 1 – 38.
- Notatki z ustnych informacji uzyskanych w 1938 r. od J. Samoty Lenczewskiego na temat grup wyznaniowych w okolicach Białegostoku. Teką 202, s. 1, 2.
- Opisy i notatki z oględzin w latach 1938, 1939 obiektów zabytkowych w Białymstoku i okolicy. Teką 241, s. 1 – 38; Teką 272, s. 20, 21.
- Uwagi zawarte w korespondencji z 1938 r. J. Glinki z prof. M. Morelowskim na temat XVIII – wiecznej architektury w Białymstoku w powiązaniu zwłaszcza z architekturą francuską. Teką 463, s. 1 – 25.
- Notatka z 1939 r. z rozmowy z osobą która w 1919 r. zwiedzała lochy białostockie. Teką 137, s. 8.

- Notatka własnoręczna A. Branickiego sporządzona około 1939 r. dla J. Glinki zawierająca wyjaśnienia co do dziedziczenia dóbr roskich od czasów Chodkiewiczów do Branickich. Teki 486, s. 1, 2.
- Wzmianka o podjętej w okresie lat 1942 – 1943 przez dr Thiemann z Królewca pracy nad monografią Białegostoku, codo której nie wiadomo, czy się ukazała drukiem . teki 385, s. 30.
- Korespondencja J. Glinki z lat 1947 – 1960 z władzami i osobami prywatnymi zawierająca szereg informacji na temat dziejów kościoła i pałacu w Białymstoku. Teki 198, s. 1 – 58; Teki 199, s. 1 – 16.
- Uwagi zawarte w korespondencji z lat 1959 – 1961 J. Glinki z prof. W. Hentschlem na temat działalności w Polsce, zwłaszcza w ramach mecenatu JKL. Branickiego, architektów pochodzenia Branickiego. Teki 385, s. 1 – 29, 31 – 35.
- Notatka z ustnych informacji otrzymanych od znawcy dziejów Białostocczyzny Józefa Samoty – Lenczewskiego o słowińskich, mieszczanach białostockich z XIX w. Teki 95, s. 49.
- Notatka z ustnej informacji J. Samoty Lenczewskiego o nazwiskach ludzi pochodzących z bojarów putnych, zamieszkałych w okolicach Białegostoku. Teki 214, s. 24.

3 Bibliografia

- Akta Aleksandra króla polskiego/1501 –1506/. Wydał: Fr. Papée, Kraków 1927. Wypis wzmianki o Jerzym Raczce sędzim bielskim, 1503. Teki 30, s. 22.
- Akta unii Polski z Litwą 1385 – 1791, Wydali St. Kutrzeba i Wł. Semkowicz, Kraków 1932. Wypisy i rejestry odnoszące się do bojarów litewskich, którzy przyjęli po unii horodelskiej herbu Łabędź, 1401, 1413 – 1569. Teki 22 s. 1 –17; Teki 29, s. 1.
- Akty izdawajemyje Wilenskoj archeograficeskoj Kommissyjeju, Wilno t. VII /1874/, T. XXX /104/. Wypisy odnoszące się głównie do procesu J. Kl. Branickiego hetmana z klasztorem bazylianów w Supraślu o zwrot sum pożyczonych, a także dotyczące zamiany gruntów między tymże klasztorem a Branickim. Ponadto wypis z akt procesu Sapiehów zawierający określenie granic pow. grodzieńskiego /r. 1603/ oraz streszczenie przywileju króla Władysława IV dla Mikołaja Wolskiego nadającego mu mostowe z mostu/r. 1646/. Teki 105 s. 1-6.
- Akty izdawajemyje Wilenskoj archeograficeskoj Kommissyjeju, t. XIV,
- Wilno 1888. Wypisy materiałów odnoszących się do Białegostoku i okolic oraz rodów, które posiadały te dobra w okresie od 1550 – 1589 oraz notatki z inwentarza starostw brańskiego i suraskiego z r. 1558. Teki 46, s. 1 –23; Teki 275, s. 1 – 11.
- Akty Litowskoj Metryki. Wydał; F. H. Leontowicz, t. I, z. I /lata 1415 – 1498/; t.II, z. II /lata 1499 – 1507/; Warszaw 1896, 1897. Wypisy przywilejów dla Raczków, Raczkowiczów dziedziców Białegostoku i Jundziłowiczów na dobra Busiaż, Krzemienicę, Pelasę /Pielasę/ Raczki, Wawerkę, Dowspudę, Studzieniec i inne w okolicy Białegostoku, a także w pow. lidzkim i wołkowyskim w okresie od 1486 – 1505. Teki 26, s. 1 –10; Teki 29, s. 2.

- Album studiosorum Universitatis Cracoviensis, Kraków 1883 – 1904. Wypisy dotyczące scholarów z rodzin Branickich z Ruszczy i Branic, Goliginowiczów, Raczkowiczów i Jundziłłowiczów z lat 1402 – 1485. Teki 23, s. 1, 2.
- Allgemeines Handbuch der Freimaurerei, t. I, Leipzig 1900. Notatki odnoszące się do masonerii w Białymstoku. Teki 208, s. 34, 35.
- Anwicz Cz., Walka o herb Białegostoku. „Gazeta Polska” z 14.XI.1937. Wycinek. Artykuł stanowiący podsumowanie dotychczasowej polemiki między zwolennikami herbu z Orłem i Pogonią, a zwolennikami herbu z Gryfem. Teki 201, s. 18
- Archeografičeskij sbornik dokumentow odnosjaščichsja k istorii Siewerozapadnoj Rusi, t. I, Wilno 1867.
- Wypisy odnoszące się do dziejów Białegostoku i jego okolic /Dobrzyniewo, Wasilków/ do Knyszyna i Goniądza a także do dóbr roskich /Roś w pow. wolkowskim/. Teki 56, s. 1 – 18; Teki 278, 215.
- Archeografičeskij sbornik dokumentow odnosjaščichsja k istorii Siewerozapadnoj Rusi, t. VII, Wilno 1870. Odpis dokumentu Aleksandra Chodkiewicza zawierające nadanie części dóbr Karakuje braciom Sobolewskim. Teki 28, s. 1 – 2, 4, 6, 10, 11, 12.
- Archeografičeskij sbornik dokumentow odnosjaščichsja k istorii Siewerozapadnoj Rusi, t. VIII Wilno 1870. Wypisy akt sprawy między Kiszkami i Radziwiłłami jako dziedzicami dóbr Kiejdany, a miejscowym plebanem katolickim o najazd na kościół, 1600, 1615. Teki 62 s. 4, 5.
- Archeografičeskij sbornik dokumentow odnosjaščichsja k istorii Siewerozapadnoj Rusi, t. IX Wilno 1870. Wypis z inwentarza klasztoru bazylianów w Supraślu odnoszący się do drukarni klasztornej. Teki 163, s. 1.
- Archeografičeskij sbornik dokumentow odnosjaščichsja k istorii Siewerozapadnoj Rusi. Wypisy i notatki z różnych tomów tego wydawnictwa odnoszące się do różnych spraw: wytyczania granic między Grodnem, Bielskiem, Knyszynem, Tykocinem i in., sporów o kościół w Kiejdanach między proboszczem katolickim a dziedzicami /Kiszkami, Radziwiłłami/, skargi mieszczan w Zabłudowie na tamtejszych Żydów itp. z XVI – XIX. Teki 45, s. 1 – 7.
- Archiwum Jana Zamoyskiego, t. I. Wydał: Sobieski, Warszawa 1904. Wypis dotyczący Orzechowskiego Jana. Teki 80, s. 17.
- Awenarius N. P. Istoriceskij Oczerk Bielostokskawo Instituta Błagorodnych Diewic, Białystok 1891. J. Glinka wskazuje na tę pracę jako źródło fantastycznej wiadomości o szklanej podłodze i akwarium w pałacu białostockim, powtórzonej potem przez H. Mościckiego. Wypisy z pracy dotyczącej utworzenia w Białymstoku Instytutu Panien Szlacheckich, wyglądu pałacu i parku białostockiego przed i ch adaptacją na potrzeby Instytutu, a następnie kolejnych etapów przebudowy od 1841 – 1891. Teki 193, s. 1 – 9; Teki 458, s. 7.
- Balzer O., Genealogia Piastów, Kraków 1895. Tablica genealogiczna sporządzona na podstawie informacji Balzera, a uwzględniająca tych Piastów, którzy w jakiś sposób związani byli z dziejami Litwy a zwłaszcza Podlasia. Tablica obejmuje Piastów od

Bolesława Krzywoustego do Konrada III Rudego księcia mazowieckiego + 1503. Teka 12, s. 8.

- Baliński M., Lipiński T., *Starożytna Polska*, t. I, Warszawa 1843; t. II, Warszawa 1844, 1845. Wypisy dotyczące miasta Goniądza, Królewsczyzn Janowa, Złotoryi, Bielska, Krosna i Mościsk, opisy pobytu w Tykocinie królów Zygmunta III i Władysława IV, a także odwiedzin monarchów i dygnitarzy polskich w Białymstoku w XVIII w. Teka 99, s. 1; Teka 212, s. 17; Teka 224, s. 2, 3, 15, 19; Teka 278, s. 187.
- Baranowski J. T., *Podlasie w przededniu Unii Lubelskiej*, Warszawa 1909. Obszerne wypisy oraz uwagi J. Glinki odnoszące się do braków zauważonych w tej pracy /k. 59v/, skorowidz rzeczowy sporządzony przez niego do powyższych wypisów. Teka 16, s. 1 – 60, I, II.
- Tenże, *Sprawa szlachty poddańczej w starostwie tykocińskim. Z powodu artykułu ks. Zygmunta Dunin Kozickiego. Nieznane pismo Łukasza Górnickiego o szlachcie wolnej i niewolnej. /b. m. po 1911/. Wypis i notatki dotyczące starostwa tykocińskiego w XVI w.* Teka 278, s. 159 – 166.
- Tenże, *Z dziejów feudalizmu na Podlasiu. Rajgrodzko – goniądzkie „państwo” Radziwiłłów w pierwszej połowie XVI w. „Przegląd Historyczny”, IV, 1907.* Wypisy zawierające ogólną charakterystykę osadnictwa na podlasiu, wykazanie jego różnorodności i wynikłej stąd niejednorodności praw, którym podlegała ludność. Szczegółowo omówienie
- enklaw ustawodawstwa litewskiego, jakimi były dobra magnackie na tym terenie. Teka 15, s. 1 – 12.
- Barenson Sz., *Kiedy założono pierwszy cmentarz w Białymstoku, „Unser Lebn” z 11.VIII. 1933.* Notatka z tego artykułu, dotycząca polemiki z poglądami wyrażonymi przez A. S. Herszberga w kwestii założenia pierwszego cmentarza w Białymstoku. Tek 206, s. 22.
- Bartel O. *Jan Łaski, cz. I, 1499 – 1556*, Warszawa 1955. Wypis ze wstępu z ogólna charakterystyką reformacji. Teka 80, s. 49.
- Bartoszewicz J., *Tablice historyczne, „Biblioteka Warszawa” t. II s. 123, r. 1861.* Wypis dotyczący krojczych koronnych Albrychta Wessla i waclawa Leszczyńskiego, XVII w. Teka 278, s. 174.
- Batowski Z., *Zbiór graficznyn w Uniwersytecie Warszawskim*, Warszawa 1928. Wzmianka o podziemiach tzw. Pałacu większego J. Kl. Branickiego projektowanych przez Zuga. Teka 285, s. 59.
- Bieliński J., *Uniwersytet Wileński /1579 – 1831/, t. I – III*, Kraków 1899 – 1900. Wypisy życiorysu H. Rumbowicza architekta, wychowanka i pracownika Uniwersytetu Wileńskiego oraz lekarzy związanych z Białymstokiem Michelisa, J. Wolskiego, m. Wolskiego. Teka 191, s. 48; Teka 402, s. 1 – 2.
- Bielaruskij Archiw, t. II, Mińsk 1928. Wypis wzmianek o Stańku i Marcinie Budkowiczach w latach 1531 – 1532. Teka 44, s. 1.
- Bobrowskij J., *Materiały dla geografii i statstiki Rossiji – Grodnenskaja Gubernia cz. II, Sanktpeterburg 1863, Wycinek z „Dziennika Białostockiego” z. 6.VII. 1936*

anonimowego artykułu zawierającego streszczenie wywodu na temat Białegostoku, zawartych w tej pracy. Teki 211, s. 4.

- Boniecki A., Herbarz Polski, t. 1 –16, Warszawa 1899 – 1915. Notatki dotyczące dziejów różnych rodzin, Teki 29, s. 3 –5; Teki 30 s. 21: Teki 62, s. 27 – 32: Teki 80, s. 11, Teki 398, s. 1 – 8.
- Tenże, Poczet rodów w Wielkim Księstwie Litewskim w XV i XVI w., Warszawa 1887. Wypisy odnoszące się do rodu herbu Łabędź na Litwie /Raczkowie, Jundziłłowie, Goliginowiczowie i in./ i do posiadłości Piotra Wiesiołowskiego w XVI w. Teki 55, s. 1 – 25; Teki 62, s. 33; Teki 80, s. 12.
- Brandys M., Nieznany książę Poniatowski, Warszawa 1960. Wypis wzmianki o zarządzającym bażantarnią w Białymstoku za czasów J. Kl. Branicki. Teki 96, s. 15.
- Brückner A., Arianizm w Polsce, Encyklopedia kościelna, t. I – II, Warszawa 1904, s. 364 –368. Wypis odnoszący się do ustosunkowania się społeczeństwa polskiego do arian. Teki 79, s. 1.
- Tenże, Różnowiercy polscy, Warszawa 1905. Wypis odnoszący się do P. Orzechowskiego Teki 80, s. 19.
- Budka W., Przypkowscy i ich rola w ruchu reformacyjnym, Kraków 1926. Notatki odnoszące się do dziejów rodziny Przypkowskich. Teki 83, s. 1 – 7, 9, 10 – 12.
- Bukowski S., Komunikat dla Gabinetu Rycin /Uniwersytetu Warszawskiego/ dołączony do przechowywanych tam Teki Tylmana. Notatka o kształcie pałacu /zameczku/ w Białymstoku przed przebudową Tylmana oraz hipotezy dotyczące przebudowy Tylmana. Teki 415, s. 15, 15v.
- Bystron J. St. Dzieje obyczajów w dawnej Polsce, Warszawa 1932. Fotografia reprodukcji obrazu przedstawiającego konie prowadzone w pochodzie oraz obrazu Norblina, Hajduk. Teki 235, fot. 122, 123.
- Cellari Andreas, Regni Poloniae Magnique Ductas Lithuaniae omnium que regionum juri Polonico subjectorum novissimo descriptio, Amstelodami 1659. Wypis odnoszący się do Białegostoku . Teki 97, s. 3.
- Cercha St., Komunikat o Jobie Bretfusie inżynierze wojskowym i budowniczym XVI w. „Sprawozdanie z posiedzeń Komisji Historii Sztuki PAN”, t. VIII, Kraków 1907. Wypisy dotyczące życia i działalności Bretfusa. Teki 438, s. 1- 5.
- Chmaj L., Ideologowie tolerancji „Życie Warszawy” nr z 17/18 VIII, 1958. Wycinek. Teki 80, s. 72.
- Chwalewik E., Zbiory polskie, Warszawa – Kraków 1926. Notatki o dziełach sztuki związanych z Czarnieckimi i Branickimi. Teki 95, s. 60.
- Cieślak S., Kownacki o śmierci ks. prymasa Poniatowskiego „Przegląd Historyczny”, XXXIII, 1936. Wypisy z tej pracy. Teki 419a, s. 1, 3; Teki 419b, s. 190 –195.
- Coxe W., Travels in Poland, Russia and Denmark, London 1802. Wypisy zawierające opis drogi z Krakowa do Warszawy, wrażenia i uwagi z Warszawy, opis drogi z Warszawy na Litwę, w tym opis pobytu w Białymstoku i obiadu w Grodnie u hr. Tyzenhauza, uwagi o ludności wiejskiej w Polsce i na Litwie. Ocena przez J. Glinkę pamiętników i osoby pamiętnikarza. Teki 92, s. 21; Teki 97, s. 31 – 43.

- Cracovia artificum, 1300 – 1500, 1501 – 1550. Wydał: J. Ptaśnik Kraków 1917, 1937. Wypisy dotyczące budowniczych Hannusa Blatphusza /XV w./ i Joba Bretfusa /XVI w./. Teksta 438, s.6 – 9; Teksta 440, s. 1 – 4, 7 – 12.
- D/anielski/ J., Odpowiedź na zagadnienie Nr 257 /informacja na temat kolejnych właścicieli Tyczyna w ziemi przemyskiej, a więc Pileckich, Kostków i Wapowskich od XV do XVIII w. „Miesięcznik Heraldyczny”, 1932, nr 7 – 8. Tekst artykułu. Teksta 276, s. 42.
- Dąbrowski St., Artyści dworscy XVIII w. /Przyczyunki archiwalne/. „Biuletyn Historii Sztuki i Kultury”, V, 1937, nr 3/4. Notatki dotyczące artystów nadwornych Branickich: A. Herliczki, M. Malinowskiego, Sylwestra Mirysa, A. Waliszczyńskiego, J. Sękowskiego, K. Preissa, J. Wolffa, Józefa i A. Konstantynowskiego. Teksta 379, s. 1, 2.
- Długosz J., Dziejów polskich ksiąg dwanaście, t. 1 –5, przekład Karola Mecherzyńskiego, Kraków 1867 –1870. Wyciągi odnoszące się do dziejów Podlasia z okresu od XI w. Do 1409 r. Teksta 6 s. 1 - 43.
- Dmochowski Z., Dzieła architektury w Polsce, Londyn 1956. Ocena przez J. Glinkę wartości naukowej tej pracy zwłaszcza dla kwestii rezydencji w Puławach, Białymstoku i Wilanowie. Teksta 459, s 1, 2.
- Dobrzyńska Rybicka, Z Biblioteki Towarzystwa Przyjaciół Nauk, „Rocznik TPN Poznańskiego”, XLIV, Poznań 1917. Wypis odnoszący się do zbioru druków białostockich w posiadaniu TPN. Teksta 164, s .2.
- Dokumenty Moskowskawe Archiwa Ministerstwa Justicii, T. I, Moskwa 1897. Wypisy z wydanych w tym tomie tekstów Metryki Litewskiej wzmiankami o rodzie Goligunta w XV i XVI w. Teksta 36, s. 1, 2.
- Dunin – Kozicki Z., Białystok w XVIII w. „Kwartalnik Litewski”, R. I, t. 3, Petersburg 1910. Ocena przez J. Glinkę wartości naukowej tej pracy oraz uwagi na temat jej wykorzystania przez H. Mościckiego /bez powoływania się/ w monografii „Białystok” /1933/. Uwagi sformułowane przez J. Glinkę w 1934 r. i poparte dodatkowymi stwierdzeniami w r. 1962. Teksta 92, s/ 2, 3; teka 458, s. 1 – 8.
- Eichhorn K. F., Stosunek książęcego domu Radziwiłłów do domów książęcych w Niemczech. Tłumaczył: L. Ryszczewski, Warszawa 1843. Wypisy dotyczące kolejnych właścicieli dóbr Dojlidy, Orla, Siemiatycze, Zabłudów i Bielica w XVI – XVII w. Teksta 29, s. 6.
- Erler G., Die Matrikel der Albertus Universität zu Königsberg, t. I, Leipzig 1895; t. III, Leipzig 1910. Notatki o Polakach studiujących na tym uniwersytecie w latach 1544 – 1581. Teksta 398 s. 9, 10.
- Fejgin E., Artykuł „Stary Białystok”, wydany w 1932 r. w zbiorze pt. „Almanach białostocki”, w żargonie. Streszczenie jego wywodów zrobione przez J. Glinkę na podstawie tłumaczenia „p. Kempnera”, 1933, Dzieje Białegostoku wyglądają w tym ujęciu na popularną kompilację literatury polskiej, a tylko dla czasów nowszych /XVIII, XIX w./ zawierają informacje, czerpane prawdopodobnie głównie z tradycji i odnoszące się do Żydów /daniny Żydów dla Branickiego, ufundowanie i wykonanie zegara w ratuszu/. Wzmianka o dokumentach oryginalnych w posiadaniu autora. Teksta 206, s. 8, 10 – 12.

- Fijałek J., Uchrześcianienie Litwy przez Polskę i zachowanie w niej języka ludu. /w:/ Polska i Litwa w dziejowym stosunku, Warszawa 1914. Wypisy odnoszące się do Bartłomieja Raczkona kanonika wileńskiego w XV w. Teka 39, s. 1 – 6.
- Frankowski J., Zygmunt Gloger jako badacz białostoczczyzny. Odbitka z czasopisma „Drogowskazy”, grudzień, 1936. Teka 95, s. 29.
- Gerson W., zob. Skimborowicz H., Gerson W., Wilanów dawny i teraźniejszy.
- Gębarowicz M. i Mańkowski T., Arrasy Zygmunta Augusta, „Rocznik Krakowski”, 1938. Wypis dotyczący Tykocina. Teka 278, s. 6.
- Glinka J., Choroszcz, letnia rezydencja hetmańska w XVIII stuleciu. „Biuletyn Historii Sztuki i Kultury”, VI, 1938, nr 2. Tekst artykułu. Teka 256, s. 1 – 12.
- Tenże, Dawne łowy /białostoczczyzna/, „Dziennik Białostocki” z 30.XII.1935. Maszynopis tekstu artykułu. Teka 165, s. 1 – 4.
- Tenże, Herb miejski Białegostoku. „Miesięcznik Heraldyczny”, 1938 nr 2. Tekst artykułu. Teka 121, s. 17 – 20; Teka 200, s. 4 – 19.
- Tenże, O herb miasta /Białegostoku/. „Dziennik Białegostocki” z 21.X.1937. Wycinek z tekstem artykułu oraz maszynopis tego samego tekstu. Teka 201, s. 6 – 10, 14.
- Tenże, Prace Jana Zygmunta Deybla w ramach mecenatu Jana Kl. Branickiego. Tekst publikacji ogłoszonej w „Biuletynie Historii Sztuki”, XXIII, 1961, z. 4. Teka 384, s. 1 – 17.
- Tenże, Ród Klausucia w XIII – XVI w. Ze studiów nad ukształtowaniem się i różnicowaniem społecznym bojarstwa litewskiego. /w:/ „Studia źródłoznawcze” IV 1959. Egzemplarz z poprawkami autora. Teka 18, s. 1 – 13.
- Tenże, Zamek obronny Wiesiołowskich w Białymstoku. „Rocznik Białostocki”, II, 1961. Tekst artykułu w wersji pierwotnej i w wersji ostatecznej. Teka 68, s. 1 – 58; Teka 69, s. 1 – 57.
- Gliński F., Białystok, dzieje jego i stan obecny. „Kraj” /r. 1897?/. Wypis zawierający postawowe wiadomości o dziedziczeniu Białegostoku po Branickich po Potockich i sprzedanie jej posiadłości królowi pruskiemu a następnie carowi Aleksandrowi I. Teka 195, s. 7.
- Gloger Z., Budownictwo drzewne i wyroby z drzewa w dawnej Polsce, t. I., Warszawa 1907. Wypisy dotyczące dworu drewnianego w Witulinie w ziemi mielnickiej. Teka 436, s. 1, 2.
- Tenże, Gryfowie Branicy jako opiekunowie Żydów. „Kłosy”, wrzesień 1885, nr 1056. Odpis całego artykułu opracowanego na podstawie archiwaliów Branickich, artykuł nie dotyczy wszystkich Branickich Gryfitów, lecz wyłącznie Jana Klemensa hetmana wielkiego koronnego i jego żony Izabeli z Branickich. Teka 195, s. 1 – 6.
- Tenże, Letni dworzec w Choroszczy. Artykuł wraz z ilustracją do niego wycięte z „Kłósów” z 1.VIII.1874. Teka 441, s. 9.
- Gogolewski Wł., „O polską nazwę wsi Chwasty”. W odpowiedzi p. mgr. Mińkiewiczowi; Rola bazylianów supraślskich. O polskość włodarzy wsi Fasty. Wycinki z „Echa Białostockiego” r. 1935. teka 257, s. 3, 5.

- Grajewski L., Bibliografia ilustracji do sztuki, zabyrków i pamiątek artystycznych polskich z ilustrowanych polskich czasopism, t. I do r. 1924 włącznie, Lwów 1933. Notatki o materiałach do Białegostoku. Teki 95, s. 34.
- Halecki O., Ostatnie lata życia Świdrygielły i sprawa wołyńska za Kazimierza Jagiellończyka, Kraków 1915. Wypisy odnoszące się do nadań otrzymanych przez ród Sanguszkowiczów na Podlasiu /Drohiczyn/ w XV w. Teki 34, s. 1, 2.
- Tenże, Przyłączenie Podlasia, Wołynia i Kijowszczyzny do korony w r. 1569, Kraków 1915. wypisy odnoszące się do stosunku Jana Wiesiołowskiego do Unii Lubelskiej, XVI w. Teki 62, s. 34.
- Tenże, Zgoda sandomierska 1570 r., Warszawa 1915. Wypisy odnoszące się do niesnasek między różnowiercami w Polsce, ośrodkach protestantyzmu i walce z arianami w XVI w. Teki 79, s. 8 – 16.
- Hentschel W., Nieznany zamek Augusta Mocnego w Kargowej. Odbitka z „Kwartalnika Architektury i Urbanistyki”, 1958, z. Tka 385, s. 36 – 49.
- Herszberg A. S., Rabini w Białymstoku do dnia dzisiejszego, artykuł „Das Naje Łebn“ z 26.X.1928. Notatka z tego artykułu dotyczy pierwszych rabinów białostockich, dat założenia kolejnych cmentarzy żydowskich w Białymstoku. Teki 206, s. 20.
- Tenże, jeszcze kilka uwag o rabinach białostockich, „Unser Łebn” z 4.VIII. 1933. Notatka z tego artykułu dotycząca osoby pierwszego rabina białostockiego. Teki, 206, s. 21.
- Holsche A. C. von, Geographie und Statistik von West Sūd und Neu Ostpreussen, t. I – III, Berlin 1800 – 1805. Notatki i streszczenia z tej pracy odnoszące się do departamentu białostockiego za rządów pruskich. Teki 180, s. 1 – 27, 43.
- Hornung Z., Materiały do dziejów stosunków artystycznych polsko – śląskich w XVI – XVII w., Wrocław 1956. Wypisy dotyczące hipotezy, że Job Bretfus nadworny architekt Jagiellonów był synem Hanusa Blatphusza budowniczego z XV w. List J. Glinki zapowiadający polemikę z Tą hipoteza w oparciu o nieznane materiały r. 1960 /Teki 440, s. 12/. Wypisy dotyczące Blatphusza i Bretfusa czerpane z covia artificum, rachunki dworu królewskiego 1544 – 1567 i z innych prac drukowanych. Teki 440, s. 5, 6.
- Inventarium omnium et singulorum privilegiorum littevarum, diplomatum, scriptuarum et monumentorum quaecunque in archivo Regni in arce Cracoviensi continentur per commissarios... Confectum a. D. 1682..., wydał: E. Rykaczewski, Paryż 1862. Wypisy przywilejów odnoszące się do Tykocina i Białegostoku, XV i XVI w. Teki 20, s. 1 – 4.
- Inwmnetarz b. Wileńskiego Archiwum Centralnego, część I, nr 1 – 11794. Wydane jko rękopis nakładem Archiwów Państwowych, Wilno 1929.. W objaśnieniu J. Glinki: tytuł pow. wydawnictwa brzmić – 1. Sporgis, Inwentarz Wileńskiego Archiwum Centralnego cz. 1. nr 1 – 11794, Wilno 1906. Wydano w języku rosyjskim. Uwagi krytyczne J. Glinki co do sposobu przygotowania do druku inwentarza odnosząca się do ksiąg miejskich białostockich które w liczbie 12 /nr 8986 – 8997 z lat 1668 – 1801/ przechowywane były do r. 1915 w Archiwum Centr. Wileńskim, a po r. 1920 znajdowały się /z wyjątkiem księgi nr 8986/ w Archiwum Głównym Akt Dawnych w Warszawie. Teki 126, s. 1 – 6.

- Iwaszkiewicz J., Rabunek mienia polskiego na Litwie w roku 1831, „Ateneum Wileńskie”, 1923, nr 2. Wypisy dotyczące ruchomości skonfiskowanych, które znalazły się w pałacu białostockim. Teka 186, s. 14 – 14v.
- Jabłonowski A., Podlasie, „Źródła dziejowe”, t. XVII; Polska XVI w. Pod względem geograficzno – statystycznym, t. VI, Warszawa 1908 – 1910. Wypisy i notatki odnoszące się do Białegostoku i jego okolic oraz do rodziny Wiesiołowskich. Teka 17, s. 1 –43; Teka 29, s. 7 – 14; Teka 43, s. 1 –3; teka 62, s. 64; Teka 80, s. 1- 6; Teka 224, s. 4.
- Tenże, Podlasie, Akty Komisji Archeograficznej Wileńskiej, t. XIX. Notatki dotyczące włości tykocińskiej zawierające wyliczenie wójtostw i folwarków oraz liczby włok w r. 1558. Te same dane dla leśnictwa tykocińskiego w r. 1577. teka 212, s. 10.
- Jakimowicz R., Kolonizacja mazowiecka na Rusi w zaraniu dziejów. Drugi zjazd historyków polskich w Krakowie, 1936. Wypis odnoszący się do śladów osadnictwa mazowieckiego na Podlasiu i rusi, którego dowodem jest występowanie charakterystycznych cmentarzysk oraz kablączków esowatych w XI i XII w. Teka 11, s. 1.
- Jakubowski J., Wiadomość o świeżo odzyskanym z Rosji sumariuszu Metryki Litewskiej z lat 1747 – 1751, „Ateneum Wileńskie”, VIII, 1933. Informacja o liczbie ksiąg sumariusza i ich stosunku do ksiąg Metryki a także o kopii Metryki znajdującej się w Warszawie. Teka 50, s. 2.
- Tenże, Wielkie Księstwo Litewskie w XVI w. 1927. Notatki dotyczące sieci drożnej wokół Białegostoku. Teka 229, s. 5.
- Jamiolkowski S. ks., Tykocin „Przegląd Katolicki”, t. XVII Warszawa 1879. Wypis dotyczący opinii rady miejskiej tykocińskiej o upadku miasta w r. 1757. Teka 278, s. 112.
- Jarosz S., Krajobrazy Polski i ich pierwotne fragmenty /wyd. I, Warszawa 1954/. Wypis zawierający charakterystykę wyżyny białostockiej. Teka 28, s. 28.
- Jodkowski J., Białystok w pierwszej połowie XVI w., Grodno 1931. |Wypisy z artykułu oraz jego krytyka przez J. Glinkę. Teka 53, s. 1 –12; |Teką 92, s. 1.
- Kaczmarzyk D., Projekt Tylmana z Gamenen drewnianego kościoła w Klementowicach. Odbitka z „Kwartalnika Architektury i Urbanistyki” y. VI, 1961 z. 4. Teką 415, s. 16 – 19.
- Kamiński A., Jaćwingowie na Podlasiu, czyli o zdumiewającej trwałości fikcji historycznej, „Problemy”, r. 1952, nr 5/74/. Tekst artykułu polemicznego w odpowiedzi na artykuł dr Krystyny Modrzewskiej, Na ziemiach Jaćwingów, „Problemy”, r. 1952, nr 2/71/. Teką 4, s. 1 –7.
- Tenże, Mapa archeologiczna Jaćwieży i niektórych terenów sąsiednich od I – XIII w. Naszej ery. Druk, b. R. Teką 5, s. 1
- Kantecki K.; Pan starościc brański, „Ateneum”, 1885. Kopia przypisu umieszczonego w tym artykule a dotyczącego wyroku referendarii w sprawie między J. Kl. Branickim jako starostą brańskim a poddanymi tego starostwa, 1724. Teką 255, s. 1.

- Kapica Milewski Z., Herbarz, Kraków 1870. Wypis dotyczący domu Raczków /XVI w.?. Teką 30, s. 18 –19.
- Karpiński Fr. /Dzieła wierszem i prozą /, t. I / Warszawa 1806. Notatka o wierszu na Wiązownę dom wiejski Radziwiłłów marszałków litewskich, ok. 1793. Teką 399, s. 1.
- Tenże, Pamiętniki, Warszawa 1898. Wypisy odnoszące się do rodziny Branickich i inne drobne. Teką 97, s. 47.
- Kazimierski j., Rejestr pomiarowy miasta Suraza z roku 1562, „Teki Archiwalne”, 1953, z. II. Notatki dotyczące obliczania powierzchni starostwa. Teką 275, s. 20 – 23.
- Kiliński J. Pamiętniki, Poznań 1895. Wypis wzmianki o punktach oporu moskiewskiego w pałacu Igelströma i okolicy w dniu 17.IV.1794. Teką 285, s. 60.
- Kodeks dyplomatyczny katedry i diecezji wileńskiej, t. I, Kraków 1932, z. I i II. Wypis akt odnoszący się do rodu Goliginowiczów z Wawerki, Wawiórki a także Sutkowiczów, Raczkowiczów oraz ks. Świrskich i in. XV w. Teką 24, s. 1 – 17; Teką 25, s. 1 – 7. Teką 29 s. 15.
- Kodeks dyplomatyczny księstwa mazowieckiego, wydał: J. Lubomirski, Warszawa 1863. Wypisy i rejestry dokumentów odnoszących się do dziejów Podlasia /akt rozgraniczenia Litwy z Mazowszem 1358, nadanie przez króla Władysława Jagiełłę Drohiczyzna, Mielnika i in. Miast Januszowi księciu mazowieckiemu, 1391; zastaw ziemi wiskiej temu księciu Januszowi, 1401; zastawy przez królów Jana Olbrachta i Aleksandra Wizny Wąsosza Mławy i in. Jakubowi Glince 1499 – 1502/. Teką 21, s. 1-5.
- Kojalowicz Wnuk W. Ks., Herbarz rycerstwa wielkiego księstwa litewskiego tak zwany Compedium czyli o klejnotach albo herbach, których familie stanu rycerskiego w prowincjach wielkiego księstwa litewskiego zażywają, wydał: Fr. Piekosiński, Kraków 1897. Wypisy odnoszące się do herbu Hypocentaurus, Łabędź i Ogończyk. Teką 32, s. 1 –3.
- Kolankowski Z., Dzieje wielkiego księstwa litewskiego za Jagiellonów, T. I, Warszawa 1930. Wypisy dotyczące sprawy Podlasia, jego przynależności do Litwy, roszczeń książąt mazowieckich, wypraw krzyżackich na te tereny w XIV w. Teką 14, s. 1 –3.
- Kołaczkowski /Julian/, Wiadomości tyczące się przemysłu i sztuki w dawnej Polsce, /Kraków/ 1888. Wypis wzmianki o malarzu Sylwestrze Mirysie. Teką 95, s. 41.
- Konopczyński Wł. Chronologia sejmów polskich 1493 – 1793, Kraków 1948. Teką 80, s. 25.
- Tenże, Od Sobieskiego do Kościuszki. Warszawa – Kraków 1921. Notatka z uwag autora odnoszących się do epoki saskiej i stanisławowskiej. Teką 304, s. 9.
- Tenże, Polska w czasie wojny siedmioletniej, Kraków – Warszawa 1909. Notatki J. Glinki dotyczące głównie J. Kl. Branickiego i jego otoczenia, Teką 304, s. 1 – 8.
- Tenże, Sejm grodzieński 1752 r., Lwów 1907. Wypis odnoszący się do przyjęcia zgotowanego królowi Augustowi III przez J. Kl. Branickiego w Białymstoku i Choroszczy. Teką 97, s. 15.
- Korespondencja Adama Naruszewicza, 1762 – 1796, wydał: Julian Platt, Wrocław 1959. Wypisy odnoszące się do afery Dogrumowej 1785. teka 419b, s. 237, 238.

- Kormanowa Ź. Bracia polscy 1560 – 1570, Warszawa 1929. Wypisy dotyczące Braci polskich. Teki 79, s. 3 – 6.
- Korzon T., Wewnętrzne dzieje Polski za Stanisława Augusta /1764 – 1794/, t. III, Kraków 1897. Notatki dotyczące starostw w posiadaniu Branickich /bielskie, bohusławskie/. Teki 224, s. 5, 10.
- Kossakowski K. S., Monografie historyczno – genealogiczne, t. I., Warszawa 1859. Wypis dotyczący Aleksandra Chodkiewicza i nadania Zabłudowa, które otrzymał. Teki 28, s. 33.
- Kossowski A., Protestantyzm w Lublinie i w lubelskim w XVI – XVII w., Lublin 1933. Wypisy odnoszące się do rodziny Orzechowskich. Teki 80, s. 26.
- Tenże, Przyczynek odnoszący się do dziejów rodziny Orzechowskich herbu Rogala, „Miesięcznik Heraldyczny”, 1936, nr 2 – 3. Notatka odnosząca się do środowiska różnowierczego w XVI/XVII w. związanego z Orzechowskimi. Teki 80, s. 27.
- Kot St. Dysputy braci polskich katalog z rękopisu Andrzeja Lubienieckiego młodszego. Artykuł w czasopiśmie „Reformacja w Polsce”, R. IX – X, 1939. Wypis odnoszący się do samego ww. rękopisu i osoby Andrzeja Lubienieckiego. Teki 86, s. 1 – 3.
- Tenże, Erazm Otwinowski, poeta – dworzanin i pisarz różnowierczy, Kraków 1935. Wzmianka o kontaktach gminy ariańskiej w Lublinie w XVI w. Teki 80, s. 29.
- Kotlubaj E. Galeria nieświeska portretów radziwiłłowskich, Wilno 1857. Notatki odnoszące się do stosunku poszczególnych Radziwiłłów do protestantyzmu. Teki 81, s. 4 – 10.
- Kozakiewicz St., Gamerski Tylman czyli Tylman z Gameraen, „Polski Słownik Biograficzny”. Notatki. Teki 415, s. 1.
- Koźmian K., Pamiętniki /1780 – 1815/, t. I, Poznań 1858. Wypisy odnoszące się do kontaktów towarzyskich Koźmiana z J. Owidzkim, Tadeuszem Konackim i Mikołajem Wolskim. Teki 419b, s. 265, 266.
- Kraszewski J. I., Wilno, Wilno 1841. Opis nagrobka Piotra Wiesiołowskiego w kościele św. Franciszka w Wilnie. Teki 62, s. 77.
- Kraśnicki M. M., Quaesto de motu gravium et levium, Kraków 1635. Notatka o dedykacji tej pracy Krzysztofowi Wiesiołowskiemu o wydrukowanych na wstępie wierszach pochwalnych na jego cześć pióra Krzysztofa i Jakuba Rozdrażewskich siostrzeńców jego żony Aleksandry 1635. Teki 62, s. 20.
- Kraushar A., Pałac Branickich /z cyklu Dawne pałace warszawskie/, „Tygodnik Ilustrowany”, 1898 nr 43, 44. Notatki i pełny tekst tego artykułu. Teki 95, s. 35; Teki 285, s. 53; Teki 284, s. 1 – 6.
- Tenże, Towarzystwo Warszawskie Przyjaciół Nauk 1800 – 1832, Warszawa 1900. Wypisy odnoszące się do członka towarzystwa archeologa polskiego Krzysztofa Wiesiołowskiego /1743 – 1826/. Teki 62, s. 35.
- Tenże, Warszawa za sejmu czteroletniego w obrazach Z. Vogla, Poznań b. r., oraz Echa przeszłości. Szkice, wizerunki i wspomnienia historyczne, Warszawa 1917. Wypisy odnoszące się do rzekomego pałacu J. Klemensa Branickiego hetmana

wielkiego koronnego przy Nowym Świecie /67/ w Warszawie, w rzeczywistości własności Franciszka Ksawerego \Branickiego hetmana wielkiego koronnego jak wynika z załączonych uwag krytycznych J. Glinki. Teka 285, s. 54 –57.

- Księgi sądowe lęczyckie od 1385 – 1419, cz. II, Warszawa 1897. /Teki Pawińskiego, y. IV/. Wypis odnoszący się do Mikołaja z Wiesiołowa herbu Ogończyk, XV w. Teka 62, s. 36.
- Kubala L., Jerzy Ossoliński, Warszawa 1924. Notatki dotyczące pałacu Ossolińskich na ul. Reformackiej w Warszawie. Teka 415, s. 33.
- Kurczewski J. ks., Biskupstwo wileńskie, Wilno 1912. Wypisy odnoszące się do instytucji kościoła katolickiego na terenie dawnych dóbr Branickich w XIX w. z uwzględnieniem ich dziejów do /xvw. Wstecz. Wzmianki o fundacjach Wiesiołowskich i Branickich. Wypisy odnoszące się do rodu Goligunta oraz Krupskich i Wolskich. Uwagi co do wartości naukowej pracy Kurczewskiego. Teka 41, s. 1 –9, 10 –23; Teka 42, s. 1 – 2.
- Tenże, Kościół zamkowy czyli katedra wileńska..., t. 1- 3, Wilno 1908 – 1916. Wypisy odnoszące się do dziejów archiwum katedry wileńskiej w XVII w. oraz do Białegostoku i okolic, a także do rodzin posiadających tam dobra w XVII i XVIII w. Teka 41, s. 24 – 32.
- Tenże, Stan kościołów parafialnych w diecezji wileńskiej po najściu nieprzyjacielskim 1655 – 1661 w czasopiśmie Litwa i Ruś r. 1912 /?/. Wypisy odnoszące się do kościołów w Grodnie, Dolistowie, wasilkowie, Białymstoku, Juchnowcu, Turośni, Niewodnicy, Choroszczy, Dobrzyniewie i Knyszynie. Teka 41, s. 33 – 35.
- Latkowski J., Mendok król litewski, Kraków 1892. Wypisy dotyczące historii Litwy w XIII w. i wcześniej, a także sąsiadujących z nią ziem ruskich oraz praw własności do grodów czarnoruskich /Wolkowysk, Słonim i innych/, starania o założenie biskupstwa katolickiego w Łukowie w XIII w. Teka 7, s. 1 – 11.
- Lauterbach A., Pałac Brühlowski w Warszawie. Sprawozdania z czynności i posiedzeń PAU, R. 1936, nr 1. Notatka J. Glinki dotycząca wątpliwości Lauterbacha w sprawie ryciny Dahlberga jako źródła ikonograficznego do dziejów tego pałacu. Teka 415, s. 5.
- Lehndorff E. A. H., Des Reichogrefen E. A. h. Lehndorff Tagebücher nach seiner kammerherrzeit. Nach dem französischen Original bearbeitet von K. E. Schmidt /Lötzen/. Mitteilungen der Literarischen gsellchaft Masovia, Lötzen 1920, z. 24/25. Fragmentypamiętników odnoszące się do bytności ich autora w Białymstoku w tłumaczeniu Zb. Rewskiego. Część tego tekstu w skrócie drukowana w „Życiu Białostckim” z 19.VII.1956. Teka 92, s. 19, 20; Teka 97, s. 16 –20.
- Lencewicz St., Polska, Warszawa 1937. Wypisy odnoszące się do charakterystyki sieci rzecznej w Polsce /międzywojennej/, oraz osadnictwa na ziemiach wschodnich. Teka 28, s. 21 – 24.
- Lepszy K. Rzeczpospolita Polska w dobie sejmu inkwizycyjnego /1589 – 1592/, Kraków 1939. Wypis odnoszący się do P. Orzechowskiego. Teka 80, s. 21.
- Lites ac res gestae inter Polonos Ordinemque Cruciferorum, t. II, Poznań 1892. Wypisy z dwóch dokumentów XV w. wzmianek o Andrzeju Goliguncie, Stanisławie Golminie i Janie Budkowiczu kanoniku poznańskim. Teka 35, s. 1.

- Lustracje województwa podlaskiego z lat 1570 i 1576, wydał: J. Topolski i J. Wiśniewski, Wrocław – Warszawa 1959. Notatki dotyczące pominięcia starostwa suraskiego w tych lustracjach oraz miar ziemi, którymi posługiwano się w lustracjach. Teką 275, s. 27.
- Łaguna St. Pisma, Warszawa 1915. Wypis wzmianki o Mikołaju z Wiesiołowa herbu Ogończyk, XV w. Teką 62, s. 36.
- Łoza St., Architekci i budowniczowie w Polsce, Warszawa 1954. Wypisy dotyczące Krzysztofa Wiesiołowskiego marszałka wielkiego litewskiego /1637/, który był autorem projektów alumnatu w Tykocinie, zamku w Białymstoku a także szeregu fundowanych przez siebie kościołów ; wypisy dotyczące budowniczego Joba Bretfusa /XVI/ budowniczego zamku w Tykocinie Teką 278, s. 178, 179.
- Tenże, Architekci dawnej Warszawy Fontanowie. Wycinek ze „Stolicy”, nr 35 /140/ z r. 1949. Teką 437, s. 111.
- Łoziński Wł. Życie polskie w dawnych wiekach, Lwów 1912; Warszawa 1934. Wypisy odnoszące się do Białegostoku, Branic i Branickich. Teką 96, s. 13; Teką 234, s. 16.
- Łubieński Wł. ks., Świat we wszystkich swoich częściach większych i mniejszych, t. I, Wrocław 1740. Wypisy odnoszące się do województwa podlaskiego i miast w nim. Teką 97, s. 8, 9.
- Łukomski G., Belostokstij dvorec, Starye Gody, t. III, Petrograd 1915. Ocena przez J. Glinkę wartości naukowej tego artykułu. Teką 92, s. 3
- Mackiewicz A., Miasteczko Choroszcz, Litwa i Ruś, R. II, 1913, z. VI. Wypisy dotyczące historii dóbr Choroszcz w ogólności, a także dziejów klasztoru dominikanów i kościoła tamże. Teką 256, s. 52, 53.
- Makowiecki T., Archiwum planów Tylmana z Gameren architekta epoki Sobieskiego. „Prace z historii sztuki”, Warszawa 1938, nr 4. Notatki i wyciągi J. Glinki. Teką 415, s. 8 – 14.
- Tenże, Do genezy pałacu zwanego Brühlowskim, Architektura i Budownictwo, XII, 1936. Odbitka. Teką 415, s. 4- 7.
- Małchowski – Łempicki St., Wolnomularstwo na ziemiach dawnego Wielkiego Księstwa Litewskiego 1776 – 1822, Wilno 1930. Wypisy odnoszące się do literatury przedmiotu, powstawania pierwszych łóż masonskich w Polsce m. in. w Białymstoku i na Litwie, o organizacji i wzajemnych powiązaniach łóż, osobach działaczy masonskich, a wreszcie z opisem lokalu loży masonskiej. Teką 209, s. 1- 9, 10.
- Tenże, Wykaz polskich łóż wolnomularskich oraz ich członków w latach 1738 – 1821, Kraków 1929. Notatki odnoszące się do łóż białostockich. Teką 208, s. 22 – 24.
- Mańkowski T., Genealogia sarmatyzmu, Warszawa 1946. Notatka o wzmiankach odnoszących się do hetmana Branickiego. Teką 96, s. 49.
- Tenże, Polskie tkaniny i hafty XVI – XVIII w., Wrocław 1954, Wzmianka zawierająca krytyczną ocenę pewnych ustaleń Mańkowskiego. Teką 74, s. 4.
- Tenże, Rzeźby zbioru Stanisława Augusta, Kraków 1948. Notatka o udziale Contesse’a w przebudowie rezydencji na Ujazdowie, 1764. Teką 383, s. 13.

- Tenże, Sztuka islamu w Polsce w XVII i XVIII w., Kraków 1935. Wzmianka odnosząca się do opisu przez Mankowskiego herbu Ogończyk. Teka 74, s. 4.
- Tenże, Ze studiów nad dawnym tkactwem polskim, „Nike”, 1939, z. 2. Wypis odnoszący się do tkactwa z okolic Białegostoku. Teka 74, s. 2, 3.
- Mariette J., *L'architecture française*, Paris 1724. Wydanie z r. 1929, t. I i II. Notatki z dążeniem do wychwycenia filiacji, bądź analogii z architekturą Białegostoku z architekturą francuską. Teka 95, s. 36, 37.
- Maszkowska B., *Z dziejów polskiego meblarstwa okresu oświecenia*, Wrocław 1955. Notatki i wypisy. Teka 415, s. 65 – 70.
- Materiały do stosunków kulturalnych w XVI w. na dworze królewskim polskim. Wydał: St. Tomkowicz, Kraków 1915. Wypisy odnoszące się do Joba Bretfusa, a także do Wiesiołowskich i ich krewnych Lubomirskich. Uwagi krytyczne co do metody wykorzystania źródeł przez Tomkowicza. Teka 63, s. 1, 3, 4; Teki 438, s. 12.
- Matuszewic M., *Pamiętniki*. Wydał: A. Pawiński, t. I – IV, Warszawa 1876. Wypisy J. Glinki fragmentów odnoszących się do J. Kl. Branickiego w latach 1743 – 1764. Teki 300, s. 1 – 14.
- Merczyng H., *Zbory i senatorowie protestancy w dawnej Rzeczypospolitej*, Warszawa 1905. Wypis zawierający wykaz zborów w miejscowościach mających związek z Białymstokiem i synodów, które się tam odbywały wraz z wiadomościami o dziejach tych zborów. Wypisy odnoszące się do senatorów protestantów z rodzin Chodkiewiczów, Sapiechów, Wolskich i Wołowiczów. Teki 79, s. 18 – 26.
- *Metryka Litewska*. *Russkaja Istoriceskaja Biblioteka*, Petersburg 1903, 1910, Juriew 1914. Wypisy z tej publikacji odnoszące się do Białegostoku i jego okolic, a także które posiadały tam dobra w XV i XVI w. Teki 37, s. 1 – 92; Teki 49, s. 1 – 11.
- *Metryka Litewska*. Wypisy z drukowanych ksiąg *Metryki* a mianowicie z ksiąg 1 – 6 /w całości bądź w części/. Teki 48, 49. Wzmianki o istnieniu kopii warszawskiej ksiąg 1 – 66 sygnatura Naruszewicz oraz sumariusza większości ksiąg sporządzonego w XVIII w. w Tece 50. Wypisy z niedrukowanych ksiąg *Metryki* /kopii warszawskiej/ nr 191, 194, 195, 198, 200, 205, 206, 216, 217, 218, w Tece 51. Teki 48 – 51.
- Mienicki R. Stanisław Dowojno, wojewoda płocki, „*Ateneum wileńskie*”, R. XII, 1937. Wypisy odnoszące się do rodziny Dowojów w XV w. Teki 33, s. 1 – 3.
- Mikołaj karmelita bosy, *Trzy matki urodzeniem pobożnością, potomstwem ozdobione*, Kraków 1644. Ze zbioru kazań przy egzekwiach: 1/ Anny Ostrogskiej, 2/ Anny z Branickich Lubomirskiej, 3/ Zofii z Ostrogskich Lubomirskiej, wypisane wzmianki oniektórych koligacjach Lubomirskich i Branickich. Teki 62, s. 23.
- Miłakowski M. G., *Očerok Belostoka v istoričeskom, etbografičeskom i bytovom otnošenijach*, Białystok 1897. Wypisy z tej pracy oraz ocena przez J. Glinkę jej wartości dla poznania dziejów Białegostoku. Teki 88, s. 1 – 3; Teki 92, s. 1.
- Mińkiewicz A., *Historia powstania i rozwoju przemysłu w Białymstoku*. „*Przemysł Włókienniczy*”, Łódź 1950, nr 1/2/. Odpis artykułu. Teki 132, s. 1 – 10.

- Tenże, Opolska nazwę wsi Chwasty. Rola bazylianów w okolicach Białegostoku. Odpowiedź na replikę. Artykuły wycięte z „Echa Białostockiego”, R. 1935. teka 257, s. 1, 2, 4.
- Tenże, Studium nad historia Białegostoku. Czasy zamierzchłe. Przyczynek do pracy prof. Mościckiego „Białystok”. „Echo Białostockie”, wrzesień i październik 1937 r. /16 odcinków/. Artykuł w wycinkach gazety oraz tablica genealogiczna Raczkowiczów sporządzona przez J. Glinkę na podstawie tego artykułu i inne drobne notatki. Teki 87, s. 1 – 22.
- Mleczo St., Mleczo, Raczo, Saczo i Łyczko. Przyczynek do kwestii ustalania się nazwisk szlacheckich w XV w. „Miesięcznik Heraldyczny”, r. 1912. Wypisy z artykułu tej części, która dotyczy Raczków /Michnowiczów, Bakalarowiczów/ dziedziców Białegostoku, uwagi krytyczne J. Glinki co do wartości artykułu i niektórych jego tez. Teki 30, s.1 – 17.
- Modrzewska K., Na ziemiach Jadźwingów. „Problemy, nr 2 /71/, r. 1952. Tekst artykułu wycięty z Problemów wraz z tekstem artykułu polemicznego dra Aleksandra Kamińskiego, Jaćwingowie na Podlasiu, czyli o zdumiewającej trwałości fikcji historycznej, „Problemy”, nr 5 /74/, r. 1952. Teki 4, s. 1 – 7.
- Monumenta Poloniae. Wydał: A. Bielowski t. II –V, Lwów 1872 – 1884. Wypisy dotyczące historii Podlasia od XII do XIV w. J. Glinka wypisał tu za skorowidzem dane umieszczone pod hasłami: Bielsk, Brześć Litewski, Drohiczyn, Jaćwingowie, Mielnik, Narew, Podlasianie alias Pollexiani, Podlasie. Pomiął natomiast materiały dotyczące Gryfitów z Branic i Ruszczy. Wypisy poczynił z kroniki mistrza Wincentego /Kadłubka/, z kroniki Boguchwała i Godysława Paska i Janka z Czarnkowa, roczników kapitulnego krakowskiego, Trzaski i Sędziwoja, z kalendarza krakowskiego, rocznika franciszkańskiego krakowskiego, małopolskiego i mazowieckiego, z traktatu Henryka z Góry z życiorysu błog. Wenera i innych źródeł. Teki 9, s. 1 –18.
- Morawski K. M., Ignacy Potocki, Warszawa 1911. Wypisy z tej pracy dotyczące majątków należących do Potockiego i jego działalności publicznej. Teki 419b, s. 266, 297, 298.
- Tenże, Wycinek z „Kuriera Warszawskiego” z 13.IV.1939 zawierający recenzję pracy J. Glinki „Choroszcz, letnia rezydencja hetmańska w XVII stuleciu”. Teki 471, s. 1.
- Morełowski M., Źródła architektury gdańskiej. „Wiadomości Literackie”, nr 31 – 32 z r. 1939. Odbitka. Teki 272, s. 35.
- Mościcki H., Białystok, Białystok 1933. Ocena przez J. Glinkę wartości Naukowej pracy dokonana w r. 1934 i uzupełniona w latach 1960, 1962 oraz drobne wypisy z niej. Teki 92, s. 1, 2; Teki 96, s. 12; Teki 106, s. 5; Teki 200, s. 1; Teki 410, s. 11; Teki 458, s. 1 – 10.
- Tenże, U schyłku Rzeczypospolitej, Warszawa 1914. Wypis dotyczący Białegostoku. Teki 103, s. 1 – 6.
- Müller A., Die preussische kolonisation in Nord polen und Litauen 1795 – 1807/. Berlin 1928. Notatki i streszczenia tej pracy odnoszące się do kolonizacji pruskiej na ziemiach przypadłym Prusom po III rozbiórce m. in. w białostockim; dużo miejsca

poświęcono osobie von Schreottera ministra prowincji i organizatora kolonizacji, omówiono też organizację administracji na w/w terenach. Teka 180, s. 28 – 44.

- Mycielski J., Sto lat malarstwa w Polsce 1760 – 1860, Kraków 1898. Wypisy odnoszące się do Szymona Czechowicza i Sylwestra Mirysa. Teka 95, s. 38 – 40.
- Nieć J., Z przeszłości Tyczyna. „Zew Rzeszowa” nr 26 i 27 z r. 1937. Tekst artykułu oraz list dra Niecia do Glinki z dodatkowymi informacjami odnoszącymi się do zagadnienia poruszonego w tym artykule /1937/. Teka 276, s. 7, 45 – 46, 53 – 54.
- Niemcewicz J. U., Dzieje panowania Zygmunta III, t. I, Kraków 1860. Wypis wzmianek o Krzysztofie Wiesiołowskim marszałku nadwornym litewskim oraz Mikołaju Wiesiołowskim podczaszym litewskim, a także Pawle Orzechowskim cześniku chełmskim. Teka 62, 37; Teka 80, s. 32.
- Tenże, Pamiętniki czasów moich, t. I, Warszawa 1957. Wypisy odnoszące się do Jana Klemensa Branickiego, jego żony Izabeli z Poniatowskich i ich rezydencji białostockiej. Teka 97, s. 44, 45.
- Tenże, Podróże historyczne po ziemiach polskich między r. 1811 a 1828 odbyte, Paryż, Petersburg 1858. Wypis odnoszący się do pałacu Dominika Radziwiłła kanclerza wielkiego litewskiego przy ul. Miodowej. Teka 285, s. 52.
- Niesiecki K., Herbarz polski, t. 1 – 10, Lipsk 1839 – 1842. Wyciągi i notatki odnoszące się do rodziny Wiesiołowskich i rodzin spokrewnionych z nimi oraz do Branickich Gryfitów i ich krewnych. Teka 61, s. 2; Teka 62, s. 38 – 47; Teka 291, s. 4 – 6.
- Oczkowski St., Zestawienie ascendentów Jana Kl. Branickiego. „Miesięcznik Heraldyczny”, R. XVI, 1937. Tekst drukowany z poprawkami odręcznymi J. Glinki. Teka 292, s. 37, 38.
- Olszewski J., Kazania, Wilno 1645, Wypisy z kazania /przy egzekwiach?/ Gryzeldy z Wodyńskich Sapieżyny przybranej córki Krzysztofa i Aleksandry Wiesiołowskich, 1633. Teka 62, s. 24.
- Opisanje dokumentow i bumag chraniaščichsja w Moskowskom Archiwie, Ministerstwa Justicii. Wypisy dotyczące rodu Raczkowiczów dziedziców Białegostoku, 1495 – 1534 i potwierdzenie przywileju dla bojara Czapli r. 1507. Teka 27, s. 1 – 9; Teka 29, s. 17.
- Opisanje rukopisnawo otdjelenija Wilenskoj Publichnoj Biblioteki, t. 1 – 5, Wilno 1895 – 1906. Wypis tekstów odnoszących się do rodu Goligunta i do Branickich Gryfitów, a także do dóbr w ziemi bielskiej, do Goniądza, knyszyna, Wasilkowa i in. w XVI – XVIII w. Teka 38, s. 1 – 10; Teka 57, s. 1 – 6; Teka 122, s. 1 – 38; Teka 124, s. 5; Teka 289, s. 1 – 3.
- Ordynacja puszc W. Księstwa Litewskiego. Wilno 1871. Wypisy odnoszące się do puszc w leśnictwie nowodworskim, perstuńskim, przelomskim, puszczy olkienickiej, dóbr Dowspuda /Paców/, Sidia /Potockich/, Krasny Bór /Chreptowiczów/ i innych a także dróg w okolicy Białegostoku 1636 – 1641. teka 59, s. 1 – 11.
- Orgelbrand S., Encyklopedia powszechna, t. 1 – 16, Warszawa 1898 – 1912. Notatki dotyczące pewnych miejscowości i osób związanych z Białymstokiem i Branickimi.

Teka 79; Teka 257, s. 8 –9; Teka 278 s. 188; Teka 419a, s. 4, 6, 34, 48, 56, 58; Teka 419b, s. 213 – 218.

- Orłowicz M., Przewodnik ilustrowany po województwie białostockim, Białystok 1937. Wypis z hasła Jasionówka odnoszący się do miejscowego tkactwa oraz wypisy dotyczące Tykocina, Wasilkowa i Supraśla. Teka 74, s. 1; Teka 278, s. 181 – 184.
- Ossendowski F. A., Wersal Podlaski /z cyklu „Polska malownicza”, „Kurier Warszawski”, 1936. Wycinek z tekstem artykułu. Teka 305, s. 2, 3.
- Ostowski Danejkowicz J., Swada polska y łacińska albo miscelanea oratorskie... Lublin 1745. Wypis mowy Wiesiołowskiego marszałka wielkiego litewskiego na weselu Aleksandra Radziwiłła z Wołwiczówną, ok. 1631 – 1635. teka 62, s. 25, 26.
- Orłowski F., Grodzińska gubernia w 1912 roku /b. m. i b. r./. Notatka z cytowanej tam wiadomości na temat zniszczenia w 1812 r. archiwum obwodu białostockiego z lat 1809 – 1812. Teka 185, s. 1.
- zwrot cmentarza i kaplicy św. Marii Magdaleny /artykuł anonimowy/ „Dziennik Białostocki” z 28.VII.1938. Wycinek z tekstem artykułu. Teka 241, s. 32.
- „Pamiętnik Sztuk Pięknych”, Zbiór wiadomości potrzebnych i pożytecznych miłośnikom i zwolennikom sztuki. Rysunkami objaśniony ze szczególnym uwzględnieniem na rzeczy krajowy wydany pod kierunkiem Bolesława Podczaszyńskiego Budowniczego. Warszawa 1854. Wypisy z artykułu E. Rastawieckiego odnoszące się do Białegostoku i Branickich. Teka 96, s. 17, 18.
- Paszkiewicz H., Z dziejów Podlasia w XIV w., „Kwartalnik Historyczny”, R. XIII, 1928. Wypisy zawierające informacje o stanie badań i podstawie źródłowej do dziejów Podlasia w wym. okresie. Autor zajmuje się polityczną przynależnością Podlasia i walką o władanie między Litwą, Rusią, Krzyżakami i Polską oraz Mazowszem. Teka 13, s. 1 – 4.
- Payern v. Thurn, Liste nominale des chevaliers de l'ordre illustre de la Toison d'Or, b. m., ok. 1909. Notatka o posiadaczach tego orderu w Polsce m. in. J. Kl. Branickim. Teka 96, s. 50.
- Piekosiński Fr., Wypisy heraldyczne z ksiąg poborowych. „Rocznik Towarzystwa Heraldycznego”, T. II, 1910. Wzmianka o M. Grajewskim dziedzicu wsi Dolistowo i Kosewo, 1581 i o Wiesiołowskich w XIV w.. Teka 29, s. 16; Teka 62, s. 48.
- Pietkiewicz K., O polskiej sztuce ludowej. „Wiedza i Życie”, VIII, 1956. Wycinek z tekstem artykułu. Teka 73, s. 4 – 7.
- Piotrowski T., Rozsiedlenie rodowe szlachty łączyckiej na przełomie XIV i XV w. „Rocznik Oddziału Łódzkiego PPH”, t. III, Łódź 1939. Notatki odnoszące się do Wiesiołowa gniazda Wiesiołowskich. Teka 62, s. 49.
- Piscowaja kniga grodzińskiej ekonomii poibawlenjami vrdannaja Wilenskoju Kommissjeju dla Razbora Drewnich Aktow. Wypisy z drukowanych w tym wydawnictwie rejestrów pomiaru włócznej włości grodzieńskiej /1558, 1561/ oraz starostw brańskiego i suraskiego /1560 – 1563/ i z innych drobniejszych aktów /XVII, XVIII w./. Teka 47, s. 1 –7; Teka 95, s. 33; Teka 274, s. 1- 21; Teka 275, s. 12, 13.

- Polski Słownik Biograficzny, t. II, Kraków 1936. Wypisy i notatki odnoszące się do Branickich Gryfitów. Teką 291, s. 1 –3.
- Poniatowski S., /Wypis z fragmentu pamiętnika drukowanego w Revue d'histoire diplomatique, Paris 1895, nr 4/. Wypis zawiera charakterystykę Iz. Branickiej. Teką 310, s. 1.
- Potocka /Wąsowiczowa/ A. z Tyszkiewiczów, Pamiętniki, Warszawa 1898. Wypis i notatki odnoszące się do Białegostoku, Łącuta i Puław. Teką 97, s. 46.

- Przeździecki Al., Kilka nowych szczegółów dotyczących Łukasza Górnickiego, „Biblioteka Warszawska”, IV, 1862. Wypisy dotyczące zbioru Kaczanowskiego, z którego korzystał Przeździecki i powołanego w artykule listu Anny Jagiellonki do Łukasza Górnickiego w sprawie szlachty poddańczej w starostwie tykocińskim, 1590. Teką 278, S. 177.
- Przyałowski W. ks. Żywoty biskupów wileńskich /Petersburg 1860/. Wypis odnoszący się do fundacji kościoła w Wawiórcie w r. 1413 i jego dziejach w XVI-XIX w. Teką 42, s. 3.
- Przypkowski T., Gawęda o Radwanitach w ogólności, a o Nitzschem i Dostojowskim w szczególności Tadeusza Radwanity ongi z Przypkowic, ninie z Jędrzejowa. "Problemy", H.1958, nr 10. Tekst artykułu z całym numerem Problemów. Teką 84.
- Rachunki dworu królewskiego 1544-1567. Wydał: A. Chmiel, Kraków, 1911. Wypisy dotyczące działalności architekta Bretfusa. Teką 439, s. 1-5.
- Radziwiński Luba Z., Sprawa odrębnego pochodzenia Chodkiewiczów litewskich i białoruskich. „Rocznik Towarzystwa Heraldycznego”, t. VIII, r. 1926-1927. Wypisy i notatki dotyczące początków rodu Chodkiewiczów. Teką 29, s. 18.
- Radziwiłł Al. St., Pamiętniki. Wydał: B. Raczyński, t. I, II, Poznań 1839. Wypisy odnoszące się do rodziny Wiesiołowskich i rodzin spokrewnionych oraz do bytności króla Władysława IV w Tykocinie. Teką 62, s. 50-53.
- Rastawiecki E., Słownik malarzów polskich... Warszawa 1850-1857. Wypisy odnoszące się do Jerzego W. J. Neunherza i do Jana B. Plerscha. Teką 45, s. 31.
- Tenże, Wizerunki hetmanów polskich. Pamiętnik Sztuk Pięknych, r. 1854. Wypis odnoszący się do hetmana J. Kl. Branickiego i jego malarza nadwornego Mirysa. Teką 96, s. 17.
- Regestra theloniei aquatici Vladislaviensis saeculi XVI. Wydali: St. Kutrzeba i Fr. Duda. Kraków 1915. Wypisy dotyczące splanu różnych produktów głównie zboża, z dóbr starostw bielskiego / Teką 244, a. 1-14/, brańskiego / Teką 253, s. 1-10/ i tykocińskiego / Teką 279. s. 1-11, 13-16/ oraz z dóbr Kleszczele/ Teki 279, s. 12/ a także dotyczące przywozu różnych towarów z Gdańska do tych starostw. Wypisy dotyczą lat 1537-1576. Podają one oprócz przewożonych produktów także ich ilości i

nazwiska osób przewożących je. Podawane są też wielokrotnie nazwiska starostów z trzech wymienionych starostw. Teka 80, s. 33; Teka 244, s. 1-14; Teka 253, s.1-10; Teka 279. s. 1-16.

- Rejestr popisu wojska litewskiego 1565. Popis wojska litewskiego 1567. Wydał: S Ptaszycki, Russkaja Istoriceskaja Biblioteka XXXIII, Piotrograd 1915. Wypisy odnoszące się do Białegostoku oraz jego okolic i do rodzin które posiadały tam dobra w XVI w. Teka 48, s. 1-23.
- Rewizija pusc i pierichodów zwiernych w bilosem wielikom kniaztwie litowskom /1559/, Wilno 1867. Wypisy z rewizji dotyczące granic puszczy przewłockiej, knszyńskiej i perstuńskiej w r. 1559. Teka 266, s. 1-3.
- Rewski Z., Działalność architektoniczna warszawskich Fontanów „Biuletyn Historii Sztuki i Kultury”, II, 1934 nr 4. Notatka z tego artykułu odnosząca się do osoby i działalności architekta Karola Ceroni. Teka 435, s. 7, 8, 9.
- Tenże, Ulica Miodowa „Stolica” 1955, nr 39 /405/. Tekst artykułu wraz z całym numerem Stolicy. Teka 285, s. 68 – 75.
- Rokowski Z., Pałac Branickich w Białymstoku /artykuł w jednodniówce/ „Województwo białostockie, przeszłość – zabytki”, Białystok 1929. Ocena przez J. Glinkę wartości naukowej tego artykułu. Teka 92, s. 3..
- Romanowski Bożawola L., Rodowód Potockich herbu Piława, Warszawa 1882. Notatka zawierająca fragment genealogii Potockich. Teka 501, s. 9, 43.
- Rulhiere C. de, Histoire de l' anarchie de Pologne et du d'emembrement de cette r[□] publique, Paris 1807. Notatki z zawartych w tej książce informacji o hetmanie Janie Kl. Branickim, jego działalności politycznej, o jego otoczeniu, zwłaszcza o Andrzeju Mokronowskim. Teka 104, s. 1-6.
- Sajkowski Al., Samuel Przyppkowski i Zbigniew Moraztyn w świetle nowych materiałów. „Sprawozdania Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk”, I/II, 1956. Wypis odnoszący się do pomocy udzielanej przez Zb. Morsztyna dla arian uchodźców w Prusach i Kurlandii. Teka 75 i 76, s. 38.
- Sanson N. Tabula nova totias Poloniae. b.m., połowa XVII w. Notatki dotyczące sieci drożnej wokół Białegostoku. Teka 229, s. 1.
- „Sapiehowie”, materiały historyczno- genealogiczne wydane nakładem rodziny, t. I, Petersburg 1890. Notatki dotyczące odziedziczenia dóbr i zabludowskich i Choroszczy z Rogowem przez Pawła Sapiechę kasztelana kijowskiego po Chodkiewiczach /XVI w./ i przejścia dóbr w ręce Paców Teka 225, s. 1 –2.
- /Sawicki paroch cerkwi w Małomożejkwowie/. Małomożejkovskaja /ili Murovanaja/ Precistenskaja cerkov. Litovskija Epachialnyja Vedomosti, Vilna 1873, nr 33, 34, 36, 42. Wypisy z tego artykułu. Teka 427, s. 3-57.

- Semkowicz Wł., Braterstwo szlachty polskiej z bojarstwem litewskim. Polska i Litwa w dziejowym stosunku, Warszawa 1914. Wypis wzmianki o przyjęciu rodu Goligunta do rodu Łabędziów w Horodle 1413. Teką 39, 6. 5.
- Tenże, O litewskich rodach. „Rocznik Towarzystwa Heraldycznego” t. VI, r. 1921-1923. Wypis dotyczący znaczenia dla rozwoju fortun Gasztoldów wielkiego przywileju otrzymanego przez Jana Gasztolda Zygmunta Kiejstutowicza. Teką 29, s. 19.
- Tenże, O litewskich rodach bojarskich zbratanych ze szlachtą polską w Horodle r. 1413. „Miesięcznik Heraldyczny” 1913-1915. Wypisy odnoszące się do rodu Goligunta adoptowanego do rodu Łabędziów a także do rodu Moniwida adoptowanego do rodu Leliwa i kilku innych rodów litewskich. Teką 31, s. 1-15.
- Tenże, Przewodnik po zbiorze rękopisów wilanowskich, wydał i uzupełnił: Piotr Bańkowski, Warszawa 1961. Notatki odnoszące się do osoby i działalności w Bibliotece wilanowskiej Hipolita Kownackiego. Teką 419b, s. 204-206.
- Tenże, Wywody szlachectwa w Polsce XIV-XVII w. „Rocznik Towarzystwa Heraldycznego”, t. III. Wypis wzmianek o Mikołaju z Wiesiołowa herbu Ogończyk, XV w. Teką 62, s. 36.
- Siemieński J., „Rebus” w konfederacji warszawskiej 1573 r., Warszawa 1927. Wypis odnoszący się do interpretacji aktu konfederacji warszawskiej w zakresie spraw religii a właściwie różnowierstwa. Teką 79, s. 2.
- Skibiński K., Pamiętnik aktora /1786-1858/. Opracował i wydał: M. Rulikowski, Warszawa 1912. Wypisy dotyczą pobytu trupy teatralnej u Tyszkiewicza w Swisłoczy w r. 1803 oraz pobytu w Białymstoku i przyjęcia jakie zgotował aktorom miejscowy gubernator Szczerbinin, 1817. Teką 406, s. 1.
- Skimborowicz H., G e r s o n W., Wilanów dawny i terazniejszy, Warszawa 1877. Ocena przez J. Glinkę wartości biografii Hipolita Kownackiego, zawartej w tej pracy. Wypisy odnoszące się do Kownackiego. Teką 419a, s. 4, 6, 11, 24, 34; Teką 419b, s.208-213
- Słownik Geograficzny Królestwa Polskiego, t. 1-15, Warszawa 1880-1902 Wypisy dotyczą Białegostoku i innych miejscowości na Podlasiu. Teką 3 s. 1-5; Teką 29, s. 20; Teką 80, s. 9, 37; Teką 95, s. 27, 45; Teką 278, s. 185; Teką 213, s. 1-16; Teką 316, s. 45.
- Sokołowska T., Materiały po historii masonstwa w prężniej ruskij armii. "Ruaskaja Starina", VI-IX z 1907 r. Notatki z nazwiskami oficerów, którzy byli członkami łoża Złotego Pierścienia w Białymstoku, odpis ukazu carskiego w sprawie zakazu działalności tajnych stowarzyszeń m.in. masonerii. Teką 208, s. 29-31.
- Sokołowski A., Dzieje Polski ilustrowane, t. V, Warszawa 1901. Notatka o znajdujących się tam rycinach, które przedstawiają pałac i ratusz w Białymstoku, kościół w Tykocinie, ruiny domu St. Czarnieckiego w Gardzienicach, czarę i nalewkę darowane Czarnieckiemu przez króla duńskiego. Teką 254, a. 17.

- *Speculum homini ecclesiastico curatovi animarum, functiones apostolicas exercenti in considerationibus ecclesiasticum statum concernentibus propositum*, Supraśl 1741. Odpis tytułu z karty tytułowej. Teka 272, s. 29.
- Sprogis jego inwentarz Wileńskiego Archiwum Centralnego por. Inwentarz b. Wileńskiego Archiwum Centralnego.
- Stafiński Al., *Z przeszłości Suraza*, Białystok 1937. Wypisy odnoszące się do dziejów miasta, parafii, starostwa i powiatu suraskiego. Teka 80, s. 7, 8.
- Stamm E., *Miary powierzchni w dawnej Polsce*, Kraków 1936. Notatka o przeliczaniu włóki litewskiej na hektary. Teka 275, s. 14, 24, 27.
- Stanisław August król. *Memoires*, /Leningrad/ 1914, 1924. Wypisy odnoszące się do małżeństwa siostry króla Izabeli z Janem Kl. Branickim, charakterystyka osoby Branickiego, opis przyjęcia zgotowanego królowi Augustowi III w Białymstoku i Choroszcy. Teka 97 s. 10-14.
- Starowolski Sz., *Polonia sive status regni Poloniae descriptio*, Wolfenbüttel 1656. Wypis zawierający opis Podlasia w XVII Teka 97, s. 5.
- *Statuta nec non liber promotio num philosophorum ordinis in universitate studiorum Jagellonica ab anno 1402 ad annum 1849*. Edidit: Joaephus Muczkowski... Cracoviae 1849. Wypisy scholarów z rodzin Branickich z Ruszczy i Branic, Goliginowiczów, Raczkowiczów i Jundziłłowiczów z lat 1404-1485. Teka 23, s. 3, 4.
- Strzemińczyk Z., *Plama na herbie Białegostoku*. Gród nadbielski jest miastem od 1665 roku. „*Echo Białostockie*” z 24.III. i z 25.III.1938. Wycinki z tekstem artykułu. Teka 201,s.25,26.
- Tenże, *Dookoła sprawy herbu m. Białegostoku*. Łamańce pseudo-patriotyczne pana J.Sz. „*Echo Białostockie*” z 30.VI.1938. Wycinek z tekstem artykułu. Teka 201, s. 30.
- Sukertowa-Biedrawina E., *Bracia Polscy na ziemi mazurskiej*. „*Komunikaty Stacji Naukowej Instytutu Zachodniego w Olsztynie*” /Instytutu Mazurskiego/, R. 1949, nr 1-12. Tekst artykułu z całym numerem Komunikatów. Teka 83.
- Szczotka St., *Z dziejów chłopów polskich*, Warszawa 1951. Wypis odnoszący się do nadania przez Jana Przytkowskiego wolności chłopom. Teka 80, s. 30.
- Szmit Z., *Sprawozdanie z poszukiwań archeologicznych w Hryniewiczach wielkich koło Bielska Podlaskiego*, „*Wiadomości Archeologiczne*”, Warszawa 1922. Wypis zawierający uwagi o osadnictwie z epoki neolitu, którego ślady wykryto w okolicy Hryniewicz. Teka 28, s. 26, 27.
- Szulc F., *Polska w 1793 r. według podróży Fryderyka Szulca*, Warszawa 1899. Przekład z języka niemieckiego. Wypis odnoszący do podróży z Sokółki do Białegostoku, opis miasta Białegostoku, pałacu i ogrodu. Teka 97. s. 21-23.

- Szwankowski E., Głos w sprawie kamienicy Jacobsonów „Życie Warszawy”, październik 1955. Wycinek z tekstem artykułu Teką 437.
- Szyszko-Bohusz A., Warowne zabytki architektury kościelnej w Polsce i na Litwie. „Sprawozdania Komisji do badania Historii Sztuki w Polsce”, t.IX. Wypis wzmianek odnoszących się do cerkwi w Supraślu i w Małomożejkwie. Teką 272, s. 41; Teką 427, s.1, 2.
- Święte Pamiątki Krakowa /brak autora/, Kraków, Kraków 1883. Wypisy wzmianek o Branickich z Ruszczy, a mianowicie o nagrobkach Branickich w kościele św. Piotra w Krakowie oraz o fundacji klasztoru Benedyktynek w Staniątkach przez Klemensa z Ruszczy, /XIII w./. Teką 96, s. 1.
- Tajna korespondencja z Warszawy 1792-1794 do Ignacego Potockiego, opracowali: Maria Rymyszyna i Andrzej Zahorski,| Warszawa 1961. Wypisy odnoszące się do Iz. Branickiej z Białegostoku i H. Kownackiego. Teką 419b, s. 196-203.
- Thieme V. Becker F., Allgemeines Lexikon der Bilden den Künstler von der Antike bis zur gegenwart, t. VII, Lipsk 1912 Notatka o życiorysie rzeźbiarza Pierre Coudray'a, t. 1-36, Lipsk 1907-1947. Teką 329. s. 2, 3.
- Timoszczuk W., Imperator Nikołaj I i Cesarewicz Konstantin Pawłowicz w 1830-1831 r. /Iz pierepiski ... Z 14 janyaria 1830 po 15 Ijunia 1831 g./. Russkaja Starina, 1911 r., IV, V. Wypisy z listów wielkiego księcia Konstantego do Mikołaja I Z okresu od IX 1830 do III.1831 oraz Z uwag wydawcy odnoszących się do postawy Konstantego wobec powstania polskiego. Teką 189, s. 1-4.
- Tłoczek I., Białystok w urbanistycznej impresji. Tekst odczytu Z 14.XII.1938 wygłoszonego w Towarzystwie Miłośników Historii, Literatury i Sztuki. Teką 28, s. 34-47.
- Tokarz W., Insurekcja warszawska 17 i 18 kwietnia 1794, Warszawa 1950. Szkic odręczny z odcinka planu Warszawy Bacha z r. 1809 /pałac Branickich na Podwalu i sąsiednie posesje/ zamieszczonego w tej pracy oraz notatka o wykorzystaniu przez Tokarza pamiętników H. Kownackiego, inne drobne notatki i wypisy. Teką 285, s. 41, 63; Teką 419a, s. 1-3, 58; Teką 419b, s. 219.
- Tenże, Warszawa przed wybuchem powstania 17 kwietnia 1794 r., Kraków 1911. Wypisy odnoszące się do dam warszawskich m.in. Iz. Branickiej i jej pałacu na Podwalu w czasie Insurekcji. Teką 285, s.61.
- Trzebiński W., Magnackie założenia urbanistyczne w Polsce XVIII w., "Kwartalnik Architektury i Urbanistyki", V, 1960, z.4. Nadbitka z tekstem artykułu. Teką 94, s. 1-11.
- Tyszkowski K., Z dziejów wyprawy Zygmunta III do Szwecji » roku 1598, Lwów 1927. Wypisy odnoszące się do trudności przeprawy przez Bałtyk. Teką 62, s. 58.
- Unus , Idealizm Białostoczan. "Słowo /Wileńskie/" z 14.V.1938. Wycinek. Teką 201, s. 27.

- Urban W., Przyczynek do związków chłopów podkrakowskich z reformacją w XVI w. „Teki Archiwalne”, 2, Warszawa 1953. Wypis odnoszący się do związków między ruchem reformacyjnym a walką klasową w XVI w. Teka 79, s. 27.
- Volumina Legum, t. III, IV, Petersburg 1859. Wypisy dotyczące zapisu oprawy przez króla Władysława IV królowej Cecylii Renacie w r. 1638. Teki 278, s. 172v, 173v.
- Wasylewski St., Branicy dwaj, "Gazeta Polska" /r. 1936/ 1937?/. Wycinek z tekstem artykułu. Teki 305, s. 1.
- Wawrzyńczyk /owa-Wilkiewicz/ A., Rozwój wielkiej własności na Podlasiu w XV i XVI w. Wrocław 1951. Notatki odnoszące się do starostw brańskiego i suraskiego. Teki 275, s. 15-19.
- Tenże, Ze studiów nad polityką polską na Rusi na przełomie XII i XIII w., „Ateneum Wileńskie”, R.XII, 1937. Wypisy dotyczące dziejów Podlasia, ekspansji polskiej na te tereny, zajęcie Drohiczyzna, osadnictwa mazowieckiego w XII i XIII w. Teki 8, s. 1, 2.
- Wdowiszewski Z., Ród Bogoriów w wiekach średnich, Kraków 1928.. Wypisy odnoszące się do rodzin litewsko-ruskich przyjętych przy unii horodelskiej do herbu Bogoria bądź używających podobnego znaku herbowego. Teki 62, s. 60.
- Wiśniewski J., ks., Historyczny opis kościołów, miast, zabytków i pamiątek w olkuskim, Mariówka Opoczyńska 1933. Wypis odnoszący się do życiorysu Hipolita Kownackiego /1761-1854/. Teki 419b, s. 140.
- Wittig W., Pieczęcie miast dawnej Polski, Kraków-Warszawa 1905. Wypis odnoszący się do dziejów Białegostoku. Teki 140, s. 1.
- Wituński A., ks., Kamień wiecznie żyjący, Kraków 1637. Wspomnienie pośmiertne o osobie i działalności Krzysztofa Wiesiołowskiego oraz o jego koligacjach. Teki 62, s. 22.
- Tenże, Pierścień nieśmiertelności, Kraków 1637. Wypisy zawierające wspomnienia pośmiertne o osobie Krzysztofa Wiesiołowskiego marszałka wielkiego litewskiego oraz apostrofy do jego krewnych i powinowatych /Lubomirskich, Wołowiczów, Odrowążów i Sobieskich/, 1637. Teki 62, s. 21.
- Wójcicki K. Wł., Cmentarz powązkowski oraz cmentarze katolickie i innych wyznań pod Warszawą i w okolicach tegoż miasta, III, Warszawa 1858. Ocena przez J. Glinkę wartości biografii Hipolita Kownackiego znajdującej się w tym tomie oraz wypisy z niej. Teki 419a, s. 4, 6, 24, 34, 38, 56, 58; Teki 419b, s. 220-222.
- Wolff J., Herbarz Litewski. Opracowanie w rękopisie w Bibliotece ordynacji Krasieńskich w Warszawie, zniszczone w 1944. Notatki z niego odnoszące się do rodziny Wiesiołowskich. Teki 62, s. 3.
- Tenże, Pacowie, Petersburg 1885. Notatki dotyczące Jerzego Paca bernardyna zabitego w Białymstoku przez Szwedów /1655?/ oraz jego braci i dziedziczeniu przez Paców dóbr Choroszcz i Gródek po Sapiebach. Teki 61, s. 1; Teki 225, s. 3-5.

- Tenże, Senatorowie i dygnitarze Wielkiego Księstwa Litewskiego 1386-1745, Kraków 1885. Wzmianka o dacie założenia ksiąg Metryki Litewskiej i zawartości pierwszych trzech jej ksiąg, wypisy odnoszące się do rodziny Wiesiołowskich. Teka 50, s. 1; Teka 62, s. 61.
- Tenże, Starostowie. Opracowanie w rękopisie w Bibliotece ordynacji Krasieńskich w Warszawie, zniszczone w 1944. Wypisy odnoszące się do starostów tykocińskich. Teka 62, s. 3.
- Zagłoba Łozowicki B., Jeszcze w sprawie herbu miasta Białegostoku. „Dziennik Białostocki” z 22.XI.1938. Wycinek z tekstem artykułu. Teka 201, s. 28.
- Tenże, W sprawie herbu miasta Białegostoku. „Dziennik Białostocki” z 19.X.1937 i 21.11.1937. Wycinki e tekstami artykułów. Teka 201, s. 5, 19.
- Zagórowski O., Architekt Kacper Bażanka około 1680-1726 r. „Biuletyn Historii Sztuki”, XVIII, 1956, nr 1. Wypis z artykułu odnoszący się do przypisywanego Bażance nagrobka St.Branickiego w Białymstoku. Teka 167, s. 1.
- Zajczyk Sz., Architektura barokowych bożnic murowanych w Polsce, "Biuletyn Historii Sztuki i Kultury", I, 1933, nr 4. Wypisy dotyczące bożnicy w Tykocinie. Teka 278, s. 145 - 147
- Załęski St. ks., Jezuita w Polsce, t. I-V, Lwów-Kraków 1900-1906. Wypis odnoszący się do przejścia w XVI w. na katolicyzm członków rodzin magnackich Chodkiewiczów i Radziwiłłów. Teka 79, a. 7.
- Tenże, O masonii w Polsce, Kraków 1908. Notatki odnoszące się do masonerii w Białymstoku. Teka 208, s. 25-27.
- Tenże, 00 Jezuita przy kościele św. Piotra i Pawła w Krakowie. Szkic historyczny, Nowy Sącz 1896. Opis mauzoleum Branickich w tymże kościele. Teka 268, s. 1-4.
- Zbiór praw litewskich od r. 1389 do r. 1529 tudzież rozprawy sejmowe o tychże prawach od r. 1544 do r. 1563. Wydał: A.T. D z i a ł y ń s k i, Poznań 1841. Wypisy z następujących aktów: r. 1501:nadanie ziemi bielskiej takich praw jakimi sądzi się ziemia drohicka; r. 1511: określenie zakresu spraw, które ma sądzić starosta w ziemi drohickiej; r. 1516: ponowienie nadania praw polskich ziemi drohickiej. Teka 10, s. 1-3.
- Zinserling B., Numer czasopisma "Stolica" z 6.VI.1954 x zakreślonym w nim wyjaśnieniem Zinserllnga, że wiadomość o korespondencji między J.Kl.Branickim a Kurdwanowskim otrzymał od J. Glinki. Teka 473 s. 12.
- Zubrzycki Sas J., Mistrz Twardowski, białoksiężnik polski. /Prawda z podań, Miejsce Piastowe 1928/. Wzmianka o rzekomym wykopaniu w Tykocinie przez diabłów stawu zwanego Czechowizną. Teka 278, s. 190.
- Żychliński T., Złota księga szlachty polskiej, t. II, Poznań 1880. Notatki odnoszące się do rodziny Wiesiołowskich oraz uwagi krytyczne J.Glinki co do wartości pracy Żychlińskiego. Teka 62, a. 65-71.

II. IKONOGRAFIA I KARTOGRAFIA ZAWARTA W TEKACH GLINKI

- Alumnat czyli Dom Inwalidów Wojskowych w Tykocinie. Plan inwentaryzacyjny w 3 odcinkach wykonany w r. 1949 przez konserwatora inż. Paszkowskiego. Odbitki ozalidowe. Teką 283, s. 1-3. Fragmenty elewacji, fotografie wykonane częściowo w latach 1953-1962, częściowo niedatowane. Ponadto szkic odręczny sporządzony przez J. Glinkę w r. 1946 z oznaczeniem drzwi później zamurowanych. Teką 237 fot. 10; Teką 238, fot. 138; Teką 278, s. 137. fot. 2-4.
- Ambona w kościele w Klementowicach. Fotografia XX w. Teką 415, fot. 9.
- Ambona /w kaplicy prywatnej opatów w Supraślu?/. Fotografie 1937. Teką 235, fot. 48; Teką 272, fot. 8.
- Arkady w parku /pałacowym w Białymstoku/. Schemat z oznaczeniem wymiarów. Szkic odręczny J. Glinki, 1936. Teką 95, s. 51.
- Bóżnica w Orli, elewacja. Fotografia, 1935. Teką 235, fot. 29.
- Bóżnica w Tykocinie, elewacja. Fotografia XX w. Teką 235, fot. 60. Pomiar inwentaryzacyjny przeprowadzony w r. 1932/1933 przez Wydział Architektury Politechniki Warszawskiej. Odbitki ozalidowe. Teką 278, s. 148, 149.
- Brama pałacowa /mniejsza/ w Białymstoku, rzut i elewacja. Fotografia rysunku /z XVIII w.?/. Teką 147, fot. 8.
- Brama pałacowa w Białymstoku. Fotografia 1935. Teką 272, fot. 6.
- Bramy przy pałacu w Białymstoku. Rzuty z podaniem wymiarów. Szkice odręczne J. Glinki, 1936. Teką 95, s. 51. Fotografie, XX w. Teką 236, fot. 46, 51, 52; Teką 238, fot. 10a, 14, 32, 45, 47.
- Brama probostwa przy kościele tzw. starym w Białymstoku. Projekt bramy z XVIII w. oraz rysunek przedstawiający jej widok w XX w. Fotografie. Teką 236, fot. 112-114.
- Brama-dzwonnica przy klasztorze w Supraślu. Fotografie, 1937. Teką 235, fot. 41; Teką 272, fot. 1.
- Brama wjazdowa do pałacu Branickich na Podwalu w Warszawie. Widok ogólny oraz fragment kraty. Fotografie XX w. Teką 235, fot. 83, 84; Teką 238, fot. 118, 119.
- Budynek arkadowy w Białymstoku „za pałacykiem gościnnym”. Fotografie, XX w. Teką 236, fot. 57.
- Cerkiew unicka w Orli, elewacja. Fotografia, XX w. Teką 235, fot. 30.
- Cerkiew unicka w Supraślu, elewacja. Fotografia, 1937 /?/. Teką 235, fot. 40; Teką 272, fot. 7.
- Chrzcielnica w kościele tzw. starym w Białymstoku. Fotografie, XX w. Teką 236, fot. 107, 108.

- Chrzcielnica w kościele poddominikańskim w Choroszczy. Fotografie, XX w. Teki 235, fot. 11, 12.
- Przekroje dachówki z dachu pałacu białostockiego. Rysunek, XX w. Teki 70, s. 7.
- Dom Inwalidów Wojskowych zob. Alumnat.
- „Dom Katolicki” przy kościele w Białymstoku, elewacja. Fotografie, XX w. Teki 236, fot. 110, 111.
- Dom Kwiecińskiego na ulicy Mariensztat /w Białymstoku/. Fotografie planów z XVIII w. Teki 235. fot. 85-87.
- Dom Widera w Białymstoku, zob. Pałac gościnny w Białymstoku.
- Dom Wolnomularski w Białymstoku. Odrisy z odrysów planów sporządzonych w r. 1887 oraz odbitki ozalidowe rysunków wykonanych około 1946. Fotografia elewacji, 1952. Teki 208, s. 16, 19, 21; Teki 210, s. 1-6; Teki 236, fot. 82.
- Dom stary w Choroszczy. Fotografia, XX w. Teki 256, fot. 36.
- Domy niewiadome, elewacje. Fotografie, XX w. Teki 235, fot. 132-134.
- "Planta domu dla obywatela dobrej kondycji nieznanego", XVIII w., fot. 140} „Planta domu /i elewacja/ dla obywatela dobrej kondycji znanego”, fot. 141. Fotografie, XX w. Teki 235, fot. 140, 141.
- Droga z Choroszczy do Nowosiołek. Fotografia fragmentu tej drogi wykonana około 1938. Teki 256, fot. 37.
- Drzewo. Fotografia, XX w. Objasnienie J. Glinki: wiąz b. stary w Białymstoku przed nr 39 na ul. Mickiewicza. Teki 236, fot. 77.
- Dwór w Strabli i zabudowania dworskie, elewacje. Fotografie 1953. Teki 235, fot. 35-39.
- Dzwonnica przy kościele tzw. starym w Białymstoku, elewacja. Fotografia, XX w. Teki 230, fot. 109.
- Dzwonnica /przy kościele/ w Szczytach, elewacja. Fotografia, XX w. Teki 235, fot. 57.
- Dzwonnica przy kościele bernardynek /św. Anny/ w Warszawie, elewacja. Rysunek Ceglińskiego wg fotografii Bajera /Bayera/. Wycinek z niewiadomej publikacji. Teki 441, s. 11.
- Dzwonnica zob. też Brama-dzwonnica przy klasztorze w Supraślu.
- Exlibris /oryginał/ z biblioteki w Maluszynie. Teki 2, s. 109,
- Folwarki Dojlidy i Sobolewo. Mapa wykonana w r. 1769 przez Fr. Pugeta.
- Fotografia. Teki 235, fot. 17.

- Fontanna w ogrodzie pałacowym w Białymstoku. Projekty z XVIII w./?/. Fotografie. Teki 147, fot. 11-13.
- Fontanna z lwią paszczą w ogrodzie pałacowym w Białymstoku. Fotografia, XX w. Teki 238, fot. 109.
- Herb miasta Białegostoku. Projekt wykonany akwarelą, 1935. Teki 200, s. 22.
- Kafle z pałacu białostockiego. Fotografie, XX w. Teki 71, fot. 1-16.
- Kaplica pogrzebowa przy kościele dominikańskim w Choroszczu, elewacja. Fotografia, 1937. Teki 235, fot. 14.
- Kaplica przy pałacu opatów w Supraślu, wewnątrz. Fotografie, 1937. Teki 235. fot. 45-47} Teki 272, fot. 2.
- Kapliczka przy kościele w Białymstoku. Rzut i elewacja według inwentaryzacji PKZ, 1948. Odbitki ozalidowe. Teki 135, s. 6, 7.
- Kapliczka Matki Boskiej Ostrobramskiej /miejsowość nieokreślona/.
- Fotografia, XX w. Teki 235, fot. 130.
- Kaskada w Białymstoku, Akwaforta /miedzioryt?/ Duviviersa „Vocluse pres de Biallystok” Z XVIII w. Fotografia. Teki 147, fot. 15.
- Klasztor ss. Miłosierdzia w Białymstoku. "Planta generalna" ogrodu izabudowania klasztoru na przelomie XVIII/XIX w. oraz elewacja klasztoru. Fotografie XX w. Teki 236, fot. 115, 116.
- Klasztor dominikanów w Choroszczu. „Planta” wykonana w XVIII w. Fotografia. Teki 256, fot. 32.
- /Klasztor bazylianów ?/ w Supraślu, fragmenty elewacji. Fotografie, 1953. Teki 235, fot. 49-56.
- Klasztor bernardynów w Tykocinie, elewacja. Fotografia, przed 1939. Teki 238, fot. 145.
- Klasztor misjonarzy w Tykocinie, elewacja. Fotografie, 1938. Teki 235, fot. 64-69.
- Kominek w pałacu białostockim. Fotografia, przed 1939. Teki 236, fot. 28, 29; Teki 238, fot. 7.
- Kościół w Białymstoku, elewacja. Rycina Z 1887 r, /fotografia/; fotografie przed 1914 /?/, 1938, 1948. Teki 236, fot. 85-96.
- „Plan rozszerzonego kościoła w Białymstoku”. Fotografia, XX w. Teki 237, fot. 1.
- Kościół w Chantilly, fragment fasady. Fotografia, XX w. Teki 235, fot. 116.

- Kościół w Choroszczy. Projekt przebudowy kościoła wykonany w XVIII w. przez J. Sękowskiego /fot. 3/ oraz widok elewacji kościoła, /wnętrze/ XX w. Fotografie. Teki 235, fot. 3, 4, 5, 6; Teki 256, fot. 33-35.
- Kościół w Czarncach, elewacja. Fotografia litografii z XIX w. Teki 235, fot. 16; Teki 238, fot. 139; Teki 441, s. 6.
- Kościół S. Carlo ai Catinari w Rzymie, fragment elewacji. Fotografia /przedruk/ XX w. /Na odwrocie kościół św. Teresy w Wilnie/. Teki 235, fot. 117.
- Kościół farny p.w. Św. Trójcy w Tykocinie, elewacja. Rysunek z XVIII /fotografia/ oraz fotografie, XX w. Teki 235, fot. 61, 62, 63, 126; Teki 238, fot. 126, 143, 144, 146.
- Kościół /nieokreślony/ w Tykocinie, elewacja. Fotografia rysunku. Teki 235, fot. 126.
- Kościół sakramentek na Nowym Mieście w Warszawie, elewacja. Fotografie /przedruk/, XX w. Teki 415, fot. 14, 15.
- Kościół św. Michała w Wilnie, fragmenty elewacji. Fotografie, 1937. Teki 235, fot. 95, 96.
- Kościół misjonarzy w Wilnie, elewacja. Fotografia /przedruk/ około 1939. Teki 235, fot. 110.
- Kościół św. Teresy w Wilnie, elewacja. Fotografia /przedruk/, XX w. /Na odwrocie kościół S. Carlo ai Catinari w Rzymie/. Teki 235, fot. 117.
- Kościół w Wolczynie, elewacja. Fotografia /przedruk/ XX w. Teki 235, fot. 111.
- Kościół /nieokreślony/, projekt elewacji »; XVIII w. Fotografia. Teki 235, fot. 126.
- Krata w bramie pałacu Branickich w Warszawie. Fotografia, XX w. Teki 235, fot. 84; Teki 238, fot. 118.
- Krata na schodach pałacu w Choroszczy. Fotografia, 1934. Teki 256, fot. 14.
- Krata w balkonie pałacu w Choroszczy. Fotografia, XX w. Teki 235, fot. 2.
- Krata w balkonie żelaznym na placu króla Stanisława w Nancy. Fotografia, XX w. Teki 238, fot. 140.
- Krata w drzwiach kościoła św. Bonifacego w Warszawie. Fotografia, XX w. Teki 415, fot. 3.
- Krata przy kaplicy kościoła dominikanów w Warszawie. Fotografia, XX w. Teki 415, fot. 5, 6.
- Krata przy kaplicy Pana Jezusa w katedrze w Warszawie. Fotografia, XX w. Teki 415, fot. 4, 7.
- Kropielnica dawniej w kościele tzw. starym w Białymstoku, potem w kościele nowym tamże. Fotografia, XX w. Teki 236, fot. 106.

- Krucyfiks z kościoła w Białymstoku. Fotografie, 1938. Teki 169, fot.1-3. Lamus w Branicach. Szkice /i notatki/ z artykułu o lamusie zbudowanym w Branicach około 1600, /artykuł St. Świszozowski/. Teki 96, s. 47; Teki 251, s. 1-8.
- Łazienki przy bażantarni białostockiej. Akwarela /?, z XVIII w./ przedstawiająca widok lub projekt. Fotografia. Teki 147, fot. 14.
- Malowidła ściennie. Fragmenty polichromii z XVIII w. przedstawiające św.Jakuba i św. Andrzeja, w którymś z kościołów w Tykocinie. Fotografie. Teki 235, fot. 74, 75.
- Miasto Białystok, plan wykonany przez G. Beckera, 1799. Fotokopia oraz odbitka ozalidowa, kolorowana. Teki 120, o. 1-64.
- Plan miasta Białegostoku i okolic sporządzony na podstawie odcinka mapy Prus Nowowschodnich, wykonany w latach 1795-1800 przez Iwaszkiewicza /skala 1:33300/, fotokopia wym. odcinka mapy. Teki 233, s. 1-3.
- Plan historyczny miasta Białegostoku z r. 1802 wykonany przez Zagłobę Łozowickiego. Odbitka ozalidowa z adnotacją J. Glinki: „Kompozycja Łozowickiego złożona w 1938 r., niemiarodajna”. Teki 196, s. 5.
- Projekt regulacji dzielnicy zabytkowej w Białymstoku wykonany w r. 1934 przez inż. arch. Jana Girina. Odbitki ozalidowe. Teki 196, s. 1, 2.
- Projekt regulacji miasta Białegostoku opracowany w r. 1947 przez PKZ, Dwa odcinki /brak kompletu/. Odbitki ozalidowe. Teki 196, s. 3, 4.
- Plan części miasta Tykocina, która uległa pożarowi i została odbudowana około r. 1800. Fotografia. Teki 278, fot. 1.
- Fragment ulicy w Tykocinie w dzielnicy Koczorowa. Fotografia, 1953. Teki 237, fot. 9.
- Mur przy kościele w Białymstoku. Rzuty i elewacje według inwentaryzacji PKZ, 1948. Odbitki ozalidowe. Teki 135, s. 6, 7.
- Mur w parku górnym przy pałacu białostockim. Rzut z podaniem wymiarów. Szkic odręczny J. Glinki, 1936. Teki 95, s. 53.
- Nagrobek Jana Klemensa Branlckiego i jego żony, w kaplicy Branickich kościele św. Piotra i Pawła w Krakowie. Fotografie, XX w. Teki 235, fot. 23, 24, 25.
- Nagrobek Jana Klemensa Branickiego w kościele w Białymstoku. Projekt z XVIII w. oraz widok w XX w. Fotografie. Teki 235, fot. 128; Teki fot. 100-104.
- Nagrobek Katarzyny z Sapiechów Branickiej /dłuta Kacpra Bażanki/ w nieokreślonym kościele. Fotografia, XX w. Teki 235, fot. 127.
- Nagrobek Ks. Krzysztofa Kluka w kościele w Ciechanowcu, wystawiony w r. 1848 przez Stefana Ciecierskiego. Rycina, XIX w. Teki 441, s. 2.
- Nagrobki na starym cmentarzu żydowskim w Białymstoku przy ul. Sosnowej Fotografie, przed 1939. Teki 236, fot. 117-120.

- Obraz Ch. Kiela p.t. Wielki Książę Konstanty w Białymstoku podczas powstania listopadowego. Fotografie oryginału ze zbiorów Muzeum Wojska Warszawie. Teki 236, fot. 60) Teki 237, fot. 2.
- Obrazy: a/ przedstawiający konie prowadzone w pochodzie /1672/, b/ Norblina, Hajduk /XVIII w./. Fotografie reprodukcji /w:/ J. Bystron „Dzieje obyczajów”. Teki 235, fot. 122, 123.
- Obraz/szytych/ przedstawiający cudowne przeniesienie Domku Loretańskiego, niedatowany. Fotografia, XX w. Teki 235, fot. 124.
- Ogród pałacowy w Białymstoku. Miedzioryt sprzed r. 1749 i rysunek z XVIII w. przedstawiający pewne partie ogrodu. Fotografie. Teki 147, fot. 4, 7. Grupy drzewi rzeźby. Fotografie, XX w. Teki 236, fot.58-74} lęka 238, fot. 4, 8, 42, 108, 109.
- Ogród przy klasztorze ss. Miłosierdzia w Białymstoku. "Planta" z korfca XVIII w. Fotografia. Teki 236, fot. 115.
- Ogród pałacowy w Choroszcy. Rysunek przedstawiający założenia pałacowo-parkowe w Choroszcy w XVIII w. i fotografie parku w r. 1937. Teki 256, „a, 13, 15; fot. 20-31.
- Ogród w stylu francuskim w niewiadomej miejscowości. Fotografia miedziorytu z widokiem ogrodu w XVIII w. Teki 235, fot. 136.
- Ołtarz główny w kościele w Białymstoku. Fotografia, przed 1939. Teki 238, fot. 75.
- Ołtarz boczny w kościele w Białymstoku. Fotografia, XX w. Teki 236, fot. 97.
- Ołtarz główny w kościele w Choroszcy. Fotografia, 1935. Teki 256, fot.34.
- Ołtarz główny w kościele poddominikańskim w Choroszcy, widok ogólny. detale. Fotografie, 1935-1937. Teki 235, fot. 7, 8, 9, 10; s. 21.
- Ołtarz główny w kościele w Dukli. Fotografia, XX w. Teki 235, fot. 18.
- Ołtarz główny w kościele w Klementowicach. Fotografia, XX w. Teki 415, fot. 8.
- Ołtarz boczny w kościele św. Piotra i Pawła w Krakowie. Fotografia rysunku z XVIII w. przedstawiającego dekorację ołtarza podczas pogrzebu J. Kl. Branickiego. Teki 235, fot. 22.
- Ołtarz boczny w kościele klasztornym w Ostrołęce. Fotografia, XX w. Teki 235, fot. 31.
- Ołtarz w kaplicy pałacu opatów w Supraślu. Fotografie, 1937. Teki 235, fot. 42, 43; Teki 272, fot. 3, 4.
- Ołtarz główny w kościele w Tyczynie. Fotografia, 1961. Teki 277, fot. 1.
- Ołtarz w nieokreślonym kościele. Notatka J. Glinki: “Madonna Sasso Ferrato /?/”. Fotografia, XX w. Teki 235, fot. 129.

- Ornat wykonany przez Stefanową Branicką dla kościoła w Choroszczycy w XVII/XVIII w. Fotografia. Teki 235, fot. 15.
- Pałac w Białymstoku. Rysunek przedstawiający łuk gotycki nad oknem w piwnicy, 1955. Teki 70, s. 6. Elewacja pałacu i rzut poziomy parteru według projektów Tylmana z Gameren. Fotografie /przedruk/. Teki 415, fot. 11, 12. Fragment fasady z okresu przebudowy około 1726 r. Fotografia rysunku. Teki 147, fot. 1. Rzut poziomy parteru „Plan du premier Etage de Białystok” z okresu przebudowy pałacu ok. 1726 r. Wg uwagi J. Glinki „Stan w szczególności zmieniany od 1754 r., w ogóle utrzymany do 1833 r.” Fotografia rysunku. Teki 147, fot. 5. Projekt narożnika północno-zachodniego z r. 1737 /niewykonany/. Fotografia rysunku. Teki 147, fot. 2. „Elewacja kolumnady przy apartamencie nowym JOJM Pani Krakowskiej /Iz.Branickiej/ w Białymstoku po prawej ręce pałacu in anno 1770 rysowana”. Fotografia. Według uwagi J. Glinki jest to z okresu przebudowy w r. 1737. Utrzymał się on do r. 1833. Teki 147 fot. 3. Miedzioryt z widokiem pałacu przed r. 1749. Fotografia. 147, fot. 4. Odrzys rzutu z 1 pół. XVIII w. pokoi złotych alias królewskich wykonanego przez Nowickiego juniora. Teki 237, fot. 5. Rysunek przedstawiający rekonstrukcję założenia pałacowo-parkowego w Białymstoku w końcu XVIII w. Teki 70, s. 1. Plan budowli i ogrodów pałacu jako Instytutu Panien Szlacheckich sporządzony około 1850. Odbitka ozalidowa. Teki 283, s. 4. Zabudowania pałacowe około r. 1676. Fotografie rysunków. Teki 237, fot. 3, 4. Elewacje i wnętrza. Fotografie XX w. Teki 236, fot. 1-57; Teki 238, fot. 1-3, 10-17, 23, 24, 33, 35, 41, 43, 44, 47, 48, 50, 52, 54, 107, 114, 120. Elewacja północna, Projekt odbudowy 1946. Odbitka ozalidowa. Teki 70, s. 5. Szczątki boniowania tylmanowskiego oraz fresków na zewnętrznych ścianach pałacu, Fotografie, 1951, Teki 149, fot. 1-5. Rzut parteru korpusu głównego w skali 1:100. Odbitka ozalidowa. Teki 70, s. 4; Teki 237, fot. 7.
- Pałac gościnny czyli Dom Widera w Białymstoku. 1/ Rzuty i elewacja pałacu w XVIII w.; Widok z XIX w./?/, i jego nieściśła reprodukcja, elewacje i ich fragmenty w XX w. Fotografie. 2/ Pomiar inwentaryzacyjny wykonany przez inż. Bukowskiego. Odbitki ozalidowe. Teki 152, fot.1, s. 1-9.
- Pałac w Choroszczycy. „Planty reformowanych pokojów na oficynie”, XVIII w. Fotografia. Teki 235, fot. 2a. Założenie pałacowo-parkowe w XVIII w. i „planty” pałacu. Fotografie i ich przedruki. Teki 256, s. 13-19; fot. 1-11. Elewacja. Rycina wycięta z czasopisma z r. 1874 oraz fotografia tej ryciny. Teki 256, fot. 12; Teki 441, s. 9. Widok pałacu w r.1910 i jego ruiny w r. 1933 i 1937. Fotografie. Teki 256, fot. 13, 15-18.
- Pałac w Hołowiesku, elewacja i rzut z XVIII w. Fotografia rysunków. Teki 235, fot. 34.
- Pałac Soubise w Paryżu, fragment wnętrza salonu owalnego. Fotografia /przedruk/,XX w. Teki 235, fot. 115.
- Pałac wersalski w Paryżu, fragment fasady. Fotografia /przedruk/,1959. Teki 235, fot. 114.

- Pałac w Puławach ok. 1890. Litografia rysunku. Teka 441, s. 7.
- Pałac w Stołowaczu, elewacja 1 rzut poziomy. „Planta reformy pałacu stołowackiego”, XVIII w. Fotografie. Teka 235, fot. 32, 33.
- Pałac Branickich na Podwalu w Warszawie XVIII w. Widok i planty pałacu oraz widok elewacji w XX w. Fotografie. Teka 235, fot. 76-84; Teka 238, ot. 115, 117-119. Notatki i szkice J. Glinki sporządzone na podstawie oględzin /w latach 1936, 1937/, a także analizy materiałów kartograficznych wykazujące, jaki teren zajmował pałac i z jakimi posesjami graniczył w XVIII w. oraz jaki był jego wygląd w latach 1936, 1937. Reprodukacja rysunku A. Orłowskiego przedstawiającego ul. Miodową z pałacem Branickich na pierwszym planie. Teka 285, s. 39-48, 51, 75v. Reprodukacja barwna obrazu A. Jakimczuka „Przed pałacem Branickich na Podwalu”, 1937. Wycinek z czasopisma. Teka 5, s. 2. Elewacja pałacu. Fotokopie, rysunków z 1949 r. Teka 288, f ot. 1, 2.
- Pałac Sedlnickich na rogu ul. Miodowej w Warszawie. Szkic sytuacyjny zabudowań pałacu, bez daty. Fotografia. Teka 415, fot. 13.
- Pałac/e/, projekty Mansarta z r. 1679. Fotografie. Teka 235, fot. 118-120.
- Park zob. Ogród
- Pawilon chiński w zespole pałacowym w Białymstoku, elewacja. Fotografia rysunku z XVIII w. Teka 147, fot. 6.
- Pawilon ogrodowy w Białymstoku. Rysunek z XVIII w. zatytułowany „Elevation du Pavillon au bout du Canal dans le Jardin bas de Bialystok”. Fotografia. Teka 147, fot. 7.
- Plafon w kaplicy pałacowej w Białymstoku. Fotografie, XX w. Teka 236, fot. 19-21.
- Plafon w kościele w Choroszczu. Fotografie, 1935. Teka 235. fot. 13; Teka 256, fot. 35.
- Plafon w kaplicy prywatnej w pałacu opatów w Supraślu. Fotografie, 1937. Teka 235, fot. 44; Teka 272, fot. 5.
- Plebania w Tykocinie, fragmenty elewacji. Fotografie, 1936, 1938. Teka 235, fot. 68; Teka 238, fot. 129, 147.
- Płaskorzeźby na pałacu w Nieborowie. Fotografie, 1953. Teka 235, fot. 26-28.
- Pomnik Stefana Czarnieckiego w Tykocinie. Fotografie, XX w. Teka 235, fot. 72, 73; Teka 238, fot. 142.
- Pomnik ks. Krzysztofa Kluka przed kościołem w Ciechanowcu wystawiony przez Stefana Ciecierskiego. Ryciny przedstawiające: s. 1. pomnik; s. 3. odsłonięcie pomnika w dniu 25.IV.1850. Rys. M. Kulesza, litogr. H. Pillati. Teka 441, s. 1, 3.
- Poręcz kuta schodów zewnętrznych głównego budynku pałacowego w Choroszczu /XVIII w./ Fotografia, 1934. Teka 256, fot. 14.
- Portal kościoła w Białymstoku. Fotografia, XX w., Teka 236, fot. 96.

- Portal kamienicy Branickich przy Rynku Głównym w Krakowie, Fotografia, 1958. Teka 235, fot. 21.
- Portrety Izabeli z Poniatowskich Branickiej: 1/ malowany przez M. Baciarellego. Fotografie kopii ze zbiorów galerii wilanowskiej oraz reprodukcji /w:/ St. Wasylewski. Na dworze króla Stasia. Teka 235, fot. 93, 94}; 2/ malowany przez S. Mirysa. Fotografie oryginału w kościele w Tykocinie: a/ przed konserwacją, 1936. Teka 238, fot. 123; b/ po konserwacji przez PKZ, /1951 ?/, Teka 235, fot. 71. 3/ Fotografia pastelu ze zbiorów wilanowskich, 1938. Teka 235, fot. 94 bis.
- Portrety Jana Klemensa Branickiego: 1/ malowany przez S. Mirysa. Fotografie oryginału w kościele w Tykocinie: a/ przed konserwacją, 1936 Teka 238, fot. 122; b/ po konserwacji przez PKZ, /1951 ?/, Teka 23 fot. 70; 2/ malowany przez S. Mirysa. Fotografia oryginału /?/ ze zbiorów galerii wilanowskiej, 1937. Teka 235, fot. 91, 92.
- Portrety Stefana Czarnieckiego wojewody ruskiego: 1/ Fotografia reprodukcji Z. Gloger, Encyklopedia Staropolska. Teka 235, fot. 121. 2/ Fotografia oryginału /?/ ze zbiorów Bnińskich w Szelągówce, 1934. Teka 238, fot. 128.
- Portret Stefana Czarnieckiego wojewody kijowskiego. Rycina /XVII ?/ Teka 441, s. 14.
- Portret epitafijny Małgorzaty z Durandów Kotowskiej w kościele dominikanów w Warszawie. Fotografia oryginału. Teka 415, fot. 2.
- Portret epitafijny Adama Kotowskiego stolnika wyszogrodzkiego superintendenta cel generalnych Rzplitej w kościele dominikanów w Warszawie. Fotografia oryginału. Teka 415, fot. 1.
- Portret Konstancji z Czartoryskich Poniatowskiej. Fotografia oryginału z galerii wilanowskiej, 1938. Teka 235, fot. 89.
- Portret /Piotra Potockiego starosty szczyrzeckiego/. Fotografia oryginału ze zbiorów Bnińskich w Szelągówce, 1934. Teka 238, fot. 131.
- Portret mężczyzny /Zygmunta Augusta ?/ z XVI w. pędzla Piotra Porbusa. Fotografia oryginału ze zbiorów galerii wilanowskiej, przed 1939. Teka 235, fot. 88.
- Portrety rodziny Starzeńskich /XVIII w./ ze zbiorów Starzeńskich. Fotografie oryginałów przed 1939. Teka 238, fot. 110-113, 132.
- Portrety wg rycin Jeremiasza Falcka /około 1646 r./ następujących osób: Karol Ferdynand królewicz, biskup płocki i wrocławski, s. 2; Adam Kazanowski marszałek nadworny koronny, s. 3; Hieronim Radziejowski podkanclerzy koronny, s. 4; Wacław Leszczyński kanclerz wielki koronny, s.5; Bogusław Leszczyński podkanclerzy koronny, s. 6. Reprodukcje. Teka 442 S. 2-6.
- Ratusz w Białymstoku. Fotografie 2 rycin reprodukowanych w Klosach. Teka 236 fot. 83, 84. Elewacje i rzuty według inwentaryzacji zakładu Architektury Polskiej Politechniki Warszawskiej, 1937. Odbitki ozalidowe. Teka 135, s. 1-5. Elewacje

frontowa i boczna oraz rzut przyziemia. Rys. Bogusław Herberger, /1939 r.?./. Odbitki ozalidowe. Teką 134, s. 1-3.

- Ratusz w Bielsku, elewacja frontowa. Fotografia, 1916. Teką 235, fot. 1.
- Ratusz w Tykocinie, elewacja. Fotografia, 1937. Teką 235, fot. 59.
- Refektarz klasztoru ss. nazaretanek /dawniej ss. brygidek/ w Grodnie, wnętrze. Fotografia /przedruk/ przed 1939. Teką 235, fot. 113.
- Rynek w Siemiatyczach. Fotografia akwareli Z. Vogła. Teką 237, fot. 8.
- Rzeźby. Figurka aniołka z ołtarza bocznego w kościele białostockim. Fotografia, przed 1939. Teką 238, fot. 72.
- Figurka kapłana starozakonnego z kościoła w Klementowicach. Fotografia, XX w. Teką 415, fot. 10.
- Figura przed ogrodzeniem cerkwi w Szczytach. Fotografia, XX w. Teką 235, fot. 58.
- Grupy Herkulesa przed pałacem w Białymstoku. Fotografia rysunku oraz fotokopie z natury, XX w. Teką 147, fot. 9; Teką 237, fot. 6; Teką 238, fot. 10b, 18, 19, 22, 29, 31.
- Posąg /niewolnika/ w klatce schodowej pałacu białostockiego. Fotografia przed 1939. Teką 238, fot. 150.
- Rzeźby w parku pałacowym w Białymstoku. Fotografie, XX w. Teką 236, fot. 66-74; Teką 238, fot. 108.
- Rzeźby i sztukaterie z wystroju wnętrza kościoła śś. Piotra i Pawła na Antokolu w Wilnie. Fotografie, przed 1939. Teką 235, fot. 97-109.
- Studnia /?/ w Białymstoku, elewacja i rzut poziomy. Fotografia rysunków. Teką 147, fot. 10.
- Studnia przy pałacu w Białymstoku. Fotografie, XX w. Teką 236, f o t. 53-56.
- Studnia z głową fauna. Fotografia, XX w. Teką 235, fot. 135.
- Supraport w kaplicy przy pałacu opatów w Supraślu. Fotografia, 1937 /?/. Teką 272, fot. 9.
- Szkoła ariańska w Baczkach Starych. Fotografia dawnego budynku szkoły /wg tradycji/, 1944. Teką 235, fot. 112.
- Tablica erekcyjna w kościele w Białymstoku. Fotografia, XX w. Teką 236, fot. 98.
- Tablica ku czci Izabeli Branickiej /w kościele tzw. starym w Białymstoku/. Fotografia, XX w. Teką 236, fot. 105.
- Tablica nagrobna Teresy Wydrzyckiej w kościele tzw. starym w Białymstoku. Fotografia, XI w. Teką 236, fot. 99.
- Tryłaż w parku w Montrouge, 1680 /?/. Dwie ryciny. Teką 437, s. 4.

- Zamek w Białymstoku, rzut poziomy zamku z alkierzami w XVII w. Rysunek. Teka 70, s. 2.
- Zamek w Dźwinogrodzie. Fragmenty mapy wykonanej w r. 1776 przez A. D. Jędrzejewskiego. Fotografie. Teka 70, s. 3; Teka 148, s. 18; Teka 235, fot. 19, 20.
- Zamek w Gielgudowie w ziemi kowieńskiej, elewacja. Litografia rysunku N. Ordy XIX w. Teka 441, s. 4.
- Zamek w Grodnie, elewacja. Litografia rysunku N. Ordy XIX w. Teka 441, s. 5.
- Zamek w Tykocinio, rzut ruin zamku. Szkic odręczny, brulionowy sporządzony około r. 1946. Teka 278, s. 2.
- Zamek nad Niemnem na Żmudzi, elewacja. Rycina, XIX w. Teka 441, s. 8. Spis fotografii różnych zabytków, wykonanych przez J. Glinkę przez 1939 r. Teka 239, s. 1-4.

C z ę ś ć szczególowa

III. BUDOWLE I INSTYTUCJE KOŚCIELNE

1. Ogólne, zbiorcze

- Wypisy z testamentu Aleksandry Wiesiołowskiej z legatami dla różnych instytucji kościelnych, 1645. Teką 66, s. 1-12.
- Notatka z pisma królewskiego do starosty krośnieńskiego z zaleceniem, aby ten ochraniał interesy popów unickich na terenie starostwa, 1686. Teką 451, s. 7.
- Wykaz instytucji kościelnych figurujących jako wierzyciele w spisie długów kahału tykocińskiego z r. 1755. Teką 280, s. 119-121.
- Wykaz świątyń różnych wyznań znajdujących się w Białymstoku w XVIII w. oraz uwagi J. Glinki o zmianach w liczbie i przeznaczeniu tych świątyń, jakie zaszły w ciągu XIX w. W załączeniu odpis anonimowej rozprawki p.t. „Prawosławni w Białymstoku wywodzą się z Polaków unitów. Historia cerkwi białostockiej”. Teką 177, s. 4-6, 11-12, 15-18.
- Odpis tabeli statystycznej obwodu białostockiego Z r. 1807 uwzględniający m.in. liczbę świątyń poszczególnych religii i wyznań oraz klasztorów różnych zakonów na terenie każdego c powiatów obwodu białostockiego. Teką 182, s. 2.
- Wyszczególnienie gruntów na terenie miasta Zabłudowa, należących do kościołów różnych wyznań, 1867. Teką 222, s. 1.
- Wypisy z literatury drukowanej odnoszące się do dziejów instytucji kościelnych na terenie Białostoczczyzny w okresie od XV-XIX w. Teką 41, s. 1-35i Teką 42, s. 1-3.

2. Kościoły, klasztory i kaplice katolickie

- Klasztor benedyktynek w Staniątkach. Wzmianka o jego fundacji w XIII w. przez Klemensa z Ruszczy. Teką 96, s. 1.
- Klasztor paulinów w Częstochowie. Notatka o istnieniu wpisu w aktach grodzkich wieluńskich przywileju fundacyjnego Władysława Opolczyka dla tego klasztoru, 1388. Teką 506, s. 1.
- Wzmianka o fundacji kościoła parafialnego w Goniądzu ok. r. 14-30 wypisana z Kodeksu dyplomatycznego katedry i diecezji wileńskiej. Teką 29, s.15,
- Kościół farny /p.w. Św. Trójcy/ w Tykocinie, Wypisy przywilejów Jana Gasztolda dla kościoła i altarii w Tykocinie, 1437, 1452; notatki z kwitów na dziesięcinę otrzymywaną

przez kościół w XVII i XVIII w. oraz spis szkód wyrządzonych kościołowi w 1734 przez partię mazowiecką /stronników Leszczyńskiego/. Teki 280, s. 1, 2, 77-80, 108, 109.

- Kościół /p.w. Zwiastowania N.P. Marii/ w Dobrzyniewie. Opis przywileju fundacyjnego wymienionego kościoła wydany przez Mikołaja Radziwiłła wojewodę wileńskiego, kanclerza litewskiego, w r. 1519; notatka z księgi metryk ślubnych z lat 1638-1763 zawierająca wykaz wsi należących do parafii dobrzyniewskiej. Teki 40, s. 1,2; Teki 87, s. 22.
- Kościół w Betygole. Notatki dotyczące sporu o uposażenie tego kościoła, 1523, 1524. Teki 51. s. 17, 19.
- Kościół w Wasilkowie. Uwagi zawierające sprostowanie poglądu Kurczewskiego i H. Mościckiego co do powiązania przywileju króla Zygmunta Augusta z kościołem w Białymstoku /1563/ podczas gdy w rzeczywistości chodzi o kościół w Wasilkowie. Teki 198, s. 55; Teki 205, s. 6. Wzmianka o prezencie do kościoła parafialnego w Wasilkowie, 1576. Teki 278, s. 11.
- Kościół p.w. Wniebowzięcia N.P. Marii w Białymstoku jego fundacja i pierwotne uposażenie przez Wiesiołowskich, XVI, XVII w. s. 19, 30, 50, 54; jego budowa i późniejsze przebudowy s. 23-25, 54-56. Teki 89, s. 19, 23-25, 30, 50, 54-56. Wzmianki o fundacji i późniejszej przebudowie. Teki 92, s. 5, 6. Kościół w rękach ewangelików w okresie od 1591-1617. Z r. 1661 pochodzi przywilej króla Jana Kazimierza dla kościoła znowu katolickiego. Teki 75 i 76, s. 1-5. Erekcja kościoła w r. 1617, budowa i przebudowa w XVII, XVIII i XX w. Charakterystyka budowli i wyposażenia wnętrza. Teki 72, s. 13-20.
- Kościół w Dobrzyniewie. Wzmianki odnoszące się do uposażenia kościoła w XVI w. wypisane z literatury drukowanej. Teki 56, s. 4, 5, 15.
- Kościół w Kiejdanach. Wypisy z akt procesu między Kiszkami i Radziwiłłami jako dziedzicami Kiejdan a tamtejszym proboszczem katolickim usuniętym przez nich z kościoła, o zwrot kościoła katolikom, 1600-162B. Teki 45. s. 5; Teki 62, s. 4, 5.
- Kościół w Strabli. Notatki z „Księgi dokumentów kościoła parafialnego strabelskiego”, założonej w r. 1820 i zawierającej kronikę kościoła z lat 1617-1795. Notatki odnoszą się do założenia parafii, budowy kościoła i jego stanu w różnych okresach od XVII-XVIII w. Teki 412, s. 1, 2.
- Kościół p.w. Wniebowzięcia N.P. Marii w Białymstoku. Zapis gruntu pustego kościołowi przez małżonków Pajewskich, 1626. W związku z przeniesieniem Sobolewszczyzny z parafii zabludowskiej do białostockiej kościół otrzymuje dodatkowe nadania łąk /około połowy XVIII w./, które cofnęli mu Radziwiłłowie około r. 1800. Teki 58, s. 1-5. Wzmianka o fundacji kościoła i wyposażeniu przez Krzysztofa Wiesiołowskiego marszałka wielkiego litewskiego wypisana z kazania ks. A. Witulskiego, Pierścień nieśmiertelności, Kraków 1637. Teki 62, s. 21.

- Klasztor kamedulów w Górze Kalwarii. Wzmianka o długi zaciągniętym u kamedulów przez Elżbietę ze Słuszków 1^ov Kazanowską 2^ov Radziejowską /1652/ i o spłacie długu przez A. Czartoryskiego /1774/. Teka 501, s. 40.
- Kościół p.w. Wniebowzięcia N.P. Marii w Białymstoku. Odpis dokumentu króla Jana Kazimierza dla kościoła zawierającego potwierdzenie przywilejów dawniej nadanych temu kościołowi, 1661. Teka 60, s. 1-19. Odpisy kwitów wystawionych w latach 1661-1703 przez proboszczów i zakrystianina białostockiego z odbioru dziesięciny z dóbr białostockich i tykocińskich; potwierdzenie przez proboszcza białostockiego zamiany gruntów kościelnych z dworem białostockim, 1708. Teka 171, s. 1-3.
- Kościół reformatów w Białej. Notatka o umowie zawartej między Radziwiłłową podkanclerzyną litewską, a Andrysem Huberem mieszczaninem i architektem warszawskim, w sprawie budowy kościoła reformatów w Białej, 1682. Teka 437, s. 15.
- Kościół w Radzynie /na Podlasiu/. Wypisy z listów Szczuki opata paradyskiego do Szczuki podkanclerzego litewskiego, któremu donosi o swych wrażeniach z oględzin m.in. kościoła i przewidzianej jego restauracji pod kierunkiem architekta Locci, a następnie relacjonuje pierwsze poczynania związane z tymi pracami, 1686, 1687 /?/. Teka 429, s. 1.
- Kościół w Klementowicach. Odbitka artykułu D. Kaczmarzyka, Projekt Tylmana z Gameren drewnianego kościoła w Klementowicach i odpis umowy między A. Kotowskim dziedzicem Klementowic a Wilhelmem Barszem snycerzem warszawskim o wyrób 3 ołtarzy, kazalnicy, cyborium i chrzcielnicy; rozliczenia między nimi z tytułu wykonania tej roboty, 1688-1690. Teka 415, e.16-19, 24, 44.
- Kościół p.w. Wniebowzięcia N. P. Marii w Białymstoku. Podstawowe informacje o jego powstaniu i przebudowie w XVII i XVIII w. czerpane z J. Glinki. Tekst objaśniający do albumu urbanistyki polskiej /1956/. Teka 90, s. 17, 18, 25. Notatka o dokumencie wydanym przez St. M. Branickiego odnoszącym się do zamiany gruntów kościelnych na lepsze, /XVII w./ brak daty. Teka 95, s. 11.
- Kościół i klasztor brygidek w Grodnie. Charakterystyka budowli oraz opis wyposażenia klasztoru wraz z kościołem, które ufundowali Wiesiołowscy, XVII w. Teka 72, s. 12, 37, 38-43.
- Kościół kolegiacki w Łowiczu. Notatka o pracach snycerza Wilhelma Barsza m.in. w kolegiacie łowickiej, XVII w. Teka 415, s. 34-37.
- Kościół p.w. „Wniebowzięcia K. P. Marii w Białymstoku. Notatka J. Glinki o układzie skorowidza nazwisk do ksiąg metrykalnych z lat 1704-1774- tegoż kościoła. Teka 172, s. 1.
- Kościół i klasztor reformatów w Węgrowie. Wyciąg z aktu erekcji kościoła /1711/ ze wzmianką o dacie pierwotnej fundacji /1414/. Odpis kontraktu między dziedzicami dóbr Węgrów J. D. Krasieńskim a architektem Ceronim w sprawie odbudowy kościoła /1703/, notatka o sumach pobieranych przez Ceroniego za tę pracę, a także o księgach

znajdujących się obecnie w archiwum kościelnym i o autorstwie fresków w kościele, wzmianki o tablicy erekcyjnej kościoła z r. 1711, i o nagrobku J. D. Krasieńskiego, fotografia elewacji kościoła i bramy przed nim. Teki 435, s. 1-12; fot, 1-12.

- Kościół i klasztor bernardynów w Tykocinie. Notatki i wypisy pokwitowań annuat wypłacanych klasztorowi z dóbr lipnickich i stelmachowskich a kwitowanych przez gwardianów klasztoru, 1713-1723. Teki 280, s. 79, 80.
- Kościół p.w. Wniebowzięcia N. P. Marii w Białymstoku. Notatki z księgi metryk ślubnych prowadzonej przy tym kościele w latach 1718-1740. Notatki charakteryzują sposób prowadzenia księgi, dają zestawienie miejscowości wymienionych w księdze i liczbę zapisów odnoszących się do każdej z nich oraz przytaczają wpisy do księgi; wpis pierwszy w niej oraz wpisy aktów ślubów Konstancji Branickiej z Karolem Sedlnickim i Urszuli Branickiej z Janem K. Lubomirskim /1725 r./. Teki 174, s. 1-3.
- Klasztor reformatów w Białej. Notatka o wypłacaniu klasztorowi pewnych sum pieniężnych przez „pana Byka”, 1721 /?/, 1749 Teki 437, s. 2.
- Kościół i klasztor benedyktynek w Drohiczynie. Oba te obiekty zaczyna murować W. Kuczyński kasztelan podlaski, 1734. Teki 409, s. 8, 12v.
- Klasztor bernardynów w Tykocinie. Wzmianka o gorzałce zrabowanej w klasztorze przez konfederację mazowiecką /stronników Leszczyńskiego/, oraz spis ruchomości ekonoma tykocińskiego zrabowanych z tego klasztoru, 1734. Teki 280, s. 105, 107, 108.
- Kościół jezuitów we Lwowie. Wzmianka o malarzu wrocławskim /brak nazwiska/, który maluje ten kościół w r. 1738. Teki 315, s. 278.
- Kościół/p.w. św. Rocha ?/ w Tyczynie. Abrysy tyczyńskie ma przywieźć J. Kl. Branickiemu jego architekt J. H. Klemm, 1738. Teki 342, s. 20.
- Klasztor kamedułów na Bielanach pod Warszawą. Plan domu mieszkalnego dla zakonników przesyła architekt C. Bay J. Kl. Branickiemu, 1739. Teki 323, a. 26.
- Kościół wizytek w Warszawie. Wzmianka o potrzebie wyjaśnienia przez architekta Bay'a J. Kl. Branickiemu, pewnych spraw związanych z budową tego kościoła, 1739. Teki 323, s. 26.
- Kościół /p.w. ów. Rocha ?/ w Tyczynie. Wypis a listu, w którym J. Rzymowski dzierżawca miasta Tyczyna donosi J. Kl. Branickiemu o stanie prac przy budowie kościoła, i wspomina o malowaniu kopuły kościoła w Lubeni, 1742. Teki 315, s. 191. Kierownikiem budowy kościoła jest w latach 1743-1744 Gottfried Schultz /Szulc/. Teki 385, s. 7. Wypisy z raportów składanych J. Kl. Branickiemu przez architekta Szulca w sprawie przebiegu prac nad budową kościoła /prace murarskie i rzeźbiarskie/, 1743, 1744. Teki 315, B. 198, 199.

- Kościół p.w. Wniebowzięcia N. P. Marii w Białymstoku. Wypis z listu biskupa wileńskiego, wyrażającego zgodą na obsadzenie probostwa białostockiego przez zakonników bartolomitów, 1745. Teką 315, s. 231.
- Kaplica p.w. św. Rocha w Białymstoku. Wypis z listu, w którym biskup wileński donosi o udzieleniu indultu na odprawianie nabożeństw w tej kaplicy, 1746. Teką 315, 8. 231.
- Kościół farny p.w. Św. Trójcy w Tykocinie. Wzmianka o ćwiekach do kopuł, 1748 i o pracach kamieniarskich przy kościele, 1749. Teką 320, s. 2, 2a, 3, 4, 8, 9, 11, 14, 15, 24.
- Kaplica p.w. św. Marii Magdaleny w Białymstoku. Wzmianki o kopaniu fundamentów, 1749 i o pracach budowlanych, 1758. Teką 328, s. 3-7.
- Kościół i klasztor dominikanów w Choroszczu. Dominikanie z Choroszczu proszą o cegłę do swego browaru, 1749. Teką 328, s. 2.
- Kościół /farny p.w. Św. Trójcy/ w Tykocinie. Biskup zaproszony na konsekrację kościoła, 1749. Teką 320, s. 25.
- Kościół i klasztor bernardynów w Tykocinie. Bernardyni proszą o dachówkę z Białegostoku, 1749. Teką 328, s. 1.
- Kościół p.w. Wniebowzięcia N. P. Marii w Białymstoku. Fragment oryginalnej księgi metrykalnej /chrztów/ parafii katolickiej w Białymstoku z lat 1750-1755. Teką 173, s. 1-56.
- Kościół /farny p.w. Św. Trójcy/ w Tykocinie. Notatki z listach do J.K1. Branickiego od Ks. Fr. Kobielskiego biskupa łuckiego, który zgadza się przybyć na konsekrację tego kościoła, natomiast odmawia obsadzenia go ks. misjonarzami ze względu na krzywdę duchowieństwa świeckiego, 1751. Teką 315, s. 118.
- Kościół w Choroszczu. Zwożenie drzewa budowlanego i kamieni do kościoła, 1752. Teką 358, a. 20, 21.
- Klasztor dominikanów w Grodnie. Wzmianka o oddaniu przez nich folwarku w dzierżawę J. Kl. Branickiemu, 1752. Teką 358, s. 21.
- /Klasztor ?/ dominikanów w Kamieńcu /Podolskim/. Wzmianka o zatrudnianiu tam przez starostę trembowelskiego kamieniarzy do budowy, 1752. Teką 315, s. 186.
- Kościół /p.w. św. Rocha ?/ w Tyczynie. Polecenia J. Kl. Branickiego odnoszące się do zwózki budulca /drzewo, cegła/ do przebudowy kościoła ?, 1752. Jego list do tamtejszego proboszcza z wezwaniem go do starań około tej „fabryki”, 1752. Teką 321, s. 3, 4, 9.
- „Kaplica moskiewska” w Warszawie, Wzmianka o urządzaniu w niej sprzedaży wina, 1752. Teką 320, s. 77v; Teką 321, s. 24.
- Kościół w Wasilkowie. Zgoda kapituły wileńskiej na przyłączenie ubogiej parafii wasilkowskiej do propozytyury białostockiej, 1752. Teką 41, s.27.

- /Klasztor/ dominikanów w niewiadomej miejscowości. Starosta trembowelski sprowadza Niemców kamieniarzy do budowy /klasztoru ?/ dominikanów, 1752. Teką 315, s. 186.
- Kościół w Chełmie. Kierownikiem budowy kościoła /niewiadome o który chodzi/ jest w latach 1753-1763 Gottfried Schultz /Szulc/. Teką 385, s. 7.
- Kościół i klasztor dominikanów w Choroszczu. Abrys kościoła ma być przesłany z Białegostoku do Warszawy, 1753. Teką 358, s. 28. Abrys kościoła znajduje się w rękach J. Kl. Branickiego, który nakazuje przystąpić do prac budowlanych, raporty o przebiegu tych prac, 1754. Teką 342, s. 34v, 37v; Teką 358, s. 34, 37-39, 44. Raporty o dostawie cegły do budowy i o przygotowaniu kamieni dla snycerza, 1755. Teką 358, s. 47.
- W związku z zamierzoną budową kaplicy w Ładzie strycharz tykociński obiera miejsce na wyrób cegły, 1755. Teką 362, s. 11.
- Opis zniszczenia kościoła przyklasztornego w Mościskach oraz wzmianka o zniszczeniu budynku klasztornego zawarte w liście przeora klasztoru ks. D. Pruszyńskiego, 1755. Teką 315, s. 178.
- Kahal tykociński jest zadłużony względem kościoła w Płońsku, 1755. Teką 280, s. 119-120.
- Klasztor ks. misjonarzy w Siemiatyczach. Wypis B listu tamtejszego superiora ks. Jana Hortyńskiego, który donosi Eustachemu Potockiemu o chorobie architekta Fontany i o sprowadzeniu do niego "doktora z Boćków a felczera z Wołczyna", 1755 i o pobycie Fontany w tym klasztorze. Teką 431, s. 1.
- -Kościół /p.w, św. Rocha ?/ w Tyczynie. J. H. Klemm kieruje Jego przebudową. 1755, 1759 raportuje o przebiegu prac J. Kl. Branickiemu. Wzmianki o analogiach między murami tego kościoła a kościoła w Choroszczu oraz oknami w Choroszczu i Białymstoku, 1758. Teką 339, s. 9, 16, 17, 18, 24, 25.
- Kościół i klasztor w Choroszczu. Krycie kościoła i „kopuły choroskiej” ilość i waga pozostałej blachy, 1755, 1756. Teką 362, s. 12, 13, 13v,15. Transport odrzwi kamiennych do tego kościoła z Warszawy drogą wodną do Tykocina, 1756; odrzwia wykonał kamieniarz Dolinger i jego czeladnik będzie je obsadzał na miejscu, 1756. Teką 345, s. 6-8. Raporty o poszczególnych etapach pracy nad budową i wyposażeniem wnętrza kościoła, 1757. Teką 397, s. 3, 5, 6, 8, 9, 15, 16.
- Kościół w Międzyrzecu Podlaskim. Przy budowie tego kościoła jest zatrudniony od trzech lat murarz Szulc, 1756. Teką 332, s. 7.
- Klasztor wizytek w Warszawie. Wzmianka o tym, że klasztor sprzedaje wapno, 1756. Teką 360, s. 2.
- Kościół i klasztor w Choroszczu. Wzmianka z r. 1757 o „nowo wymurowanym kościele”. Teką 138, s. 6. Wzmianka o wysyłce z Warszawy dwóch gradusów kamiennych dla kościoła choroaskiego, 1757. Teką 315, s. 235. Raporty o

przygotowaniu przez kamieniarza warszawskiego Dolingera schodów kamiennych do kościoła, 1757. Teki 360, s. 9, 10, 15.

- Kościół i klasztor reformatów w Boćkach. Klasztor otrzymuje z dóbr roskich Sapiehów różne owoce i mięso, 1758. Teki 316, s. 1.
- Kaplica p.w. św. Marii Magdaleny w Białymstoku. Kaplica /kościół/ ma stanąć na górze, Z której widać okolicę, rozpoczęto zwożenie kamieni pod fundamenty, 1758. Teki 397, s. 18, 19. Wzmianki o kopaniu fundamentów i o pracach budowlanych przy tej kaplicy, 1760. Teki 328, s. 3-7, 12, 14.
- Klasztor bernardynów we Lwowie buduje młyn wołowy /deptak/ wg wzoru hiszpańskiego. Jest to nowość, która wzbudza zainteresowanie, J. Kl. Branicki poleca wykonać dla siebie model i abrys tego młyna, 1760. Teki 315, s.209, 210.
- Kościół /p.w. św. Rocha ?/ w Tyczynie. Informacje o przedstawieniu Branickiemu abrysu kościoła oraz o różnych pracach przy tym kościele, 1760-1763. Teki 328, a. 12-17, 24.
- Kościół w Kroczycach. Wzmianka o trudnościach w obsadzeniu tam nowego plebana po śmierci poprzedniego, 1761. Teki 335, s. 5, 6.
- Kościół p. w. św. Bernarda w Tyczynie, filialny parafii tyczyńskiej oddano tam srebrne wota z kościoła parafialnego „w czasie jakiegoś utrapienia”, 1761. Teki 359, s. 1.
- Kościół /p.w. św. Rocha ?/ w Tyczynie. Wzmianka o wypożyczaniu do prac budowlanych w Tyczynie murarza Sz. Kurka, 1761, Teki 315, s. 217. Pieniądze na przebudowę kościoła, Z dyspozycji J. Kl. Branickiego przekazuje Krzywobłocki miejscowy oficjalista p. Waguzie, 1761. Teki 327, s. 17.
- Wypis Z listu miejscowego proboszcza, który ocenia kościół /św. Rocha ?/ w Tyczynie jako najpierwszy « diecezji przemyskiej pod względem architektury i ornamentu, 1761. Teki 359, s. 1.
- Klasztor /dominikanów/ w Choroszcy. Zakładanie fundamentów pod budowę klasztoru, 1763. Teki 328, s. 25.
- Odpis skryptu dłużnego Żydów mieszczan choroskich dla klasztoru w związku z pożyczką 1483 zł, 1765 r. Teki 256, s. 43.
- Kościół w Choroszcy. Opis kościoła w r. 1767 wynotowany z drukowanych pamiętników Lehndorffa. Teki 97, s. 16, 19.
- Kościół /farny p.w. Św. Trójcy/ w Tykocinie. Wypisy z listów ks. Kosa misjonarza /proboszcza tykocińskiego ?/ do J. Kl. Branickiego, dotyczące potrzeb tego kościoła i świadczeń obiecanych mu przez Branickiego w akcie fundacji bądź później, ustnie, 1767, 1771. Teki 315, s. 122.

- Klasztor ss. Miłosierdzia w Białymstoku. Opis tablicy fundacyjnej z r. 1769 wmurowanej nad głównym wejściem oraz odpis tekstu na tej tablicy, sporządzone w 1937 r. Teką 168, s. 3.
- Kaplica /kościół ?/ podhorecka /w Podhorcach ?/. Wzmianki o kopule na kaplicy pokrytej blachą i o przesyłaniu abrysu i plany tej kaplicy /kościola ?/ przez rotmistrza Sidorowskiego hetmanowi J. Kl. Branickiemu, 1769. Teką 315, s. 201.
- Kościół /farny p.w. Św. Trójcy/ w Tykocinie. J. Kl. Branicki oddaje kościół wraz z domem zakonnym i plebanią, niedawno wymurowane, zakonnikom misjonarzom, 1769. Teką 280, s. 122-123.
- Kościół p.w. Wniebowzięcia N. P. Marii w Białymstoku. Wzmianka o jurydyce kościelnej w mieście, 1770. Teką 125, s. 45.
- Umowa co do zamiany gruntów między kościołem a miastem Białymstokiem. Wzmianka o proboszczu ks. Kadłubowskim w r. 1770 i wikarym ks. Godlewskim w r. 1772. Teką 391. s. 7-10.
- Notatki z ksiąg metrykalnych ślubów i zgonów kościoła parafialnego Z okresu 1771-1793. Wynotowano dwa akta ślubu i kilkanaście aktów zgonu. Brak uwag ogólniejszych. Teką 175, s. 1.
- Klasztor ss. Miłosierdzia w Białymstoku. J. Kl. Branicki przyłącza do jego fundacji folwark pod Krupnikami wykupiony za 3000 zł z rąk spadkobierczyń Adama Bujakowskiego, 1771. Teką 391, s. 1.
- Kościół /p.w. św. Rocha ?/ w Tyczynie. Raporty o przebiegu prac budowlanych przy tym kościele, składane przez ekonoma tyczyńskiego, 1771, 1772. Teką 316, s. 22.
- Kościół i klasztor bernardynów w Tykocinie. Wzmianka o nadzorze architekta Sękowskiego nad pracami przy budowie nowego kościoła, 1771. Teką 315, s. 241. Wzmianka o rozbiórce kościoła z powodu jego złego stanu, „klasztor zaś w dobrej murów pozostaje sytuacji”, 1771; wzmianka o wydzierżawieniu dawnego budynku klasztornego /który opuścili bernardyni w r. 1773 przenosząc się do nowego klasztoru z kościołem po lewej stronie/ na prawym brzegu Narwi władzom pruskim na lazaret i skład wojskowy, 1767-1799, a. 127-130, Teką 278, s. 115, 116, 127-130.
- Kościół p.w. Św. Trójcy w Tykocinie. Wzmianka o użyciu budulca z dawnego zamku tykocińskiego „na fundację księży misjonarzy”, 1771. Teką 278, s. 116.
- Klasztor ss. Miłosierdzia opisany w inwentarzu miasta Białegostoku, 1772. Teką 107, s. 25.
- Kościół p.w. Wniebowzięcia N. P. Marii w Białymstoku. Krótki jego opis /jedynie zewnętrzny/ w inwentarzu miasta z r. 1772. Teką 107, s. 39.
- Iz. Branicka poleca gubernatorowi białostockiemu, aby czuwał nad tym, żeby zapisy na rzecz kościoła nie były przez mieszczan robione ze szkodą dla ich spadkobierców, a

takie by opłaty za śluby i pogrzeby nie były za wysokie. Ustala stawki tych opłat dla najuboższych, 1772. Teką 122, s. 22.

- Kaplica p.w. św. Rocha w Białymstoku. Opis kaplicy wraz z plebanią i przyległym cmentarzem, wypisany t inwentarza Białegostoku, 1772. Teką 107, s. 166, 167.
- Kaplica p.w. św. Marii Magdaleny w Białymstoku. Opis zewnętrzny kaplicy znajduje się w inwentarzu z r. 1772. Teką 107, s. 171; Teką 141, s. 94.
- Kościół „farny” w Mościskach. Wypis z listu muratora Sz. Kurkiewicza, który prowadzi budowę tego kościoła i w związku z tym prosi o zwolnienie z nadzoru nad budową kościoła w Tyczynie, 1772. Teką 316, s. 18.
- Kościół misjonarzy /farny p.w. Św. Trójcy/ w Tykocinie. W inwentarzu skarbcza białostockiego figuruje krzyż żelazny zdjęty z facjaty kościoła, 1772. Teką 155, s. 17.
- Kościół p.w. Wniebowzięcia N. P. Marii w Białymstoku. Rzemieślnicy /stelmach i siodlarz/ nie mogąc uzyskać zapłaty za swą pracę ofiarowują swą należność kościołowi na ręce ks. Dobrzyńskiego podproboszcza, 1773. Teką 125, s. 81.
- Klasztor pijarów w Szczuczynie. Wzmianka o tym klasztorze wypisana z pamiętnika Lehndorffa, 1773. Teką 97, S. 19, 20.
- Kościół i klasztor bernardynów w Tykocinie. Pokrywanie dachu na nowym kościele bernardynów, a rozbieranie go na starym, 1773. Teką 316, s. 30; Teką 378, s. 3. Wzmianka o budowie nowego klasztoru obok nowego kościoła, 1773. Teką 375, s. 3.
- Kościół w Ruszcy. Wzmianka o prezentowaniu na ten kościół ks. Olechowskiego kanonika krakowskiego, 1774 i o prezentowaniu ks. Wojciecha Mokronowakiego po rezygnacji ks. Olechowskiego, 1777. Teką 128, s. 1, 2.
- Klasztor /ss. Miłosierdzia/ w Białymstoku. Wzmianka o budowie figarni klasztornej, 1775. Teką 375, s. 8.
- Kościół w Goniądzu. Ks. Betański proboszcz prosi o drzewo dla kościoła, 1775t S. 11, 12; abrys kościoła wziął ks. Tomaszewski podproboszcz umawiając się z majstrem o budowę, Sękowski odbierze abrys, targuje się też Z majstrem, 1777, s. 24. Teką 375, s. 11, 12, 24.
- Klasztor dominikanów w Różanymstoku, prowadził pertraktacje z administracją dóbr białostockich w sprawie dostawy kamieni i dachówki, ale w ostatniej chwili wycofał się Z zamówienia, 1775» 1776. Teką 375, s. 13, 15, 18, 19.
- Klasztor bernardynów w Tykocinie. Wypisy z listów ks. Th. Jagnińskiego gwardiana bernardynów w Tykocinie, dotyczące dzierżawienia przez niego cegielni w Tykocinie oraz wglądu w prace przy budowie klasztoru i kościoła w Tykocinie, 1775, wzmianka o abrysach kościoła i klasztoru, 1778. Teką 316, s. 11-12.
- Kościół w Goniądzu. Ks. Betański proboszcz goniądzki prowadzi prace budowlane przy kościele, 1776. Teką 364, S. 11.

- Kościół św. Piotra i Pawła w Krakowie. Raporty o przebiegu prac przy przygotowywaniu katafalku /nazywanego czasem castrum doloris, a czasem mauzoleum/ Jana Kl. Branickiego do kościoła św. Piotra i Pawła w Krakowie. Z raportów wynika, że katafalk został wykonany w Białymstoku przez tamtejszych rzemieślników pod nadzorem architekta Sękowskiego, a według projektu malarza Mirysa. Po wykonaniu części składowych katafalku przewieziono je do Krakowa i tam zmontowano, 1776-1777. Teki 370, s. 2, 4, 6-8; Teki 375, s. 9-31; Teki 376, s. 3, 4.
- Kościół w Goniądzu. Wzmianka o zwózce drzewa „na kościół goniądzki”, 1777. Teki 316, s. 41. Abrys kościoła i projekt kontraktu z cieślą przesyła kapitan Sękowski Iz. Branickiej, 1777. Teki 370, s. 6. Wzmianki o zwózce drzewa /na budowę kościoła/, 1778. Teki 315, s. 293; Teki 316, s. 16, 41. Przebudowę kościoła zajmuje się kanonik Betarfski, bezpośrednio zaś czuwa nad tym Rogowski, 1778; ustalenie miejsca, na którym ma stanąć kościół, 1778. Teki 370, s. 11, 13,
- Kościół i klasztor bernardynów w Tykocinie. Dzierżawca Dolistowa pułkownik Ostrowski leguje 6000 dukatów na wykończenie tego kościoła i klasztoru, 1778. Teki 370, s. 9.
- Kościół w Goniądzu. Wzmianka o spaleniu się kościoła w czasie pożaru miasta, 1779. Teki 316, s. 35. Wzmianka o zamierzonym ukończeniu prezbiterium na dzień św. Antoniego, 1780. Teki 316, s. 50. Wzmianka o tym, że Iz. Branicka prowadzi budowę kościoła, 1780 /?/. Teki 363, s. 11.
- Kościół /p.w. Św. Trójcy/ w Tykocinie. Raport o trudnościach przy naprawie zegara na wieży kościelnej i o mniemaniu ks. misjonarzy, że koszta naprawy i konserwacja zegara winny obciążać dwór, 1780. Teki 316, s. 54.
- Kościół i klasztor /bernardynów/ w Tykocinie. Tamtejszy gwardian ofiarowuje lapówki sekretarzowi Iz. Branickiej, ok. 1780. Teki 316, s. 34.
- Kościół p.w. Wniebowzięcia N. P. Marii w Białymstoku. Wyplata arendy dla niego przebiega nieregularnie. Iz. Branicka poleca egzekwować jej wyplata. 1782. Teki 369, s. 13.
- Klasztor ss. Miłosierdzia w Białymstoku. Otrzymuje nie dosyć regularnie opłaty z arendy, 1782. Teki 369, s. 13
- Kościół parafialny w Bielsku. Wzmianki o gromadzeniu materiałów budowlanych /drzewo, piasek/ i pracach przy budowie kościoła, prowadzonych pod kierunkiem architekta Z. Scherniga, 1782-1784. Teki 316, s. 38, 39, 40, 45.
- Klasztor ss. Miłosierdzia w Białymstoku, ma otrzymać z folwarków pierze darte na pościele, 1785. Teki 317, s. 27.
- Kościół i klasztor /karmelitów/ w Bielsku. Przeor karmelitów F. S. Forner kupuje cegłę w związku z budową kościoła, 1789. Teki 316, s. 63. Wzmianka o sprowadzaniu cegły dla tego klasztoru, 1789 /?/. Teki 363, s. 14.

- Klasztor dominikanów w Choroszczy. Notatka o sumach splacanych klasztorowi co roku z dóbr choroskich, 1789. Teki 368, s. 1, 2.
- Kościół w Dolistowie. Wypisy z korespondencji Iz. Branickiej z architektem Czernikiem i z pisarzem fabrycznym białostockim w sprawie zorganizowania przebudowy kościoła na koszt Branickiej z udziałem proboszcza dolistowskiego. W zamierzeniach proboszcza kościół miał być drewniany, jednak Branicka poleca wymurować go z kamieni polnych /wzmocniwszy uprzednio stare fundamenty/ używając cegły jedynie do gzymsów i sklepienia drzwi i okien. Dach kościoła ma być pokryty gontem /kłincem/, 1789-1790. Teki 316, s. 76, 77, 80; Teki 363, a. 11. Wzmianka o zwózce kamieni przez proboszcza na budowę kościoła, 1789 i o nadzorce nad pracami przy kościele architekta białostockiego, 1791. Teki 372, s. 6, 9.
- Kościół i klasztor bernardynów w Tykocinie. Budowa nowego budynku klasztorowego trwa, 1789. Teki 372, s. 5.
- /Kolegium pijarów/ w Warszawie. Pijarzy budują w Warszawie 3 kondygnacyjny dom, 1789. Teki 316, s. 77.
- Kościół w Wiązownie. Wzmianka o budowie kościoła z kamieni polnych, 1789 Teki 316, s. 77.
- Kościół p.w. Wniebowzięcia N. P. Marii w Białymstoku. Relacje o przygotowaniach do naprawy zegara na kościele i o wykonywaniu naprawy przez krakowskiego zegarmistrza Warszawskiego na koszt dworu, 1790. Teki 316, s. 71, 81.
- Klasztor ss. Miłosierdzia w Białymstoku. Wzmianka o legacie ks. Daniszewskiego dla tego klasztoru, 1790. Teki 316, s. 71; Teki 363, s. 14.
- Wzmianka o zamiarze podpiwniczenia spichlerza przy klasztorze ss. Miłosierdzia w Białymstoku, częściowo na koszt własny zakonnic, a częściowo z pomocą dworu, 1790. Teki 316, s. 80, 81.
- Kościół /karmelitów/ w Bielsku. Wzmianka o zapłacie za pracę cieśli przy budowie dachu kościoła, 1790. Teki 316, s. 80.
- Kościół w Chodorowie. Wzmianka o legacie ks. Daniszewskiego dla tego kościoła, 1790. Teki 316, s. 71.
- Kościół w Juchnowcu. Na polepszenie alterii przy tym kościele przeznaczają Iz. Branicka 10.000 zł, 1790. Teki 316, s. 71.
- Kościół p.w. Wniebowzięcia N. P. Marii w Białymstoku. Notatka o pokwitowaniach Komisji Porządkowej ziemi bielskiej z otrzymania sreber oddanych z kościoła przez miejscowego proboszcza na rzecz insurekcji, 1794. Teki 95, s. 12.
- Klasztor wizytek w Warszawie. Wzmianka o programie nauk, wikcie i stawkach opłat na pensji dla dziewcząt prowadzonej przy klasztorze, 1796. Teki 373, s. 37.

- Kościoły i klasztory w Boćkach, Kocku i Opolu. Wzmianki o nich wypisane z pamiętników H. Kownackiego, 1798. Teka 419a, s. 29, 32.
- Kościół p.w. Wniebowzięcia N. F Marii w Białymstoku. „Księga świadectw i pozwoleń /dla/ zabierających się do stanu małżeńskiego, od r. 1808 do r. 1822 sporządzona /w rzeczywistości od r. 1799-1821/”. Odpisy poszczególnych akt bądź notatki o nich. Są tam zaświadczenia cechów i osób prywatnych o stanie wolnym osób chcących zawrzeć małżeństwo, są umowy przy zawieraniu małżeństw z niekatolikami o katolickim wychowaniu przyszłych dzieci, jest też jedno zaświadczenie o nieodbyciu się ślubu mimo wyjścia zapowiedzi. Ponadto jest odpis aktu zgonu Izabeli Branickiej oraz oświadczenia o sprzedaży blechu „księżom misjonarzom probostwa białostockiego”. Teka 176, s. 1-18.
- Kościół i klasztor dominikanów w Choroszczy. Notatki o projektach przebudowy elewacji kościoła wykonanych w XVIII w. przez architekta Sękowskiego. Teka 234, s. 1, 2, 7, 8.
- Kościół w Dolistowie. Budowany przez architekta Czernika. Abrys rzutu przyziemia tego kościoła w listach Czernika do Iz. Branickiej, koniec XVIII w. Teka 316, s. 30.
- Kościół w Zatorach /w płockiem/. Wzmianka o ufundowaniu w XVIII w. kościoła w Zatorach przez Mikołaja Glinkę /1754-1825/. Teka 433, s. 6.
- Klasztor ks. misjonarzy przy probostwie w Białymstoku. Izabela Branicka nazwana „fundatrix congregationis miasionis domus Białostocensis”, 1808. Misjonarze kupują blech wosku /w Białymstoku/, 1608. Teka 176, s.10, 13.
- Kościół i klasztor dominikanów w Choroszczy. Odpis pokwitowania przez przeora klasztoru dominikanów w Choroszczy zwrotu sumy 1000 zł od przykahalka choroskiego, 1808. Teka 206, s. 5.
- Kościoły i klasztory w Białymstoku, Chodorowie, Choroszczy i Juchnowcu. Wzmianki o sumach należnych tym instytucjom umieszczonych na hipotece dóbr białostockich, 1809. Teka 178, s. 4, 6, 15.
- Kaplica p.w. św. Rocha w Białymstoku. Odpisy pism do władz rosyjskich w sprawie wypłaty zaległego uposażenia dziadowi przy kaplicy św. Rocha zgodnie z fundacją J. Kl. Branickiego, 1810, 1813. Teka 184, s. 6, 7.
- Klasztor ss. Miłosierdzia w Białymstoku. Wzmianka o obecnym miejscu przechowywania inwentarza klasztoru, 1817. Teka 437, s. 1.
- Kaplica katolicka w pałacu białostockim. W korespondencji władz rosyjskich z lat 1837-1841 projekty poszerzenia jej i oddzielenia drzwiami od sąsiedniej sali przeznaczonej na rekreację dla uczennic Instytutu Panien Szlacheckich. Teka 191, s. 10, 44.
- Klasztor ks. misjonarzy w Białymstoku. Odpis pisma do białostockiego sądu ziemskiego od plenipotentą hr. Dembińskiej w sprawie roszczeń księży misjonarzy w

związku z zapisem na Sobolewszczyźnie, danym im w r. 1809 przez Dominika Radziwiłła, 1837. Teką 204, s. 1.

- Kościół p.w. Wniebowzięcia N. P. Marii w Białymstoku. Inwentarz spisany w r. 1839 przez ks. Bartłomieja Bylewskiego, prowizora seminarium białostockiego i dziekana przy oddawaniu ks. Hipolitowi Kossobudzkiemu proboszczowi i regensowi. Inwentarz poprzedzony jest informacją o dacie fundacji kościoła, o osobach fundatorów i biskupa, który dokonał konsekracji. Podaje też wymiary kościoła. Teką 205, s. 1-4.
- Kaplica p.w. św. Marii Magdaleny w Białymstoku. W inwentarzu z r. 1839 podano datę fundacji i osobę fundatora oraz ogólnikowy opis budynku. Teką 205, s. 4.
- Kaplica p.w. św. Rocha w Białymstoku. W inwentarzu z r. 1839 podano datę fundacji i osobę fundatora oraz ogólnikowy opis budynku. Teką 205, s. 4.
- Kościół w Wasilkowie. Opis budynku kościelnego i ruchomości w nim, 1839, oraz opis budynków i gruntów należących do plebanii, 1839. Teką 205, s. 8-10.
- Kościół franciszkanów w Drohiczynie. Wzmianka o przebudowie kościoła franciszkanów na cerkiew prawosławną. 1840. Teką 449, s. 4.
- Klasztor /dominikanów/ w Różanymstoku. Wzmianka o doniesieniu władz rosyjskich na temat beczek prochu w tym klasztorze, 1841. Teką 449, s. 6.
- Kościół parafialny w Bielsku /p.w. Narodzenia N. P. Marii i św. Mikołaja/. Zarys dziejów i opis kościoła pióra Józefa Jaroszewicza profesora Uniwersytetu Wileńskiego /ok. r. 1847/. Teką 249, s. 1, 2.
- Kościół p.w. Wniebowzięcia N. P. Marii w Białymstoku. Fotografie: ryciny z Kłosów /r. 1887/ przedstawiające elewację kościoła, fot. 85, elewacji kościoła Z natury ok. r. 1914 /fot. 86/ i w latach 1938 i 1948 /fot. 87-96/. Teką 236, fot. 85-96.
- Klasztor dominikanów w Różanymstoku. Klasztor ten przeszedł /w XIX w./ w ręce duchowieństwa prawosławnego, w r. 1909 zakupił posesję Nowe w Białymstoku i posiadał ją do okresu I wojny światowej. Teką 241, s.21-24.
- Kościół p.w. św. Anny /bernardynów/ w Warszawie. Rycina wycięta z czasopisma XIX w. przedstawiająca dzwonnice przy kościele. Teką 441, s. 11.
- Kościół /farny/ p.w. Św. Trójcy w Tykocinie, potem ks. misjonarzy i klasztor ks. misjonarzy. Opis elewacji i wnętrza sporządzony przez J. Glinkę w czasie oględzin, 1933. Teką 278, s. 134.
- Kościół i klasztor bernardynów w Tykocinie. Opis budynku poklasztornego sporządzony przez J. Glinkę w czasie oględzin w r. 1933. Teką 278, s. 134.
- Kościół i klasztor dominikanów w Choroszczy. Notatki z literatury i ze źródeł archiwalnych o dziejach kościoła i klasztoru od XVIII do XX w., fotografie elewacji i wnętrza kościoła wykonane przez J. Glinkę w latach 1935-1937. Teką 256, s. 44-49, 52, 53} fot. 33-35.

- Kościół parafialny w Bielsku. Opis wnętrza i fasady zrobiony przez J. Glinkę w czasie wycieczki w r. 1937. Wzmianka o archiwum parafialnym. Teki 240, s. 1.
- Kaplica p.w. św. Marii Magdaleny w Białymstoku. Wycinek z Dziennika Białostockiego /28.VII.1938/ zawierający anonimowy artykuł „O zwrot cmentarza i kaplicy p.w. św. Marii Magdaleny” z rąk kościoła prawosławnego kościołowi katolickiemu. Artykuł zawiera kilka informacji o dziejach tej świątyni. Teki 241, s. 32.
- Kościół i klasztor brygidek w Grodnie. Obraz olejny Z. Bujnowskiego przedstawiający kościół klasztorny znajdował się przed wojną w Muzeum Państwowym w Grodnie. Teki 95, s. 62.
- Kościół p.w. Wniebowzięcia N. P. Marii w Białymstoku. Notatki o grubości cokołu kościoła i filarów przyporowych, opisy tablicy erekcyjnej i dedykacyjnej oraz tablicy nagrobnej Teresy Wydrzyckiej. Notatka odnosząca się do prac przy odnawianiu kościoła w r. 1942 /polichromia Stolarczyka/. Teki 166, s. 1-6.
- Niektóre informacje o archiwum kościelnym, 1946 r. Teki 96, s. 40.
- Kaplica p.w. św. Marii Magdaleny w Białymstoku. Studium o kaplicy i przyległym cmentarzu opracowane przez J. Glinkę w r. 1958 na zamówienie adwokata białostockiego mecenas Sławczyły do przedstawienia w procesie o prawa kościoła katolickiego do obu tych obiektów, oddanych w r.1864 kościołowi prawosławnemu. Teki 177, s. 1-16.
- Kościół i klasztor brygidek w Grodnie. Wypisy z literatury drukowanej i listy prof. W. Tatarkiewicza do J. Glinki odnoszące się do zagadnień architektury i plastycznego wystroju kościoła i klasztoru. Teki 422, s. 1-19.
- Kościół św. Piotra i Pawła w Krakowie. Notatka o przechowywanym w Gabinetie Rycin Biblioteki Uniwersytetu Warszawskiego projekcie katafalku /bądź dekoracji ołtarza w czasie pogrzebu/ Jana Kl. Branickiego, XVIII w. Teki 234, s. 1, 2.
- Kościół w Krasnymborze /koło Augustowa/. Notatka z r. 1960 charakteryzująca wartości zabytkowe i artystyczne tego kościoła. Teki 437, s.9, 10.
- Kościół p.w. św. Rocha ? w Tyczynie. Notatka o istnieniu jego fotografii w zbiorach PISu. Teki 96, s. 32.
- Kościół farny p.w. Św. Trójcy w Tykocinie. Zarys dziejów wynotowany ze Słownika Geograficznego oraz z M. Orłowicza, Przewodnika po województwie białostockim, /Białystok 1937/. Teki 278, s. 181, 182, 185.
- Kościół i klasztor bernardynów w Tykocinie. Zarys dziejów wypisany z M. Orłowicza, Przewodnika po województwie białostockim, Białystok 1937 i ze Słownika Geograficznego. Teki 278, s. 181, 182, 183.

- Kościół /niewiadomy/ w Tykocinie. Notatki o rysunku elewacji przechowywanym w Gabinecie Rycin BUW /nr 188/57/, notatka o niewiadomym rysunku elewacji publikowanym u A. Sokołowskiego, Dzieje Polski, t. V. Teka 234, s. 1, 12, 17.
- Kościół w Wołczynie. Drukowana ulotka wydana przez niewiadomy Komitet z wezwaniem do składania datków na odnowienie kościoła w Wołczynie. Obok tekstu fotografia elewacji kościoła /po 1918 r./. Teka 235. fot. 111; Teka 437» s. 5.
- Kościół p.w. Wniebowzięcia N. P. Marii w Białymstoku. List mgr Zenona Młyńczyka do J. Glinki, dotyczący m.in. dziejów kościoła, jego pierwotnego uposażenia /tu polemika z niektórymi twierdzeniami Mościckiego i Kurczewskiego/, jego rzekomego opanowania przez arian i spalenia przez Wiesiołowskiego. Wzmianki o informacjach, do dziejów tego kościoła zawartych w protokołach wizyt biskupich oraz o nazwach wsi należących do parafii białostockiej i o niektórych nazwiskach chłopskich, czerpanych z ksiąg metrykalnych. Teka 198, s. 55-57.

3. Cerkwie i klasztory unickie

- Cerkiew i klasztor bazylianów w Supraślu. Wzmianka o nadaniu klasztorowi przez Chodkiewiczów dóbr Choroszcz, 1510. Teka 29, s. 13, 14. Opis klasztoru wypisany ze S. Starowolskiego, Polonia sive status regni Poloniae descriptio, Wolfenbüttel, 1656. Teka 97, s. 5. Notatki o sporze klasztoru z M. Baczkowiczem w XVI w. oraz o jego wpływach i znaczeniu regionalnym. Teka 89, s. 13, 16, 17, 46.
- Cerkiew unicka w Zabłudowie. Pozew skierowany przez G. Kołędę arcybiskupa połockiego przeciwko B. Radziwiłłowi o wprowadzenie dyzunitów do cerkwi unickiej w Zabłudowie, 1665. Teka 290, s. 32.
- Cerkiew i klasztor /bazylianów/ w Supraślu. Wypis z protokołu rozgraniczenie dóbr Klepacze i Oliszki należących do starostwa suraskiego z posiadłościami klasztoru, 1719. Teka 274, s. 17-19. Wypisy z akt procesu między klasztorem a J. Kl. Branickim o zwrot sumy 35000 tynfów pożyczonej mu przez klasztor, 1725-1745. Teka 105, s. 2-3.
- Cerkiew i klasztor bazylianów w Białymstoku /?/. Wzmianka o występowaniu klasztoru w księdze wyroków trybunału lubelskiego, 1728. Teka 95, s. 18.
- Cerkiew i klasztor bazylianów w Supraślu. Ugoda między klasztorem a Janem Kl. Branickim co do praw kolatora przysługujących Branickiemu w stosunku do cerkwi euprańskiej oraz co do innych drobniejszych spraw, 1743. Teka 280, s. 116-118. Akt zamiany gruntów między klasztorem a hetmanem J. Kl. Branickim - Branicki bierze grunt ze źródłem dobry na pstrągarnię w Bacieczkach /? Baciecki/, a w zamian daje część stawu w Krupnikach w dobrach choroskich /opis granic/, 1744. Teka 105, s. 4, 5.

- Cerkiew unicka w Białymstoku i Dojlidach. Zaświadczenie wydane przez ks. Malubrockiego /Malabrockiego ?/ podproboszcza białostockiego, ze ks. Czajkowski, dawniej pleban białostocki i dojlidzki, suspendowany, jest bez środków do życia i potrzebuje pomocy charytatywnej, 1748. Teki 125, s. 14. Ostatni i aktualny possesor /parafii/ cerkwi w mieście i we wsi Dojlidach Jakub Drużbacki opuścił ją przed 1,5 rokiem, więc J. Kl. Branicki prezentuje na jego miejsce wiel. Jakuba Baranowskiego, 1752. Teki 321, s. 16.
- Cerkiew i klasztor bazylianów w Supraślu. Ma tam mieć robotę snycerz lwowski chwilowo zatrudniony przy kościele w Choroszczy, 1758. Teki 397, s. 18.
- Rozliczenia klasztoru bazylianów w Supraślu z hetmanem J. Kl. Branickim z tytułu sum pieniężnych pożyczonych, brak daty. Teki 96, s. 25.
- Cerkiew unicka w Białymstoku. Jej opis zewnętrzny w inwentarzu miasta, z r. 1772. Teki 107, s. 72.
- Cerkiew unicka w Pasynkach. Notatka o prezentowaniu na parocha ks. Kamińskiego po ks. Koncewiczu, 1773. Teki 128, s. 1.
- Cerkiew /unicka/ w Trościanicy /w starostwie bielskim/. Wzmianka o prezentowaniu na parocha ks. Bielawskiego, 1775. Teki 128, s. 2.
- Cerkiew /unicka/ w Rajsku w starostwie bielskim. Wzmianka o prezentowaniu na parocha ks. Mańkowskiego, 1776. Teki 128, s. 2.
- Cerkiew i klasztor bazylianów w Supraślu. Notatka o listach /w Archiwum Roskim/ ważnych dla dziejów klasztoru, 1778, 1784. Teki 316, a. 29.
- Przeor bazylianów w Supraślu ks. Bonifacy Lewicki prosi komisarza dóbr podlaskich Branickich o wzięcie w obronę Kadysza krawca białostockiego, pociąganego do odpowiedzialności za wykonywanie prac kuśnierskich /podszywanie futer/ dla zakonników, 1781. Teki 315, s. 244.
- Notatki z lustracji mostów i grobel w Supraślu i w dobrach Fasty /r. 1782/ i Klewianowo /r. 1784/, należących do tamtejszego klasztoru bazylianów. Teki 221, s. 2, 8.
- Cerkiew unicka w Białymstoku i Dojlidach. Z zachowanej „księgi metryk umarłych” przy tej cerkwi w latach 1796-1826 wynika, że paroch unicki w Dojlidach /w latach 1795-1812 był nim ks. J. Krassowski/ zarazem dziekan unicki białostocki sporządzał akty zejścia unitów, a także prawosławnych w swej parafii i dokonywał pogrzebów - zmarłych ze wszystkich wsi swej parafii na cmentarzu w Dojlidach, zaś unitów z Białegostoku oraz prawosławnych na cmentarzu św. Marii Magdaleny w Białymstoku, s. 4. Wypisy z pow. księgi metryk umarłych z uwzględnieniem jedynie mieszkańców Białegostoku i Białegostoczku, s. 1-4. Wzmianka o zachowanej księdze metryk chrztu z lat 1784-1796, s. 5. Wykaz wsi należących do parafii unickiej dojlidzko-białostockiej, s. 5. Teki 258, s. 1-5.

- Cerkiew unicka w Narwi. Pokwitowanie plebana na odbiór suchej arendy z karczmy w Klejnikach, 1785. Teką 315. s. 1.
- Cerkiew unicka zamkowa w Bielsku. Wzmianka o niej, 1789/?/. Teką 363. s. 12.
- Klasztor bazylianów w Supraślu. Wzmianka o sumach spłacanych klasztorowi rocznie z dóbr choroskich, 1789. Teką 368, s. 1, 2.
- Cerkiew /unicka/ w Rybołach. Wzmianka o odesłaniu z Białegostoku abrysu tej cerkwi z plantą Czernika architekta, 1792. Teką 316, s. 72.
- Cerkiew /unicka/ w Orli. Wypisy z raportów w sprawie ustalenia budynku zastępczego dla cerkwi w Orli, która się spaliła, 1795. Teką 316, s. 19.
- Cerkiew i klasztor bazylianów w Supraślu. Wzmianka o obciążeniu dóbr Strabli na rzecz klasztoru w Supraślu, 1795 /?/. Teką 96, s. 25. Spis ludności żydowskiej w dobrach klasztoru, a mianowicie we wsiach Fasty, Łyski, Krupniki, Bacieczki, Zaczerlany, Baciuty, Kościnki, Topielec, Zawady, 1795. Spis uwzględnia imiona /ewentualnie nazwiska/ Żydów, stosunek pokrewieństwa do głowy rodziny bądź sposób zatrudnienia /służąca, winnik i in./, podaje też wiek każdej- z wymienionych osób. Teką 206, s. 3, 4.
- Wypis z pisma do litewskiego konsystorza prawosławnego z wiadomością, że w całym okręgu białostockim jest tylko jeden klasztor bazyliński, 1808. Teką 45, s. 6.
- Wzmianka o sumach należnych klasztorowi bazylianów w Supraślu, znajdujących się na hipotece dóbr białostockich, choroskich i tykocińskich w momencie ich sprzedaży rządowi rosyjskiemu, 1809. teka 178, s. 4, 15.
- Cerkiew unicka w Bielsku wraz z klasztorem. Wzmianka o ich powstaniu i przekształceniu z unickich w prawosławne, XIX w. Teką 177, s. 15, 18.
- Cerkiew i klasztor bazylianów w Supraślu. Dobra poklasztorne zakupił w latach trzydziestych XIX w. Wilhelm Zachert przemysłowiec zgierski, założył tam miasteczko i fabrykę sukna. Teką 272, s. 36, 43, 44.
- Cerkiew unicka w Wasilkowie. Wzmianka o opieczętowaniu jej przez władze rosyjskie/ w r. 1834. Teką 449, S. 1.
- Cerkiew unicka w Małomożejkwie. Wypisy dotyczące cerkwi, czerpane z A. Szyszko-Bohusza. Warowne zabytki architektury kościelnej w Polsce i na Litwie, oraz z /ks. Sawickiego/ Małomożejkwoskaja ili Murovanaja Precistenskaja cerkov. Teką 427, s. 1-57.
- Klasztor bazylianów w Supraślu, wycinki Z „Echa Białostockiego” z r.1935 zawierające, w polemice między A. Mickiewiczem a Wł. Gogolewskim, ocenę roli gospodarczej i politycznej klasztoru bazylianów w Supraślu, XVI-XIX w. Teką 257, s. 1-5.

- Cerkiew /unicka/ w Orli. Notatki o historii tej cerkwi porobione przez J. Glinkę z tamtejszej kroniki w czasie wycieczki w r. 1937. Teka 240, s.2.
- Cerkiew unicka w Szczytach. Opis budynku cerkwi i jej wnętrza zrobiony przez J. Glinkę w czasie wycieczki w r. 1937. Teka 240, s. 4.
- Cerkiew i klasztor bazylianów w Supraślu. Tekst referatu konserwatorskiego opracowanego w r. 1952/1953 przez J. Glinkę p.t. „Pałac opatów i klasztor bazylianów w Supraślu” w związku z planowaną odbudową tych dwóch obiektów /spalonych w czasie wojny/. Referat uwzględnia też cerkiew w Supraślu /wysadzoną w powietrze w czasie wojny/ mimo iż nie była ona przewidziana do odbudowy. W załączeniu do referatu znajdują się wypisy z materiałów źródłowych, odnoszące się do dziejów klasztoru w XVI-XIX w. a także opisy i fotografie poszczególnych obiektów, wykonane przed 1939 r. Teka 272, s. 1-42; fot. 1-9.
- Cerkiew /unicka/ w Supraślu. Opis cerkwi wypisany z M. Orłowicza, Przewodnika po województwie białostockim, Białystok 1937. Teka 278, s. 184a.
- Cerkiew i klasztor bazylianów w Supraślu. Notatka o planie ołówkowym bramy-dzwonnicy, wykonanym przez architekta Tomasza Tyszeckiego, a znajdującym się przed wojną w zbiorach Wileńskiej Uniwersyteckiej Biblioteki Publicznej. Teka 272, s. 24.
- Cerkiew i klasztor unicki w Zabłudowie. Wzmianka o powstaniu cerkwi i klasztoru unickiego w Zabłudowie i o ich przekształceniu się w prawosławne. Teka 177, s. 15, 18.

4. Cerkwie i klasztory prawosławne

- Cerkiew prawosławna w Zabłudowie. Pozew skierowany przez G. Kołędę arcybiskupa połockiego przeciwko B. Radziwiłłowi o wprowadzenie dyzunitów do cerkwi unickiej w Zabłudowie, 1665. Teka 290, s. 32.
- -Cerkiew i klasztor prawosławny w Bielsku. Ihumen przełożony tego monasteru, nazwany „rozsądnym starcem”, udaje się z jakąś sprawą do Iz. Branickiej, 1790. Teka 316, s. 75.
- Cerkiew w Białymstoku. Wypisy z korespondencji władz rosyjskich zawierające opis cerkwi, wymiarów i podwórza przed nią, 1837. Teka 191, s. 11.
- Cerkiew prawosławna w Drohiczynie. Wzmianka o przebudowie kościoła franciszkanów w Drohiczynie na cerkiew prawosławna, 1840. Teka 449f s. 4.
- Cerkiew prawosławna i klasztor w Bielsku. Wzmianka o ich powstaniu i przekształceniu z unickich w prawosławne, XIX w. Teka 177, a. 15, 18.

- Cerkiew w Białymstoku /parafia prawosławna/. Nabyła ona drogą wymiany posesję Nowe w Białymstoku przy ul. Mickiewicza 35, r. 1927. Była też w posiadaniu cmentarza i kaplicy p.w. św. Marii Magdaleny w Białymstoku 1938 r. Teki 241, s. 23, 32.
- Cerkiew i klasztor prawosławne w Zabłudowie. Wzmianka o przekształceniu się cerkwi i klasztoru w Zabłudowie z unickich w prawosławne. Teki 177, s. 15, 18.

5. Kościoły ewangeliczne

- Kościół ewangelicki w Pietuchowie. Wypis z listu, w którym grupa ewangelików prosi Krzysztofa Radziwiłła o objęcie patronatu nad tym zborem, 1639. Teki 79, s. 32.
- Kościół ewangelicko-augsburski w Białymstoku. Zarys dziejów parafii od jej założenia w r. 1796. Teki 203, s. 1.
- Notatka o projekcie kościoła ewangelickiego wykonanym przez Gilly dla terenu Prus Nowowschodnich, 1799. Teki 231, s. 3.
- Zbór ariański w Piaskach. Wzmianki o dziejach zboru ariańskiego w Piaskach wypisane z literatury drukowanej. Teki 80, s. 30.

6. Bóżnice i domy modlitwy

- Dom modlitwy /żydowski/ w Białymstoku. Istniejący jeszcze w r. 1938 zbudowany był w r. 1718 /wg napisu na stopie bimah/. Teki 206, s. 13.
- Bóżnica w Białymstoku. Wg źródeł miejscowych żydowskich bóżnicę tę zbudowano w r. 1764 na wzór bóżnicy w Tykocinie a rozebrano w r. 1904 i w tym miejscu zbudowano nową istniejącą do II wojny światowej. Teki 206, s. 14, 15.
- Bóżnica w Tykocinie. Wzmianka o wystawieniu przez J. Kl. Branickiego bazaru handlowego przy bóżnicy, b. d. Teki 195, s. 3. Opia wnętrza bóżnicy oraz wzmianka o budynkach żydowskich znajdujących się w jej pobliżu /dom modlitwy, budynki mieszkalne, areszt/ zanotowane przez J. Glinkę w czasie oględzin /w r. 1933?/, wypisy z literatury drukowanej odnoszące się do bóżnicy oraz odbitki ozalidowe jej pomiaru inwentaryzacyjnego, przeprowadzonego w r. 1932/1933 przez Wydział Architektury Politechniki Warszawskiej. Teki 278, s. 135, 145-149.
- Bóżnica w Orli. Opis wnętrza i fasady zrobiony przez J. Glinkę w czasie wycieczki w r. 1937. Teki 240, s. 3.
- Bóżnica w Tykocinie, Opis bóżnicy i zarys jej dziejów wypisane z M. Orłowicza, Przewodnika po województwie białostockim. Białystok 1937. Teki 278, s. 162. Charakterystyka budowli i wyposażenia wnętrza zawarte w opracowaniu J. Glinki „Ze studiów nad kulturą regionalną”. Teki 72, s. 43-47.

7. Seminaria duchowne

- Seminarium ks. misjonarzy w Tykocinie. Miejscowy ekonom stara się ochronić seminarium od kwater wojsk rosyjskich, 1773. Teki 378, s. 3.
- Architekt Sękowski był w Tykocinie Z rozkazu Iz. Branickiej u p. Tailera i omówił sprawę reperacji ściany w seminarium ks. misjonarzy od strony Narwi, 1775. Teki 376, s. 3.
- Seminarium /duchowne/ w Białymstoku. W inwentarzu z r. 1839 wzmianki o braku własnego budynku seminarium, które mieści się w klasztorze ks. misjonarzy, o uposażeniu seminarium i nazwiskach niektórych profesorów. Teki 205, s. 1, 4, 5, 10, 11.
- Seminarium /ks. misjonarzy/ w Tykocinie. Notatki o planach przechowywanych w Gabinetie Rycin BUW, wykonanych przez Nowickiego juniora. Teki 234, s. 13; Teki 278, s. 108-111.

8. Plebanie

- Plebania w Tykocinie. Wzmianki o budowie plebanii, 1748, 1750. Teki 358, S. 12, 13, 17, 19.
- -Plebania przy kościele /p.w. Wniebowzięcia N. P. Marii/ w Białymstoku. Zwozi się tam gruz z rozbiórki starej bramy pałacowej w Białymstoku, 1758. Teki 397, s. 26; jej budowa, malowanie ścian przez Herliczkę. Wzmianki, 1760-1761. Teki 328, s. 14-17.
- -Plebania w Choroszczu. Wzmianka o pracach budowlanych prowadzonych przy plebanii w r. 1760. Teki 328» s. 10.
- -Plebania w niewiadomej miejscowości przy niewiadomym kościele. Wzmianka o jej budowie, 1763. Teki 328, s. 21.
- -Plebania w Tykocinie. J. Kl. Branicki oddaje kościół p.w. Św. Trójcy w Tykocinie wraz z plebanią, niedawno wymurowane, zakonnikom misjonarzom, 1769. Teki 280, s. 122, 123.
- -Plebania w Białymstoku. Jej opis zewnętrzny w inwentarzu miasta Białegostoku, 1772. Teki 107, s. 40.
- -Wypis z listu, w którym oficjał grodzieński wyraża niezadowolenie z zamierzonego założenia szkoły publicznej na probostwie w Białymstoku, 1776. Teki 316, s. 36.
- -Plebania unicka białostocko-dojlidzka /w Dojlidach/. Dwór wyznacza tam kwaterę wojskową, w związku z czym proboszcz prosi, aby część lokalu zostawiono na potrzeby dzieci uczących się, a także dla niego, „dla ogrzania się gdy ze mszą przyjedzie”, 1779. Teki 570, s. 16, 17.

- Plebania w Białymstoku. Wzmianka o istnieniu przy plebani, ogrodu uprawianego przez ludzi dworskich, 1789. Teką 563, s. 14. Wzmianki o lokalu probostwa w pamiętnikach M. Starzeńskiego, który wynajmował tam mieszkanie ok. r. 1800. Teką 410, s. 9. W inwentarzu z r. 1839 podana data fundacji i osoba fundatora, ogólnikowy opis budynku i zabudowań gospodarczych przy nim. Teką 205, s. 4.
- Plebania w Wasilkowie. Ogólnikowy opis budynku plebanii oraz zabudowań folwarcznych i gruntów przy nim, 1839. Teką 205, s. 9, 10.
- Plebania przy kościele parafialnym w Tykocinie, Opis budynku uwzględniający głównie różnice w elewacji między nowszą a starszą jego częścią, /ok. 1933 ?/. Teką 278, s. 136.
- Plebania w Tyczynie. Notatka o istnieniu portretów Branickich na plebanii tyczyńskiej i o ich fotografiach w zbiorach PISu. Teką 96, s.19, 32.

9. Cmentarze

- Wzmianka o cmentarzu przy kaplicy p.w. św. Rocha w Białymstoku zawarta w inwentarzu Białegostoku, 1772. Teką 107, s. 166-167.
- Wzmianki w inwentarzu miasta Białegostoku z r. 1772 o cmentarzu żydowskim „dawny” oraz o cmentarzu nazwanym „kierkut czyli mogilki żydowski” na przedmieściu za Bramą Suraską. Teką 107, s. 21, 167.
- Cmentarze /katolickie/ w Białymstoku. Wymienione dwa: przy kaplicy św. Rocha i przy kaplicy św. Marii Magdaleny, 1839. Teką 205, s. 3.
- Cmentarz w Bielsku. Od początku XIX w. zaniechano grzebania umarłych przy kościele parafialnym. Wyznaczono teren za rzeką Lubką jako cmentarz o 4 osobnych działach dla 4 wyznań chrześcijańskich /katolicy, prawosławni, unicy, protestanci/. Stan cmentarza około r. 1847. Teką 249, s. 2.
- Notatki z artykułów w prasie żydowskiej białostockiej /z lat 1928-1933/ o poglądach na temat daty założenia najstarszego cmentarza żydowskiego w Białymstoku i dwóch cmentarzy późniejszych. Notatki porobione przy zwiedzaniu w r. 1938 przez J. Glinkę starego cmentarza nieużywanego już od lat kilkunastu, wzmianki o nagrobkach rabinów z XVIII i XIX w. Teką 206, s. 17, 18, 20, 21, 22.
- Cmentarz przy kaplicy p.w. św. Marii Magdaleny w Białymstoku. Wycinek z „Dziennika Białostockiego” /28.VII.1938/ anonimowego artykułu „O zwrot cmentarza i kaplicy św. Marii Magdaleny” z rąk kościoła prawosławnego kościołowi katolickiemu. Teką 241, s. 32.
- Drobne notatki dotyczące zewnętrznego wyglądu budynków mieszczących się na terenie „starego” cmentarza żydowskiego sporządzone przez J. Glinkę prawdopodobnie w czasie oględzin /przed 1939 r./. Teką 241, s. 33.
- Cmentarz przy kaplicy p.w. św. Marii Magdaleny w Białymstoku. Studium sporządzone przez J. Glinkę w r. 1936 na zamówienie adwokata białostockiego mecenasa Siawcilly

do przedstawienia w procesie o prawa kościoła katolickiego do obu tych obiektów, oddanych w r. 1864 kościołowi prawosławnemu. Teki 177, s. 1-18.

- Cmentarze w Białymstoku. Odpis listu J. Glinki do prof. T. Dzierżykraj-Rogalakiego w sprawie lokalizacji pierwszych cmentarzy w Białymstoku /w związku z odkryciem w r. 1958 dawnego cmentarza przy ul. Lipowej/, 1959. Teki 207, s. 1-3. Podstawowe wiadomości o rozmieszczeniu i dziejach cmentarzy różnych wyznań, zawarte w opracowaniu J.Glinki o genezie i rozwoju miasta Białegostoku w XV-XVIII w. Teki 89, s. 28-30, 58-60.
- Cmentarz św. Marii Magdaleny w Białymstoku wspomniany jako miejsce pochowania unitów i także prawosławnych zmarłych w Białymstoku. W jednym z aktów nazwano ten cmentarz powszechnym. Teki 258, s. 2-4.

IV. BUDOWLE I INSTYTUCJE ŚWIECKIE

1. Zamki i twierdze

- Zamek w Tykocinie. Wypisy dotyczące spalenia zamku w r. 1530 i jego budowy w latach 1565-1567 oraz częstego przebywania tam króla Zygmunta Augusta. Teki 72, s. 9; Teki 278, s. 3-10, 179.
- Notatka o akcie darowizny mocą którego Krzysztof Wiesiołowski zapisuje Rzplitej dobra swe białostockie z przeznaczeniem dochodów na potrzeby zamku w Tykocinie, 1634. Teki 62, s. 6.
- Opis zamku w Tykocinie wynotowany z dzieła Starowolskiego /1656 r./. Wzmianki o przebudowie zamku w I połowie XVII w. przez Krz. Wiesiołowskiego starostę tykocińskiego oraz dane o wyposażeniu wnętrza na podstawie testamentu. Teki 66, s. 2, 15; Teki 72, s. 8-10, 26; Teki 89, s.21, 22, 50, 52, 53; Teki 97, s. 5.
- Odpis aktu, w którym Stefan Czarniecki zapisuje swej córce Al. K. Branickiej swe dobra tykocińskie z wyłączeniem amunicji w fortecy tykocińskiej, 1661. Teki 671 s. 1.
- Wypisy z inwentarzy zamku w Tykocinie oraz arsenału, a także z korespondencji dotyczącej tych obiektów, 1665, 1674, 1698-1729. Teki 72, s. 64-66; Teki 278, s. 26-44, 58-81, 83-86, 89-107; Teki 280, s. 19-23, 24-54, 105. Wzmianka o komendancie twierdzy Gustaffie Mikołaju wmieszonym w proces Z Opackim /bliższych danych brak/ i o kilku dragonach, 1669. Teki 280, s. 15-16.
- Zamek /pałac ?/ w Radzynie. Wypisy Z listów Szczuki opata paradyskiego do Szczuki podkanclerzego litewskiego, któremu donosi o swych wrażeniach z oględzin miejsca

zamku i kościoła w Radzynie i o uwagach, poczynionych przez „pana podczaszego nowogrodzkiego” Locci /architekta/ na temat zamiaru restauracji tych budowli /1686/ oraz komunikuje o pierwszych krokach w kierunku realizacji tych zamierzeń, /1687/. Teki 429, s. 1.

- Zamek w Łowiczu. Notatka o pracach snycerza Wilhelma Barsza m.in. w zamku łowickim, XVII w. Teki 415, s. 34-37.
- Zamek w Tykocinie. Wzmianka o pobytach S. M. Branickiego w zamku tykocińskim w latach 1702, 1703. Teki 315, s. 276.
- Wypisy dotyczące m.in. spalenia zamku w Tykocinie z ruchomościami, a także z zabudowaniami gospodarczymi w r. 1734 przez stronników Leszczyńskiego. Teki 278, s. 87, 88; Teki 280, s. 105.
- Zamek królewski w Warszawie. Neunhertz malarz wezwany do malowania „Sali na komedie” ma obiecaną pensję od dworu, 1738. Teki 342, s. 24.
- Wywożenie mebli z zamku królewskiego do Grodna, propozycja Brühla umeblowania zamku na nowo kosztem Rzeczypospolitej odrzucona przez podskarbiego wielkiego koronnego Sedlnickiego. Plantę górnego i średniego piętra przesyła K. Sedlnicki J. Kl. Branickiemu, 1746. Teki 356, s. 2, 4.
- Z obawy że mury zamku nie wyschły królestwo mieszkać będą w swym pałacu warszawskim, 1746. Teki 356, s. 4.
- Twierdza w Białej cerkwi. Wypisy z raportów dowódcy twierdzy F. Bekierskiego, 1748-1760. Teki 324, s. 1.
- /Zamek ?/ królewski w Warszawie. Nadzór sprawowany przez J. D. Jaucha nad warszawską „fabryką” królewską, 1752. Teki 315, s. 100.
- Zamek w Bilibówe. Raport kapitana Winnickiego, członka komisji przeprowadzającej kontrolę dóbr bililowskich, który donosi J. Kl. Branickiemu o stanie murów dawnego zamku i proponuje jego odbudowę, 1760. Teki 315, s. 223.
- Zamek w Bohusławiu. Abrys zamku w wykonaniu miejscowego malarza przesłany J. Kl. Branickiemu, 1761. Teki 330, s. 2.
- Zamek w Tykocinie. Ks. Hempel próbuje ziemi „zgodnej na saletrę” na wałach zamczyska, 1763. Teki 328, a. 24.
- /Zamek ?/ królewski w Warszawie. Bacciarelli pracuje stale przed gabinetem królewskim, 1767. Teki 360, s. 34.
- Zamek w Tykocinie. Wzmianka o ruinach zamku, którego gruzy posłużyły do budowy fundacji ks. misjonarzy w Tykocinie, 1771. Teki 278, s. 116.
- Zamek w Dźwinogrodzie. Fotokopie części mapy wykonanej w r. 1776 przez A. D. Jędrzejewskiego. Część ta przedstawia dawne założenie obronne w Dźwinogrodzie, wówczas przekształcone już w rezydencję ekonomiczną i folwark. Notatki J. Glinki

wskazujące na analogie między założeniami zamkowymi w Dźwinogrodzie i w Białymstoku w XVII w. Teka 70, s. 3; Teka 72, S. 6, 7; Teka 148, s. 1-18, fot. 1; Teka 235, fot. 19, 20.

- Zamek i twierdza w Łachowcach. W r. 1781 są one własnością Jabłonowskich. Teka 310, s. 1.
- Zarys dziejów zamku w Tykocinie wypisany z M. Orłowicza, Przewodnik po województwie białostockim /Białystok 1937/. Teka 278, s. 181. Notatka sporządzona przez J. Glinkę w r. 1938 zawierająca opis studni na dawnym dziedzińcu zamkowym oraz cegiel pozostałych tam z rozbiórki zamku. Teka 241, s. 13.
- Zamek w Białymstoku. Pozostałości dawnych murów zamkowych i zachowane jedno okno ostrołukowe, widoczne były po pożarze z r. 1944. Notatki J. Glinki zawierające spostrzeżenia z oględzin murów pałacu białostockiego w latach 1945-1953. Teka 149, s. 1-23.
- Zamek w Tykocinie. Wzmianka o dziejach zamku w Tykocinie w liście J. Glinki do Zarządu Muzeów i Ochrony Zabytków, 1961. Teka 199, s. 13.
- Zamek w Białymstoku. Materiał ilustracyjny zebrany do artykułu J. Glinki, Zamek obronny w Białymstoku na przełomie XVI i XVII w. /Rocznik Białostocki II, 1961/ tylko częściowo w nim wykorzystany. Teka 70, s. 1, 2, 4-7. Uwagi J. Glinki o usytuowaniu zamku i jego roli obronnej. Teka 1, s. 6. Tekst artykułu J. Glinki o zamku obronnym Wiesiołowskich w Białymstoku w XVII w., pierwopis i tekst ostateczny. Teka 69, s. 1-57; Teka 68, s. 1-58. Notatki dotyczące pierwotnej postaci zamku w XVI w., jego późniejszej przebudowy i analogii z zamkami w Tykocinie i Dźwinogrodzie oraz niektórych szczegółów wyposażenia wewnątrz /kobierce, kafle/. Teka 72, s. 6-8, 20-31. Główne informacje o powstaniu i rozplanowaniu zamku, zebrane przez J. Glinkę. Teka 90, s. 17. Notatki o miejscu i czasie budowy zamku o jego wyglądzie i przebudowie od 1691. Teka 92, s. 5, 6, 8.
- Krzysztof Wiesiołowski marszałek /+ 1637/ Jest /według Glinki/ autorem projektu zamku, przebudowanego następnie przez Tylmana z Gameren. Teka 278, s. 178. Notatki J. Glinki z komunikatu S. Bukowieckiego o zameczku, istniejącym w Białymstoku w XVI w., przebudowanym potem przez Tylmana. Teka 415, s. 15, 15v. Notatki o śladach dawnego zamku widocznych w pałacu białostockim i o jego analogiach z zamkiem w Dźwinogrodzie. Teka 89, s. 25-28, 56, 59.

2. Pałace i dwory

- Pałac w Choroszczy. wypisy ze źródeł od 1623 r., fotografie planów i widoków pałacu oraz parku w XVIII i XIX w., fotografie ocalałych szczątków dawnego założenia, XX w. oraz tekst artykułu J. Glinki' „Choroszcz”, letnia rezydencja hetmańska w XVIII w. Teka 256, s. 1-12, 31-39; fot. 1-31.
- Pałac /?/ w Zabłudowie. Wzmianki o pracach przy odrestaurowaniu pałacu i sporządzeniu niektórych sprzętów do niego, a także o pobudowaniu dworku dla

oficjalistów, stajni, stodoły itp. oraz o ogrodzeniu zwierzyńca sadu i ogrodu i sprowadzeniu z Prus ogrodnika dla urządzenia tego ogrodu, 1664. Teki 290, s. 24, 29, 30.

- Przebudowa zamku białostockiego na pałac na zlecenie St. M. Branickiego przez Tylmana z Gameren od r. 1691. Pałac jako naczelną rezydencją J. Branickiego przebudowywany w 1 ćw. XVIII w. Spis zabudowań pałacowych uwidocznionych na planie Białegostoku w końcu XVIII w. Teki 92, s. 8, 9, 12.
- Pałac w Radzynie. Wzmianka o zamiarze restauracji zamku /pałacu/, 1687 /?/. Teki 429, s. 1.
- Pałac Sedlnickich na rogu ul. Miodowej i Szerokiej /Długiej/ w Warszawie. Pałac ten został wykonany przez Tylmana z Gameren, prace stolarskie w budynku pałacowym były dziełem stolarza warszawskiego Marcina Anioła, a ślusarskie - ślusarza warszawskiego Jana Remona, 1688-1690 /notatki i zachowanych planów, odpisy kontraktów i kwitów/ po śmierci obojga Kotowskich spisano ruchomości znajdujące się w pałacu, 1694 /odpis inwentarza/. Teki 415, a. 23, 25-27, 38-43, 45-63.
- Pałac Branickich na Podwalu /5/ w Warszawie tzw. Puzyński, albo Sapieżyński. Wypis z aktu sprzedaży przez Kazimierza J. Sapiehy hetmana wielkiego litewskiego dworu przy wale poza bramą Krakowską między pałacem tegoż Sapiehy a pałacem biskupa krakowskiego Załuskiego Eliasza Rymwidowi marszałkowi lidzkiemu, 1691, s. 10-12, 13, 15. Wypis z aktu sprzedaży J. Kl. Branickiemu przez córki Michała Puzyńskiego pisarza litewskiego i jego żony Zofii z Potockich pałacu na przedmieściu Podwale z przyległościami, 1752, s. 10-12, 14, 15. Teki 285, s. 10-15.
- Dworek Branickiego na ul. Ossolińskiej w Warszawie. Wzmianka o nim z r. 1695. Teki 96, s. 21.
- Pałac Branickich w Warszawie /brak bliższych danych/. Wzmianka o pałacu w liście Fran. J. Bielilskiego wojewody malborskiego do Konstancji z Czarnieckich Branickiej, XVII w. Teki 285, 8. 1; Teki 315, s. 16.
- Pałac w Białymstoku. Odpis fragmentu inwentarza pałacu, prawdopodobnie sporządzonego w r. 1709 /wstęp J. Glinki zawierający opis zewnętrzny inwentarza i uzasadniający powiązanie w. w. inwentarza z Białymstokiem i datą 1709 - zob. Teki 139, 8. 1-3/. Inwentarz /w zachowanym fragmencie/ zawiera opisy pomieszczeń w głównym, piętrowym korpusie pałacu, w dwóch pawilonach oraz w oficynach. Opis określa przeznaczenie każdego pomieszczenia, wspomina nie tylko o otworach /drzwi i okna/ i ich zamkach oraz o piecach, lecz wymienia szczegółowo wszelkie ruchomości znajdujące się w pomieszczeniach, a także obicia na ścianach, s. 4-14. Teki 139, s. 1-14.
- Dworek w Tykocinie. Odpis aktu zastawu przez Piotra Nelhauza vel Nielhauza Janowi Zaleskiemu dworku w Tykocinie przy ul. Choroskiej, 1719. Teki 484, s. 3-5.
- Pałac Branickich na Podwalu w Warszawie. Wzmianka o nim, jako miejscu przebywania Katarzyny z Sapiehów Branickiej, 1719. Teki 285, s. 2.

- Wzmianka o wydzierżawieniu pałacu /bądź budynków przy nim/ przez konwisarza warszawskiego K. Kocha, 1723. Teką 285, s. 3-5; Teką 319, s. 23.
- Pałac w Białymstoku. Zapytanie, wyrażone w liście biskupa Kurdwanowskiego, o ocenę restauracji „zamku” przez króla Augusta II w czasie jego wizyty w Białymstoku, 1726. Teką 395, s. 2.
- Pałac Błękitny na ul. Senatorskiej w Warszawie. Wzmianka wypisana z listu architekta K. F. Póppelmana do hr. Wackerbortha z r. 1726, dotycząca udziału Póppelmana, Jaucha i Deybla w przebudowie pałacu. Teką 385, s. 16, 30, 32.
- Dworek Lubomirskich na Solcu w Warszawie. Notatka o kolejnych właścicielach tego dworku w latach 1726-1762. Teką 501, S. 33.
- Pałac Branickich na Podwalu w Warszawie. Wzmianka o pracach architekta J. Z. Deybla w tym pałacu w r. 1728. Teką 331, S. 1; Teką 385, s. 6.
- Pałac w Wysokim Stoczku. Wzmianka o pracach architekta Deybla w r.1730, w pałacu wysokostockim. Teką 385, s. 6.
- Pałac /?/ w Białymstoku. Wzmianki o pracach budowlanych, prowadzonych /przy pałacu ?/ w latach. 1732, 1733. Teką 315, S. 22.
- Pałac na Miodowej róg Długiej w Warszawie. Pałac niegdyś A. Kotowskiego potem Szczuków, w r. 1732 przechodzi z rąk Branickich do K. Sedlnickiego podkoniuszego litewskiego żonatego z Branicką potem odziedziczony przez J. Kl. Branickiego, który w r. 1762 darowuje go siostrze swej Urszuli Lubomirskiej i siostrzeńcom Potockim, wypisy z inwentarza pałacu spisane w r. 1732. Teką 285, s. 6-9.
- Pałac w Białymstoku. Cegła do przebudowy pałacu dowożona z Tykocina, 1733. Teką 315, s. 270, 271.
- Dworek na Pradze /własność Radziwiłłów/ w Warszawie. Wzmianka o objęciu go w posesję przez J. Kl. Branickiego, 1733. Teką 338, s. 2. Wzmianka o potrzebie opróżnienia dworku na czas elekcji przez Jabłońskiego, dotychczasowego jego dzierżawcy, 1733. Teką 315, s. 36.
- Pałac w Korczewie. Pałac ten wystawia hr. Kuczyński kasztelan podlaski synowi Leonowi, 1734. Teką 409, s. 8, 12v.
- Pałac w Ładzie. Wzmianka o dostarczaniu kafli do tego pałacu, 1735. Teką 315, s. 337.
- /Pałac w Białymstoku ?/. Dyspozycje J. Kl. Branickiego co do sposobu pokrywania dachu, 1737. Teką 342, s. 4. Wzmianka o pokrywaniu na nowo helmów i innych pracach przy pałacu i jego otoczeniu, 1738. Teką 341, s.3. Liczne wzmianki o pracach nad przebudową pałacu i urządzeniem jego wnętrza, prowadzonych w latach 1738 i 1739 m.in. przy współdziałaniu kapitana Deublera /Deybla/. Teką 342, S. 9-28 passim; Teką 358, s. 1-9.

- Pałac Branickich na Podwalu w Warszawie. Abrysy wszystkie Deyblera dotyczące pałacu warszawskiego mają być przesłane J. Kl. Branickiemu. Klemm ma Branickiemu robić „abrys inszy na pałac tutejszy”, 1738. Teki 342, s. 18v, 19, 20.
- Pałac wielopolskich na Nowym Mieście w Warszawie. Jego właścicielka Wielopolska wojewodzina krakowska odstępuje go na okres sejmu Augustowi Czartoryskiemu, 1738. Teki 405, s. 3.
- /Pałac/ w Ładzie. Wzmianka o oczyszczeniu kominów w pałacu w Ładzie, 1739. Teki 358, s. 3.
- Pałac Branickich na Podwalu w Warszawie. Opinia architekta C. Bay'a o projekcie pałacu, 1739. Teki 323, s. 12, 13, 23-26. Prace budowlane przy tym pałacu, prowadzone pod nadzorem Klemma przerwane z powodu zimy, 1739. Teki 339, s. 1.
- Pałac Radziwiłłów na Krakowskim Przedmieściu w Warszawie. Wzmianka o kierowaniu jego przebudową przez architekta /Bay'a/, 1740. Teki 437, s. 3.
- Pałac /Saski/ w Warszawie. Prace prowadzone przy sztukateriach do gabinetu królowej i przy lakierowaniu ścian, 1743. Teki 341, s. 4.
- Pałac w Hołowiesku. Wzmianka o oddaleniu Olszewskiego gospodarza pałacowego i o mianowaniu na to miejsce Stefana Pajuka, 1743. Teki 316, s. 205. Wzmianki o pracach budowlanych, prowadzonych przy pałacu, 1743-1746. Teki 315, s. 205, 206.
- Pałac Czapskich na Krakowskim Przedmieściu w Warszawie. Wzmianka o kontrakcie zawartym w r. 1743 przez hr. Czapskiego z rzeźbiarzem Antoine'm Caparem na ozdobienie pałacu rzeźbami, sztychowaniem i pozłacaniem, oraz o cedowaniu w r. 1744 części tej pracy przez Capara na rzeźbiarza Samuela Contesse'a a także o pretensjach tego ostatniego z powodu nieotrzymania do r. 1749 części należności za tę pracę. Teki 315, s. 54.
- Pałac w Białymstoku. Wzmianka o skupowaniu sierści do tynkowania pałacu, 1744. Teki 315, s. 205.
- Pałac w Kosowie. P. Sapieha wojewoda smoleński ma zamiar wymurować w Kosowie pałac i w związku z tym wzywa architekta /Klemma/, 1744. Teki 315, s. 193.
- Pałac Branickich na Podwalu w Warszawie. Pertraktacje w sprawie murów przy pałacu prowadzone z marszałkiem Bielińskim, 1744. Teki 338, s. 3.
- Pałac w Dobrzyniewie. Występują jako rezydencja Czapskich około r. 1746. Teki 315, s. 57, 60.
- Pałac w Mościskach. Notatki z raportów ekonoma mościskiego składanych J. Kl. Branickiemu m.in. w sprawie umacniania wałów wokół zamku /?/ przez sadzenie wierzby i zakładania przy pałacu ogrodu włoskiego, 1746. Teki 315, s. 27, 28.
- Pałac /Saski/ w Warszawie. w pałacu mieszkać będą królestwo, gdyż mury zamku jeszcze nie wyschły, 1746. Teki 356, s. 4.

- Pałac Sapiehów w Warszawie. Architekt Klemm sporządził nową plantę pałacu M. Sapiehy podkanclerzego litewskiego „kosztowniej, ale wygodniej przeformowaną” i ma jechać do Warszawy, aby na miejscu obejrzeć budowę pałacu i zaprojektować ogród przy nim, 1747. Teką 315, s. 192.
- Pałac Branickich na Podwalu w Warszawie. Wzmianka o tym, że pałac został wymurowany przed r. 1748. Teką 320, s. 218, 218b.
- Wypisy z raportów rezydenta warszawskiego Branickich J. Koziębrodzkiego i in. o przebiegu prac budowlanych i wykończeniowych przy pałacu na Podwalu w Warszawie, a także o jego remontach i o drobniejszych przeróbkach wewnątrz, 1748-1755. Teką 320, s. 1-233 passim. Wypisy z raportów o przebiegu prac, w szczególności przy buduarze, prowadzonych przez architektów Fontanę i Klemma, 1748-1756. Teką 339, s. 1, 2, 3, 3v, 9v.
- Pałac w Choroszczy. Wzmianka o ściąganiu ludzi do tamtejszej „fabryki” tj. do prac budowlanych w pałacu i ogrodzie, 1749. Teką 328, s. 1, 2; Teką 350, s. 1.
- Pałac /tzw. Pużynowski ? na Podwalu 5 w Warszawie/ pani podstoliny. Wzmianka o wymiarach pałacu, 1750. Teką 320, s. 43.
- Pałac Pocijów w Warszawie /na terenie obecnego Placu Teatralnego/. Wzmianki o pertraktacjach, prowadzonych w celu wynajmowania tego pałacu na potrzeby Branickiego, 1750-1752, 1767. Teką 320, s. 25v, 30, 31, 38, 52, 1B6, 188, 190} Teką 360, s. 36-38.
- Pałac w Choroszczy. Wypis z listu, w którym H. Wielopolski koniuszy koronny zawiadamia J. Kl. Branickiego o swym zamiarze urządzenia rezydencji w Oborach na wzór pałacu w Choroszczy, 1751. Teką 315, s. 220.
- /Pałac/ w Oborach. Wypis z listu, w którym H. Wielopolski zawiadamia J. Kl. Branickiego o swym zamiarze urządzenia rezydencji w Oborach na wzór pałacu w Choroszczy, 1751. Teką 315, s. 220.
- Dworek na Pradze w Warszawie. Wypis z listu, w którym M. Radziwiłł wojewoda wileński zapewnia J. Kl. Branickiego, że nie ma zamiaru pozbawić go dzierżawy dworku, 1751. Teką 315, s. 179.
- Pałac Branickich w Grodnie. Wypisy i notatki o pałacu /który uległ pożarowi/; wzmianka o jednocześnie prowadzonej w Grodnie dużej budowie królewskiej, 1752; wzmianka o umeblowaniu pałacu przywiezionym z Białegostoku, 1752. Teką 315, s. 37. Abrys pałacu przesyła J. Kl. Branickiemu architekt J. H. Klemm, 1752. Teką 339, s. 2. Remont pałacu i wyszukiwanie placu pod rozbudowę, trudności w dostaniu drzewa budowlanego, poszukiwanie folwarku w pobliżu Grodna, pertraktacje w sprawie jego dzierżawy z miejscowymi dominikanami, 1752. Teką 358, s. 21. Reperacje oficyn, stajen, kuchni i robota przy samym pałacu pod kierunkiem Klemma, 1752. Teką 362, s. 2.

- Pałac /Sapiehów ?/ w Grodnie wydzierżawiła Krystyna Sapieżyna „panu kasztelanowemu”, ten zaś wydzierżawił go na okres sejmu wojewodzie smoleńskiemu, 1752. Teki 316, s. 2.
- Pałac w Ładzie. J. Sękowaki kontroluje tam stan pałacu, oficyn, kuchni i „nowego budowania”, 1752. Teki 358, s. 23.
- Przy pałacu w Mościskach usypano wał ziemny, 1752. Teki 327, s. 3.
- Sprowadzenie drzewa do prac budowlanych przy pałacu w Stołowaczu, 1752. Teki 362, s. 2.
- Pałac Branickich na Podwalu w Warszawie. Szambelan Mokronowski ma interweniować u marszałka Bielińskiego w sprawie uprzątnięcia góry śmieci przed pałacem na Podwalu, nie uzyskawszy nic ze strony miasta J. Kl. Branicki przyznaje fundusze na wywiezienie tych śmieci, 1752. Teki 321, s. 3, 4, 6.
- Pałac po Pużynach w Warszawie. Abrys pałacu robi Bellotti dla Branickiego; wzmianki o intromisji J. Kl. Branickiego do pałacu, o gospodarce dr Lelewela w nim oraz o odnajmowaniu pomieszczeń, 1752. Teki 320, s. 52, 53, 83-86.
- Pałac w Białymstoku. Wzmianki o remoncie i przebudowie niektórych pomieszczeń pałacowych w latach 1753, 1754, 1755 oraz o porządkowaniu otoczenia pałacu, 1756. Teki 342, s. 34-41; Teki 358, s. 34-43.
- Pałac w Choroszczy. Założenie fundamentów pod 2 pawilony, 1753. Teki 358, s. 26.
- Pałac Branickich w Grodnie. Wzmianka o pożarze, który obrócił pałac w perzynę, 1753. Teki 106, s. 2.
- /Pałac/ w Mościskach. Ma tam rezydować J. Kl. Branicki w czasie świąt Bożego Narodzenia, 1753. Teki 348, s. 2.
- Dworek w Tarchominie. Opis dworku wraz z otoczeniem, wzmianki o nim, 1753, 1754. Teki 320, s. 162, 195, 194; Teki 340, s. 1, 2.
- Pałac /tzw. Pużynowski ?/ na Podwalu nr 5/ podstoliny litewskiej w Warszawie. Wspomniany jako sąsiadujący z pałacem Branickich na Podwalu, 1753. Teki 320, s. 141.
- Pałac po Pużynach w Warszawie. Wzmianki o pracach budowlanych przy pałacu i przebudowie jego pomieszczeń gospodarczych, 1753-1754. Teki 320, s. 106, 179, 188, 194-196, 200, 201, 226.
- Pałac Krasieńskich w Warszawie. Wzmianka o magazynie wyrobów żelaznych w tym pałacu, 1753. Teki 320, s. 130.
- Pałacyk pijarski na ul. Miodowej w Warszawie. Ocena jego stanu, wzmianka o sporządzaniu jego abrysu przez Bellottiego dla Urszuli Lubomirskiej, 1753. Teki 320, s. 123, 126.

- Dworek na Pradze w Warszawie. Raport o schwytaniu w dobrach bielskich poddanych zbiegłych od prac budowlanych przy dworku, 1753. Teką 349, s. 3.
- Pałac /dwór/ Szaniawskiego /starosty małogoskiego/ na Podwalu /nr hip. 481/ w Warszawie wspomniany w r. 1753 jako sąsiadujący z pałacem Branickich. Teką 320, s. 112.
- Pałac ks. podkanclerzego koronnego w Warszawie, w sąsiedztwie pałacu Branickich na Podwalu. Wzmianka o pracach budowlanych na granicy tych posesji, 1753. Teką 320, s. 106, 112, 141.
- Pałac w Choroszczy. Wypisy, odnoszące się do prac przy budowie pawilonów pałacu, 1754, 1755. Teką 358, s. 34, 35, 37, 3S, 40, 41, 48.
- Pałac w Radzynie. Pracują tam Fontana i Redler, 1754. Teką 320, s.201, 224, 225; Teką 339, s. 4.
- Pałac J. Kl. Branickiego na Podwalu w Warszawie. Wzmianki o pożyczaniu przez rezydenta warszawskiego Branickich, pieniędzy na opłacenie różnych potrzeb tego pałacu, 1754. Teką 315, s. 314. Wzmianki o wyszynku piwa w pałacu /a raczej pewnie w przyległej do niego kamienicy/ 1754- 1757, s. 1-5, 8, o ilościach drzewa opałowego i siana dostarczanych do pałacu, 1757, s. 5, 6. Teką 340, s. 1-6, 8. Wzmianki o przysyłaniu do prac przy oficynach tego pałacu, cieśli i stolarzy z Choroszczy, 1754. Teką 341, s. 8, 9.
- Dworek Kuszla na Nalewkach w Warszawie. Wzmianka o nim, 1754. Teką 320, B. 196.
- Dworek na Pradze w Warszawie, Wzmianka o pożyczaniu pieniędzy na opłacanie różnych potrzeb m.in. tego dworku, 1754. Teką 315 s. 314.
- Pałac Riaucoura w Warszawie, /brak bliższych danych/. Wzmianka o ściąganiu wody z piwnic, 1754. Teką 320, s. 181.
- Pałac w Białymstoku. Wzmianka o zwiedzaniu go przez starościnyę Karpiową, która w tym celu specjalnie przybyła do Białegostoku, 1755. Teką 315, 0. 237. Wzmianka o naprawianiu dachu pałacowego przez batnika, 1755. Teką 362, s. 8.
- Pałacyk w Choroszczy. Fr. Szembek wojewoda inflancki zachwycą się pięknoscią pałacu i prosi o jego abrys, 1755. Teką 315, s. 211.
- Wypisy odnoszące się do prac budowlanych przy głównym gmachu i oficynach pałacu w Choroszczy, prowadzonych pod kierunkiem J. H. Klemma, 1755-1760. Teką 339, s. 4, 6, 7, 12-15, 19, 29.
- Wzmianki o pałacu w Hołowiesku, 1755. Teką 349, s. 5, 7, 9.
- Pałac w Radzynie. Wzmianka o pracach Fontany przy nim, 1755. Teką 332, s. 6; Teką 548, s. 3. Wypisy z raportów składanych E. Potockiemu prze» architekta Fontanę i Adama Woźniackiego /technika budowlanego ?/, o przebiegu prac budowlano - wykończeniowych przy pałacu, 1755- Teką 431, s. 1-5.

- Pałac w Stołowaczu. Wzmianka o wyjeździe Czopka ślusarza z Białegostoku „do Stołowacza z okowami do tamtejszego pałacu”, 1755. Teki 315, S. 49. Architekt J. H. Klemm dogłąda budowy, 1755. Teki 339, s. 5, 7.
- Pałac Branickich na Podwalu w Warszawie. Wzmianki o pertraktacjach Fontany w sprawie wykonania baz i kapiteli do kolumn w pałacu /technika, ceny/, 1755. Teki 332, s. 3-6.
- Pałac po Puzynach w Warszawie. Pozwolenie Branickiego na wyprawienie tam wesela p. Szymanowskiego, 1755. Teki 348, s. 3.
- Pałac podkomorzonych litewskich w Warszawie. Reperacja tego pałacu przez Fontanę, 1755. Teki 320, s. 225, 226} Teki 348, s. 3.
- Pałac w Białymstoku. Wstępne prace kamieniarskie dla pałacu białostockiego prowadzi się na Litwie, 1756. Teki 397, s. 1, 6, 14.
- Pałac Jerzego Mniszcha w Gdańsku. Kilkaset tafli szkła sprowadzano tam z huty radziejowskiej, 1756. Teki 345, s. 11.
- /Pałac/ w Hadzynie. Pojechał tam z Warszawy snycerz Redler, 1756. Teki 345, s. 9v.
- Pałac Branickich na Podwalu w Warszawie. Wypisy z raportów murgrabiego pałacowego dotyczące konserwacji pałacu, 1756. Wzmianka o usuwaniu z pałacu lokatorów na okres pobytu Branickiego, 1756. Teki 345, s. 9-9v, 10, 12, 13v, 16.
- Dworek na Pradze w Warszawie. Wzmianki o osobach sprawujących nadzór nad dworkiem i przyległym ogródkiem, o prowadzeniu tam wyszynku piwa, 1756-1757. Teki 360, s. 2, 6. Dworek wyznaczony przez Branickiego jako miejsce wyladunku posadzki marmurowej splawianej Wisłą z Krakowa, 1756. Teki 335, s. 2.
- Pałacyk w Wysokim Stoczku. Wzmianka o nim w wypisach z pamiętników Matuszewicza, 1756. Teki 300, s. 2.
- Pałac w Białymstoku. Malowanie rynien na pałacu, 1757. Teki 345, s. 28.
- Pałac w Choroszczy. Wypisy odnoszące się do rozbiórki starego /pawilonu?/ pałacu i budowy nowego, 1757, 1758. Teki 328, s. 3-10; Teki 397, s. 15, 17-20, 23, 25, 27, 33, 36.
- Pałac w Falentach oddany przez biskupa Załuskiego w dyspozycję J. Kl. Branickiego, 1757. Teki 360, s. 17.
- Pałac w Ładzie. Dominik szklarz /białostocki/ szkli okna w pałacu i oficynach, 1757. Teki 397, S. 15.
- Pałac w Mościskach. Wypis z raportu ekonoma krośnieńskiego o reperacji pałacu i wału za pałacem, 1757. Teki 315, S. 91.
- /Pałac/ w Radzynie. Pracuje tam Redler, kamieniarz, 1757. Teki 360, s.18.

- Pałac Branickich na Podwalu w Warszawie. Przebudowa apartamentów pod nadzorem i kierunkiem Jakuba Fontany, wzory czerpane z buduaru w pałacu marszałka nadwornego koronnego /Jerzego Mniszcha/, 1757, ponadto osuszanie spiżarni i zakładanie w nich wietrzników także pod kierunkiem Fontany, 1757. Teki 332, 8. 7-9. Wzmianki o przebudowie pałacu przez Fontanę, 1757-1761. Teki 360, s. 8-13, 15, 17, 19, 24, 26, 28.
- Pałac Mniszchów /na ul. Senatorskiej/ w Warszawie. Jego planta zginęła u Jakuba Fontany, a kopia jest w dobrach podkomorzyny litewskiej, 1757. Teki 322, s. 7.
- Dworek na Pradze w Warszawie. Wzmianka o stałym dowozie drewna „dla praczek” w tym dworku, 1757. Teki 340, s. 5.
- Pałac naprzeciwko pałacu Branickich na Podwalu w Warszawie. W pałac ten /wynajęty dla posła francuskiego/ uderzył piorun, 1757. Teki 360, s. 13.
- Pałac w Białymstoku. Pożar wszczęty przez nieostrożność kuchmistrza Antoniego, zaostrezenie przez Klemmą zarządzeń przeciwpożarowych w związku z tym, b. d. /przed r, 1758/. Teki 339, s. 20. Wzmianki o pracach „przy apartamentów reformowaniu”, zleconych przez architekta Sękowskiego Adamowi kierownikowi tego rodzaju prac w Białymstoku, 1758. Teki 315, s.240.
- Pałac w Choroszczy. Planta pałacu dawnego znajduje się u Ricaud /de Tirregaille/, 1758. Teki 339, a. 11, 12. Wzmianki o sprowadzaniu materiałów budowlanych potrzebnych do prac przy pałacu, 1758. Teki 362, s. 16, 17.
- Pałac w Dobrzyniewie. Raport o rozlokowaniu w Dobrzyniewie żołnierzy, których trzeba było umieścić w oficynach pałacowych, gdyż pawilony nie mają okien ani pieców, 1758. Teki 315, s. 18.
- Pałac Branickich w Warszawie. Cały dach pałacu wymaga naprawy, 1758. Teki 360, s. 21.
- Pałac w Stołowaczu. Zwożenie drewna do prac budowlanych, przy pałacu, 1758; tynkowanie ganku, 1759. Teki 362, s. 16, 18.
- Pałac Branickich w Białymstoku. Jan Sękowski robi plantę apartamentów od dolnego ogrodu w celu przerobienia i rozszerzenia garderoby Iz. Branickiej, 1760 /?/. Teki 357, s. 3.
- Pałac w Choroazczy. Budowa oficyn rozpoczęta, 1760. Teki 328, s.10, 15. Wezbrane wody Narwi podchodzą pod sam pałac, 1760. Teki 328, s. 11.
- /Pałac Branickich na Podwalu ?/ w Warszawie. Wzmianki o przygotowaniach do „fabryki warszawskiej” o abrysach, wysyłanych przez Sękowskiego, 1760. Teki 328, s. 13, 16. Jakies prace budowlane prowadzone tam pod kierunkiem Jakuba Fontany, 1760. Teki 332, s. 10.
- Pałac w Jordanowicach. Notatka o planie elewacji wykonanym przez architekta Couston w r. 1761 przechowywanym w Gabinetie Rycin BUW. Teki 234 s. 4v.

- Pałac księcia biskupa krakowskiego na ul. Senatorskiej w Warszawie. Rusztowanie koło tego pałacu przeszkadza w zakończeniu brukowania ul. Senatorskiej, 1761. Teką 325, s. 1.
- Pałac Branickich na Podwalu w Warszawie. Kopia listu marszałka Fr. Blelińskiego do J. Kl. Branickiego w sprawie wypłaty zaległego podatku łokciowego z tego pałacu oraz możliwości wybrukowania ulic w jego sąsiedztwie, 1761. Teką 325, s. 1.
- Ricaud de Tirregaille w liście do J. Kl. Branickiego twierdzi, że pałac na Podwalu przewyższa wszystkie inne pałace w Warszawie, wspomina o planie i elewacji pałacu, 1761, 1762. Teką 353, s. 3.
- Pałac Sedlnickich w Warszawie. Wzmianka o jego stanie po śmierci Sedlnickiego, 1761. Teką 360, s. 27.
- Pałac Branickich na Podwalu w Warszawie. Wzmianka o umieszczeniu pałacu na planie Warszawy przez Ricaud de Tirregaille, 1762. Teką 95, s. 54.
- Pałac Sedlnickich w Warszawie. Wzmianka o zamiarze sprzedania pałacu wraz z ruchomościami przez spadkobierców Karola Sedlnickiego, 1762. Teką 315, s. 200.
- /Pałac w Białymstoku ?/. Wzmianka o wysokości garderoby Branickiej, gdzie przedtem stał bilard, 1763, Teką 328, s. 26.
- Pałac w Choroszczy. Jego planę przesyła J. Kl. Branickiemu Puget, 1763. Teką 328, s. 22, 23.
- Pałac w Ladzie. Miejscowy podleśny ma remontować pałac tamtejszy i oficynę, 1763. Teką 328, s. 25.
- Pałac Branickich na Podwalu w Warszawie. Do prac budowlanych przy pałacu robi się w Białymstoku: wozy kute, taczki, szafie i szafliki, 1763. Teką 328, s. 24.
- Pałac Sedlnickich w Warszawie. Starosta trembowelski /Joachim Potocki/ remontuje parę pokoi dla siebie na okres sejmu, 1762; podczaszy litewski kupuje połowę pałacu, 1763. Teką 360, s. 30, 33. Wzmianka o wypłacie dokonanej przez plenipotentę Sedlnickich na rzecz /Lubomirskiej/ starościny bolimowskiej „z racji nabytego pałacu warszawskiego”, 1763. Teką 315, S. 62.
- Pałac Branickich na Podwalu w Warszawie. Odpis listu, w którym A. Czenpiński /kupiec warszawski/ upomina się o pieniądze na wapno sprzedane przez niego do pałacu /warszawskiego/ Branickich, 1765. Teką 286, s. 1. Wzmianki o reperacjach i nadzorze nad bezpieczeństwem pałacu, 1766. Teką 315, s. 264, 265.
- Dworek na Pradze w Warszawie. Wzmianka o zachowywaniu przy nim ostrożności od ognia, 1766. Teką 315, s. 265.
- Pałac w Choroszczy. Krótki opis pałacu wynotowany z drukowanego pamiętnika Lehndorffa z 1767 r. Teką 97, S. 16, 19.

- Pałac Branickich na Podwalu w Warszawie. Przygotowywanie na przyjazd Izabeli Branickiej, 1767. Teką 360, S. 36.
- Pałacyk w Wysokim Stoczku. Wzmianki o nim w pamiętniku hr. Lehndorffa /drukowanym/ z r. 1767. Teką 97, s. 18, 19.
- Pałac tzw. Puzynowaki alias Sapieżyński na Podwalu /nr 5/ w Warszawie, nr hip. 497. Wypis z akt hipotecznych dotyczących obciążenia pałacu długiem zaciągniętym przez J. Kl. Branickiego u Andrzeja Riancoura w r. 1768, 1800. Teką 285, s. 32, 33-37. Wypisy z tychże akt zrzeczenia się przez spadkobierców J. Kl. Branickiego ich części pałacyku i kamienicy Sapieżyńskiej na rzecz Iz. Branickiej a przez tąże Branicką darowizna kamienicy na rzecz Jana Schreidego, 1802. s. 34-37. Teką 285, s. 32, 33-37.
- Pałac Branickich na Podwalu w Warszawie. Józefowa Massalska prosi Branickiego o udzielenie jej pomieszczeń w pałacu Branickich na czas jej pobytu w Warszawie, 1769. Teką 315, s. 144.
- Pałac Branickich i tzw. Puzynowaki na Podwalu w Warszawie. Notatki o aktach intromisji Iz. Branickiej do tych pałaców po śmierci J. Kl. Branickiego i odpisy inwentarzy sporządzonych przy tej okazji, 1771. Teką 265, s. 17-31.
- Pałac w Białymstoku. Wypisy i streszczenia inwentarza pałacu z dokładnym opisem wnętrza i ogólnikowym elewacji, 1772. Teką 141, s. 2-64. Wypisy odnoszące się do sprawy malowania ścian zewnętrznych pałacu wybrane przez J. Glinkę z inwentarza tego pałacu z r. 1772 z planów pałacu i porównawcze z literatury. Teką 198, s. 51-53. Teką 199, s. 9-13.
- Pałac Branickich na Podwalu w Warszawie. Wzmianka o prawach Iz. Branickiej do pałacu wraz z ruchomościami w nim, a także do jego przyległości tj. do pałacu po Puzynach i do kamienicy narożnej na Podwalu, 1772. Teką 316, s. 15, 16. Wzmianka o reperacjach dachu, 1772. Teką 316, s. 42. Wyszczególnienie osób mieszkających w pałacu i zajmowanych przez nie pomieszczeń mieszkalnych i stajni w pałacu i „pałacyku Puzynowskim”, 1772. Remont pałacu /prace mularskie/ 1772. Durand poseł francuski zatrzymuje się w pałacu w „pokojach żółtych”, 1775. Teką 377, s. 1, 4, 6, 7.
- Pałac tzw. Puzynowski w Warszawie. Wzmianka o wątpliwości czy Iz. Branickiej przysługuje dożywocie na tym pałacu, 1772. Teką 316, s. 16. W pałacu mieszka Karol Szuszkowski i jego brat, 1772. Teką 377, s. 1.
- Dworek na Pradze w Warszawie. Wzmianki o remontowaniu stajni przy nim, 1772, s. 2, 3; oraz o wygaśnięciu dzierżawy i zwrotu posesji przez Branickich M. Radziwiłłowi, 1775. s. 6. Teką 377, S. 2, 3, 6.
- Pałac Sedlnickich w Warszawie /prawdopodobnie przy ul. Długiej/. Wzmianka o korzystaniu przez Iz. Branicką ze stajen przy pałacu, podczaszego litewskiego /prawdopodobnie dawnym Sedlnickich/, 1772. Teką 377, s. 2,3.

- Pałacyk na Wysokim Stoczku. Jego opis w inwentarzu z r. 1772. Opis uwzględnia sam pałacyk /z wyposażeniem wewnątrz/, pawilony gospodarcze oraz ogród przy nim. Teką 141, s. 102-105.
- Pałac w Choroezycz. Drobne prace remontowe w pałacu i parku, 1773, 1777 Teką 375, s. 4, 5, 8, 26.
- Pałac w Jordanowicach. Ma tam pracować malarz Herliczka, 1774. Jordanowice odwiedza Iz. Branicką, 1773. Teką 316, s. 61, 62.
- Pałac /?/ w Tyczynie. Wzmianka o drzewie ze „starego pałacu” w Tyczynie. 1773. Teką 316, s. 22.
- Pałac Branickich na Podwalu w Warszawie. Wzmianka o salach, w których przyjmuje Iz. Branicka króla, gdy jada u niej kolację, 1773. Teką 316, s. 62.
- Pałac w Białymstoku. Odpis rejestru domów skarbowych z r. 1775 zawiera m.in. wyliczenie domów i kominów w pałacu i zabudowaniach zespołu pałacowego. Teką 118, s. 17.
- Pałac w Hołowiesku. Wzmianka o istnieniu opisu pałacu z ok. 1775 r. Teką 364, s. 9, 12.
- Pałac w Mościskach. Wzmianki o stopniowej ruinie pałacu i o obliczeniach cieśli z Tyczyna jaki byłby koszt naprawy, ok. 1775. Teką 364, s. 8, 9, 12, 13.
- Pałac Branickich na Podwalu w Warszawie. Wypisy odnoszące się do prośby architekta Sękowskiego o stancję w pałacu na czas jego pobytu w Warszawie, 1775 i do jego powtórnego pobytu w r. 1777. Teką 376, s. 3, 6, 7.
- Dworek na Pradze. Wzmianka o jego zwrocie przez przedstawiciela Iz. Branickiej komisarzowi Radziwiłła wojewody wileńskiego, 1775. Teką 316, s. 42.
- Pałac w Wyazkowie. Budową tego pałacu kieruje architekt J. Sękowski, 1775, 1777. W r. 1778 prosi Iz. Branicką o cofnięcie zakazu dojeżdżania do tej budowy, który uniemożliwia mu wywiązanie się z podjętych zobowiązań i naraża na kłopoty finansowe. Teką 316, s. 37; Teką 375, s. 8, 9, 31, 32. W r. 1779 wyprawia poczęstunek dla pracujących tam. Iz. Branicką odmawia mu dalszej zgody na zajmowanie się budową lecz Sękowski prosi ją o ponowne zezwolenia, 1779; po śmierci Sękowskiego wdowa po nim przejmuje rozliczenia pieniężne z ekonomem wyszkowskim Rzemienickim, 1780. Teką 376, s. 1, 2, 5-7, 10-13.
- Pałac w Białymstoku. Wzmianki o zwiedzaniu go: w r. 1776 przez biskupa wileńskiego jako jednego z przejeżdżających panów litewskich, s. 23; w r. 1780 przez cesarza /Józefa II/, s. 25. Teką 316, s. 23f 25. Wzmianka o pożarze, powstałym w garderobie przy pokojach łazienkowych, w porę ugaszonym, 1777. Teką 370, s. 8.
- Pałace w Hołowiesku i Jordanowicach. Wzmianka o projekcie urządzenia pomieszczeń kuchennych w pałacu jordanowickim na wzór pałacu w Hołowiesku, 1777. Teką 375,

s. 21. Wzmianka o oddaniu plany oficyny kuchennej przez Rogowskiego kapitanowi Sękowskiemu, 1777, Teka 316, s. 24.

- Pałac Branickich na Podwalu w Warszawie. Wypisy z raportów murgrabiego pałacu H. Lichomskiego o reperacjach, przeprowadzanych w pałacu i pertraktacjach z administracją sąsiedniego pałacu Tyzenhauza w sprawie uregulowania spływu wody z dachu, 1777. Teka 316, s. 19, 20. Generalowa Riaucourowa mieszka "Jeszcze" w pałacu, podobno ma się wyprowadzić do pałacu Saskiego, 1777. Teka 377, s. 8.
- Wyrok sądu asesorskiego, który utrzymuje Iz. Branicką w prawach dożywotniczki pałacu na Podwalu w Warszawie i innych dóbr zgodnie z testamentem zmarłego J. Kl. Branickiego a wbrew roszczeniom spadkobierców zmarłego, 1778. Teka 207, s. 1-5. Wypisy z raportów składanych Iz. Branickiej w sprawie remontu pałacu, porozumienia dotyczą uzgadniania prac budowlanych z pracami przy sąsiednim pałacu podskarbiego nadwornego litewskiego, pobierania komornego od lokatorów, 1778-1784. Teka 316, s. 5-8.
- Pałacyk lazienkowski w Warszawie. Wzmianki o zamieszkiwaniu w nim króla Stanisława Augusta w lecie 1778 r. Teka 316, s. 5, 7.
- Pałac /Antoniego Tyzenhauza/w Warszawie. Odpis ugody zawartej w związku z pracami budowlanymi przy tym pałacu na jego styku z pałacem Branickich na Podwalu, 1778. Teka 316, s. 6.
- Pałac /w nieokreślonej miejscowości/. Wypis z listu do Ignacego Potockiego marszałka wielkiego litewskiego od niewiadomej osoby w sprawie prac przy budowie pałacu Potockiego oraz oceny tej budowy przez architekta Kotelnickiego, 1779. Teka 430, s. 2.
- /Pałac ?/ w Jordanowicach. Iz. Branicka prowadzi w Jordanowicach jakąś „fabrykę” i w związku z tym wzywa kanonika Betańskiego, 1780. Teka 369, s. 6. Budowa /pałacu ?/ rozpoczęta wiosną, przebywa tam dłużej architekt Sękowski, 1780. Teka 376, s. 11.
- Pałac /w Knyszynie/. Czapski starosta knyszyński żąda od spadkobierców J. Kl. Branickiego ekwiwalentu pieniężnego m.in. ca spalenie pałacu. W odpowiedzi na to Iz. Branicka stwierdza, że pałac spłonął za posesji nie Branickiego lecz generała Czapskiego brata starosty, 1780. Teka 312, s. 3, 4.
- Pałac Branickich na Podwalu w Warszawie. Pewne prace stolarskie i ślusarskie do tego pałacu robi się w Białymstoku, nadzór nad pracami w pałacu ma Sękowski, 1780. Teka 369, s. 9.
- Iz. Branicka posiadająca po mężu dożywocie na pałacu na Podwalu w Warszawie odrzuca propozycję zakupienia go daną jej przez spadkobierców hetmana, 1780. Teka 312, s. 1, 2.
- Pałac w Białymstoku. Wzmianki o potrzebie szklenia okien w niektórych pomieszczeniach pałacowych, 1781. Teka 316, s. 45.

- /Pałac ?/ w Jordanowicach. Malarz Herliczka wspomina, że generał Mokronowski obiecał mu pracę w Jordanowicach, ale że o tej pracy od roku cicho, 1781. Teką 315, s. 307.
- Pałac w Białymstoku zwiedzany przez osobistości przejeżdżające przez Białystok pod nieobecność Iz. Branickiej, 1782. Teką 316, a. 51.
- Pałac Potockich na Krakowskim Przedmieściu /15/ w Warszawie. Wzmianka z r. 1782 dotycząca kolejnych właścicieli tej posesji w latach 1678-1714. Teką 501, s. 18.
- Wzmianki o pracach przy „kopułach” na pałacu w Białymstoku. Zdaniem J. Glinki chodzi tu właściwie o konserwację dekoracji i wiązań dachowych, która była przeprowadzana w latach 1783, 1784. Teką 316, s. 38, 39, XIV.
- Dwory w Gruszczynie i Winiarach. Niewiadoma osoba przesyła /królowi Stanisławowi Augustowi/ plan dworu w Winiarach, który go zainteresował a dołącza do tego rysunki dworu w Gruszczynie, 1783 /odpis tekstu bez rysunku/. Teką 430, s. 3.
- Pałac w Boćkach. Wzmianki o przebudowie wewnątrz w latach 1786-1787 z udziałem /Michała ?/ Aignera. Teką 250, s. 1-8.
- Pałac w Hołowiesku. Wypis z raportu o pracach przy przebudowie oficyny pałacowej, 1787. Teką 315, s. 243.
- Pałac Branickich w Warszawie na Podwalu. Iz. Branicka utrzymywała tam 9 urzędników, 41 osób służby i 11 stajennych, 1787. Teką 292, s. 25.
- Pałace w Boćkach, Choroszczy, Kocku, Międzyrzecu, Opolu, Siemiatyczach, Wysokim Stoczku. Wzmianki wypisane z pamiętników H. Kownackiego, 1788. Teką 97, s. 43; Teką 419a, s. 27, 29-32.
- Pałac, niegdyś własność Katarzyny z Radziwiłłów Branickiej w Warszawie. Poszukiwanie w archiwum białostockim papierów odnoszących się do niego, 1789. Teką 363, s. 9, 10.
- Pałac w Białymstoku. Wzmianki o drobnych remontach wewnątrz, a także elewacji i otoczeniu pałacu /podlepienie pieców, remonty murarskie wież, ustawianie mostków i ławek w bażantarni/, 1790, 1791. Teką 316, s. 81, 82; Teką 372, s. 7.
- Pałac Branickich na Podwalu w Warszawie. Wypisy z raportów o pracach przy remoncie i przeróbkach różnych pomieszczeń pałacowych; wzmianka o posiadaniu przez brygadiera Mokronowskiego zamkniętego pokoju w tym pałacu, 1790. Teką 373, s. 1-4, 6-8. Wypisy odnoszące się do korzystania z lokali pałacowych przez gości i podnajemców /wzmianki o lokatorach, warunkach wynajmu/, a także przez kwatery wojskowe pruskie, 1790, 1795, [1796. Teką 373, S. 4, 10-15, 21, 24, 25, 26, 37.
- Pałac w Białymstoku. Wzmianki o gzymsach, obijanych blachą, 1791. Teką 372, s. 7.

- Raport o rozmieszczeniu kwater wojsk rosyjskich w pałacu białostockim, a także w mieście, 1792, s. 73; i o pokojach zajętych przez Stanisława Augusta w czasie jego krótkiej bytności w r. 1793, s. 74. Teki 316, s. 73, 74.
- Notatki z Fr. Szulca /Polska roku 1793 według podróży Fr. Szulca, Warszawa 1899/ zawierające opis pałacu w Białymstoku. Teki 97, s. 21-23.
- Relacje podskarbiego Branickich W. Matuszewica o pobycie /dwukrotnym w 1793 r./ króla Stanisława Augusta w Białymstoku. Przy tej okazji wyliczone pomieszczenia pałacowe z zaznaczeniem przez kogo zwykle bywają zajmowane, a kto teraz z gości je zajmuje. Wzmianki o zwiedzaniu przez króla poszczególnych partii zespołu pałacowo-parkowego, trudności z umieszczeniem koni królewskich. Ponadto wzmianka o noclegu udzielonym w pałacu dworowi Szczęsnego Potockiego /kilkanaście bryk/, 1793. Teki 102, s. 1-12.
- -Pałac Branickich na Podwalu w Warszawie. Wzmianki o wysokości podatku miejskiego z tego pałacu, 1793. Teki 373, s. 9, 11.
- Pałac Igelströma na ul. Miodowej w Warszawie. Wzmianka o tym, że generał Igelström przeprowadził się do pałacu dawniej biskupa Okęckiego na Miodowej, 1793. Teki 373, s. 8.
- -Pałac /dwór/ w Wiązownie. Notatka o wierszu Karpińskiego na Wiązownę „dom wiejski ks. Radziwiłłów marszałków wielkich litewskich” napisany około r. 1793. Poprzednio Wiązowna należała do Urszuli z Branickich Lubomirskiej. Teki 399, s. 1.
- -Pałac w Wysokimstoku. Wzmianka o wizycie króla Stanisława Augusta w Wysokimstoku, gdzie z powodu zimnej pogody nie mógł wyjść na dwór i tylko pobył w salonie, 1793. Teki 102, s. 6.
- Pałac w Hołowiesku. Wypis z raportu I. Zakrzewskiego oficjalisty w starostwie bielskim o przejęciu kluczy od pałacu w związku ze śmiercią dotychczasowego gospodarza /stróża/ pałacowego, 1794. Teki 315, s. 247.
- Pałac w Białymstoku. Wzmianka o organizowaniu przyjęcia króla Stanisława Augusta w pałacu pod nieobecność Iz. Branickiej w związku z uprzednim odprawieniem części służby pałacowej, 1795. Teki 316, s. 51.
- Pałac Potockich na Krakowskim Przedmieściu w Warszawie. Wzmianka o zamieszkaniu wojewodziny braclawskiej w pałacu marszałka /Ignacego/ Potockiego, 1795. Teki 373, a. 18.
- Pałac Saski w Warszawie. Są w nim pawilony do wynajęcia, 1795. Teki 373, s. 11.
- Pałacyk w Pilicy. Wzmianka o tym pałacyku, 1796. Teki 373, S. 40; Teki 374, s. 1.
- Pałac Branickich na Podwalu /3/. Wypisy odnoszące się do personelu, sprawującego opiekę nad pałacem, 1796. Teki 373, S. 13, 14, 42. Do tej samej posesji co pałac należą dwie sąsiadujące z nim kamienice, 1796. Teki 373, S. 37, 39.

- Pałac w Wiązownie. Wzmianka o pretensjach barona Walla do tego pałacu z tytułu pożyczki, udzielonej zmarłej /Marii Radziwiłłowej/ i o cesji tych pretensji na rzecz Jana Al. Potockiego, 1800. Teka 315, s. 234.
- Pałac w Białymstoku. Wypisy z W. Coxe'a, 'Travels in Poland, Russia and Denmark, London 1802, zawierające opis pałacu. Teka 97, s. 36.
- Pałac w Świsłoczy. Wzmianka o pałacu w Świsłoczy w r. 1803. Teka 406, s. 1.
- Pałac w Białymstoku. Wzmianka o istnieniu szczegółowego opisu i kroniki pałacu z lat 1808-1830 w aktach Archiwum Państwowego w Wilnie, AXK 915. Teka 187, s. 6.
- Pałac w Białymstoku. Wzmianki w pamiętnikach Starzeńskiego /1813-1816/ o istnieniu przy pałacu, na prawo od wielkich schodów, arkad do wieszania upolowanej zwierzyny. Teka 410, e. 9.
- Wzmianka o pałacu w Świacku w pamiętnikach Starzeńskiego /1813-1816/. Teka 410, s. 4. - Pałac w Białymstoku. Wzmianka o tym, że w oficynie pałacowej istnieje nadal stajnia i jest remontowana, /1824 ?/. Teka 187, s. 1.
- Pałac w Zatorach. Wzmianka o istnieniu tego pałacu klasycystycznego w okresie należenia Zatorów do Glinków /do ok. 1825/. Teka 433, s. 3, 9, 11.
- Pałac w Białymstoku. Wypisy z raportów władz rosyjskich z lat 1825-1830 w sprawie remontu zabudowań pałacowych. Teka 187, s. 1-4.
- Notatki z akt władz rosyjskich w Wilnie o sprawozdaniach z prac nad przebudową pałacu w latach 1826-1833 oraz o architektach zatrudnionych przy tych pracach /kolejno Bagemihl, Weitzler Langut, Rumbowicz/. Teka 180, s. 1, 2.
- Notatki z rosyjskich akt urzędowych z XIX w. /od 1832 r./, dotyczące formowania zarządu zawiadującego pałacem białostockim oraz komitetu do spraw przebudowy pałacu. Teka 186, s. 1-13.
- Pałac general-gubernatora w Wilnie. Pracował tam stale majster pozłotnik Mokronsow, 1833. Teka 186, s. 9.
- Pałac w Białymstoku. Wypisy E inwentarza sporządzonego w r. 1837 przez intendenta pałacu Mintza w związku z decyzją przekształcenia pałacu w Instytut Panien Szlacheckich i przejściem go w zarząd wojennego general-gubernatora wileńskiego, W wypisach tych znajdują się opisy niektórych pokoi - w nich uwzględniono posadzki, okna, rzeźby i obrazy /ogólnikowo/, s. 17,18; obu fasad /frontowej i ogrodowej/ z uwzględnieniem ich wystroju rzeźbiarskiego, s. 18-20; bramy pałacowej i avant-cour, S. 21, 22; Teka 191, s. 17-22.
- Przekształcenie pałacu białostockiego w Instytut Panien Szlacheckich, 1837-1841. Odpis ukazu cara Mikołaja I, ustanawiającego Instytut w Białymstoku i określającego jego uposażenie, 3.VI.1837, s. 16 /także w celu Instytutu, s. 44a o uposażeniu, s. 46, 47/. Notatki i wypisy z korespondencji w sprawie adaptacji budynków pałacowych i zmian w parku, 1837-1841, Korespondencję tę prowadzi początkowo inż. Smolikowski

i architekt Rumbowicz /r. 1837/, później występują w niej Kazimierz Chrzanowski, architekt Rathaus a zwłaszcza radca stanu Hofman. Teki 191, s. 7-47.

- Wypisy z akt general-gubernatora wileńskiego odnoszące się do pałacu białostockiego przekształconego na Instytut Panien Szlacheckich. Wzmianka o niskim ogrodzeniu przy dziedzińcu pałacowym /avant cour/, 1844, s. 2; o pokojach w pałacu pierwotnie przeznaczonych dla cesarzowej następnie zamienionych na sypialnie uczennic, s. 3, r. 1847. Teki 95, s. 2, 3.
- Wzmianki w literaturze /1867/ o dworze wielkksiążęcym Witolda blisko Knyszyna, Teki 56, s. 2.
- Pałac Branickich na Podwalu w Warszawie. Znany był pod koniec XIX w. pod nazwą domu Dyzmańskich /wg Z. Glogera/, 1885. Teki 195, s. 4.
- Pałac w Puławach. Wzmianki o rezydencji puławskiej wypisane z pamiętnika Anny Potockiej, 1898. Teki 97, s. 46.
- Wypisy z pracy Awenariusza, Istoriceskij Oczerk Bielostokskavo Instituta Błagorodnych Diewic, 1891. Wypisy te dotyczą pomysłu utworzenia w Białymstoku Instytutu Panien Szlacheckich /r.1837/, jego narodowego rosyjskiego oblicza, budżetu wyznaczonego na jego utrzymanie, charakteryzują wygląd zewnętrzny i wewnętrzny pałacu oraz parku przed przebudową, przytaczają ważniejsze etapy przebudowy pałacu /także już po otwarciu Instytutu w r. 1841/ i innowacje wprowadzone w budynkach Instytutu i jego otoczeniu do r. 1891. Teki 193, s. 1-9.
- Pałac Branickich na Podwalu w Warszawie. Zarys dziejów od r. 1596 do r. 1899 i opis pałacu na podstawie inwentarza z r. 1772 opracowane przez Aleks. Kraushara, ok. r. 1899. Teki 284, s. 1-6.
- Pałac Fr. Ksawerego Branickiego hetmana wielkiego koronnego na Nowym Świecie /67/ w Warszawie. Szkic planu tego pałacu i notatki informujące, jakie materiały kartograficzne do niego znajdują się w Gabinecie Rycin BUW /przed 1939 r./. Wypisy z prac Kraushara /1917/ odnoszące się do pałacu hetmana Branickiego, którego Kraushar bierze za Jana Klemensa Branickiego, jak wynika z wywodów J. Glinki, s. 54-57. Wzmianka o podziemiach pałacu, tzw. większego, hetmana /Fr. Ks./ Branickiego projektowanych przez Zuga, s. 59. Teki 285, s. 49, 50, 54-57, 59.
- Pałac w Białymstoku. Wypis z W. Wittyga, Pieczęcie miast dawnej Polski, Kraków-Warszawa 1905, cytatu odnoszącego się do rzekomej daty przebudowy pałacu. Uwaga J. Glinki o braku poparcia źródłowego tej informacji. Teki 140, s. 1.
- Dwór w Witulinie. Wypisy dotyczące tego dworu z pracy Z. Glogera, „Budownictwo drzewne i wyroby z drzewa w dawnej Polsce”, t. I, Warszawa 1907. Teki 436, s. 1, 2.
- Pałac w Rybieniu. Notatka J. Glinki o stanie pałacu biskupa Giedroycia w Rybieniu oglądanym przez niego po zniszczeniach wojny 1920 r. i o zauważonym tam napisie z nazwiskiem Kroguleckiego, /XVIII w./. Teki 393, s. 1.

- Pałac Jerzego Ossolińskiego kanclerza wielkiego koronnego na ul. Reformackiej w Warszawie. Notatka z literatury /1924 r./ odnosząca się do tego pałacu w XVII w. Teka 415, s. 33.
- Pałac w Białymstoku. Notatka J. Glinki z rozmów przeprowadzonych w r. 1933 z robotnikami /nazwiska, adresy/, którzy około r. 1918 i 1927 byli w lochach przy pałacu. Obserwacja własna z oględzin terenu. Teka 95, s.48.
- Korespondencja Glinki z Muzeum Wielkopolskim w Poznaniu w sprawie identyfikacji monety znalezionej w r. 1936 w fundamentach pałacu białostockiego, pomiędzy ceglami, 1936. Teka 150, s. 1-4.
- Pałac Branickich na Podwalu w Warszawie. Notatki na podstawie oględzin /w latach 1936 i 1937/ a także analizy materiałów kartograficznych ze zbiorów Biblioteki Narodowej i Gabinetu Rycin UW wykazujące jak rozpościerał się pałac i z jakimi posesjami graniczył w XVIII w. oraz jaki był jego wygląd w latach 1936-1937. Szkice odręczne na podstawie planów XVIII wiecznych s. 39-48, 51; reprodukcja rysunku Al. Orłowskiego przedstawiającego ul. Miodową z pałacem Branickich na pierwszym planie /artykuł drukowany w Stolicy, 1955 nr 39/405/» s. 75v. Teka 285, s. 39-48, 51, 75v.
- Pałac w Białymstoku. Streszczenie odczytu J. Glinki z r. 1937 na posiedzeniu Wileńskiego TPN pod tytułem „Pałac białostocki J. Kl. Branickiego hetmana wielkiego koronnego, kasztelana krakowskiego. Architektura, parki”. Teka 471, s. 34-41.
- Pałac w Hołowiesku. Notatka z 1937 r. o planach przyziemia i elewacji frontowej, przechowywanych w Gabinetie Rycin BUW 187/180 /zniszczonych w 1944 r./. Teka 234. s. 1, 4.
- Pałac w Chorośzcy. Zarys dziejów i opis założenia pałacowego, zawarte w streszczeniu odczytu J. Glinki p.t. „Pałac białostocki J. Kl. Branickiego hetmana wielkiego koronnego i kasztelana krakowskiego. Architektura, parki” /w Wileńskim TPN, 1937/. Teka 471, a. 40-41.
- Pałac w Chorośzcy. Uwagi J. Glinki o założeniach urbanistycznych i koncepcjach architektonicznych zrealizowanych pod kierunkiem J. Kl. Branickiego w Jego rezydencji choroskiej XVIII w. Korespondencja z prof. Francastellem 1937-1938. Teka 464, s. 1-38.
- Korespondencja między J. Glinką a prof. M. Morelowskim m.in. na temat architektury XVIII wiecznej w Chorośzcy w powiązaniu zwłaszcza z architekturą francuską, 1937-1938. Teka 463, s. 1-25.
- Notatka z r. 1938 o wymiarach, cegły w głównym budynku pałacowym w Chorośzcy i o odkryciu w 1938 r. rur drewnianych stanowiących część dawnej kanalizacji. Teka 137, s. 14, 15.
- Pałac w Wysokim Stoczku. Notatki o usytuowaniu pałacu i dworu sporządzone przez Glinkę w 1938 r. w czasie oględzin miejsca. Teka 241, s. 1.

- Pałac w Białymstoku jako siedziba Instytutu Panien Szlacheckich. Notatka o materiałach, dotyczących prac budowlanych przy Instytucie, znajdujących się /przed 1939 r./ w Archiwum Państwowym w Grodnie. Teka 192, s. 2.
- Pałac w Białymstoku był przedmiotem dwóch prac złożonych przed 1939 r. na USB w Wilnie: Zoja Czerwiakowska, Przebudowa pałacu białostockiego; H. K. Żylińska, Instytut białostocki panien szlacheckiego pochodzenia, 1841-1915. Teka 191, s. 2.
- Korespondencja J. Glinki, dotycząca zwrotu wypożyczonych przez niego w r. 1945 materiałów rękopiśmiennych i ikonograficznych, przydatnych do odbudowy pałacu białostockiego, 1945-1951. Teka 197, s. 1-22.
- Notatki Glinki z oględzin w latach 1945-1953 murów pałacu białostockiego i różne wnioski wysunięte przez niego na tej podstawie co do zmian, które zachodziły w XVII, XVIII i XIX w. w długości i wysokości murów, wymiarach cegieł, liczbie otworów i innych, z tym związanych kwestiach jak tynkowanie, boniowanie. Specjalną uwagę Glinki zwróciło okno ostrołukowe piwniczne, jego zdaniem pozostałość pierwotnego zamku białostockiego. Teka 149, s. 1-23.
- Pałac w Białymstoku. Notatka o odkryciu na terenie pałacu w r. 1949 paleniska z XI w. Teka 1, s. 6.
- Notatki J. Glinki do jego referatu „Dzieje budowy pałacu białostockiego” wygłoszonego w PTH w Białymstoku 22.XI.1952 r. Wśród notatek tych, oprócz ogólnego wstępu, znajduje się zestawienie chronologii budowy pałacu i spis ilustracji przeznaczonych do przezroczy. Teka 138, s. 1-6.
- Tekst referatu konserwatorskiego J. Glinki „Supraśl. Pałac opatów i klasztor bazylianów” wykonanego w r. 1952/1953 na zlecenie PKZ w związku z planowaną odbudową obu tych obiektów spalonych w czasie wojny. Teka 272, s. 1-19.
- Pałac w Nałęczowie. Materiały zebrane przez Glinkę w związku z rekonstrukcją pałacu i memorial Glinki w sprawie zaobserwowanych przez niego usterek w odbudowie, 1959. Korespondencja w tej sprawie między Glinką a prof. W. Tatarkiewiczem i dr A. Markiewiczem oraz między prof. Tatarkiewiczem a Centralnym Zarządem Muzeów i Ochrony Zabytków, 1959. Teka 428, s. 1-26.
- Korespondencja między J. Glinką a prof. W. Hentschlem z Drezna na temat autorstwa projektu pałacu w Choroszczu, 1959-1961. Teka 385, s. 2, 6, 9, 21, 28.
- Pałac w Białymstoku. Wymiana uwag między J. Glinką a prof. Hentschl'em z Drezna na temat udziału architektów Deybla i Jaucha w przebudowie pałacu w okresie od 1728-1753. Teka 385, s. 1, 2, 6, 16, 21.
- Pałac w Białymstoku. Korespondencja J. Glinki z Zarządem Muzeów i Ochrony Zabytków i z Prezydium wRN w Białymstoku w sprawie usunięcia dostrzeżonych przez Glinkę usterek, naruszających zabytkową postać pałacu, a mianowicie w sprawie zniekształcenia jedyne w pałacu oryginalnego okna gotyckiego, wadliwej instalacji

rynien na pałacu oraz projektu pomalowania jego ścian zewnętrznych na kolor żółty, 1960-1961. Teki 199, s.1-16.

- Dwór w Chrząstnem. Notatka o planie dworu /alkierze kwadratowe/ i o innych analogicznie rozplanowanych dworach i pałacach /Kruszyna, Wola Justowska, pałac Kazimierzowski w Warszawie/, 1962. Teki 437, s. 20; Teki 466, s. 6.
- Pałac w Babsku. Wzmianki w korespondencji rodzinnej i notatkach J. Glinki na temat wybudowania pałacu w Babsku przez architekta A. Idzkowskiego na zlecenie ówczesnych właścicieli Glinków /czy Okęckich ?/ około r. 1827. Teki 433, s. 1, 4, 14.
- Pałac w Białymstoku, ogólne podstawowe Informacje o jego powstaniu, rozplanowaniu, przebudowach, zebrane przez J. Glinkę. Teki 90, s. 19, 20, 21, 24, 27, 28.
- Notatki o opisach i rycinach przedstawiających pałac białostocki, publikowanych, głównie w prasie, na przełomie XIX i XX w. Teki 95, s. 35, 54, 57, 59; Teki 234, s. 17.
- Notatki J. Glinki z lektury szeregu prac z dziedziny historii sztuki uwzględniające powiązania i podobieństwa, zachodzące między pałacem białostockim /w całości bądź w detalach/, a różnymi działami architektury, zwłaszcza francuskiej, jak również niemieckiej i włoskiej. Teki 143, s. 1-16.
- Notatka z komunikatu S. Bukowieckiego, O zameczku istniejącym w Białymstoku w XVI w. przebudowanym potem przez Tyłmana, s. 15, 15v. Notatka o rysunkach pałacu białostockiego wykonywanych przez Tyłmana a zachowanych w Gabinecie Rycin Biblioteki Uniwersytetu Warszawskiego. Teki 415, s.15, 15v, 20-28.
- Pałac gościnny czyli Dom Widera w Białymstoku. Notatka o przechowywaniu w zbiorach Gabinetu Rycin BUW rysunku zatytułowanego „Elevation d'une maison. Plan d'une bourgeoise". Teki 234, s. 3, 4v.
- Pałac w Choroszcy. Notatka o planach zachowanych w Gabinecie Rycin BUW z wyliczeniem na ich podstawie wymiarów zewnętrznych pałacu. Teki 234, s. 7, 14, 15.
- Wzmianka o dworze Zygmunta Augusta budowanym w Knyszynie przez architekta Joba Bretfusa. Teki 278, S. 179.
- Uwagi o analogiach między rozplanowaniem wnętrza dworu w Kruszynie i dworu w Chrząstnem. Teki 437, s. 20; Teki 466, s. 6.
- Pałac w Lewickim. Wzmianka o pałacyku Lewickich z XVIII w. Teki 96,s.45.
- Pałac w Mościskach. Notatka o planie pałacu wykonanej przez Józefa Dzierżańskiego, przechowywanej w Gabinecie Rycin BUW. Teki 234, s. 1, 4.
- Pałac w Radzynie. Wzmianka o zniszczeniach w czasie ostatniej wojny w Warszawie części materiałów, odnoszących się do budowy pałacu w Radzynie, które A. Branicki wypożyczył uczniowi prof. Batowskiego Dembowskiemu, Teki 489, s. 3.

- Pałac w Stołowaczu. Notatka o planie i elewacji oraz o plancie „reformy pałacu” przechowywanych w Gabinecie Rycin BUW i fotografie tych rysunków. Teki 234, s. 1, 12; Teki 235, fot. 32, 33.
- Pałac i dwór w Szczawinie. Wiadomości oparte o własne wspomnienia J. Glinki i o tradycje rodzinne, odnoszące się do pałacu w Szczawinie, projektowanego przez A. Idźkowskiego ok. 1827 i do tzw. starego dworu, który znajdował się opodal, spłonął w r. 1919 i został potem częściowo odbudowany oraz do parku projektowanego również przez Idźkowskiego a w r. 1898 urządzanego przez ogrodnika W. Kronenberga. Teki 433, s. 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10.
- Pałac Branickich na Podwalu /3/ w Warszawie. Notatka J. Glinki o należeniu pałacu w r. 1691 do Kazimierza Jana Sapiehy dziada J. Kl. Branickiego. o wydzierżawieniu pałacu w r. 1723 przez J. Kl. Branickiego konwisarzowi K. Kochowi, o przebudowie przez Deybla w r. 1738. Teki 319, s. 23. Notatka o przechowywanych w Gabinecie Rycin BUW plancie pałacu oraz rysunku przedstawiającym buduar. Teki 234, s. 3, 4.
- Dworek Glinki na ul. Świętojerskiej w Warszawie. Wzmianka o posiadaniu tego dworku w początku XIX w.? przez Glinkę senatora kasztelana /wg tradycji rodzinnych/. Teki 433, s. 3.
- Pałac tzw. Kazimierzowski w Warszawie. Wzmianka o porównaniu rozplanowania pałacu z dworem w Chrzęsnem k. Tłuszcz. Teki 437, S, 20; Teki 466, s. 6.
- Pałac tzw. Puzyński na Podwalu /nr 5/ w Warszawie. Notatki i szkice odręczne na podstawie planów XVIII w. wykazujące jego usytuowanie wśród innych posesji, s. 41-44, 47, 51. Wzmianka o tym, że w r. 1936 pałac był domem parafii prawosławnej, s.39. Teki 285, s. 39, 41, 42, 43, 44, 47, 51.
- Pałac Sapiehów, uprzednio Kotowskich na ul. Zakroczymskiej /nr hip.1864/ w Warszawie. Notatki dotyczące dziejów tej posesji od połowy XVII do końca XVIII w. Teki 405, s. 1-12.
- Dworek Radziwiłłów na Pradze w Warszawie. Wzmianki o historii tej posesji, poczynając od zakupu placu na Pradze przez M. Radziwiłła od bernardynów praskich /1672/, o oddaniu go w dożywocie J. Kl. Branickiemu /1735 jego gospodarce w dworku i przyległym ogródku, a wreszcie o oddaniu sesji Radziwiłłom w r. 1775. Teki 320, s. 4-204 passim.
- Pałac Radziwiłłów /Namiestnikowski/ na Krakowskim Przedmieściu w Warszawie. Notatka o istnieniu w aktach kancelarii Nowosilcowa /AGAD/ transakcji zakupu tego pałacu na rzecz skarbu oraz opisu uposażenia jego wnętrza. Teki 506, s. 3.

3. Kamienice

- Loupia burmistrz warszawski zamierza budować kamienicę w Warszawie naprzeciw kościoła św. Jana, 1687 /?/. Teki 429, s. 1.

- J. Kl. Branicki zapisuje na swej kamienicy krakowskiej sumę pieniężną pożyczoną na wyderkaf od klasztoru karmelitanek bosych w Krakowie, 1721. Teki 315, s. 312.
- Notatki o raportach składanych J. Kl. Branickiemu przez Budlewskiego o przebudowie kamienicy prowadzonej prawdopodobnie pod kierunkiem Deybla, kierownikiem bezpośrednim robót był Szulc, 1733. Teki 315, s. 44, 45. Opinie Glinki w tej sprawie. Teki 385, s. 6, 7.
- Kamienica Branickich na Podwalu w Warszawie, nr hip. 497, potrzebuje kapitalnego remontu, 1746. Teki 316, s. 4. Wzmianki o jej remoncie, 1749, 1750. Teki 320, s. 5, 6, 28. Wypisy z listów T. Dymitrowicza kupca warszawskiego do J. Kl. Branickiego, w których Dymitrowicz wspomina o długoletnim dzierżawieniu kamienicy i niektórych rozliczeniach w związku z tym, 1750-1759. Teki 315, s. 73, 74.
- Kamienica Branickich w Krakowie. Warunki umowy z p. Szmytową co do dzierżawy kamienicy od Branickich. Przyjęcie dzierżawy przez Skiwskiego spadkobiercę Szmytowej, 1752. Teki 321, s. 26.
- Wypisy z listów St. Oraczewskiego, odnoszących się do wydzierżawienia przez niego kamienicy Branickich w Krakowie oraz konieczności wyremontowania jej, 1753, 1754. Teki 315, s. 159.
- Kamienica Branickich na Podwalu w Warszawie. Dzierżawca kamienicy ma podnajemców /rzemieślników i kupców/, 1753. Teki 320, s. 116, 122. Wypis z listu, w którym Antoni Zakrzewski prosi J. Kl. Branickiego o wydzierżawienie mu tej kamienicy wbrew woli „Węgrzyna, dyspozycją nad nią mającego”, i podaje proponowane stawki tenuty dzierżawnej, 1753. Teki 315, s. 230.
- Wzmianka o kamienicy pana Nowickiego w Warszawie /bliższych danych brak/ 1754. Teki 339, s. 3.
- J. Kl. Branicki dzierżawi kamienicę we Lwowie prawdopodobnie od Rzewuskich 1755. Teki 315, s. 211a.
- Kamienica Branickich w Krakowie. Architekt Klemm porozumiewa się z Gordonem podwojewodzim w sprawie reperacji kamienicy, 1755, raportuje w r. 1756 o bardzo złym stanie budynku i o swym oczekiwaniu na porozumienie się z generałem Wesslem i starostą duninowskim Puchetem, właścicielami sąsiednich posesji, w sprawie remontu. Teki 335, s. 2; Teki 339, s. 8, 23.
- Notatka o listach do J. Kl. Branickiego od J. A. Hallera kupca krakowskiego m.in. z propozycją wzięcia w dzierżawę kamienicy Branickich w Krakowie, 1757. Teki 315, s. 86.
- Kamienica Branickich na Podwalu w Warszawie. Abrys kamienicy przesyła Klemm J. Kl. Branickiemu, a kopie abrysu Sękowski Fontanie, 1760. Teki 339, s. 19.
- Jan Sękowski przesyła J. Kl. Branickiemu projekt to jest „plant trzy” i elewacje kamienicy w Warszawie, a kopie tychże wysyła Fontanie, 1760. Teki 357, s. 1-3.

- Wzmianka o kodycyli wstawionym w r. 1771 do testamentu J. Kl. Branickiego z r. 1769, który odnosi się do darowizny połowy kamienicy w Warszawie na rzecz Schneyder /?/. Teka 308, s. 9.
- Akt intromisji Iz. Branickiej m.in. do kamienicy w Warszawie po śmierci J. Kl. Branickiego, 1771. Akt zrzeczenia się przez spadkobierców J. Kl. Branickiego praw do tej kamienicy na rzecz Iz. Branickiej oraz darowizna uczyniona przez Branicką Janowi Schneidemu, 1802. Teka 285, s.17, 34-37.
- Kamienica Branickich w Krakowie. Odpis inwentarza kamienicy sporządzonego w r. 1772. Inwentarz zawiera szczegółowy opis zewnętrzny budynku oraz opis wszystkich pomieszczeń w nim, pomija natomiast znajdujące się tam ruchomości; listy do Glinki od prof. Mariana Friedberga i dr Józefa Lepiarczyka zawierające szereg danych do historii kamienicy, notatki Glinki w związku z tym, 1937. Teka 267, s. 1-30.
- Wypis Z inwentarza kamienicy Branickich na Podwalu w Warszawie, 1772. Teka 316, s. 53.
- Reperacja kamienicy Branickich na Podwalu w Warszawie skończona, 1772. Zawadzki major /dzierżawca/ nie reperuje dziedzińca przed kamienicą ani nie pilnuje porządku przy niej, 1786. Teka 377, s. 3, 8, 9.
- Kamienica Branickich w Krakowie. Wzmianka o tym, że dzierżawi ją kupiec krakowski Haller, ok. 1789. Teka 363, s. 12. Wypisy Z korespondencji Iz. Branickiej z Hallerem w sprawie dalszego dzierżawienia przez niego kamienicy Branickich i nakładów czynionych w celu utrzymania tego budynku w dobrym stanie oraz różnych obciążeń zmniejszających dochód z niego, Teka 366. s, 1-6.
- Kamienica Branickich na Podwalu w Warszawie, Wzmianką o naprawie dachu. Teka 373, s, 2,
- Dwie /?/ kamienice należą do posesji tej samej co pałac Branickich na
- Podwalu w Warszawie, z którym sąsiadują. Pertraktacje co do dzierżawienia jednej z nich, 1796. Teka 373, S. 37, 39.
- Millera, który wynajmuje kamienicę w Warszawie, każe Iz. Branicka usunąć o ile będzie zalegał z zapłatą. Dadani i inni lokatorzy płacą z góry, 1797. Teka 363, s. 1.
- Kamienica Branickich w Krakowie, W r. 1799 Iz. Branicka upoważnia H. Kownackiego do wydzierżawienia tej kamienicy. Teka 419a, s, 56.
- Notatka o rysunku z pocz. XIX w. przedstawiającym elewację kamienicy W Tykocinie na rogu rynku Kościelnego i ul. Bernardyńskiej. Teka 278, s.124
- Kamienica Branickich w Krakowie. Fotografia bramy wykonana w 1958 r. Teka 235, fot. 21

4. Budynki mieszkalne różne

- Wzmianka o budowie chałupy w Skorupach dla chorążego bojarskiego, 1748,
- Teka 315, s. 177.
- Budowa dworku dla szypra w Tykocinie, 1754, 1755. Teka 351, s. 1, 2.
- Chaty z kamienia zamierza budować J. Kl. Branicki w dobrach tykocińskich gdzie brak drzewa, ewentualnie także przenosić domy dobre do wsi gdzie brak kamienia, 1766. Teka 215, s. 15.
- Opisy budynków mieszkalnych w Białymstoku zajmowanych przez mieszczan, oficjalistów dworskich, oficerów, rzemieślników nadwornych. W opisach uwzględniono rodzaj budulca, liczbę kondygnacji, liczbę i przeznaczenie; poszczególnych pomieszczeń, niektóre elementy wyposażenia wnętrza, 1772, Teka 107, s. 1-181 *passim*. Wzmianki o malowaniu ścian zewnętrznych domów w Białymstoku, 1772. Teka 198, s. 51-53.
- Opis domu ogrodnika pałacowego w Białymstoku, 1772. Teka 141, s. 70, 71.
- Opis dworku przy bażantarni w Białymstoku uwzględniający budulec i urządzenie wnętrza, 1772. Teka 141, s. 98-101.
- Budynki mieszkalne w Bielsku. Każda budowa musi uzyskać aprobatę na podstawie plany przedstawionej do wglądu Iz. Branickiej bądź jej architektowi; rozbieranie budynków w złym stanie, 1777. Teka 376, s. 10, 11.
- Kilka chałup buduje administracja dworska na terenie dóbr białostockich, 1780. Teka 316, s. 34.
- Iz. Branicka nakazuje oddać szkło /szyby/ przepalone, nie nadające się do inspektów, na użytek chat chłopskich, 1781. Teka 316, s. 45.
- Wypisy z ksiąg miejskich białostockich wzmianek o oszacowaniach nieruchomości mieszkalnych i innych, 1771-1788. Teka 125, S. 49, 50, 54, 69, 82, 91, 104; Teka 130, s. 1, 2.
- Budowa domku dla dozorczy w Olmontach, 1789 /?/. Teka 363, s. 12.
- Stawianie nowych chat we wsi Olmonty przy pomocy dworskiego stolarza i szklarza, 1789. Teka 372, s. 3.
- Dom bażantnika /w Białymstoku/ ma być kryty słomą a w jej braku dachówką z rozbiórki, ale nie dranicami, 1790. Teka 316, s. 81, 82.
- Na budowę domu Żyda Szmujły w Białymstoku zużyto 40000 cegieł, 1791. Teka 316, s. 83.
- Budowa domu dla szypra w Żółtkach, 1791. Teka 368, s. 4; Teka 372, s. 12, 13.

- Dom frotera pałacowego w Białymstoku. Dyspozycje Iz. Branickiej odnoszące się do rozmiarów tego budynku i potrzebnych materiałów budowlanych, 1792. Teki 372, s. 13, 14.
- Opis inwentarzowy domu żydowskiego w Orli, nie uwzględniający ruchomości, 1795. Teki 270, s. 3.
- Notatka o planach typowych budynków w gospodarstwach chłopskich /w dwóch wariantach - mur pruski i ściany lepienie/ sporządzonych przez administrację pruską dla tzw. Prus Nowowschodnich, 1798. Teki 454, s. 1.
- Spis zabudowań mieszkalnych i innych uwidoczniionych na planie Białegostoku z końca XVIII w. Teki 92, s. 13.
- Dom Kwiecińskiego w Białymstoku. Notatka o rzutach poziomych „de la Maison de Kwieciński dans la Rue Marienstad”, przechowywanych w Gabinetie Rycin BUW. Teki 234, s. 9.

5. Ratusze

- Ratusz w Warszawie. Wzmianka o pożarze, 1749. Teki 320, s. 19.
- Ratusze z kramami w Łęcznie i Wysokiem Litewskim budują Sapiehowie w połowie XVIII w. Teki 195, s. 1.
- Ratusz z kramami w Krasławiu buduje w r. 1752 Konstanty Plater wojewoda mścisławski. Teki 195, s. 1.
- Ratusz w Warszawie. Wzmianki o osadzaniu Dytrycha w więzieniu przy ratuszu z powodu długów oraz o odbiciu z tegoż więzienia Lamberta szpiega, 1756, 1757. Teki 360, s. 1, 2, 15, 16.
- Ratusz w Białymstoku. Wzmianki o pracach budowlanych 1760, 1761. Teki 328, S. 15.
- Wzmianka o budowie wieży ratuszowej, 1761. Teki 339, s. 19.
- Opis ratusza wynotowany z inwentarza miasta Białegostoku, 1772. Teki 107, s. 1.
- Zarys dziejów ratusza i jego opis wynotowany z inwentarza 1771/1772 r., szkic rzutu poziomego, wzmianki o stanie ratusza w końcu XIX w. czerpane z artykułu Z. Glogera; Gryfowie Branicy jako opiekunowie Żydów, /„Kłosy”, IX 1885, nr 1056/. Teki 195, s. 1. 2.
- Budowa ratusza w Bielsku pod nadzorem architekta nadwornego Iz. Branickiej, J. Sękowskiego, staraniem miejscowego burmistrza, Witerskiego. 1776-1779. Teki 375, s. 15, 19, 26, 27, 32. Wzmianki o zwożeniu budulca do ratusza, a także o rozbiórce drewnianych klitek obok niego, 1777. Teki. 376, s. 5, 6, 10, 11. Budowa ratusza pozostaje pod nadzorem Witerskiego, 1778. Teki 370, s. 14. Odpis listu wraz z załącznikami architekta Sękowskiego do Witerskiego burmistrza bielskiego w sprawie gromadzenia materiałów do budowy wieży ratuszowej, 1779. Teki 315, s. 298-300.

- Ratusz w Białymstoku. Notatki z korespondencji władz rosyjskich w sprawie licytacji na dzierżawę sklepu w sieni wieży ratuszowej oraz wzmianka o projekcie urządzenia strażnicy alarmowej na wieży ratusza, 1838-1841. Teki 136, s. 1. Wzmianka o tym, że około r. 1868 policmajster białostocki Sawicki ufundował zegar w ratuszu. Zegar wykonał zegarmistrz Trop. Teki 206, s. 12. Notatki o widokach ratusza zamieszczonych w publikacjach drukowanych w XII w. Teki 95, s. 35, Teki 234, s. 17. Wzmianka o ilustracji przedstawiającej widok ratusza w końcu XIX w. zamieszczonej w „Wędrowcu” z r. 1892. Teki 95, s. 35. Wypisy odnoszące się do budowy ratusza i jego roli w zabudowie Białegostoku czerpane z J. Glinki: Studium historyczne do planu zagospodarowania Białegostoku /1853/. Teki 92, s. 17, 18. Podstawowe informacje o powstaniu, usytuowaniu, rozplanowaniu ratusza, czerpane z J. Glinki: Białystok, Tekst objaśniający do Albumu urbanistyki polskiej, /1956/. Teki 90, s. 23, 25. Dwie redakcje tekstu artykułu J. Glinki o ratuszu w Białymstoku. Teki 133, s. 1-45.

6. Arsenale /cekhauzy/, wartownie /kordegardy/, areszty

- -Arsenal /cekhauz/ w Tykocinie. Wzmianka o zwiedzaniu go przez króla Władysława IV w r. 1633. Teki 62, s. 51. Odpisy i notatki z inwentarzy arsenału sporządzonych w latach 1665, 1674, 1698, 1701 i 1703. Wypisy z korespondencji odnoszącej się do dział znajdujących się w Tykocinie, 1705, 1712, 1734. Teki 278, s. 26-44, 58-65, 67, 80, 87} Teki 280, s. 11,12,17.
- Cekhauzy lwowski, kamieniecki i Św. Trójcy wizytuje J. Kl. Branicki jako hetman, 1728. Teki 342, s. 1.
- Arsenal /cekhauz/ w Warszawie. J. Z. Deybel upomina się o zapłatę za przeprowadzone reperacje, 1730. Teki 331, s. 2.
- Kordegarda przy pałacu Branickich na Podwalu w Warszawie jest nowo zbudowana, 1752. Teki 320, s. 87.
- Arsenal /cekhauz/ w Warszawie. J. Kl. Branicki poleca „wkupić” do cekhauzu kuchmistrzową Zandorową i zarządza ile pług ma ona otrzymać, 1753. Teki 320, s. 126, 131, 147.
- Kordegarda przy pałacu w Białymstoku. Wzmianka o przebudowie, 1755. Teki 315, s. 48, 49; Teki 362, s. 7.
- Wartownia w Tykocinie. Trudności z wykończeniem budynku, 1755. Teki 351, s. 2.
- Arsenal /cekhauz/ w Warszawie. Koszt „wkupienia” tam przestępcy, 1755. Teki 349, s. 5.
- Kordegarda /przy pałacu Branickich na Podwalu w Warszawie/. Wzmianka o jej opalaniu, 1767. Teki 360, s. 35.
- Cekhauz w Białymstoku jest m.in. przeznaczony do przechowywania sprzętu przeciwpożarowego. Jego opis w inwentarzu miasta z r. 1772. Teki 107, s. 39, 40.

- Prochownia w Białymstoku, Wzmianka w inwentarzu 1772 r. o murowanej prochowni na skraju zwierzyńca przy pałacu. Teką 141, s. 87.
- Cekhauz /w nieokreślonej miejscowości/ jest miejscem kary dla małoletniego, winnego śmierci za umyślne podpalania, 1772. Teką 316, s. 50.
- Wartownie przy pałacu Branickich na Podwalu w Warszawie. Wzmianki o budowie i reperacji dwóch „szulerhauzów”, 1775. Teką 377. s. 6.
- Areszt w Kamieńcu. Wypis z wizji woźnieńskiej stanu wieży Szlacheckiej /aresztu/ w grodzie kamienieckim, 1789. Teką 419b, s. 246-248.
- Areszt w Tykocinie. Opis budynku dawnego aresztu żydowskiego sporządzony przez Glinkę w czasie oględzin /w r. 1938 ?/. Teką 278, s. 135.

7. Bramy miejskie w Białymstoku

- Wzmianki o budowie bramy Pod Jeleniem i o jej malowaniu przez Herliczkę, 1758. Teką 328, s. 4, 5.
- Wzmianki o budowie dwóch bram, nazywanych „Od Skorup” /czyli bramy warszawskiej/ i „Pod Jeleniem” /czyli Bramy Pieczurskiej/, Teką 397, s. 18, 20.
- Wzmianki o przedmieściu Białegostoku za Bramą Choroską i o Bramie Pieczurskiej, 1772. Teką 107, s. 151-153.
- Spis bram miejskich według stanu z końca XVIII w. Teką 92, s. 11.
- Notatka o przechowywaniu w Gabinetie Rycin BUW planu przyziemia i elewacji prawdopodobnie jednej z bram miejskich Białegostoku. Teką 234, s. 4v.
- Wzmianka o aktach obwodu białostockiego odnoszących się do bramy /baszty/ w Białymstoku, 1838. Teką 449, s. 3

8. Kramy

- Wzmianki o budowie w XVIII w. kramów /„bazaru handlowego”/ w połączeniu z ratuszami /w Wysokiem Litewskim, Łącznej, Krasławiu, Ciechanowcu, Białymstoku/, bądź z bóżnicą /w Tykocinie/. Teką 195, s. 1, 3.

9. Karczmy, szynki, austerie, zajazdy

- Karczmy w starostwie tykocińskim. Wzmianki uwzględniające podział na karczmy chrześcijańskie i żydowskie, ich liczbę i rozróżnienie na piwne, miodowe i gorzalczane, 1559. Teką 278, s. 151.
- Karczma przy zamku w Tykocinie. Opis w inwentarzu z r. 1698 i z r. 1729. Teką 278, s. 54, 103, 106.

- Ocena przez J. Kl. Branickiego przedstawionego mu abrysu karczmy w nieokreślonej miejscowości, 1732. Teką 342, s. 3v.
- Wzmianka o bretnalach na potrzeby austerii w Bielsku, 1748. Teką 320, s.1.
- W szynku prowadzonym w pałacu Branickich na Podwalu w Warszawie sprzedawano piwo, 1751. Teką 320, s. 49, 226.
- Wypisy z raportów o budowie austerii /żydowskiej/ Pod Jeleniem w Białymstoku, 1753. Teką 358, s. 25, 26, 30, 42.
- Wzmianka o trwającej budowie nie określonej bliżej austerii w Białymstoku, 175*. Teką 342, s. 34v.
- Wzmianka o przygotowaniu drzewa do budowy karczmy w Ładzie, 1754. Teką 362, s. 4.
- Wzmianka o uruchomieniu karczem w Tarchominie, 1754. Teką 320, s. 188.
- Wzmianka o budowie karczmy w Tykocinie, 1754. Teką 351, s. 1, 2.
- Wyszynk piwa i gorzalki dowożonych z Tarchomina i Białegostoku do Warszawy, 1754-1757. Teką 340, s. 1-5, 8.
- Wzmianki o budowie austerii narożnej w Białymstoku, 1755. Teką 358, s.41, 47.
- Wzmianka o budowie w Białymstoku jednocześnie czterech różnych austerii, 1755. Teką 362, s. 7.
- Notatka o przywileju którym J. Kl. Branicki nadaje Antoniemu Wroczyńskiemu austerię na Rynku w Białymstoku przy ul. Wasilkowskiej /krótki opis zabudowań austerii/ 1756. Teką 95, S. 25.
- Wyrugowanie z austerii w starostwie gródeckim karczmarza Róży i osadzenie Żyda, wysokość arendy, 1756. Teką 327, s. 9.
- Wzmianki o szynkowaniu piwa w dworku na Pradze w Warszawie /wówczas w posesji Branickich/, 1756, 1757. Teką 360, s. 2, 6.
- Budowa sieni w austerii przy cerkwi w Białymstoku, 1758. Teką 397, s.34, 35.
- Wzmianka o zabójstwie popełnionym w karczmie w Plutyczach, 1758. Teką 339, s. 16.
- W Tykocinie ma być założona /nowa ?/ karczma, 1758. Teką 339, s. 14.
- Wzmianka o zbieraniu drzewa na wystawienie nowej karczmy w Socach, 1759. Teką 315, e. 169.
- Architekt Klemm sporządza abrys austerii w Bielsku, 1760. Teką 339, s.19. Wzmianki o budowie austerii i zwózce budulca, 1760-1763. Teką 328, s. 11-15, 17, 24.
- Wzmianka o naprawie karczmy w Słobodzie, 1760. Teką 328, s. 11, 12.

- Uwagi na temat dochodu z wyszynku gorzalki przy pałacu Branickich w Warszawie, 1766. Teki 315, s. 264; Teki 360, s. 34.
- Austeria w Białymstoku „wjezdna pod cerkwią uniacką” nadana przez J. K1. Branickiego cyrulikowi B. Włodkiewiczowi, opis zabudowań, 1770. Teki 125, s. 108.
- Opis karczmy Pod Jeleniem w inwentarzu miasta Białegostoku, 1772. Teki 107, s. 51.
- Opis domu szynkowego zwanego Nowe w inwentarzu miasta Białegostoku, 1772. Teki 107, s. 149-151.
- Iz. Branicka zaleca gubernatorowi białostockiemu, aby czuwał nad wysokością kredytu udzielanego przez szynkarzy w szynkach białostockich. Gubernator ma też odwozić ludzi od pijaństwa, 1772. Teki 122, s. 20, 21.
- Opis budynku karczmy w Białymstoczku, ruchomości oraz browaru, słodowni i drobnych zabudowań przy niej, a także wysokość rocznego wyszynku, 1772. Teki 116, s. 27, 28.
- Opis karczmy w Ogrodnikach Wysokostockich i świadczeń tamtejszego arendarza na rzecz dworu, 1772. Teki 227, s. 2.
- Opis budynku karczmy w Słobodzie oraz słodowni, wzmianka o wysokości wyszynku rocznego i o opłacie do Arendy Pryncypalnej, 1772. Teki 116, s. 33, 34.
- Opis karczmy w Starosielcach w inwentarzu S r. 1772 uwzględniający także ruchomości oraz wysokość wyszynku rocznego. Teki 116, s. 25, 26.
- Karczmy w folwarku Wysokistok. Opisy budynków i stanu, w jakim się znajdują, nazwiska karczmarzy, wykaz ich świadczeń na rzecz dworu. Teki 227, s. 1, 2.
- Karczma w Zawadach. Opisa budynku, wzmianki o wysokości wyszynku rocznego, opłacie arendy, a także opis browaru i słodowni, 1772. Teki 116, s. 30.
- Wzmianka o potrzebie wybudowania nowej karczmy w Ladzie, 1773. Teki 316, s. 23.
- Karczma w Tyczynie. Wypis z raportu ekonoma tyczyńskiego, który projektuje wybudowanie karczmy B drzewa i muru pruskiego /dokładny opis/, 1773. Teki 316, s. 22-23.
- Wzmianka o bieleniu i malowaniu izb w karczmie w Wojszkach, 1773. Teki 315, s. 311; Teki 316, s. 62.
- Odpis przywileju dla arendarza w Choroszczy na założenie zajazdu z browarkiem, 1774. Teki 256, s. 51.
- Wzmianka o karczmie w Pieczurkach, 1779. Teki 316, s. 10.
- Karczmy w dobrach tykocińskich. Wymienione wsie, w których znajdują się karczmy i wysokość arendy z każdej z nich, 1779. Teki 316, s. 54.

- Z karczmy w Klenikach wypłaca się suchą arendę plebanowi w Narwi, 1785. Teką 315, s. 1.
- Rzeźnik pałacowy w Białymstoku ma otrzymać arendę którejś z karczem jako źródło utrzymania, 1788. Teką 369, s. 15.
- Karczmy w parafii choroskiej. Wykaz sporządzony przez komisję porządkową cywilno-wojskową pow. grodzieńskiego, z zaznaczeniem czy dana karczma posiada grunt, czy nie, 1790. Teką 206, s. 2.
- Naprawa dachu austerii na Nowem w Białymstoku, 1792. Teką 372, s. 20. Na Nowem pod Białymstokiem jest szynk, gdzie „dobrą kawę dają”, 1793. Teką 316, s. 62.
- Notatki z akt sporu między zarządem dóbr Iz. Branickiej a szynkarzem Trojanowskim, który upomina się o pieniądze pożyczone przez dwór na wypłaty /w r. 1793/. Występuje o odszkodowanie za straty wynikłe z tego, że w okresie od 1791-1793 bilard nie był pokryty sukrem oraz żąda, aby dwór przyjął według wartości nominalnej asygnacje rublowe papierowe, którymi w r. 1794 placili oficerowie rosyjscy. Wspomina też o długi majora Fontany z r. 1793. Teką 131, s. 1.
- Wszystkie karczmy w ekonomii kozienickiej oddał król w arendę Hipolitowi Kownackiemu, 1793. Teką 419a, s. 19.
- W dobrach białostockich wszystkie szynki oddano w arendę propinacyjną, z wyjątkiem 6 szynków w mieście Białymstoku prowadzonych przez Skarb, 1795. Teką 368, s. 5.
- Iz. Branicka kwestionuje i uzupełnia niektóre punkty kontraktu arendownego na karczmę w Białymstoku, którą nazywa Pod Jeleniem, 1797. Zdaniem Glinki chodzi tu o karczmę dworską Pod Głową Jelenia przy ul. Nowe Miasto, a nie o karczmę żydowską Pod Jeleniem przy ul. Wasilkowskiej. Teką 315, s. 305.
- Notatka o projekcie gospody przy trakcie głównym w Prusach Nowowschodnich wykonanym przez Gillego, w r. 1799. Teką 231, s. 3.
- Karczma Wawer należy w r. 1799 do klucza wilanowskiego. Teką 501, s. 5.
- Wzmianka o istnieniu w każdej wsi, w dobrach podlaskich Branickich, karczmy lub karczemki, XVIII w. Teką 217, s. 7.
- Notatka Glinki o usytuowaniu za czasów Branickich karczem „Zacisze” i „Wygoda” w Białymstoku, XVIII w. Teką 241, s. 36.

10. Szkoły

- Budowa budynku w Białymstoku w którym dzieci mają się uczyć tańczyć, 1763. Teką 328, s. 24.
- Francuzka Szuszet w Warszawie, z powodu wieku i choroby, nie przyjmuje już dzieci /na pensję ?/, 1767. Teką 360, s. 37.

- Wzmianka o budowie murowanej, jeszcze nieskończonej, szkoły żydowskiej w Białymstoku, 1772. Teką 107, s. 98.
- Wzmianka w inwentarzu z r. 1772 o szkole żydowskiej w Tykocinie. Teką 278, s. 144.
- Wypis z listu, w którym oficjał grodzieński wyraża niezadowolenie z projektowanego założenia szkoły publicznej na probostwie w Białymstoku, 1776. Teką 316, s. 36.
- Proboszcz dojlidzko-białostocki zaznacza, że potrzebny jest lokal „dla dzieci do szkół chodzących”, 1779. Teką 370, s. 17.
- Żydzi w Mościskach starają się przekupstwem przyspieszyć budowę tamtejszej szkoły żydowskiej, 1779. Teką 316, s. 40.
- Przerabianie budynku maneżu /rajtszuli/ w Białymstoku na izby /izbę ?/ lekcyjne i izdebki dla profesorów, zakładanie drewnianej podłogi, przygotowywanie ławek, stolików i stolików, dorabianie okiennic według życzenia ks. prorektora, 1789. Teką 316, s. 76, 78; Teką 372, s. 1, 4.
- Szkołka dysydencka wzmiankowana jako wzór przy budowie domku frotera pałacowego, który ma być niewielki: izba z alkierzem i komorą w sieni, 1792. Teką 372, s. 14.
- Wzmianki o adaptacji na potrzeby szkół różnych budynków dworskich w Białymstoku /teatr, pomarańczarnia, altanka chińska, pałac przy łaźniach/ w związku z zainstalowaniem się władz pruskich w tym mieście, 1796. Teką 315, s. 245.
- Wypisy z korespondencji władz rosyjskich, dotyczące odszukania w archiwach urzędowych akt, odnoszących się do uposażenia gimnazjum białostockiego za rządów pruskich, w latach 1803-1804. Teką 194, s. 1.
- Wypisy dotyczące ustanowienia w Białymstoku Instytutu Panien Szlacheckich /1837/ oraz adaptacji pałacu białostockiego na lokal Instytutu, 1837-1841. Teką 191, s. 2, 7-47.
- Wypisany z inwentarza z r. 1839 ogólnikowy opis budynku szkoły parafialnej białostockiej z zaznaczeniem, że wystawił go J. Kl. Branicki. Teką 205, s. 5.
- Wzmianka o istnieniu przy kościele w Wasilkowie budynku na szkołkę i szpital, opuszczonego z powodu braku funduszy, 1839. Teką 205, s. 10.
- Wypisy z pracy Awenariusza, Istoriozeskij Očerok Bielostokskawo Instituta Błagorodnych Diewic, 1841-1891, dotyczące utworzenia w Białymstoku Instytutu Panien Szlacheckich, przebudowy pałacu białostockiego na lokal Instytutu oraz inowacji wprowadzanych w budynkach Instytutu i jego otoczenia do r. 1891. Teką 193, s. 1-9.
- Wypisy z akt general-gubernatora wileńskiego odnoszące się do budynku Instytutu Panien Szlacheckich w Białymstoku, 1843-1848. Teką 95, S. 1, 2-9.

- Pałac białostocki jako siedziba Instytutu Panien Szlacheckich był tematem pracy magisterskiej p. H. Żylińskiej. Tekst został złożony w r. 1939 na USB w Wilnie. Teksta 191, s. 2.
- Notatka o materiałach dotyczących prac budowlanych przy Instytucie Panien Szlacheckich w Białymstoku. Materiały znajdowały się w r. 1939 w Archiwum Państwowym w Grodnie. Teksta 192, s. 2.
- Fotografia budynku dawnej szkoły ariańskiej /wg tradycji/ w Sączkach Starych, 1944. Teksta 235, fot. 112.
- Szkoły zob. też Szkolnictwo /XXIII/.

11. Szpitale

- Zapisy w testamencie Al. Wiesiołowskiej dla przytułków i szpitali w Białymstoku, Chodorowie, Dolistowie, Grodnie, Krzychówku, Szydłowiczach, Trzciannie, Tykocinie, Wasilkowie, Wielkiej Krzemienicy i Żenczynie, 1645. Teksta 66, s. 3-10.
- Prace przy budowie szpitala w Tykocinie, 1750. Teksta 358, s. 13, 17.
- Szpital dla żebraków w Tykocinie w pobliżu kościoła Św. Trójcy zbudowany został przez J. Kl. Branickiego w r. 1755, a w r. 1768 otrzymał od niego uposażenie /dodatkowe?/. Teksta 278, s. 182, 185.
- Wzmianka o budowie szpitala w Białymstoku, 1762. Teksta 328, s. 18.
- Szpital wojskowy urządzono w Białymstoku po bitwie pod Olmontami, 1769. Teksta 410, s. 6, 11.
- W inwentarzu Białegostoku z r. 1772 opisano budynki szpitala /chrześcijańskiego/, a także szpitala kahalnego żydowskiego. Teksta 107, s.39, 87.
- Wzmianki o pracach budowlanych przy budynku „dla chorych u p. Zychlinga”, 1773. Teksta 375, s. 2, 3.
- Kłossowska donosi Iz. Branickiej o natłoku w szpitalu białostockim siostr Miłosierdzia z powodu panującego w okolicy głodu, 1775. Teksta 316, s. 18. Siostry Miłosierdzia w Białymstoku mają pewne trudności z przyjęciem zapisu na 2 chorych /2 łóżka/ w szpitalu, który uczynił Ks. Antonowicz proboszcz wołkowyski, 1778. Teksta 370, s. 10, 11.
- Mengier felczer otrzymuje pieniądze na potrzeby lazaretu wojskowego w Białymstoku od podskarbiego Branickiej Matuszewica, 1779. Teksta 370,s.16.
- Iz. Branicka przesyła leki na potrzeby białostockich siostr Miłosierdzia, 1780. Teksta 369, s. 7.
- Lazaret wojskowy mieści się w Białymstoku w lokalu wynajmowanym na koszt Iz. Branickiej, 1780. Teksta 369, s. 10.

- Wzmianka o leczeniu chorych „w klasztoru” w Białymstoku i o Mengerze zajmującym się leczeniem, 1781. Teki 316, s. 44.
- Notatka o zamiarze wybudowania szpitala przy kościele w Grabiu i o przybliżonym koszcie tej budowy, 1781. Teki 316, s. 12.
- Wzmianka o tym, że co dwa lata dwór daje „na barwę szpitalowi białostockiemu i dziadowi świętoroskiemu” i ile to wynosi, 1790. Teki 316, s.66.
- Wzmianka o felczerach, którzy pracowali około r. 1790 kolejno w szpitalu ss. Miłosierdzia w Białymstoku. Teki 316, s. 71, 72.
- Notatki o kilku aktach zgonu żołnierzy w szpitalu wojskowym w Białymstoku w 1792 i 1793 r. Teki 175, s. 1.
- Szpital Sióstr Miłosierdzia był wizytowany przez króla Stanisława Augusta w czasie jego bytności w Białymstoku. Na odjeździe król ofiarował szpitalowi 500 zł pol., a kilku chorych ludzi królewskich pozostało w szpitalu, 1793. Teki 102, s. 8, 9.
- Szpital Dzieciątka Jezus w Warszawie otrzymywał od Iz. Branickiej stałą jałmużnę, wspiera go też licznymi datkami generał Buxheveden dowódca wojsk moskiewskich stacjonujących w Warszawie, 1795, Teki 373, s.21, 23. Iz. Branicka wpłaca pieniądze na rzecz szpitala Dzieciątka Jezus w Warszawie, 1797. Teki 363, s. 1.
- Odpisy pism do władz rosyjskich w sprawie wypłaty szpitalowi dla ubogich przy kościele parafialnym w Białymstoku zaległego uposażenia, bez którego szpital popada w nędzę i ubodzy opuszczają go, 1810, 1813. Teki 184, s. 6, 7.
- Wzmianka o życiorysie dr L. Koehlera lekarza czynnego w Warszawie, który w latach 1829-1841 był naczelnym lekarzem szpitala żydowskiego, a w latach 1848-1849 dyrektorem szpitala cholerycznego. Teki 495, s. 17.
- W czasie przebudowy pałacu białostockiego na Instytut Panien Szlacheckich zaprojektowano szpitalik w tzw. pokojach paryskich, 1837. Teki 191, s. 11, 12.
- W inwentarzu z r. 1839 jest ogólnikowy opis budynku szpitala przy kościele parafialnym białostockim i określenie jego uposażenia. Teki 205, s. 5.
- Wzmianka o istnieniu przy kościele w Wasilkowie budynku na szkołkę i szpital, opuszczonego z powodu braku funduszy, 1839. Teki 205, s.10.

12. Drukarnie

- Odpis karty tytułowej książki drukowanej w drukarni przy klasztorze bazylianów w Supraślu, a dedykowanej J. Kl. Branickiemu, 1741. Teki 272, s. 29.
- Wypis z inwentarza klasztoru bazylianów w Supraślu /drukowanego/ odnoszący się do sytuacji drukarni klasztornej pod zaborem pruskim, jej prawie przymusowej sprzedaży w r. 1803 Appelbaumowi drukarzowi białostockiemu i prób odzyskania części

urządzeń drukarni przez klasztor od następcy Appelbauma drukarza Aarona /ok. r. 1829/. Teką 163, s. 1.

- Wg źródeł żydowskich istniała w Białymstoku w latach 1805-1827 drukarnia Arona Hurwicza, która drukowała wyłącznie w języku hebrajskim. Teką 206, s. 19.
- Wzmianka o pliku rachunków drukarni pijarów w Warszawie odnoszących się do druku prac Hipolita Kownackiego, 1821-1824. Teką 419b, s. 142.

13. Teatry

- Wzmianka o malowaniu w zamku królewskim w Warszawie sali „na komedie”, 1738. Teką 342, s. 24.
- Wzmianki o budowie teatru w Białymstoku, o układaniu w nim posadzek „aby: miały dzieci gdzie uczyć się tańczyć” i o projekcie dekoracji, który przygotowuje malarz Herliczka, 1762, 1763. Teką 328, s. 18, 19, 21-23. Budowę teatru i budynku dla komediantów w Białymstoku prowadzi architekt Klemm, 1762. Teką 339, s. 20. Raporty o pracach ciesielskich przy posadzkach, galeriach i schodach i o terminie wyznaczonym po którym mają się rozpocząć w teatrze próby baletu, 1763. Teką 357, s. 6-9.
- „Operhauz czyli komedialnia wielka” przy pałacu białostockim jest opisany w inwentarzu z r. 1772. Jest to opis zewnętrzny budynku a także pomieszczeń w nim i ich wyposażenia, sypią ważniejszych /?/ dekoracji/. Teką 141, s. 80-84. Rejestr kostiumów wg inwentarza z r. 1772. Rejestr zawiera opisy kostiumów z osobnym uwzględnieniem kostiumów baletowych /i ze wskazaniem baletów do jakich są przeznaczone np. balet Serio Adonis, balet z barankiem/, a także masek i kostiumów specjalnych postaci /np. doktora, arlekina/ oraz różnych dodatków jak peruki, strusie pióra, rogówki. Teką 154, a. 44-53.
- W pałacu białostockim według inwentarza z r. 1772 znajduje się „teatrum od marionetek z dekoracjami i kortyną”. Teką 141, s. 55.
- Iz. Branicka abonuje łożę w niewiadomym teatrze warszawskim, 1779-1780. Teką 316, s. 29.
- Wzmianka o ustawianiu ławek „do teatrum /w/ Bażantarni” w Białymstoku, 1790. Teką 316, a. 82. Prace stolarskie /naprawy/ prowadzone w teatrze ogrodowym przy bażantarni, 1791, 1792. Teką 372, s. 7, 12.
- Roszczenia osób związanych z teatrem w Białymstoku za życia J. Kl. Branickiego do sum pieniężnych zapisanych przez Branickiego. Są to m.in. Leyman muzykant, Szymon Grzywalski baletnik, Skurczyński /?/, Dorota Szymanowska „komediantka”, 1796, Dominik Grabenbaur klawicymbalista. Teką 373, s. 40-43.
- Wzmianka o zamiarze /władz pruskich ?/ przerobienia budynku teatru w Białymstoku na szkołę, 1796. Teką 315, s. 245.

- Notatka o korespondencji między kamerą pruską a Iz. Branicką o wydzierżawieniu kamerze budynku teatru pałacowego w Białymstoku, 1797. Teki 181, s. 1, 2.
- Wzmianka o przyjęciu zgotowanym przez Tyszkiewicza w Świsłoczy dla występującej gościnnie trupy aktorskiej, 1803. Teki 406, s. 1.
- Wypis z drukowanego pamiętnika o odnowieniu dawnego teatru Branickich w Białymstoku przez władze rosyjskie /1808/ i o przyjęciu, jakie zgotował miejscowy gubernator przyjezdnej trupy aktorskiej, 1817. Teki 406, s. 1.
- Budynek teatru w Białymstoku został rozebrany w r. 1828 /raport władz rosyjskich/. Teki 187, s. 4. Wzmianka o miejscu, na którym stał dawniej teatr pałacowy jest zamieszczona w inwentarzu 1837 r. Teki 191, s. 25. Wzmianka o tym teatrze wypisana z pamiętnika Michała Starzeńskiego /pocz. XIX w./. Teki 410, s. 3.
- Wypis z Wł. Łozińskiego, Życie polskie w dawnych wiekach, Lwów 1912, ustępu odnoszącego się do teatrów nadwornych m.in. w Białymstoku. Teki 96, s. 13

14. Dom masoński w Białymstoku

- Odris z odrisu planów inwentaryzacyjnych z 22. XII. 1887 J fasada frontowa, rzuty przyziemia, drugiego piętra i poddasza /rysunki tuszem i ich odbitki ozalidowe/; odbitki ozalidowe projektu odbudowy wykonanego ok. r. 1946 /fasada i elewacja boczna/. Teki 208, s. 16-19; Teki 210, s. 1-6.
- Fotografia elewacji domu od strony podwórza wykonana w 1934 przez J. Glinkę. Teki 236, fot. 82.
- Wspomnienia Żyda białostockiego Kempnera, spisane w r. 1932 przez Glinkę, zawierają m.in. wzmianki o przebudowach tego domu i o związanej z nim legendzie. Teki 206, s. 23, 24.
- Tekst referatu konserwatorskiego J. Glinki „Dom wolnomularski w Białymstoku” /1947/ oraz jego notatki o wyglądzie i szczegółach odbudowy domu masońskiego /1952/. Teki 208, s. 1-13, 20, 21.

15. Alumnat t.j. Dom Inwalidów Wojskowych w Tykocinie

- Notatka o akcie donacji przez Krzysztofa Wiesiołowskiego dóbr Dolistów na potrzeby alumnatu, 1633. Teki 62, S. 6.
- Alumnat został założony w r. 1633 przez Krzysztofa Wiesiołowskiego, który nadał mu jako uposażenie dobra Dolistów. Wzmianki o jego usytuowaniu, pracach nad budową, opis budynków z r. 1698, Teki 72, s. 11, 12, 67-69.
- Pochwała alumnatu we wspomnieniu pośmiertnym o osobie Krzysztofa Wiesiołowskiego przez Ks. A. Wituńskiego, Kamień wiecznie żyjący /Kraków 1637/; Teki 62, s. 22.

- Alumnat został ufundowany przez Krzysztofa Wiesiołowskiego, za którego życia wzniesiono fundamenty zabudowań. Wdowa po Krzysztofie Aleksandra Wiesiołowska doprowadziła budowę do ukończenia w stanie surowym i rozpoczęła wykańczanie wewnątrz, 1645. Teką 66, s. 5.
- Wzmianka o budowie „szpitala żołnierskiego” ufundowanego przez Krzysztofa Wiesiołowskiego marszałka wielkiego litewskiego, kontynuowanej przez pozostałą po nim wdowę, ok. 1645, s. 15, 17; Krzysztof Wiesiołowski autorem projektu alumnatu, s. 178; wzmianka o alumnacie w inwentarzu zamku tykocińskiego z r. 1698, s. 54 i z r. 1715 s. 80. Teką 278, s. 15, 17, 54, 80, 178.
- Wypisy i notatki dotyczące wypłaty przez Branickich prowizji inwalidom /alumnatom/ tykocińskim w latach 1709-1721. Pokwitowania inwalidów zawierają ich imiona i nazwiska, czasem inne określenia /porucznik alumnacki, niewidomy/. Teką 280, s. 55-76.
- Obijanie kopuł alumnatu przez stolarzy i kotlarzy, 1748. Teką 358,s.12.
- Zakaz mieszkania w Alumnacie służących, a także innych osób postronnych, wyznaczenie przez J. Kl. Branickiego miejsca dla niejakiego Olszewskiego i alumnacie bez wypłaty kwartałów, 1750. Teką 282, s. 5.
- Sprawy finansowe jednego z pensjonariuszy, porucznika Babeckiego, 1752, Teką 321, s. 5.
- Zmarł Jeden z alumnatów Łoniewski, na innym miejscu umieszczono według woli Braniokiej Jaskulskiego, 1781. Teką 370, s, 19.
- Wzmianka o dwóch wakansach skutkiem śmierci 2 alumnatów Oszyborowskiego i Zewalda, 1782, i o patencie na porucznikostwo alumnatu dla chorążego Jakuba Tchórznickiego, 1784. Teką 316, s. 43, 44.
- Wypisy z raportów komisarza tykocińskiego dotyczące inwalidów, przebywających w alumnacie oraz ich uposażenia, 1795. Teką 316, s. 64, 65.
- Szkic odręczny sporządzony przez Glinkę w r. 1946 z oznaczeniem na bryle budynku alumnatu drzwi później zamurowanych s. 137j fotografie wykonane w r. 1962; Fot. 2 widok na mur wschodni alumnatu po przeprowadzeniu dawnych otworów okiennych. Fot. 3 okno z wnęką o kształcie pierwotnym /XVII w./, zniekształconym prawdopodobnie w XIX w. Fot. 4 glif okienny ze starymi tynkami /z XVII w./. Teką 278, s. 137; fot. 2-4.
- Plan inwentaryzacyjny w 3 odcinkach, wykonany w r. 1949 /przez konserwatora inż. Paszkowskiego/, odbitki ozalidowe. Teką 283, s. 1-3.
- Widok alumnatu z wieży kościelnej, 1953. Teką 237, fot. 10. - Fotografia fragmentu elewacji, bez daty. Teką 238, fot. 138.
- Opis budynku i zarys dziejów alumnatu wynotowane z opracowań popularnych. Teką 278, s. 182, 185.

16. Zakłady przemysłowe

- **Ogólne, zbiorcze.** Wzmianki w inwentarzu miasta Białegostoku z r. 1772 o 58 zakładach przemysłu przetwórczego w czym dominują browary /36/. Teką 109, s. 2.
- Wzmianki o budowie i przebudowie zakładów przemysłowych /wiatraki, młyny, browary/ w dobrach Iz. Branickiej na Podlasiu w okresie między r. 1772 a 1800. Teką 216, s. 4, 5.
- W mieście Orli istnieje w r. 1867 siedem warsztatów przemysłowych. Teką 222, s. 1.
- Odpis artykułu A. Mińkiewicza, „Historia powstania i rozwoju przemysłu w Białymstoku”, w czasopiśmie „Przemysł Włókienniczy”, Łódź 1950, nr 1/2/. Teką 132, s. 1-10.
- **Blechy wosku.** W liście blecharza białostockiego Jana Daszkowskiego do J. Kl. Branickiego jest mowa o dostawach wosku, jego ilościach i jakości i o przygotowywaniu stołów do blechu /1750 ?/. Teką 315, s. 66.
- Spis naczyń znajdujących się w blechu białostockim, 1772. Teką 107, s. 148.
- Wzmianki w inwentarzu miasta Białegostoku o istnieniu tam blechu dworskiego i mieszczańskiego, 1772. Teką 112, s. 3, 4.
- Opis cyklu produkcyjnego przy blechowaniu wosku w Białymstoku, 1784. Teką 316, s. 39.
- Klemens Szayba, któremu Iz. Branicka zapisała w testamencie urządzenia blechu w Białymstoku, zobowiązuje się sprzedać je za określoną sumę „księżom misjonarzom probostwa białostockiego”, 1808. Teką 176, s. 10.
- **Browary, gorzelnie, słodownie.** Wzmianki o budynku browaru zamkowego w Tykocinie i o znajdujących się w nim ruchomościach, 1698-1729. Wiadomość o spaleniu browaru w r. 1734. Teką 278, s. 51, 52, 78, 101, 103.
- Wykaz rzeczy zrabowanych arendarzowi w Łopuchowie m.in.naczyń i surowców służących do wyrobu trunków, 1734. Teką 280, s. 101, 102.
- J. Kl. Branicki wynajmuje browar w Warszawie, 1746. Teką 338, s. 4.
- J. Kl. Branicki chce założyć w swych posiadłościach słodownię wzorowaną na otwockiej, 1753. Teką 320, s. 90, 94, 95.
- W Białymstoku ma się zbudować nową bądź zreperować starą ozdównię, 1753 Teką 362, s. 3.
- Wyrób piwa w Tarchominie i jego sprzedaż w Warszawie, 1754-1757; dowóz z Białegostoku gorzalki na wyszynk, 1757. Teką 340, s. 1-5, 8.
- Mularz zatrudniony u J. Kl. Branickiego jedzie oglądać ozdównię u ks. misjonarzy pod Warszawą, 1757. Teką 345, s. 20.

- Wyszczególnienie budynków gospodarczych przy gorzelnii w Trzywieży oraz sprzętów w niej sporządzone w związku z pożarem tej gorzelnii, 1755. Teki 349, s. 10.
- Do gorzelnii w Knyszynie odsyła się wybrakowane woły, 1756. Teki 397, s.6.
- Reperacja browaru /dworskiego ?/ w Białymstoku ma być przeprowadzona przez administrację dóbr białostockich, Eliasza arendarza generalnego białostockiego, 1763. Teki 391, s. 7-9.
- Zakup w Gdańsku bani miedzianej z czapką i węzami, potrzebnej /gorzelnii?/ w Trzywieży, 1768. Teki 315, s. 261.
- J. Kl. Branicki usuwa z miasta Białegostoku browary żydowskie; oddaje im grunt za bramą Wasilkowską ze względu na niebezpieczeństwo pożaru, jaki mogą wywołać w mieście, 1770. Teki 391, s. 7, 8, 9.
- W inwentarzu miasta Białegostoku znajduje się opis murowanego, nowego browaru na Przedmieściu Warszawskim /s.145-148/ oraz liczne wzmianki o drobnych browarach mieszczańskich, 1772. Teki 107, passim.
- Opracowane na podstawie inwentarza miasta Białegostoku zestawienie liczbowe browarów i słodowni w Białymstoku ze wskazaniem, czyją są własnością i przy jakich ulicach się znajdują, 1772. Teki 112, s. 1, 4, 5.
- Wzmianki z inwentarza dóbr białostockich o browarach i słodowniach przy karczmach w Starosielcach, Białymstoczku, Zawadach i Słobodzie. Teki 116, s. 26, 28, 30, 33, 34.
- Browar bez placu sprzedany w Białymstoku za 250 zł. pol. 1773. Teki 125, s. 84.
- Wzmianka o rocznym przychodzie Jęczmienia do browaru w starostwie bielskim, 1773. Teki 316, s. 30.
- Zdaniem ekonoma bielskiego można przy gorzelnii w Trzywieży wykarmić najmniej 100 wieprzy, 1773. Teki 316, s. 30.
- W związku z budową nowego browaru w Ładzie zakłada się tam sadzawkę; do czasu ukończenia budowy browaru warzy się piwo w prowizorycznie zamontowanych kotłach, 1773. Teki 375, s. 3, 5-7.
- Budowa nowego browaru w Płaskach, 1773 i wysadzenie drzewami ulicy przy browarze, 1775. Teki 375, s. 2-7.
- Skup żyta do gorzelnii w Trzywieży, 1778. Teki 370, s. 16.
- Raport odnoszący się do zamierzonej rozbudowy gorzelnii w Trzywieży i związanego z tym projektem budowy młyna deptaka a także omawiający organizację transportu drzewa opałowego do gorzelnii i jej przybliżoną zdolność produkcyjną, 1779. Teki 316, s. 9, 10.

- Notatka o wyrobie siodu i okowity w dobrach Branickiego z uwzględnieniem ilości żyta i jęczmienia oraz opału do gorzelnii, 1780. Uwagi na temat tej notatki pisane przez współczesnego znawcę zagadnienia /?/ p. Stanisława Glinkę, 1957. Teki 226, s. 1-3.
- Uwagi Iz. Branickiej na temat produkcji piwa w browarze w dobrach białostockich, 1780. Teki 369, s. 8.
- Opis browarów nowego i starego oraz siodowni w Orli, stanowiących własność Żyda Mośkowicza, 1795. Teki 270, s. 4.
- **Cegielnie.** Architekt Bellotti krytykuje sposób wykonania pieca do wyrobu cegły w Szczuczynie, daje swój abrys dla wykonania innego; radzi też zmienić rodzaj gliny, 1692. Teki 404, s. 1, 2.
- Wzmianka w inwentarzu zamku tykocińskiego o cegielni zamkowej, 1729. Teki 278, s. 104.
- Wzmianki o wyrobie cegły w Pieczurkach, 1748, 1750, 1754. Teki 358, s.12, 15, 42.
- Zwożenie drzewa do cegielni w Białymstoku, 1751, 1752. Teki 358, s.19,21.
- Wypis z raportu podstarościego orleńskiego o rocznym rozchodzie cegły z cegielni w Orli, 1752. Teki 315, s. 107.
- Wzmianka o cegielni w Dobrzyniewie, 1752. Teki 358, s. 21.
- Zakup cegły dla Branickiego w cegielni Fontaniego, w Warszawie, 1753. Teki 320, s. 163, 165.
- Sprowadzenie cegły z cegielni w Orli do Stołowacza /1754/ i do Bielska /1760/. Teki 328, s. 13i Teki 358, s. 36.
- Przy cegielni w Białymstoku są nowe szopy /budowa jednej z nich/, ale jej produkcja jest mała, 1754. Teki 341, s. 7, Teki 358, s. 42, 44.
- Wzmianki o miejscu w Ładzie, gdzie dawniej była cegielnia, 1755. Teki 349, s. 10, 11; Teki 362, s. 11.
- Wzmianki o zapasach cegły w cegielni pieczurskiej i o szopie dla strycharza, 1755. Teki 362, s. 5, 9.
- Wzmianki o pracach przy budowie cegielni w Dolistowie, 1760. Teki 315 s. 184.
- Cegielnia w Choroszczu jest zrujnowana /ekonom/ Waguza winien ją reperować, 1760. Teki 328, s. 11.
- Wzmianka o istnieniu cegielni w Pieczurkach „tak do dachówki jak też do cegły” i budynku strycharskiego oraz o zatrudnieniu tam strycharzy z Choroszczu, 1772. Teki 260, s. 5.
- Warunki dzierżawy cegielni w Tykocinie, zaproponowane przez ks. Jagnińskiego gwardiana bernardynów tykocińskich, 1775. Teki 316, s. 11.

- W cegielni w Pieczurkach wyrabia się cegły i dachówkę, 1773. Teki 375 s. 5, 8.
- Sprowadzanie drzewa z puszczy wasilkowskiej do wyrobu cegły w Tykocinie 1773. Teki 378, s. 2, 4.
- Wzmianki o projektach zawarcia przez administrację dóbr białostockich kontraktu ze strycharzami białostockimi i choroskimi, mocą którego administracja dóbr miała kupować od nich dachówkę a następnie sprzedawać z zyskiem dominikanom w Różannostoku; zaniechanie tych projektów z powodu wycofania się dominikanów, 1776; wzmianka o wyrobie kafli, 1776 /s. 18/, i posadzki, 1777 /s.22/, o rozliczeniach ze strycharzami za rok 1776 i zakupie drzewa do cegielni w Trzywieży i o podleganiu cegielni choroskiej Biernackiemu /ekonomowi/, 1777. Teki 376, s. 13, 15, 18, 21, 22.
- Za asygnacjami wydawanymi przez administrację dóbr Branickich ludzie biorą cegłę do budowy kominów i pieców z cegielni w Pieczurkach, 1777. Teki 376, S, 6. Wysokość zapłaty kwartalnej dla strycharza w Pieczurkach, 1780 Teki 369, s. 11.
- Wzmianka o sprzedaży cegieł z cegielni w Hołowiesku i w Stołowacu, 1789 /?/. Teki 363, s. 13, 14.
- Iz. Branlcka krytykuje niedostateczne wykorzystanie możliwości produkcyjnych cegielni w Pieczurkach i niedokładne prowadzenie raportów z pracy z tej cegielni, wspomina o dziennym koszcie robocizny, zaleca robienie w cegielni zapasów drzewa i gliny oraz wypalanie jak największej ilości dachówki tak holenderki jak karpiówki, wyznacza fundusz na dodatkową zwózkę drzewa do cegielni, dachownik z cegielni pieczurskiej zostaje sezonowo przeniesiony do Choroszczy, 1792. Teki 372, s. 10-13, 21.
- Wypis z obwieszczenia władz pruskich o premiowaniu budowy cegielni na terenie Prus Nowo-Wschodnich, 1800. Teki 184, s. 1.
- **Garncarnie.** Wzmianki o garncarniach wynotowane z inwentarza miasta Białegostoku oraz ich wykaz ze wskazaniem ulic przy których się znajdują, 1772. Teki 112, s. 3, 4.
- **Huty szkła.** J. Kl. Branicki każe sprowadzać z huty szkła w Nalibokach .szkło m.in. do oszklenia kopersztychów, 1738. Teki 342, s.. 23.
- Wypisy z listów Machnickiego do J. Kl. Branickiego w sprawie realizacji przez hutę szkła /w Białej Radziwiłłowskiej/ zamówień Branickiego na zwierciadła i puchary z herbami oraz serwis fajansowy. Wzory pucharów ma wykonać „cet habil rysownik chez vous”, 1744. Teki 315, S.139-140.
- Wzmianka o zloceniu szklanek zamówionych dla J. Kl. Branickiego w hucie szkła na terenie starostwa smotryckiego, 1751. Teki 315, S. 181.
- Sprowadzenie szkła do Białegostoku na zamówienie Branickich z huty szkła w Nalibokach, 1753, 1756. Teki 315, s. 227; Teki 362, s. 12.
- Wzmianka o skupowaniu szkła z polecenia J. Kl. Branickiego w hutach w Dubecznie, Grabówcu i Kleszczelach. Brak bliższych określeń, o jakie szkło chodzi, jest tylko wzmianka o robieniu go „według modelów”, 1755, 1758. Teki 315, S. 108, 109.

- Wzmianki o pracy huty szkła w Radziejowie i o przyjmowanych przez nią zamówieniach, 1756. Teki 345, s. 2, 3, 8, 8v, 9, 11, 18.
- Sprowadzanie z huty w Urzeczcu szkła i wyrobów ze szkła na użytek Branickich, 1758, 1763, 1780 i bez daty. Teki 315, s. 255; Teki 328, s. 8, 18, 20, 21; Teki 362, s. 16, 17; Teki 376, s. 11.
- Wzmianki o wysyłaniu z huty w Ratnie próbek szkła i o cenach wyrobów szklanych, 1758. Teki 328, s. 5, 6, 8.
- Sprowadzanie do pałacu w Choroszczy szkła zamówionego w hucie ratneńskiej, według nadesłanych uprzednio próbek, 1758. Teki 362, s. 16, 17.
- Sprowadzanie z huty w Kleszczelach szyb do pałacu warszawskiego Branickich i do dóbr białostockich, przestoje w produkcji huty, 1758. Teki 397, s. 24.
- Do pałacu w Choroszczy sprowadza się szkło z huty „za Brześciem”, 1760. Teki 328, s. 13.
- Huta szkła w Kleszczelach jest nieczynna w r. 1760, ale ma znów ruszyć, ceny szkła w hucie w r. 1766. Teki 328, s. 12, 13.
- Zamawianie szkła do okien w hucie szkła w Lubaczowie, 1766. Teki 337, s.4.
- Wzmianka o przechowywaniu w skarbcu białostockim m.in. kieliszków „nalibodzkiej fabryki”, 1772. Teki 155, s. 15.
- Huta lubaczowska dostarcza szkła do Białegostoku, 1772. Teki 315, s.334.
- Z huty szkła w Sztabinie sprowadzano szkło do Białegostoku, 1781. Teki 316, s. 44.
- Sprowadzanie szkła do Białegostoku z huty w Kuflewie, 1781. Teki 316, s. 44.
- Szkło lubaczowskie, przechowywane od lat w pałacu białostockim, ma być użyte do szklenia okien, 1781. Teki 316, s. 45.
- Szkło do Białegostoku sprowadza się m.in. z huty w Popowie, 1784. Teki 316, s. 39.
- -Huta szkła w Sztabinie nie pracowała z powodu przemarszu wojsk rosyjskich, 1792. Teki 372, s. 20
- **Huty żelaza.** J. Kl. Branicki sprowadza z huty żelaza w Końskich żelazo w ankrach i w klinach według modeli, przysłanych przez Menoniego z Warszawy, 1757. Teki 315, s. 155.
- Franciszek Kownacki był pionierem hutnictwa w XVIII w. w okręgu dziś zwanym ataropolskim i jego syn Hipolit /1761-1854/ był zatrudniony około r. 1780 w górnictwie i hutnictwie klucza siciwowskiego. Teki 419a, s. 5, 7, 8, 55.
- Notatka do wytworów prawdopodobnie huty żelaza w Sztabinie zachowanych w Sztabinie i Krasnymborze /nagrobki, zegar słoneczny/, 1960. Teki 437 s. 9, 10.

- **Kuźnice, kuźnie.** W kuźnicy w pobliżu Przysuchy mają być przygotowywane żelaza potrzebne do budowy młyna deptaka w Białymstoku, ok. 1752-1760, Teką 315 s. 164. !
- Wzmianka o zamawianiu dla dworu Branickich w kuźnicach samsonowskich blach do kominków, rur żelaznych i innych wyrobów, 1752, 1753. Teką 320, s. 65v, 127, 162. Teką 321, s. 12.
- Przy pałacu Branickich w Warszawie buduje się kuźnię; na okres pobytu Branickiego w Warszawie wynajmuje się kuźnię w pobliżu tego pałacu, 1754 Teką 320, s. 196, 203, 204, 206.
- W kuźnicach biskupa krakowskiego odlewa się blachy do kominków, 1755. Teką 320, s. 224, 228.
- Przy pałacu Branickich na Podwalu buduje się kuźnię oraz izbę dla kowali 1757. Teką 360, s. 17.
- Sprowadzanie z hamerni spiskich blachy do Białegostoku, 1761. Teką 315, s. 92.
- **Majdany potażowe i saletrzone.** Bunt poddanych w starostwie mościskim w związku z obciążeniem ich produkcją potażu, 1750. Teką 351, s. 1.
- Budowa bud potażowych w starostwie bielskim, 1753. Teką 349, s. 4.
- W leśnictwie ladzkim są budy potażowe, /1755 ?/. Teką 349, s. 10, 11.
- Wzmianka o założeniu majdanu potażowego w leśnictwie bielskim, 1759. Teką 315, s. 227.
- Na terenie starostwa bohusławskiego można prowadzić majdany saletrzone, 1761. Teką 315, s. 326.
- Wzmianka o kosztorysie, zainstalowania potażowego majdanu kotłowego w starostwie bohusławskim, 1762. Teką 315, S. 223.
- **Młyny.** Wzmianki uwzględniające liczbę młynów w starostwie tykocińskim z rozróżnieniem na młyny o 2 kołach i o 1 kole oraz z zaznaczeniem ile gruntu przydzielono poszczególnym młynarzom, 1559. Teką 278, s. 151.
- Jan Kl. Branicki kupuje część młyna w Szczytach wraz z gruntem i poddanymi, 1737. Teką 316, s. 84.
- Zaopatrzenie nowego młyna białostockiego w pytle, 1757. Teką 328, s.12, 13; Teką 360, s. 19.
- W Choroszczynie istnieją młyny wodne i wiatraki, 1760. Teką 328, s. 11.
- W dobrach białostockich w Sabarnikach i Dzikim prowadzi się budowę młynów, 1760. Teką 328, S. 17.

- Wykaz liczbowy młynów deptaków /wołowych/, wiatraków i wodnych w Białymstoku ze wskazaniem ulic, przy których się znajdują, opracowany na podstawie inwentarza miasta Białegostoku z r. 1772. Teką 112, s. 2, 5.
- Młynów różnych modelei a mianowicie: młyna wodnego i maszyny, wietrznego z wierzchu obracającego się i młynów wołowych znajdowały się na strychu pałacu białostockiego w r. 1772. Teką 141, s. 64.
- W dobrach tykocińskich wymienione są młyny z nazwy /wsi/ i wysokości płaconej arendy, 1779. Teką 316, s. 54.
- Młyn deptak /młyn wołowy/ zamierza wystawić w Białymstoku J. Kl. Branicki. W tym celu sprowadza majstra specjalistę /Zygmunta -Orzceńskiego/ młynarza w Borowiu /w dobrach sufragana plockiego/ oraz abrys młyna od ks. Paszkiewicza jezuitę /z Pułtuska ?/. Według uwagi Glinki musiało to mieć miejsce między r. 1752 a 1760, gdyż w r. 1760 Branicki zleca wybudowanie tego młyna architektowi Ricaud de Tirregaille'owi. Teką 315, s. 164.
- Deptak wybudowany został przez bernardynów lwowskich przy ich klasztorze. Opis jego pracy i wydajności w związku z zamiarem J. Kl. Branickiego, aby podobny młyn wybudowano w jego dobrach pod kierunkiem Rioaud de Tirregaille'a, 1760. Teką 315, Z. 209, 210.
- Bernardyn z konwentu lwowskiego ma wybudować młyn nowej inwencji w Białymstoku, 1760. Teką 327, s. 17.
- Sękowski Adam i Goczalkowski zajmują się sprawą koła do młyna wołowego w Białymstoku, 1760. Teką 334, s. 2.
- J. Kl. Branicki zamawia projekt młyna deptaka u Ricaud de Tirregaille'a, który szczegółowo wyjaśnia mu zasadę działania takiego młyna i powołuje na przykłady widziane przez niego w Hiszpanii, 1760. Teką 353, s. 2.
- Młyn wołowy ogląda Jan Sękowaki w Warszawie, wykazuje jego zalety i zgodnie z wolą Branickiego poucza w Białymstoku p. Adama w celu założenia tamże omawianego młyna, 1760. Teką 357, s. 1, 2.
- Młyn wołowy buduje majster w Białymstoku, 1762. Teką 353, s. 1.
- Młyn na 1 konia nie jest znany młynarzowi specjalście, sprowadzonemu z Warszawy, który nie podejmuje się budowania go w Białymstoku, 1763. Teką 328, s. 23. 26.
- Opis młyna wołowego w Białymstoku za Bramą Choroską, 1772. Teką 107, s. 153.
- Pochwała architekta Sękowskiego dla majstra który wyremontował młyn wołowy w Białymstoku, 1773. Teką 316, s. 62.
- Uposażenie nowego młynarza przy młynie wołowym w Białymstoku, 1773. Teką 375, s. 1.

- Raporty o naprawie młynów wołowych w dobrach białostockich a następnie o ich sprawnym funkcjonowaniu składane przez architekta Sękowakiego Iz. Branickiej, 1773. Teki 315, s. 309-311.
- Zwózka budulca na budowę młyna wołowego -w Płoskach. W budowie ma brać udział Karol „który młynarstwa wołowego się uczył” i który będzie tu następnie młynarzem, 1773. Teki 375. s. 1, 2, 7.
- Młyny deptaki znajdują się w Ładzie i w Trzywieży w leśnictwie bielskim, Jeden z nich ma być przerobiony na cerkiew, 1795. Teki 316, s. 19.
- Wiatr urwał całe skrzydła wiatraka nowo zbudowanego w Białymstoku podczas wypróbowywania go przez majstra „wiatraka”, 1754. Teki 358, s. 41,
- Sprowadzanie kamieni do wiatraka w Tykocinie, 1760. Teki 328, s. 10.
- Opis wiatraka na przedmieściu Białegostoku za Bramą Pieczurską, 1772. Teki 107, S. 151. 152.
- Młyn holenderski /wiatrak/ buduje w Białymstoku budowniczy Maurach na miejscu dawnego wiatraka - młyn ma być 2 kondygnacyjny, z Warszawy mają być sprowadzane kamienie krakowskie, a żelastwo wykorzystane ze starego wiatraka, 1791. Teki 368, s. 3.
- W Białymstoku buduje się młyn holenderski, wiatrak pod kierunkiem specjalisty Mauracha architekta, rozbiera się równocześnie stary wiatrak, ponadto jest tam pod samym pałacem jeszcze jeden młyn, którego młynarz niedawno sprowadzony z Warszawy nie chce się podjąć prowadzenia nowego wiatraka, 1791-1793. Teki 372, S. 7-10, 16, 18, 21, 22.
- Opis w inwentarzu miasta Białegostoku młyna wodnego Marczyka, 1772, oraz notatka Glinki z oględzin w r. 1938 miejsca gdzie stał dawniej ten młyn. Teki 107, S. 174-175; Teki 141, s. 96, 97; Teki 241, s. 5; Teki 291, s. 5.
- Opis w inwentarzu miasta Białegostoku młyna wodnego Antoniuka, 1772. Teki 116, s. 35, 36; Teki 141, s. 106.
- Wzmianka o stawie przy młynie w Dojlidach i jego zarybieniu, 1772. Teki 260, s. 4.
- Wzmianka o usytuowaniu młyna w Sobolewie i wysokości arendy z niego, 1772. Teki 260, s. 1, 2.
- Opis miejsca, gdzie stał w Choroszczu młyn drewniany spalony w r. 1915. Teki 241, s. 9.
- Opis miejsca, gdzie stał niegdyś młyn w Krupnikach, 1938. Teki 241,s.10.
- Notatka z wywiadu o miejscu usytuowania nieistniejącego już młyna wodnego na rzece Białce, 1938. Teki 241, s. 2.

- **Mydlarnia.** Wzmianka w inwentarzu miasta Białegostoku o mydlarni mieszczańskej, 1772. Teki 112, s. 3, 5.
- **Rzeźnie.** Wykaz liczbowy rzeźni w Białymstoku ze wskazaniem czy są własnością dworską czy mieszczańską i przy jakich ulicach się znajdują, opracowany na podstawie inwentarza miasta Białegostoku z r. 1772. Teki 112, s. 3, 5.
- **Stolarnie.** Wzmianka o stolarni w inwentarzu miasta Białegostoku, 1772. Teki 112, s. 3, 5.
- Stolarnia białostocka ma dwa dziedzińce i dwie szopy służące do magazynowania i suszenia zapasów drzewa, 1789. Teki 316, s. 79.
- **Tartaki.** Tartak w Białymstoku trze luty, 1752. Teki 358, s. 21.
- Wzmianka o tartaku w Rybienku, 1760. Teki 315, s. 309-311; Teki 328, s. 16.
- Wzmianka o tartaku w Białymstoku, 1760. Teki 328, s. 16.
- Wzmianka o gatunkach drzewa składowanego w tartaku w Ogrodnikach Podsupraskich i o miejscu, na którym zbudowano tartak, 1772. Teki 260, s. 2.
- Raport o sprowadzaniu drzewa z tartaków w dobrach białostockich i o potrzebie zakupu nowych pił, 1773. Teki 315, s. 309-311.
- Wzmianka o przesyłaniu tartaka /?/ z Kołowieska do Białegostoku, 1787. Teki 315, s. 243.
- Iz. Branicka krytykuje prace, tartaka /w Ogrodnikach Podsupraakich ?/, ze względu na niewykorzystanie jego możliwości produkcyjnych i niedokładne raporty o pracy, wspomina o sumie percepty za sprzedane drzewo, 1790-1792. Teki 372, s. 10-12.
- **Tkalnie.** Wzmianki o zamówieniu na warsztat tkacki, który ma być wykonany na potrzeby manufaktury płóciennej w Białymstoku według wskazówek Borowskiej /kierowniczkii manufaktury/, 1787. Teki 316, s. 40.
- Wzmianki o organizowaniu chrześcijańskiej manufaktury płóciennej w Białymstoku o rozdawaniu przedzdy między kobiety zarobku potrzebujące, o kopaniu sadzawki do bielienia płócien i o działalności Borowskiej kierowniczkii manufaktury, a także o najmowaniu robotnic do pielenia lnu, 1788 Teki 316, s. 12-14.
- Wzmianka o rozbudowie izby i kuchni dla przadek przy manufakturze płóciennej w Białymstoku pod dozorem p. Rembiewskiego, 1788. Teki 316, s. 33.
- Na żądanie p. Borowskiej kierowniczkii manufaktury płóciennej Iz. Branicka poleca natychmiast postawić piec w prządkarni i przydzielić szkło do nowo zrobionych okien, 1789. Teki 316, s. 41.
- Wzmianki w raportach podskarbiego białostockiego Matuszewica, o zwiedzaniu „fabryki płóciennej” przez p. Krassowską i p. Melfort, 1789; o pieniądzech i płótnie, przyjmowanych przez Borowską, kierowniczkę manufaktury na uposażenie dla tkaczek

i prządek, 1789, 1790, i o wypłaceniu pieniędzy na „fabrykę płócienną” po powrocie p. Wolskiej z Kusków, 1794, wzmianka o sezonowym zapotrzebowaniu na robotnice do manufaktury, 1793. Teki 316, s. 69, 70, 74, 84.

- Manufaktura płócienna żydowska założona w Białymstoku przy poparciu Iz. Branickiej, kierowniczką manufaktury ma być Borowska, 1790. Teki 368, s. 2.
- Wzmianka o budowie prządkarni przy płócienną manufakturze żydowskiej w Białymstoku, 1790. Teki 316, s. 82.
- Dyspozycje Iz. Branickiej w sprawie wykonania nowych warsztatów tkackich i magazynu na ordynarię dla prządek przy chrześcijańskiej manufakturze płócienną w Białymstoku, 1791. Teki 316, s. 82, 83.
- W r. 1791 istnieją w Białymstoku dwie manufaktury płócienną chrześcijańska /dworska/ i żydowska. Stolarnia dworska wykonuje pewne prace dla obu tych manufaktur. Teki 372. s. 6, 7, 14, 17.
- Fotokopia kontraktu zawartego przez dwór z dozorczynią manufaktury płócienną w Białymstoku Marianną Piotrowską, 1793. Teki 235, fot. 125.
- Wzmianka o upadku manufaktury płócienną w Łowiczu przed 3 laty i o częściowym zwrocie sum włożonych w nią przez Iz. Branicką, 1795. Teki 316, s. 52.
- Wypisy i notatki z literatury drukowanej dotyczące tkactwa ludowego na Białostocczyźnie. Teki, s. 4-7; Teki 74, s. 1-3.

17. Budynki gospodarcze

- **Ogólne zbiorcze.** Wzmianki o pobudowaniu w Zabłudowie stajni, stodoły itp., 1664. Teki 290, s. 29v.
- Opisy „budynku ekonomicznego” przy zamku w Tykocinie /1715, 1718, 1729/ wzmianka o spaleniu go wraz z zamkiem w r. 1734. Teki 278, s. 76-78, 88, 98-100.
- Prace budowlane przy pomieszczeniach gospodarczych pałacu Branickich w Warszawie, 1746. Teki 338, s. 4.
- Wzmianki o stawianiu różnych budynków gospodarczych przy pałacu białostockim, 1749, 1758, 1760. Teki 328, s. 1, 4-6, 8-12, 15.
- Wypisy z raportów dotyczące m.in. budowy stajni, browaru itp. w starostwie mościskim, 1752-1753. Teki 327, s. 3, 4.
- W różnych dobrach J. Kl. Branickiego stawia się budynki folwarczne według jednego abrysu, 1755, 1756. Teki 351, s. 3.
- Wypisy z raportów Kaspra du Chainé'a składanych J. Kl. Branickiemu, 1755. Dotyczą one m.in. budowy holenderni, szopy na baty i dla stolarzy przy pałacu białostockim, wskazówek do budowy holenderni udziela „p. Stefenc”. Teki 315, s. 48, 49.

- Wzmianka o różnych budynkach gospodarczych /spichlerze, wołownie, karmiki oraz gorzelnie/ w Trzywieży w starostwie bielskim, 1755. Teką 349, s. 10.
- Wzmianki o pracach przy stawianiu różnych budynków gospodarczych przy pałacu białostockim i o urządzaniu ich otoczenia /brukowanie dziedzińca itp./, 1756. Teką 397, s. 1, 3-5, 9, 10, 14.
- Wypis z raportu w sprawie stawiania zabudowań folwarcznych w Karacznowie w starostwie janowskim, 1759. Teką 264, s. 1.
- Stawianie w Białymstoku przy pałacu kilku nowych budynków gospodarczych, 1762, 1763. Teką 328, s. 18, 23, 25, 27.
- Wypis z rejestru ekonoma tykocińskiego. W. Kieszkowskiego o stanie prac budowlanych przy budowie owczarni i spichlerza w dobrach tykocińskich, 1763. Teką 315, s. 115.
- Opisy różnych budynków gospodarczych występujące w inwentarzu miasta Białegostoku, 1772. Teką 107, s. 1-181 passim. W tabelach opracowanych przez J. Glinkę na podstawie inwentarza miasta Białegostoku z r. 1772 wśród danych odnoszących się do zabudowań w tym mieście uwzględniono liczbę budynków gospodarczych i kramów, stanowiących własność poszczególnych mieszczan, 1772. Teką 110, s. 1-109 passim.
- Opisy budynków gospodarczych wraz z otoczeniem na folwarkach białostockim i wysokostockim, według inwentarza z r. 1772. Teką 116, s. 1-5, 22-23.
- Opisy budynków gospodarczych przy pałacu i na folwarku białostockim według inwentarza z r. 1772. Teką 141, s. 71-75, 78-80, 84, 85, 88-92, 94, 96-102, 105.
- Wzmianki o remontach budynków gospodarczych w dobrach białostockich w ciągu r. 1773 prowadzonych pod kierunkiem architekta Sękowskiego, 1773. Teką 316, s. 62.
- Raport o inwestycjach poczynionych w folwarku trzywieskim /starostwie bielskim/, w zakresie budynków gospodarczych oraz o dalszych zamierzeniach w tym względzie, 1779. Teką 316, s. 9-10.
- Wzmianki w raportach tamtejszego oficjalisty o budynkach folwarcznych, w Trzywieży i Machnatem oraz o dwóch młynach deptakach, 1795. Teką s. 19.
- **Budynki myśliwskie.** Opis budynku myśliwskiego w Dojlidach obejmuje sam budynek od zewnątrz i od wewnątrz, spis ruchomości służących do polowania, a ponadto stajnię, psiarnię, i sieciarnię, 1772. Teką 142, s. 1-3.
- W r. 1758 przebudowuje się bażantarnię w Białymstoku. Są przy niej są sadzawki, 1758. Teką 397, s. 27, 28, 30, 34.
- Przy bażantarni w Białymstoku zatrudniony jest bażantnik. W jej sprzątaniu bierze udział 40 ludzi, 1760. Teką 328, s. 10-13.

- Opis dworku znajdującego się w bażantarni białostockiej w lasku oraz ruchomości, które są w dworku, meble, obicia, obrazy, figurki itd., 1772. Teki 107, s. 176-181; Teki 141, s. 98-102.
- Wzmianka o naprawie kaskady w bażantarni białostockiej i grobelki koło pstrągami, 1789. Teki 316, s. 76.
- Wzmianki o ustawieniu mostków kamiennych na terenie bażantarni w Białymstoku, a także-lawek „do teatrum”, 1790. Teki 316, s. 82.
- Naprawa dachu łazienki w bażantarni białostockiej, który się zapadł, 1792. Teki 372, s. 15, 17.
- Wzmianka o zamiarze Andrzeja Karwowskiego wydzierżawienia bażantarni w Białymstoku, gdyż jest to lokal obszerny odpowiedni na magazyn towarów i mieszkanie, 1804. Teki 315, s. 233.
- Notatki Glinki z oględzin w r. 1938 miejsca w Białymstoku, gdzie za czasów Branickich istniała bażantarnia. Teki 241, s. 6.
- Opis zabudowań kuropatwiarni białostockiej w inwentarzu z r. 1772. Teki 107, s.171, 172; Teki 141, s. 94.
- Wzmianka o potrzebie naprawy płotu przy psiarni w Dojlidach, 1739. Teki 358, s. 10.
- Opis psiarni przy folwarku w Dojlidach obejmuje budynek psiarni, ruchomości należące do psiarni oraz pomieszczenia na psi szpital zamienione w budynku myśliwskim, kuchnię i sadzawkę do pławienia psów, 1772. Teki 142, s. 1-3.
- Spis sprzętu w psiarni białostockiej według inwentarza z r. 1772. obejmuje konie, ich kulbaki i uzdy, naczynia służące do karmienia psów /kotły, szafliki itp./, smycze, sfory i obróżki oraz kagańce, a ponadto sieci, parkany, straszydła i kolec i in. rzeczy służące do polowania. Opisy są lakoniczne, często przedmiot opisywany nie został opatrzony żadnym określeniem. Teki 155, s. 52, 53; Teki 156, s. 7, 8.
- Opis budynku sieciami przy zabudowaniach myśliwskich w Dojlidach, 1772. Teki 142, s. 1.
- J. Kl. Branicki w swej rezolucji na suplikę mieszczan białostockich podkreśla ich obowiązek reperowania parkanu wokół zwierzyńca w Białymstoku, 1737. Teki 122, s. 2.
- Zwierzyniec danieli w Białymstoku uprawia się, 1738. Teki 342, s. 13.
- Urządzenie otoczenia m.in. zwierzyńca danielego, 1739, 1752. Teki 358, S. 2, 4-6, 21.
- W inwentarzu J. Kl. Branickiego z r. 1745 dla magistratu białostockiego m.in. Istnieje dyspozycja, aby burmistrz Białegostoku co miesiąc sprawdzał parkan na około zwierzyńca i kazał go naprawiać. Teki 121, s. 13.

- Zwierzyniec w Konstantynowie ma być połączony z tamtejszym ogrodem, 1746. Teki 356, s. 3.
- Przeciąganie rur do fontann w Białymstoku aż do bramy murowanej przy zwierzyncu, 1750. Teki 358, s. 18.
- Doprowadzenie wody ze zwierzynca danieliego w Białymstoku do instalacji wodnych przy pałacu, 1753. Teki 358, s. 26, 29.
- Sprowadzanie rur żelaznych do zwierzynca w Białymstoku, 1763. Teki 328, s. 20, 21.
- Opis w inwentarzu pałacu białostockiego wraz z otoczeniem zwierzynców jeleniego i danieliego przy tym pałacu, 1772. Teki 141, s. 80, 85-88.
- Wzmianka o naprawianiu waz i posągów „do zwierzynca naprzeciw pałacu” białostockiego, 1777. Teki 316, s. 41.
- Wzmianka o zakładaniu sadzawki w zwierzyncu danielim w Białymstoku, w ogrodzie dla drobiu, 1788. Teki 316, s. 13.
- Naprawa bramy tryłażowej i nowego upustu wody przy zwierzyncu dużym w Białymstoku, gdzie są jelenie, 1792. Teki 372, s. 15, 19v.
- Wypisy z inwentarza 1837 zawierające opisy zwierzynca górnego i dolnego przy pałacu białostockim z uwzględnieniem rozplanowania punktów widokowych, ogrodzenia i budynków na terenie, także ze wzmiankami o budynkach już nieistniejących, s. 29-31 i stawów s.36. Ponadto wypisy z korespondencji władz rosyjskich z tegoż roku o planach likwidacji zwierzynca, w którym znajdują się jeszcze danielie, s. 40. Teki 191, s. 29-31, 36-40
- **Stajnie, maneże, wozownie.** Opisy stajni przy zamku w Tykocinie /1698 1715, 1729/ oraz wzmianka o jej spaleniu w r. 1734. Teki 278, s. 52, 78, 97, 101, 88.
- Architekt Klemm ma nadzór /nad budową ?/ stajni murowanej w Białymstoku, 1737. Teki 342, s. 5.
- Przy pałacu Branickich w Warszawie jest stajnia murowana oraz Stajenka drewniana, 1750. Teki 320, s. 37, 46.
- Stajnia dla Greków ma być budowana w Białymstoku na terenie ogrodów blecharza, obawa blecharza przed pożarem w związku z projektowanym pokryciem stajni słomą /1750 ?/. Teki 315, s. 66.
- Wymierzanie w Białymstoku placu pod budowę stajni dla Greków inaczej zwanej też stajnią jarmarkową. Bliższe dane co do projektu tego budynku. 1750. Teki 358, s. 15, 17, 18.
- Stajnię jarmarkową w Białymstoku kryje się słomą, stoi ona w pobliżu kanałów, 1750. Teki 362, s. 1.

- Snycerz zrobił do murowanej stajni w Białymstoku nową głowę końską, z której woda tryska, bo dawna zgniła; wygląd stajni po remoncie, 1752. Teką 358, s. 20, 21.
- Przebudowa i rozbudowa stajni w Stołowaczu, szczegóły dotyczące zaopatrzenia w przybory do czyszczenia koni, 1755. Teką 349, s. 3-6, 9. J. H. Klemm dogląda budowy stajni w Stołowaczu, 1755. Teką 339, s. 5, 7, 8.
- Wzmianka o potrzebie reperacji stajen, które są przy murze ogródka na terenie pałacu Branickich na Podwalu w Warszawie, 1756. Teką 345, s. 9, 9v. Wzmianka o reperacji stajenek przy pałacu warszawskim Branickich, 1772. Teką 316, s. 42. Teką 377, s. 3.
- Wzmianki o tym, że przy dworku na Pradze w posesji Branickich jest stajnia na 24 konie, zdewastowana przez wojsko moskiewskie, obecnie remontowana, 1772. Teką 377, s. 2, 3.
- Wzmianki o korzystaniu przez Iz. Branicką ze stajen przy pałacu podczaszego litewskiego w Warszawie, 1772. Teką 377, s. 2, 3.
- Wzmianka o budowie stajni przy pałacu warszawskim Branickich, 1780. Teki 369, s. 6.
- Budowa maneżu w Stołowaczu dobiega końca, 1753. Teką 358, s. 27.
- Wzmianki o przygotowywaniu drzewa do budowy maneżu w Białymstoku i o trwaniu budowy. Według koncepcji architekta Klemma maneż w Białymstoku ma być wariantem maneżu w Stołowaczu, 1758. Teką 315, s. 240; Teką 328, s. 6; Teką 339, s. 15.
- Wzmianka o pilastrach maneżu białostockiego, 1763. Teką 328, s. 22.
- Opis budynku „rasztuby” w Dojlidach wypisany z inwentarza tych dóbr z r. 1772. Teką 260, s. 3.
- Opis budynku rajtżuli wypisany z inwentarza białostockiego, 1772. Teką 107, s. 40, 41.
- Budynek rajtżuli białostockiej został w r. 1769 przerobiony na szkołę, 1789. Teką 316, s. 76.
- Opia wozowni przy zamku w Tykocinie, 1715, 1718, 1729. Teką 278, s. 76, 98.
- Nowa wozownia ma być zbudowana przy pałacu Branickich na Podwalu obok dawnej wozowni a to w związku z zakupem nowych karet, 1749. Teką 320, s. 25.
- **Holendernie.** Wzmianka o istnieniu holenderni w Choroszczy, 1748. Teką 358, s. 11.
- Budowa „krowiarni” w Białymstoku, 1758. Teką 362, s. 8.
- **Pstragarnie.** Odpis aktu zamiany mocą którego hetman J. Kl. Branicki bierze od klasztoru bazylianów w Supraślu grunt ze źródłem dobry na pstragarnie w Bacieczkach /? baciecki/, a w zamian daje część stawu w Krupnikach w dobrach choroskich /opis granic/, 1744. Teką 105, s. 4, 5.
- Opis pstrągami białostockiej, 1772. Teką 107, s. 175-176; Teką 141, s. 97-98.

- Notatki Glinki z oględzin w 1938 r. miejsca dawnej pstrągami Branickich w Białymstoku zwanego jeszcze wówczas jako „Pstrągarnia”. Teką 241, s.3.
- **Cieplarnie**, figarnie, oranżerie, pomarańczarnie, szklarnie.
- Wzmianka o dwóch pomarańczarniach znajdujących się w Wilanowie w r. 1748. Teką 320, s.2
- Wzmianka o istnieniu oranżerii w Wolczynie, 1748. Teką 320, s. 2.
- Drzewa morelowe i brzoskwiniowe mają być przechowywane w figarni białostockiej, 1748. Teką 358, s. 13.
- Wzmianki o wykonaniu na zamówienie basenów kamiennych dla pomarańczarni białostockiej, 1752. Teką 320, s. 51, 52, 73, 76, 77v, 79, 79v, 81-82v.
- Wzmianki o pracach w pomarańczarni białostockiej i przed nią /malowanie/, o sprowadzaniu waz do drzewek lauowych i pomarańczowych i o stratach, jakie wyrządziła zima wśród drzewek pomarańczowych w pomarańczarni, podczas gdy drzewka te w cieplarni /glashauzie/ przezimowały dobrze, 1752, 1759. Teką 341, s. 6, 7.
- Wszystkie prace do „glaszanszu” /szklarni/ w Białymstoku zostały ukończone, 1753. Teką 358, s. 25.
- Opadanie owoców i liści z drzew, 1754 /S. 37/, wskazówki Branickiego do wietrzenia oranżerii białostockiej w związku z niepokojącymi objawami, jak opadanie owoców i liści z drzewek tam przechowywanych, 1754. Teką 342, s. 37, 39.
- Sprowadzanie blachy do urządzeń w pomarańczarni, przygotowywanie okiennic do szklarni; ogrodnik białostocki twierdzi, że drzewka w oranżerii są piękne, 1754, 1755. Teką 358, s. 43, 47.
- Ogródnik cieszy się, że w pomarańczarni białostockiej wszystko dobrze idzie, liście z drzewek nie opadają, 1755. Teką 362, s. 6.
- Opatrywanie na zimę figami białostockiej, 1757. Teką 397, s. 17.
- Przebudowa pomarańczarni w Białymstoku według abrysów /Jana Sękowskiego ?/, informuje co do wysokości projektowanego budynku o sposobie ogrzewania, rozmieszczenia drzwi itp., 1763. Teką 357, s. 10-12.
- Oranżerie przy pałacu białostockim - wielka z roślinami cieplarnianymi /s. 71-74/ i mała na kwiaty /s. 75/ opisane w inwentarzu z r. 1772. Opis oranżerii wielkiej zawiera dane o budynku i spis roślin w niej znajdujących się, oranżeria mała scharakteryzowana w jednym zdaniu, wielka wzmianka poświęcona jest figarni w oranżerii. Teką 141, s.71-75.
- Wzmianka o budowie figarni klasztornej w Białymstoku i o zgłoszeniu przez ogrodnika Rychtera potrzeby naprawy kanałów w szklarni /glashauz/ i cieplarni /treibhauz/, 1775, 1776. Teką 375, s. 8, 18.

- Pomarańczarnia w Białymstoku służy chwilowo jako budynek szkolny, 1796. Teką 315, s. 245.
- Wzmianka o materiałach dotyczących wywozu roślin z oranżerii białostockiej w r. 1830. Teką 187, s. 6.
- Notatki z korespondencji władz rosyjskich w sprawie ewentualnej przebudowy oranżerii białostockich, decyzji ich likwidacji oraz podziału roślin między rezydencje cesarskie, 1832-1836. Teką 186, s. 10-13.
- Opis oranżerii przy pałacu białostockim w inwentarzu z r. 1837 uwzględnia rozplanowanie budynku, wspomina o jego ogrzewaniu, pomija natomiast same rośliny. Teką 191, s. 22-24, 42.
- Raporty o sprzedaży wszystkich roślin z oranżerii i cieplarni przy pałacu białostockim przez władze rosyjskie na licytacji 1847 r. Teką 95, S. 3.
- **Spichlerze, lodownie, szopy.** Opis spichlerzy przy zamku w Tykocinie /1715, 1718, 1729/ oraz wzmianka o ich spaleniu w r. 1734. Teką 278, s. 78-80, 85, 88, 100-103.
- Wzmianka o budowie spichlerza w Tykocinie, 1753. Teką 358, s. 27.
- W Tykocinie znajduje się spichlerz zabłudowski dla obsługi handlu splanego z dóbr radziwiłłowskich, 1754. Teką 315, s. 227.
- J. Kl. Branicki ma spichlerz na zboże na Pradze, 1757. Teką 360, s. 16.
- Wypis z listu Iz. Branickiej dotyczącego pomysłu ufundowania w Białymstoku magazynu zbożowego oraz wzmianka o istnieniu tego magazynu w r. 1774. Teką 195, s. 5, 6.
- Spichlerz przy klasztorze ss. Miłosierdzia w Białymstoku ma być podpiwniczony, 1790. Teką 316, s. 80, 81.
- Budowa spichlerza przy porcie rzeczonym w Żółtkach /1791/ i gromadzenie w nim zboża /1792/. Teką 316, s. 46; Teką 368, s. 4; Teką 372, s. 9.
- W dobrach białostockich okazują się spichlerze włościańskie na przednówku puste, rzekomo z powodu kontrybucji dla wojsk moskiewskich i Iz. Branicka czuje się zmuszona dokupić zboża dla ludzi, 1794 jej wskazówki co do zaopatrywania spichlerzy. Teką 368, s. 5.
- Opis inwentarzowy dwóch spichlerzy żydowskich w Orli, 1795. Teką 270, s. 4.
- Odbitka artykułu St. Świszczowskiego o lamusie w Branicach zbudowanym około r. 1600 oraz notatki z tego artykułu. Teką 96, s. 47; Teką 251, s. 1-8.
- Przy pałacu warszawskim Branickich jest lodownia, 1751. Teką 320, s. 48, 50.
- Wzmianki o sprowadzaniu lodu do lodowni w Białymstoku i Choroszczy, 1752. Teką 358, s. 21, 22.

- Wskazówki J. Kl. Branickiego co do urządzenia lodowni i piwnicy w Piasecznie, 1763. Teka 348, s. 5.
- Marszałek Fr. Bieliński protestuje przeciwko wystawianiu - wbrew przepisom przeciwpożarowym - szopy drewnianej przy pałacu Branickich na Podwalu w Warszawie, 1756. Teka 315, s. 252. Szopę stawia się przy pałacu Branickich na Podwalu, 1756. Teka 345, s. 17.
- Opis szopy drewnianej żydowskiej w Orli, 1795. Teka 270, s. 4.
- **Piekarnia**. Opis piekarni przy zamku w Tykocinie, 1715, 1718, 1729. Teka 278, s. 78, 101.
- **Skarbiec**. Za budowę skarbcza murowanego /w niewiadomej miejscowości/ należy się mularzowi 3000 zł około 1778 r. Teka 316, s. 21.

V. PARKI, OGRODY, ARCHITEKTURA OGRODOWA

1. Parki, ogrody

- Ogród przy pałacu w Zabłudowie i sad wraz ze zwierzyńcem zostały otoczone parkanem. Ogrodnik przysłany przez Bogusława Radziwiłła z Prus ma na nowo urządzić ogród obecnie po większej części pusty i zarosły, a po kilku miesiącach nadzoru ma wyjechać do Słucka zostawiwszy ogród pod opieką przyuczonego poddanego, 1664. Teka 290, s. 29, 30.
- Holender jest naczelnym ogrodnikiem ogrodów pałacowych w Białymstoku XVIII w. Teka 412, s. 3.
- J. Kl. Branicki ocenia krytycznie plantę niewiadomego ogrodu przesłaną mu przez J. Kurdwanowskiego, 1728. Teka 342, s. 1, 1v.
- Wzmianka o ozdabianiu ogrodu w Wysokimstoku, 1732. Teka 342, s. 3.
- Raporty dotyczące m.in. prac ogrodniczych i budowy altanek na terenie ogrodów białostockich, 1738, 1739. Teka 342, s. 3-13, 18, 18v, 21. Teka 358, s. 1, 2, 4-10. Dyspozycje J. Kl. Branickiego co do następujących prac: uzupełnianie szpaleru, podsadzanie bzu i rodzynek, naprawa parkanów i zasłon dla brzoskwiń i moreli, 1741. Teka 342, s. 26.
- Ogród w Konstantynowie był urządzany przez K. Sedlnickiego podskarbiego wielkiego koronnego, 1746, 1747, 1749. Teka 356, s. 2-4.
- Ogród przy pałacu mościskim był zakładany w r. 1746 na sposób włoski z polecenia starosty mościskiego J. Kl. Branickiego. Teka 315, s. 28.

- Architekt Klemm ma zaprojektować ogród przy pałacu M. Sapiehy w Warszawie, 1747. Teki 315, s. 192.
- Dyspozycje do sadzenia drzew w Białymstoku oraz przechowywania drzew morelowych i brzoskwiniowych w figarni przez okres zimy, 1748. Teki 358 s. 11, 13.
- Raporty m.in. o pracach w ogrodzie pałacowym w Choroszczu, 1748. Teki 358, s. 11-13.
- Wzmianka o ogrodzie Branickich przy Nowym Świecie w Warszawie, 1748, Teki 285, s. 76.
- Dla wykonania abrysu plany ogrodu przy pałacu Branickich na Podwalu w Warszawie zostaje żołnierz, 1748. Teki 320, s. 1.
- Zakładanie parterów i inne prace w ogrodzie przy pałacu Branickich na Podwalu w Warszawie prowadzi się wg plany przez architekta Klemma i ogrodnika, który „dogląda ogrodu wielkiego na Nowym Świecie”, 1748. Teki 339, s. 1.
- Notatka o poszukiwaniu ogrodnika do Białegostoku, 1749. Teki 315, s. 14
- Zakładanie rynien dla odpływu wody, w ogrodzie kuchennym w Białymstoku, 1749. Teki 320, s. 1.
- Raporty m.in. o pracach przy urządzeniu parku pałacowego w Choroszczu, 1749. Teki 320, s. 1, 2; Teki 350, s. 1.
- Wzmianki o pracach w ogródku przy pałacu Branickich na Podwalu w Warszawie, 1749, 1750. Teki 320, s. 8, 11, 13, 14v, 15, 16, 38, 40, 41, 42.
- Raporty o pracach ogrodniczych przy planowaniu parterów w parku pałacowym w Białymstoku, ich powiązaniu z fontannami i rzeźbami, a także o uprawianiu zagonów i porządkowaniu uliczek w ogrodzie przy kaplicy św. Rocha, 1750. Teki 358, s. 14, 18.
- Raporty o pracach ogrodniczych w Choroszczu, 1750. Teki 358, s. 13-19.
- Relacje o przebiegu prac, prowadzonych w ogrodzie pałacowym w Białymstoku, składane przez Józefa Kurdwanowskiego J. Kl. Branickiemu, 1752-1763. Teki 341, s. 6-9, 11.
- Raporty o pracach ogrodniczych, a także o ozdabianiu ogrodu pałacowego w Białymstoku rzeźbami, trylżami, fontannami itp., 1752. Teki 358, s. 20-23.
- Wskazówki J. Kl. Branickiego co do sadzenia drzew w ogrodzie pałacowym w Mościskach, 1752. Teki 321, s. 7, 8.
- Ogród w Radzynie. Wypis z listu, w którym E. Potocki prosi J. Kurdwanowskiego o przesłanie mu plany ogrodu pałacowego radzyńskiego, która ma już być gotowa, 1752. Teki 315, s. 254, Planę gotową w abrysie ma przesłać pocztą lwowską J. Kurdwanowski Eustachemu Potockiemu, 1752, Teki 396, s. 5.

- Ogrody bernardynów i kapucynów w Warszawie wymieniane jako miejsca do wywożenia góry śmieci przed pałacem Branickich na Podwalu, 1752. Teki 320, s. 59-60.
- Wzmianki o różnych pracach przy uprawianiu ogrodu w Wysokimstoku, 1752, 1753. Teki 358, s. 23, 31.
- Drzewka i nasiona do ogrodu białostockiego sprowadzane są z Lipska, 1753, Teki 320, s. 160, 163. Wzmianki o urządzaniu parku pałacowego, 1753, Teki 358, s. 25, 33.
- Ogród w Choroszczu. Wzmianki o darniowaniu stawów, nawożeniu ogrodu, przygotowaniach do sadzenia drzew i szpalerów, 1753. Teki 358, s. 26. Roboty grabarskie przy parku pałacowym prowadzone są pod nadzorem komisarza Wojnarowskiego, 1753. Teki 362, s. 3.
- Przy dworku w Tarchominie istniały dwa ogrody: mały ozdobny i duży użytkowy z figarnią, 1753, 1754. Teki 320, s. 162, 177.
- Raporty dotyczące m.in. uprawy ogrodu przy dworku dzierżawionym przez Branickich aa Pradze w Warszawie, 1753-1756. Teki 315, s. 318; Teki 345, s. 12; Teki 360, s. 2, 6, 8.
- W pomarańczarni białostockiej znajdują się owocujące drzewka pomarańczowe, 1754. Teki 341, s. 7.
- Wzmianki o sadzeniu drzew przez architekta Sękowskiego w nowych ogródkach w Choroszczu i o zmarznięciu części drzew owocowych w Wysokim Stoku, 1754. Teki 341, s. 8.
- J. Kl. Branicki zarządza, żeby ogród w Białymstoku wyrównać, oczyścić, rury wodociągowe posadzać pod kierunkiem Ricaud de Tirregaille i Sękowskiego, 1754. Teki 342, s. 35, 38.
- J. Kl. Branicki wini architekta Sękowskiego o nienależyty dozór w związku z opadaniem liści i owoców w pomarańczarni /białostockiej/, wymarzeniem drzew owocowych w Wysokim Stoku, niewiadomą jeszcze sytuacją „Pod Świętym Rochem”, 1754. Teki 342, s. 37.
- Uwagi J. Kl. Branickiego w związku z opadaniem owoców i liści z drzewek w pomarańczarni pałacowej w Białymstoku, 1754. Teki 342, s. 37, 39.
- Różne prace ogrodnicze w Choroszczu, 1754. Teki 358, s. 37.
- Ogród w Radzynie. Pracują nad nim Fontana i Redler, 1754. Teki 320, 201, 224, 225. Wzmianki w pracach Fontany przy urządzaniu tego ogrodu 1754. Teki 332, s. 6; Teki 348, s. 3.
- Notatka o listach do E. Potockiego cześnika koronnego od Osińskiego, ogrodnika w sprawie prac przy urządzaniu ogrodu w Radzynie, 1754. Teki 430, s. 1.
- Wzmianki o wymarzeniu niektórych drzew owocowych w Wysokim Stoku, 1754 Teki 341, s. 8; Teki 342, s. 37.

- Sadzenie drzew w Choroszczu i Białymstoku pod kierunkiem miejscowych ogrodników, 1755. Teki 362, s. 9, 10.
- J. Kl. Branicki sprowadza drzewka francuskie do ogrodu pałacowego w Białymstoku, 1755. Teki 315, s. 71. Ogród białostocki twierdzi, że drzewa w oranżerii pałacowej są piękne, 1755. Teki 358, s. 47; Teki 362, s. 6,
- Wypisy z raportów Kaspra Du Chaine, składanych J. Kl. Branickiemu o przebiegu różnych prac w Białymstoku m.in. w ogrodzie w r. 1755. Teki 315, S. 48, 49.
- Ogród w Choroszczu. Sadzenie drzew pod kierunkiem miejscowych ogrodników, 1755. Teki 362, s. 9, 10.
- Wzmianka o wznoszeniu muru oddzielającego ogród w Radzynie od podwórza i o budowie schodów drewnianych i tryliży, 1755. Teki 431, s. 2, 4.
- Wzmianki o pracach prowadzonych pod kierunkiem architekta Fontany w ogrodzie w Radzynie: murowanie kanału, przygotowywanie przez stolarzy gradusów i tryliży, budowa pawilonu nad stawem, 1755. Teki 431, s. 4, 5.
- Wzmianka o ogródku przy paradnych pokojach pałacu Branickich na Podwalu w Warszawie, 1755. Teki 320, s. 222a.
- Abrys kanapy w ogrodzie w Wołczynie robi J. H. Klemm dla J. Kl. Branickiego, choć nie widzi w niej „nic osobliwego”, 1755. Teki 339, s. 5, 6.
- Wzmianka o ogródku przed apartamentami dolnymi pałacu białostockiego zwanymi łazienką, 1756. Teki 300, s. 3.
- Raporty o pracach ogrodniczych w Białymstoku, 1756-1758. Teki 397, s. 1-4, 7, 13, 14. 17, 19, 20, 23, 28, 29, 32, 33, 35-37.
- Raporty dotyczące m.in. prowadzenia ogródka przy dworku dzierżawionym przez Branickich na Pradze w Warszawie, 1756, 1757. Teki 315, s. 318; Teki 360, s. 2, 6, 8.
- W ogrodzie praskim Branickich nie ma owoców tylko warzywa, a w ogrodzie warszawskim „co od Panów Hiżów” są piękne owoce: gruszki, śliwki, jabłka, winogrona, morele, brzoskwiń niewiele, melony a także warzywa i włoszczyzna, 1756. Teki 345, s. 12.
- Ogród przy pałacu warszawskim Branickich ma osobnego ogrodnika, inny ogrodnik pracuje przy dworku na Pradze, 1757. Teki 360, s. 8.
- Ogród w Wysokimstoku. Opatrywanie na zimę drzew i krzewów przez ogrodników pałacowych białostockich, 1757. Teki 397, s. 17.
- Sadzenie drzew i planowanie w Białymstoku na drodze ku kaplicy św. Rocha pod kierunkiem ogrodnika z Dobrzyniewa, 1758. Teki 315, s.
- Dyspozycja J. Kl. Branickiego aby poprzecinać wierzby naprzeciw altanki chińskiej w ogrodzie w Choroszczu, 1758. Teki 315, s. 239.

- Planta m.in. ogrodu w Choroszczy znajduje się u Ricaud de Tirregaille, 1758. Teki 339, s. 11, 12.
- Wzmianka o stawianiu parkanu wokół ogrodu włoskiego w Hołowiesku, 1759. Teki 315, s. 169.
- Sadzenie drzew w dobrach białostockich, 1760. Teki 328, s. 11-14. - Sadzenie drzew m.in. w Choroszczy, 1760. Teki 328, s. 11-14.
- Ogród w Białymstoku. Notatka o liście do J. Kl. Branickiego od kanonika Hempla, przedsiębiorcy z Suchedniowa, który zajmował się w r. 1763 naprawą instalacji obsługującej fontanny pałacowe /wymiana rur drewnianych na żelazne/. Teki 315, s. 87.
- Sadzenie drzew w Białymstoku, 1763. Teki 328, s. 27.
- Wzmianki o wskazówkach i nakładach poczynionych przez J. Kl. Branickiego w celu urządzenia ogrodu w Piasecznie, 1763, 1764. Teki 315, s. 213; Teki 348, s. 5.
- W dobrach Branickiego trwają sezonowe prace ogrodników, sprowadzanie i rozdawanie im nasion, sadzenie drzew owocowych ze szkółki w Hołowiesku, szczepienie drzew; projektuje się ponadto budowę oranżerii, 1763, Teki 328, S. 20, 21, 22, 23, 25.
- Architekt Klemm ma przywieźć z Warszawy abrys ogrodu księżny wojewodziny ruskiej w niewiadomej miejscowości, 1763. Teki 328, s. 22.
- Notatka o listach do J. Kl. Branickiego od Józefa Głuszyńskiego ogrodnika mościskiego ze skargami na tamtejszego ekonomę, 1766. Teki 315, s. 80.
- Wskazówki C. G. Knackfusa dla ogrodnika białostockiego co do metody sadzenia drzew większych przy kaskadzie w Białymstoku oraz realizacja tych, wskazówek, 1767. Teki 315, s. 116.
- Opisa ogrodu w Choroszczy oraz wzmianki o ogrodzie wysokostockim w pamiętniku hr. Lehndorffa /drukowanym/ z r. 176?. Teki 97, s. 16, 18, 19.
- Wzmianki o ogrodach i ogródkach w inwentarzu miasta Białegostoku przy opisach posesji w mieście wyjątkowo dokładniejsze dane o ogrodzie /S. 120/, także wzmianki o zadrzewieniu miasta /bulwarach/, 1772. Teki 107, s. 1-181 passim.
- Wzmianki o ogrodach i zadrzewieniu przy opisach poszczególnych folwarków w inwentarzu dóbr białostockich, 1772. Teki 116, s. 1, 3, 5, 22.
- Opisy ogrodów i terenów spacerowych wokół pałacu w Białymstoku, 1772. Teki 141, s. 65-79, 94, 95.
- Opis ogródka przy pałacu Branickich na Podwalu w Warszawie, 1772. Teki 285, s. 25.
- Opis ogrodu ozdobnego i owocowego przy pałacyku wysokostockim, 1772. Teki 141, s. 104, 105.

- Ogrodnik białostocki dosadza drzewa w Białymstoku na ulicach „ku Nowemu i na Nowolipiu”, 1773. Teką 316, s. 29.
- Raporty o różnych pracach w ogrodach pałacowych w Białymstoku, 1773-1777. Teką 375, s. 2, 3, 5, 8, 18, 23.
- /Ogród ?/ w Stołowaczu. Z drzew zasadzonych na dziedzińcu przyjęło się tylko 60, 1773. Teką 375, s. 7.
- Wzmianka o sadzeniu /„sianiu”/ kartofli w ogrodzie przypałacowym w Białymstoku, ok. 1774-1779. Teką 315, s. 287a.
- Pomarańcze /z oranżerii białostockich/ słodkie wysyła się Iz. Branickiej, a gorzkie /ok. 600 sztuk/ sprzedaje się, 1777. Teką 370, s. 8, 9.
- Ogród w Hołowiesku, Wzmianka o sadzeniu szpaleru na dziedzińcu i koło sadzawki, 1777. Teką 316, s. 41.
- Ogrodnik Rychter zakłada w Wysokimstoku szkółkę drzew śliwowych, 1778. Teką 316, S. 42.
- Iz. Branicka gani ogrodników w Wysokimstoku i Stołowaczu za nie dosyć dochodowe prowadzenie ogrodów, poleca dawać ogrodnikom 25% czystego dochodu celem zachęcenia ich do wydajniejszej pracy. Chwali jedynie Rychtera ogrodnika białostockiego, który prowadzi ogród niedochodowy, za piękne utrzymanie tego ogródka, 1780. Teką 317, s. 12.
- Notatka o świadectwie ogrodniczym wydanym przez ogrodnika białostockiego Jana Richtera Adamowi Scheibe, 1783. Teką 95, s. 14.
- Wzmianka o brukowaniu kanałów w parku choroskim pod kierunkiem Rychtera /ogrodnika/, 1788. Teką 316, s. 13.
- Wzmianka o reperacji parkanu przy ogrodzie w Wysokimstoku, 1789. Teką 372, s. 3.
- Raport o schwytaniu żołnierza, sprawcy uszkodzenia /odpiłowania rąk/ posągów gladiatorów w ogrodzie pałacowym w Białymstoku, 1790. Teką 316, s. 72. Odpis oświadczenia ogrodnika Rychtera w sprawie zapłaty snycerzowi za dorabianie rąk gladiatorom w ogrodzie górnym, 1791. Teką 315, s. 339. Snycerz ze Złotorii, który wykonał figury kamienne w ogrodzie górnym pałacowym zostaje zaangażowany do naprawy tych figur, którym poutraćano ręce, 1791. Teką 372, s. 8.
- Wzmianka o podwodach, które mają być dostarczone ogrodnikowi Richterowi w Białymstoku do wożenia drzewek i ziemi pod nie, 1792. Teką 316, s. 47.
- Ogrody w Białymstoku w opisie Fr. Seulca /Polska roku 1793 według podróży Fr. Szulca, Warszawa 1899/. Teką 97, s. 21-23.
- Ogrodnik ogrodu Saskiego w Warszawie wyszukuje czeladnika dla p. Rychtera /ogrodnika białostockiego/, wzmianka o płacy wyznaczonej czeladnikowi w umowie, 1793. Teką 373. s. 5, 9.

- Wzmianka o ogrodzie przy pałacyku w Pilicy, 1796. Teki 373, S. 40; Teki 374, s. 1.
- Wzmianki w pamiętnikach H. Kownackiego, O ogrodach w Choroszczy, Kocku, Międzyrzecu, Opolu i Wysokim Stoczku, 1798. Teki 97, s. 43} Teki 419a, s. 27, 31, 32.
- Ogrody w Białymstoku w opisie pamiętnikarza W. Coxe'a „Travels in Poland, Russia and Denmark”, London 1802. Teki 97, s. 37.
- Wzmianka o materiałach dotyczących wywozu roślin z oranżerii białostockiej, w r. 1830. Teki 187, S. 6.
- Notatki z korespondencji władz rosyjskich w sprawie ewentualnej przebudowy oranżerii białostockiej, decyzji ich likwidacji oraz podziału roślin między rezydencje cesarskie w Carskim Siole, Warszawie i Wilnie. Wzmianki o pracach w parku przy naprawie mostka, altanek itp., 1832-1836. Teki 186, s. 10-13.
- Wzmianka o ogrodzeniu, ogrodu pałacowego w Siemiatyczach, 1834. Teki 449, s. 2.
- Dyrektor Ogrodu Botanicznego w Warszawie Szubert udaje się do Białegostoku w związku z decyzją władz o przewiezieniu do ogrodów lazienkowskiego i belwederskiego części roślin z oranżerii białostockiej, 1836. Teki 186, s. 11-13.
- Część roślin z oranżerii białostockich ma być przewieziona do niewiadomego ogrodu pałacowego w Wilnie, 1836. Teki 186, s. 12, 13.
- Opisy w inwentarzu z r. 1837 parku górnego i dolnego przy pałacu białostockim /rozplanowanie roślin, rzeźb, stawów i kanałów itp./. Teki S. 10, 22-29, 31, 36-38.
- Informacje o rozplanowaniu parku pałacowego w Białymstoku za czasów Branickich oraz o zmianach, jakie nastąpiły w tym względzie w latach 1841-1891 tj. od momentu utworzenia w pałacu białostockim Instytutu Panien Szlacheckich. Teki 193, s. 1-9 passim.
- Wzmianka o dokonanej przez władze rosyjskie sprzedaży wszystkich roślin przechowywanych w oranżerii i cieplarni przy pałacu białostockim, 1847. Teki 95, s. 3.
- Wspomnienia zawarte w korespondencji i notatkach J. Glinki na temat śladów dawnego założenia parkowego przy pałacu Glinków w Szczawinie wg projektu A. Idźkowskiego ok. 1827 i o urządzaniu tego parku ok. 1898 przez W. Kronenberga. Teki 433, s. 1,4, 5, 7-10.
- Opracowanie /maszynopis/ prof. M. Morelowskiego „Rzeźby z Białegostoku Leningradzie”, oparte na jego wspomnieniach z pobytu w ZSRR w latach 1922-1926 /w Polskiej Delegacji Specjalnej/, a także na literaturze drukowanej, odnoszące się do przypuszczalnego miejsca przechowywania rzeźb z parku pałacowego białostockiego oraz przybliżonych dat wywiezienia ich do Petersburga. Teki 144, s. 1-4.
- Uwagi o założeniach parku w Białymstoku a także w Choroszczy w XVIII w. i ich relikwach w XX w. zawarte w streszczeniu odczytu wygłoszonego przez J. Glinkę na posiedzeniu wileńskiego TPN w r. 1937. Tytuł odczytu: Pałac białostocki J. Kl.

Branickiego hetmana wielkiego koronnego, kasztelana krakowskiego. Architektura, parki. Teka 471, s. 38-41.

- Ogród w Choroszczy. Uwagi J. Glinki o założeniach urbanistycznych i koncepcjach architektonicznych zrealizowanych pod kierunkiem J. Kl. Branickiego w jego rezydencji choroskiej. Teka 464, s. 1-38 passim.
- Zarys dziejów i opis założenia pałacowo-parkowego w Choroszczy opracowane przez J. Glinkę w r. 1937. Teka 471, s. 40-41.
- Tekst artykułu J. Glinki, Choroszcz, letnia rezydencja hetmańska w XVIII stuleciu, /1938/. Artykuł zawiera szereg informacji odnoszących się do parku choroskiego; notatka o najważniejszych etapach budowy zespołu pałacowo-parkowego w XVIII w., s. 31. Wypisy z inwentarza 1771/1772 dotyczące budowli pałacowych i parku, s. 34-38; fotografie fot. 19-21 aha z widokiem na ruiny pałacu, fot. w r. 1937. Fot. 22-26 kanały: główny i poprzeczny z wysepką na nim, fot. w r. 1937. Fot. 27-31 grupy drzew i aleja, fot. w r. 1937. Fot. 24 i 28 opublikowane przez J. Glinkę w wym. artykule. Teka 256, s. 1-12, 31, 34-38; fot. 19-31.

2. Bramy, ogrodzenia

- Ogród przy pałacu w Zabłudowie oraz sad wraz ze zwierzyńcem zostały otoczone parkanem, 1664. Teka 290, s. 29, 30.
- Wzmianki o potrzebie naprawy zegara na bramie pałacowej w Białymstoku, 1739. Teka 358, s. 7, 8, 10.
- Wzmianka o projektowaniu bramy w Boćkach przez J. H. Klemma, 1741. Teka 315, s. 275.
- Wzmianka o bramie do pałacu Branickich na Podwalu w Warszawie umieszczonej od strony Podwala, 1749. Teka 320, s. 20.
- Brama żelazna o niewiadomym przeznaczeniu została wykonana w Gdańsku na zamówienie J. Kl. Branickiego, 1749. Teka 337, s. 3.
- Przy zwierzyńcu białostockim jest brama murowana, 1750. Teka 358, s.18.
- Budowa przymurka tj. muru oddzielającego pałac Branickich w Warszawie od ul. Miodowej, 1750. Teka 320, s. 43, 45, 46.
- Ustawienie bram ogrodowych w Białymstoku i ozdabianie ich przez snycerzy według abrysu, 1752. Teka 358, s. 20.
- Wzmianka o stawianiu parkanu „za suraską bramą koło źródła” w Białymstoku, 1753. Teka 358, s. 33.
- Wzmianki o projektach posągów na bramie pałacowej w Białymstoku przesłanych Branickiemu do akceptacji, a przeznaczonych do wykonania przez Wojciecha snycerza, 1755. Teka 362, s. 8, 10.

- Wzmianki o raportach architekta Klemma o przygotowywaniu projektu /nowej/ bramy pałacowej w Białymstoku, o abrysach rzeźb wykonywanych przez Bedlera, 1755, 1756, o przygotowywaniu placu pod budowę i zakładaniu fundamentów pod bramę i pod grupy Herkulesa, 1758. Teki 339, s. 8, 9, 12, 13.
- Wzmianka o ogradzaniu budynków przy pałacu białostockim, 1756. Teki 397, s. 2.
- Raporty dotyczące m.in. budowy nowej bramy pałacowej w Białymstoku i demontowaniu starej bramy na której znajdowała się piramida z Gryfem; architekt Sękowski odrysował tę bramę przed jej zburzeniem, 1758. Teki 397, s. 18, 20-22, 25, 26, 28, 30-34.
- Wzmianka o ogradzaniu ogrodu włoskiego w Hołowiesku, 1759. Teki 315, s. 169.
- Wzmianki w inwentarzu pałacu białostockiego wraz z otoczeniem o licznych parkanach /z bramami/ otaczających poszczególne zabudowania pałacowe i ogrody, 1772. Teki 141, s. 1-106 passim.
- Brama pałacowa w Białymstoku była naprawiana w okresie między 1772 a 1775. Teki 146, s. 1.
- Budowa muru w dolnym ogrodzie pałacowym w Białymstoku, 1773. Teki 375, s. 2.
- Wzmianki o ogrodzeniach poszczególnych części zespołu pałacowo-parkowego w Białymstoku, 1789-1792. Teki 372, s. 1, 8, 9, 19.
- Reperacja parkanu przy ogrodzie w Wysokimstoku, 1789. Teki 372, s. 3.
- Naprawa ogrodzenia parkowego, a częściowo stawianie nowego ogrodzenia ogrodu górnego przy pałacu białostockim i wielkie zniszczenie tych ogrodzeń na skutek przemarszu wojsk rosyjskich, 1792. Teki 372, s. 8, 9.
- Wzmianki o naprawianiu bramy wjazdowej do pałacu w Białymstoku i o dorabianiu nowych ozdób na nią, 1828. Teki 187, s. 3, 4.
- Opis bramy pałacowej w Białymstoku wypisany e inwentarza r. 1837. Teki 191, s. 21.
- Opis balustrady kamiennej oddzielającej park górny przy pałacu białostockim od parku dolnego, 1837. Teki 191, s. 32.
- Wzmianka o ilustracji z widokiem bramy pałacowej w Białymstoku w Wędrowcu nr 16/28/-V-1892 identycznej z rysunkiem Myszkowskiego w Kłosach w r. 1887, s. 35. Notatka o uzyskanej w r. 1937 od Zagłoby Łazowickiego wiadomości o dacie 1727 wyrytej na dzwonach zegara na bramie, s. 50. Teki 95, s. 35, 50.
- Notatka z listu proboszcza białostockiego do biskupa wileńskiego z odpowiedzią na zapytanie o dzieje Białegostoku. Ksiądz pisze, że według tradycji bramę „Gryf” wystawił J. Kl. Branicki według projektu i planu własnoręcznego króla Augusta II. Poprzednia brama była na miejscu Herkulesów /brak daty/. Teki 95, s. 11.

3. Altanki i inne elementy architektoniczne

- Dwie ryciny przedstawiające tryłaże w ogrodzie Montrouge, /1680 ?/. Teka 437, s. 4.
- Tryłaże do parku w Choroszczu wykonują według abrysu snycerze w Białymstoku, robią oni m.in. figurki dzieci i ptaków, 1750; w r. 1752 ustawia się w parku białostockim nisze tryłażowe wykonane przez snycerzy według abrysów; w r. 1753 maluje się altankę ogrodową /berso/; w r. 1754 stolarze reperują i malują tryłaże ustawione w pobliżu pałacu. Teka 358, s. 15, 17, 19, 20, 21, 25, 33, 36, 42, 43.
- Piramidy dwie, które stały naprzeciwko pałacu białostockiego rozebrano i zwieziono, 1752. Teka 358, s. 21.
- Przed gabinetem w pałacu białostockim wystawiono berceau, 1754. Teka 341, s. 7.
- Raporty dotyczące prac ogrodniczych i budowy altanek /„salka potage” i inne/ na terenie ogrodów białostockich. Teka 342, s. 3, 13, 18, 18v, 21, 24; Teka 358, s. 1, 2, 4-10.
- Altankę tryłażową buduje się w parku przy pałacu białostockim, 1755. Teka 315, s. 48, 49.
- „Sala w dolnym ogrodzie” przy pałacu białostockim. Wzmianka o jej malowaniu przez Herliczkę z pomocnikami, „Sali” w dolnym ogrodzie przy pałacu białostockim, 1755. Teka 315, s. 48, 49.
- Stolarz Szulc robi altankę w ogrodzie pałacowym białostockim, 1755. Teka 339, s. 5, 6.
- Nad kanałem w parku białostockim ma być wystawiona altanka, 1755. Teka 362, s. 6.
- W parku pałacowym w Białymstoku zbudowano altankę klatkową, altankę maluje Herliczka, 1755. Teka 362, s. 8, 9.
- Opisy altanek w parku pałacowym w Białymstoku. Opisy te obejmują niekiedy także wyposażenie wewnątrz, 1772. Teka 141, s. 65, 66, 68, 69, 76, 77, 85, 86, 94, 95.
- Wzmianki o ustawianiu i reperacjach altanek i niszy w parku pałacowym białostockim, 1773. Teka 375, s. 2, 3, 8.
- Altankę w dolnym ogrodzie pałacowym białostockim po wytynkowaniu ma malować Herliczka, 1780. Teka 369, s. 12.
- Herliczka z synem malują altankę w ogrodzie dolnym pałacowym w Białymstoku, 1781. Teka 370, s. 19.
- Altanka chińska w Białymstoku służy chwilowo jako budynek szkolny, 1796. Teka 315, s. 245.
- Wzmianka o zamiarze władz rosyjskich dokonania rozbiórki m.in. altanek w parku pałacowym białostockim, ok. 1824. Teka 187, s. 1.

- Wypisy z korespondencji władz rosyjskich w sprawie m.in. naprawy altanek w parku pałacowym białostockim, 1832-1836. Teka 186, s. 10-13.
- Architektura ogrodowa zob. też Urządzenia wodne i sanitarne / VI /.

• VI. URZĄDZENIA WODNE I SANITARNE

1. Ogólne, zbiorcze

- Notatki i wypisy z listów do J. Kl. Branickiego od Hempla kanonika, a jednocześnie przedsiębiorcy wyrabiającego w Suchedniowie rury żelazne i zajmującego się naprawą urządzeń wodnych /m.in. w pałacu warszawskim Branickich i w parku białostockim/ 1736-1763. Teka 315, s. 87.
- Raporty o zakładaniu instalacji wodnych w parku białostockim, 1750-1753. Teka 358, s. 14, 18, 21, 23, 25-30, 33.
- Wodne instalacje zakładane w Białymstoku pod kierunkiem Ricaud de Tirregaille'a pod bezpośrednim nadzorem kapitana Dessein'a: machina w zwierzyńcu do pompowania wody, sadzawka nowa od której rury doprowadzają wodę do 4 fontann w parterach, 1753. Teka 330, s. 1, 2.
- Raport Ricaud de Tirregaille'a złożony J. Kl. Branickiemu o zainstalowaniu maszyny i o podnoszeniu poziomu wody w nowym dużym zbiorniku, jego wątpliwości w związku z projektem wodospadu, 1753. Teka 353, s. 1.
- Raport o pracach przy zakładaniu instalacji wodnych w parku białostockim 1753, 1755. Teka 362, s. 3, 5-7, 10.
- Regulowanie dopływu wody do fontann ogrodowych przy pałacu białostockim prace przy pompie do ahy i do holenderni, obrabianie rur drewnianych wyrób wiaderek skórzanych „do maszyny”, 1754. Teka 315, s. 48, 49.
- Raporty dotyczące m.in. ściągania wody z piwnic pałacu Branickich w Warszawie i zakładaniu przy tym pałacu instalacji wodnych /fontanna z pompą doprowadzającą wodę do budynku/, 1754. Teka 320, s. 181-183, 185, 187, 188, 191, 193-195.
- Relacja Kurdwanowskiego o przebiegu prac przy zakładaniu rur i kopaniu sadzawki w Białymstoku i o rozmowach z prowadzącym te prace Ricaud de Tirregaille'm na temat szybszego zakończenia ich, 1754. Teka 341, s. 8, 9.
- Raporty o układaniu instalacji wodnych przy pałacu w Białymstoku, 1754, 1755. Teka 358, s. 36, 39, 41-43, 45-48.

- Wzmianka o reperacji fontanny przy pałacu Branickich w Warszawie i cenie postawionej przez burmistrza królewskiego za naprawę całej instalacji 1756. Teki 345, S. 10, 15.
- Raporty o zakładaniu urządzeń wodnych i sanitarnych przy pałacu białostockim, 1756-1758. Teki 397, s. 1-3, 5, 11, 32, 34-36.
- Notatka o listach do J. Kl. Branickiego od kanonika Hempla przedsiębiorcy z Suchedniowa, który w latach 1761-1762 naprawiał fontannę i studnię przy pałacu Branickich w Warszawie i wyrabiał rury na potrzeby instalacji wodnych. Teki 315, s. 87.
- Zakładanie fontann, kopanie sadzawek, rowów w Białymstoku, 1762 oraz wykręcanie rur drewnianych pod nadzorem księdza Hempla, 1763. Teki 328 s. 18, 22, 24-27.
- Pokwitowania opłaty należności za rury, śruby i inne części do fontanny w Białymstoku, zakupione w kuźnicy w Suchedniowie, 1763. Teki 315, s. 319, 320.
- Wzmianki w inwentarzu miasta Białegostoku o urządzeniach wodnych, takich jak studnie, pompy, wodotryski, 1772. Teki 107, s. 1, 7, 8, 172-174.
- Wzmianki w inwentarzu folwarków białostockiego i wysokostockiego, o instalacjach wodnych, jak studnie, pompy, kotły do grzania wody, 1772. Teki 116, s. 4, 5, 28.
- Opisy instalacji wodnych a także ich modeli i narzędzi używanych przy nich, znajdujące się w inwentarzu pałacu białostockiego, 1772. Teki s. 57, 64-70, 76, 77, 87, 94, 95; Teki 155, s. 16-18.
- Robotami koło kaskady przy pałacu białostockim kieruje kapitan Sękowski, 1778. Teki 370, s. 13.
- Wzmianka o reperacji pompy pałacowej w Białymstoku i kaskady w polu, 1790. Teki 316, s. 81.
- Rachunki i wyliczenia z prac wykonanych przy umocnieniach brzegów stawu pałacowego, zakładaniu mostka, zmiany rur podziemnych i ich ujścia do stawu, naprawy studni, zaopatrywania jej w pompę.
- Uwagi o stanie kanału przy pałacu, 1828-1830. Teki 187, s. 3-6.
- Opisy stawów i kanałów w parku i zwierzyńcu białostockim, ze wzmiankami o dawnych, wówczas już zniszczonych instalacjach zasilających wodą fontanny parkowe i pomieszczeniach dla łabędzi, opisy mostków i otoczenia stawów, wzmianka o zarybieniu jednego z nich, 1837. Teki 191, s. 27-29, 33, 36-38, 45.
- W r. 1849 oczyszczono stawy przy pałacu białostockim, w r. 1854 założono rury do odprowadzania nieczystości, w r. 1871 znowu oczyszczono stawy i w r. 1878 założono w pałacu instalację wodociagową opartą o staw parkowy. Teki 193, s. 7.

- Wodno-kanalizacyjne instalacje w Białymstoku: studnia, kanał murowany, rynsztok drewniany odkryte w latach 1933-1939 w czasie robót kanalizacyjnych. Notatki J. Glinki z porobionych wówczas obserwacji. Teki 137, s. 1, 3, 9.
- Notatka o odkryciu w r. 1938 rur drewnianych stanowiących część dawnej kanalizacji pałacowej w Choroszcy. Teki 137, s. 15.

2. Stawy, kanały, groble i tamy

- Architekt Bellotti chwali miejsce obrane /na rezydencję Szczuków ?/ w Szczuczynie m.in. z powodu obfitości wód, krytykuje natomiast sposób sypania tam wałów ziemnych i radzi uciec się do wskazówek Popławskiego, architekta koniuszego koronnego, wykształconego w Holandii, 1692. Teki 404, s. 1, 2.
- Prace przy zakładaniu kanałów przy pałacu w Choroszcy, 1748. Teki 358, s. 11.
- Wzmianka o darniowaniu stawów przy pałacu w Choroszcy, 1753. Teki 358, s. 26.
- Szlamowanie sadzawek w Białymstoku pod kierunkiem majstra, 1753, 1755. Teki 362, s. 3, 6.
- Poszerzanie i zakładanie kępy pośrodku stawu Antoniuka w Białymstoku przez specjalnego majstra sprowadzonego ze Szczuczyna; opinie o tym majstrze i jego dotychczasowej praktyce, 1756. Teki 362, s. 12-14.
- Wzmianka o sadzawce kilkupiętrowej i o innych sadzawkach i kanałach w parku pałacowym w Białymstoku, 1772. Teki 141, s. 76, 77, 95.
- Umacnianie kanałów w parku w Choroszcy w związku z przybojem wód w Narwi, 1760. Teki 328, s. 11, 16.
- Wzmianka o napełnianiu wodą nowej sadzawki w ogrodzie w Choroszcy, 1763. Teki 341, s. 11.
- Notatki z lustracji m.in. grobel na traktach w pow. wołkowyskim na rzece Zelwie i w pow. grodzieńskim, 1766-1784. Teki 221, s. 3, 4, 5, 7, 8.
- Opis nawadniania stawu przy młynie w Dojlidach, 1772. Teki 260, s. 4.
- Reperacja tam i mostów nakazana przez wojsko rosyjskie w hrabstwie tykocińskim, 1772. Teki 378, s. 1.
- Naprawa darni w kanale wielkim dolnego ogrodu przy pałacu białostockim 1773. Teki 375, s. 3, 5.
- Nowy kanał ma być przekopywany przy pałacu w Stołowaczu, 1773. Teki 375, s. 5, 6.
- Zakładanie w Płaskach nowej sadzawki w związku z budową browaru, 1773. Teki 375, s. 2, 7.
- W Waalkowie sypie się groblę, która wkrótce będzie gotowa, 1778. Teki 370, s. 12.

- Staw przed pałacem w Białymstoku ma być szlamowany, 1778. Teką 316, s. 42.
- Na kanale w ogrodzie białostockim pływają labędzie i jękać gęś o którą pyta specjalnie Iz. Branicka, 1780. Teką 317, s. 16v.
- Brukowanie kanałów w parku w Choroszczy pod kierunkiem Rychtera /ogrodnika/, 1788. Teką 316, s. 13.
- W parku pałacowym w Choroszczy poczęto kopać nowy rów prętowy w celu odprowadzania wody do Narwi, 1791. Teką 368, s. 3.
- Na skutek uszkodzenia upustu wody nastąpił w Białymstoku spadek poziomu wody w sadzawce pod prochownią, wynikała też konieczność naprawy grobli 1792. Teką 372, s. 15, 16, 18.
- Wzmianka o kanałach przy pałacu w Choroszczy, 1798. Teką 419a, s. 27.
- W /mieście ?/ Tykocinie istnieje potrzeba wymurowania kanału do ścieku wody. Wzmianka bez daty /XVIII w./. Teką 375, s. 32.
- Wypisy z korespondencji urzędowej władz rosyjskich w sprawie kanału przeprowadzonego przez miasto Białystok za czasów hetmana Branickiego, obecnego stanu tego kanału, obowiązku utrzymywania go w porządku, ewentualnej naprawy, 1834. Teką 179, s. 3, 4.
- Wypisy i streszczenia sprawozdania Komisji budowlanej obwodu białostockiego o stanie kanałów i ścieków w Białymstoku przy ul. Suraskiej, 1836. Teką 190, s. 1.
- Wzmianka o zniesieniu kanału przy stawach pałacowych w Białymstoku i zrobieniu tam jezdni z chodnikiem, 1838. Teką 449, s. 3.
- Notatki z korespondencji władz rosyjskich w sprawie umocnienia i naprawy brzegów stawu pałacowego w Białymstoku oraz wystawienia dwóch mostków kamiennych, 1839. Teką 192, s. 1.
- Uwagi o koncepcjach architektonicznych założenia pałacowo-parkowego w Choroszczy, m.in. o roli wód /kanałów, stawów/ w tym założeniu /XVIII w./, 1937-38, 1948. Teką 256 passim; Teką 464 oraz 471 passim.
- Notatka o istnieniu w Żółtkach śladów dawnej grobli na Narwi, służącej w XVIII w. do przeprawy promem, 1938. Teką 241, s. 17.
- Według legendy staw w Tykocinie zwany Czechowizną miał zostać wykopany przez diabły na rozkaz Twardowskiego. Teką 278, s. 190.

3. Mosty, mostki

- Mosty przy zamku w Tykocinie opisane w inwentarzach zamku z lat 1698, 1715, 1718, 1729; wzmianka o mostach spalonych w r. 1734. Teką 278, S. 53. 68, 87, 89, 101, 102, 105.

- Wzmianka o moście zbudowanym na Bugu koło Zuzeli w związku ze spotkaniem, jakie się tam odbyło między królem Stanisławem Leszczyńskim a wojskami szwedzkimi, 1708 /?/. Teka 409, s. 7v.
- Wzmianka o zniszczeniu mostów przy pałacu białostockim w czasie rozruchów, 1734. Teka 280, s. 82.
- Ugoda między J. Kl. Branickim jako dziedzicem dóbr Łopuchowa a Ołdakowskimi jako dziedzicami dóbr Zawady w sprawie naprawy mostu na rzece Ślinie z wyszczególnieniem przygotowanego już budulca, 1743. Teka 280, s. 114-116.
- Na kanale /w Białymstoku ?/ ma się budować most, 1751. Teka 358, s. 19.
- Przebudowę mostu Wasilkowskiego /w Białymstoku/ ma podjąć kahał białoatocki według wskazówek Wojnarowskiego komisarza dóbr podlaskich Branickiego a szczególowej dyspozycji Sękowskiego budowniczego białostockiego, buduje się też most z ogrodu do zwierzynca, 1751. Teka 362, s. 1, 2.
- Przy mostkach w ogrodzie pałacowym białostockim dorabia się balustrady, 1752. Teka 358, s. 20.
- Budowa nowego mostu na Narwi w Tykocinie, 1754, 1755. Teka 351, s. 2.
- Budowa mostów w Białymstoku, wzmianki, 1755. Teka 562, s. 8, 9, 11.
- Przygotowywanie drzewa do budowy mostu w Tykocinie, 1755. Teka 358, s. 6.
- Notatki z lustracji m.in. mostów na traktach w pow. wołkowyakim, 1766 i mostu na rzece Zelwie, 1769, 1783, i mostów w pow. grodzieńskim 1784. Teka 221. 3-5, 7, 8.
- Redler jest autorem dwóch figur na moście ogrodowym w Białymstoku, 1771. Teka 316, s. 29.
- Na strychu pałacu białostockiego znajdował się w r. 1772 model mostu zwodzonego. Teka 141, s. 64.
- Wojsko rosyjskie nakazało reperację mostów w hrabstwie tykocińskim, 1772. Teka 378, s. 1.
- Przygotowywanie kamieni do budowy mostu w ogrodzie pałacowym w Białymstoku, 1777. Teka 375. s. 23.
- Wzmianki o naprawie mostu murowanego nad kanałem w ogrodzie górnym pałacowym w Białymstoku oraz znajdującego się tam mostku do altany chińskiej, 1792. Teka 372, s. 19, 20.
- Krata do mostku w parku pałacowym białostockim zamówiona w rządowych warsztatach /odlewniczych ?/ w Warszawie, 1833. Teka 186, s. 8.
- Wzmianka o preliminowanych kosztach budowy mostków kamiennych przy stawie pałacowym w Białymstoku, 1839. Teka 192, s. 1.

4. Fontanny, kaskady

- Fontannę do pałacu warszawskiego Branickich sprowadza się z Paryża, 1743. Teki 342, s. 281 Wzmianka o zakładaniu fontanny, 1748. Teki 285, s. 16; Wzmianki o malowaniu fontanny i o obsłudze jej przez wynajętych ludzi, 1749-1752. Teki 320, s. 4, 8, 16, 44, 63, 74.
- J. Kl. Branicki angażuje w Zamościu kamieniarza do wykonania kaskady w ogrodzie pałacowym białostockim, 1752. Teki 315, s. 229.
- Wzmianki o wykonywaniu basenów kamiennych na potrzeby pomarańczarni białostockiej /i do fontann ?/, 1752. Teki 320, s. 51, 52, 73, 76, 77v, 79, 79v, 81, 82, 82v.
- Baseny /do fontann ?/ w parku białostockim wykonuje się w Warszawie i Krakowie, 1752. Teki 358, s. 21.
- Zakup i przewóz basenów i rur żelaznych potrzebnych do fontann przy pałacu białostockim, 1752. Teki 321, s. 11-13, 17-19. 22.
- Wzmianki o doprowadzeniu wody do fontann przy pałacu białostockim, 1753. Teki 330, s. 1.
- Wzmianka o murowaniu okapów kanału przy kaskadzie w Białymstoku, 1754. Teki 341, s. 8.
- Reperacja fontanny przy pałacu Branickich w Warszawie; zwrot marszałkowi Bielińskiemu pożyczonego od niego modelu fontanny, 1755. Teki 320, s. 219, 229; Wzmianki o naprawie fontanny i całej instalacji wodnej przez rurmistrza królewskiego, 1756. Teki 345, s. 10, 15.
- Wzmianka o reperacji fontanny przy pałacu białostockim przez niewiadomego księdza, 1761. Teki 360, s. 28.
- Opis urządzeń kaskady za kaplicą św. Rocha w Białymstoku /sadzawki, fontanny, kanały, altanka itd./, 1772. Teki 107, s. 172-174.
- Wzmianki o urządzeniach do fontann w parku pałacowym i o fontannie publicznej w mieście Białymstoku, 1772. Teki 141, s. 64-68, 87, 94; Teki 155, s. 16-18.
- Kaskadę w Białymstoku obsługiwał przed r. 1777 niejaki Grzywalski. Teki 370, s. 4.
- Wzmianki o kosztownych pracach przy kaskadzie położonej za miastem Białymstokiem: kopanie rowów, zakładanie nowych rur, murowanie, 1792. Teki 372, s. 16, 17.
- Fotografie rysunków przedstawiających projekty fontann przy pałacu białostockim w XVIII w. Teki 147, fot. 11-13.

- Fotografie akwaforty Duviviersa „Vocluse prés de Biallastok”, przedstawiających kaskady w Białymstoku oraz notatka objaśniająca pochodzenie tej nazwy. Teki 95, s. 55. 68; Teki 147, fot. 15; Teki 151, s. 1.
- Notatki Glinki z oględzin w 1938 r. miejsca, gdzie za czasów Branickich istniała „kaskada”, po której już wówczas nie było śladu. Teki 241, s. 4.

5. Studnie, urządzenia wodociągowe i sanitarne, łaźnie

- Urządzenia sanitarne w pałacu białostockim opisane w inwentarzu 1709 r. Teki 139, s. 4-14.
- Wzmianki o pracach przy zakładaniu dopływu i odpływu wody do łazienki w pałacu białostockim, o malowaniu i ozdabianiu ścian oraz kominka, o ustawianiu pieców żelaznych, 1737, 1738. Teki 342, s. 5, 11, 17, 18v, 20.
- Wzmianki o urządzeniu łaźni w pałacu białostockim, 1739. Teki 358, s. 7, 9.
- Wzmianki o naprawie rur kanalizacyjnych w pałacu Branickich w Warszawie, 1749. Teki 320, s. 17.
- Wzmianki o budowie przy pałacu Branickich w Warszawie rynsztoka przez podwórze do ulicy /wymiary, koszty/ oraz o zasypaniu i pokryciu brukiem znajdującej się przy pałacu studni, 1750. Teki 320, s. 38, 43, 46, 47.
- Wzmianka o czyszczeniu kloak w pałacu warszawskim Branickich, 1752. Teki 320, s. 82.
- Wzmianka o rezydowaniu gościa w pałacu białostockim „w łaźniennych apartamentach”, 1752. Teki 352, s. 22.
- Wzmianki o studniach, pompach i fontannach przy pałacu Branickich w Warszawie, 1753. Teki 320, S. 120, 131-134, 151, 188.
- Instalacja wodna miejscowa przewidziana w projekcie urządzenia garderoby Iz. Branickiej w pałacu białostockim, 1753. Teki 358, s. 28.
- Wzmianka o zakładaniu studni w Białymstoku, 1753. Teki 362, s. 3.
- Opis maszyny do pompowania wody, którą założono w Białymstoku, model tej maszyny sprowadzono z Paryża, 1753. Teki 350, s. 1.
- Pompy i kury mosiężne sprowadza się z Królewca na zamówienie Branickich, 1754. Teki 358, s. 38, 39.
- Maszyna do pompowania wody znajduje się w zwierzyńcu białostockim, Lorens batnik robi do niej skrzynie na wodę, 1758. Teki 328, s. 4-8.
- W pałacu warszawskim Branickich zakłada się studnię z pompą, 1763. Teki 360, s. 33.
- Wzmianka w inwentarzu z r. 1772 o łaźni żydowskiej w Białymstoku. Teki 107, s. 170.

- Opis urządzeń sanitarnych w pałacu białostockim oraz pompy ze smokiem tamtejszej kuchni, 1772. Teki 141, s. 11, 27, 57, 104.
- Opis pompy do wody znajdującej się w pałacu Branickich w Warszawie, 1772. Teki 285, s. 18.
- Wzmianka o pożarze powstałym w garderobie przy pokojach łazienkowych w pałacu białostockim, 1777. Teki 370, s. 8.
- Widok łazienek na terenie bażantarni białostockiej /koniec XVIII w. ?/. Fotografia akwareli. Teki 147, fot. 14.
- Łazienkę "ruską" projektują władze rosyjskie w pałacu białostockim na miejscu dawnych łazienek, 1837. Teki 191, s. 9.
- Notatka o odkryciu w 1938 r. w pałacu w Choroszczycach rur drewnianych stanowiących część dawnych urządzeń kanalizacyjnych. Teki 137, s. 15.
- Notatka z opisem studni na dziedzińcu zamkowym w Tykocinie, około 1938 Teki 241, s. 13.
- Notatka o istnieniu w zbiorach Gabinetu Rycin BUW planów studni w Białymstoku /koniec XVIII w. ?/. Teki 234, s. 3.

VII. WYPOSAŻENIE WNEŹTRZ

1. Wnętrza sakralne - ogólne, zbiorcze

- Kościół w Klementowicach, wypisy z kontraktu zawartego ze snycerzem warszawskim Wilhelmem Barszem w sprawie wyposażenia wnętrza kościoła i z rozliczeń z tytułu wykonania tej pracy, 1688-1690. Teki 415, s. 44.
- Kościół farny w Tykocinie. Złotnik warszawski A. Wachsztyński wykonuje na zamówienie J. Kl. Branickiego srebrne mobilia dla tego kościoła, 1749, 1750. Teki 315, s. 218; Teki 320, s. 14, 20.
- Kościół /farny p.w. Św. Trójcy w Tykocinie/. Wzmianki o pracach stolarskich, snycerskich, ślusarskich, malarskich itp. przy urządzeniu wnętrza, 1750. Teki 358, s. 13, 15-19.
- Kościół p.w. Wniebowzięcia N. P. Marii w Białymstoku. Wzmianki o pracach stolarskich, snycerskich, kamieniarskich i malarskich przy ozdabianiu kościoła, 1752. Teki 321, s. 5, 6; Teki 341, s. 6; Teki 358, s. 19, 20.
- Kościół /p.w. św. Rocha/ w Tyczynie. Wzmianki o pracach przy ozdabianiu wnętrza, 1760. Teki 342, s. 43.

- Kościół farny w Tykocinie. Wzmianki o pracach stolarskich i snycerskich przy urządzeniu wnętrza kościoła, 1760. Teki 328, s. 11, 14, 16.
- Wzmianki o pracach przy urządzeniu wnętrza kościoła/w Tyczynie/, 1761. Teki 341, s. 11.
- Kościół /p.w. św. Rocha/ w Tyczynie. Wypis z listu miejscowego proboszcza, który ocenia ten kościół. Jako najpierwszy w diecezji przemyskiej pod względem architektury i ornamentu, 1761. Teki 359, s. 1.
- /Kościół p.w. św. Jana w Warszawie/. Szuszkowski pilnuje wykonania kapiteli nad kolumny i pilastry w kaplicy Pana Jezusa, 1761, Pleysz /Plersch/ maluje tam, Merle /Merlini/ architekt nadzoruje, tapicer ma obijać adamaszkiem 1761, Sękowski przywozi abrys drzwi z Białegostoku, 1762. Teki 360, s. 28, 30, 31.
- Wypis z listu /cieśli ?/ Gotfleba Buttiga do J. Kl. Branickiego w sprawie robotników cieśli potrzebnych do wykończenia jego prac dla /kościół/ św. Jana /w Warszawie/, 1763. Teki 315, s. 46.
- Wypisy odnoszące się do prac stolarskich przy urządzeniu wnętrza kościoła w Dolistowie, 1791-1792. Teki 372, s. 9, 12, 13, 14, 17, 20, 21.
- Kaplica pałacowa w Białymstoku. Wypis z raportu władz rosyjskich z r. 1828 o stanie podłogi, obić i malowideł na ścianach kaplicy. Teki 187, s.1.
- Kościół p.w. Wniebowzięcia N. P. Marii w Białymstoku. Inwentarz kościoła z r. 1839 - wiadomości ogólne, wyposażenie wnętrza. Teki 205, s. 1-4.
- Kościół w Wasilkowie. Opis ogólnikowy ruchomości kościelnych, 1839. Teki 205, s. 8, 9.
- Kościół farny p.w. Św. Trójcy w Tykocinie. Opis elewacji i wnętrza sporządzony przez Glinkę w czasie oględzin, 1933. Teki 278, s. 134.
- Bóżnica w Tykocinie. Opis wnętrza sporządzony przez Glinkę w czasie oględzin, ok. 1933. Teki 278, s. 135. Charakterystyka budowli i wyposażenia wnętrza w artykule J. Glinki, Ze studiów nad kulturą regionalną Teki 72, s. 43-47.
- Kościół parafialny w Bielsku. Opis wnętrza zrobiony przez Glinkę w czasie wycieczki, 1937. Teki 240, s. 1.
- Kościół p.w. Wniebowzięcia N. P. Marii w Białymstoku. Wzmianka o odnowieniu wnętrza kościoła w r. 1942. Teki 166, s. 6.

2. Wnętrza świeckie - ogólne zbiorcze

- Zamek w Tykocinie. Wzmianki o szczegółach, urządzenia wnętrza zamku, 1645. Teki 66, s. 2, 155; Teki 72, s. 26.

- Pałac w Zabłudowie. Wzmianka o pracach przy odnawianiu pałacu i sporządzaniu niektórych sprzętów do niego, 1664. Teka 290, s. 290.
- Pałac Sedlnickich dawniej Kotowskich w Warszawie. Spis ruchomości pozostałych w pałacu po śmierci jego właścicieli, Kotowskich, 1694. Teka 415, s. 45-63.
- Pałac w Białymstoku. St. Branicki wspomina o zagrabieniu w jego pałacu białostockim ruchomości o łącznej wartości 100 000 /zl/?, 1706. Teka 296 s. 1.
- Odpis fragmentu inwentarza pałacu białostockiego z r. 1709 /dane powyższe uzasadnione przez Glinkę na s. 1-3/, który zawiera m.in. opisy urządzenia wnętrza /obicia ścian, ruchomości/. Teka 139, s. 1-14.
- Wypisy z korespondencji J. Kl. Branickiego, odnoszące się do prowadzonych według jego wskazań, prac przy urządzeniu wnętrza pałacu białostockiego, 1732, 1737-1739. Teka 342, s. 3, 3v, 6, 8-11, 13, 15, 17-18v, 20, 22, 23-25, 28; Teka 358, s. 1-9.
- Pałac Branickich na Podwalu /3/ w Warszawie. Wzmianka o jakiejś pracy malarskiej Neunhertza związanej z pałacem warszawskim, 1738. Teka s. 18v.
- Wzmianki oraz wypisy z raportów i dyspozycji dotyczące urządzenia wnętrza pałacu Branickich na Podwalu, 1743, 1752. Teka 338, s. 2-4; Teka 341 s. 4-6; Teka 342, s. 27-33.
- Pałac Czapskich /na Krakowskim Przedmieściu/ w Warszawie. Czapski zawiera w r. 1743 kontrakt z rzeźbiarzem A. Caparem na ozdobienie pałacu rzeźbami, sztychowaniem i pozłacaniem. Pewne zmiany w tym kontrakcie w r 1744. Teka 315. s. 54.
- /Pałac/ w Mościskach. J. Kl. Branicki przyjął tam do pracy lakiernika /„laker”/, 1748. Teka 358, s. 13.
- Wypisy z raportów rezydenta warszawskiego Branickich J. Koziembrodzkiego m.in. o przebiegu prac budowlanych i wykończeniowych przy pałacu na Podwalu, a także o jego remontach i drobniejszych przeróbkach wnętrza, 1748-1755. Teka 320, s. 1-233 passim.
- Wypisy z raportów J. Klemma o przebiegu prac budowlanych i wykończeniowych przy pałacu na Podwalu, w szczególności przy buduarze, prowadzonych przez architektów Fontanę i Klemma, 1748-1756. Teka 359, s. 2, 3, 3v, 9v.
- Wypisy odnoszące się do prac przy urządzeniu wnętrza pałacu białostockiego, 1749, 1753-1754, 1757. Teka 320, s. 8, 9, 30, 89-91, 94, 95, 98, 99, 103, 139b, 140a, 141, 142, 147, 147a, 154, 164, 165, 167, 168, 181, 183, 223, 224, 226; 1749- Teka 328, s. 1, 3; 1752. Teka 358, s. 22, 23.
- Wzmianki o prowadzonych w pałacu w Choroszczu pracach stolarskich, snycerskich i tapicerskich, 1752. Teka 358, s. 23.

- Wzmianka o umeblowaniu pałacu Branickich w Grodnie, przywiezionym z Białegostoku, 1752. Teką 315, s. 37.
- Wypisy odnoszące się do prac przy urządzeniu wnętrza pałacu białostockiego, 1753. Teką 358, s. 24-33. Wzmianka o tym, że mimo choroby Sękowskiego wszystkie prace /sztukatorskie, malarskie i inne/ postępują naprzód, czego pilnuje też Pryncypati /a zapewne i Wojnarowski komisarz/, 1753. Teką 362, s. 4.
- Wypisy dotyczące różnych prac przy urządzeniu pałacu Branickich na Podwalu, 1753, 1754. Teką 358, s. 33-35, 38, 40.
- Wypisy odnoszące się do prac przy urządzeniu wnętrza pałacu białostockiego, 1754-1756, 1762. Teką 339, s. 4-9, 15, 16, 20, 21; Teką 341, s. 6-9, 11; Teką 342, s. 34-41; Teką 358, s. 34-41, 43.
- /Pałac/ w Radzynie. Wypisy z raportów, składanych z przebiegu prac budowlano-wykończeniowych przy tym pałacu, 1754, 1755. Teką 320, s. 201, 224, 225; Teką 332, s. 6; Teką 348, s. 3; Teką 431, s. 1-5.
- Pałac w Stołowaczu. Wzmianki o pracach stolarskich prowadzonych w pałacu i o malowaniu tam obrazów przez malarza Niemca, 1754, 1755. Teką 358, s. 42, 44-47.
- Wypisy odnoszące się do prac przy urządzeniu wnętrza pałacu białostockiego, 1755. Teką 315, s. 48, 49; Teką 358, s. 45-48; Teką 362, s. 5-10, 12.
- Pałac w Choroszczy. Wzmianka o pracach Szymona ślusarza „około oków do pawilonów choroskich”, 1755. Teką 315, s. 49.
- Pałac w Stołowaczu. Wzmianka o wykonywaniu przez Czopka ślusarza pewnych prac w pałacu, 1755. Teką 315, s. 49; Architekt J. H. Klemm nadzoruje prace wykonywane przez stolarza, 1755. Teką 339, s. 5, 7.
- Malarz rozpoczął malować obrazy do pałacu w Stołowaczu według wskazówek budowniczego Sękowskiego, 1755. Teką 362, s. 6.
- Pałac w Białymstoku. Wypisy odnoszące się do prac przy urządzeniu wnętrza pałacu, 1756. Teką 397, s. 1, 3-5, 9, 10, 14.
- Pałac w Choroszczy. Wypisy odnoszące się do prac przy urządzeniu wnętrza pałacu, 1756. Teką 397, s. 3, 7-9, 12-14, 17.
- Pałac Branickich na Podwalu /3/ w Warszawie. Wypisy z raportów murgrabiego pałacu dotyczące konserwacji pałacu, zmian w umeblowaniu i wyposażeniu wnętrza, 1756, 1757. Teką 345, s. 9, 9v, 10, 12, 12v, 13, 16, 20, 22, 27, 28.
- Pałac w Białymstoku. Wzmianka o pożarze, który wybuchł we wnętrzu pałacu, /przed r. 1758/. Teką 370, s. 8.
- Wypis z listu z opinią o wnętrzach pałacu białostockiego, zwłaszcza o posągu /Rotatora ?/ przy schodach i o plafonach, 1758. Teką 315, s. 78.

- Szczegółowe dyspozycje J. Kl. Branickiego wydane w sprawie przygotowania pałacu białostockiego na przyjęcie królewicza Karola, który ma się tam zatrzymać w drodze do Petersburga. Dyspozycje dotyczą sprzątnięcia, oczyszczenia sprzętów, wyznaczania pokoi dla poszczególnych osób, przygotowywania prowizorycznego przejazdu /wobec przeróbki bram/, 1758. Teki 315 s. 257, 258.
- Wzmianki o pracach przy „apartamentów reformowaniu”, zleconych przez architekta Sękowskiego Adamowi kierownikowi tego rodzaju prac w Białymstoku, 1758. Teki 315, s. 240.
- Pałac w Dobrzyniewie. Wzmianka o wyposażeniu pawilonów, które nie mają okien i pieców, 1758. Teki 315, s. 18.
- Pałac Branickich na Podwalu /3/ w Warszawie, Ornamenty /malarskie/ wykonywane tam przez Herliczkę, 1758. Teki 315, s. 89, 90.
- Pałac w Białymstoku. Wypisy odnoszące się do prac przy urządzeniu wnętrza pałacu, 1760-1763. Teki 328, s. 11, 12, 13, 17-20; Teki 360, s. 28.
- Pałac w Choroszczu. Wzmianki o pracach przy urządzeniu wnętrza, 1763, Teki 328, S. 18-25; Teki 341, s. 11; Teki 342, s. 43, 44; Teki 357 s. 4-10.
- Pałac w Białymstoku. Odpis inwentarza pałacu, zawierający m.in. opis wnętrza pałacowych, 1772. Teki 141, s. 3-64.
- Wzmianka o pracach, prowadzonych w pałacu białostockim w pokojach nowych /od kościoła/ pod kierunkiem architekta Sękowskiego, 1772. Teki 316, s. 62.
- Pałacyk w Wysokim Stoczku. Opis pałacyku z wyposażeniem wnętrza w inwentarzu z 1772 r. Teki 141, s. 102.
- Pałac w Białymstoku. Wzmianki w raportach architekta Sękowskiego o robotach w pokojach nowych, o przygotowywaniu przez stolarzy posadzki i innych pracach stolarskich, 1773. Teki 315f s. 309-311.
- Wypisy odnoszące się do prac przy remontowaniu wnętrza pałacu białostockiego, 1773, 1777. Teki 375, S. 2-5, 7-9, 22, 27, 29.
- Wypisy i notatki z inwentarza pałacu białostockiego, spisane w r. 1775, które mają na celu wykazanie różnic, jakie zaszły w umeblowaniu pałacu od momentu spisania poprzedniego inwentarza w r. 1772. Według oceny Glinki tekst inwentarza z r. 1775 stanowi w znacznej mierze powtórzenie inwentarza z r. 1772. Teki 146, s. 1-9.
- Pałac Branickich na Podwalu, Odpis inwentarza pałacu zawierającego m.in. opisy wyposażenia jego wnętrza, 1772. Teki 285, s. 17-30. Opis pałacu m.in. jego wnętrza opracowany na podstawie powyższego inwentarza przez A. Kraushara. Teki 284, s. 1-6; Teki 285, s. 17-30.
- Prace ślusarza Hendrycha a także stolarzy w pałacu warszawskim Branickich, 1775, 1780. Teki 376, s. 1, 11.

- Pałac w Białymstoku. Wzmianka o pożarze, który wybuchł we wnętrzu pałacu, 1777. Teka 370, s. 8.
- Pałace w Hołowiesku i Jordanowicach. Urządzenia pomieszczeń kuchennych w pałacu hołowieskim mają być wzorem dla pałacu w Jordanowicach. Stolarze białostoccy mają robić meble i wykonywać inne prace stolarskie w pałacu, 1777. Teka 375, s. 21, 22, 26.
- Pałac w Choroszczycy. Wzmianka o kradzieży ruchomości z pałacu, 1778. Teka 370, s. 12, 13.
- Pałac Branickich na Podwalu /3/. Prace stolarskie, snycerskie i ślusarskie przy wyposażeniu wnętrza, 1778. Teka 375, s. 31, 33.
- Pewne prace stolarskie i snycerskie dla pałacu na Podwalu wykonuje się w Białymstoku, 1780. Teka 369, s. 9.
- Pałac w Boćkach. Wzmianki o przebudowie wnętrza w latach 1786-1787 z udziałem /Michała ?/ Aignera. Teka 250, s. 1-8.
- Pałac w Białymstoku. Wzmianki o drobnych remontach wnętrza, 1790. Teka 316, s. 81, 82.
- Wskazówki Iz. Branickiej co do zakresu porządków, jakie mają być przeprowadzone w pałacu białostockim pod nadzorem architekta Zscherniga i bezpośrednią odpowiedzialnością burgrabiego, 1794. Teka 316, s. 84, 85.
- Pałac Branickich na Podwalu /3/. Wypisy odnoszące się do pertraktacji w sprawie sprzedaży różnych ruchomości pałacowych, 1796, 1797. Teka 353, s. 2; Teki 373, s. 25, 26, 29, 31, 32, 34, 40, 42.
- Pałac w Białymstoku. Wypisy z korespondencji dotyczącej m.in. wysyłki cenniejszych ruchomości z pałacu w Białymstoku do Petersburga, 1843-1848. Teki 95, s. 4-8.
- Pałac Radziwiłłów na Krakowskim Przedmieściu w Warszawie. Wzmianka o zachowanym opisie wyposażenia wnętrza w XIX w. Teki 506, s. 3.

3. Poszczególne elementy wyposażenia

- **Ambony.** Umowa z W. Barszem snycerzem m.in. co do wyrobu kazalnicy, dla kościoła w Klementowicach, rozliczenia po wykonaniu przez Barsza tego zamówienia, 1680-1690. Teki 415, s. 44.
- Ambona dla kościoła /farnego p.w. Św. Trójcy/ w Tykocinie ma być wykonana przez snycerzy na wzór białostockiej lub choroskiej, 1760. Teki 328, s. 14.
- Ambona w kościele w Tyczynie ma być zrobiona na wzór ambony w Choroszczycy, 1760. Teki 342, s. 43.
- Ambona do kościoła /w Tyczynie ?/ jest na ukończeniu, 1761. Teki 341 s. 11.

- Wzmianki o wykonaniu ambony dla kościoła w Dolistowie przez Macieja stolarza i o krytyce tej pracy przez Iz. Branicką, 1791, 1792. Teki 372, s. 13, 14, 17, 20.
- Ambona w kaplicy prywatnej pałacu opatów w Supraślu. Fotografia wykonana około r. 1937. Teki 235, fot. 48; Teki 272, fot. 8.
- Ambona w kościele w Klementowicach. Fotografia XX w. Teki 415, fot. 9.
- **Chrzcielnice.** Umowa z W. Barszem snycerzem co do wykonania m.in. chrzcielnicy dla kościoła w Klementowicach, rozliczenia, 1688-1690. Teki 415 s. 44.
- Wzmianki o pracach przy wykonywaniu chrzcielnicy dla kościoła /farnego/ w Tykocinie, nadzorowanych przez J. Sękowskiego, 1750. Teki 358, s. 16, 17.
- Wzmianka o chrzcielnicach czarnych, marmurowych przysłanych do Warszawy przez Skińskiego, 1752. Teki 320, s. 76.
- Stolarze robią wierzch „chcernicy” w kościele białostockim, bo tokarz tego nie potrafi, potem snycerz przystąpi do pracy przy tej chrzcielnicy, 1752. Teki 358, s. 20.
- Chrzcielnica w kościele choroskim robiona na wzór chrzcielnicy w kościele białostockim, prace snycerskie przy niej wykonuje Wojciech snycerz, który rzeźbi m.in. figury Pana Jezusa i św. Jana, 1758. Teki 397, s. 23.
- Chrzcielnica /do kościoła w Choroazczy ?/, przygotowana do wysłania Wisłą z Krakowa do Warszawy, 1760. Teki 335, s. 3.
- Chrzcielnicę marmurową dla kościoła w Tyczynie przysła się z Warszawy, 1761. Teki 360, s. 27.
- Chrzcielnica w kościele w Choroszczy. Fotografie XX w. Teki 235, fot.11, 12.
- Chrzcielnica w kościele tzw. starym w Białymstoku. Fotografie XX w. Teki 236, fot. 107, 108.
- **Kropielnice.** Skiński przysła do Warszawy kropielnicę /dla kościoła w Tykocinie ?/, 1750. Teki 320, s. 30.
- Wzmianka o ufundowaniu przez J. Kl. Branickiego kropielnic marmurowych do kościoła w Białymstoku i o jego wskazówkach co do wykonania ich, 1752. Teki 321, s. 5, 6.
- Wzmianka o kosztach wykonania kropielnic kamiennych i o terminie realizacji zamówienia, 1752. Teki 315, s. 203.
- Kropielnica w kościele białostockim. Fotografia XX w. Teki 236, fot. 106.
- **Okna i drzwi.** Wzmianka o zamawianiu okuć do okien i zamków do drzwi w pałacu choroskim ewentualnie u ślusarza białostockiego, 1729. Teki 315, s. 219.

- Wzmianki o sprowadzaniu do pałacu białostockiego z Gdańska szkła do okien, zaś z Królewca ołowiu do drzwi i okien a z Warszawy odrzwi kamiennych, 1738. Teki 342, s. 9, 9v, 10,
- Abrys ornamentu nad drzwiami w niewiadomym pomieszczeniu przesyła J. Kl. Branickiemu architekt Klemm, 1739. Teki 339, s. 1.
- Leullier odpowiadając na zamówienie przez J. Kl. Branickiego markizy na wzór do okien pałacu białostockiego wyjaśnia mu, że wielcy panowie nie używają teraz do okien markiz, a tylko stor lub żaluzji, 1740. Teki 315, s. 131.
- Brama żelazna do kościoła w Tykocinie zaprojektowana przez architekta Klemma, 1749, wykonana zostaje w Białymstoku /a częściowo w Warszawie?/, 1750. Teki 320, s. 31, 34; Teki 328, s. 2.
- Wzmianki o zakładaniu okien podwójnych w pałacu Branickich w Warszawie, 1752. Teki 320, s. 85v, 87.
- Ślusarz warszawski robi zamek angielski do drzwi w Białymstoku w pałacu, 1753. Teki 320, s. 94, 95, 102.
- Contessa snycerz projektuje drzwi do buduaru w pałacu warszawskim Branickich /s. 142/; kratę robi ślusarz według wskazówek Branickiego i „abrysu” nadesłanego z Białegostoku, a Ignacy snycerz wykonuje prace snycerskie, 1753, 1754. Teki 320, s. 131a, 132, 134-136, 140, 142, 146, 149, 149a, 151, 168-170, 182.
- Wzmianka o zakładaniu krat w oknach pałacu białostockiego i o innych pracach wykończeniowych, 1753, 1754. Teki 358, s. 25, 27, 32, 33, 38.
- Szklenie okien w pałacu białostockim i zakładanie w nich krat, 1754. Teki 341, s. 7-9.
- Wzmianka o szkłe do szklenia okien we dworze stołowackim, 1754. Teki 341, s. 91. Teki 342, s. 37v.
- Wzmianka o tym, że w pałacu białostockim „okna nowe od pokoju przedniego i gabinetu ... wielką czynią ozdobę i drugie okna gaszą..”, 1754. Teki 342, s. 37v.
- Wzmianka o zakładaniu zamków mosiężnych w drzwiach pałacu białostockiego, 1754. Teki 358, s. 34.
- Okna w buduarze pałacu Branickich na Podwalu w Warszawie mają służyć jako wzór przy projektowaniu okien w pałacu choroskim, 1754. Teki 358 s. 40.
- Wymiary okna w kaplicy Pana Jezusa w farze warszawskiej przesłane J. Kl. Branickiemu, według nich Branicki nadsyła szyby i zleca osadzenie ich, 1757. Teki 345, s. 23, 26; Teki 360, s. 12.
- Wzmianka o liczbie okien w niektórych pomieszczeniach pałacu warszawskiego Branickich, liczbie szyb w każdym z okien i zapłacie za oszklenie, 1757. Teki 360, s. 18.

- Dominik szklarz /białostocki/ szkli okna w pałacu i oficynach w Ladzie, 1757. Teka 397, s. 15.
- J. Sękowski przywozi z Białegostoku abrys drzwi dla kaplicy Pana Jezusa przy farze warszawskiej, 1762. Teka 360, s. 31.
- Wzmianki o przeróbkach okien w pałacu białostockim i o zamykaniu ich „angielski mut”, 1773. Teka 375, a. 8, 9.
- Wzmianki o pracach ślusarza Hendrycha przy drzwiach i oknach w pałacu warszawskim Branickich, 1775, 1780. Teka 376, s. 1, 11.
- Wzmianki o robotach stolarskich i snycerskich przy oknach w pałacu warszawskim Branickich, 1778. Teka 375, s. 31.
- Okno i glif okienny w alumnacie tykocińskim, zachowane w kształcie XVII-wiecznym. Szkic odręczny Glinki z oznaczeniem na bryle budynku alumnatu drzwi później zamurowanych oraz fotografie. Teka 278, s. 137; fot. 3, 4.
- Kraty w kościele św. Jana, w kościele dominikanów na ul. Freta i w kościele św. Bonifacego na Czerniakowie w Warszawie. Fotografie. Teka 415, fot. 3, 4, 7.
- **Ołtarze i cyboria.** Umowa ze snycerzem W. Barszem na wykonanie ołtarzy i cyboriów w kościele w Klementowicach, rozliczenia z tytułu realizacji tego zamówienia, 1688-1690. Teka 415, s. 44.
- J. Kl. Branicki wynajmuje sztukatora głównie dla wykończenia ołtarzy w kościele w Tyczynie, 1738. Teka 342, s. 11.
- Uwagi K. Sedlnickiego nad abrysami ołtarza do kościoła w Łeśnie przedstawionymi przez Plerscha, 1746. Teka 356, s. 2.
- Stolarz odejmuje miarę na obraz w bocznym ołtarzu kościoła farnego w Tykocinie, 1749. Teka 282, s. 5J Teką 350, s. 1.
- J. Kl. Branicki ustala płacę dla malarzy, którzy będą złocili ołtarze w kościele tykocińskim, 1750. Teką 320, s. 28.
- Wzmianki o jakichś pertraktacjach odnoszących się do wykonania cyborium w farze warszawskiej, 1752. Teką 320, s. 69, 69v, 71.
- Pozłacanie przez malarza Zielenieckiego, ołtarzy w kaplicy Pana Jezusa w farze warszawskiej, 1753. Teką 320, s. 117.
- Cyborium w kościele w Tyczynie ma być wykonane na wzór cyborium w kościele w Choroozczy, 1760. Teką 342, s. 43.
- Cyborium do kościoła /w Tyczynie ?/ jest na ukończeniu, 1761. Teką 341, s. 11.
- Wzmianka o sprzedaży /przez Franciszka Potockiego/ cesarzowi Franciszkowi Józefowi w r. 1832 ołtarza neapolitańskiego z lapis lazuli. Teką 495, s. 37.

- Ołtarz główny w kościele w Choroszczy. Fotografie 1935, 1937. Teka 256, fot. 34; Teka 235, fot. 7-10.
- Ołtarz w kaplicy prywatnej pałacu opatów w Supraślu. Fotografie wykonane w r. 1937. Teka 235, fot. 42, 43; Teka 272, fot. 3, 4.
- Ołtarz główny w kościele w Białymstoku. Fotografia przed 1939. Teka 238, fot. 75.
- Wzmianka o odnawianiu ołtarza głównego w kościele w Węgrowie w r. 1944 przez stolarza warszawskiego Kazimierza Siekierskiego. Teka 435, s. 2.
- Ołtarz główny w kościele w Tyczynie. Fotografia 1961. Teka 277, fot. 1.
- Ołtarz boczny w kościele w Białymstoku. Fotografia XX w. Teka 236, fot. 97.
- Ołtarz główny w kościele w Dukli. Fotografia XX w. Teka 235, fot. 18.
- Dekoracja ołtarza w kościele śś. Piotra i Pawła w Krakowie podczas pogrzebu J. Kl. Branickiego. Fotografia rysunku z XVIII w. Teka 235, fot. 22.
- Ołtarz boczny w kościele w Ostrołęce. Fotografia XX w. Teka 235, fot. 31.
- Ołtarz w niewiadomym kościele. Notatka Glinki „Madonna Sasso Ferrato?”. Fotografia XX w. Teka 235, fot. 129.
- **Organy /prospekty/**. Snycerz robi figury do dekoracji organów w kościele w Białymstoku, Klemm proponuje, żeby za niego „odrysował” 4 ewangelistów, 1749. Teka 328, s. 2; wzmianka o malowaniu i złoceniu figur, 1752. Teka 341, s. 6.
- Prace stolarskie przy organach w kościele białostockim, 1752. Teka 358, s. 20.
- Fabian stolarz obudowuje organy w kościele tykocińskim, wzmianki o pracach snycerskich przy obudowie, 1760. Tek a 320, s. 11, 14, 16.
- Wypisy z korespondencji w sprawie wykonania przez organmistrza Pankowskiego z Sambora zamówionych u niego organów dla kościoła w Tyczynie, 1763. Teka 359, s. 2, 3.
- Notatka z opisem organów w kościele w Tykocinie sporządzona w czasie oględzin przez Glinkę /r. 1938/. Teka 241, s. 13.
- **Piece, kominki, kafle**. W inwentarzu pałacu białostockiego przy opisie pieców zaznaczono z czego zrobione /kaflowy, żelazny/ czasem określenie dodatkowe /piec saski/. Przy opisach kominków dodano jeszcze ich wyposażenie w wilki, szczypce itp. Zaznaczono też, czy i ile figurek porcelanowych stoi na kominku, 1709. Teka 139, s. 4, 6, s, 10-14.
- Wzmianki o pokojach w pałacu białostockim w których mają stanąć nowe piece, z wyszczególnieniem o jakie piece chodzi /małe, wielkie, saskie, gdańskie/, o warsztatach wyrabiających je, o sprowadzaniu z Gdańska

- specjaliści do ustawiania ich, a także o zmianach w ustawieniu kominków i o ich wykańczaniu, 1732, 1737, 1738, 1743, 1754 oraz o ustawianiu pieców żelaznych w łazienkach, 1738 /s. 17/. Teki 342, s. 3, 8, 17, 18v, 20, 24, 31, 33, 54.
- 20 kóp kaflów do pałacu w Ładzie dostarcza Michałowa zdunka, 1735. Teki 315. s. 337.
- Wzmianki o ustawianiu w pałacu białostockim pieców glinianych sprowadzanych a także wyrabianych przez miejscowych garncarzy 1739 /s. 3/, 1753. 1754 /s. 26, 28, 29, 34/, o piecu żelaznym z rurami, 1739 /s. 1/, o kominkach sporządzanych według podanego abrysu, 1754 /s. 34/, o ozdabianiu kominka marmurami, 1739 /a. 2, 6-9/, a pieców snycerską robotą drewnianą, 1753 /s. 26, 28, 29. 37, 38, 41/. Teki 358, S. 1, 2, 6-9, 26-29, 34, 37, 38, 41.
- Piece saskie wykonane według abrysów z Dreżna ustawia się w pałacu Branickich w Warszawie na Podwalu, piece oceniane są jako bardzo ładne, zwłaszcza piece białe ze złotem, 1743, 1744. Teki 338, s. 2, 3; Teki 341, s. 5.
- Piece do pałacu w Choroszczynie robi się w Warszawie, 1746. Teki 338, s. 4,
- Piec żelazny w pałacu Branickich na Podwalu w Warszawie robiony specjalnie dla kapeli /kąpeli ?/, 1746. Teki 338, s. 3.
- Wzmianka o kominie /kominku/ do żółtego pokoju w pałacu warszawskim Branickich, 1752. Teki 320, s. 71.
- Komin /kominiek/ kamienny obiecany przez Hiżę /kapitana/ do pałacu Branickich na Podwalu w Warszawie, 1752. Teki 320, s. 76v, 77v.
- Wzmianka o paleniu w piecach i w „grubie” w pałacu warszawskim Branickich 1752. Teki 320, S. 85v, 87.
- Wzmianka o budowaniu pieca w jednym z pomieszczeń pałacu białostockiego, 1752. Teki 352, s. 22.
- Wzmianka o przygotowaniu kominka do buduaru Branickiego w pałacu w Warszawie na Podwalu, 1753. Teki 320, s. 107.
- Wyrób kaflów w Zakroczymiu i ich desenie i kolory, 1753. Teki 320, s. 130.
- Wzmianka o kaflach piecowych gdańskich z postumentem drewnianym, nóżkami i żelazami, 1753. Teki 320, S. 158.
- Kominki /do Białegostoku/ robiono w Warszawie, 1753. Teki 320, s. 160-162.
- Ustawienie i malowanie pieców w pałacu Branickich w Warszawie, 1754. Teki 320, s. 187, 189, 192, 194.
- Naprawa pieców w pałacu w Tarchominie wykonywana jest przez miejscowego zdunę, 1754. Teki 340, s. 1, 2.
- Piece „tutejszej roboty” w pałacu białostockim ocenia J. Kurdwanowski jako proporcjonalne i ozdobne, 1754. Teki 341, s. 7.

- Wzmianki o wykonywaniu pieców do pałacu warszawskiego Branickich przez garncarzy tykocińskich i białostockich, 1754. Teki 358, s. 34, 35.
- Piec „tutejszej /t.j. białostockiej/ fabryki” darowany przez Branickiego panu Le Fort, inny kasztelanowej krakowskiej, 1755. Teki 320, s. 231.
- Piec dla /Lubomirskiej/ starościny bolemowskiej robi garncarz dobrzyniewski, 1755. Teki 362, s. 10.
- Kominek w gabinecie pałacu radzyńskiego ma być wybity blachą miedzianą, 1755. Teki 431, s. 5.
- Sprowadzanie z Paryża kominków dla J. Kl. Branickiego, 1756. Teki 337, s. 4.
- Piec białostockiej roboty sprowadzony do Warszawy dla Urszuli Z Branickich Lubomirskiej, 1756. Teki 345, s. 2.
- Cena kominka paryskiego, a koszt wykonania w Warszawie przez Dolingera kominka z marmuru Chęcińskiego, targi w tej sprawie, 1758. Teki 360, s. 20, 21.
- Kominek /komin/ marmurowy zamawia J. Kl. Branicki w Chęcinach, 1759. Teki 315, s. 189, 318.
- Reperacja pieców w Ładzie przez zduna z Białegostoku, 1760. Teki 328, a. 11, 13.
- Dolinger wykonuje kominy /kominki/ do pałacu białostockiego, 1761. Teki 360, s. 28.
- Piece w pałacu choroskim stawia garncarz, 1763, Teki 328, s. 25.
- Piece, kominki i kafle w pałacu białostockim według inwentarza tego pałacu z r. 1772. W opisie zaznaczono zwykle z czego jest zrobiony piec bądź kominek /żelazny, kamienny, kaflowy - przy kaflach ich kolor i deseń/ oraz podano jak jest ozdobiony i zaopatrzony w przybory do palenia. Teki 141, s. 3-63, passim, 72, 76, 77, 98-100, 104.
- Opis pieców i kominków /wraz z przyborami do palenia w nich/ w pałacu Branickich na Podwalu według inwentarza tego pałacu, 1772. Teki 285 s. 19-30 passim.
- Wzmianka o naprawianiu i przestawianiu pieców w pałacu warszawskim Branickich. Wymienionych 28 pieców, 1777. Teki 316, s. 20.
- Wzmianka o wyrabianiu gwiazdek do krat przy piecach w pałacu warszawskim Branickich, XVIII w. Teki 375, s. 33.
- Wzmianka o liczbie pieców, które muszą być opalane w pałacu białostockim, większość z nich to piece holenderskie, jest też kilka pieców rosyjskich, 1837, s. 40. Wzmianki o konieczności dokonania przeróbek pieców i dobudowania nowych, 1841, s. 43, 45. Teki 191, s. 40, 43, 45.
- Notatka o rysunku kominka w pałacu w Brańcach opublikowanym przez W. Łozińskiego w „Życie polskie w dawnych wiekach”. Teki 234, s. 16.
- Kominek w pałacu białostockim. Fotografia przed 1939 r. Teki 238, fot. 7.

- Uwagi o kaflach i szczątkach kafli z dawnego zamku Wiesiołowskich w Białymstoku, ich fotografie, notatka o literaturze poświęconej zagadnieniu kafli. Teki 71, s. 1, fot. 1-16; Teki 72, s. 24, 25, 26.
- **Posadzki.** Wymiana klepek posadzki drewnianej w pokoju wojewody ruskiego w jego pałacu warszawskim, 1739. Teki 331, s. 3.
- Wzmianki o układaniu w pałacu białostockim posadzki drewnianej przez stolarzy /1739, 1753-1755/, o sprowadzaniu jej z Warszawy /1739, 1754/ i wyrobie na miejscu przez Szulca stolarza /1739/, o zapotrzebowaniu na ugię jasnokolorowy do posadzki /1754/, a także o sprowadzaniu z Warszawy posadzki marmurowej, /1754/. Teki 358, S. 1-4, 33, 34, 43, 45, 47.
- Posadzka marmurowa do pałacu warszawskiego Branickich sprowadzana jest z Krakowa, 1743. Teki 342, s. 29, 29v.
- Wzmianka o reperacji posadzki w pałacu warszawskim Branickich, 1749. Teki 320, s. 13.
- Posadzkę dębową wysłała się do Białegostoku z Warszawy, 1749. Teki 320, s. 13.
- Posadzkę /kamienną/ wykonuje się w Gdańsku na zamówienie Branickiego, 1749, 1758. Teki 337, S. 2, 3, 4.
- Układanie posadzki w apartamencie paradnym w pałacu warszawskim Branickich, 1752. Teki 320, s. 69, 69v, 71, 75, 78.
- Posadzkę drewnianą do Białegostoku robi się w Warszawie, 1752. Teki 320, s. 87.
- Posadzka ceglana znajduje się w pomieszczeniach kuchennych pałacu warszawskiego Branickich, 1752. Teki 320, s. 88.
- Posadzkę marmurową gdańską sprowadza się do korytarza w oficynie pałacu warszawskiego Branickich, 1752. Teki 320, s. 88.
- Zamawianie posadzki marmurowej u kamieniarzy „w górach”, gdyż „nie mają /oni/ zwyczaju konserwować /jej/, tylko kiedy sobie kto obstępuje”, ceny, 1753. Teki 315. s. 203, 204.
- Reperacja posadzki /drewnianej ?/ w pałacu warszawskim Branickich, 1753. Teki 320, s. 104.
- Wzory posadzki daje J. Kl. Branickiemu baron Le Fort, 1753. Teki 320, s.133.
- Wymiana „nadpsutej” posadzki w pokojach pałacu warszawskiego Branickich, 1753. Teki 320, s. 140a, 142, 144.
- Posadzkę kamienną i marmurową sprowadza się z Gdańska od Kwady /Quade/, 1753, 1754. Teki 320, s. 151, 166, 168, 175, 189, 192, 194.
- Zakup posadzki dębowej w Warszawie, jej wymiary, ceny. Teki 320, s. 154v, 164, 165, 167, 168.

- Nową posadzkę dębową zakłada się w pałacu białostockim w gabinecie Iz, Branickiej, 1753, 1754. Teki 320, s. 154v, 164, 165, 167, 168.
- Posadzka kamienna jest droższa od marmurowej, 1753. Teki 320, s. 167.
- Transport posadzki marmurowej /z Krakowa ?/ do Białegostoku częściowo Wisłą, a częściowo łądem, 1754. Teki 320, s. 203, 206, 207, 212.
- Zakup w okolicy Kurowa kamieni do wyrobu posadzki, 1755. Teki 320, s. 230, 231.
- Układanie w pałacu białostockim posadzki kamiennej przez czeladnika kamieniarza Dolingera, 1755. Teki 320, s. 234, 235.
- Architekt Kleram projektuje posadzkę kamienną do pałacu białostockiego i zamawia ją w krakowskim oraz kontroluje błędy w jej wykonaniu, 1755. Teki 339, s. 5, 7-9.
- Układanie przez stolarzy posadzki drewnianej w pałacu białostockim, n 1755. Teki 362, s. 8.
- Przygotowywanie przez kamieniarza spod Grodna posadzki kamiennej do pałacu w Białymstoku, 1755. Teki 362, s. 9.
- Flizy szwedzkie do posadzki są zamówione w Gdańsku. Cena od sztuki, 1756. Teki 315, s. 208.
- Posadzka marmurowa wyprawiana z Krakowa przez podwojewodzkiego Gordona tratwami do Warszawy i zładowywana według dyspozycji J. Kl. Branickiego przy jego dworku praskim, 1756. Teki 335, s. 2; Teki 360, s. 3.
- Sprowadzanie posadzki do Choroszczycy, 1756. Teki 351, s. 3.
- Obróbka kamienia na posadzki wykonywane w okolicy Olkusza, 1756. Teki 362, s. 15, 16.
- Wzmianka o układaniu w pałacu białostockim posadzek drewnianych przez stolarza Szulca i innych stolarzy, 1756. Teki 397, s. 1.
- Posadzka została przywieziona przez statki sanowe z dóbr Branickiego do Zakroczymia, gdzie ma być składowana, 1757. Teki 360, s. 10, 16.
- Posadzka taflowa przysłana /do Choroseczy ?/ z Warszawy, 1758. Teki 328, s. 7.
- Posadzka niewiadoma wysyłana z Warszawy do Białegostoku, 1758. Teki 360, s. 22.
- Zakup w Królewcu posadzki /kamiennej/, jej ilości, kolory, ceny, 1763. Teki 328, s. 18, 19, 21.
- Wymiana posadzki marmurowej na kamienną w sali przed kaplicą ów. Marii Magdaleny w Białymstoku, 1763. Teki 357, s. 5.
- Wzmianka o nowej posadzce w pałacu w Stołowaczu, 1773. Teki 375, s. 1.

- Wzmianki o posadzkach marmurowych, drewnianych w tafle układanych w pałacu białostockim, 1775. Teką 146, s. 3.
- Wzmianki o układaniu posadzek w kilku salach pałacu białostockiego, 1777. Teką 375, s. 22.
- Wzmianka o wyrabianiu przez stolarzy posadzki w pałacu warszawskim Branickich, 1778. Teką 376, s. 7.
- Zamiana posadzki w galerii kolumnowej pałacu białostockiego z kamiennej na drewnianą, 1791, naprawa tej posadzki już w r. 1792, co wywołuje krytykę Iz. Branickiej. Teką 372, s. 7, 8, 12, 20.
- Wyrób przez stolarzy białostockich nowej posadzki do pałacu w Choroszczycy, 1792. Teką 372, s. 12.
- **Schody.** Abrys schodów do aprobaty otrzymuje J. Kl. Branicki i wypowiada swe uwagi, ok. 1725. Teką 315, s. 13; Teką 326, s. 4.
- Wzmianka o przygotowywaniu schodów do łazienek przy pałacu białostockim, 1738. Teką 342, s. 17.
- Wzmianka o remoncie schodów w pałacu warszawskim Branickich, 1750. Teką 320, s. 28.
- Zakup u kamieniarza warszawskiego stopni /gradusów/ kamiennych, 1752. Teką 320, s. 65.
- E. Potocki posyła J. Kl. Branickiemu model schodów w pałacu radzyńskim i kontrakt zawarty na ich wykonanie z Dolingerem, a także abrys kraty przy schodach, zrobiony przez Fontanę., 1753, 1754. Teką 315, s. 175.
- Wzmianki o wykonaniu schodów w pałacu białostockim przez Dolingera kamieniarza, a także kolumn marmurowych do nich. Do prac tych wezwani także Fontana i Redler. 1754, 1755. Teką 320, s. 176-230 passim.
- Klemm ogląda schody w pałacu radzyńskim i umawia Redlera oraz kamieniarza, który je robił, do pracy /w Białymstoku/, 1754. Teką 339, S. 4.
- Kontrakt z kamieniarzem Dolingerem na wykonanie schodów do pałacu białostockiego, 1755. Teką 320, s. 213, 216.
- Model schodów został wysłany z Warszawy do Białegostoku, 1755. Teką 320, s. 216, 216a.
- Wzmianki o wykonywaniu schodów w pałacu białostockim na wzór schodów w pałacu radzyńskim pod kierunkiem rzeźbiarza Redlera, opinia Klemma, że schody te są wspaniałe i kosztowne i o przedstawionych przez niego 6 wariantach projektu balustrady żelaznej do schodów i jej wykonywania przez Jana ślusarza, 1755. Teką 339, s. 4-6.

- Wzmianki o przygotowaniu przez ślusarza modelu kraty przy schodach w pałacu białostockim i o osadzeniu kraty przez ślusarza, a także o rzeźbach wykonanych przez Redlera, 1755. Teką 362, s. 5, 7-9.
- Przygotowywanie schodów kamiennych /do pałacu w Choroszczy ?/ według modelu przesłanego przez Szulca /malarza ?, stolarza ?/ 1757. Teką 397, S. 17.
- Opis modelu schodów kamiennych do sali pałacu białostockiego, znalezionych na strychu tego pałacu. Teką 141, s. 63.
- **Ściany /ich ozdabianie/.** Ściany w salce w pałacyku wysokostockim są malowane al fresco według wzoru sporządzonego przez Moka w Warszawie, 1730. Teką 331, s. 2.
- Malowanie i ozdabianie ścian w pałacu w Białymstoku. Raporty, w których wzmianki o malowaniu i obijaniu ścian, układaniu boazerii sztukateriach, marmoryzowaniach, 1732, 1737, 1738, 1743. Teką 342, s. 3, 3v, 6, 8-11, 13, 15, 17, 18, 20, 22-25, 28, 32.
- Wzmianki o malowaniu ścian w pałacu białostockim, tynkowania ich, złocenia, o zakładaniu sztukaterii, boazerii, innych ozdób i obić, 1739, 1753, 1754. Teką 358, s. 3, 25, 29-33, 35, 36, 38, 39, 40.
- Wzmianki o pracach prowadzonych w /zamku ?/ królewskim w Warszawie przy ozdabianiu ścian sztukateriami i lakowaniem i o stawkach pobieranych za wykonanie sztukaterii przez specjalistę, który ma również pracować w pałacu warszawskim Branickich, 1743. Teką 341, s. 4.
- Raport zawierający dokładne informacje o przewidzianym malowaniu sieni i sali w pałacu Branickich w Warszawie, o wybranych kolorach, sposobie rozmieszczenia ornamentów malarskich, a także o wysokości zapłaty malarzowi, 1743. Teką 341, s. 4, 5.
- Malowanie i złocenie ścian w pałacu warszawskim Branickich i wycinanie sęków w boazerii} z lakowania ścian zrezygnował J. Kl. Branicki wobec przestroż o nietrwałości lakowania, 1743. Teką 342, s. 30, 32, 33.
- Wzmianki o odświeżaniu malowideł ściennych i złocień w pałacu warszawskim Branickich, 1749, 1752. Teką 320, S. 2a, 10, 11, 16, 17, 18, 20, 62.
- Malowanie sufitów w klasztorze bernardynów w Tykocinie wapnem w związku z zapowiedzianą wizytą J. Kl. Branickiego, 1750. Teką 358, s. 15, 17.
- Wzmianki o zdejmowaniu obić w pokojach błękitnych w pałacu białostockim i o pracach malarskich oraz snycerskich, 1752. Teką 352, s. 22, 23.
- Wzmianki o ozdabianiu ścian pałacu białostockiego Branickich sztukateriami i snycerską robotą, 1753. Teką 320, s. 89-91, 94, 98, 99, 139b, 140a, 141, 142, 147, 147a.
- Wzmianka o zamawianiu w Dreźnie, obić do ścian w pałacu w Choroazczy, 1753. Teką 320, s. 158, 160.

- Wzmianki o ozdabianiu ścian pałacu warszawskiego Branickich malowaniem, obiciami, sztukateriami i snycerską robotą, 1754. Teki 320, s. 153v, 160, 162, 164r 168, 170, 173, 178, 179, 181, 187, 190-192, 197, 216a.
- Wzmianki o pracach malarskich i sztukatorskich w pałacu białostockim, 1755. Teki 362, s. 8.
- Wzmianka o rozpoczęciu przez Józefa Lapena pracy przy sztukateriach w bibliotece w pałacu radzyńskim, 1755. Teki 413, s. 4.
- Wypis z raportu złożonego E. Potockiemu przez /jego technika budowlanego?/ Adama Wodniackiego o pracach przy pałacu w Radzynie m.in. o zakończeniu przez Plerscha malowania sali górnej i zamierzonym malowaniu kaplicy, 1755. Teki 431, s. 2, 5.
- Wyliczenie ile łokci obicia potrzeba do paru pomieszczeń w pałacu w Choroazczy, 1756. Teki 315, s. 88.
- Wzmianka o pokoju obitym szpalerami w pałacu warszawskim Branickich, 1756. Teki 345, s. 12v.
- Ściany w pałacu w Choroazczy są ozdabiane obrazami Ł. Smuglewicza i innymi, 1757, 1758, 1760, 1763. Teki 315, s. 318; Teki 328, s. 10, 11, 14, 22, 24, 25, 43, 44; Teki 357, s. 4, 9, 10.
- Wzmianka o malowaniu i złoceniu przez malarza Urbanowicza ścian w pałacu warszawskim Branickich, 1757. Teki 345, s. 22.
- W sprawie wykonania przez Herliczkę ornamentów „według gustu i mody terażniejszej” w pokojach /pałacu Branickich/ w Warszawie, 1758. Teki 315, s. 89, 90.
- Wzmianka o malowaniu przez Herliczkę ścian w plebanii białostockiej, 1761. Teki 328, s. 16, 17.
- Wzmianki o pracach malarskich na ścianach pałacu białostockiego, 1762. Teki 339, s. 20.
- W karczmie w Wojszkach mają być ściany w jednej izbie malowane, a w drugiej bielone, 1773. Teki 315, s. 311; Teki 316, s. 62.
- Wzmianki o czyszczeniu i pozłacaniu sztukaterii w pałacu białostockim przez malarzy, 1773. Teki 375, s. 3-5, 7.
- Wzmianki o tym, że w pałacu białostockim są w sieni ściany al fresco, a w pokojach łazienkowych ściany marmoryzowane obite adamaszkiem z lamperiami werniksowanymi, 1775. Teki 146, s. 1, 3.
- Prace stolarskie i snycerskie przy ozdabianiu ścian w pałacu warszawskim Branickich, 1778. Teki 375, s. 31.

- Wzmianka o resztkach obicia atlasowego ścian w pokoju sypialnym, paryskim, w pałacu białostockim, 1779. Teki 370, s. 17.
- Wzmianka o portierach i obiciach gabinetu paryskiego w pałacu białostockim, 1780. Teki 316, s. 25.
- Sztukaterie i rzeźby we wnętrzu kościoła p.w. św. Piotra i Pawła na Antokolu w Wilnie. Fotografie sprzed 1939. Teki 235, fot. 97-109.

-

VIII. MALARSTWO, GRAFIKA, KARTOGRAFIA

1. Ogólne, zbiorcze, różne

- Spis obrazów we dworze Kotowskich w Warszawie z wyszczególnieniem tematów każdego z nich, czasem rozmiarów ram, 1694. Teki 415, s. 46-50, 53, 54, 56.
- Opisy w inwentarzu pałacu białostockiego malowideł ściennych i „landszaftów” rozwieszonych na ścianach /określenie rozmieszczenia, czasem tematyki i rozmiarów/, 1709. Teki 139, S. 4-7, 9-13.
- Wzmianki o ozdabianiu ścian, m.in. malowidłami, 1732, 1737-1739, 1743, 1753, 1754. Teki 34-2, s. 3-32 passim; Teki 358, s. 3-40 passim.
- Wzmianki o obrazach, wykonywanych i rozmieszczanych w pałacu warszawskim Branickich, 1743, 1748-1749, 1954, 1955. Teki 341, s. 4; Teki 320, s. 1, 2, 2a, 4, 5, 7, 8, 12v, 13, 14, 14v, 15, 18-22, 25, 26, 36, 124-126, 131, 132, 154, 173, 174, 178-180, 182, 183, 186-188, 199, 216a.
- Malarskie prace różne wspomniane w raportach składanych Branickiemu, 1755. Teki 315, s. 48, 49.
- Obrazy, malowidła /różne mapy, plany/ w pałacu białostockim opisane w inwentarzu tego pałacu z r. 1772. Opisy informują o rodzaju malowidła /malowanie al fresco, obraz, obraz suchymi farbami, kopiersztych/, określają jego rozmiary i umieszczenie w sali, czasem też tematykę, zwykle podają sposób oprawienia. Teki 141, S. 7-63 /passim/ 76, 77, 99, 100.
- W inwentarzu skarbcza białostockiego opisano obrazy sztalugowe, głównie malowane przez Mirysa i Herliczkę /określając tematykę, rozmiary i liczbę/, ponadto wspomniano o portretach i innych malowidłach zdobiących bakierki, flasze i pierścienie, 1772. Teki 155. s. 21, 22, 32-34, 36, 38.
- Obrazy w pałacu Branickich na Podwalu w Warszawie opisane w inwentarzu tego pałacu z r. 1772. Opis inwentarzowy podaje rozmiary obrazów, ich rozmieszczenie w pałacu, określa ramy, nie zawsze podaje tematykę obrazów, nigdy zaś autorów,

wyjątkowo też zaznacza technikę wykonania obrazu. Teki 285, s. 18, 20-22v, 24-26v, 28-29.

- Opisy obrazów i „portretów” /portrety malarskie i rzeźbiarskie/ znajdujących się w pałacu białostockim, a nie objętych inwentarzem tego pałacu z r. 1772. Opisy uwzględniają tematykę, rozmiary i rozmieszczenie obrazów, czasem inne dane np. nazwiska autorów, materiał malarski, 1775 Teki 146, s. 1-3, 5, 6.
- Wzmianka o budynku wzniesionym przy pałacu białostockim z przeznaczeniem na pracownię malarską S. Mirysa i rozebrany po jego śmierci, 1790. Teki 316, s. 80.
- Obrazy i kopiersztychy wymienione w rejestrze ruchomości, pozostałych po zmarłym mieszczańcu białostockim B. Bujakowskim, 1791. Określono tematykę obrazu, na czym malowany /płótno, deska, papier/ bądź drukowany, ramy. Teki 316, s. 67.
- Wypis z raportu władz rosyjskich z 1828 r. m.in. o stanie malowideł w kaplicy pałacowej w Białymstoku. Brak w tym bliższych opisów malowideł wspomniano jedynie, że dwa obrazy w ołtarzu przedstawiają Zbawiciela i Matkę Boską. Teki 187, s. 1.
- Obrazy w pałacu białostockim w inwentarzu z r. 1837 wymieniono jedynie ich liczbę w poszczególnych pomieszczeniach pałacu, czasem wspomniano o ramach. Wyjątkowo zanotowano portret hetmana Czarnieckiego, ale chodzi tu o płaskorzeźbę gipsową. Teki 191, s. 18.
- Obrazy z pałacu białostockiego /a także spośród ruchomości skonfiskowanych Eustachemu Sapieże/ spisane przez władze rosyjskie w sposób ogólnikowy, bez podania autorów a tylko tematyki obrazów, ich rozmiarów, ram, ewentualnie stanu zachowania /przytoczone niektóre opisy/. Według tego spisu część obrazów przeznaczono na sprzedaż z licytacji, a resztę do przewiezienia do Petersburga i Wilna, 1843-1848. Teki 95, s. 4-8.
- Spis obrazów i rycin zabezpieczonych w r. 1944 w dworach w Turnie i w Buchnie i przekazanych Muzeum Narodowemu w Warszawie. Teki 508, s.10, 16-18.

2. Malarstwo ścienne

- Wzmianki o malowidłach ściennych i malowaniu ścian w pałacu białostockim, 1709. Teki 139, S. 4-13 passim; 1743. Teki 341, s. 4; 1752. Teki 352, s. 22, 23; 1755. Teki 362, s. 8; 1762. Teki 339, S. 20; 1772. Teki 141, s. 7-100 passim; 1755. Teki 146, s. 1.
- Malowanie al freaco salki w pałacyku wysokostockim według wzoru, sporządzonego przez Moka w Warszawie, 1730. Teki 331, s. 2.
- W pałacu białostockim pracuje malarz Eksztein malujący al fresco, 1749. Teki 320, s. 8, 9, 30.

- Odświeżanie malowideł ściennych w pałacu warszawskim Branickich; wzmianka o opadaniu malowania al fresco na murze od stajen przy tym pałacu. 1749. Teki 320, s. 2a, 10, 11, 16-10, 20.
- Wzmianki o ozdabianiu ścian pałacu warszawskiego Branickich m.in. malowaniem, 1754. Teki 320, s. 153-197, 216 *passim*.
- Wzmianki o malowaniu przez Plerscha kaplicy i sal w pałacu w Radzynie, 1755. Teki 431, s. 2, 5.
- Wzmianka o malowaniu i złoceniu przez malarza Urbanowicza ścian w pałacu warszawskim Branickich, 1757. Teki 345, s. 22.
- Malarz Herliczka wykonuje na ścianach pałacu warszawskiego Branickich ornamenty „według gustu i mody terażniejszej”, 1758. Teki 315, s. 89, 90.
- Herliczka maluje ściany w plebanii białostockiej, 1761. Teki 328, s. 16, 17.
- C. G. Knackfus przesyła J. Kl. Branickiemu projekt malowidła, które ma być wykonane na murze kaskady w Białymstoku, 1767. Teki 315, s. 117.
- Włoch malarz przybyły do Warszawy ma uczyć malowania al fresco jednego z synów malarza Herliczki, 1781. Teki 370, s. 18, 19.
- Plafon w kościele w Choroszczu. Fotografia wykonana w 1935 r. Teki 256, fot. 35.
- Plafon w kaplicy prywatnej opatów w Supraślu. Fotografia wykonana przed 1939. Teki 235, fot. 44; Teki 272, fot. 5.
- Plafon w kaplicy pałacowej w Białymstoku. Fotografie. Teki 236, fot. 19-21.
- Supraport malowany przez Antoniego Gruszeckiego dla klasztoru bazylianów w Supraślu w XVII w. Fotografia. Teki 272, fot. 9.
- Malowidła ściennie z XVIII w. w kościele w Tykocinie. Fotografie fragmentów. Teki 235, fot. 74, 75.
- Freski w kościele farnym w Węgrowie. Domysły na temat ich autorstwa, fotografie. Teki 435. s. 7; fot. 4-12.

3. Malarstwo sztalugowe i inne

- Portret króla /Augusta III ?/ na koniu , ma wisieć w jednej z sal pałacu Branickich na Podwalu, 1743. Teki 342, s. 27.
- zapłatę za obraz przedstawiający historię Stratonice /księżniczki greckiej/ wymalowany przez Antoniego Mellanę do Białegostoku upomina się wdowa po Mellanie, 1746. Teki 315. s. 14-9.
- Wypisy z listu, w którym Gerhard Moreli namawia J. Kl. Branickiego na zakup części obrazów, sprowadzonych przez siebie dla dworu /królewskiego/ do Warszawy,

podając niektóre ceny i radząc Branickiemu, aby zasięgnął opinii malarzy Czechowicza i niewymienionego Czecha, 1748. Teki 315. s. 154.

- Obrazy /brak bliższych danych/ do pałacu Branickich na Podwalu maluje Czechowicz, 1748, 1749. Teki 320, s. 19, 21, 25.
- Malarz Czechowicz, robi kopię portretu Iz. Branickiej, wykonanego przez niewiadomego malarza, a według tej kopii malarz Czech /Tallman/ sporządzą portret wielki olejny do pałacu warszawskiego Branickich; kwiaty umieszczone na tym portrecie wykonuje Hezy malarz z Leszna, a ramy Contesaa snycerz, 1748-1750. Teki 320, s. 1, 2, 2a, 4, 5, 7, 8, 12v, 13-15, 18-22, 25, 26, 36.
- Obrazy Morellego ma sprzedawać Hemkien /kupiec warszawski ?/, 1748, Teki 320, s. 2.
- Zdejmowanie miary na obrazy do kościoła w Tykocinie, 1749. Teki 282, s. 5; Teki 350, s. 1.
- Obrazy do kościoła farnego w Tykocinie przedstawiające różnych świętych maluje malarz Czechowicz, 1749, 1750. Teki 320, s. 4, 5, 8, 13, 14, 18-22, 27, 28, 32, 33.
- Malarz miniatur Jan Sebastian Důr oświadcza gotowość namalowania miniatury królowej według jej ostatniego portretu pędzla Silvestre'a, 1749. Teki 315, s. 70.
- Malarz Důr otrzymuje od J. Kl. Branickiego portrety do skopiowania, lecz wkrótce to zamówienie zostaje cofnięte, 1749. Teki 320, s. 16, 17.
- Wzmianka o obrazach dla Branickich zamówionych w Wiedniu, i przysłanych stamtąd, 1750. Teki 320, s. 27, 30.
- Portrety Branickich w pasażu pałacu na Podwalu, kopiuje Boltz malarz dla ks. podkomorzego litewskiego, 1752. Teki 320, s. 76, 77.
- Portrety /do pałacu warszawskiego Branickich ?/ mają być malowane z dostosowaniem do podanych uprzednio rozmiarów blejtramów, 1752. Teki 321, s. 24.
- Mirys malarz jednocześnie maluje 3 obrazy do tabakierok i ma rozpocząć 3 obrazy /olejne/ z kopersztychów, których mają mu dostarczyć przedstawiciele J. Kl. Branickiego, 1752. Teki 341, s. 6.
- Wzmianki o pracach Niemca malarza przy sporządzaniu obrazów dla pałacu w Stołowaczu, 1754, 1755. Teki 358, s. 44, 46, 47.
- Malarz rozpoczął malować obrazy do pałacu w Stołowaczu według wskazówek budowniczego Sękwonkicgo, 1755. Teki 362, s. 6.
- Wzmianki o malowaniu przez Herliczkę obrazów do pałacu w Choroszczy, 1756. Teki 397, s. 3, 7.
- Ł. Smujilewicz maluje siedem obrazów „w lanczaftach i różnych figurach” do sali pałacowej w Choroszczy, 1757, 1758. Teki 315, s. 318.

- Obrazy namalowane przez Srnuglewicza w ciągu 1 półrocza 1757 r. /siedem sztuk ?/ przesyłane wraz z blejtramami do Białegostoku, 1757. Teką 345, s. 27.
- J. Kl. Branicki płaci Albertrandemu za obraz przedstawiający św. Michała, 1757. Teką 360, s. 13.
- Wzmianka o przesyłaniu do Warszawy danych o wymiarach portretu „pani krakowskiej”, 1758. Teką 397, S. 20.
- Mirys maluje obrazy do kościoła w Tyczynie, a ramy do nich wykonuje się według modelu danego przez architekta Klemma, pewne uwagi na ten temat wypowiada malarz Herliczka, 1760. Teką 328, s. 12-17.
- Herliczka zaczyna malować portrety Branickich, 1760. Teką 328, s. 14.
- Zdejmowanie miary obrazów z pokoju sypialnego Iz. Branickiej w pałacu w Choroszczy, 1760. Teką 328, s. 14.
- Wzmianki o przygotowywaniu przez Mirysa obrazów do kościoła w Tyczynie, 1760, 1761. Teką 342, s. 43.
- Sługa Fr. Bielińskiego marszałka wielkiego koronnego odmawia prośbie Jana Grabianki o portret swego pana tłumacząc, że Bieliński tak ogłosił się z portretów, że został mu tylko jeden, 1761. Teką 315, s. 242.
- Portret Iz. Branickiej „z dwoma rękami” namalowany do tabakierki przez Goeble mularza królewskiego kosztuje 30 czerw. zł., 1763. Teką 315, s. 321.
- Przenoszenie obrazów Herliczki i Mirysa w związku z pracami budowlanymi w pałacu w Choroszczy, 1763. Teką 328, s. 22.
- Herliczka kopiuje portrety Branickich przeznaczone do wysłania za granicę, 1763. Teką 328, s. 24v, 26.
- Miniaturę własnej roboty ofiarowuje Maria Radziwiłłowa miecznikowa litewska swojemu wujowi J. Kl. Branickiemu, 1766. Teką 315, s. 180.
- Wzmianka o przygotowywaniu tarcic pod obrazy do pałacu w Choroszczy, 1773. Teką 375. s. 26.
- Obraz z Murzynkiem wysłany ze Stołowacza do Warszawy, 1776. Teką 370. s. 4.
- Ptaszki malowano na papierze jako wiązanie dla panny hetmanówny, 1790. Teką 373, s. 1, 2.
- Herliczka ma malować obrazy według kopersztychów i na miarę wyznaczoną mu przez architekta Czernika, 1797. Teką 316, s. 72.
- Wzmianka o wymalowaniu przez Herliczkę obrazów do kościoła w Dolistowie, 1792. Teką 316, s. 47.

- Uwaga St. Kostki Potockiego o obrazach odnalezionych na poddaszu pałacu wilanowskiego, gdzie złożono je jako zniszczone nieumiejętną konserwacją, 1821. Teką 432, s. 1, 2.
- Płótna malowane do ubioru Grobu Pańskiego wymienione w inwentarzu kościoła białostockiego z r. 1839. Teką 205, s. 3.
- Portrety członków rodziny Starzeńskich znajdujące się w zbiorach tej rodziny. Fotografie, 1934. Teką 238, fot. 110-113, 132.
- Portrety; Stefana Czarnieckiego, wojewody ruskiego, i Piotra Potockiego, starosty szczyrzeckiego, niewiadomego autora, które znajdowały się w zbiorach Bnińskich w Szelańcównie. Fotografie z 1934. Teką 238, fot. 128, 131.
- Herb miasta Białegostoku wykonany akwarelą, 1935. Teką 200, s. 22.
- Portrety Jana Klemensa i Izabeli Branickich znajdujące się w kościele w Tykocinie. Fotografie przed konserwacją /1936/ i po konserwacji /1951 ?/. Teką 235, fot. 70, 71, 122, 123.
- Opis portretów Krzysztofa i Aleksandry Wiesiołowskich oraz ich przybranej córki Gryzeldy Sapieżyny, znajdujących się w kościele brygidek w Grodzie. Teką 72, s. 41, 42.
- Wzmianka o reprodukcjach portretów Branickich a także Michała Starzeńskiego, które umieszczone były w Tygodniku Ilustrowanym. Teką 95. S. 35.
- Portrety ks. Antoniego Betańskiego były przed 1939 w Ossolineum we Lwowie i w muzeum diecezjalnym w Przemyślu. Teką 95, s. 58.
- Portrety Branickich Jana Klemensa i Izabeli a także Stefana Mikołaja i Katarzyny znajdowały się przed II wojną światową w zbiorach wilanowskich. Teką 95, s. 63, 64, 68, 71.
- Wzmianka o portretach Branickich znajdujących się w Muzeum w Rzeszowie i na plebanii w Tyczynie, 1950. Teką 96, s. 19, 32, 43.
- Wzmianka o wymiarach portretów J. D. Krasieńskiego i biskupa Wykowskiego, podpisanych przez Dawida Pacewicza /r. 1712/, które znajdują się w kościele farnym w Węgrowie. Teką 435, s. 7, 8.
- Widok łazienek przy bażantarni białostockiej. Fotografia akwareli z XVIII w. Teką 147, fot. 14.
- Portrety ze zbiorów wilanowskich /przed 1944/: Portret mężczyzny XVI w. - autor P. Porbus /fot. 88/, portret Konstancji z Czartoryskich Poniatowskiej /fot. 89/, portrety J. Kl. Branickiego, w tym jeden pędzla S. Mirysa /fot. 90-92/ oraz portret Izabeli Branickiej pędzla Bacciarellego /fot. 93/. Fotografie. Teką 235, fot. 88-93.
- Portret Stefana Czarnieckiego wojewody ruskiego, wykonany przez niewiadomego autora. Fotografia reprodukcji. Teką 235, fot. 121.

- Obraz niewiadomego autora przedstawiający konie prowadzone w pochodzie /XVIII w./. Fotografia reprodukcji. Teka 235, fot. 122.
- Widok zakładu przemysłowego. Fotografia akwareli /z r. 1830/. Teka 235, fot. 137.
- Obraz Ch. Kiela „Wielki książę Konstanty w Białymstoku podczas powstania listopadowego”. Fotografie. Teka 236, fot. 60; Teka 237, fot. 2.
- Rynek w Siemiatyczach wg. akwareli Z. Vogla, XVIII w. Fotografia. Teka 237, fot. 8.
- Obraz w głównym oltarzu kościoła w Tycynie, prawdopodobnie pędzla Mirysa. Fotografia. Teka 277. fot. 1.
- Portrety trumienne Małgorzaty z Durandów i Adama Kotowskich z XVII w. Fotografie. Teka 415, fot. 1, 2.

4. Grafika, mapy, „abrysy”, „planty”

- Abrys jakiejś figury przygotowuje dla J. Kl. Branickiego Mok w Warszawie, 1735. Teka 315. S. 64.
- Wzmianka o szkicu odręcznym ołówkowym dekoracji wnętrza pałacowego wykonanym na liście z r. 1737. Teka 315, s. 232.
- J. Kl. Branicki i J. Kurdwanowski czerpali wzory biustów dla snycerza z galerii de Girardon w Paryżu, teraz szukają tam wzorów konsoli czyli draksztyli, 1738. Teka 342, s. 17.
- J. Kl. Branicki każe sprowadzić z huty szkła w Nalibokach szkło m.in. do oszklenia kopersztychów, 1738. Teka 342, s. 23.
- Wzmianka o szkicu ołówkowym balustrady na liście J. Sękowskiego do J. Kl. Branickiego, 1739. Teka 358, s. 9.
- J. K. Sedlnicki przesyła swemu szwagrowi J. Kl. Branickiemu abrysy najnowszych modeli karet paryskich, 1744. Teka 356, s. 2.
- Architekt Klemm sporządził nową plantę pałacu M. Sapiehy w Warszawie „kosztowniej ale wygodniej przeformowaną”, 1747. Teka 315, s. 192.
- Żołnierz został wysłany w celu wykonania abrysu planty ogrodu przy pałacu warszawskim Branickich, 1748. Teka 320, s. 1.
- Kopersztych z miarą na dwa obrazy do kościoła w Tykocinie przesłany zostaje malarzowi Czechowiczowi, 1749. Teka 320, s. 19.
- Abrys karety paryskiej i różnych detali przesyła się z Warszawy do Białegostoku, 1749. Teka 320, s. 21, 22.
- Abrysy waz i kwiatów posyła Sękowski J. Kl. Branickiemu, 1750. Teka 358, s. 17.

- Trylaże w parku pałacowym białostockim wykonuje się według abrysów, 1750. Teką 358, s. 15, 17, 19, 20.
- Wzmianki o szkicach odręcznych, ołówkowych, przedstawiających rzuty zespołów pałacowych, które znajdują się na listach J. Kl. Branickiego od E. Potockiego i Fr. S. Potockiego, 1751, 1753. Teką 315, s. 175, 176.
- Próbkę kopersztychów wziętą od ks. Kruszewskiego posyła się z Warszawy do Białegostoku do decyzji Branickiego, 1751. Teką 320, S. 50.
- Wzmianka o rysunku przedstawiającym projekt basenu kamiennego zamówionego przez J. Kl. Branickiego, 1752. Teką 315, s. 203.
- E. Potocki prosi o przysłanie mu planty ogrodu w Radzynie, która ma być już gotowa, 1752. Teką 315, s. 254; Teką 396, s. 5.
- Miedzioryty dla Branickiego zamówione są w Warszawie, 1752. Teką 320, s. 67, 68.
- Wzmianka o rysunku piórkiem przedstawiającym attykę, około 1752. Teką 350, s. 3.
- Abrys kraty do schodów pałacowych w Radzynie wykonany na desce oraz model tych schodów przesyła E. Potocki J. Kl. Branickiemu, 1753, 1754. Teką 315, s. 175.
- Abrys pałacyku pijarskiego przy ul. Miodowej sporządza Bellotti dla Ur. Lubomirskiej, 1753. Teką 320, s. 123, 126.
- Abrys kanapy ogrodowej w Wolczynie wykonuje architekt J. H. Klemm, 1755. Teką 339, s. 5, 6.
- W różnych folwarkach w dobrach J. Kl. Branickiego wznosi się budynki folwarczne według jednego abrysu, 1755, 1756. Teką 351, s. 3.
- Szkic budowli znajduje się na liście Fontany Jakuba do J. Kl. Branickiego, 1756. Teką 332, s. 7.
- Planta pałacu Mniszcha /w Warszawie/ zginęła u Jakuba Fontany, a jej kopia jest u podkomorzyny litewskiej, 1757. Teką 332, s. 7.
- J. Kl. Branicki żąda przedstawienia mu jakiegoś abrysu pokoi, 1757. Teką 360, s. 8, 9.
- Złotnik warszawski robi solniczkę „według abrysu”, 1757. Teką 360, s. 11, 12.
- Wypis z listu M. Gillet’a do J. Kl. Branickiego m.in. z opinią o rycinach widzianych w „Caminiostroff”, 1758. Teką 315, s. 78.
- Major Jan Witte prosi J. Kl. Branickiego o pomoc i poparcie swych prac nad mapą Podola i Ukrainy zaczętych z inspiracji Branickiego, 1760. Teką 315, s. 225.
- Abrys kamienicy warszawskiej Branickich, a dokładnie: plant trzy i elewację kamienicy wysyła się Branickiemu, zaś kopię abrysu Fontanie, 1760. Teką 359, s. 19; Teką 357, s. 1-3.

- Malarz Mirys maluje obrazy do kościoła w Tyczynie według kopersztychów, 1760. Teki 328, s. 12-17.
- Wzmianki o wykonywaniu przez Tirregaille'a planu Warszawy, 1761, 1762. Teki 525, s. 2; Teki 353, s. 2, 3.
- Abrys miasta i zamku w Bohusławiu wykonany przez miejscowego malarza, przesłany J. Kl. Branickiemu, 1761. Teki 330, s. 2.
- Abrys i planta kaplicy podhoreckiej przesłane przez rotmistrza Sidorowskiego J. Kl. Branickiemu, 1769. Teki 315, s. 201.
- Notatki i szkic odręczny przedstawiający pałac Branickich w Warszawie na Podwalu i jego najbliższe otoczenie na podstawie planu Warszawy z r. 1771 /zbiory Biblioteki Narodowej przed 1939/. Teki 285, s. 43.
- Wzmianki w inwentarzu pałacu białostockiego m.in. o znajdujących się tam sztychach, 1772. Teki 141, s. 7-100 *passim*.
- W inwentarzu pałacu białostockiego wspomniano, że mapa Wielkopolski i Małopolski wisi na ścianie w jednej z sal pałacu białostockiego, niewymienione mapy w pokrowcach znajdują się w pokojach hetmana Branickiego tamże, a 5 map wielkich w ramach czarnych wisi w pasażu, 1772. Teki 141, s. 17, 54, 28.
- Mapy, abrysy i planty wymienione w inwentarzu biblioteki białostockiej bez podania bliższych danych, jedynie z zaznaczeniem, czy chodzi o pojedyncze karty czy mapy oprawne i z podaniem ogólnej ich liczby, r.1772. Teki 154, s. 67.
- W inwentarzu biblioteki pałacowej białostockiej z r. 1772 wspomniano, że złożono tam 103 kopersztychy „prostego i nikczemnego rysowania”. Teki 154, s. 68.
- Mapy stare różne /5 sztuk/ wymienione w inwentarzu skarbcza białostockiego, a także dwie mapy atlasowe i trzy mapy maleńkie w puzderkach, 1772. Teki 155, s. 20, 39.
- Mapy trzy znajdują się w pokoju paradnym w pałacu białostockim, w r.1775. Teki 146, s. 1.
- Wzmianki o oddaniu plant kuchni pałacowej w Jordanowicach i oficyny kuchennej w Hołowiesku przez p. Rogowskiego architektowi Sękowskiemu, 1777. Teki 316, s. 24.
- Wzmianka o abrysach kościoła i klasztoru bernardynów w Tykocinie, 1778. Teki 316, s. 12.
- Wzmianka o przesłaniu królowi Stanisławowi Augustowi przez niewiadomą osobę planu dworu w Winiarach, 1783. Teki 430, s. 3.
- Wzmianka o tym, że geometra Modzelewski sporządził około r. 1789 mapę dóbr Dolistów, a także mapę miasta Bielska i wsi do niego należących. Teki 563, s. 3, 12.
- W rejestrze ruchomości zmarłego mieszczanina białostockiego wspomniano m.in. o kopersztychach, 1791. Teki 316, s. 67.

- Obrazy według kopiersztychów a na miarę wyznaczoną przez architekta Czernika ma malować malarz Herliczka w Białymstoku, 1791. Teką 316, s. 72.
- Miedzioryt sprzed 1749 i rysunek z XVIII w. przedstawiające ogród pałacowy w Białymstoku. Fotografie. Teką 147, fot. 4, 7.
- Mapa folwarków dojlidzkiego i sobolewskiego, wykonana w r. 1769 przez Franciszka de Puget. Fotografia. Teką 235, fot. 17.
- Notatka Glinki na podstawie inwentarza 1771/1772 o zbiorach graficznych znajdujących się w pałacach J. Kl. Branickiego. Teką 96, s. 11.
- Plan założenia zamkowego w Dźwinogrodzie sporządzony w r. 1776 przez A. D. Jędrzejowskiego. Fotografia. Teką 70, s. 3; Teką 148, s. 18.
- Plan miasta Białegostoku wykonany przez G. Beckera, 1799. Fotokopia oraz odbitka ozalidowa /kolorowana/. Teką 120, s. 1-3.
- Rysunki przedstawiające pawilony w ogrodzie pałacowym białostockim w XVIII w. Fotografie. Teką 147, S. 6, 7.
- Plany założenia pałacowo-parkowego w Choroszczu w XVIII w. Fotografie. Teką 256, s. 1-11.
- Projekt pałacu białostockiego w ujęciu Tylmana z Gameren. Przedruk fotografii. Teką 415, fot. 11, 12.
- Rycina niewiadomego autora przedstawiająca portret Stefana Czarnieckiego wojewody ruskiego, XVII w. Teką 441, s. 14.
- Reprodukcje rycin Jeremiasza Falcka /ok. 1646/ przedstawiających portrety następujących osób: Karol Ferdynand, królewicz, biskup płocki, warmiński; Adam Kazanowski marszałek nadworny koronny; Hieronim Radziejowski, podkanclerzy koronny; Wacław Leszczyński kanclerz wielki koronny; Bogusław Leszczyński podkanclerzy koronny. Teką 442, s. 2-6.
- Mapa okolic późniejszego Wilanowa sporządzona prawdopodobnie w XVII w, Opis oraz fotografie fragmentów. Teką 501, s. 10; fot. 1, 2.
- Rysunki przedstawiające projekty pałacu białostockiego w okresie przebudowy, 1726-1737. Fotografie. Teką 147, fot. 1-5. |
- Rysunek przedstawiający rzut i elewację bramy pałacowej mniejsze, w Białymstoku w XVIII w. Fotografia. Teką 147, fot. 8.
- Rysunki przedstawiające elewacje i rzut poziomy studni w Białymstoku, XVIII w. Fotografia. Teką 147, fot. 10.
- Projekty fontann w ogrodzie pałacowym w Białymstoku, XVIII w. Fotografie. Teką 147, fot. 11-13.

- Akwaforta /miedzioryt ?/ Duviviers'a "Vocluse prés de Biallystok" z XVIII w. Fotografia. Teka 147, fot. 15.
- Plan pałacyku gościnnego czyli domu Widera w Białymstoku z XVIII w., oraz Jego widok w XIX w. Fotografie. Teka 152, fot. 1-3.
- Planta pokojów reformowanych w oficynie pałacu w Choroszczy w XVIII w. Fotografia. Teka 235, fot. 2a.
- Rysunek z XVIII w. przedstawiający dekoracje ołtarza w kościele śś. Piotra i Pawła w Krakowie podczas pogrzebu J. Kl. Branickiego. Fotografia. Teka 235, fot. 22.
- Rysunki z XVIII w. przedstawiające elewacje i rzuty poziome dworu w Hołowiesku i pałacu w Stołowaczu. Fotografie. Teka 235, fot. 32-34.
- Widok i plany pałacu Branickich na Podwalu w Warszawie z XVIII w. Fotografie. Teka 235, fot. 76-70.
- Anonimowy sztych przedstawiający cudowne przeniesienie Domku Loretańskiego /ze zbiorów Muzeum Narodowego w Warszawie/ XVIII w./?/. Fotografia. Teka 235. fot. 124.
- Rysunek z XVIII w. przedstawiający elewację kościoła w Tykocinie. Fotografia. Teka 235, fo±. 126.
- Miedzioryt przedstawiający widok niewiadomego parku w XVIII w. Fotografia. Teka 235. fot. 136.
- Projekt nagrobka J. Kl. Branickiego w kościele białostockim z XVIII w. Fotografia. Teka 236, fot. 100.
- Plan domów projektowanych dla „obywatela dobrej kondycji żonatego” i dla takiegoż niezonatego, XVIII w. Fotografie. Teka 235, fot. 140, 141.
- Projekt bramy probostwa w Białymstoku z XVIII w. oraz rysunek przedstawiający jej elewację w XX w. Fotografie. Teka 236, fot. 112-114.
- Planta ogrodu przy klasztorze ss. Miłosierdzia w Białymstoku w XVIII w. Fotografia. Teka 236, fot. 115.
- Odrzys rzutu pokoi tzw. złotych alias królewskich w pałacu białostockim w XVIII w. Teką 237, s. 5.
- Szkic odręczny planu pałacu Branickich na Podwalu w Warszawie i staczających go posesji wykonany według planu Warszawy z 1809 r. Teką 285, s. 41.
- Ryciny niewiadomego autora przedstawiające odsłonięcie pomnika ks. K. Kluka w Ciechanowcu, sam pomnik oraz nagrobek wystawiony ks. Klukowi w r. 1848 w tamtejszym kościele. Teką 441, s. 1, 2, 3.
- Rycina przedstawiająca pałac w Choroszczy, wycięta z czasopisma /r. 1874/ oraz fotografia tej ryciny. Teką 256, fot. 12; Teką 441, s. 9.

- Rysunki przedstawiające zabudowania pałacowe w Białymstoku około r. 1876. Fotografie. Teki 237, fot. 3, 4.
- Ryciny reprodukowane w „Kłosach” /1885, 1087/ przedstawiające ratusz w Białymstoku. Fotografie. Teki 236, fot. 83, 84.
- Rycina przedstawiająca elewację kościoła w Białymstoku w 1887 r. Fotografia. Teki 236, fot. 85.
- Notatka o rycinie przedstawiającej widok ratusza w Białymstoku umieszczonej w „Wędrowcu” z r. 1892. Teki 95, s. 35.
- Litografie Fajansa według rysunków N. Ordy przedstawiających: kościół Czarnych, pałac w Puławach, zamek w Gielgudowie, zamek w Grodnie, zamek nad Niemnem, XIX w. Fotografie. Teki 441, fot. 4-8.
- Rysunki przedstawiające plan domu /pałacu/ w Choroszczycy i fasadę od strony dziedzińca, wykonane w A. A. SSSR - Muzej. Razdziel N 7081/1,2. Fotografie. Teki 256, fot. 10, 11.
- Rysunki przedstawiające grupy Herkulesa przed pałacem w Białymstoku. Odrisy i fotografie. Teki 147, fot. 9; Teki 237, s. 6.
- „Plan rozszerzanego kościoła w Białymstoku”. Fotografia. Teki 237, fot. 1.
- Plany budowli w Białymstoku znajdujące się w Archiwum guberni grodzieńskiej. Fotografie wykonane w r. 1928 z oryginałów przez konserwatora zabytków województwa białostockiego. Teki 147, fot. 1-3, 12.
- Szkice odręczne różnych zabudowań pałacowych w Białymstoku wykonane przez Glinkę w 1926 r. Teki 95, s. 51-53.
- Obraz A. Jakimczuka „Przed pałacem Branickich na Podwalu”. Reprodukcja barwna wycięta z czasopisma, 1937. Teki 5, s. 2.
- Rysunki przedstawiające ratusz w Białymstoku, wykonane przez Zakład Architektury Polskiej Politechniki Warszawskiej w 1937 r. Odbitki ozalidowe. Teki 135, s. 1-5.
- Rysunki Bogusława Herbergera, przedstawiające elewacje i rzuty ratusza w Białymstoku, ok. 1939. Odbitki ozalidowe. Teki 134, s. 1-3.
- Materiały do Białegostoku i okolic z Gabinetu Rycin Biblioteki Uniwersytetu Warszawskiego /przed 1944 i obecnie/. Notatki i reprodukcje. Teki 147, fot. 4, 6-8, 10, 11, 13, 14; Teki 152, fot. 1; Teki 234, s. 1-20; Teki 235, fot. 2, 3, 22, 32-34, 85-87, 126, 140, 142; Teki 236, fot. 1-3, 100, 112, 115; Teki 256, fot. 1-8, 32; Teki 278, s. 108-111, fot. 1; Teki 285, s. 46-50.
- Plan parteru pałacu białostockiego w skali 1:100, wykonany po r. 1945. Odbitka ozalidowa. Teki 237, s. 7.
- Rysunki przedstawiające rzuty i elewacje kościoła w Białymstoku, 1948. Odbitki ozalidowe. Teki 135, s. 6, 7.
- Rysunki B. Zinserlinga przedstawiające elewacje pałacu Branickich na Podwalu w Warszawie, 1949. Fotokopie. Teki 206, fot. 1, 2.

5. Konserwacja, oprawa obrazów

- J. Kl. Branicki każe sprowadzić z huty szkła w Nalibokach szkło m.in. do oszklenia kopiersztychów, 1738. Teką 342, s. 23.
- Obrazy przysłane przez J. Kl. Branickiego do naprawy w Dreźnie ogląda Redel /lekcja nazwiska niepewna/ i stwierdza, że dwa spośród nich są pędzla „majstra sławnego Włocha Caelestini” a trzeci „choć nie tak dobrej ręki”, ale „nie szpetny”. Redel podejmuje się konserwacji tych obrazów za ustaloną sumę, po czym będą mogły one „paradować” w galerii, 1749. Teką 315, s. 82, 83.
- Malarz miniatur Jan Sebastian Důrr odnawia zniszczoną miniaturę, 1749. Teką 315, s. 70.
- Wzmianka o wyrobie płótna do malowania obrazów, prowadzonym w dobrach ładzkich na polecenie J. Kl. Branickiego, 1755. Teką 362, s. 6.
- Wzmianka o odnawianiu ram portretu królewskiego oraz portretu J. Kl. Branickiego, 1757, Teką 345, s. 20.
- Szklenie obrazów w pałacu w Choroszczu, 1760. Teką 328, s. 10, 11.
- Ramy do obrazów robią stolarze białostoccy a lakiernik lakieruje je na czarno, 1750. Teką 358, s. 15, 17, 19.
- Snycerze białostoccy robią wierne kopie ram obrazów stanowiących własność J. Kl. Branickiego, 1763. Teką 328, s. 26.
- W niektórych opisach obrazów znajdujących, się w pałacu białostockim Branickich uwzględniono ramy i sposób oprawienia, 1772, 1775. Teką 141, s. 7-63 passim; Teką 146, s. 1-6.
- W opisach obrazów w pałacu warszawskim Branickich uwzględniono sposób ich oprawienia, 1772. Teką 285 S. 18-29 passim.
- Wzmianki o oprawach obrazów stanowiących własność zmarłego mieszczanina białostockiego, B. Bujakowskiego, 1791. Teką 316, s. 67,
- Uwagi St. Kostki Potockiego o obrazach z galerii wilanowskiej zniszczonych nieumiejętną konserwacją /za czasów Zofii z Sieniawskich Czartoryskiej/ odnalezionych przez niego na poddaszu pałacowym i odesłanych do Wenecji dla restauracji z hipotezą, że jeden z nich jest dziełem Tycjana; poglądy Potockiego na temat restauracji obrazów, 1821. Teką 432, s. 1, 2.

IX. RZEŹBA, SZTUKATERIE

1. Opisy i fotografie, XX w.

- Figura przydrożna w Branicach. Opis i szkic /rysunek/. Teką 251, s. 2, 4.
- Figura przydrożna w Szczytach. Fotografia. Teką 235. fot. 58.
- Grupa Herkulesa przed pałacem w Białymstoku, przed 1939. Fotografie. Teką 236, fot. 46-49; Teką 238, fot. 18, 19, 22, 29, 31.
- Grupy Herkulesa przed pałacem białostockim wg. rysunku niewiadomej osoby. Fotografia. Teką 147, fot. 9; Teką 237, fot. 6.
- Krucyfiks z kości słoniowej w bocznym oltarzu kościoła w Białymstoku /1938 r./. Opis i list J. Glinki do prof. M. Morelowskiego rozważający możliwość uznania Michała Anioła za autora krucyfiksu zgodnie z XVIII wieczną informacją na ten temat. Wypis z artykułu T.G. w Kurierze Warszawskim /nr 304 z 16.XI.1851/ odnoszącego się do tego kościoła, a w szczególności do krucyfiksu. Fotografie krucyfiksu, 1938. Teką 72, s. 19; Teką 169, s. 1-4, fot. 1-3.
- Mauzoleum Branickich w kościele śś. Piotra i Pawła w Krakowie, XVII, XVIII w. Opis na podstawie literatury i oględzin. Teką 268, s. 1-6;
- Notatki z napisów na mauzoleum. Teką 96, s. 34; Fotografie. Teką 235, fot. 23-25.
- Mauzoleum J. D. Krasieńskiego w kościele reformatów w Węgrowie, XVIII w. Wzmianka o jego istnieniu. Teką 435, s. 11.
- Notatka J. Glinki odnosząca się do nabycia zbioru medali przez F. Potockiego od Łosia oraz do przybliżonej daty sporządzenia katalogu tych medali. Teką 495, s. 4.
- Nagrobek Stefana Branickiego /+ 1709/ w kościele w Białymstoku. Notatki z literatury. Teką 167, s. 1.
- Nagrobek Katarzyny z Sapiehów Branickiej /+ 1720/ dłuta Kacpra Bażanki w kościele białostockim. Fotografia, XI w. Teką 235, fot. 127.
- Nagrobek klasycystyczny radcy Ignacego Teylsa /+ 1815/ wmurowany w zewnętrzną ścianę cerkwi w Supraślu. Opis nagrobka na podstawie oględzin przez Glinkę w r. 1938. Teką 272, s. 20.
- Nagrobki na starym cmentarzu żydowskim w Białymstoku. Fotografie przed 1939. Teką 236, fot. 117-120.
- Nagrobek ks. K. Kluka w kościele w Ciechanowcu wystawiony w r.1848 przez Stefana Ciecierskiego. Rycina. Teką 441, s. 2.

- Nagrobek wystawiony w r. 1634 Piotrowi Wiesiołowskiemu obożnemu koronnemu /+ 1556/ w kościele św. Franciszka w Wilnie. Opisy. Teka 62, s. 77-80; Teka 72, s. 32-56.
- Medalion marmurowy /?/ z portretem St. Czarnieckiego znajdujący się w pałacu białostockim. Opis wynotowany z literatury. Teka 96, s. 18.
- Płaskorzeźby na pałacu w Nieborowie. Fotografie, 1953. Teka 235, fot. 26-28.
- Płyta /kominkowa ?/ z płaskorzeźbą przedstawiającą Gryfa. Fotografia, XX w. Teka 236, fot. 29.
- Pomnik Stefana Czarnieckiego w Tykocinie. Fotografie. Teka 235, fot. 72, 73; Teka 238, fot. 142.
- Wiadomości o dziejach pomnika St. Czarnieckiego w Tykocinie oraz jego opis, czerpane z literatury drukowanej. Teka 278, s. 122, 181, 185.
- Pomnik Ks. Krzysztofa Kluka w Ciechanowcu /+ 1850/. Ryciny /litografie/ H. Pillatiego według rysunków M. Kuleszy przedstawiające pomnik i uroczystość jego odsłonięcia. Teka 441, s. 1-3.
- Posąg Rotatora z pałacu białostockiego. List prywatny prof. M. Morełowskiego do J. Glinki poświęcony sprawie pierwowzorów /wersalskiego, drezdeńskiego/ 1948. Teka 145, S. 1, 2.
- Posąg /Rotatora/ na klatce schodowej pałacu białostockiego. Fotografia. Teka 238, fot. 150.
- Posąg na klatce schodowej pałacu białostockiego. Fotografia. Teka 236, fot. 36.
- Posągi św. Marii Magdaleny i św. Jana Ewangelisty w kościele w Choroszczy. Fotografie, 1937. Teka 235, fot. 9, 10.
- Rzeźba na chrzcielnicy w kościele białostockim przedstawiająca chrzest w Jordanie. Fotografie. Teka 236, fot. 107, 108.
- Rzeźba aniolka z ołtarza bocznego w kościele białostockim, Fotografia, przed 1939. Teka 238, fot. 72.
- Rzeźby z parku pałacowego w Białymstoku. Opracowanie/maszynopis/ prof. M. Morełowskiego „Rzeźby z Białegostoku w Leningradzie” oparte na jego wspomnieniach z pobytu w ZSRR w latach 1922-1926 /w Polskiej Delegacji Specjalnej/, a także na literaturze drukowanej, odnoszące się do przypuszczalnego miejsca przechowywania tych rzeźb oraz przybliżonych dat wywiezienia ich do Petersburga. Teka 144, a. 1-4.
- Rzeźby ogrodowe przy pałacu białostockim. Fotografie. Teka 236, fot.66-74; Teka 238, fot. 108.
- Rzeźba na chrzcielnicy w kościele choroskim przedstawiająca chrzest w Jordanie. Fotografie, 1937. Teka 235, fot. 11, 12.

- Rzeźba kapłana starozakonnego w kościele w Klementowicach, wyk. W. Barsz w XVII w. Fotografia. Teka 415, fot. 10.
- Spis rzeźb zabezpieczonych w r. 1944 w dworach w Kuchnie i w Turnie na Podlasiu i przekazanych Muzeum Narodowemu w Warszawie. Teka 508, s.16, 18.
- Sztukaterie zdobiące wnętrza pałacu w Białymstoku. Fotografie, przed 1939. Teka 236, fot. 19-28, 33, 34.
- Sztukateria i rzeźby zdobiące wnętrza kościoła św. Piotra i Pawła na Antokolu w Wilnie. Fotografie poszczególnych fragmentów zrobione przed 1939 r. Teka 235, fot. 97-109.
- Tablica erekcyjna /XVIII w./ w kościele w Białymstoku. Fotografia. Teka 236, fot. 98.
- Tablica erekcyjna w kościele w Węgrowie. Notatka o tablicy z r. 1711. Teka 435, s. 11.
- Tablica nagrobna Izabeli Branickiej /+ 1808/ w kościele w Białymstoku. Fotografia. Teka 236, fot. 105.
- Tablica nagrobna Gryzeldy Sapieżyny /+ 1633/ w kościele w Białymstoku. Opis tablicy oraz odpis /z lukami/ napisu na niej. Teka 62, s. 72-74.
- Tablica nagrobna Teresy Wydrzyckiej /+ 1717/ w kościele w Białymstoku. Opis, fotografia. Teka 166, s. 3; Teka 168, s. 2; Teka 236, fot. 99.
- Tarcza z wizerunkami czterech herbów, wmurowana w ścianę kościoła w Białymstoku. Opis 1937 r. Teka 62, s. 75.

2. Wzmianki szczegółowe

- Nagrobek „z marmuru ... jako najochędzszą robotą ...” dla siebie, swego męża Krzysztofa Wiesiołowskiego i przybranej córki Gryzeldy Sapieżyny poleca Al. Wiesiołowska wystawić w kościele brygidek w Grodnie, 1645. Teka 66, s. 11, 12.
- W inwentarzu pałacu białostockiego z r. 1709 wymieniono różne wyroby snycerskie. Są to przeważnie ramy zwierciadeł, a także zawieszane na ścianach głowy danieli /z rogami prawdziwymi/ i głowa dzikiej kozy oraz boazeria ze sztukaterią wyzłocaną snycerskiej roboty. Teka 139, s.4-6, 10, 12.
- Prace rzeźbiarskie i kamieniarskie dla kościoła w Tyczynie według relacji architekta Szulca. Wzmianki o odlewach gipsowych waz, ornamentów sztukatorskich a także figur dwóch świętych i o obrabianiu gzymsów i gradusów kamiennych przez kamieniarczyków, 1743, 1744. Teka 315, s. 198, 199.
- Kamieniarz wybiera „w skale” tj. w kamieniołomie kamienie, potrzebne do prac przy pałacu w Branickich na Podwalu w Warszawie, 1743. Teka 338, s. 2, 3.
- Kamieniarskie wyroby /rzeźby/ do pałacu warszawskiego Branickich sprowadzone z Gdańska poprawiane na miejscu przez Redlera, 1743. Teką 341, s. 4.

- J. Kl. Branicki poleca ocenić „kamieniarską robotę gdańską” znajdującą się w pałacu warszawskim Branickich, przyjmuje propozycję powierzenia snycerzowi Redlerowi przeróbki tej kamieniarki żądając przedstawienia sobie odpowiednich abrysów, 1743. Teką 342, s. 29v-31.
- Poprawianie pod nadzorem J. H. Klemma lukarn kamiennych w pałacu Branickich na Podwalu, 1743. Teką 342, s. 32.
- Figurki /„osóbki”/ kamienne wykonuje kamieniarz gdański na zamówienie J. Kl. Branickiego, 1748. Teką 315, s. 207.
- -Kamień grobowy został sporządzony w Gdańsku na zamówienie J. Kl. Branickiego, 1749. Teką 337, s. 2.
- Osiom posągów wysłano z Gdańska dla J. Kl. Branickiego do Warszawy, 1749. Teką 337, s. 2.
- Architekt Fontana jedzie do Szymanowa dla wystawienia Castrura dolores kuchmistrzowi litewskiemu, 1750. Teką 320, s. 39, 40.
- Wzmianka o zakończeniu przez snycerza Polaka prac przy posągu św. Dawida dla kościoła farnego Św. Trójcy w Tykocinie, 1750. Teką 358, s. 15.
- Wzmianki o pracach kamieniarzy przygotowujących w „skale grodzieńskiej” kamienie „nieoprawne i poprawne” do prac przy pałacu w Białymstoku, 1751, 1754, 1755. Teką 358, s. 42-48.
- Osadzenie przez kamieniarza białostockiego sfinksów kamiennych na postumentach, 1752. Teką 320, s. 69, 69v, 73v, 74.
- Sprowadzanie sfinksów kamiennych z Warszawy do Białegostoku i ich ustawienie przez kamieniarzy bez współudziału snycerza Redlera, 1752. Teką 321, s. 12, 13, 15, 17, 19.
- Figurki kamienne chce nabyć dla J. Kl. Branickiego major Janiszewski u Stryckiego /kamieniarza gdańskiego ?/, 1752. Teką 337, s. 3.
- Nagrobek /Branickich ?/ w kościele w Białymstoku, wzmianka o złoceniu i malowaniu figur przy nagrobku, 1752. Teką 341, s. 6.
- Nagrobek marmurowy /Stefana M. Branickiego i jego żony/ w kościele białostockim, skończony przez kamieniarza, snycerz ma teraz wykonać ornamenty według rysunku Klemma, 1752. Teką 358, s. 20.
- Wzmianka o transporcie rzeźb kamiennych z Warszawy do Białegostoku, 1752. Teką 358, s. 21.
- Wzmianki o pracach snycerskich w pałacu w Choroszczy, 1752, 1756. Teką 358, s. 23; Teką 397, s. 3. 14.

- Portret Augusta II wykonany przez snycerza Winacha z Francji, w ramach dobrym złotem pozłoconych, targuje J. D. Jauch u wdowy po Deyblu, 1753. Teką 315, s. 100.
- Kamieniarskie roboty do pałacu na Podwalu: komin do buduaru, ganek, ławka, kroksztyny z podestem /częściowo według projektów Klemma ?/, 1753. Teką 320, s. 119, 122.
- Contessa snycerz żali się, że komu innemu powierzono pracę przy buduarze w pałacu warszawskim Branickich, 1753. Teką 350, S. 33,
- Wypis z listu Kazimierza Baranowicza do J. Kl. Branickiego w sprawie bliżej nie określonych robót kamieniarskich, 1754. Teką 315, s. 24.
- Ignacy snycerz wykonuje prace snycerskie w pałacu Branickich w Warszawie, 1754. Teką 320, s. 160-170, 182.
- Raporty o przebiegu prac kamieniarsko-rzeźbiarskich /Dollnger, Redler/ przy wykonywaniu w pałacu białostockim kolumn marmurowych, posadzki, schodów i posągu Rotatora, 1754-1755. Teką 320, s. 176, 201, 207, 214, 222-229, 234, 235; Teką 362, s. 5, 7, 9, 12.
- Prace kamieniarskie do kościoła w Choroszczy mają być wykonane w Gdańsku według abrysów nadesłanych przez Klemma, 1754. Teką 358, s. 41.
- Różne prace kamieniarskie na potrzeby pałacu białostockiego wykonuje się w „skale”, 1754. Teką 358, s. 42, 44-48.
- Wzmianki o pracach snycerza Redlera przy pałacu białostockim, a także snycerzy, którzy naprawiają rzeźby na wieży i oficynach, kamieniarzy /postumenty pod posągi/ 1755. Teką 315, s. 48, 49.
- Wysłka piaska z porcelany do Białegostoku, 1755. Teką 320, s. 216a.
- Kamieniarskie wyroby: kolumny i gradusy od Dolingera i termy od Redlera sprowadzane z Warszawy do Białegostoku, 1755. Teką 358, s. 46-48.
- Kamieniarskie prace wstępne dla pałacu białostockiego prowadzi się na Litwie /?/, ich wykańczanie i ustawianie na miejscu w Białymstoku, 1756. Teką 397, s. 1, 6, 14.
- Kamienie na postumenty pod grupę Herkulesa sprowadza kamieniarz Dolinger z Rozwadowa pod Nowym Miastem, 1757. Teką 345, s. 20v.
- Kamień grobowy zmagazynowany w Tykocinie, trudności z przewiezieniem go, 1757. Teką 351, s. 3.
- Pertraktacje dotyczące wykonania grupy Herkulesa prowadzone w imieniu Branickiego przez Szuszkowskiego z Plerschem i Redlerem, przyjęcie zlecenia przez Redlera a po wykonaniu targi o zapłatę, 1757. Teką 360, s. 4, 5, 9, 10, 11.
- Wypis z listu M. Gillet'a do J. Kl. Branickiego z opinią o wnętrzach pałacu białostockiego, zwłaszcza o posągu przy schodach /Rotator ?/ i jego rozbieżności z

antycznym wzorem a także o kopii portretu Branickiego potrzebnej Gillet'owi do wykonania t brązu tegoż popiersia, 1758. Teką 315, s. 78.

- Prace kamieniarza Dolingera, przy zakładaniu postumentów i ustawianiu na nich grup Herkulesa przed pałacem w Białymstoku, 1758. Teką 397, s. 29-33, 37.
- Pomnik Czarnieckiego w Tykocinie został zdaniem J. Glinki wykonywany na zamówienie J. Kl. Branickiego przez rzeźbiarza Piotra Coudray'a w jego pracowni warszawskiej. Odpis listów Coudray'a do Branickiego w tej sprawie, 1762, 1765. Według opinii E. Świejkowskiego pomnik ten wykonał w latach 1751, 1752, rzeźbiarz Delaunay lub de Launay według portretu pochodzącego rzekomo z galerii białostockiej. Teką 315, S. 55, 56.
- Gzymsy i cokoly do balustrady wykonuje się na zlecenie J. Kl. Branickiego według abrysu dostarczonego przez Sękowskiego, 1763. Teką 328, s. 19, 20.
- Ustawianie kolumn od fundamentów /w pałacu warszawskim Branickich ?/, według wskazówek J. Sękowskiego, 1766. Teką 357, S. 13.
- Redler autorem dwóch posągów na moście ogrodowym w Białymstoku, 1771. Teką 316, s. 29.
- Wysyłka kamiennych figur z Warszawy do Białegostoku. Wskazówek co do transportu udziela rzeźbiarz Redler, 1771. Teką 316, s. 53.
- Posąg św. Floriana drewniany /snycerska robota/ przed ratuszem w Białymstoku opisany w inwentarzu tego miasta z r. 1772. Teką 107, s. 1.
- Posąg Temidy drewniany na rynku w Białymstoku przed ratuszem opisany w inwentarzu tego miasta z r. 1772. Teką 107, s. 5; Teką 133, S. 10.
- Posąg Matki Boskiej Niepokalanie Poczętej przy klasztorze ss. Miłosierdzia w Białymstoku opisany w inwentarzu tego miasta, 1772. Teką 107, s. 25.
- Figurki gipsowe i porcelanowe w spisie ruchomości należących do dworu a znajdujących się w domu mieszkalnym dla oficjalistów i dworzan w Białymstoku, wymienione w inwentarzu z r. 1772. Teką 107, s.27-30, 32, 34.
- „Statua ołowiana dęta, szaro malowana, głowę pod nogami mająca” na postumencie kamiennym, stojąca na łące przed browarem na folwarku białostockim, opisana w inwentarzu z r. 1772. Teką 116, s. 5; Teką 141, s. 92.
- Rzeźby różne opisane w inwentarzu pałacu i parku białostockiego z 1772 r. W opisie uwzględniono tworzywo /kamień, czasem dokładniej określony np. marmur, metal, gips, porcelana, drzewo/, czasem technikę wykonania /figura odlewana, robota snycerska/, przy rzeźbach większych zwykle dokładnie je opisano np. grupę Herkulesa /s. 2/, posąg Rotatora /s.36/, portrety St. Czarnieckiego i Augusta III. Przy rzeźbach drobniejszych zwykle określenie jest ogólnikowe np. „osóbek biało malowanych, kamiennych 20”, przeważnie wskazany jest sposób rozmieszczenia ich we wnętrzach pałacowych bądź w parku /s. 2-55 passim, 65-70, 76, 77, 104/. Wiele jest wzmianek o

dekoracjach rzeźbiarskich. Na strychu jest kufer pelen różnych modeli snycerskich /s. 64/, Teka 141, 77 passim, 104.

- Wzmianka o numizmatach w inwentarzu skarbcza białostockiego z r. 1772. Określono kruszec, wielkość, czasem inne dane, np. „numizma wielkie srebrne, króla Jana III”. Teka 155, s. 39.
- Figurki porcelanowe umieszczone w inwentarzu skarbcza białostockiego z r. 1772. Opis dzieli je na dwie grupy: a/ figury białe, b/ kolorami malowane i z różną dokładnością określa, co przedstawiają figurki /jeleni stojący, strzelec trzymający psy, figurek siedzących sztuk 12/. Ponadto opis uwzględnia tylko uszkodzenia figurek, innych danych nie podaje. Teka 155, s. 41, 42.
- Rzeźby które przybyły w pałacu białostockim w okresie między r. 1772 a r. 1775. W opisie inwentarza pałacu z r. 1775 /podobnie jak z 1772 r./ podano tworzywo /tu: marmur i gips/, temat rzeźby z różną dokładnością, wyjątkowo nazwisko autora, tu na s. 5 „głowa Czarnieckiego gipsowa przez p. Mirysa robiona”. Teka 146, s. 2, 3, 5, 6.
- Nagrobek J. Kl. Branickiego w kościele w Białymstoku wystawiony w r. 1775. Jego opis z r. 1932 /wraz z odpisem tekstu na tablicy/, fotografie projektu nagrobka z XVIII w. oraz Jego fotografia. Teka 168, s. 1; Teka 235, fot. 128; Teka 236, fot. 100-104.
- Nagrobek J. Kl. Branickiego w Białymstoku. Wzmianki o sprowadzeniu marmurów do tego nagrobka z Włoch, 1777. Teka 315, S. 294.
- Wzmianka o naprawianiu przez snycerza waz i posągów „do zwierzyńca naprzeciw pałacu”, 1777. Teka 316, s. 41.
- Tarcice olchowe do prac snycerskich, wykonuje się w Białymstoku, 1777. Teka 370, s. 6.
- Raporty o pracach przy wystawianiu nagrobka J. Kl. Branickiego w kościele białostockim, 1778. Teka 370, s. 10-12.
- Posągi gladiatorów w ogrodzie białostockim uszkodzone przez żołnierza, który im ręce odpiłował i porąbane na kawałki sprzedał, 1790. Teka 316, s. 72. !
- Snycerz otrzymuje 9 zł za dorobienie rąk posągom gladiatorów w ogrodzie białostockim, 1791. Teka 315, s. 339.
- Gryf na bramie pałacu białostockiego na pół pękł, 1791. Teka 368, s. 3.
- Pertraktacje w sprawie sprzedaży posągów i wazonów kamiennych Z pałacu Branickich w Warszawie, 1796. Teka 373, s. 26, 28, 29, 31, 42.
- Wzmianka z pamiętnika H. Kownackiego z r. 1798 o pomniku hetmana Sapiehy przed pałacem w Siemiatyczach. Teka 419a, s. 31.
- W r. 1828 sztukator naprawia alabastrowe posągi i popiersia w pałacu białostockim. Teka 187, s. 4.

- Rzeźby głównie kamienne, ale także drewniane i gipsowe zdobiące elewację i wnętrza pałacu białostockiego, bramę pałacową i park wymienione w inwentarzu pałacu z przyległościami z r. 1837. W inwentarzu podano jedynie liczbę i rozmieszczenie rzeźb określając ogólnikowo, że chodzi o figurę, popiersie, wazę itp. oraz nazywając je dużymi lub małymi. Wyjątek stanowi dokładniejsza wzmianka o rzeźbionej w gipsie głowie Czarnieckiego hetmana. Określone też miejscami zniszczenia rzeźb. Teki 191, s. 18, 25-28, 31.
- Posągi bliżej nie określone wśród ruchomości w pałacu białostockim przeznaczone są do przekazania do Petersburga i Wilna, może też częściowo na sprzedaż przez władze rosyjskie, ok. 1843-1848. Teki 95, s. 4-8.

X. WYROBY RZEMIEŚLNICZE

1. Przedmioty wg przeznaczenia

- **Bizuteria.** Spis biżuterii i innych kosztowności pozostałych po zmarłym A. Kotowskim stolniku wyszogrodzkim, 1694. Teki 415, s. 60, 61.
- Opis i oszacowanie biżuterii /pierścionki, perły, korale/ zrabowanej Żydowi Moszkowi zwanemu Krakowski Choroszczucha, oraz wzmianka o opisie analogicznych strat innych Żydów tykocirńskich, 1734. Podobna wzmianka o pierścionkach zrabowanych arendarzowi w Łopuchowie, 1734. Teki 280, s. 87-89, 102.
- Diamenciki posyła J. Kl. Branicki do Warszawy do brylantowania, 1743. Teki 342, s. 29.
- Diamenty dla J. Kl. Branickiego kosztować będą kilkadziesiąt czerwonych zł, 1747. Teki 317, s. 46.
- Guzy robi dla J. Kl. Branickiego jubiler warszawski /cena od sztuki/, 1748. Teki 315, a. 130} Teki 344, s. 1.
- Bransoletę i inne wyroby jubilerskie zamawia J. Kl. Branicki u jubilera K. B. Kocha, 1751-1757. Teki 315, s. 119.
- Wzmianka o łańcuchu złotym oddanym do sprzedania, 1752, Teki 320, s. 66, 67.
- Manelki dla Izabeli Branickiej zostały zamówione u złotnika Kocha według wzorów odrysowanych u podkanclerzyny litewskiej p. Gordowej /?/, 1752. Teki 321, s. 1v.
- Pierścionki z diamentem i z rubinem robi oraz naprawia Branickiemu złotnik warszawski Jacobson, 1753. Teki 320, s. 91-93, 96, 100, 102, 117, 124, 128a, 130, 131.

- Złotnik warszawski Jacobson robi pierścień a także guziki diamentowe dla J. Kl. Branickiego, 1755. Teką 320, s. 225, 234.
- W związku z kradzieżą łańcucha złotego wykonanego dla J. Kl. Branickiego przez Jacobsona prowadzi się dochodzenie w tej sprawie, a ponadto zostaje zamówiony u Jacobsona nowy łańcuch, zamówienie to jednak wycofano wobec odnalezienia części skradzionego łańcucha w Chocimiu, 1755. Teką 320, s. 227, 230, 231.
- Złotnicze wyroby /pierścienie, guzy brylantowe/ zamawia J. Kl. Branicki u złotnika warszawskiego Jacobsona, 1756, 1758. Teką 315. s. 98.
- Na zamówienie J. Kl. Branickiego robi się w Warszawie gwiazdy /orderowe?/ 1766. Teką 360, s. 34.
- Ordery opisane w inwentarzu skarbcu białostockiego z r. 1772. Są to order Złotego Runa /diamentowy i złoty/, order św. Andrzeja i "order polski" łańcuchy i spinki do nich. Teką 155, s. 28, 37.
- Klejnoty i biżuteria w skarbcu białostockim według inwentarza z r.1772. ich osobny spis /s. 32-40/ zawiera następujące ważniejsze grupy” tabakierki, pierścienie, spinki, guzy, luźne drogie kamienie, antyki, zegarki, ordery, numizmaty. Ponadto wiele drobnych przedmiotów. Przedmioty te określane są kilkoma wyrazami /rodzaj kruszcu bądź kamienia, rozmiary, przeznaczenie użytkowe, pochodzenie itd./ Przy jednym przedmiocie może występować jedno lub więcej określeń. Oprócz wymienionego rejestru wzmianki o klejnotach występują jeszcze przy opisach rzędów końskich /s. 22-26/. Teką 155, s. 22-26, 32-40.
- Pierścienie wymienione jako własność zmarłego mieszczanina białostockiego, opisane oczka w nich i oprawa, 1791. Teką 316, s. 67.
- Pierścień z cyfrą królewską diamentami wysadzoną otrzymał od Stanisława Augusta oficer konwojujący go z Wojszków do Białegostoku, 1793. Teką 102, s. 9.
- Wyjaśnienie znaczenia określenia „antyki” używanego w inwentarzu z 1772 r. i wcześniejszych, zawarte w liście J. Glinki do inż. St. Bukowskiego z r. 1953. Zdaniem J. Glinki są to medaliony w dekoracji ściennej, a w złotnictwie kamee. Teką 198, s. 37, 38.
- **Instrumenty kościelne /mobilia/.** Relikwiarze, naczynia i szaty kościelne w dworze Kotowskich w Warszawie według spisu z r. 1694. Teką 415, s. 48, 49, 58.
- Opis ornatu z kościoła w Choroszczy, Odpis zapiski na podszewce ornatu informującej, że został on ufundowany przez Barbarę Branicką w r. 1734. Fotografia ornatu. Teką 235, fot. 15; Teką 256, s. 49.
- Monstrancja na zlecenie Branickiego i według projektu przysłanego z Białegostoku zostaje wykonana w Warszawie, 1749. Teką 320, s. 20.
- Mobilia dla kościoła w Tykocinie /lichtarze, krzyż/, ważą więcej niż sto grzywien. Wykonał je złotnik warszawski Wachszyński, który ma jeszcze zrobić monstrancję, 1749, 1750. Teką 315, s. 218; Teką 320,s. 14, 20.

- Złotnik Wachszyński ma wykonać według wskazówek szambelana Mokronowskiego monstrancję z kamieniami czeskimi /do kościoła w Tykocinie ?/, 1750. Teki 320, s. 28, 29.
- Kwiaty większe i mniejsze kupowane przez proboszcza tykocińskiego na zamówienie w Wilnie, 1750. Teki 358, s. 17.
- Monstrancja do niewiadomej cerkwi ma być wykonana według wzoru monstrancji u bazylianów warszawskich, 1753. Teki 320, s. 124, 140, 147.
- Wykaz sreber w kościele św. Rocha w Tyczynie z podaniem ich wagi i próby. Wzmianka o usuwaniu z tego kościoła „W czasie jakiegoś utrapienia” srebrnych wotów do kościoła filialnego św. Bernarda w Tyczynie, 1761. Teki 359» s. 1.
- Srebra kościelne w kościele p.w. św. Rocha w Tyczynie. Wzmianka o pracach przy srebrzeniu lichtarzy i krucyfiksów, 1763. Teki 328, s. 24.
- Krzyż kryształowy z dwoma lichtarzami kryształowymi w puzdrze, figuruje w inwentarzu skarbcza białostockiego z r. 1772. Teki 155, s. 14.
- Krzyż żelazny zdjęty z facjaty kościoła Św. Trójcy w Tykocinie znajdował się w r. 1772 w skarbcu białostockim. Teki 155, s. 17.
- Kielich drewniany „przedniej roboty tokarskiej” wymieniony w inwentarzu skarbcza białostockiego, 1772, Teki 155, s. 20.
- W inwentarzu kościoła białostockiego wspomniano różne sprzęty jak świece, paschal drewniany, katafalk itp. 1839. Teki 205, S. 1, 3.
- Opis krucyfiksu z kości słoniowej, który w r. 1938 znajdował się w bocznym ołtarzu kościoła tzw. starego w Białymstoku, oraz list Glinki do prof. M. Worelowskiego rozważający możliwość uznania Michała Anioła za autora krucyfiksu zgodnie z XVIII wieczną informacją na ten temat. Wypis z artykułu T.G. w Kurierze Warszawskim /nr 304 z 16.XI.1851/ odnoszącego się do tego kościoła, a w szczególności do krucyfiksu. Fotografie krucyfiksu wykonane w r. 1938. Teki 72, s. 19; Teki 169, s. 1-4, fot. 1-3.
- **Instrumenty muzyczne, dzwony, dzwonki.** „Trąba do wołania czyli mówienia dalekiego” wspomniana w opisie pałacu białostockiego z r. 1709. Teki 139, s. 6.
- Wypis z listu, w którym A. Wierzbowski organmistrz warszawski wykończywszy organy, zamówione przez J. Kl. Branickiego upomina się o podwody celem przewiezienia organów na miejsce, ok. 1752-1762. Teki 315, s. 222.
- Dzwonek srebrny został wykonany w Warszawie dla Iz. Branickiej, 1753. Teki 320, s. 114.
- Kapelmistrz Kossolowski zajmuje się zakupem instrumentów muzycznych w Warszawie, 1753. Teki 320, s. 163, 164.
- Trąby zakupione w Dreźnie dla Branickiego za pośrednictwem Teppera, 1755. Teki 320, s. 221v.

- Trąby srebrne dla J. Kl. Branickiego zamówiono za pośrednictwem pułkownika Wikedego, 1755. Teki 320, e. 228, 229.
- Zakup strun do klawicymbału na zamówienie J. Kl. Branickiego, 1755. Teki 320, s. 222.
- Klawikord posyłany z Warszawy do Białegostoku, 1756. Teki 360, s. 4.
- Skarga Żyda białostockiego Lejby Abramowicza na Stanisława strycharza o pobicie go i potłuczenie skrzypiec /ocenionych na dwa talary/ z powodu pretensji przy rozliczeniach z Lejbą za grę na skrzypcach /cena tej usługi/, 1757. Teki 125, s. 26.
- Sprowadzenie z Wiednia do Warszawy różnych instrumentów muzycznych, 1756, 1757. Teki 315, s. 125, 126.
- Wzmianka o tym, że wszystkie klawicymbały w Białymstoku są zrujnowane do ich konserwacji ma być przyjęty organista, 1757. Teki 315, s. 126.
- Sprowadzanie dzwonu do Choroszczycy z Tykocina, 1757. Teki 351, s. 3.
- Organy do kościoła w Choroszczycy „daleko głośniejsze od białostockich”, przygotowuje organmistrz, wypróbował klawicymbalista, 1758. Teki 32 s. 7, 8.
- Szpinet Iz. Branickiej w pałacu białostockim wymaga prac /lakierniczych ?/, 1758. Teki 362, s. 17.
- Prace przy wykonaniu organów do kościoła w Tykocinie, posuwają się powoli, bo organmistrz chorował, trwają też prace snycerskie, 1760, 1761. Teki 328, s. 14, 18.
- Organy do kościoła parafialnego w Tyczynie ma wykonać organmistrz Pankowski w Samborze, który pobiera 3000 zł zadatku, opóźnia jednak wykonanie zamówienia tak że proboszcz tyczyński zwraca się po interwencję do biskupa przemyskiego, 1763. Teki 359, s. 2, 3.
- W inwentarzu majątku pozostałego po J. Kl. Branickim wymieniono trąbkę ślimakową i trąbki rogowe w srebro oprawne, 1772. Teki 156, s. 5.
- Klawicymbał znajdujący się w pałacu białostockim został wymieniony w inwentarzu tego pałacu, 1772. Teki 141, s. 6.
- Instrumenty muzyczne zostały wymienione w inwentarzu skarbcza białostockiego, 1772. Teki 155, s. 54.
- Klawicymbał w sali wielkiej pałacu białostockiego został wymieniony w inwentarzu pałacu z r. 1775. Teki 146, s. 6.
- Janulewicz fontanista białostocki robi na miejscu klawikord dla Piramowicza sekretarza Iz. Branickiej, 1782. Teki 315, s. 263.
- Organy do kościoła w Bielsku wykonane zostały w r. 1816 w Warszawie. Teki 249, s. 2.

- W inwentarzu kościoła białostockiego r. 1839 wymieniono jedynie liczbę dzwonów i wagę każdego z nich. Teką 205, s. 1.
- Opis organów w niewiadomym kościele w Tykocinie sporządzony przez Glinkę w czasie oględzin, 1938, Teką 241, s. 13.
- **Kuchenne sprzęty i wyposażenie.** Wzmianka w inwentarzu zamku tykocińskiego o sprzętach w tamtejszej kuchni, 1698. Teką 278, s. 70.
- Projekt rynny kamiennej do kuchni został przedstawiony do aprobaty Branickiego, 1754. Teką 320, s. 188.
- Kotły zostały zakupione w Dreźnie dla Branickiego, 1755. Teką 320, s.215.
- W inwentarzu skarbcza w pałacu białostockim wymieniono naczynia kuchenne i kredensowe ze srebra /fajerki, wanienki do lodu, rondelki, miednice/, z cyny /fajerki wodne, wanna do mycia szkła/, z miedzi /durszlaki, brytfanny/ i z żelaza /patelnie, ruszty, żelaza andrutowe i inne/ a także słoje, blachy do ciasta itp., 1772. Teką 155, s. 4-9, 17, 18, 43, 44.
- Kotły potrzebne do wyrobu piwa /podana pojemność/ mają być zakupione w Gdańsku, 1772. Teką 316, s. 44.
- **Lampy, świeczniki i inne służące do oświetlenia.** „Lichtarz mosiądzowy wielki do zawieszania” leguje Al. Wiesiołowska klasztorowi brygidek w Tykocinie, 1645. Teką 66, s. 2.
- Lampy i inne przedmioty związane z oświetleniem w dworze Kotowskich w Warszawie wymienione w spisie ruchomości w tym dworze, 1694. Teką 415, s. 46, 49, 50.
- Lampy i kandelabry /„lustra”/ w pałacu białostockim wspomniane w inwentarzu z r. 1709 znajdują się tam, opisy ozdób przy kandelabrach /snycerskiej roboty i porcelanowych i metalowych/. Określenia rozmieszczenia kandelabrow w poszczególnych salach; opis lampy-latarni pozłacanej podtrzymywanej przez statuę Araba na postumencie u podnóża schodów wewnętrznych} wzmianka o lampach szklanych w obręczkach żelaznych i o latarni w orzechowej obsadzie. Teką 139, s. 4, 5, 6, 10.
- Oszacowanie lichtarza szabasowego, 1734. Teką 280, s. 112.
- Świece woskowe wysła się z Białegostoku na potrzeby dworu Branickiego w Warszawie, 1739. Teką 358, s. 10.
- Snycerz robi rurki do kandelabrow /„luster”/ w pałacach białostockim i warszawskim Branickich, 1743. Teką 342, s. 28.
- J. Kl. Branicki przysła do Warszawy wzór według którego mają być wykonane lichtarze, 1743. Teką 342, s. 31v.
- Na zlecenie J. Kl. Branickiego robi się w Warszawie latarnię bez osadzenia szkła, na wzór latarni w pałacu marszałka Bielińskiego, 1748, Teką 320, s. 2, 2a.

- Wzmianka o wykonaniu przez snycerza spodu do lichtarza dla kościoła w Tykocinie, 1750. Teką 358, s. 15.
- Lichtarze porcelanowe przewożone z Warszawy do Białegostoku, 1752. Teką 345, s. 21.
- Lichtarze srebrne wykonane w Warszawie według modelu przysłanego przez Branickiego, ciężar srebra, 1753. Teką 320, s. 124, 133-135.
- Świeczniki /feux de cheminées/ kupuje J. Kl. Branicki w Warszawie u J. F. Ransonet'a /ceny/, 1754, 1756. Teką 315, s. 314, 318.
- Lustra robi snycerz w Białymstoku, 1755. Teką 362, s. 10.
- Lusterka metalowe pozłociste umieszczono przy zwierciadle w buduarze w pałacu Branickich na Podwalu, 1756. Teką 345, s. 16.
- Świecznik /„lustre”/ nabył J. Kl. Branicki u J. F. Ransonet'a i płaci za to 100 dukatów, 1757. Teką 315, s. 182.
- Latarnie angielskie i inne zakupione w Warszawie do dóbr Branickiego, 1757. Teką 360, s. 11, 14.
- Lustra /kandelabry ?/ sprowadzane do Białegostoku z huty szkła w Urzeczcu, 1758, 1763 i bez daty. Teką 315, s. 255; Teką 328, s. 8, 18,b 20, 21; Teką 396, s. 5.
- Świece i pochodnie robi w Białymstoku Daszkowski na potrzeby dworu J. Kl. Branickiego, 1758. Teką 362, s. 17.
- Wzmianka o srebrzeniu lichtarzy dla kościoła w Tykocinie, 1763. Teką 328, s. 24.
- Lampy szklane wysłane z Warszawy do Białegostoku w darze od marszałka nadwornego koronnego dla J. Kl. Branickiego, 1763. Teką 360, s. 33.
- Świeczniki, kandelabry według modnych wzorów sprowadza J. Kl. Branicki z Paryża. Dobrze opakowane wysłane zostają drogą morską, gdyż transport ten jest tańszy, 1766, Teką 354, s. 2.
- Lampy opisane w inwentarzu pałacu białostockiego z r. 1772, wzmianki o kunach żelaznych do zasadzania lamp i o blachach do zawieszania nad lampami. Oprócz lamp są wymienione liczne kandelabry /„lustra”/ i lichtarze. Teką 141, s. 3-63 passim.
- Lichtarze srebrne różne wymienione w inwentarzu skarbcza białostockiego z r. 1772. Teką 155, s. 3, 4, 6.
- Lampa nocna "a umbrellką srebrną" wymieniona w inwentarzu skarbcza białostockiego z r. 1772. Teką 155, s. 5.
- Lichtarze kryształowe w srebro oprawne „kościelnego kształtu” wymieniona w inwentarzu skarbcza białostockiego, z r. 1772. Teką 155, s. 14.

- Wzmianka o taflach szkła „wybornego, wychylanego do latarni kątowych”, 1772. Teką 155, s. 15.
- Latarnia kryształowa z rączką i obwódkami srebrnymi wymieniona w inwentarzu skarbcza białostockiego z r. 1772. Teką 155, s. 20.
- Lichтары snycerskiej roboty wyzlęcane i blaszane lakierowane z lampami wymienione w inwentarzu skarbcza białostockiego z r. 1772. Teką 155, s.20.
- Lampy, latarnie, lustra /kandelabry/ i lichтары w pałacu Branickich na Podwalu opisane w inwentarzu tego pałacu z r. 1772. Teką 285, s. 18-30.
- Świec lojowych rozchód tygodniowy w Białymstoku dla stolarzy i snycerzy, 1776. Teką 370, s. 2.
- Świece wydaje się do pracy stolarzom i snycerzom świeca taka wypala się w ciągu 1,5 godz., 1776. Teką 375, s. 11.
- Kosztorys wykonania lichтарыków, które mają służyć do iluminacji kościoła; mają to być lichтарыki drewniane zrobione przez tokarza, co będzie tańsze od blaszanych, a jeszcze tańsze od żelaznych, 1776, 1777. Teką 375, s. 16, 21.
- Lichтарыki do mauzoleum J. Kl. Branickiego robi tokarz w Białymstoku, 1777. Teką 376, s. 4.
- Wymiana luster /kandelabrów/ w sali do tańca na górze, w pałacu białostockim, 1789. Teką 369, s. 15.
- Pająk szklany w kościele białostockim wymieniony w inwentarzu z r. 1839. Teką 205, s. 3.
- Wzmianka o kandelabrach w cerkwi w Orli, widzianych tam przez Glinkę w r. 1937. Teką 240, s. 2.
- **Meble.** Krzesła i stolki obite aksamitem, sukmem i skórą z pokoi w zamku tykocińskim wspomniane w testamencie Aleksandry Wiesiołowskiej, 1645, Teką 66, s. 15.
- Meble i drobne sprzęty domowe w dworze Kotowskich w Warszawie wymienione w spisie Z r. 1694, Podano tu rodzaj mebla, ilość sztuk i inne dane jak rodzaj drzewa, obicia, stan zużycia. Teką 415, Z. 46-58.
- Meble w pałacu białostockim wymienione w inwentarzu z r. 1709. Podano tu rodzaj mebla, jego miejsce w pomieszczeniu, gatunek drzewa, bądź gatunek i kolor /deseń/ obicia, kapy itd. opisana pościel na łózkach. Teką 139, s. 4-14.
- Dyspozycje J. Kl. Branickiego co do sprowadzania, bądź wykonywania lub wykańczania na miejscu różnych mebli i ich ustawiania w pałacu białostockim, 1732-1738, 1754. Teką 342, s. 3v, 6, 14, 17, 35, 36, 38.
- Meble różne jak kanapy, łoża paradne oferuje J. Kl. Branickiemu kupiec A. Contessa, 1738. Teką 315, s. 278.

- Sprowadzanie stolików marmurowych z Holandii dla Branickiego za pośrednictwem Deybla, 1739. Teka 331, s. 3.
- Wzmianka o wywiezieniu z pałacu w Hołowiesku 12 krzeseł skórzanych, 1743. Teka 316, s. 205.
- Stołki wyplatane trzcina robione są na zamówienie w Gdańsku. Z powodu braku trzciny kosztują po 14 zł t j. po 2 zł drożej niż uprzednio, 1747. Teka 315, s. 207.
- Wzmianki o ławach z nogami i pokrowcach na meble zakupionych do pałacu Branickich w Warszawie, 1749. Teka 320, s. 4, 10.
- Tapczany, stoliki i stołki robi stolarz do pokoi wynajętych przez Branickich w pałacu Pocięwów w Warszawie, 1750. Teka 320, s. 31.
- Szczegółowe dyspozycje J. Kl. Branickiego co do wykonania stolika składanego według modelu wypożyczonego przez strażnika koronnego /St. Lubomirskiego/, 1752. Teka 320, s. 67, 73v, 74, 77; Teka 321, s. 18, 19, 24.
- Wykonywanie w Warszawie mebli na zamówienie J. Kl. Branickiego, a pod nadzorem kapitana Hiche, 1752. Teka 320, s. 68, 69v, 70, 72-74, 76v, 77v.
- Wysyłka krzeseł z Mościsk do Białegostoku, 1752. Teka 320, s. 72v.
- Kupiec Lullier dostarcza do pałacu Branickich na Podwalu mebli i obić i ma nadzór nad ich umieszczaniem i zakładaniem, 1752-1755. Teka 320, s. 85v, 153v, 155, 158, 169, 170, 198, 199, 222.
- Łóżka zamówione przez J. Kl. Branickiego do Białegostoku ma przysłać z Warszawy Lullier przez pocztę, 1752. Teka 321, s. 12.
- Biurko dla J. Kl. Branickiego robią stolarze warszawscy na wzór biurka z chińskiego drzewa. To biurko ma być z ciemnego drzewa orzechowego a blat z czarnego marmuru, w ostateczności z białego, 1752. Teka 321, s. 13, 17, 18, 19.
- Wysyłka krzeseł z Mościsk do Białegostoku, 1752. Teka 321, s. 17.
- Wzmianka o przywiezieniu biurka orzechowego z Warszawy do pałacu białostockiego, 1752. Teka 352, s. 22.
- Wzmianki o sprowadzaniu do pałacu białostockiego mebli z Paryża w stanie niewykończonym, a także z Warszawy w całości lub poszczególnych części do nich, o wykonywaniu i wykańczaniu mebli na miejscu w Białymstoku, czasem według osobistych instrukcji Branickiego, 1752-1755. Teka 358, s. 22, 27, 30, 31, 34-36, 38, 39, 46-48.
- Meble /krzesła i kanapy/ zamawia J. Kl. Branicki w Paryżu. Z 24 krzeseł dwa zostają wysłane obite i gotowe a reszta w częściach do wykończenia przez miejscowych rzemieślników a to dla ułatwienia transportu, 1753. Teka 315, s. 214, 215.

- Stolki i krzesła robi stolarz warszawski na zamówienie J. Kl. Branickiego częściowo według wzoru dostarczanego przez marszałka Bielińskiego, 1753. Teki 320, s. 90v, 104, 108, 132.
- Stoliki z marmurowymi blatami sprowadzono z Warszawy dla Branickiego do pałacu białostockiego, 1753. Teki 320, s. 136.
- Stolarz ma robić kanapę gładką bądź snycerskiej roboty, 1753. Teki 320, s. 151.
- Wyzłacane części potrzebne do biurka Iz. Branickiej, 1753. Teki 320, s. 145.
- Kanapa „ottoman” przewidziana do ustawienia w niszy buduaru J. Kl. Branickiego, 1753, 1754. Teki 320, s. 155, 158, 169, 170, 173.
- Krzeselka paryskie sprowadzono dla Branickiego do Białegostoku, 1753. Teki 320, s. 158, 159.
- Wzmianka o szafce w róg ściany która jest „piękniejsza niż od Lullier”, 1753. Teki 320, s. 163.
- Stoliki do buduaru w pałacu na Podwalu robione są w Warszawie, 1753. Teki 320, s. 164, 166.
- J. Kl. Branicki kupuje u rzeźbiarza Pierscha marmurowy blat na stół za 12 dukatów, 1754. Teki 315, s. 315.
- Stoliki do buduaru w pałacu warszawskim Branickich, a także stół do pisania sporządza się w Warszawie /ceny/, 1754. Teki 320, s. 172, 179, 199.
- Stoły i stolki „proste” wspomniane w pałacu Branickich w Warszawie, wykonywanie takich mebli przez stolarzy białostockich, 1754. Teki 320, s. 196, 200.
- Tapicer robi pokrowce na meble z astrachany zielonej, 1754, Teki 320, s. 198.
- Stolki robi się w Warszawie dla Branickiego według modelu dostarczonego przez marszałka Bielińskiego, 1754. Teki 320, s. 203, 204.
- Meble, a mianowicie kanapy i stolki paryskie wyścielane przez tapicera w Białymstoku według wzoru przywiezionego z Paryża, adamaszkiem sprowadzonym z Gdańska, 1754. Teki 341, s. 8, 9.
- Stolarze białostoccy robią kanapy dębowe, 1754. Teki 358, s. 37, 38.
- Meble /krzesła, stoły, stoliki, lustra wiszące/ w kamienicach J. Kl. Branickiego we Lwowie, wydobyte są ze schowka /sklepu/ na okres przebywania tam podkomorzego koronnego, 1755. Teki 315, s. 211a.
- Ceny i gatunki ćwieków tapicerskich, które można dostać w Warszawie, 1755. Teki 320, s. 221.
- Abrys kanapy w ogrodzie wólczyńskim robi J. H. Klemm dla Branickiego choć nie widzi w niej „nic osobliwego”, 1755. Teki 339, s. 5, 6.

- Wzmianka o lakierowaniu parawaników przez lakiernika, 1755. Teką 362, s. 6.
- Stoliki marmurowe białe, siwe, szare, czerwone i pstre ma wykonać dla J. Kl. Branickiego kamieniarz z Rozwady, Miejsce, termin i koszt wykonania tych stolików, 1756. Teką 315, s. 57.
- Wyliczenie ile łokci obicia potrzeba do obicia mebli w paru pomieszczeniach pałacowych w Choroszczu, 1756. Teką 315, s. 88.
- Stoliki z marmuru w różnych kolorach zamawia J. Kl. Branicki w Chęcinach, 1756. Teką 315, s. 189.
- Krzesła sprowadza się z Paryża dla J. Kl. Branickiego, 1756. Teką 337, s. 4.
- Stołki sprowadzone z Mościsk do pałacu Branickich na Podwalu, 1756. Teką 345, s. 12v.
- Stoliki robi stolarz Szulc w Białymstoku, mają one być lakierowane,
- 1756. Teką 397, s. 14.
- Branicki żąda rysunku kanapy z pałacu swego warszawskiego, przesyła sam abrys biurka, prawdopodobnie w celu dorobienia blatu marmurowego, 1757. Teką 345. s. 21, 22.
- Biurka wykonuje dla J. Kl. Branickiego stolarz warszawski. Mają one być z ciemnego drzewa orzechowego. Po skończeniu roboty biurka wysła się do Białegostoku. Cena robocizny wynosi 8 dukatów od biurka, 1757. Teką 345. s. 22, 24.
- Biurka w pakach wysłane z Warszawy do dóbr Branickiego, 1757. Teką 360, s. 8.
- Blaty marmurowe wysłano z Warszawy do Białegostoku, wykonano je prawdopodobnie według modelu. Teką 360, s. 13, 17.
- Biurko dla J. Kl. Branickiego ma być robione w Warszawie /cena i termin wykonania/, 1757. Teką 360, s. 16, 17.
- Łóżka na kółkach robione w Warszawie na zamówienie J. Kl. Branickiego, 1757. Teką 360, s. 17.
- Biurko dla J. Kl. Branickiego robi stolarz białostocki Zawadzki, 1758. Teką 328, s. 5.
- Architekt J. H. Klemm przesyła J. Kl. Branickiemu model stolików marmurowych, 1758. Teką 339, s. 15.
- Meble i części mebli /nóżki od stolików, blaty marmurowe/ wysłane z Warszawy do Białegostoku, 1758. Teką 360, s. 24.
- Parawan stary /w pałacu białostockim/ miał na ramach Z jednej strony złoto feingult, a Z drugiej strony metal, parawan nowy „na dnie zielonym” będzie robiony, 1758. Teką 397, s. 19, 20, 21, 24, 27.
- Konsole odsyła się z Warszawy do Białegostoku, 1759. Teką 360, s. 25.

- Złocenie kanapy jest nieudane, bo burgrabia nie kupił /malarzowi/ Urbanowiczowi werniksu, 1763. Teką 328, s. 18.
- Na polecenie J. Kl. Branickiego Józef Rousseau odwiedza najlepszych tapicerów paryskich w poszukiwaniu modnych wzorów mebli, kupuje tam także adamaszek na łóżko „comme celui de madame Ogińska”, na fotele i kanapę, 1766. Teką 354, s. 1, 2.
- Meble wspomniane w spisach pomieszczeń mieszkalnych należących do skarbu /dworu Branickich/ a znajdujących się w mieście Białymstoku, 1772. Teką 107, s. 26-35, 41-47, 117-120.
- Meble opisane w inwentarzu pałacu białostockiego z r. 1772 /w tym pałacyk na Wysokimstoku/. Opisy informują o liczbie poszczególnych mebli, czasem o ich rozmiarach, cechach szczególnych jak ozdoby, obicia, a także określają sposób ustawienia mebli w pomieszczeniach. Teką 141, s.5-64 passim, 68, 76, 77, 99, 100, 101, 104.
- Wzmianki o meblach /drobne/ w inwentarzu skarbcza białostockiego z r. 1772. Meble pałacowe opisano przy inwentaryzacji poszczególnych pomieszczeń, tu wspomniano tylko o kilku ekranikach i stolikach, łózkach, szafeczkach. Teką 155, s. 19, 20, 21.
- Meble w pałacu Branickich na Podwalu w Warszawie. Ich opis w inwentarzu pałacu z r. 1772. Teką 285, s. 18-30.
- Meble które przybyły bądź ubyły w pałacu białostockim w okresie między r. 1772 a r. 1775. W opisie inwentarza z r. 1775 /podobnie jak w inwentarzu z r. 1772/ podano rodzaj mebla, jego umieszczenie, drzewo bądź inne tworzywo, z którego sporządzony, rodzaj obicia itp. Teką 146, s. 1-7.
- Reperację mebli w pałacu białostockim wykonują stolarze, 1773. Teką 315, s. 309.
- Meble sprowadzone przez Iz. Branicką z Paryża. Spis z zaznaczeniem liczby poszczególnych mebli i z uwagą o gatunku marmuru, użytego do tych mebli, 1778. Teką 316, s. 7.
- Meble do pałacu w Hołowiesku mają być wykonane przez stolarzy białostockich, 1777. Teką 375, s. 22.
- Ekran z drzewa mahoniowego robiony w Białymstoku z dyspozycji Iz. Branickiej, 1780. Teką 369, s. 11.
- W pałacu Branickich na Podwalu jest łóżko z szafą, mebel jednolity, stanowiący przedmiot specjalnego zainteresowania Iz. Branickiej. Stoi on w specjalnie przerobionej przegrodzie przy wannie, 1790. Teką 373, s. 4.
- Umieblowanie mieszczańskie wzmiankowane w spisie rzeczy po zmarłym Bazylim Bujakowskim z Białegostoku, 1791. Teką 316, s. 67.
- Wzmianka o dylach dębowych na stoły kuchenne do pałacu Branickich w Warszawie, 1793. Teką 373, s. 9.

- Meble, porcelanę i inne ruchomości z pałacu Branickich na Podwalu poleca sprzedać Iz. Branicka, 1796. Teką 373, s. 26.
- Iz. Branicka poleca sprzedać trzy sztuki marmuru białego z szafek w jej pokoju sypialnym, 1797. Teką 363, s. 2.
- Meble i różne sprzęty drewniane w kościele białostockim jak krzesła, taborety, katafalk, świece i paschał drewniane, malowane wymienione w inwentarzu z r. 1839. Teką 205, s. 3.
- Spis mebli bliżej nieokreślonych z pałacu białostockiego, a także spośród rzeczy skonfiskowanych Eustachemu Sapieże przeznaczonych przez władze rosyjskie częściowo zapewne na sprzedaż, częściowo zaś do przesłania do Petersburga i Wilna, 1843-1848. Teką 95, s. 4-8.
- Spis mebli zabezpieczonych w r. 1944 w dworach w Turnie i w Kuchnie na Podlasiu i przekazanych Muzeum Narodowemu w Warszawie. Teką 508, s. 8, 11-13, 16-18, 21.
- Notatki i wypisy z pracy B. Maszkowska, Z dziejów polskiego meblarstwa okresu oświecenia, Wrocław 1955. Teką 415, s. 65-70.
- **Militaria, broń i przybory łowieckie.** Broń pozostała po wyszłym z niewoli tureckiej Janie Żelkowskim; nóż w srebro oprawny, szabla, sahadak turecki z łukiem, 1516. Teką 51, s. 14.
- Broń palna w dworze Kotowskich w Warszawie wspomniana w spisie ruchomości z r. 1694. Teką 415, s. 49, 58.
- Wędkki w futerale i laski do wędek znajdują się w jednym z pomieszczeń pałacu białostockiego, 1709. Teką 139, s. 4.
- Broń zarekwirowana w Tykocinie i innych dobrach Branickich w czasie najścia stronników Leszczyńskiego: szable, pistolety, noże w srebro oprawne /?/, muszkiety, kańczuk, fuzja francuska, olów, ładownica pozłocista, 1734. Teką 280, s. 98, 100, 102, 103, 106, 107.
- Armaty zrabowane w Tykocinie przez partię mazowiecką stronników Leszczyńskiego, każda oceniona na 100 talarów podobnie armaty w Białymstoku, 1734. Teką 280, s. 105, 106.
- Florety dla paziów Iz. Branickiej wysłane z Warszawy, 1750. Teką 320, s. 47.
- Rękojeść z jaspisu według nadesłanego wzoru ma być wykonana w Saksonii dla J. Kl. Branickiego, w razie braku jaspisu w Saksonii należy go sprowadzić z Włoch, 1752. Teką 321, s. 1.
- Ładownicę złotą z łańcuchem złotym „podobieństwem pancerza” robi dla Branickiego złotnik warszawski Jacobson, 1753. Teką 320, s. 176, 210, 212, 215, 216, 221, 223, 225, 227, 230.
- Rodzaje i ceny strzelb w Warszawie, 1756. Teką 360, s. 3.

- Otaksowanie pistoletów francuskich przez urząd miejski białostocki, 1757. Teką 125, s. 27.
- Wzmianka o przyborach myśliwskich /sieciach zwierzęcych i straszydłach/, 1757. Teką 340, s. 8.
- Wzmianki o rękojeściach giergiedanowych i szablach szczerozłotych, które mają być przywiezione J. Kl. Branickiemu ze Lwowa /od Nikorowicza i Jaśkiewicza/, 1762. Teką 315, s. 113.
- Pałasze „dla nowozaciężnych” robione są w Białymstoku, 1763. Teką 328, s. 24v.
- Pałasz robi /dla J. Kl. Branickiego/ złotnik w Białymstoku, należec się mu będzie za to 100 dukatów, 1763. Teką 333, s. 4.
- Patrontasz /próbny/ robiony dla J. Kl. Branickiego /dla jego ulanów nadwornych/ w Królewcu, koszt patrontasza z pasem do karabinu, 1763. Teką 339, s. 20.
- Kopie husarskie dla swej chorągwi zamawia w Białymstoku marszałek wielki koronny Fr. Bieliński, 1764. Teką 382, s. 1.
- W inwentarzu skarbcza białostockiego wspomniano dwa sztandary stare poszarpane z herbami Szaniawskich, 1772. Teką 155, s. 18.
- Broń opisana w inwentarzu skarbcza białostockiego z r. 1772. Wzmianka o karabinach, bagnietach i pistoletach starych i dokładniejszy opis karabeli oraz szabel i pałaszów ozdobnych oprawnych w złoto, szabli i noży przeznaczonych dla hajduków i pajuków dworskich, a także broń milicji nadwornej /karabiny, pistolety, pałasze/. Teką 155, s. 21, 27, 28, 44, 54, 55.
- W inwentarzu skarbcza białostockiego z r. 1772 jest wzmianka o buławie demeszkowej i giergiedanowej. Teką 155, s. 27.
- Broń palna ręczna opisana w inwentarzu majątku pozostałego po J. Kl. Branickim, 1772. W opisie podano rodzaj broni /pistolety, sztucce /sztucery/, króćce, fuzje, janczarki/, jej pochodzenie /włoskie, tureckie, saskie, paryskie, lonewilskie itp./, sposób oprawienia rękojeści, zaznaczono też, ile sztuk jest tej broni, przy sztuccach określono ponadto, na ilu gwintach są. Wspomniano również o prochownicach zaznaczając z czego są zrobione /z racicy losiowej, jaszurowa itd./ i o instrumentach różnych do rozbierania strzelby, pokrowcach od pistoletów, s. 6. Zob. też armaty. Teką 156, s. 1-5, 6.
- Myśliwska broń i przybory w inwentarzu majątku pozostałego po J. Kl. Branickim, 1772. Wymieniono tu fuzje różnego rodzaju i pochodzenia /s. 4, 5/, rogi /s. 5/, łuki, żelaza na lisy /s. 5/, obroże /s. 5/, torbę jedwabną /s. 5/, różne trąbki /s. 5/, kańczug /s. 6/, wabiki, kordelasy, kubki i flaszki oplatane /s. 6/. Teką 156, s. 4, 5, 6.
- Kordelasy wśród sprzętów myśliwskich opisanych w inwentarzu majątku pozostałego po J. Kl. Branickim. Wymieniono tu kordelas demeszkowy złotem nabijany na pasku aksamitnym i kordelas kaldzbacki w jaszczur oprawny. Teką 156, s. 6.

- Armaty opisane w inwentarzu majątku pozostałego po J. Kl. Branickim, 1772. W opisach uwzględniono 3 wymiary armat, tworzywo z którego zrobionej /spiż, żelazo/ ozdoby na nich /herby, cyfry/. Zaznaczono również, że armaty są na lawetach. Teką 156, s. 7.
- Wabik porcelanowy ze skuwką złotą na sznurku zielonym jedwabnym znajduje się w dawnej sypialni hetmana Branickiego w pałacu białostockim, 1775. Teką 146, s. 5.
- Armaty spiżowe i żelazne znajdujące się w Białymstoku mają być z polecenia Iz. Branickiej wydane wojsku, a właściwie Komisji Cywilno-Wojskowej. 1792. Teką 316, s. 47.
- Broń darowana Rzeczypospolitej przez spadkobierców J. Kl. Branickiego i Iz. Branicką w r. 1794; odpis pokwitowania wystawionego w Warszawie na 11 armat i haubic, wyliczenia wydatków na broń wysłaną do Tykocina i na umundurowanie 11 żołnierzy. Teką 160, s. 1, 2.
- **Modele /architektoniczne, machin i inne/**. W Białymstoku jest model do robienia okiennic, 1748. Teką 358, s. 11.
- Model schodów do pałacu w Radzynie zrobiony przez snycerza Dolingera, 1753. Teką 315, s. 175.
- Model maszyny do fontann sprowadzony z Paryża wypożycza marszałek Bieliński Branickiemu, 1753. Teką 320, s. 149, 149a, 150, 151.
- Model maszyny do pompowania wody przysłany jest z Paryża, 1753. Teką 330, s. 1.
- Model urządzenia garderoby Iz. Branickiej w pałacu białostockim, przesłany do aprobaty Branickiego, 1753. Teką 358, s. 29, 30.
- Model przystawki wypożycza J. Kl. Branicki od marszałka Bielińskiego, 1755, Teką 320, s. 222.
- Model niewiadomy owinięty w wory wysłany z Hołowieska do Warszawy, 1755. Teką 349, s. 7.
- Model na żelaza do maszyn nadesłany do Tykocina, według niego wykonanie, 1755. Teką 351, s. 2.
- J. Kl. Branicki sprowadza z huty w Końskich żelazo w anklach i w klinach według modeli przysłanych przez Menoniego z Warszawy, 1757. Teką 315, s. 155.
- Bernardyni lwowscy budują młyn wołowy według modelu hiszpańskiego. Ich młyn służy z kolei jako wzór do modelu, który ma wykonać stolarz lwowski pod kierunkiem inż. Ricaud de Tirregaille'a na zlecenie J. Kl. Branickiego, 1760. Teką 315, s. 209, 210.
- Model pojazdu zwanego „via à vis” wykonanego dla Stanisława Leszczyńskiego przesyła Matisse dla J. Kl. Branickiego, 1766. Teką 347, s. 2.
- Model kanapy odsyła się z Białegostoku do Warszawy, 1767. Teką 360, s. 34.

- Modele budynków, maszyn, wzory rzeźbiarskie i wzorzec serwisu zebrane razem jako „modele” na strychu pałacu białostockiego. Inwentarz z r. 1772 wymienia następujące modele: schodów kamiennych do sali pałacowej, serwisu z Gryfami, młynu wodnego i maszyny, wietrznego z wierzchu obracającego się, mostu zwodzonego, maszyny do rżnięcia siczki, maszyny do wyciągania wielkich drzew, modele dwa młynów wołowych, okna z markizą od gradu, różne modele snycerskie, model maszyny blaszanej do łąk wysuszania, model blaszany do fontann należący. Teką 14-1, s. 63, 64.
- **Narzędzia i przybory różne.** Wanna sucha składana znajduje się w dworze Kotowskich w Warszawie, 1694. Teką 415, s. 46.
- Kompas „słoneczny mosiądzowy” w dworze Kotowskich w Warszawie, 1694. Teką 415, s. 48.
- Abrys klatki /?/ odsyła J. Kl. Branicki J. Kurdwanowskiemu z poleceniem aby stolarze /białostoccy/ wykonali według niego swą robotę, snycerska robota zostanie wykonana już w Warszawie, 1732. Teką 342, s. 3v.
- Oszacowanie siekier zrabowanych Żydom białostockim, 1734. Teką 280, s. 111.
- Waga na obie strony alias bezmen gdański zrabowana Żydowi białostockiemu Abramowi Guście, oszacowanie jej, 1734. Teką 280, s. 112.
- Gotownie srebrne i złote oferuje J. Kl. Branickiemu kupiec wrocławski A. Contessa, 1738. Teką 315, s. 278.
- Szkatułkę z szybkami lustrzanymi składają dla J. Kl. Branickiego w Arsenale kupcy /warszawscy/ Pelisson et Valentin, 1739. Teką 315, s. 166.
- Trumadam /rodzaj gry towarzyskiej/ posyła Sękowski J. Kl. Branickiemu, 1739. Teką 358, s. 2.
- Pieczętki robi dla J. Kl. Branickiego Piątkowski w Warszawie, 1743. Teką 341, s. 5.
- Okulary robi dla J. Kl. Branickiego jubiler warszawski, 1748. Teką 344, s. 1.
- Kruki mosiężne /haki/ odlewane w Gdańsku według wzorów danych przez Branickiego Steiffowi, 1750. Teką 320, s. 35.
- Zakup urynałów porcelanowych, 1752. Teką 320, s. 81.
- Pieczętkę robi dla Branickiego złotnik warszawski Jacobson, 1753. Teką 320, s. 92, 100.
- Zamek angielski robi ślusarz warszawski Arnold, 1753. Teką 320, s. 94, 95, 102.
- Papier do rysowania kupiony w Warszawie, 1753. Teką 320, s. 124.
- Okulary przysłane z Warszawy do Białegostoku, Sękowski i Pryncypaty nie mogą ich odszukać, 1753. Teką 358, s. 27, 31.
- Wiaderka ze skóry używane przy obsłudze instalacji wodnej pałacowej w Białymstoku, robi miejscowy siodlarz, 1753, 1755. Teką 358, s. 27, 29; Teką 362, s. 12.

- Ćwieki żelazne różne sprowadzane z Gdańska do dóbr białostockich, 1753. Teką 358, s. 30.
- Zamki mosiężne robi ślusarz warszawski do Białegostoku, 1754. Teką 320, s. 167.
- Wzmianka o wilkach do kominów /kominków/, 1754. Teką 320, s. 181.
- Kury /do fontanny/ wraz z opilkami wysłane do Białegostoku, 1754. Teką 320, s. 198, 199.
- Buksy wykonane przez kowala wysłane z Warszawy do Białegostoku, 1755, Teką 320, s. 214, 217, 218a, 223, 224, 225.
- Piasku błękitnego do posypywania listów brak w sprzedaży w Warszawie, 1755. Tekę 320, s. 216.
- Zakup w Warszawie brokietów i ćwieków pozłacanych dla Branickiego, 1755. Teką 320, s. 218a.
- Złote czólenko tkackie robione dla Iz. Branickiej w pracowni złotnika warszawskiego Jacobsona, 1755. Teką 320, s. 225, 229.
- Bretnale wysłane z Warszawy do Białegostoku, 1755. Teką 320, s. 226.
- Zaopatrywanie stajni w Stołowaczu w szczotki, grzebienie, gąbki, wiadra, szafliki, 1755. Teką 349, s. 3-6.
- Wilki i cęgi /do kominków/ i sztuki do nich odlewane według wzorów drewnianych, targi z mosiężnikiem co do pozłoty tych części, 1756. Teką 345, s. 3, 5.
- Wilki do kominków wykonywane w Warszawie po 5 dukatów od pary, a od złocenia po 2,5 czerwonych zł. od pary, porucznik Gibes ma zawieźć do Białegostoku wilki zostawione w Gwoźdżikowie, 1757. Teką 345, s. 24, 25.
- Blachy żelazne odlewane do kominków, z herbami Branickich zamówione według modelu. Cena takich blach i ich przypuszczalna waga, 1757. Teką 345, s. 27.
- Papiery chińskie posyłane z Warszawy do Białegostoku, 1757. Teką 360, s. 4.
- Piły do tarcia kamieni potrzebne kamieniarzowi Redlerowi, 1757. Teką 360, S. 5.
- Wilki do kominków częściowo wyrabiane w Białymstoku, częściowo sprowadzane Z Paryża, 1757. Teką 360, s. 10.
- Narzędzia które mają być zakupione w Warszawie do młyna w Białymstoku,
- topory ciesielskie, świdry tyblowe, piły ręczne, 1757. Teką 360, s.10.
- Sprowadzanie bretnali z Końskich, ceny, 1757. Teką 360, s. 12.
- Astrolabium na postumencie w puzdrze stanowiące własność J. Kl. Branickiego poszukiwane wszędzie, prawdopodobnie jest u Ricaud de Tirregaille, 1758. Teką 339, s. 12.

- Młynki do czyszczenia zboża wykonane w Rasztemburgu /cena od sztuki/, 1763. Teka 328, s. 19, 21.
- Rur żelaznych sprowadzanie do zwierzyńca białostockiego z puszczy sobolewskiej i z Warszawy, 1763. Teka 328, s. 20, 21.
- Szafliki do prac budowlanych wykonywane w Białymstoku, 1763. Teka 328, s. 24.
- Taczki do prac budowlanych wykonywane w Białymstoku, 1763. Teka 328, s.24.
- Dwa blaszane konie obracające się przeznaczone na /dach/ maneżu białostockiego wykonane w Białymstoku wg wzoru zaakceptowanego przez J. Kl. Branickiego, 1763. Teka 357, s. 3, 5.
- Wzmianka o sprowadzaniu z Paryża na zamówienie J. Kl. Branickiego, kosmetyków i drobiazgów toaletowych, 1766. Teka 347, s. 2.
- Perspektywy /lornetki/ duża i mała opisane w inwentarzu pałacu białostockiego, 1772. Teka 141, s. 17, 18.
- Narzędzia ogrodnicze przy ogrodzie pałacowym białostockim wspomniane w inwentarzu z r. 1772. Teka 141, s. 74, 75, 79, 105.
- Spis dekoracji teatralnych przy teatrze białostockim według inwentarza z r. 1772. Teka 141, s. 82.
- Kompasy wymienione wśród ruchomości w bibliotece pałacowej w Białymstoku, 1772. Teka 154, s. 68.
- Przybory toaletowe w inwentarzu skarbcza białostockiego z r. 1772: srebrne kubki, puszka durszlakowa i szczypce do gąbki, puszki, flaszki, garnuszki i urynał srebrne, wyzlacane, sztuciec chiński w którym jest 5 piór do zębów, pudełko, w którym trzy grzebienie paryskie, grzebyki szylkretowe do głowy oraz szylkretowe i ołowiane do wąsów, nożyczki w złoto oprawne, pudełko z instrumentami do zębów, souvenir zielone ze zwierciadłem. Teka 155, s. 5, 6, 38, 39.
- Opisy pieczętek znajdujących się w skarbcu białostockim uwzględniające jedynie surowiec z jakiego je sporządzono; zaznaczono też, że są to pieczętki bądź ręczne bądź z trzonymi, wreszcie pieczętki używane jako dewizki, bliższych określeń brak, 1772. Teka 155, s. 6, 37.
- Przybory do pisania i rysowania wspomniane w inwentarzu skarbcza białostockiego z r. 1772, jak np. sztuciec do rysowania z cyrklem złotym, sztuciec mały z ołówkiem złotym, ołówki do rysowania, kałamarze srebrne, piasecznik, puszka na gąbkę. Teka 155, s. 6, 38, 39.
- Narzędzia różne trackie, ciesielskie, kowalskie i inne wymieniane w inwentarzu skarbcza białostockiego z r. 1772. Teka 155, S. 16-18, 62, 64, 65.
- Strusie jajko „wydęte” wspomniane w inwentarzu skarbcza białostockiego z r. 1772. Teka 155, s. 19.

- Szachownica hebanowa kością sadzona z szachami takimiż wspomniana w inwentarzu skarbcza białostockiego Z r. 1772. Teką 155, s. 19.
- Kompas jako dewizka przy zegarku, 1772. Teką 155, s. 37.
- Barometr złoty jako dewizka do zegarka, 1772. Teką 155, s. 37.
- Łupy oprawne w złoto, szylkret i perłową macicę wspomniane w inwentarzu skarbcza białostockiego, 1772. Teką 155, s. 38.
- Okulary i puzderka do nich opisane w inwentarzu skarbcza białostockiego z r. 1772. Teką 155, s. 38.
- Warcabnica na czterech nogach i warcaby „rżnięte w osoby” w pałacu białostockim, 1775. Teką 146, s. 1, 2.
- Krosienko do wyszywania w pokoju sypialnym Iz. Branickiej, 1775. Teką 146, s. 2.
- Kałamarzyki białe trzy na tacy chińskiej czarno malowanej w garderobie przy pokojach paradnych w pałacu białostockim, 1775. Teką 146, s. 3.
- Papier supraski używany przez sekretarza Iz. Branickiej, 1776. Teką 315, s. 263.
- Kuferek wartości rzekomo 50 talarów, zamówił malarz Mirys u Guhna, 1777 /w Gdańsku ?/. Teką 316, s. 9.
- Sikawka robiona w Białymstoku. Iz. Branicka ostrzega, aby sikawką fontanista nie rządził, bo by ją przerabianiem popsuł, 1784. Teką 369, s. 13, 14.
- Bilard sprowadza Piotr Potocki z Warszawy do Bociek, 1786. Teką 250, s. 1, 2.
- Warsztat tkacki na potrzeby manufaktury płóciennej w Białymstoku początkowo zamówiony u stolarza Blumendorfa, ma być wykonany w stolarni białostockiej, dworskiej, zgodnie ze wskazówkami Borowskiej /kierowniczkii manufaktury/ jakośc i cena drzewa, cena robocizny, 1787. Teką 316, s. 40.
- Karty do gry, różnica w cenie między kartami polskimi i francuskimi, nowego i starego stempla, 1790, Teką 373, s. 1, 2.
- Sukno do bilardu białostockiego kupowane w Warszawie, 1793. Teką 373, s. 6.
- Bilard z pałacu warszawskiego Branickich wysłany do Białegostoku, 1796. Teką 373, s. 43.
- Sikawka wielka ma być sprowadzona z Prus na koszt skarbu Branickiej, 1798. Teką 316, s. 65.
- **Pojazdy kołowe i wodne, uprząż, rzędy.** Pojazdy i uprząż przy pałacu Kotowskich w Warszawie wymienione w spisie z r. 1694 opisano ich rodzaje i stan zachowania. Teką 415, s. 46, 51, 52, 58.

- Wzmianki o statkach i sprzęcie flotyli rzecznej Branickich przy zamku w Tykocinie, w inwentarzach z lat 1698, 1715, 1718 i 1729; wiadomość o spaleniu całej tej flotyli w r. 1734. Teki 278, s. 50, 51, 79, 85, 87. 103.
- Szory zamawia J. Kl. Branicki w Królewcu. Ich cena i termin wykonania, 1733. Teki 315, s. 221.
- Wzmianka o skutach i dubasach zarekwirowanych w Tykocinie w r.1734. Teki 280, S. 105.
- Wozy kupieckie i kocz zarekwirowane w Tykocinie przez stronników Leszczyńskiego. Wzmianki o nich i oszacowanie wartości, 1734. Teki 280, s. 98, 100.
- Wzmianki o uprzęży i kulbakach zarekwirowanych w dobrach Branickich w r. 1734. Teki 280, s. 100, 102, 103, 106, 107.
- Wozów „fabrycznych” sporządzanie w Białymstoku, do transportu kamieni i różnych prac przy budowie, 1739. Teki 358, s. 1, 2, 6, 7.
- Abrysy karet /najnowsze modele paryskie/ przesyła K. Sedlnicki podskarbi wielki koronny swemu szwagrowi J. Kl. Branickiemu, sugerując ich wykonanie przez rzemieślników Branickiego, 1744. Teki 356, s. 2.
- Szkło do karet kupowane w Warszawie według miary podanej przez siodlarza, 1746. Teki 338, s. 4.
- Szyby kryształowe do karet zakupuje J. Kl. Branicki w Gdańsku, 1749. Teki 315, s. 207.
- Snycerz Contessa rysuje projekty karety według wzorów paryskich, abrys malowania boków karety wzięty od podkomorzego koronnego, osobno projektuje się galki i inne detale, 1749. Teki 320, s. 3, 19, 21, 22, 24.
- Karetę naprawia stelmach w Białymstoku, 1749. Teki 328, s. 2.
- Munsztuki dla koni Branickiego robione w Warszawie według modelu paryskiego, 1750. Teki 320, s, 44.
- Wzmianki o utrzymywaniu promu przy porcie na Narwi w Żółtkach, 1750, 1755. Notatka o śladach grobli z której wyprawiano prom, 1938. Teki 241, s. 17; Teki 350, s. 2, 3; Teki 358, s. 14; Teki 362, s. 12.
- Statki używane do splawiania zboża z dóbr J. Kl. Branickiego; ich rodzaje, stan techniczny, ładowność, 1750. Teki 336, s.3; Teki 349, s. 12.
- Maszty zakupuje w Tykocinie kupiec królewiecki, 1751. Teki 282, s. 5.
- Wzmianki o transporcie karety paradnej paryskiej, 1752. Teki 320, s. 77v, 79, 79v.
- Maże tj. wozy lubiane czumackie przewożą w dobrach J. Kl. Branickiego zboże, sól, słoninę itp., 1752. Teki 321, s. 7, 15.

- Karetą paryską sprowadzoną dla J. Kl. Branickiego okrętem do Gdańska, ma być transportowana Wisłą do Warszawy, 1752. Teki 321, s. 9.
- Karetę paradną z szorami paradnymi sprowadza J. Kl. Branicki z Warszawy do Białegostoku, posyła po nią 6 koni, 1752. Teki 321, s. 22, 25.
- Maża czyli wóz wołowy jest używana w dobrach Branickiego na Rusi, 1732. 1752. Teki 327, s. 3.
- Szukuty dla flotyli J. Kl. Branickiego buduje pułkownik Hoffman, wzmianka o średniej ładowności szukuty, 1752. Teki 321, s. 26, 27.
- Wzmianki o konserwacji karek i szorów, 1753. Teki 320, s. 154v.
- Lektyka Iz. Branickiej została wysłana Wisłą z Warszawy, 1753. Teki 320, s. 559.
- Kulbaki na wielbłądy przysłano z Kamieńca, 1754. Teki 320, s. 200.
- Wzmianki o liczbie podwód wysyłanych w różnych sprawach z dóbr bielskich, 1754, 1755. Teki 349, s. 5-7.
- W Tykocinie dokonuje się rozbiórki starych statków, 1754. Teki 351, s. 2.
- Karetą jest do kupienia w Wiedniu za 1000 dukatów, ale Branicki ma taką, 1755. Teki 320, s. 227.
- Kolaska wybita zielonym aksamitem i kareta karmazynowa, która ma firanki z kitajki karmazynowej, 1755. Teki 320, s. 231.
- Podwozy „protekcjonalne” z Ukrainy, znajdują się w Warszawie /liczba wozów, bydła/, odbieranie od nich pieniędzy przez oficjalistów J. Kl. Branickiego, 1757. Teki 360, s. 15, 16, 18.
- Malarz Łukasz Smugiewicz podejmuje się malowania karety dla J. Kl. Branickiego pod warunkiem, że grunt przygotowuje mu malarz /Chińczyk/ znający chińską technikę malowania tej karety, 1758. Teki 315, s. 238.
- Stelmach białostocki robi wozy dla miejscowej psiarni, 1758. Teki 328, s. 7.
- Wózki myśliwskie wykonuje się w Białymstoku, 1758. Teki 328, s. 8.
- Karetą nową robioną dla Branickiego w Warszawie, prace siodlarza, pasamonika, malarza, kareta p. de Broglie na wzór sprowadzona, 1758. Teki 360, s. 21, 22.
- Wozy robione w Białymstoku do „fabryki warszawskiej” i dla myśliwych, 1760, 1763. Teki 328, s. 13, 15, 24.
- Szukuty nowej budowa w Tykocinie, ok. 1760, Teki 351, s. 3.
- Szukuty owsianki naprawa przez majstra skutnika /w starostwie janowskim/, 1763. Teki 264, s. 1.

- Nowe statki dla floty rzecznej Branickiego buduje się w dobrach tykocińskich, 1763. Teki 315. S. 115.
- Wzmianka o różnych rodzajach pojazdów wchodzących w skład flotylli rzecznej J. Kl. Branickiego i o potrzebie zakupu płótna na żagle, 1763. Teki 333, s. 4.
- Karetka została wykonana na zamówienie J. Kl. Branickiego przez „Mr de Dzuili” w Lunewilu, 1766. Teki 153», s. 1; Teki 347, s. 2.
- Karetka paryska wysłana dla J. Kl. Branickiego z Gdańska, 1770. Teki 315, s. 208.
- „Bat kształtem okrętu budowany ze wszystkimi należytościami”, łódź jedna z łabędziem i druga bez łabędzia znajdują się na folwarku białostockim w r. 1772. Teki 116, s. 4.
- Lektyki różne opisane w inwentarzu pałacu białostockiego, 1772. Teki 141, s. 3, 4.
- „Bat spacerowy” z baldachimem znajduje się na kanale w parku pałacowym białostockim, 1772. Teki 141, s. 76.
- Pojazdy opisane w inwentarzu pałacu białostockiego z r. 1772. Opis obejmuje cały szereg karek, kolasek, bryk i wozów oraz sanek, a ponadto pojedyncze pojazdy o przeznaczeniu specjalnym jak taradejka, garderóbka, piwniczka, na 2 kółkach, wóz doktorski podróżny. Przy opisie karek i kolasek określono rodzaj obicia i kapy na koźle, przeważnie zaznaczone na ile osób przeznaczona jest dana kareta bądź kolaska. Przy opisach innych pojazdów jest mniej danych. Czasem podano pochodzenie pojazdu /kolaska moskiewska stara/, bądź jego przeznaczenie /wóz kredensowy/. Teki 155, s. 60-63. v
- Uprząż, kulbaki, rzędy i inne „porządki stajenne w dyspozycji koniuszego zostające” opisane w inwentarzu skarbcza białostockiego z r. 1772. Opis obejmuje komplety /np. kulbaka, misiurka ze strzemionami, popręgami i rząd z podpieraniem, podogonie, cugle/ bądź pojedyncze sztuki. W opisie uwzględniono rodzaj materii, kolor, ozdoby z klejnotów i inne, także pochodzenie rzędów, kulbak i inne. Ponadto podano rejestr „ledewerku” milicji nadwornej białostockiej obejmujący kulbaki, munsztuki, trenzle, uzdy, ostrogi itp. bez żadnego szczegółowego opisu, s.54-55. Osobno spisano szory zaznaczając do jakich cugów przeznaczone są poszczególne komplety /s. 63, 64/ oraz „naczynia rzemieślnicze i inne parafarnalia stajenne” jak zgrzebla, szczotki, narzędzia kowalskie, stelmaskie, części uprząży, kożuchy /s. 64, 65/. Teki 155, s. 22-26, 54, 55, 64, 65.
- Kańczug w srebro oprawny, z trzonkiem hebanowym wspomniany z r. 1772. Teki 156, s. 6.
- „Wóz kowany a wasągiem na 4 konie i wóz chomontowy, niekowany” opisany w inwentarzu psiarni białostockiej z r. 1772. Teki 156, s. 8.
- Notatka o rodzajach i liczbie pojazdów przy pałacu białostockim poczynając od karek, a kończąc na piwniczce „na dwóch kołach do polowania”, 1772. Teki 158, s. 2.

- Różne pojazdy a także części uprzęży i karet opisane w inwentarzu pałacu Branickich na Podwalu w Warszawie, 1772. Teki 285, s. 28, 28v.
- Traty są używane do spławu kamieni na Wiśle, 1772. Teki 316, s. 84.
- Branicka poleca zakupić 1800 lokci płótna na żagle, dla swej „flotyli narwianej”, 1777. Teki 316, s. 31.
- Łyżwy używane do spławu po Wiśle. Miejsce ich postoju w Warszawie, 1779. Teki 316, s. 8.
- Kolaski nowej malowanie w Białymstoku przez malarza Herliczkę, 1780. Teki 315, s. 296.
- Karetę ma być robiona w Białymstoku. Elementy potrzebne do tej roboty /resory, buksy, śruby, skóry, aksamit itp./ zostają sprowadzone z Warszawy i Hołowieska, 1784. Teki 316, s. 39.
- Wzmianka o stanie i liczbie łyżew wchodzących w skład flotyli Branickich, oraz o przeciętnej ładowności takiej łyżwy, 1789. Teki 363, s. 11, 13, 14.
- Wzmianka o wózku na pasach, 1789 /?/. Teki 363, s. 13.
- Karetę doktorską i lando poleca Iz. Branicka sprzedać, a inne swe pojazdy w Warszawie zatrzymać, kareta brukselska zaś zostanie odnowiona przez Dangla /targi z nim o wysokość zapłaty/ 1795. następnie sprzedana za 115 czerwonych zł, nabywcy dokupują do niej kufer od landary, 1796. Teki s. 14, 20, 21, 25, 26.
- Kooz kardynalski zdaniem furmana „daleko ciężej za końmi idzie niż kocz grodzieński”, 1796. Teki 373, s. 41.
- Notatka o przeciętnej ładowności szkuty zbożowej, XVIII w. Teki 409, s. 15.
- Lejce białe z ciemnobłękitnym i chomąta na 6 koni każe zrobić Iz. Branicka, XVIII w. Teki 317, s. 24.
- Wzmianka o liczbie i stanie szkut i dubasów należących do flotyli Branickich w r. 1800/1801 oraz porównanie tego stanu z danymi z r. 1772. Teki 216, s. 4.
- Rycina /wycięta z zesopisma/ przedstawiająca tramwaj konny w Warszawie w połowie XIX w. Teki 441, s. 10.
- Łódź znaleziona w 1938 r. w Narwi przez anonimowego członka białostockiego Tow. Krajoznawczego. Notatka na ten temat wycięta z Dziennika Białostockiego /Z 24.VI.1938/ zawiera przypuszczenie, iż jest to łódź z dawnej stoczni w Dobrzyniewie. Teki 137, s. 16.
- **Tabakierki**. Tabakierki papierowe /de papier mache/ kupuje J. Kl. Branicki w Paryżu. 1744. Teki 315, S. 214.
- Tabakierkę robi dla J. Kl. Branickiego jubiler warszawski, 1748. Teki 344, s. 1.

- Wypisy z korespondencji J. Kl. Branickiego w sprawie opóźnienia wykonania przez niewiadomego złotnika warszawskiego tabakierki na zamówienie hetmana i środków, które mają przyspieszyć realizację zamówienia, 1752, 1753. Teki 320, s. 53, 54, 57, 58, 60, 60v-62, 67, 70, 82, 83, 85, 93, 96, 100, 109, 128a, 130, 133-135; Teki 321, s. 13v-15.
- Zakup złotych tabakierok dla J. Kl. Branickiego przez Dolfusa w Dreźnie, określenie ich wymiarów, wagi, 1752. Teki 348, s. 1.
- Kamienie do tabakierok zakupione w Dreźnie dla Branickiego, 1754. Teki 320, s. 176.
- Tabakierkę pochodzącą z Indii, emaliowaną, wykonaną w rodzaju agatu /cornaline/ wartości 110-200 dukatów oferuje kupiec Hansonet J. Kl. Branickiemu, 1757. Teki 315, s. 182.
- Iz. Branicka płaci 30 czerwonych zł za swój portret do tabakierki, zrobiony przez Goebła malarza królewskiego, 1763. Teki 315, s. 321.
- Tabakierkę złotą zamawia J. Kl. Branicki za pośrednictwem Józefa Rousseau u jednego z najlepszych specjalistów w Paryżu, 1766. Teki 354, s. 1.
- Tabakierki w skarbcu białostockim opisane w inwentarzu z r. 1772. W opisie podano materiał z jakiego sporządzono tabakierkę, jej kształt, sposób ozdobienia. Teki 155, s. 32-34, 39.
- **Tkany dekoracyjne, pościel, namioty.** Obicia „niderlandzkie w historii tkane i adamaszkowe czerwone z żółtym” zapisuje Al. Wiesiołowska klasztorowi brigidok w Grodnie, 1645. Teki 66, s. 2.
- Koberce domowej roboty na wzór dywańskich, na wzór perskich i koberce perskie zapisuje Al. Wiesiołowska w swym testamencie różnym osobom, 1645. Teki 66, s. 2, 19.
- Obicia ścian różne w dworze Kotowskich w Warszawie wymienione w spisie z r. 1694. Uwzględniono rodzaj materii, kolor, ilości. Teki 415, s. 47, 48, 49, 55, 57.
- Pościel i bielizna pościelowa w dworze Kotowskich w Warszawie wymieniona w spisie z r. 1694. Teki 415, s. 48, 50, 54, 55, 56, 57, 58.
- Kilimy, zasłony, firanki, koberce w dworze Kotowskich w Warszawie w spisie z r. 1694. W opisie uwzględniono materiał, gatunek, kolor. Teki 415, s. 48-50, 54-56.
- Obicia ścian, firanki, kapy na meble opisane w inwentarzu pałacu białostockiego z r. 1709. W opisie podano rodzaj materii i jej wykonania, barwy, desenie. Teki 139, s. 4-14.
- Wzmianki o zarekwirowanych w dobrach J. Kl. Branickiego przez partię mazowiecką /stronników St. Leszczyńskiego/ kilimach, derkach, a także pościeli, 1734. Teki 280, s. 103, 104, 106, 107.
- Pewne dyspozycje J. Kl. Branickiego co do wymiarów obić na ściany w jakimś jego apartamencie, 1737. Teki 342, s. 5.

- Leullier odpowiadając na zamówienie przez J. Kl. Branickiego markizy na wzór do okien pałacu białostockiego wyjaśnia mu, że wielcy panowie nie używają teraz do okien markiz, a tylko stor lub żaluzji, 1740. Teką 315, s. 131.
- Wzmianki o obiciach w pokojach w apartamencie paradnym pałacu warszawskiego Branickich, 1749. Teką 320, s. 19.
- Kotara /do pałacu białostockiego ?/, jest zamówiona u Lullier w Warszawie, 1752. Teką 320, s. 68.
- Wzmianki o obiciach w pałacu na Podwalu, „szpalery nowo kupione”, trzepanie obić, ich zabezpieczanie przed zniszczeniem, przymierzanie, lamperie, sztukowanie szpalerów pod kierunkiem Lullier, obicia z aksamitu i płótna, 1753, 1754, 1755. Teką 320, s. 150a, 152, 153v, 154v, 155, 163, 164, 169, 170, 172, 181, 190, 197-199, 210, 212, 216, 218, 222.
- Dyspozycje Branickiego co do firanek w pałacu białostockim, 1754. Teką 342, s. 36, 40.
- Haftowanie obić do buduaru /Branickiej/ według wzorów chińskich. Rozważa się możliwość wymalowania na białym atlasie wymienionych wzorów bądź haftowania przez specjalistkę hafciarkę warszawską. Ceny, terminy w obu wariantach. Praca zostaje zlecona hafciarce, która ma haftować według wzorów i własnych pomysłów, 1756. Teką 345, s. 12-14.
- Wzmianka o markizach z płótna cynowatego do okien niewiadomego pałacu, 1760. Teką 328, s. 12.
- Obicia i firanki wymienione w spisie ruchomości należących do skarbu /tj. dworu Branickich/ a znajdujących się w pomieszczeniach, głównie mieszkalnych, w mieście Białymstoku, 1772. Teką 107, s. 26-35, 41-47, 117-120.
- Obicia, firanki, zasłony, kapy, portiery, dywany, gobeliny opisane w inwentarzu pałacu białostockiego z r. 1772. Zwykle określony jest rodzaj i gatunek materii, jej kolor i deseń, przy firankach czasem opisany sposób ich zawieszenia, także opis pałacyku w Wysokimstoku, 1772, s. 104. Teką 141, s. 3-63 passim, 76, 77, 99, 100, 104.
- Namioty opisane w inwentarzu skarbcza białostockiego z r. 1772. Opisy ich obejmują określenie materii, z jakiej zrobione są namioty, liczbę galek i drążków przy nich. Przy niektórych zaznaczono ich zagraniczne pochodzenie. Teką 155, s. 9, 10, 45.
- Obicia /ścian/ opisane w inwentarzu skarbcza białostockiego z r. 1772. Wymieniono obicia perskie z materii złotej /s. 10/, obicia płócienne uwzględniając ich wzory i kolory /s. 15, 16/, także karty „z chińskimi dREW i ludzi figurami, które strzyc się zwykło i przyklejać na obicia /S. 19/, obicia papierowe /s. 20/. Teką 155, s.10,15,16, 19, 20.

- Firanki, pokrowce, gotowalnie opisane w inwentarzu skarbcza białostockiego z r. 1772. W opisie uwzględniono rodzaj materii, kolor, ewentualnie deseń i ozdoby. Teki 155, s. 10, 11, 12.
- Pościel opisana w inwentarzu skarbcza białostockiego z r. 1772. Uwzględniono tu łóżka /tj. pokrycia na łóżka ?/, koldry, baldachimy i płotki, firanki, wezglowia, w opisie podano rodzaj materii, kolor ewentualnie deseń i ozdoby. Teki 155, s. 10, 11.
- Dywany i makaty opisane w inwentarzu skarbcza białostockiego z r. 1772. W opisie uwzględniono rodzaj materii, ewentualnie jej pochodzenie, kolor, deseń. Teki 155, s. 11.
- Szpalery włóczką i jedwabiem tkane, kobierniczej roboty w kwiaty szyte opisane w inwentarzu skarbcza białostockiego, 1772. Teki 155, s. 19.
- Dywany dwa w kwiaty, opisane w inwentarzu skarbcza białostockiego, 1772. Teki 155, s. 19.
- Obicia, opony, firanki, dywany i wezglowia tureckie w pałacu Branickich na Podwalu w Warszawie opisane w inwentarzu tego pałacu z r. 1772. Teki 285, s. 18-30 *passim*.
- Oficjaliści białostoccy jadą do Bielska na jarmark, aby zakupić tam koce, 1777. Teki 370, s. 4.
- Wzmianka o kradzieży koldry adamaszkowej z pałacu w Choroszczu, 1778. Teki 370, s. 12, 13.
- Obicia atlasowe błękitne z pałacu białostockiego, jego wymiary /sztuki, łokcie/, 1779. Teki 370, s. 17.
- Namiot pruje się do prania, osoby zatrudnione przy tym praniu, kolejne etapy pracy, i czas jej trwania, 1790. Teki 373, s. 1, 2, 3.
- Pościel wymieniona w spisie ruchomości po mieszczaninie białostockim z oznaczeniem rodzaju pokryć, 1791. Teki 316, s. 67.
- Obicia, gobeliny w pałacu białostockim. Notatki o projektach przeniesienia gobelinów z pokoi II piętra do pokoi cesarzowej i uzasadnieniach potrzeby pocięcia tych gobelinów, a także wzmianki o potrzebie zastąpienia zniszczonych obić w niektórych pokojach tapetami z Carskiego Siola. Podane wymiary niektórych gobelinów, 1837. Teki 191, s. 7, 8, 12, 13.
- Uwagi o kobiercach własnej produkcji w dobrach Krzysztofa i Aleksandry Wiesiołowskich w XVII w, oraz o sprowadzaniu do Polski tkanin dekoracyjnych i ich rodzimej produkcji w XVI i XVII w. Tkactwo białostockie. Teki 72, e. 27-31.
- Opis kobierca Z herbami Krzysztofa Wiesiołowskiego w Państwowych Zbiorach Sztuki na Wawelu. Teki 73, s. 1.

- **Ubiory.** Ubiory i materie pozostałe po wyszłym z niewoli tureckiej Janie Żelkowskim, czamletu czarnego sztuka, dolman zielony sukienny i drugi niebieski, 1516. Teką 51, s. 14.
- Ubiory stanowiące własność A. Kotowskiego stolnika wyszogrodzkiego spisane w r. 1694. Teką 415, s. 53, 55-59.
- Ornat stanowiący dar Stefanowej Branickiej dla kościoła w ChorosZczy, /XVII w./. Fotografia. Teką 235, fot. 15.
- Wzmianka o futrach przysłanych z Fraumburka /Fromborka/ przez J. Kurdwanowskiego dla J. Kl. Branickiego, 1728. Teką 342, s. 1.
- Cena haftek w Warszawie, 1730. Teką 315, s. 64.
- Szczegółowe opisy ubiorów, obuwia, towarów galanteryjnych zrabowanych Żydom i niektórym innym osobom w dobrach tykocińskich, 1734. Teką 280, s. 87-89, 91, 100, 102, 103, 106, 108, 109, 112.
- Guzy brylantowe zamówione przez J. Kl. Branickiego u jubilera warszawskiego będą kosztowaó po 120-130 dukatów każdy, 1748. Teką 315, s.130; Teką 344, s. 1.
- Kupiec /warszawski/ Dulfus przesyła Iz. Branickiej próbkę guzików do amazonki, 1749 /1750 ?/. Teką 315, s. 7.
- Trzewiki dla Branickiego zrobione w Warszawie, ich cena, 1750. Teką 320, s. 48.
- Zakup taśmy pasamonowej w Warszawie, 1752. Teką 320, s. 76.
- Zakup w Warszawie pasów błękitnych paszowych, stanisławowskich dla Branickiego. Mają być niebieskie ze srebrem lub ze złotem, 1752. Teką 320, s. 76v, 77v; Teką 321, s. 20, 22.
- Maski i kapelusze zakupione w Warszawie dla Branickiego, 1753. Teką 320, s. 95
- Sznurówka zakupiona dla Iz. Branickiej w Warszawie u panny Szanc, 1753. Teką 320, s. 153.
- Trzewiki zakupione dla Iz. Branickiej w Warszawie, 1753. Teką 320, s.153.
- Parobkom zatrudnionym przy pałacu warszawskim Branickich kupuje się obuwie, 1753. Teką 320, s. 158.
- Starosta nowski kupuje rękawicski dla J. Kl. Branickiego, 1754. Teką 320, s. 180.
- Pióra do kapeluszy dla paziów i służby Branickiego zamówione we Wrocławiu za pośrednictwem Dulfusa, ich kolory, fasony, 1754. Teką 320, s. 202, 206, 207.
- Barwa paradna sprowadzona z Warszawy do Białegostoku, 1755. Teką 320, s. 214, 216.
- Rogówki panieńskie sprowadzane z Warszawy do Białegostoku, 1755. Teką 320, s. 216.

- Galony dubeltowe i srebrne zakupione w Warszawie do Białegostoku, 1755. Teki 320, s. 229, 231.
- Guziki diamentowe według nadesłanego wzoru robi Branickiemu złotnik warszawski Jacobson, 1755. Teki 320, s. 234.
- Peruka zakupiona /dla Branickiego ?/ u perukarza Massona, 1756. Teki 360, s. 3.
- Maski arlekińskie odesłany z Warszawy do Białegostoku, 1757. Teki 360, s. 5.
- Galon złoty kupuje się. zwykle w sklepie Dulfusa w Warszawie, trudności w dostaniu go, 1757. Teki 360, s. 12.
- Maski, wolanty i rakiety wysłane z Warszawy do Białegostoku, 1759. Teki 360, s. 24.
- Kostiumy teatralne opisane w inwentarzu teatru nadwornego w Białymstoku z r. 1772, z osobnym uwzględnieniem sukien /ubiorów/ baletowych, a nawet ze wskazaniem do jakich baletów służą /np. balet serio Adonis, balet z barankiem/ ponadto spisy strusich piór, peruk, rogówek a także masek. Teki 154, s. 44-53.
- Ubiory opisane w inwentarzu skarbcza białostockiego, 1772. Ubiory opisane są w grupach następujących szuby, kontusze, kolpaki, żupany, spodnie, pasy, a także domina i wreszcie dodatki krawieckie. W opisach uwzględniono rodzaj materii, z jakiej zrobiono ubiór, kolor, czasem deseń, dodatki i ozdoby. W ten sam sposób opisana część ubiorów służby dworskiej i paziów /s. 44-48/ uwzględniono tam kontusze, żupany, jubki, szuby, magierki, kolpaki, kapelusze, pasy, szable, siatki do włosów itd., a także materiały nieuszyte w sztukach i dodatki krawieckie. Teki 155, s. 18, 26-30, 32, 35, 40, 44-48.
- Galanteryjne towary pozostałe w kramach kupca białostockiego W. Gołdy po jego śmierci. Ich opis oblatowany do księgi miejskiej białostockiej, 1774. Teki 125, s. 91.
- Raport dotyczący wyrobu w Białymstoku przez szewca dworskiego Galeckiego, obuwia polskiego i niemieckiego /dla służby/ i o złej jakości zwłaszcza obuwia polskiego w związku z za niskim uposażeniem szewców, 1780. Teki 315, s. 297.
- Opis i ocena ubrań zajętych u różnych ludzi luźnych, przeważnie złodziejów i złożonych u landwójta białostockiego, 1782. Teki 125, s. 59.
- Ubiory wymienione w spisie ruchomości po zmarłym mieszczańinie białostockim, 1791. Teki 316, s. 67.
- Pończochy jedwabne kupuje Branickiej jej oficjalista w Warszawie /mają być niecienkie i niedrogie/, ich cena, 1795. Teki 373, s. 14, 15.
- Ubranie a właściwie opłatę za nie raz na dwa lata otrzymują ludzie na dworze Iz. Branickiej, za buty płaci się im dwa razy do roku, stangret foryś, pocztylion i lokaj otrzymują ponadto worki do włosów i wstążki do włosów, 1795. Teki 373, S. 12, 13, 44.

- Poszukiwanie w Warszawie pończoch nicianych dla Iz. Branickiej, trudności z dostaniem pończoch o żądanej długości, ceny, 1796. Teką 373, s. 33.
- Suknie i futra Iz. Branickiej mają być wysłane z Warszawy do Białegostoku, ale nie do Grodna /gdzie przebywa Branicka/ „dla wiadomych przyczyn”, 1796. Teką 373, s. 39, 41.
- Szaty i bielizna kościelna w kościele białostockim. W inwentarzu z r. 1839 wymieniono poszczególne przedmioty, niektóre z podaniem koloru, bez innych określeń bliższych, Jeszcze bardziej lakonicznie opisano je w kościele filialnym w Wasilkowie. Teką 205, s. 1, 2, 9.
- **Wazy ozdobne.** Wazy do drzewek pomarańczowych robi garncarz wiedeński, 1743. Teką 356, s. 1.
- Wazy do pałacu w Choroszczy wykonuje /Braun/ Braum w Warszawie, 1748, 1749. Teką 320, s. 2a.
- Wazy kamienne wykonuje się dla kościoła w Tykocinie, 1749. Teką 320, s. 11, 14, 15, 19.
- Wazy miedziane czyści kotlarz, opłata za to, 1750. Teką 320, s. 32.
- Wazy porcelanowe holenderskie zakupione w Warszawie dla Branickiego, 1750. Teką 320, s. 36.
- J. Sękowski posyła J. Kl. Branickiemu abrys waz mniejszych, 1750. Teką 356, s. 17.
- Wazy z piórami od łóżka paradnego wysłane z Warszawy do Białegostoku, 1752. Teką 320, s. 72.
- Wazy porcelanowe na komin /zamówiono w Dreźnie ?/, 1753. Teką 320, s. 164-166.
- Teryny /wazy/ przysłano z Drezna, 1754. Teką 320, s. 211.
- Wykonanie waz drewnianych przez bednarza białostockiego, ilość klepek dębowych, cena robocizny, 1754. Teką 362, s. 4.
- Kamienne wazy z pilastrami wykonane przez Redlera do pałacu białostockiego, 1755. teka 320, s. 209.
- Wazy blaszane robione w Warszawie wysyła się do Białegostoku, 1766. Teką 315, s. 264.
- Pertraktacje w sprawie sprzedaży posągów i wazonów kamiennych z pałacu Branickich w Warszawie, 1796. Teką 373, s. 26, 28, 29, 31, 42.
- Naczynia do kwiatów wymienione w inwentarzu kościoła białostockiego, z r. 1839. Teką 205, s. 3.
- **Zastawa i bielizna stołowa.** Zastawa stołowa i naczynia kuchenne oraz bielizna stołowa w dworze Kotowskich wg spisu z r. 1694. Teką 415, s. 49-52, 58.

- Blacharz robi kapelusze na półmiski czyli pokrywy, 1739. Teki 358, s. 2, 4, 7, 8.
- Serwis fajansowy i puchary szklane zamawia J. Kl. Branicki w hucie szkła w Białej Radziwiłłowskiej, 1744. Teki 315, s. 139-140.
- Tysiąc butel czarnych, angielskich oddanych przez p. Borodzica służy do wina, 1752. Teki 320, s. 76.
- Wzmianka o obrusach dla księdza Bertranda, 1752. Teki 320, s. 79V.
- Wzmianki o sprowadzeniu z Warszawy do Białegostoku waz z przykrywami, talerzy saskich, farfut błękitnych z białym, porcelany czerwonej do sałat i szkła dla cukiernika, 1752. Teki 321, s. 20, 23, 24, 25.
- Zakup w Warszawie dla Branickiego talerzy saskich białych z niebieskim, białych z czerwonym i ordynaryjnych białych z niebieskim, glinianych, 1753, 1754. Teki 320, s. 134, 135, 163, 164, 180.
- Łyżki do zastawy Branickich dorabiane według wzoru przez złotnika warszawskiego, 1753. Teki 320, s. 140.
- Zamówienie w Warszawie na srebrną tacę, waga srebra, 1755. Teki 320, s. 223.
- Zakup w Warszawie talerzy ordynaryjnych saskich, niebieskich z białym, płytkich i głębokich, 1755. Teki 320, s. 231.
- Wzmianki o misach, terynach, filiżankach, maselnickach i solniczkach oraz o talerzach saskich w warszawskim magazynie porcelanowym, 1753. Teki 320, s. 137, 148, 211.
- Robota solniczki „podług abrysu” przez złotnika warszawskiego, cena robocizny, 1757. Teki 360, s. 11, 12.
- Serwisy dla J. Kl. Branickiego robi Kini złotnik warszawski, 1758. Teki 360, s. 22.
- Serwis srebrny kupuje J. Kl. Branicki u Ransonet'a w Warszawie, 1758. Teki 315. S. 318.
- Noże paryskie i tatarskie wysłano do rąk p. Daszkowskiego, 1760. Teki 323, s. 10.
- Widelce aspisowe w złoto oprawne wymienione w inwentarzu pałacu białostockiego, Z r. 1772. Teki 141, s. 28.
- Model serwisu z Gryfami znajduje się na strychu pałacu białostockiego, 1772. Teki 141, s. 64.
- Opisy w inwentarzu skarbcza białostockiego z r. 1772 srebrnych serwisów i sztucców, naczyń stołowych z porcelany i cyny, sztucców cynowych, zastawy ze szkła, fajansu, kamionki, noży w różnych oprawach itp. Teki 155, s. 1-6, s. 12-15, 20, 21.
- Kubki i flaszki szklane, oplatane wśród sprzętu myśliwskiego opisane w inwentarzu pałacu białostockiego, 1772. Teki 156, s. 6.

- Czary, nalewki, kielichy opisane w inwentarzu pałacu Branickich na Podwalu w Warszawie, 1772. Teka 285, s. 26v, 28.
- Wzmianka o przesyłaniu serwet i obrusów z Użyk do Białegostoku, 1786, Teka 316, s. 31.
- **Zegary, zegarki.** Zegar toruński stołowy opisany wśród ruchomości w pałacu Kotowskich w Warszawie, 1694. Teka 415, s. 48.
- Zegar paryski w mosiądzu, wyłaczany znajdował się w jednym z pokoi pałacu białostockiego, w r. 1709. Teka 139, s. 5.
- Zegarek kupił sobie J. Kl. Branicki w Warszawie, bo „nie podobna być bez zegarka”, 1724. Teka 326, s. 3.
- Naprawy zegara na bramie w Białymstoku chce się podjąć ślusarz warszawski, 1739. Teka 358, s. 8, 10.
- Zegary /panduly/ zamawia J. Kl. Branicki w Paryżu u zegarmistrza królowej, wzmianka o cenach, o wyłaczanych postumentach zegarów i częstotliwości ich nakręcania, 1744, 1753. Teka 315, s. 214, 215.
- Zegar został osadzony na wieży w Boćkach przez zegarmistrza sprowadzonego z Białegostoku, 1745. Teka 315, s. 284, 285.
- Dzwony, godzinowy i kwadransowy, do zegara zamawia J. Kl. Branicki w Gdańsku. Przewidywana waga każdego z dzwonów i ich cena obliczona od wagi, 1749. Teka 315, s. 207.
- Zegar /wieżowy/ wykonuje się w Białymstoku, 1749. Teka 328, s. 2.
- Zegarek robi dla Branickiego złotnik warszawski Jacobson, 1753. Teka 320, s. 92, 100, 103, 111.
- Ustawianie zegarów w pałacu białostockim, 1754. Teka 341, s. 7.
- Dyspozycje J. Kl. Branickiego co do rozmieszczenia zegarów w pałacu białostockim, 1754. Teka 342, s. 37.
- Sztuki pozłociste do zegarów sprowadzone z Warszawy do Białegostoku, 1754. Teka 358, s. 34.
- Wzmianka o cenach zegarków w liście zegarmistrza /warszawskiego/ Franciszka Poncet'a, 1757. Teka 315, s. 171.
- Zegarmistrz w Białymstoku robi zegar do Tyczyna, 1763. Teka 328, s.23, 24.
- Zegar wysłany z Paryża przez J. Rousseau dla J. Kl. Branickiego na adres
- Riaucoura jest modnie bronzowany a nie pozłacany, 1766. Teka 354, s. 2.
- Zegar został otaksowany przez urząd miejski białostocki na zł. 50, 1772. Teka 125, s. 68.

- Zegary w pomieszczeniach pałacu białostockiego opisane w inwentarzu tego pałacu z r. 1772. Teki 141, s. 4-6, 17, 20, 32, 39, 43, 77.
- Opis zegara na bramie pałacowej w Białymstoku w inwentarzu, 1772. Teki 141, s. 2.
- Zegary i zegarki umieszczone w inwentarzu skarbcza białostockiego z r. 1772. Ich opis uwzględnia typ zegara /kieszonkowy/, metal z jakiego sporządzony, ozdoby, dewizki, łańcuszki, pieczętki. Podawano też pochodzenie zegarka /paryski, gdański itp./. Osobno wspomniany futerał szklany do nakrywania zegara /s. 15/, kruczki stalowe do zawieszania zegarów /s. 39/. Teki 155, s. 15, 36, 37, 39.
- Zegary angielski i paryski w pałacu Branickich na Podwalu w Warszawie opisane w inwentarzu tego pałacu z r. 1771. Teki 285, s. 18, 25v, 26.
- Zegary w pałacu białostockim które nie były umieszczone w inwentarzu z r. 1772, a figurują w inwentarzu z r. 1775, bądź zostały tam inaczej opisane. W opisie zegara podano zwykle czy chodzi o zegar stojący, czy wiszący, czasem jeszcze określano go dodatkowo /np. zegar podróżny/, opisano postument zegara i ozdoby na nim, czasem podano pochodzenie zegara. Teki 146, s. 1, 2, 3.
- Naprawa i konserwacja zegara na wieży kościelnej w Tykocinie. Wzmianka o mniemaniu ks. misjonarzy tykocińskich, te koszty naprawy i konserwacji zegara winny obciążać dwór, 1780. Teki 316, s. 54.
- Zegar bijący zamawia kierowniczka manufaktury płóciennej białostockiej dla potrzeb prządkarni i zaznacza że taki zegar można dostać w Warszawie za 2 lub 3 dukaty, 1788. Teki 316, s. 13.
- Zegar na kościele białostockim, jego naprawa przez zegarmistrza warszawskiego Krukowskiego, 1790. Teki 316, s. 71, 81.
- Zegarki złote z emalią rozdaje król Stanisław August wśród oficjalistów białostockich na zakończenie swej wizyty w Białymstoku, 1793. Teki 102, s. 9.
- Zegar słoneczny z około I połowy XIX w. znajduje się w pobliżu kościoła w Sztabinie. Notatka o nim z r. 1960. Teki 437, s. 9.
- Zegar na ratuszu białostockim wykonał około r. 1868 uczony zegarmistrz Trop /wg artykułu E. Fejgina/. Teki 206, S, 12.
- Zegar na bramie wjazdowej do pałacu białostockiego w latach 1880-1900 naprawiał i nadzorował zegarmistrz grodzieński Żyd. W r. 1937 jego syn opowiadał, że ojciec widział na dzwonach godzinowym i kwadransowym datę 1727. Teki 95. s. 50.
- **Zwierciadła.** Zwierciadła w pałacu białostockim wymienione z opisem ram i wskazaniem miejsca zawieszenia, 1709. Teki 139, s. 4-6, 8, 10, 11, 12, 13.
- Dyspozycja Branickiego, aby nie robiono tak małych /karłowatych/ zwierciadeł do pałacu warszawskiego Branickich, jak to projektowano w abrysie, 1743. Teki 342, s. 33.

- Zwierciadła zamówione przez Branickiego w hucie szkła w Białej /Podlaskiej/, 1744. Teki 315, s. 139-140.
- Zakup lusterek w Warszawie według wzoru nadesłanego przez Branickiego i zamawianie ich w hucie marszałka wielkiego koronnego w Osieku, 1752. Teki 320, s. 76v, 77.
- Cztery lustra każe J. Kl. Branicki kupić w Warszawie i przysłać do Białegostoku, 1752. Teki 321, s. 20, 23.
- Zwierciadła według miary przysłanej z Białegostoku sprowadza Lullier z Wiednia, 1753, 1754. Teki 320, s. 115, 137, 162, 192.
- Zwierciadła kupuje J. Kl. Branicki u A. Leullier w Warszawie, 1754. Teki 315, s. 314.
- Zwierciadło w pokoju J. Kl. Branickiego ma być wykonane według abrysu zatwierdzonego przez niego, 1754. Teki 358, s. 34.
- Lustra od barona Riaucoura wysłane do Białegostoku, 1755. Teki 320, s. 216.
- Lustra wyrabiane w Gdańsku ze szkieł sprowadzanych z Czech, Wiednia, a tanie lustra z Lipska i Norymbergi, 1756. Teki 337, s. 4.
- Zwierciadło w buduarze w pałacu warszawskim Branickich ma po bokach lusterka nowe metalowe, pozłociste, do Białegostoku wysła się miarę szkła zwierciadła, 1756. Teki 345, s. 16, 19.
- Zwierciadła w pałacu Branickich na Podwalu, wzmianka o ich rozmieszczaniu w apartamencie sypialnym Iz. Branickiej, 1757. Teki 345, s. 28.
- Sprowadzanie lusterek z huty w Urzecz dla J. Kl. Branickiego, 1758. Teki 328, s. 8.
- Tremo znajduje się w buduarze pałacu warszawskiego Branickich, 1765. Teki 320, s. 164, 166.
- Zestawienie porównawcze wysokości opłaty pobranej na komorze celnej od sztuki przy sprowadzaniu dla J. Kl. Branickiego zwierciadeł z Wiednia i opłaty jaką uiściłby kupiec w analogicznej sytuacji, 1767. Teki 360, s. 35, 37.
- Zwierciadła w pałacu białostockim w r. 1772. W opisie inwentarzowym podano zwykle określenie przybliżone rozmiarów, opis ram oraz wskazane miejsce w pomieszczeniu, czasem jeszcze dodatkowe określenia, jak: zwierciadło jednej tafli w murze /s. 31/, zwierciadło wielkie o czterech taflach /s. 32/. Teki 141, s. 5-55 passim.
- Zwierciadła w pałacu Branickich na Podwalu w Warszawie opisane w inwentarzu tego pałacu, 1772. Teki 285, s. 19, 19v, 22, 22v, 23, 25v, 27, 28.
- Zwierciadła w pałacu białostockim, które nie były umieszczone w inwentarzu z r. 1772, a figurują w inwentarzu z r. 1775, bądź zostały tam inaczej opisane. W opisie zwierciadła uwzględniono tu jego miejsce w pomieszczeniu, z ilu tafli składa się zwierciadło, jakie ma ramy. Teki 146, s. 1, 4.

- Lustra wykonane w hucie szklanej w Urzędzie przesyła H. Radziwiłł podczaszy litewski na ręce J. Kurdwanowskiego /pełnomocnika J. Kl. Branickiego/, XVIII w. Teki 315, s. 255; Teki 396, s. 5.

2. Przedmioty wg surowca

- **Braz, mosiądz.** Lichtarz mosiężny wielki do zawieszania leguje A. Wiesiołowska klasztorowi brygidek w Grodnie, 1645. Teki 66, s. 2.
- Kompas słoneczny mosiężny znajduje się wśród ruchomości zmarłego A. Kotowskiego, 1694. Teki 415, s. 48.
- Lichtarze spiżowe wymienione wśród ruchomości skonfiskowanych Żydowi tykocińskiemu i oszacowane, 1734. Teki 280, s. 88.
- Pozłacanie brązów do biurka i zegarów, ceny, 1753. Teki 358, s. 27, 28. - - Ślusarz warszawski robi zamki mosiężne, 1754. Teki 320, s. 167.
- Mosiężne kury sprowadzane z Królewca na zamówienie Branickich, 1754. Teki 358, s. 38.
- M. Gillet ma wykonać popiersie J. Kl. Branickiego z brązu, 1758. Teki 315, s. 78.
- Mosiężne przedmioty w inwentarzu skarbcza białostockiego 1772: kije stare janczarskie, ładownice, pasy janczarskie, bębny, moździerz. Teki 155, s. 18.
- Brązy bliżej nie określone wśród ruchomości w pałacu białostockim, przeznaczone do przekazania do Petersburga i Wilna, może także częściowo na sprzedaż przez władze rosyjskie, ok. 1843-1848. Teki 95, s. 4-8.
- **Bursztyn, jaspis, kość słoniowa, szylkret.** Jaspis /jaspe verde sangon/ można kupić w Saksonii, J. Kl. Branicki chce mieć z niego rękojeść, w braku jaspisu w Saksonii należy go sprowadzić z Włoch, 1752. Teki 321, s. 1.
- Bursztynowe „sztuczki rżnięte” wymienione wśród ruchomości w pałacu białostockim, 1772. Teki 141, s. 28.
- Jaspisowe kubki i miseczki wymienione w inwentarzu skarbcza białostockiego z r. 1772, a także trzonki do laski i rękojeść do szabli, lupy i decymka jaspisowa. Teki 155, s. 21, 38.
- Bursztynowe tabakierki małe, nieoprawne znajdują się w skarbcu białostockim, 1772. Teki 155, s. 33.
- Szylkretowe wyroby /tabakierki, grzebienie/ wymienione w inwentarzu skarbcza białostockiego z r. 1772. Teki 155, s. 33, 34, 39.
- Kość słoniowa użyta do trzonek od noży i do sztuców, wzmianki w inwentarzu skarbcza białostockiego, z r. 1772. Teki 155, s. 37, 36.

- Krucyfiks z kości słoniowej, który znajdował się w r. 1938 w kościele tzw. starym w Białymstoku. Opis i fotografie. Teki 169, s. 1-4; fot.1-3.
- **Ceramika /porcelana, fajans i inne/**. Wzmianki o naczyniach glinianych po części holenderskich wśród ruchomości zmarłego A. Kotowskiego, 1694, Teki 415, s. 51.
- Porcelanowe figurki na kominkach w pałacu białostockim w różnych pokojach wspomniane, bez dokładniejszego opisu w inwentarzu z r. 1709. Zwykle podane jest tylko określenie pochodzenia porcelany /saska bądź chińska/ i liczba figurek. Wzmianka o farfurach hamburskich, osobnym rejestrem opisanych. Teki 139, s. 4-6, 8, 12.
- Serwis fajansowy zamawia J. Kl. Branicki w hucie szkła w Białej /Podlaskiej/, 1744. Teki 315, s. 139, 140.
- „Farfury” ogląda wysłannik J. Kl. Branickiego u kupca królewieckiego Saturgusa, 1744. Teki 318, s. 2.
- Naczynia fajansowe ma zamiar sprowadzić z Holandii K. Sedlnicki podskarbi wielki koronny, 1744. Teki 356, s. 1.
- „Farfury” francuskie ze Strassburga sprowadzono dla Branickiego za pośrednictwem Teppera, 1749. Teki 320, s. 25.
- Zakup urynałów porcelanowych na zamówienie J. Kl. Branickiego, 1752. Teki 320, s. 81.
- Talerze saskie, farfury błękitne z białym każe kupić J. Kl. Branicki w Warszawie, każe też sprowadzić do Białegostoku „porcyniele czerwone, jakie zawsze bieram do sałat”, a w Królewcu każe kupować półmiski i talerze farfuruowe, 1752. Teki 320, s. 76v, 77, 77v, 81, 85v; Teki 321, s. 20, 23, 24, 25.
- Lichтары porcelanowe sprowadzane z Warszawy do Białegostoku, 1752. Teki 345, s. 21.
- „Farfury” ma wybrać w Wiedniu dla Branickiego wojewodzina krakowska, po jakimś czasie przysyła pak z estortami, 1753, 1754. Teki 320, s. 136, 150, 175, 180.
- Wzmianki o zaopatrywaniu się przez Branickiego w różne przedmioty porcelanowe w warszawskim magazynie porcelanowym, 1753, 1755. Teki 320, s. 137, 148, 211.
- Zakup porcelany saskiej w Dreźnie dla Branickiego za pośrednictwem starosty nowskiego, monity o nią przez dyspozytora magazynu warszawskiego; dobry stan w jakim nadeszła do Warszawy, 1753. Teki 320, s. 142, 148, 153v, 155, 158.
- Porcelanę zamawia się dla Branickiego w magazynie królewskim, 1753. Teki 320, s. 153.
- Abrys porcelany z bronzami zrobiony przez kopersztycharza warszawskiego dla J. Kl. Branickiego, 1753. Teki 320, s. 159.

- Porcelanę sprowadza się dla J. Kl. Branickiego z Hamburga, 1753. Teka 362, s. 3.
- Piesek porcelanowy wysłany do Białegostoku, 1755. Teka 320, s. 216a.
- Porcelana wiedeńska i paryska sprowadzana dla Branickiego, 1755. Teka 320, s. 224.
- Porcelana sprowadzana z Warszawy do Białegostoku, 1757. Teka 360, s. 5.
- Porcelana z Wiednia wysłana z Krakowa do Warszawy dla J. Kl. Branickiego, 1760, 1761. Teka 335, s. 3; Teka 360, s. 27.
- Porcelanę wartości 136 dukatów $7 \frac{2}{3}$ tynfa nabył J. Kl. Branicki u kupca /warszawskiego/ George Gotlob Petri, 1765. Teka 315, s. 167.
- Porcelanowe papugi mają być przesłane specjalną podwodą z Warszawy do Białegostoku, 1766. Teka 315, s. 264.
- Figurki gipsowe i porcelanowe w pomieszczeniach mieszkalnych oficjalistów i dworzan w Białymstoku opisane w Inwentarzu z r. 1772. Teka 107, s. 27-30, 32, 34.
- Figurki, wazy, kalamarze, filiżanki, różna zastawa stołowa z porcelany opisane w inwentarzu pałacu białostockiego z r. 1772 /w tym pałacyk na Wysokimstoku/. Określono rodzaj przedmiotu, czasem jego pochodzenie, kolor. Rzadko szczegółowy opis przedmiotu. Teka 141, s. 6-63passim, 99, 104.
- Wzmianka o filiżankach glinianych angielskich w inwentarzu pałacu białostockiego z r. 1772. Teka 141, s. 25.
- Porcelana i „farfury” opisane w inwentarzu skarbcza białostockiego z r. 1772. Wymieniono tu przedmioty należące do zastawy stołowej /pojedyncze sztuki i komplety/, figurki ozdobne, różne drobne przedmioty, jak tabakierki, trzonki noży, wazoniki. Opisy o różnej szczegółowości uwzględniają przeznaczenie poszczególnych przedmiotów, czasem ich rozmiary, kształty, wzory, a także pochodzenie. Teka 155, s. 3, 7, 12, 13, 40-42.
- Gliniane przedmioty opisane w inwentarzu skarbcza białostockiego z r. 1772: /dzbanki i kufel chińskie, lakierowane/. Teka 155, S. 14.
- Figurki porcelanowe różne, urnały, wazy, talerze, filiżanki znajdują się w pałacu Branickich na Podwalu według inwentarza tego pałacu z r. 1772. Teka 285, s. 20v, 21, 21v, 22v, 23, 24, 25, 26v, 28.
- Przedmioty porcelanowe i gliniane w pałacu białostockim, które bądź nie były umieszczone w inwentarzu z r. 1772, a figurują w inwentarzu z r. 1775, bądź zostały tam inaczej opisane. Przy opisie porcelany podano rodzaj przedmiotu, czasem kolor bądź deseń na nim, czasem pochodzenie, a zwykle miejsce przedmiotu w pomieszczeniu. Teka 146, S. 2, 3, 5.
- Zakaz sprzedaży porcelany z magazynu saskiego w Warszawie, wydany przez władze pruskie, 1796. Teka 373, S. 41.

- Wśród rzeźb zdobiących pałac białostocki wymienione zostały też posągi gipsowe, 1837. Teki 191, s. 18, 25-28, 31.
- Porcelana bliżej nieokreślona wśród ruchomości w pałacu białostockim przeznaczona przez władze rosyjskie częściowo zapewne na sprzedaż a częściowo do przewiezienia do Petersburga i Wilna, 1843-1848. Teki 95, s. 4-8.
- Spis porcelany zabezpieczonej w r. 1944 w dworach w Turnie i w Ruchnie na Podlasiu i przekazanej Muzeum Narodowemu w Warszawie. Teki 508, s. 9, 18, 22.
- **Cyna, ołów.** Opis przedmiotów cynowych wśród ruchomości pozostałych po zmarłym A. Kotowskim, 1694. Teki 415, s. 50.
- Cynowe naczynia zrabowane Żydowi tykocińskiemu zwanemu Moszko Krakowski Choroszczucha, wyliczone z podaniem wagi i wartości pieniężnej wszystkich razem. Wzmianka o opisie analogicznych strat innych Żydów tykocińskich, 1734. Teki 280, s. 87-89, 111, 112.
- Cynę angielską kupuje się w Warszawie, 1755. Teki 320, s. 221.
- Cynowe naczynia kościelne w kościele parafialnym w Tyczynie, ich waga, 1761. Teki 359, s. 1.
- Cynowe przedmioty znajdujące się w skarbcu białostockim według inwentarza z r. 1772. Wymieniono tu przedmioty należące do zastawy stołowej /wazy, misy, talerze, fajerki, wanna do mycia szkła, łyżki, noże/. Teki 155, s. 7, 8.
- „Statua ołowiana dęta” stała na łące przed browarem na folwarku białostockim, 1772. Teki 116, s. 5; Teki 141, s. 92.
- Cena cyny w Białymstoku, 1791. Teki 372, s. 7.
- W inwentarzu kościoła białostockiego wymieniono poszczególne przedmioty cynowe i ich ogólną wagę, 1839. Teki 205, s. 1.
- **Drewno.** Meble sosnowe, dębowe, orzechowe opisane wśród ruchomości unarłego A. Kotowskiego, 1694. Teki 415, s. 47-49, 51.
- Stolarze warszawscy wykonują na zamówienie J. Kl. Branickiego biurko z ciemnego drzewa orzechowego na wzór biurka z chińskiego drzewa, 1752. Teki 321, s. 13, 17-19.
- Biuro z orzechowego drzewa przywiezione z Warszawy do Białegostoku, 1752. Teki 352, s. 22.
- Wzmianka o biurku orzechowym sprowadzonym do pałacu białostockiego, 1752. Teki 358, s. 22.
- Bednarz białostocki wykonuje wazy z klepek dębowych, ilość klepek, cena robocizny, 1754. Teki 362, s. 4.
- Drewno orzechowe wysłane z Warszawy do Białegostoku, 1755. Teki 320, s. 212.

- Stolarz warszawski wykonuje na zamówienie J. Kl. Branickiego biurka z drewna orzechowego, 1757. Teki 345, s. 22, 24.
- Drewno chińskie do kupienia w Królewcu, a drewna indyjskiego brak, 1763. Teki 328, s. 19, 21.
- W skarbcu białostockim znajdują się sztuce z trzonkami hebanowymi, tace, talerzyki i filiżanki chińskie drewniane, lakierowane i szachownica hebanowa, 1772. Teki 155, S. 2, 3, 5, 19.
- Opisy mebli w pałacu warszawskim Branickich z zaznaczeniem przy niektórych z jakiego drewna są wykonane, 1772. Teki 285, s. 18-30.
- Opisy mebli w pałacu białostockim z zaznaczeniem przy niektórych z nich, z jakiego drewna są wykonane, 1772, 1775. Teki 141, s. 5-64; Teki 146, s. 1-7.
- Tarcice olchowe do prac snycerskich wykonuje się w Białymstoku, 1777. Teki 370, s. 6.
- Na polecenie Iz. Branickiej robi się w Białymstoku ekran z drewna mahoniowego, 1780. Teki 369, s. 11.
- Wzmianka o dylach dębowych na stoły kuchenne do pałacu Branickich, 1793. Teki 373, s. 9.
- Wśród rzeźb zdobiących elewację i wnętrza pałacu białostockiego część wykonana jest z drewna, 1837. Teki 191, s. 18, 25-28, 31.
- **Kamień.** A. Wiesiołowska poleca wystawić dla siebie i swej rodziny nagrobek z marmuru, 1645. Teki 66, s. 11, 12.
- Poszukiwanie w dobrach tyczyńskich kamienia odpowiedniego do prac kamieniarskich, 1728. Teki 315, s. 102, 103.
- Różne wyroby z kamienia dla kościoła w Tyczynie, 1743, 1744. Teki 315, s. 198, 199.
- Różne wyroby kamieniarskie sprowadzane z Gdańska a także z Krakowa poprawiane w Warszawie przez Redlera, 1743. Teki 341, s. 4; Teki 342 s. 29-31.
- Kamieniarz gdański wykonuje na zamówienie J. Kl. Branickiego „osóbki” kamienne, 1748. Teki 315, s. 207.
- Kamienne „osóbki” z postumentami sprowadzone z Gdańska, 1799. Teki s. 10, 14, 15.
- Wazy kamienne wykonuje się dla kościoła w Tykocinie, 1749. Teki 320 s. 11, 14, 15, 19.
- Kamień grobowy wykonany w Gdańsku na zamówienie J. Kl. Branickiego, 1749. Teki 337, s. 2.
- Snycerz Redler sprowadza kamienie do swych prac ze „skały rozwadowskiej” do Warszawy, 1752. Teki 320, s. 63.

- Kamieniarze białostoccy osadzają sfinksy kamienne na postumentach, 1752. Teki 320, s. 69, 69v.
- Marmur na biurko kupuje się w Warszawie u Deiblerowej, ceny, 1752. Teki 320, s. 72, 73.
- Sprowadzanie do Białegostoku i ustawianie tam sfinksów kamiennych, 1752. Teki 321, s. 12, 13, 15, 17, 19.
- Major Janiszewski chce nabyć u Stryckiego /kamieniarza gdańskiego figurki kamienne, 1752. Teki 337, s. 3.
- Prace przy nagrobku marmurowym Stefana i Katarzyny Branickich w kościele białostockim, 1752. Teki 358, s. 20.
- Transport rzeźb kamiennych z Warszawy do Białegostoku, 1752. Teki 358, s. 21.
- Kamienie potrzebne do rzeźb sprowadza J. Kl. Branicki pod nadzorem snycerza Redlera, 1753. Teki 318, s. 5.
- Różne wyroby z kamienia dla pałacu warszawskiego Branickich, 1753, 1754. Teki 320, s. 119, 122, 166-168.
- Marmurowy biały blat na stolik sprzedaje rzeźbiarz Plersch J. Kl. Branickiemu za 12 dukatów, 1754, Marianna Pierschowa kwituje odbiór należności za marmur biały, genueński, 1755. Teki 315, s. 315, 317.
- Sprowadzanie posadzki marmurowej do pałacu białostockiego Branickich z Krakowa i z Gdańska, 1754, 1755. Teki 320, s. 189, 192, 194, 205, 206, 207, 212, 234, 235.
- Cena marmuru białego na figurę Rotatora i prace snycerza Redlera przy wykonaniu tak Rotatora jak i innych rzeźb /kamiennych/ przeznaczonych do pałacu białostockiego, 1754, 1755. Teki 320, s. 176, 208, 209, 214, 216, 217, 219.
- Marmurowa biała płyta do stolika zakupiona u kamieniarza warszawskiego, cena, 1754. Teki 320, s. 199.
- Kamieniarz Dolinger wykonuje kominki marmurowe, 1754, 1755. Teki 320, s. 208, 209.
- Prace kamieniarskie dla kościoła w Choroszczynie mają być wykonane w Gdańsku, 1754. Teki 358, s. 41.
- Różne prace kamieniarskie dla pałacu białostockiego wykonuje się w „skale”, 1754. Teki 358, s. 42, 44-48.
- Uwagi o jakości kamienia w okolicach Białegostoku i o jego przydatności do prac kamieniarskich, 1754. Teki 362, s. 4.
- Kamienne gradusy i inne wyroby sprowadzane z Końskich do Białegostoku, 1755-1756. Teki 315, s. 3; Teki 348, s. 4.

- Snycerz Redler wraz z kamieniarzami wykonuje różne prace dla pałacu białostockiego, 1755. Teki 315, s. 48, 49.
- Bloki kamienne sprowadzane do prac kamieniarskich ze „skały” Rozwadowskiej do Warszawy, 1755. Teki 320, s. 209, 210, 212, 216, 218b.
- Jakość i cena marmuru na posąg Rotatora, /i na inne prace ?/, zakupionego przez J. Kl. Branickiego, 1755. Teki 320, s. 214, 216, 217, 220.
- Transport kamienia i kamiennych wyrobów wodą i łądem z Warszawy do Białegostoku i Tykocina, 1755. Teki 320, s. 209-216, 218b-220, 222.
- Marmury genueńskie ma w Warszawie na sprzedaż Piersch, ceny, 1755. Teki 332, s. 3, 5.
- Marmurowe wyroby /stoliki, kominek/ zamawia J. Kl. Branicki w Chęcinach przy czym wynikają wątpliwości co do koloru marmuru, 1756, 1759. Teki 315. s. 189.
- Kamieniarz warszawski Dolinger „possessoruje skałę” w Rozwadowie w pobliżu Nowego Miasta na postumenty pod grupę Herkulesa w Białymstoku, jednocześnie rzeźbiarz Redler dzierżawi taką skałę w Kunowie koło Kielc, 1757. Teki 345, s. 20v, 21.
- Marmury białe do przyciskania papierów wraz z blatem na biurko , przysłane do pałacu warszawskiego Branickich. Starosta Chęciński zna tę sprawę, 1757. Teki 345. s. 20.
- Blaty marmurowe przywiezione dla Branickiego od starosty chęcińskiego, zapłata za nie, 1757. Teki 360, s. 5, 7, 11.
- Transport do Warszawy kamieni obrobionych przez snycerza Redlera, 1757. Teki 360, s. 18.
- Sprowadzanie kamieni do prac rzeźbiarskich w Białymstoku, 1758. Teki 360, s. 20.
- Zwożenie z Warszawy do Białegostoku kamieni /wyrobów kamieniarskich ?/, 1758. Teki 397, s. 18, 19, 21.
- Wysyłka z Warszawy do Białegostoku figur kamiennych pod nadzorem Redlera, 1771. Teki 316, s. 53.
- Wśród rzeźb opisanych w inwentarzu pałacu białostockiego część wykonana jest z kamienia, 1772. Teki 141, s. 2-77 passim.
- Kamienne czarki i kubki w oprawie srebrnej, tabakierka kamienna, łańcuszek wymienione w inwentarzu skarbcza białostockiego z r, 1772. Teki 155, s. 21, 33, 37.
- Kamienne figury, wazy itp. w pałacu Branickich na Podwalu według inwentarza tego pałacu z r. 1772. Teki 285, s. 25.
- Kamienne figury wykonuje Redler, rzeźbiarz i wg kontraktu ma otrzymać 60 dukatów za 6 sztuk, 1772. Teki 316, s. 84.

- Wśród rzeźb opisanych w inwentarzu pałacu białostockiego część wykonana jest z kamienia, 1775. Teką 146, s. 2, 3, 5, 6.
- Marmury do mauzoleum J. Kl. Branickiego w Białymstoku sprowadzane z Włoch za pośrednictwem /bankiera warszawskiego/ Blanca i kupca królewieckiego Fr. Saturgusa. Wzmianka o kosztach transportu tych marmurów, poniesionych przez Saturgusa i o ustalaniu cła za nie w zależności od wartości, 1777. Teką 315, s. 294.
- Wzmianka o kolorze i jakości marmuru, użytego do mebli, które Iz. Branicka sprowadziła z Paryża, 1778. Teką 316, s. 7.
- Pertraktacje w sprawie sprzedaży posągów i wazonów kamiennych z pałacu Branickich w Warszawie, 1796. Teką 373, s. 26, 28, 29, 31, 42.
- Iz. Branicka poleca sprzedać trzy sztuki marmuru białego, które znajdują się na szafkach w jej sypialni, 1797. Teką 363, s. 2.
- Wypisy źródłowe, fotografie i rysunki grup Herkulesa wykonanych w kamieniu i ustawionych przed pałacem białostockim, XVIII-XX w. Teką 147, fot. 9; Teką 237, fot. 6; Teką 238, fot. 18, 19, 22, 29, 31; Teką 236, fot. 46-49; Teką 345, s. 20v; Teką 360, s. 4, 5, 9-11; Teką 397, s. 29-33, 37.
- Wypisy źródłowe odnoszące się do wykonania z marmuru i ustawienia na postumencie posagu Rotatora w pałacu białostockim, XVIII w. Teką 145, s. 1, 2; Teką 315, s. 48, 78.
- Sztukator naprawia alabastrowe posągi i popiersia w pałacu białostockim, 1828. Teką 187, s. 1.
- Wśród rzeźb zdobiących wnętrza i elewację pałacu białostockiego część wykonana jest z kamienia, 1837. Teką 191, s. 18, 25-28, 31.
- **Miedź.** Przedmioty miedziane /obraz na blasze miedzianej, naczynia kuchenne/ wymienione wśród ruchomości pozostałych po zmarłym A. Kotowskim, 1694. Teką 415, s. 50-53.
- Kotlarz czyści wazy miedziane w pałacu Branickich, 1750. Teką 320, s.32.
- Miedziane blachy i kubły kupuje J. Kl. Branicki u F. Naydekinowej w Warszawie, 1754. Teką 315, S. 317.
- Blachy miedziane do komina buduarowego zamówione w Warszawie, 1754. Teką 320, s. 170, 173.
- Blacha miedziana ma służyć do wybicia kominka w pałacu radzyńskim, 1755. Teką 431, S. 5.
- Blacha miedziana jest sprowadzana do Białegostoku z hamerni spiskich.
- Raporty ekonoma krośnieńskiego dotyczące transportu blachy, 1761. Teką 315, S. 92.

- Miedziane przedmioty znajdujące się w inwentarzu skarbcza białostockiego z r. 1772: garnki i inne naczynia kuchenne, piec miedziany węgierski z rurami. Teki 155, S. 8, 9, 18.
- **Skóra.** Krzesła i stolki obite m.in. skórą znajdują się w zamku tykocińskim, 1645. Teki 66, s. 15.
- Skóra jako nakrycie stołu, obicia ścian skórzane, holenderskie, wybijane, stolki obijane skórą, juki skórzane wymienione wśród ruchomości zmarłego A. Kotowskiego, 1694. Teki 415, s. 48-51.
- Krzesła obite skórą wywieziono z pałacu w Hołowiesku, 1743. Teki 316, s. 205.
- Siodlarz białostocki robi wiaderka ze skóry, 1753, 1755. Teki 358. s. 27, 29; Teki 362, s. 12.
- Sprowadzenie zielonej skóry dla J. Kl. Branickiego, trudności z dostaniem takiej skóry nie tylko w Warszawie, lecz też w Gdańsku i Królewcu /kupiec warszawski ?/ Menoni twierdzi, że można ją dostać w Budziszynie /Bauten/, 1756, Menoni podejmuje się sprowadzenia stamtąd tych skór, 1756, s. 15. Teki 345, S. 12v, 13v, 14, 15.
- Statut nadany przez Branickich cechowi szewców i innych w skórze pracujących /safianików, kurdybaników, rękawiczników, juchtarzy, garbarzy, białoskórników i zamszników/ w Białymstoku, 1759. Teki 122, s. 5-9.
- Skórzane przedmioty opisane w inwentarzu skarbcza białostockiego, 1772. Są to: pokrowiec z czerwonej skóry na stół wielki /s. 20/, skóry całe w kilku kolorach, s. 32. Teki 155, s. 20, 32.
- Uprząż m.in. ze skóry opisana w inwentarzu pałacu białostockiego, 1772, a także w inwentarzu pałacu warszawskiego Branickich, 1772. Teki 155, s. 22-26, 54, 55, 64, 65; Teki 285, S. 28, 28v.
- Do wyrobu karety sprowadza się z Warszawy do Białegostoku m.in. skóry, 1784. Teki 316, s. 39.
- **Srebro.** Srebro stołowe: miednice z nalewkami, konewki, flasze, lichtarze, czary, misy, półmiski, przystawki, rynki, solniczki, konwie białe srebrne auszpurską robotą trybowane w Gryfy, półmiski srebrne ze złocistymi brzegami, talerze srebrne ze złocistymi brzegami wymienione wśród legatów w testamencie Al. z Sobieskich Wiesiołowskiej, 1645. Teki 66, s. 2, 14, 15.
- Srebro stołowe i dzwonek srebrny należące do A. Kotowskiego stolnika wyszogrodzkiego spisane w r. 1694. Teki 415, s. 48, 61-63.
- Srebra robi w Dreźnie złotnik dla J. Kl. Branickiego z surowca powierzonego mu przez Branickiego, 1717. Teki 341, s. 1.
- Srebro zrabowane Żydowi tykocińskiemu zwanemu Moszko Krakowski Choroszczucha. Wyliczenie przedmiotów srebrnych z podaniem ich ogólnej wagi i

wartości, podobna wzmianka o kubku zrabowanym arendarzowi w Łopuchowie, 1734. Teki 280, s. 88, 89, 102, 112.

- Kupiec A. Contessa oferuje gotowalnie m.in. srebrne, 1738. Teki 315, s. 278.
- Przedmioty srebrne wykonane przez złotnika warszawskiego dla kościoła w Tykocinie, a mianowicie lichtarze i krzyż ważą więcej niż 100 grzywien, monstrancja jeszcze nie jest gotowa, a trudno dostać w Warszawie srebro aby ją wykończyć, 1749, 1750. Teki 315, s. 218.
- Srebra dla kościoła w Tykocinie wykonuje złotnik /warszawski/ Wachsztyński, 1749. Teki 320, s. 14.
- Na zamówienie Iz. Branickiej wykonano w Warszawie dzwonek srebrny, 1753. Teki 320, s. 114.
- Notatka o spisie sreber stanowiących własność szkoły synagogi tykocińskiej składającym się z 20 pozycji /bez podania wagi i oszacowania sreber/. Wymieniono tam korony wysadzone kamieniami czeskimi, lichtarze, tablice, jakieś drobne przedmioty, 1755. Teki 280, s. 121.
- W Warszawie wykonuje się reperację sreber, 1755. Teki 320, s. 223.
- Na zamówienie J. Kl. Branickiego sprowadza się trąby srebrne, 1755. Teki 320, s. 228, 229.
- Wykaz sreber kościoła parafialnego w Tyczynie, dawnych i nowo sprawionych, z podaniem wagi i próby srebra, 1761. Teki 359, s. 1.
- Spis przedmiotów srebrnych znajdujących się w skarbcu białostockim w r. 1772. Wśród przedmiotów tych są: serwisy saski i augsburski a także „serwisik mały fasonem auszpurskiego w Białymstoku robiony” i luźne przedmioty należące do zastawy stołowej a także przybory toaletowe /puszka na mydło, puszka durszlakowa do gąbki itp./ i inne przedmioty użytku osobistego jak lampa nocna z umbrellką srebrną, kałamarze, części upręży, obróżka murzyńska, numizmaty. Jest też nieco przedmiotów posrebrzanych jak lichtarze, wanienki do lodu. Liczne wzmianki o przedmiotach w srebro oprawnych rozproszone po całym inwentarzu. Teki 155, s. 1-6, 13, 23-26, 39.
- Wśród ruchomości pozostałych po zmarłym J. Kl. Branickim jest m.in. trąba rogowa w srebro oprawna, 1772. Teki 156, s. 5.
- Srebra /naczynia kościelne, wota/ z kościoła w Białymstoku. Wzmianki o oddaniu ich przez miejscowego proboszcza na potrzeby Insurekcji, 1794. Teki 95, s. 12.
- Srebrne naczynia kościelne w inwentarzu kościoła białostockiego z r. 1839 wymieniono poszczególne przedmioty i ich łączną wagę, podobnie opisane w kościele filialnym w Wasilkowie. Teki 205, s. 1, 9.

- **Szkło.** Szkło francuskie, 300 szyb szkła świętokrzyskiego i przedmioty ze szkła, wymienione wśród ruchomości zmarłego A. Kotowskiego, 1694. Teki 415, s. 46, 57, 58.
- Sto szyb ze szkła francuskiego każe kupić J. Kl. Branicki w Królewcu, 1726. Teki 326, s. 3.
- Zakup w Gdańsku szkła angielskiego do okien przez Wielkiewicza dla J. Kl. Branickiego, 1738. Teki 342, s. 10.
- Sprowadzanie szkła z huty w Nalibokach dla potrzeb J. Kl. Branickiego m.in. do oszklwienia kopersztychów, 1738. Teki 342, s. 23.
- Szklane wyroby: puchary, zwierciadła zamawia J. Kl. Branicki w hucie szkła w Białej /Podlaskiej/, 1744. Teki 315, s. 139, 140.
- Szklane do karety i innego /?/ zakup w Warszawie, 1746. Teki 338, s. 4.
- Starania z polecenia Branickiego o zakup szyby kryształowej do portretów, 1748, 1749. 1753. Teki 320, s. 2, 3, 93.
- Szyby kryształowe do karek zakupione dla J. Kl. Branickiego u Steiffa w Gdańsku, 1749. Teki 315, s. 207.
- Złocenie szklanek zamówionych w hucie szkła w starostwie smotryckim, 1751. Teki 315, s. 181.
- Parę skrzyń szkła białego potrzebnych do budynków w Tykocinie i dla ogrodnika białostockiego, trzeba sprowadzić z Warszawy, 1752. Teki 315, s. 6.
- Szklane 300 sztuk „podług miary” a także tafelki do okien i szkło ordynaryjne wysyła się z Warszawy do Białegostoku, 1752. Teki 320, s. 67, 69v, 71, 72.
- Szkło i wyroby ze szkła sprowadzane z Wiednia dla Branickiego przez kupca warszawskiego Lullier, 1752. Teki 320, s. 74, 77v, 79v.
- Szklane potrzebne „do piwnicy” m.in. gąsiorki z cyframi mają być zakupione w Warszawie lub w niewymienionej hucie, 1752. Teki 320, s. 77v, 79v, 80, 81.
- Szklane /zwierciadła i inne/ sprowadza z Wiednia J. Kl. Branicki za pośrednictwem kupca warszawskiego Lullier, opóźnienia w dostawie tego szkła, 1752. Teki 321, s. 14, 18, 19, 24.
- Szkło białe potrzebne do Białegostoku i Tykocina, 1752. Teki 341, s. 6.
- Szkło sprowadzono do Białegostoku z huty nalibockiej, 1753. Teki 315 s. 227.
- Pakę szkła przesłano przez Lullier do Białegostoku, 1753. Teki 320, s. 124.
- Zakup szyb w Warszawie dla Branickiego, ich wymiary, 1753. Teki 320, s. 140, 140a, 141.

- Szkło potrzebne do szklenia okien w Białymstoku sprowadzane z Gdańska, 1753. Teką 358, s. 30.
- Zamawianie w Warszawie szkieł zwierciadlanych do pałacu białostockiego według wzorów wyklejonych z papierów z objaśnieniami w języku francuskim i niemieckim, 1753. Teką 358, s. 33.
- Szkło zwierciadlane nad komin do buduaru w pałacu warszawskim Branickich zamówione przez Lullier w Wiedniu, 1754. Teką 320, s. 167-169.
- Szkło w taflach i wyroby szklane zamówione w Warszawie i wysłane do Białegostoku, 1754, 1755. Teką 320, s. 194, 231.
- Bliżej nie określone szkło według danych modeli zamawia J. Kl. Branicki w hutach w Dubecznie, Grabowcu i Kleszczelach, 1755, 1758. Teką 315, s. 108, 109.
- Szkło do okien sprowadzane do Białegostoku z huty w Nalibokach, 1755. Teką 362, s. 12.
- Szkło tafłowe wysłane z Warszawy do Białegostoku uległo stłuczeniu w drodze. Wyjaśnienia burgrabiego warszawskiego Branickich Lichomskiego w związku z tym, 1756. Teką 319, s. 13.
- Szklą do wyrobu luster sprowadzane z Wiednia do Gdańska, 1756. Teką 337, s. 4.
- Szkło w taflach sprowadzane do Białegostoku z huty radziejowskiej, poszukiwanie szkła tafłowego białego czystego w sklepach warszawskich u p. Mokowej i p. Sakresa/?/ „gdyż w hutach okolicznie Warszawy szkła tafłowego lepszego nie robią”. Wobec braku tego szkła w Warszawie potrzeba, sprowadzenia szkła oremberskiego lub radziejowskiego /ceny/, wymagania stawiane szklarzowi radziejowskiemu, aby tafle były „ze szkła białego, nie chropowate, nie kośne”, 1756. Teką 345, S. 2, 3, 7-9, 18.
- Zakup szkła w Warszawie, 1757. Teką 360, s. 11.
- Szyby do szklenia okien w Choroszczy i Ładzie sprowadzane z Orli od p. Karpowicza, 1757. Teką 397, s. 15.
- Sprowadzanie przez J. Kl. Branickiego szkła i przedmiotów szklanych z huty w Urzeczcu, 1758, 1763, 1780, i bez daty. Teką 315, s. 255; Teką 328, s. 8, 18, 20, 21; Teką 362, s. 16, 17; Teką 376, s. 11.
- Próbkę szkła z huty w Ratnie dla J. Kl. Branickiego, ceny, 1758. Teką 328, s. 5, 6, 8.
- Sprowadzanie szkła z huty w Urzeczcu /i w Ratnie ?/ do Białegostoku, tafelki sprowadzane z Ratna według wybranej próbki do pałacu w Choroszczy, szklarz i podoficer delegowani z Białegostoku sprawdzą na miejscu jakość szkła, 1758. Teką 362, s. 16, 17.
- Szklą z Orli i z huty w Kleszczelach sprowadzanie do szklenia okien w budynkach i inspektach białostockich a także w pałacu warszawskim Branickich, szkło zielone brane jest, jako gorsze do inspektów, 1758. Teką 397, s. 24, 36.

- Szkła z różnych hut sprowadzanie do dóbr Branickiego, sposób pakowania, cena, 1760. Teki 328, s. 13.
- Szkło do Białegostoku sprowadzane z niewiadomej huty przez niejakiego Puchalika, 1763. Teki 357, s. 4.
- Marszałek nadworny koronny przesyła J. Kl. Branickiemu w darze lampy szklane, 1763. Teki 360, s. 33.
- Ceny szkła w hucie w Kleszczelach w r. 1766. Teki 328, s. 13.
- Szkło do okien zamawiano dla J. Kl. Branickiego w hucie lubaczowskiej, 1766. Teki 337, s. 4.
- Szkło i różne przedmioty szklane opisane w inwentarzu pałacu białostockiego z r. 1772. Teki 141, s. 3-63 passim.
- Szklane i kryształowe przedmioty opisane w inwentarzu skarbcza białostockiego z r. 1772: są przedmioty należące do zastawy stołowej, w tym garnitur szklą szlifowanego do serwisu zwierciadlanego /s. 42/, inne przedmioty użytkowe, jak kałamarze i lichtarze, a także tafle szkła. Teki 155, s. 14, 15, 20, 38, 39, 42.
- Szkło z huty lubaczowskiej sprowadzono do Białegostoku, 1772. Teki 315, s. 334.
- Szkło do piwnicy Branickich ma być zamawiane z inicjałami I. B., 1775. Teki 377, s. 7.
- Szkło sprowadzane przez Iz. Branicką z huty w Urzeczu, 1780. Teki 376, s. 11. Szkło /szyby ?/ sprowadzane do Białegostoku z hut sztabińskiej, kufłowskiej i lubaczowskiej, szyby przepalone nie nadające się do Inspektów mają być oddane do chałup chłopskich, 1781. Teki 316, s. 44, 45.
- Szkło sprowadzane do Białegostoku z huty popowskiej, 1784. Teki 316, s. 39.
- Zakup szkła w Warszawie na potrzeby Białegostoku i sprowadzanie z huty sztabińskiej, 1792. Teki 372, s. 11, 20.
- Szklany pająk w kościele białostockim wymieniony w inwentarzu z r. 1839. Teki 205, s. 3.
- Wyroby ze szkła, zob. też: Przedmioty wg przeznaczenia, zwierciadła.
- **Tkaniny.** Sztuka czamletu czarnego pozostała po wyszłym z niewoli J. Żelkowskim, 1516. Teki 51, s. 14.
- Różne rodzaje tkanin wymienione w opisie majątku zmarłego A. Kotowskiego: tkaniny w sztukach i postawach, obicia mebli i ścian, ubiory, bielizna stołowa, 1694. Teki 415, s. 47-52, 58.
- Adamaszek przysłany z Fraumburka /Fromborka/ przez J. Kurdwanowskiego dla J. Kl. Branickiego, 1728. Teki 342, s. 1.
- Cena płótna konopnego i kamelharu w Warszawie, 1730. Teki 315, s. 64.

- Materię białą ze srebrem dostarcza J. Kl. Branickiemu kupiec wrocławski Contessa, 1732. Teką 315, s. 336.
- Tkaniny zakupione przez J. Kl. Branickiego i jego siostrę E. Tarłową u kupca wrocławskiego Conteesy - rodzaje, ceny, 1732. Teką 383, s. 6.
- Tkaniny różne /grodetur, kitajka, sznył/ i dodatki krawieckie /galony/ zakupuje J. Kl. Branicki w Królewcu, 1733. Teką 315, s. 221.
- Paszkiele tyftkowe kupowane we Lwowie. Ich kolory i ceny, 1749. Teką 315, s. 209.
- Płótno do malowania obrazów przysłano dla Czechowicza, 1749. Teką 320, s. 20.
- Sukno ze sklepu Czenpińskiego, które było na jarmarku białostockim, rozprzedano w Warszawie, 1749. Teką 320, s. 25.
- Zakup u tkaczy /w Tykocinie/ płótna surowego lnianego /na obraz ?/, 1749, Teką 350, s. 1.
- Sukna francuskiego zielonego próbki przysłano z Tykocina dla J. Kl. Branickiego, 1751. Teką 282, s. 5.
- Cena sukna w Warszawie, 1751. Teką 315, s. 314.
- Zakup lamy błękitnej dla J. Kl. Branickiego, 1752. Teką 320, s. 76v; Teką 321, s. 20.
- Zakup atlasu jasnobłękitnego w Warszawie dla Branickiego, 1752. Teką 320, s. 76v, 77v; Teką 321, s. 20.
- Zakup mory gładkiej, półjedwabnej, zielonej dla Branickiego, 1752. Teką 320, s. 76v, 77v; Teką 321, s. 20.
- Zakup aksamitu pąsowego dla Branickiego w Warszawie, 1752. Teką 320, s. 76v, 77v.
- Zakup drojetu w różnych kolorach w Warszawie, 1752. Teką 320, s. 77v; Teką 321, s. 23.
- Zakup dyby materii tureckiej w różnych kolorach w Warszawie, 1752. Teką 320, s. 77v; Teką 321, s. 23.
- Zakup aksamitu karmazynowego do obicia krzeseł w Warszawie, 1752. Teką 320, s. 79v.
- Zakup kitajki zielonej w Warszawie dla Branickiego, 1752. Teką 320, s. 79v.
- Wzmianka o obrusach dla ks. Bertranda, 1752. Teką 320, s. 79v.
- Marsel kupowany na lokcie dla Branickiej, żony J. Klemensa Branickiego, 1752. Teką 321, s. 1v.
- J. Kl. Branicki chce nabyć w Gdańsku 600 łokci adamaszku po zobaczeniu próbki lub odrysu motywu, 1752. Teką 321, s. 10.

- Aksamit pąsowy ma być zakupiony w Warszawie na zamówienie J. Kl. Branickiego, 1752. Teką 321, s. 20.
- Cena atlasu w sklepie Lippolda w Warszawie, 1752. Teką 321, s. 24.
- Płótna wyrabiane w dobrach mościskich, sprzedawane są na miejscowym targu, 1752. Teką 327, S. 4.
- Kamlotu włoskiego zakup w Warszawie u Dulfusa. Wzmianka o kamlocie brukselskim, 1753. Teką 320, s. 142, 143, 145.
- Próbki sukna z różnych sklepów warszawskich przesyła się dla Branickiego, 1753. Teką 320, s. 150.
- Zakup jedwabiu na luty, 1753. Teką 320, s. 150.
- Sukna nakrapianego w kapucyńskim kolorze brak w Warszawie, 1753. Teką 320, s. 152.
- Adamaszek i galony zakupione w Gdańsku dla Branickiego, 1754. Teką 320, s. 171, 172, 180.
- Wzmianka o obiciach ścian makatami, aksamitem, 1754. Teką 320, s. 190, 197.
- Sukna pąsowego i popielatego zakup w Warszawie, 1754. Teką 320, s. 195, 196.
- Obicia płócienne sprowadzane z Drezna, 1754. Teką 320, s. 198, 199.
- Adamaszek zakupiony u Teppera wysłany pocztą do Białegostoku w drodze przetarty „aż do piątego przewinięcia”, 1754. Teką 320, s. 198, 199.
- Aksamit zielony kupuje się na obicia, 1754. Teką 320, s. 197.
- Z astrachany zielonej robi się, pokrowce na meble, 1754. teka 320, s. 198.
- Brokaty kupuje się dla branickiego, 1754. teka 320, s. 198.
- Płótno indyjskie kupuje się na obicia, 1754. Teką 320, s. 199.
- Sprowadzanie przez Dulfuaa płótna do obicia ścian dla Branickiego, kolor, ilość, 1754, 1755. Teką 320, s. 208, 210, 212.
- Adamaszek i galony sprowadzane do Białegostoku z Gdańska via Warszawa 1754. Teką 341, s. 8, 9.
- J. Kl. Branicki każe sprowadzić kitajkę z Tykocina, 1754. Teką 342, s.40.
- Zakup sukna zielonego u Dulfusa, ceny, 1755. Teką 320, s. 218.
- Kamlot brukselski wysłany z Warszawy do Białegostoku, 1755. Teką 320, s. 226.
- Jedwab zielony i atlas niebieski zakupione w Warszawie, 1755. Teką 320, S. 229.
- Aksamit zielony w wielki deseń do kolaski i kitajka karmazynowa na firanki do karety zakupione w Warszawie, 1755. Teką 320, s. 231.

- Welna z dóbr tarchomińskich splawiana na sprzedaż do Gdańska, 1755. Teki 340, s. 4.
- Płótno do obrazów do pałacu stolowackiego ma być robione w Ładzie, dychtowne, cienkie, szerokie, szare, 1755. Teki 362, s. 6.
- Sukno czerwone na posadzkę i inne posyłane do Białegostoku z Warszawy, 1756. Teki 360, s. 4.
- Zakup płótna woskowanego do przykrywania klerek słowików zawieszonych przed oknami Jana Klemensa i Izabeli Branickich, 1756. Teki 397, s. 4.
- Wzmianka o płótnie drukowanym przez drukarza warszawskiego, 1757. Teki 360, s. 16.
- Materia holenderska /kitajka ?/ /bądź na wzór holenderskiej/ sprzedawana przez kupców warszawskich, ceny, miary, wzmianki o próbkach, 1757. Teki 360, s. 12-14.
- Zakup w Warszawie materii różnych: atlasu, sukna, aksamitu niestrzyżonego, poplinu, bombarenu, 1757. Teki 360, s. 19.
- Płótno cynowate do markiz na okna, jego zakup w Mościskach, 1760. Teki 328, s. 12.
- Płótno na Rusi tańsze niż w okolicy Białegostoku, 1763. Teki 333, s. 4.
- Adamaszek w różnych kolorach i wzorach poleca J. Kl. Branicki sprowadzić z Paryża, niektóre wzory trzeba specjalnie zamawiać według próbek danych przez Branicką; paryscy tapicerzy i architekt udzielają wskazówek co do zakupu odpowiednich ilości tego adamaszku, 1766. Teki 354, s. 1, 2.
- Tkaniny różne, częściowo francuskie i angielskie sprowadza J. Kl. Branicki z Gdańska. Wzmianki o dostarczaniu próbek i farbowaniu niektórych materii na zamówienie w Gdańsku, 1767. Teki 315, s. 146.
- Tkaniny różne /zastosowane jako obicia ścian i mebli, firanki, kapy, portiery, dywany/ opisane w inwentarzu pałacu białostockiego /i budynków z nim związanych/ w r. 1772. Zwykle określony jest rodzaj i gatunek tkaniny, czasem jej pochodzenie, prawie zawsze kolor i deseń. Teki 141, s. 3-63 passim, 76, 77, 99, 100, 104.
- Materia różne w sztukach bądź w wyrobach opisane w inwentarzu skarbcza białostockiego z r. 1772. Wymieniono tu namioty, obicia, firanki, kapy, pościel, makaty, dywany, sztandary, kulbaki, odzież różnego rodzaju i materie w sztukach. W opisach podawano gatunek, ewentualnie też pochodzenie materii, jej kolor, deseń, jeśli w sztukach, to liczbę sztuk lub łokci. Teki 155, s. 9-12, 15, 16, 18-20, 22-26, 28-32, 44-48.
- Płótno dostarcza się do Białegostoku z hrabstwa tyczyńskiego i ze starostwa mościskiego, 1772. Teki 315, s. 334.
- Transport płótna wysłany z Tyczyna do Gdańska, 1772. Teki 316, s. 50.
- Flanelę czarną kupuje podpułkownik Szuszkowski dla P. Piramowicza wg próbki dotąd zachowanej przy jego liście, 1773. Teki 316, s. 62.

- Bławatne towary pozostałe w kramach kupca białostockiego Wolfa Goldy po jego śmierci. W opisie podano rodzaj materii, kolor, miarę, cenę i kwotę, 1774. Teki 125, s. 91.
- Aksamit, frędzle i galony sprowadzane z Wiednia do Białegostoku, 1776. Teki 375, s. 13, 14, 30.
- Branicka poleca zakupić 1800 łokci płótna na żagle, 1777. Teki 316, s. 31.
- Oficjaliści białostoccy jadą dla zakupu płótna na jarmark w Bielsku, 1777. Teki 370, s. 4.
- Płótna konopnego i zgrzebnego wyrób w Użykach /starostwo bielskie/. Wzmianki o ilości płótna utkanego ostatnio i o braku światła do pracy „w nocy”, 1778, 1779. Teki 316, s. 44.
- Tkackie wyroby: płótno lniane i konopne, nici, knoty wyrabiane w dobrach stołowych odsyłane na potrzeby dworu do Białegostoku, podobnie z klucza Trzywieża i z Klewianki, oraz z Łady w leśnictwie bielskim, 1778-1782. Teki 316, s. 48-50, 55.
- Administrator klucza Mochnate przesyła do Białegostoku płótno, wspominając o soleniu i praniu go i o gatunkach płótna /ciężkie, lniane i zgrzebne/, 1778. Teki 316, s. 84.
- Produkcja płótna w dobrach białostockich, jego cena, 1778. Teki 370, s. 14, 15.
- Wyroby tkackie z Trzywieży dostarczane są do Białegostoku, 1779-1789. Teki 316, s. 49.
- 41 run z wiosennego strzyżenia owiec w Klewiance przysłanych do Białegostoku, 1780. Teki 316, s. 50.
- Wełnę do wyrobu sukna dostają na kredyt Żydzi /białostoccy ?/ od dworu, 1780. Teki 369, s. 7.
- Przędziwo /talka/ lniane i konopne. Raport o ilości przędziwa w Lipnikach, dobrach J. Kl. Branickiego, 1781. Teki 316, s. 3.
- Wyrób płótna w dobrach białostockich. Iz. Branicka krytykuje jakość tego płótna i nakazuje udzielić nagany wykonawcom, 1784. Teki 316, s. 45.
- Gatunki płótna wyrabianego w dobrach stołowych /lniane, zgrzebne, konopne, cynowate, ordynaryjne/, 1784. Teki 316, s. 55.
- Serwety i obrusy przesłane z Użyk do Białegostoku, 1786. Teki 316, s. 31.
- Wzmianki o gatunkach i cenach sukna, oglądanego w Warszawie oraz o próbce sukna błękitnego, nakrapianego, 1786. Teki 316, s. 48.
- Wzmianka o remanentach płócien, spisanych przez podskarbiego białostockiego Z rozróżnieniem na płótna cienkie i grube, 1789. Teki 316, s. 70.

- Borowska pilnuje wyrobu płótna w dwóch folwarkach dóbr białostockich, 1789 /?/. Teka 363, s. 13.
- Zakup tarlatanu w Warszawie dla Iz. Branickiej, cena, 1795. Teka 373, s. 15.
- Płótno holenderskie w średnim gatunku, towary bławatne, nankiny, dymy, tarlatany, materijki jedwabne chce zakupić w Warszawie Iz. Branicka, 1796. Teka 373, s. 36.
- Wykaz „materii bogatych” które znajdują się w Pałacu Branickich na Podwalu, są to m.in. suknia w pąsowe pasy do mebli oddana, atlasy białe haftowane zdjęte s krzesel i kanap w pokoju sypialnym, firanki od okien haftowane muślinowe i kitajkowe w kratkę, makata srebrem przerabiana, 1796. Teka 373, S. 40.
- Próbki tkanin jedwabnych i wełnianych załączone do korespondencji w Archiwum Roskim /XVIII w./. Notatka o tym. Teka 315, s. 246.
- Próbka materiału od Iz. Branickiej przy korespondencji /Andrzeja/ Mokronowskiego. Wzmianka o tym. Teka 96, s. 54.
- Próbka sukna Bielonego przy liście Z dnia 3.X.1775 /Archiwum Roskie 70 nr 33/. Wzmianka o tym. Teka 316, s. 41.
- Próbka jedwabnej tkaniny przypięta do listu z 1774 r. bez bliższych wyjaśnień. Wzmianka o tym. Teka 316, s. 58.
- Zob. tez: IV. 16. Zakłady przemysłowe. Tkalnie; X. 1. Przedmioty według przeznaczenia. Tkaniny dekoracyjne ...; Ubiory.
- **Złoto.** Przedmioty złote wymienione wśród ruchomości po zmarłym A. Kotowskim: guzy z diamentami, łańcuszek z krzyżykiem, manelka z klódeczką, manelka rogowa w złocie, sygnecik. Niektóre oszacowane, 1694. Teka 415, s. 60, 61.
- Pierścionki złote wymienione wśród ruchomości zrabowanych Żydom w r. 1754. Teka 280, s. 87.
- Kupiec A. Contessa oferuje gotowalnie m.in. złote, 1738. Teka 315, s. 278.
- Łańcuch szczerozłoty oddany został do sprzedania, 1752. Teka 320, s. 66, 67.
- Złote tabakierki kupuje się dla J. Kl. Branickiego w Dreźnie, ich wymiary, waga, 1752. Teka 348, s. 1.
- Zdaniem złotnika Jacobsona najpiękniejsze i najlepsze szmelce dają w Berlinie, 1754. Teka 320, s. 200.
- Złote czólenko tkackie robi dla Iz. Branickiej złotnik Jacobson, 1755. Teka 320, s. 225, 229.
- Dochodzenie w związku z kradzieżą łańcucha złotego, 1755. Teka 320, s. 227, 230, 231.
- J. Kl. Branicki zamawia tabakierkę złotą w Paryżu, 1766. Teka 354, s. 1.

- Spis przedmiotów złotych znajdujących się w skarbcu białostockim w r. 1772; wśród przedmiotów tych jest kilka należących do zastawy stołowej, jak czara wysadzana rubinami i kosze wysadzane i szmelcowane s. 6, ponadto łańcuchy złote i ordery, ładownica złota, s. 26; karabele nabijane złotem, tabakierki złote bądź oprawne w złoto, s. 32, 33, 34; zegarki złote, łańcuszki i dewizki przy nich, s. 36, 37, notę z klingami złotymi i w złoto oprawne, s. 37, sztucce /do pisania, rysowania, do zębów/ złote, s. 38, flaszka złota do wódki, s. 38, numizmaty, s. 39, guziki, łańcuszki i sprzączki złote, s. 40. Teki 155, s. 6, 28, 32-34, 36-40.
- Złoto do złocenia zob. farby.
- **Żelazo, stal.** Kliny, rożny, ruszty i „insze żelaza” wymienione wśród ruchomości w dworze Kotowskich, 1694. Teki 415, s. 51.
- Żelaza, bretnali i ćwieczków /zakup w Tykocinie ?/, 1751. Teki 282, s. 6.
- Żelaza potrzebne do młyna deptaka w Białymstoku mają być wykonane w Przysusze, ok. 1752-1760. Teki 315, s. 164.
- Blachy żelazne z Gryfami umieszczono na kominku w pałacu warszawskim Branickich, 1753. Teki 320, s. 103.
- Wzmianka o magazynie wyrobów żelaznych w pałacu Krasieńskich w Warszawie, 1753. Teki 320, s. 130.
- Blachy żelazne na drzwiczki do pieców w Białymstoku zakupione w Warszawie, 1753. Teki 320, s. 163.
- Blachy do kominów odlewane w kuźnicy biskupa krakowskiego, zapłata za nie, 1755. Teki 320, s. 224, 228.
- Zamki żelazne posyłane z Warszawy do Białegostoku, 1756. Teki 360, s. 4.
- Żelazo i bretnale sprowadza J. Kl. Branicki z huty w Końskich, 1757. Teki 360, s. 12.
- Wazy blaszane zrobione w Warszawie wysła się do Białegostoku, 1766. Teki 315, s. 264.
- W skarbcu białostockim według inwentarza z r. 1772 znajdują się przedmioty żelazne: naczynia kuchenne i z pasztetni, jak patelnie, ruszty, tasaki, rożny, skrzynie, topory, trójnogi pod kociołki, piły, ponadto żelazo w sztabach, także łóżko żelazne i krzesło wielkie, żelazne z materacem starym, krzyż żelazny zdjęty z facjaty kościoła w Tykocinie, serwisik żelazny, stalowe noże, stalowe nożyczki i stal w prętach. Teki 155, s. 9, 16, 17, 21, 37, 39.
- Żelazne przedmioty: patelnie, siekiera, obcęgi i inne wymienione w spisie ruchomości zmarłego mieszczanina białostockiego, 1791. Teki 316, s. 67.
- Żelazną kratę do mostku parkowego w Białymstoku zamawia zarząd pałacu białostockiego w rządowych warsztatach w Warszawie, 1833. Teki 186, s. 8.

XI. ARCHIWA, KSIĘGOZBIORY, GAZETY

- Archiwa. Archiwum miasta Tykocina spłonęło w XVII w. /przed r. 1642/. Teką 278, s. 132.
- Archiwum kapituły wileńskiej było przewożone z obawy przed zniszczeniem w latach 1657-1666. Teką 57, s. 1.
- Archiwum kościoła Św. Trójcy w Tykocinie. Księgi metrykalne, urodzeń, ślubów i zgonów zachowały się od r. 1665. Teką 278, s. 185.
- Archiwum zamku tykocińskiego opisane w inwentarzach zamku z lat 1715 i 1718. Teką 278, s. 80, 81.
- Fragment oryginalnej księgi metrykalnej /chrztów/ parafii katolickiej w Białymstoku z lat 1750-1755. Teką 173, s. 1-56.
- Regent Karwowski donosi J. Kl. Branickiemu o zakończeniu prac nad porządkowaniem jego archiwum, które poukładane i zamknięte zostało w szafach w specjalnym pomieszczeniu pałacu białostockiego. Karwowski przypuszcza, że w ciągu czterech tygodni skończy sumariusze tego archiwum, 1754. Teką 341, s. 8.
- Notatki z kilkunastu wpisów do ksiąg metrykalnych /ślubów i zgonów/ parafii katolickiej w Białymstoku z okresu 1771-1793. Teką 175, s. 1.
- W inwentarzu Białegostoku z r. 1772 jest jedynie wzmianka o istnieniu archiwum białostockiego Branickich. Teką 154, s. 64.
- Wzmianka w inwentarzu pałacu białostockiego z r. 1775 o miejscu przechowywania archiwum białostockiego Branickich, w przedpokoju do apartamentów hetmana /J. Kl. Branickiego/. Teką 146, s. 5.
- Student białostocki dostaje 3 czerwone złote za przepisywanie psalmów, 1783. Teką 316, s. 38.
- W archiwum białostockim Branickich znajdowały się dawne dokumenty tyczyńskie, 1784 /?/. Teką 364, s. 13.
- Iz. Branicka poleca swemu plenipotentowi Karwowskiemu wyszukać papiery w archiwum białostockim Branickich potrzebne do jej sprawy przeciwko spadkobiercom J. Kl. Branickiego. Po zmarłym regencie koronnym archiwum przejął Jaruzelski, który tam nieporządek wprowadził, 1789. Teką 363, s. 9, 10, 12.
- Archiwum obwodu białostockiego z lat 1809-1812 zostało zniszczone w czasie wojny 1812 r. Notatka o tym z 1938 r. na podstawie akt archiwum państwowego w Wilnie. Teką 185, s. 1.

- Księgi metrykalne przy kościele białostockim i wasilkowskim filialnym spisane w inwentarzu z r. 1839 z uwzględnieniem serii /księgi metryczne ochrzczonych, zaślubionych i pogrzebowe, księgi egzaminów przedślubnych, obligacyjne, inwentarzowe/ i dat krańcowych każdej z tych serii, podobnie spisane księgi przy kościele filialnym w Wasilkowie. Teki 205, s. 3, 4, 9.
- Psalterz Dawida, rękopis na pergaminie iluminowany z r. 1727 w bożnicy tykocińskiej. Opis sporządzony przez Glinkę w czasie oględzin /w 1933 r. ?/. Teki 278, s. 135.
- Korespondencja J. Glinki z dyrekcją Archiwum Głównego Akt Dawnych w Warszawie i z władzami kościelnymi białostockimi w sprawie złożenia w AGAD materiałów archiwalnych z dawnego archiwum białostockiego, które otrzymał J. Glinka w r. 1937 od proboszcza białostockiego w formie depozytu, 1949. Teki 494, s. 1-5.
- Pisma odnoszące się do części archiwum Branickich z Białegostoku, które w XIX w. weszło w posiadanie kościoła parafialnego białostockiego. J. Glinka wypożyczył to archiwum od władz kościelnych przed r. 1939 /a następnie zdeponował w AGAD/. Niniejsza teka zawiera: 1/ Pismo J. Glinki do Publicznej Biblioteki Miejskiej w Białymstoku przy składaniu wyżej wym. archiwum w depozycie Biblioteki, wrzesień 1939 r. 2/ Odpis pisma J. Glinki do Kurii Metropolitalnej w Białymstoku zawierającego zapewnienie, że po wykorzystaniu wypożyczonych archiwaliów zwróci je kościołowi w Białymstoku, 3.V.1946. Teki 170, s. 1, 2.
- Notatki i zestawienia dotyczące: a/ kolejnych właścicieli dóbr białostockich, dziedziczenia archiwum w XVIII w. /opublikowane w Przewodniku po zbiorze rękopisów wilanowskich/, b/ części składowych dóbr białostockich w XVIII w. /biedy/. Wykres i zestawienia sporządził J. Glinka. Teki 483, s. 1-4.
- Notatka o istnieniu kroniki kościoła w Tykocinie, nie oglądanej przez Glinkę, gdyż była wypożyczona /r. 1938/. Teki 241, s. 15.
- Wzmianka o archiwum parafialnym przy kościele w Bielsku, bez daty. Teki 240, s. 1.
- Archiwum Kuczyńskich z Klukowa posiadało sumariusz. Notatka z tego sumariusza. Teki 409, s. 13.
- Księgozbiory. Książki w dworze Kotowskich w Warszawie wg spisu z r. 1694. W spisie uwzględniono przeważnie autora, tytuł bądź temat książki, język. Teki 415, s. 48, 54, 55.
- Rodały tykocińskie były pod opieką kahału tykocińskiego; podczas rabunku miasta w r. 1734 jeden z rodaków zaginął a drugi został podarty i wdeptany w błoto. Teki 280, s. 89.
- Wzmianka o zrabowaniu ksiąg Żydom tykocińskim, 1734, s. 89, wzmianka o księgach zrabowanych arendarzowi w Łopuchowie wraz z oszacowaniem ich łącznym na 100 zł, 1734, s. 102. Teki 280, s. 89, 102.

- Księgi francuskie „i insze” są potrzebne do sporządzenia przez architekta Klemma nowego abrysu pałacu warszawskiego, 1738. Teki 342, s.20.
- Notatka sporządzona przez J. Kl. Branickiego o uprawnieniach i obowiązkach generalów artylerii na podstawie wiadomości, które wyszukał w swej bibliotece, 1752. Teki 321, s. 8.
- Książki przesyła się z Warszawy dla Beka sekretarza Branickiego, 1753. Teki 320, s. 91.
- Książka z kopersztychami końskimi sprowadzona od Karasia, 1753. Teki 320, s. 95.
- Księga wielka od p. Szmidta zakupiona dla Branickiego, 1754. Teki 320, s. 180.
- J. H. Klemm stwierdza brak w bibliotece białostockiej Branickich katalogu ksiąg i specyfikacji kopersztychów oraz abrysów, które miał podobno za życia nieboszczyk du Chêne /Duchaine ?/, 1758. Teki 339, s. 12.
- Książki sprzedawał czasem i także oprawiał introligator białostocki zmarły nagle w r. 1761. Teki 334, s. 3.
- Wzmianka o sprowadzaniu z Paryża m.in. książek na zamówienie J. Kl. Branickiego, 1766. Teki 347, s. 2.
- „Symfonie” sprzedaje J. Kl. Branickiemu były kapelmistrz królewski wyjeżdżając z Warszawy, 1767. Teki 360, s. 34.
- Biblioteka w pałacu białostockim: ogólna liczba woluminów z wyszczególnieniem w tym liczby woluminów w bibliotece podręcznej w sypialni hetmana, w bibliotece specjalnej w zakresie historii sztuki i bibliotece ogólnej /1772 ?/. Wyliczenie to jest nie zgodne z danymi przytoczonymi u Wł. Łozińskiego, Życie polskie w dawnych wiekach, Lwów 1912, i u H. Mościckiego, Białystok, Teki 96, s. 12, 13.
- Książki w pokoju /sypialnym J. Kl. Branickiego/ w pałacu białostockim opisane w inwentarzu z r. 1772 w sposób ogólnikowy „książek francuskich 41 w skórę oprawnych, jedna zaś książeczka łacińska do nabożeństwa na pergaminie pisana w capę czarną oprawna z okowem srebrnym, w drugiej zaś szafie książek francuskich w skórę oprawnych 11 ...”, „trzy książki francuskie Dictionaire des Alimens...”. Teki 141, s. 17, 29.
- W inwentarzu teatru nadwornego białostockiego wymieniono „muzyczne papiery” do oper, baletów i innych przedstawień, 1772. Teki 154, s. 53.
- Spis zawartości biblioteki białostockiej Branickich w inwentarzu skarbcza białostockiego z 1772 r.; szczegółowy spis książek, gdzie uwzględniono każdy tytuł, choć z uproszczeniem i w tłumaczeniu polskim, często też podano nazwisko autora a z reguły liczbę woluminów, s. 64-68, ogólnikowy - map, abrysów i plant, o których powiedziano tylko, że są bądź oprawne, bądź karty pojedyncze i podano ich ogólną liczbę /mapy są też rozproszone w innych pomieszczeniach/ s. 67, - kopersztychów „tych prostego i nikczemnego rysowania, które także przy bibliotece do konserwacji zostawione znajduje się wszystkich 103” S. 68, ponadto wzmiankowano tu - globusy terescopium,

perspektywy, kompas. Teki 154, s. 64-68. Osobno spisana biblioteka podręczna, znajdująca się w sypialni J. Kl. Branickiego. Teki 157. s. 1.

- Książka nabożna francuska i druga łacińska wspomniane w inwentarzu skarbcza białostockiego z r. 1772. Teki 155, s, 39.
- Spis książek znajdujących się w bibliotece białostockiej Branickich wg inwentarza spisanego po śmierci hetmana J. Kl. Branickiego w r.1772, s.1 /spis nie jest tu przytoczony w całości, dokładny znajduje się w Tece 154/. Wypisy z katalogu biblioteki pałacowej spisanego w latach 1794-1808 i pokwitowanego w r. 1808 przez Fiasellego oficjalistę Iz. Branickiej, która mu zapisała tę bibliotekę w testamencie. Wypisy zrobił Glinka z części I katalogu obejmującej spisy książek w poszczególnych pomieszczeniach pałacowych z uwzględnieniem podziału na grupy językowe. Część druga katalogu podaje te same książki w układzie alfabetycznym, lecz nie tylko wg autorów, a też wg tytułów, co powoduje chaos, tym większy, że spis ten odsyła do numerów książek zrozumiałych tylko w ramach pomieszczenia i serii językowej, s. 12, 13, 14-36. Glinka zrobił też zestawienia liczby tomów znajdujących się w bibliotece Iz. Branickiej z uwzględnieniem w tym liczby tomów w językach polskim, francuskim, łacińskim i włoskim, s. 37. - Zidentyfikował kilkanaście dzieł, których tytuły i autorzy podani byli w zniekształceniu, s. 10. Teki 157, s. 1-39.
- Wzmianka o przejeździe biskupa Józefa A. Załuskiego przez Białystok z transportem ksiąg nowo zakupionych do biblioteki Załuskich w Warszawie, 1773. Teki 316, s. 59.
- J. Kl. Branicki oskarżony przez Czapskiego starostę knyszyńskiego o zabranie biblioteki w starostwie knyszyńskim, czemu zaprzecza wdowa, Iz. Branicka, 1780. Teki 312, s. 3, 4.
- Wzmianka o wypożyczaniu z biblioteki białostockiej Branickich książek; dla nauki paziów, 1780. Teki 316, s. 25.
- Książki dla paziów pozwala kupić Iz. Branicka /zastrzegając, by nie brano ich na kredyt/, chodzi tu o podręczniki szkolne i dzieła Cicerona, pozwala też na wypożyczenie ze swej biblioteki słownika Trosta, ale nie listów p. de Sevigné, bo to nie dla młodych chłopców, 1780. Teki 369. s. 9, 10.
- Wzmianka o kompletowaniu przez Branicką książek w bibliotece jej zmarłego męża, 1781. Teki 316, s. 45.
- Encyklopedię sprowadza Iz. Branicka za pośrednictwem p. Leullier i Cabrita, 1793, 1796. Teki 373, s. 6, 7, 22.
- Książka „nauka o prawach dla obywateli państw pruskich” po polsku, kupiona dla Iz. Branickiej w Warszawie, 1796. Teki 373, s. 26.
- Biblioteka przy kościele parafialnym w Białymstoku spisana w inwentarzu z r. 1839 w grupach rzeczowych, bez uwzględnienia poszczególnych tytułów i autorów, a tylko z podaniem liczby tomów w poszczególnych grupach. Teki 205, s. 5.

- Księgi kościelne przy kościele parafialnym w Białymstoku, spisane w inwentarzu z r. 1839 z podaniem typów np. antyfonarz, gradual i liczby ksiąg poszczególnych typów, s. 4; podobnie przy kościele filialnym w Wasilkowie, s. 9. Teki 205, s. 4, 9.
- Kalendarz „Directorium” na rok 1836 skonfiskowany w rękopisie ks. Rakowskiemu, 1840. Teki 449, s. 5.
- Notatki i wypisy odnoszące się do biblioteki i bibliotekarzy wllanowskich, XIX w. Teki 419b, e. 204-212.
- Charakterystyka księgozbioru i archiwum zabezpieczonego w r. 1944 w Turnie. Teki 508, s. 2-4.
- Ekslibris biblioteki maluszyńskiej. Teki 2, s. 109.
- Gazety. Drukowana przez jezuitów w Warszawie gazeta wspomina o jarmarku w Białymstoku, 1749. Teki 320, s. 6.
- Gazetka białostocka przesłana z Białegostoku w rękopisie, drukowana i kolportowana w Warszawie, 1752. Teki 320, s. 82, 83.
- Gazety polskie i cudzoziemskie przesłane z Warszawy do Białegostoku, 1752. Teki 320, s. 83.
- Gazetkę zawierającą komunikat o własnej podróży przesyła Branicki do wydrukowania w Warszawie, 1755. Teki 320, s. 215.
- Gazetę /dla Branickiego ?/ pisuje /w Warszawie/ Wyrwicki i otrzymuje za to roczną zapłatę, gazeta ta oddana do druku, 1757. Teki 360, s. 15.
- Gazetę „Korespondenta Polskiego” posyła Iz. Branickiej do Białegostoku jej oficjalista warszawski, 1796. Teki 373, s. 36, 37.
- Prenumerata gazet została pod rządami pruskimi wprowadzona u każdego poczmistrza w miastach i miasteczkach, 1796. Teki 373, s. 41.
- Wzmianka o ogólnym zakazie przewożenia gazet w obwodzie białostockim, 1840. Teki 449. s. 5.

XII. OSOBY I RZECZY WG OKREŚLENIA GEOGRAFICZNEGO

- J. Kl. Branicki szuka w Gdańsku dzielzaminu afrykańskiego, 1765. Teki 315, s. 208.
- Szkło angielskie do okien kupowane w Gdańsku na zamówienie J. Kl. Branickiego, 1738. Teki 342, s. 10.
- Wzmianka o butelkach czarnych angielskich do wina, 1752. Teki 320, s. 76.

- Ślusarz warszawski Arnoldt robi zamek angielski, 1753. Teki 320, s. 94, 95, 102.
- Zakup cyny angielskiej w Warszawie, 1755. Teki 320, s. 221.
- Sprowadzanie z Gdańska piwa angielskiego, 1756. Teki 360, s. 3.
- Latarnie angielskie kupuje się w Warszawie na zamówienie J. Kl. Branickiego, 1757. Teki 360, s. 11.
- J. Kl. Branicki sprowadza z Gdańska różne tkaniny, częściowo angielskie, 1767. Teki 315, s. 146.
- Przedmioty w pałacu białostockim w inwentarzu z r. 1772 określone jako angielskie: stół angielski skórą obity, stolik angielski suknem obity, składany, filiżanki gliniane. Teki 141, s. 6, 25, 37.
- Siodła angielskie wspomniane w inwentarzu skarbcza białostockiego z r. 1772. Teki 155, s. 26.
- Króciutki angielskie wspomniane w inwentarzu majątku pozostałego po J. Kl. Branickim, 1772. Teki 156, s. 2.
- Zegary m.in. angielskie opisane w inwentarzu pałacu warszawskiego Branickich, 1772. Teki 285, s. 18, 25v, 26.
- Statua Araba podtrzymującego latarnię stałą u podnóża schodów wewnętrznych w pałacu białostockim, 1709. Teki 139, s. 5.
- W inwentarzu skarbcza białostockiego wymieniono munsztuk arabski, 1772. Teki 155, s. 25.
- Serwisy srebrne /augsburskie/ „auszpurskie”, a także „serwisik mały fasonem auszpurskiego w Białymstoku robiony” były w skarbcu białostockim według inwentarza z r. 1772. Teki 155, s. 1, 2.
- Talerz porcelanowy berliński wymieniony w inwentarzu pałacu białostockiego z r. 1772. Teki 141, s. 26.
- W inwentarzu majątku po J. Kl. Branickim wymieniono sztuciec berliński w mosiądz oprawny, 1772. Teki 156, s. 3, 9.
- Wzmianka o kamlocie brukselskim wysłanym z Warszawy do Białegostoku, 1753, 1755. Teki 320, s. 145, 226.
- Cena używanej karety brukselskiej w Warszawie, 1795. Teki 373, s. 21, 25, 26. Wzmianki o figurkach porcelanowych częściowo chińskich w pałacu białostockim, 1709. Teki 139, s. 4-6, 8.
- Na wzór biurka z chińskiego drzewa robią nowe biurko stolarze warszawscy, 1752. Teki 321, s. 13, 17-19.

- Herbatę chińską kupuje się dla J. Kl. Branickiego u kupców wracających z jarmarków zadnieprzańskich, 1752. Teką 324, s. 1.
- Wzory chińskie mają być użyte przy malowaniu bądź haftowaniu obić ścian w buduarze Iz. Branickiej, 1756. Teką 345, s. 12-14.
- Papiery chińskie wysyła się z Warszawy do Białegostoku, 1757. Teką 360, s. 4.
- Chińska technika malarska zastosowana przy malowaniu karety J. Kl. Branickiego, która jest, wg objaśnienia malarza Smuglewicza, „na gruncie wysypowana metalem tartym, a potem kolor dawany”. Do malowania w ten sposób potrzebny jest specjalista Chińczyk, którego zna w Warszawie Smuglewicz, 1758. Teką 315, s. 238.
- Chińska altanka znajdowała się przy pałacu w Choroszczy, naprzeciw niej zaś. wierzby nad rowem sadzone, 1758. Teką 315, s. 239.
- Drzewo chińskie można kupić w Królewcu, a drzewa indyjskiego brak, 1763. Teką 326, s. 19, 21.
- Chińskie przedmioty w pałacu białostockim według inwentarza z r. 1772: porcelana, parawany, obicia ścian, lektyka chińska malowana, biurko z szafką lakierowane, makata bawełniana. Ponadto w pałacu są pokoje chińskie, których opis mieści się na s. 46, 47, a w parku altanka chińska s.6B. Teką 141, s. 3, 8, 10, 17, 20, 21, 23, 26, 32, 39, 40, 41, 46, 47, 49, 27, 30, 68, 99, 104.
- Chińskie przedmioty wśród ruchomości w skarbcu białostockim według inwentarza z r. 1772: wazy i misy, opona chińska haftowana, „firanka od okna na szagrynie seledynowym gustem chińskim malowana”, filiżanki, puzdro z chińskim kaftyjerem porcelanowym, 69 kart „z chlńskimi drzew i ludzi figurami, które strzyc się zwykło i przyklejać na obicia”, filiżanki i talerzyki drewniane, czarno lakierowane, pozłacane, także szafeczka maleńka, karabele i szable chińskie, pasy, chińskie tabakierki, setuciec chiński w złoto oprawny, w którym jest pięć piór złotych do zębów, porcelanowe talerze błękitne. Teką 155, s. 7, 12, 13, 19, 20, 27, 30, 33, 34, 38, 41.
- Chińskie przedmioty w pałacu białostockim które nie były umieszczone w inwentarzu z r. 1772, a figurują w inwentarzu z r. 1775, bądź zostały tam inaczej opisane. Są to przedmioty różnorodne i lektyka, wazka gliniana blachą futrowana, imbryczek czarny, sztuka porcelany, taca czarno malowana. Teką 146, s. 1-3.
- Bazarzy chińskie sprowadza się. do bazararni w Białymstoku, 1780. Teką 317, s. 16v.
- Fotografia rysunku przedstawiającego pawilon chiński, XVIII w. Teką 147, fot. 6.
- Wzmianka o miejscu, w którym znajdowała się w parku białostockim altanka chińska, 1837. Teką 191, s. 26.
- Stół czeski kamienny znajduje się w pałacu A. Kotowskiego, 1694. Teką 415, s. 48.
- Czech malarz /le peintre Bohemiecz/ jest zatrudniony na dworze J. Kl. Branickiego, 1748. Teką 315, s. 154.

- Dwóch kamieniarzy z pochodzenia Czechów, angażuje we Lwowie J. Kl. Branicki do pracy w Białymstoku, 1752. Teki 315, s. 224.
- Projekt zaangażowania do Białegostoku kamieniarza Czecha, 1757. Teki 335, s. 3.
- Czerkieskie kulbaki opisane w inwentarzu skarbcza białostockiego z r.1772. Teki 155, s. 24.
- J. Kl. Branicki sprowadza z Drezna psy duńskie, 1752. Teki 320, s. 52.
- Andrzej Mokronowski ma konie duńskie siwosze, 1752. Teki 348, s. 2.
- W Białymstoku jest pies duński, 1760. Teki 328, s. 16.
- Pięć wazonów etruskich wymieniono wśród rzeczy skonfiskowanych Eustachemu Sapieże jako „buntownikowi” i złożonych w pałacu białostockim, 1837. Teki 191, s. 38.
- Wśród ruchomości zmarłego A. Kotowskiego znajduje się m.in. francuskie sukno, obicie, łyżki francuskiej roboty, szkło, 1694. Teki 415, s.46, 54, 57, 58, 62.
- 100 szyb szkła francuskiego każe kupić J. Kl. Branicki w Królewcu, 1726. Teki 326, s. 3.
- Wzmianka o fuzji i pistoletach francuskich, 1734. Teki 280, s. 103.
- Farfury francuskie sprowadza się dla J. Kl. Branickiego ze Straasburga 1749. Teki 320, s. 25.
- Francuskie sukno kupuje się w Tykocinie, 1751. Teki 282, s. 5.
- Francuz złotnik wykonuje jakieś prace w Białymstoku, 1751. Teki 358, S. 19.
- Drzewka francuskie sprowadzane do Białegostoku, 1755. Teki 315, s. 71.
- Kuchmistrz Francuz został przysłany z Francji dla J. Kl. Branickiego, 1755, 1756. Teki 320, s. 231, 235.
- Francuz kucharz jest na dworze białostockim, 1756. Teki 345, s. 2.
- Kucharz Francuz zaangażowany do Białegostoku ma z polecenia Branickiego, przygotować naczynia do gotowania „podług swojej myśli”, 1756. Teki 348, s. 4.
- Wzmianka o uderzeniu pioruna w pałac wynajęty w Warszawie dla posła francuskiego, 1757. Teki 360, s. 13.
- Tapicer Francuz sprowadzony z Warszawy do Białegostoku, 1757. Teki 360, s. 13.
- Otaksowanie pistoletów francuskich przez urząd miejski białostocki, 1757. Teki 125, s. 27.
- Wzmianka o uroczystych modłach z powodu wyzdrowienia króla francuskiego około 1757 /?/. Teki 315, s. 127.

- Kucharza /Francuza/ wynajmuje J. Kl. Branicki w Paryżu, 1766. Teka 316, s. 4; Teka 347, s. 1.
- J. Kl. Branicki sprowadza z Gdańska różne tkaniny, częściowo francuskie, 1767. Teka 315, S. 146.
- Francuskie przedmioty w pałacu białostockim według inwentarza z r. 1772. Zamki francuskie u drzwi, zegary paryskie, urynał skórzany, paryski, książki francuskie niewymienione - ponadto „pokoje paryskie”. Teka 141, S. 7-62 passim.
- Francuskie przedmioty wśród ruchomości w skarbcu białostockim według inwentarza z r. 1772: „tabakiera od króla francuskiego” i tabakierka na której wieczku była „rżnięta głowa króla francuskiego”; noże z grabkami, koszyk do cukru srebrny roboty tutejszej na fason paryskiej, zamki francuskie, łóżko francuskie podróżne, drewniane, tabakierki paryskie, zegarki paryskie, nóż paryski, lupa paryska, okulary dubeltowe paryskie, grzebienie paryskie, książka do nabożeństwa francuska, wina, karety paryskie, kolasa, szory. Teka 155, s. 3, 5, 20, 21, 32, 34, 36-38, 56, 57, 60, 61, 63.
- Francuska broń w inwentarzu majątku pozostałego po J. Kl. Branickim, 1772. Wymienione tu pistolety paryskie w srebro oprawne s. 1, w żelazo oprawne s. 2, pistolety lonewilskie w srebro oprawne s. 2, fuzje paryskie w żelazo oprawne złotem nabijane s.4, fuzję marselską z turecką rurą s.5. Teka 156, s. 1, 2, 4, 5.
- Francuskie przedmioty w pałacu białostockim według inwentarza z r. 1775, nie wymienione w inwentarzu z r. 1772: biurko paryskie maleńkie w kolorach różnych, z obwódka mosiężną. Teka 146, s. 2.
- Na dworze Iz. Branickiej pija się wina francuskie, 1780. Teka 317, s.14.
- Posel francuski jadący e Petersburga ma przejeżdżać przez Białystok, 1789. Teka 316, s. 70.
- Francuskie karty do gry, ich cena w Warszawie, 1790. Teka 373, s. 1, 2.
- Książki francuskie /autorów francuskich lub innych w jęz. francuskim/, w bibliotece pałacowej w Białymstoku wg katalogu tej biblioteki z r. 1794, 1808 stanowią zdecydowaną większość /1433 tomy na 1745 tomów w całej bibliotece/ spisane w w.w. katalogu osobno w każdym pomieszczeniu pałacowym zawierającym książki. Teka 157, s. 12, 13, 16-20, 24, 25, 28, 37-39.
- Notatki o zaświadczeniach dotyczących stanu wolnego przedstawianych przez Francuzów, którzy zawierali małżeństwa w kościele białostockim:- zaświadczenie dla jeńca z armii napoleońskiej i wdowy po żołnierzu poległym w Rosji podpisane przez hr. Bassompierre „lieutenant general des armées du roi de France”, 1814 r., - zaświadczenie wydane dwojgu Francuzom przez komendanta jeńców francuskich kapitana Beaufrere, 1814. Teka 176, s. 12, 14.
- Francuskie zob. też paryskie.

- Gdańskie meble i dachówka wymienione wśród ruchomości zmarłego A. Kotowskiego, a także puzdra z cyny, kolaska, obicia, tkaniny różne, 1694. Teki 415, s. 46, 47, 49, 50, 52, 54-56.
- Waga na obie strony alias bezmen gdański została zrabowana Żydowi białostockiemu, jej oszacowanie, 1734. Teki 280, s. 1, 2.
- Wzmianka o rzeźbach gdańskich „kamienne roboty” nadesłanych do pałacu Branickich w Warszawie i o ich poprawianiu przez Redlera, 1743. Teki 341, s. 4.
- Złoto malarskie gdańskie jest potrzebne do malowania w Białymstoku, 1743, 1748. Teki 342, s. 31; Teki 358, s. 11.
- St. Goczalkowski ma zamiar zasięgać rady kupców gdańskich w związku ze sprzedażą lasu przez J. Kl. Branickiego, 1760. Teki 334, s. 2.
- Gdańskiej roboty „noże ordynaryjne cynowe” wymienione w inwentarzu skarbcza białostockiego, a także zegarki złote, 1772. Teki 155, s. 7, 37.
- W inwentarzu majątku po J. Kl. Branickim wymieniono sztuciec gdański w mosiądź oprawny, 1772. Teki 156, s. 3.
- Genueński marmur biały sprzedaje rzeźbiarz Plersch J. Kl. Branickiemu, 1754, 1755. Teki 315, s. 315, 317; Teki 332, s. 3, 5.
- Stajnia dla Greków ma być wystawiona w Białymstoku, w pobliżu kościoła, na terenach należących dotąd do blecharza białostockiego, 1750. Teki 315, s. 66; Teki 358, s. 15-17.
- Kocz grodzieński idzie za końmi lżej niż kocz kardynalski, 1796. Teki 373, s. 41.
- Wzmianka o „farfurach hamburskich” w pałacu białostockim, które były opisane w osobnym rejestrze, 1709. Teki 139, s. 12.
- Sprowadzanie porcelany hamburskiej na zamówienie J. Kl. Branickiego, 1753. Teki 362, s. 3.
- Według hiszpańskiego modelu młyna bernardyni lwowscy wybudowali u siebie młyn deptak. Opis jego pracy i wydajności w liście do J. Kl. Branickiego, 1760. Teki 315, s. 209.
- Portret króla hiszpańskiego wisi w tzw. pokojach królewskich w pałacu białostockim /według inwentarza z r. 1772/. Teki 141, s. 43.
- Hiszpański order Złotego Runa /przyznany J. Kl. Branickiemu/ opisany w inwentarzu skarbcza białostockiego z r. 1772. Teki 155, s. 28, 37.
- W inwentarzu skarbcza białostockiego z r. 1772 wymieniono tabakierę od tabaki hiszpańskiej, wina hiszpańskie. Teki 155, s. 33, 56.
- W inwentarzu majątku pozostałego po J. Kl. Branickim wymieniono fuzję, hiszpańską w srebro oprawną, 1772. Teki 156, s. 4.

- Al. Wiesiołowska leguje klasztorowi brygidek w Grodnie m.in. holenderskie „niderlandzkie” obicia „w historii tkane”, 1645. Teki 66, s. 2.
- Wśród ruchomości umarłego A. Kotowskiego znajdują się m.in. holenderskie obicia, dzbanuszki i inne "naczynia", obrusy, 1694. Teki 415, s.48-51, 54, 58.
- Wazy porcelanowe holenderskie zakupione w Warszawie dla J. Kl. Branickiego, 1750. Teki 320, s. 36.
- Klej holenderski używany jest przy pracach malarskich, 1750,1757. Teki 358, s. 16-18; Teki 360, s. 8.
- Hodowla bydła holenderskiego zaprowadzona w dobrach białostockich, 1755. Teki 315, s. 227.
- Bydło holenderskie wysłane dubasem z Gdańska do Tarchomina, 1755. Teki 320, s. 232.
- Stado krów holenderskich przysłano do Tarchomina, 1753. Teki 340, s. 4. - Wzmianka o kawie holenderskiej, 1756. Teki 397, s. 12.
- Kupcy warszawscy sprzedają materię holenderską bądź robioną na wzór holenderskiej, 1757. Teki 360, s. 12-14.
- Krowy holenderskie trzyma się w Białymstoku w bażantarni, 1763. Teki 328, s. 25, 26.
- Holenderskie przedmioty w pałacu białostockim według inwentarza z r. 1772: płótno, porcelana, firanki Z płótna malowanego w różne „osoby holenderskie”. Teki 141, s. 9, 35, 41, 49.
- Holenderskie przedmioty w inwentarzu skarbcza białostockiego z r. 1772: filiżanki, imbryki do herbaty, płótno, porcelana stara /talerze, misy, salaterki/. Teki 155, S. 12, 16, 41.
- Sprowadzanie świń holenderskich z Gdańska do Białegostoku. Ceny. 1772. Teki 316, s. 24.
- Holenderskie 4 „sztuki porcelanowe, błękitne” wzmiankowane w inwentarzu pałacu białostockiego z r. 1775. Teki 146, s. 2.
- Wzmianka o hodowli bydła holenderskiego w Kocku, 1798. Teki 419b, s. 32.
- Iz. Branicka chce kupić w Warszawie m.in. płótno holenderskie w średnim gatunku, 1796. Teki 373, s. 36.
- Naczelnym ogrodnikiem w Białymstoku jest Holender, XVIII w. Teki 410, s.3.
- W inwentarzu majątku pozostałego po J. Kl. Branickim, wymieniono sztuciec „hortlewski”. 1772. Teki 156, s. 3.
- Zakup płótna indyjskiego na obicia, 1754. Teki 320, s. 199.
- Drzewa indyjskiego nie można kupić w Królewcu, 1763. Teki 328, s.19, 21.

- W przedpokoju w pałacu w Kocku urządzono kurnik dla zagranicznych /indyjskich i innych/ kur i gęsi, 1798. Teką 419a, s. 32.
- Japońska porcelana /3 wazy wielkie/ znajduje się w buduarze hetmana Branickiego w pałacu białostockim, 1772. Teką 141, s. 21.
- „Kaldzbacka” broń wymieniona w inwentarzu majątku pozostałego po J. K1. Branickim z r. 1772: sztuciec kaldzbacki w mosiądz oprawny, fuzje kaldzbackie, kordelas kaldzbacki w jaszczur oprawny. Teką 156, s. 2, 5, 6.
- Kulbaka kałmucka opisana w inwentarzu skarbcza białostockiego, 1772. Teką 155, s. 23.
- Wzmianki o wapnie krakowskim, 1754, 1755. Teką 320, s. 180, 226.
- Klej krakowski używany jest do prac malarskich, 1750. Teką 358, s. 18.
- Kulbaka krymska opisana w inwentarzu skarbcza białostockiego, z r. 1772. Teką 155, s. 24.
- Książę kurlandzki, wzmianki o sprzęcie myśliwskim /parkany, sieci/ kupionym po księciu kurlandzkim do psiarni białostockiej, według inwentarza 1772 r. Teką 156, s. 8.
- Kurlandzkim sposobem prowadzi budowę jakiegoś budynku w Hołowiesku mularz Malinowski, 1775. Teką 375. s. 8.
- Namiot stołowy lipskiej roboty o 6 dragach wymieniony w inwentarzu skarbcza białostockiego z r. 1772. Teką 155, s. 9.
- Łacińskie /tj. po łacinie pisane/ książki w bibliotece pałacowej w Białymstoku, wg katalogu tej biblioteki z r. 1794. 1808 stanowią zdecydowaną mniejszość /22 tomy na ogólną liczbę 1745/; wypisy z katalogu odnoszące się do nich znajdują się na s. 21. Teką 157, s. 12, 13, 21.
- Moskiewskie zob. rosyjskie.
- Płótno mościskie wymienione w inwentarzu z r. 1772. Teką 155, s. 16.
- Murzyńska obróżka srebrna wymieniona w inwentarzu skarbcza białostockiego z T. 1772. Teką 155. s. 29.
- W Stołowaczu znajdują się konie neapolitańskie, 1753. Teką 356, s. 5.
- Ołtarz neapolitański sprzedał /Franciszek Potocki/ cesarzowi Franciszkowi Józefowi, 1832. Teką 495, s. 37.
- Niderlandzkie zob. holenderskie.
- Niemcy stolarze są zatrudnieni w pałacu białostockim przy układaniu posadzek, warunki umowy z nimi, 1739. Teką 358, s. 1.
- Niemiec - architekt uczeń Jaucha przebywa w Warszawie nie posiadając majątku chce się zaangażować u Józefa Sapięhy, zna łacinę i francuski, ale po polsku nie mówi, czym wzbudza niechęć, 1741. Teką 315, s.282, 283.

- Wypis z listu K. Jabłonowskiej do J. Kl. Branickiego z prośbą o interwencję w sprawie drukarza białostockiego Niemca, który wzięwszy z góry zapłatę nie wykonał prawie swej pracy, 1749. Teki 162, s. 1.
- Jan kowal Niemiec został odprawiony z Białegostoku, 1751. Teki 358, s. 43.
- W Kamieńcu Podolskim było w r. 1752 kilku Niemców kamieniarzy. Teki 315, s. 186.
- Niemiec garncarz wypala piec do pałacu białostockiego i ustawia je, 1753. Teki 358, s. 26, 29, 36.
- Niemiec malarz maluje w pałacu białostockim, 1754, 1755. Teki 358, s. 36, 38, 40, 46, 47.
- Architekt Fontana tak pisze o Niemcu kotlarzu z Radzyna: „tutejszy kotlarz, choć Niemiec, tylko że gorzalczany, całkiem niesposobny”, 1755. Teki 431, s. 5.
- Niemiec ptasznik przyjęty przez Branickiego do Białegostoku, poszukiwanie w Białymstoku pomieszczenia dla niego, 1756. Teki 397, s. 6, 8.
- Niemiec ogrodnik zatrudniony w ogrodzie pałacowym białostockim, 1758. Teki 397, s. 21.
- Niemcy stolarze zatrudnieni przy pracach w kościele w Choroszczynie, jeden z nich zna się trochę na abrysach, 1758. Teki 397, s. 23.
- Kamieniarz Niemiec pracujący dla J. Kl. Branickiego nie chce kuć w głazach, bo inaczej się umawiał, różnica w wyposażeniu między nim, a polskimi kamieniarzami, 1760. Teki 328, s. 14, 15.
- Według spostrzeżenia J. Glinki, od r. 1773 pojawia się w księdze miejskiej białostockiej coraz więcej podpisów niemieckich. Teki 125, s. 79.
- Cech powroźników warszawskich robi trudności w przyjęciu na naukę powroźniczką białostockiego z powodu jego nieznamościami języka niemieckiego i przynależności do stanu poddańczego, 1775. Teki 316, s. 42.
- Raport o wyrobie w Białymstoku przez szewca dworskiego obuwia polskiego i niemieckiego /dla służby/, 1780. Teki 315, s. 297.
- Niemiec - rzeźnik dworski w Białymstoku prosi o zgodę dworu na swe małżeństwo z dziewczynką z Prus, 1783. Teki 316, s. 38.
- Niemcy koloniści tłumnie napływają do Galicji, popierani przez władze, które nakazują dziedzicom dóbr przyjmowanie ich, a także płacą po 200 zł za ulokowanie rodziny. Ks. Betański dzierżawca Tyczyna broni się przed kolonizacją niemiecką, 1784. Teki 364, s. 13, 14.
- Niemiec rzeźnik zatrudniony okresowo w pałacu /w czasie pobytów Iz. Branickiej/ ma otrzymać arendę którejś z karczem jako źródło utrzymania, 1788. Teki 369, s. 15.

- Niemka została zabita przez furmanów, których wynajęła w Białymstoku, 1789. Teką 363, s. 8.
- Niemcy wynajęli dużo domów w Białymstoku, 1797. Teką 397, s. 17.
- Notatka o kolonizacji niemieckiej po 3 rozbiórze na terenie wsi Bacieczki. W r. 1938 na terenie tej wsi mieszkało jeszcze kilka rodzin niemieckich. Teką 241, s. 26.
- Niemcy, niemieckie zob. też Augsburskie, Berlińskie, Hamburskie, Lipskie, Pruskie, Saskie.
- Zegar paryski w mosiądzu wyzłacany znajdował się w r. 1709 w pałacu białostockim. Teką 139, s. 5.
- Złoto paryskie do malowania kupuje się w Warszawie, 1743. Teką 338, s. 2.
- Paryskie modele karet przesyła K. Sedlnicki J. Kl. Branickiemu, 1744, Teką 356, s. 2.
- Contessa rysuje projekt karety dla J. Kl. Branickiego według karet paryskich, 1749. Teką 320, s. 24.
- Munsztuki dla koni J. Kl. Branickiego robi się według modelu paryskiego, 1750. Teką 320, s. 44.
- Wzmianka o transporcie karety paradnej paryskiej, z Gdańska do Warszawy, 1752. Teką 320, s. 77v, 79, 79v; Teką 321, s. 9.
- Zakupy paryskie dla J. Kl. Branickiego nadchodzą z Gdańska przez Warszawę do Białegostoku, wymieniono wśród nich meble, 1753. Teką 358, s. 28, 30, 31.
- Wzmianki o zakupach paryskich dla J. Kl. Branickiego, 1753. Teką 320, s. 137, 142, 147, 147a, 148.
- Krzeselka paryskie sprowadza J. Kl. Branicki do Białegostoku, 1753. Teką 320, s. 158, 159.
- Paryskie meble /kanapa, stolki/ wyściela w Białymstoku tapicer mając za wzór oryginalny stół paryski, 1754. Teką 341, s. 8, 9.
- Paryskie drzewka mają być przewożone z Warszawy /do rezydencji białostockiej/ Branickich, 1755. Teką 315, s. 252.
- Sprowadzanie porcelany paryskiej na zamówienie J. Kl. Branickiego, 1755. Teką 320, s. 224.
- Noże paryskie wysłano do rąk p. Daszkowskiego, 1760. Teką 328, s. 10.
- Józef Rousseau odwiedza najlepszych tapicerów paryskich w poszukiwaniu modnych wzorów na meble, 1766. Teką 354, s. 1, 2.
- Karetka paryska wysłana dla J. Kl. Branickiego z Gdańska, 1770. Teką 315, s. 208.
- Paryska karetka wysłana dla J. Kl. Branickiego z Gdańska, 1770. Teką 315, s. 208.

- Zegary m.in. paryskie opisane w inwentarzu pałacu warszawskiego Branickich, 1772. Teki 285, s. 18, 25v, 26.
- Wzmianki o wymiarach pokoiów paryskich w pałacu białostockim i planach przekształcenia ich w szpitalik w okresie przebudowy pałacu na Instytut Panien Szlacheckich, 1837. Teki 191, s. 11, 12.
- Paryskie zob. też francuskie /Inwentarze z 1772 r./
- Al. Wiesiołowska zapisuje różnym osobom kobierce perskie bądź tkane na wzór perskich, 1645. Teki 66, s. 2, 19.
- Wśród ruchomości zmarłego A. Kotowskiego znajdują się m.in. perskie kilimki, tkaniny, zasłony, płotki, futra, materac, 1694. Teki 415, s. 47, 48, 54, 57.
- Firanki z perskiego płótna w pałacyku na Wysokimstoku, 1772. Teki 141, s. 104.
- Perskie wyroby opisane bądź wymienione w inwentarzu skarbcza białostockiego z r. 1772. Są to obicia, makata, pasy, „materie perskie bogate”. Teki 155, s. 10, 20, 25, 30.
- Makata perska znajdowała się w dawnej sypialni hetmana Branickiego w pałacu białostockim, 1775. Teki 146, s. 5.
- Ogier płoszczański znajduje się w stadninie białostockiej, 1772. Teki 155, s. 58.
- Podlaskie płótno lniane i konopne wymienione w inwentarzu z r. 1772. Teki 155, s. 16.
- -Hasło: Polacy, polskie pominięto.
- W Białymstoku zatrudniają dezentera z wojska pruskiego - tokarza Dreslera, 17⁸. Teki 358, s. 13.
- Prusacy grabarze nazywani tu też warmijskimi grabarzami mają pracować w Choroszczu, 1750. Teki 358, s. 17, 19.
- Wkroczenie wojska pruskiego na teren Wielkopolski, 1761. Teki 334, s. 4.
- Pruskie szóstaki nowo wybite nie zupełnie są dobre, 1763. Teki 333, s. 3.
- Firanki z płótna pruskiego znajdują się w pałacyku na Wysokimstoku, 1772. Teki 141, s. 104.
- W Białymstoku zaprowadza się klacze polskie zamiast pruskich, 1789. Teki 363, s. 14.
- „Pruska fabrykantka” pracuje w manufakturze płóciennej dworskiej w Białymstoku, 1791. Teki 372, s. 6.
- Wykaz furazu pobranego przez wojsko pruskie z dóbr tykocińskich, 1794. Teki 316, s. 68.
- Obciążenia mieszczan krakowskich w związku ze stacjonowaniem wojska pruskiego w Krakowie, 1795. Teki 366, s. 5, 6.

- Wzmianki o oddaniu pewnych izb w pałacu warszawskim Branickich na kwatery żołnierzy pruskich i ocena zachowania tych żołnierzy, 1795, 1796. Teki 373, s. 24, 26.
- Raport podskarbiego białostockiego Branickiej W. Matuszewica o translokacjach różnych osób, związanych z dworem Branickiej na skutek przygotowań do instalacji władz pruskich w Białymstoku i opróżniania lokali, potrzebnych im, 1796. Teki 315, s. 245.
- Relacje z okresu instalowania się w Warszawie władz pruskich, 1796. Teki 373, s. 19, 22-24, 28, 29, 31, 33-37, 41, 44.
- Zarządzenia wydane przez Iz. Branicką jej komisarzowi w sprawie kontroli nad osiedlaniem się Prusaków w Białymstoku, nad kierunkiem rozbudowy miasta oraz nad dopełnianiem przez wszystkich jego mieszkańców obowiązków wobec dworu, ok. 1796. Teki 316, s. 32, 33.
- Odpis pisma w którym Iz. Branicka zezwala mieszczanom tykocińskim na pobieranie drzewa opałowego ze swych lasów ze względu na zamknięcie przez rząd pruski dostępu do dawnej puszczy królewskiej, 1796. Odpisy korespondencji między władzami pruskimi a zarządem dóbr Iz. Branickiej w sprawie obniżenia komornego Z domu w Tykocinie wydzierżawionego od Branickiej na „hauptwach” oraz w sprawie uregulowania opłaty komornegoza budynek pobernardyński odnajęty przez władze pruskie na lazaret i skład wojskowy, 1797-1799. Teki 278, s. 125-130.
- Notatka o korespondencji Iz. Branickiej z kamerą pruską w sprawie wydzierżawienia i budowy nowych domów w Białymstoku, 1796-1800. Teki 181, s. 1, 2.
- Wypisy i streszczenia zarządzeń władz pruskich wydawanych dla tzw. Prus Nowowschodnich w okresie od 1796-1807. Zarządzenia dotyczą różnych spraw, np. wprowadzenia legitymacji i meldowania się Żydów, zakaz uprawiania rzemiosł po wsiach, ochrony macierzyństwa i kar za dzieciobójstwo, uregulowania zabudowy po wsiach i miastach, zarządzeń przeciwpożarowych, kar za dezercję itp. Teki 164, s. 1-23.
- Wypis z listu Iz. Branickiej do prezydenta Knoblocha w związku z propozycją rządu pruskiego nabycia Białegostoku, 1797. Teki 315, s. 251.
- Odpisy pism okólnych wydanych przez władze pruskie w latach 1800-1806 Pisma te dotyczą: premiowania budowy cegielni, nagród za zabijanie wilków, sposobu reklamowania poddanych powołanych do wojska. Teki 184, s. 1, 2.
- Obwieszczenie /w tłumaczeniu polskim/ pruskiego urzędu powiatowego w Białymstoku o wyznaczeniu nagród za chwytanie i oddawanie majorowi von Liptay Polaków dezercerów z regimentu piechoty von Chlebowskiego w Białymstoku, 1806. Teki 183, s. 1.
- Rosyjskie /wymienne Moskiewskie/
- Wzmianki o zniszczeniach poczynionych przez wojsko moskiewskie w dobrach tykocińskich, 1704-1708. Teki 409, s. 3, 3v.

- Przewidziany przemarsz przez dobra J. Kl. Branickiego wojsk moskiewskich, będzie to dywizja pod komendą księcia Dolhoruki, obecnie jej leże koło Grodnia, Janowa, Krynek, 1758. Teką 339, s. 12, 13.
- Gwałty wojska rosyjskiego na terenie Polski, 1761. Teką 334, s. 4.
- Notatka o liście, w którym F. Wojejkow ambasador rosyjski prosi J. Kl. Branickiego o interwencję w sprawie między Żydami tykocińskimi a wojskiem rosyjskim o niedotrzymanie umowy na dostawę 150 koni dla artylerii w Toruniu, 1762. Teką 315. s. 228.
- Moskiewskie wojsko plądruje dobra Boćki i Pratulin w okresie konfederacji barskiej, 1768. Teką 315, s. 261.
- Starania o uwolnienie dóbr J. Kl. Branickiego od stacji wojska rosyjskiego, 1768. Teką 360, s. 38.
- Moskiewska kolaska stara w inwentarzu pojazdów przy pałacu białostockim, 1772. Teką 155, s. 62.
- Moskiewskie wojsko zdewastowało stajnię przy dworku na Pradze dzierżawionym przez Branickich, 1772. Teką 377, s. 2.
- Raporty składane w związku ze stacjonowaniem wojsk rosyjskich w Tykocinie, nałożenie przez nie na administrację dóbr tykocińskich obowiązku zapłacenia rzemieślnikom za pewne świadczenia, ukaranie chłopą który dopomógł w dezercji kilku jęgrów do Prus, ukaranie Żyda tykocińsklego za nieuczciwe ważenie cukru, 1772-1773. Teką 378, s. 1-4.
- Wzmianka o żądaniach urzędników ziemi bielskiej, aby przy ustalaniu wymiaru świadczeń dla wojska rosyjskiego brano pod uwagę taryfę ustaloną w r. 1672, 1772. Teką 391, s. 11, 12.
- Szkody wyrządzane przez wojsko rosyjskie, 1773. Teką 375, s. 1, 3.
- Moskiewscy żołnierze stacjonujący w Bielsku mają wedle słów burmistrza zużywać 100 fur drzewa tygodniowo, oficjalistom Iz. Branickiej ta cyfra wydaje się podejrzenie wysoka, 1777. Teką 376, s. 5, 6.
- Moskale pracują w dobrach Branickich przy kopaniu rowów, karczowaniu łąk itp., 1788. Teką 316, s. 13.
- Wzmianka o pogłoskach, szerzących się w Białymstoku i okolicy, na temat namawiania schizmatyków przez Moskali i księży dyzunickich do buntu. Odkomenderowanie 2 kompanii wojska w związku z tym do Zabłudowa i Drohiczyń, 1789. Teką 316, s. 69, 70.
- Moskal, grabarz miejski białostocki ma mieć stu ludzi do pracy, będzie miał pracę w dobrach tykocińskich, 1789 /?/. Teką 363, s. 12, 14.

- Moskal grabarz Wasil, osiadły pod Białymstokiem, Iz. Branicka donosi, że radziła się w Warszawie u „wiadomych” i uzyskała zapewnienie, że Wasil może spokojnie pracować i przyjąć do pracy partię burlaków, 1790. Teki 316, s. 80.
- Moskiewskiej monety kurs w Warszawie, 1792. Teki 316, s. 47.
- Przemarsz wojsk rosyjskich przez Białystok. Ostatnio dywizji generała Feltszteina, 1792, wielka ruina ogrodzeń jako skutek tego przemarszu. Teki 372, s. 18, 19.
- Raporty podskarbiego białostockiego o rozmieszczaniu kwater wojskowych rosyjskich w pałacu i mieście /wymienione nazwiska generalów kwaterujących/ i o szkodach poczynionych przez wojsko w dobrach białostockich mimo listu ochronnego generała Kreczetnikowa, 1792, s. 73. Raporty te goż o ruchach wojsk moskiewskich w czasie Insurekcji i o szkodach czynionych w dobrach białostockich, 1794, s. 74, 75. Teki 316, s. 73-75.
- Opłaty na kwaterunek żołnierza moskiewskiego w Warszawie mają być zanoszone na ratusz, 1793. Teki 373, s. 9.
- Wypłacanie z dóbr Branickiej kontrybucji na wojsko moskiewskie, 1793 – 1796. Teki 373, s. 9, 11, 12, 25.
- Wykaz furazu pobranego przez wojsko moskiewskie z dóbr tykocińskich i ekwiwalentu pieniężnego otrzymanego od Moskali, 1794. Teki 316, s. 68.
- Moskiewskie wojsko w dobrach białostockich i kontrybucje składane mu, 1794. Teki 368, s. 5.
- Wzmianka o zajęciu przez wojsko rosyjskie spichlerza w Mochnatem /koło Bielska/ na kwaterę i o niemożności usunięcia go stamtąd, 1795. Teki 316, s. 19.
- Sytuacja w Warszawie w okresie tymczasowych rządów moskiewskich przed wejściem prusaków, 1796. Teki 373, s. 19, 22-25.
- Odpisy obwieszczeń władz rosyjskich oraz pism do nich kierowanych w okresie 1808-1817. Pisma te dotyczą: licytacji na dzierżawę poborów miejskich, dzierżawy „amtu nowowolskiego”, składania przysięgi na wierność cesarzowi rosyjskiemu, uposażenia szpitala przykościelnego w Białymstoku, zakazu obyczaju „całowania baby”. Teki 184, s. 3-8.
- Notatki o metrykach zgonu żołnierzy rosyjskich zmarłych w Białymstoku, które spisywano w cerkwi unickiej dojlidzko-białostockiej w latach 1810-1813. Teki 258, s. 2-4.
- Wypisy z korespondencji władz rosyjskich dotyczące zakupu przez rząd rosyjski Białegostoku i gospodarki w nim, 1832-1834. Teki 179, s. 1-4.
- Rzymianka śpiewaczka, po występach w Żółkwi, gdzie się podobała, ma przyjechać do Warszawy, 1756. Teki 315, s. 125.

- Wzmianki o figurkach porcelanowych, po części saskich, w pałacu białostockim, 1709. Teki 139, s. 4-6, 8.
- Sas stolarz ma pracować w chińskich pokojach w pałacu białostockim, 1738. Teki 342, s. 23v.
- Saskie piece /do pałacu warszawskiego Branickich/ oceniane jako b. piękne, zwłaszcza te białe ze złotem, 1743. Teki 341, s. 5.
- Sprowadzanie dla J. Kl. Branickiego porcelany saskiej, 1752-1755. Teki 320, s. 134, 137, 142, 148, 153v, 155, 158, 211, 231; Teki 321, s. 20.
- Saskie przedmioty w pałacu białostockim według inwentarza z r. 1772: piec z kafli saskich, łóżko saskie, porcelana. Teki 141, s. 7, 20, 24-27, 39, 44, 45, 54.
- Saskie przedmioty wśród ruchomości w skarbcu białostockim według inwentarza z r. 1772: serwis srebrny, talerze i inne naczynia stołowe porcelanowe i farfurowe, łóżko /przykrycie na łóżko ?/ kitajkowe, żółte, pudro z kaftyjerem porcelanowym, saskim, koszyki /porcelanowe/ do pomarańcz, szory saskie. Teki 155, s. 1, 3, 7, 11-13, 41, 63.
- Saska broń w inwentarzu majątku pozostałego po J. Kl. Branickim, 1772. Wymieniono tu pistolety w srebro oprawne, s. 1, różne sztucce saskie s. 3, fuzję drezdeńską z turecką rurą s. 4, inną s. 5. Teki 156, s. 1, 3-5.
- Zakaz sprzedaży porcelany z magazynu saskiego w Warszawie wydały władze pruskie, 1796. Teki 373, s. 41.
- Supraski papier używany przez sekretarza Iz. Branickiej, 1776. Teki 315, s. 263.
- Notatka o zamordowaniu przez Szwedów w Białymstoku Jerzego Paca bernardyna, /w r. 1655 ?/. Teki 61, s. 1, 2.
- Wzmianka o glejcie wystawionym przez J. Kl. Branickiego tłumaczowi króla szwedzkiego zwanemu „Paulus Tamiongbon” w związku z jego podróżą do Konstantynopola, 1752. Teki 321, s. 22.
- Cena blachy szwedzkiej krzyżowej, 1752. Teki 320, s. 55.
- Szwedzkie flizy do posadzki zamawia J. Kl. Branicki w Gdańsku. Cena od sztuki, 1756. Teki 315, s. 208.
- Żelazo szwedzkie przesyła się z Warszawy do Białegostoku, 1756. Teki 360, s. 4.
- Wzmianki o przedmiotach „po królu szwedzkim” znajdujących się w skarbcu białostockim w r. 1772. Są to: fajerka duża srebrna i dwa talerze srebrne, płytkie. W inwentarzu wymieniono również blachy szwedzkie. Teki 155, s. 6, 17.
- Blacha żelazna szydlowiecka potrzebna do wyrobu zamków, 1758. Teki 397, s. 26.
- Wśród ruchomości A. Kotowskiego są obrusy śląskie, 1694. Teki 415, s. 58, 59.

- Wzmianka o 300 szybach szkła świętokrzyskiego wśród ruchomości A. Kotowskiego, 1694. Teki 415, s. 46.
- Tatar ziemianin z pow. grodzieńskiego nazwiskiem Józef Januszewicz Dynkiewicz oskarżony o wyrządzenie szkód poddanym z włości królewskiej Łabno, 1621. Teki 62, s. 12.
- Wzmianka o Tatarze na służbie J. Kl. Branickiego, 1743. Teki 341, s. 4, 5.
- Tatarów używa J. Kl. Branicki jako posłańców z Białegostoku do Warszawy, 1743. Teki 342, s. 29, 30.
- Poseł chana tatarskiego wysłany do króla polskiego zatrzymuje się w przejeździe w Białymstoku, 1752. Teki 321, s. 29.
- Wyjazd posła tatarskiego z Warszawy do J. Kl. Branickiego, notatka o otrzymanych przez niego prezentach i o szkicu portretowym jego głowy, 1757. Teki 360, s. 7.
- Noże tatarskie wysłano do rąk p. Daszkowskiego, 1760. Teki 328, s. 10.
- Zegar toruński stołowy znajdował się w r. 1694 w pałacu Kotowskich w Warszawie. Teki 415, s. 48.
- Uwagi na temat różnic między dachówką toruńską a dachówką wyrabiana w Ładzie, 1739. Teki 358, s. 8.
- Zeznanie sądowe odnoszące się do Jana Żelkowskiego i Jana Wiesiołowskiego, którzy wrócili z niewoli tureckiej, 1516. Teki 51, s. 14.
- Wśród ruchomości zmarłego A. Kotowskiego znajdują się m.in. tureckie kilimy, sepet z kłódką, kołdra, 1694. Teki 415, s. 53, 55, 57, 58.
- Zakup w Warszawie dyby, materii tureckiej w różnych kolorach, 1752. Teki 320, s. 77v; Teki 321, s. 23.
- Poseł turecki zatrzymuje się w Warszawie w pałacyku Branickiego, 1755. Teki 320, s. 222.
- Tureckie konie kupuje w Stambule Ochocki dla J. Kl. Branickiego i zdrowo dowozi je do Polski, przywozi też zdrowego strusia, 1760, 1761. Teki 315, s. 158.
- Tureckie przedmioty w pałacu białostockim według inwentarza z r. 1772: turecka materia na firanki, dywan turecki na stole, nóż turecki w srebro oprawny, cybuch turecki, kuferek obity skórą okuty mosiądzem z kłódką też turecką, „landszaft” przedstawiający Turka z koniem, lulka stambulska z czerwonej gliny w pudełku drewnianym. Teki 141, s. 17, 16, 27, 44, 49.
- Tureckie przedmioty wśród ruchomości w skarbcu białostockim według inwentarza z r. 1772: namioty tureckie, kołdry z tureckiej materii, dywaniki i pokrowce na krzesła, filiżanki porcelanowe, kije, ładownice i pasy janczarskie, fajerka miedziana wyślaczana, tureckie wojłoki, części uprząży, kulbaki i inne, głównie tureckie przy pałaszach,

szablach i karabelach, kitka turczynka, materie tureckie, nóż turecki, duzdany wielkie złotem i srebrem haftowane, płótno tureckie, wina tureckie; ogiery tureckie. Teki 155, s. 9-12, 18, 23-27, 29-32, 37, 39, 45, 56, 58.

- Turecka broń w inwentarzu majątku pozostałego po J. Kl. Branickim, 1772. Wymieniono tu pistolety w srebro oprawne, w żelazo oprawne, małe pistolety w mosiądz oprawne, sztuciec turecki kołowy w srebro oprawny, a przy sztuciu saskim turecką rurę, sztuciec turecki kamieniami sadzony w mosiądz oprawny, fuzję turecką w żelazo oprawną, parokrotnie wymienione tureckie rury przy różnych fuzjach, janczarki tureckie nabijane złotem i srebrem, prochownica turecka pozłacana, klinga turecka. Teki 156, s. 1-6.
- Wśród ruchomości zmarłego A. Kotowskiego znajduje się m.in. materac atlasowy wenecki, 1694. Teki 415, s. 57.
- Wina węgierskie w beczkach znajdują się wśród ruchomości zmarłego A. Kotowskiego, 1694. Teki 415, s. 52.
- Cena wina węgierskiego w Warszawie, 1752. Teki 321, s. 20.
- Blacha węgierska znajdowała się w skarbcu /białostockim ?/, 1760. Teki 328, s. 12.
- Węgierskie wyroby opisane w inwentarzu skarbcza białostockiego z r. 1772: głównia węgierska /od szabli/, węgierskie wina, piec miedziany węgierski z rurami. Teki 155, s. 18, 27, 55, 56.
- Sprowadzanie porcelany wiedeńskiej na zamówienie J. Kl. Branickiego, 1755. Teki 320, s. 224.
- Wzmianka o porcelanie wiedeńskiej w inwentarzu pałacu białostockiego z r. 1772. Teki 141, s. 6, 25, 49.
- Wiedeńskie przedmioty w skarbcu białostockim według inwentarza z r. 1772: talerze i inne naczynia stołowe porcelanowe i farfurowe, noże i widelce, garnitury porcelany wiedeńskiej do słodyczy. Teki 155, s. 3, 7, 12, 40, 41.
- W Inwentarzu majątku pozostałego po J. Kl. Branickim, 1772. Wymieniono sztuciec wiedeński w mosiądz oprawny. Teki 156, s. 3.
- J. Kl. Branicki sprowadza z Drezna psy rasy włoskiej przyuczone do szukania trufli, 1744. Teki 315, s. 75.
- J. Kl. Branicki sprowadza drzewka włoskie, 1748. Teki 320, s. 2.
- Zakup w Warszawie kamlotu włoskiego, 1753. Teki 320, s. 142, 143, 145.
- Łupiny orzechów włoskich potrzebne są dla stolarzy, 1753. Teki 358, s. 30.
- Włoska broń w inwentarzu majątku pozostałego po J. Kl. Branickim, 1772.
- Wymieniono tu pistolety w srebro oprawne i w żelazo oprawne. Teki 156, s. 1, 2.

- Włoch - malarz malujący al fresco zamieszkały w Warszawie; Iz. Branicka chce wysłać do niego na naukę syna malarza Herlczki z Białegostoku, 1781. Teki 315, s. 308; Teki 370, s. 18.
- Włoskie książki w bibliotece pałacowej w Białymstoku wg katalogu tej biblioteki z lat 1794, 1808 było tych książek 12 /na ogólną liczbę 1745 tomów/, spisane zostały w trzech pomieszczeniach. Wypisy B katalogu odnoszące się do nich znajdują się na s. 20 /tj. książki w języku włoskim, nie zaś książki autorów włoskich/. Teki 157, s. 12, 13, 20.
- Włoskie zob. też neapolitańskie, weneckie.
- Wśród ruchomości zmarłego A. Kotowskiego znajduje się m.in. kilimek wrocławski, 1694. Teki 415, s. 57.
- W inwentarzu z r. 1772 majątku pozostałego po J. Kl. Branickim wymieniono sztuciec wrocławski. Teki 156, s. 3.

XIII. ŻYDOWSKA GRUPA NARODOWOŚCIOWO-WYZNANIOWA

- Żydzi sprowadzeni do Tykocina przez Gasztolda w r. 1522 z Grodna, zakładają jedną z najaktywniejszych gmin żydowskich na terenie Rzeczypospolitej. Odpis tekstu przywileju Gasztolda /1522/ oraz jego potwierdzenia przez St. Batorego /1586/. Teki 89, s. 29, 30, 59,60; Teki 278, s. 131, 137, 138.
- Wypisy dotyczące procesu między kupcami norymberskimi a Żydami tykocińskimi w związku z transakcją zawieraną w Lipsku, 1541. Teki 278, s. 139, 140.
- Wypisy z pomiaru włócznej starostwa tykocińskiego dotyczące Żydów w Tykocinie i ich siedzib, 1559. Teki 278, s. 151, 152.
- Wzmianka o daninie, którą mają złożyć królowi Żydzi tykocińscy, 1566. Teki 49, s. 9, 10.
- Wzmianka o liście polecającym Jobowi Bretfusowi uczynienie sprawiedliwości z Żydem tykocińskim, 1569-1570. Teki 278, s. 8.
- Notatka o skardze mieszczan zabludowskich na konkurencję ze strony miejscowych Żydów, ok. 1681-1688. Teki 45, s. 4.
- 1000 zł lokowanych na kahale w Tykocinie przekazuje Kiszka metropolita ruski, kościołowi w Strabli, 1720 /?/. Teki 412, s. 2v.
- Wzmianki o kontrybucjach nałożonych na kabał tykociński w 1734 r. oraz o rozpędzeniu wszystkich Żydów w Tykocinie w r. 1734 przez stronników Leszczyńskiego. Pozew złożony w związku z poniesionymi wówczas szkodami przez synagogę tykocińską, szczegółowy wykaz ruchomości zrabowanych wtedy Żydowi

nazwiskiem Moszko Krakowski Choroszczucha oraz ogólne omówienie wykazu szkód poniesionych wówczas przez Żydów. Wzmianka o tym, że kupcy tykocinscy Żydzi jadący na Śląsk zostali napadnięci, 1734. Teką 280, s. 82, 86-91, 99, 103.

- Rejestr szkód poniesionych przez kahał białostocki oraz indywidualnie przez trzech Żydów tamtejszych Abrahama Suskę, Abrahama Złotnika i Zorocha Mośkowicza w czasie najazdu partii mazowieckiej /stronników St. Leszczyńskiego/, 1734. Teką 280, s. 110-112.
- W instruktarzu J. Kl. Branickiego dla magistratu białostockiego jest wiele wzmianek o Żydach mieszczańskich białostockich, np. przyznano im prawo udziału w wyborach burmistrza, wspomina się o nich jako posiadających te same obowiązki, co chrześcijanie, wreszcie w sprawach spornych między Żydami i chrześcijanami sędzić ma sąd magistratu, 1745. Teką 121, s. 6-14 *passim*.
- Wypisy z ksiąg miejskich białostockich, zapisów odnoszących się do tamtejszych mieszczan m.in. do Żydów, ich spraw cywilnych /transakcji obrotu nieruchomościami, oszacowania, spory/ i kryminalnych /procesy o kradzieże, pobicia i morderstwa i inne np. o zdarcie Żydówce mężatce z głowy nakrycia/, 1745-1784. Teką 125. s. 3, 7, 18, 19, 23, 25, 26, 33, 35, 42, 43, 51, 54, 55, 81, 82, 84-86, 91, 95.
- Kahał tykociński ma otrzymać Z polecenia J. Kl. Branickiego, część majątku po zmarłej Królewskiej, 1747. Teką 282, s. 1.
- Dyspozycje J. Kl. Branickiego co do spłacania zobowiązań kahału tykocińskiego wobec wdowy Zawadzkiej, 1749. Teką 282, s. 4, 5.
- Kahał białostocki ma podjąć przebudowę mostu wasilkowskiego, 1751. Teką 362, S. 1, 2.
- Babin Fortys dał J. Kl. Branickiemu za rabinostwo w Mościskach 100 kamieni anyżu, 1752. Teką 327, s. 3.
- Odpisy glejtów wystawionych przez J. Kl. Branickiego dla Arona Misionowicza na przewóz tytoniu do Warszawy i dla Lejzora Berkowicza mydlarza na przewóz tamże mydła, 1752. Teką 321, s. 6.
- Notatki i wypisy z rękopisów /od r. 1754/, które znajdowały się w bibliotece gminy żydowskiej w Białymstoku, bądź w rękach prywatnych, Z lokalnej prasy żydowskiej, notatki Z rozmów Z Żydami białostockimi i Z oględzin budynków oraz cmentarza żydowskiego, sporządzone przez Glinkę w
- okresie 1932-1938. Notatki te odnoszą się, do organizacji gminy żydowskiej w Białymstoku i prowadzonych przez nią ksiąg do pierwszych rabinów białostockich /od XVIII w./, do drukarni żydowskiej /1802-1827/, do budynków posiadanych przez gminę a także do starego cmentarza żydowskiego. Teką 206, s. 2-24.
- Żydzi białostoccy poczęli stawiać kramy własnym kosztem podług abrysu /Klemma/, dwór daje im tylko dachówkę i łaty pod nią, 1755. Teką 362, s. 10.

- Wykaz zadłużenia kahału tykocińskiego względem kościołów katolickich tykocińskiego, płońskiego i sokołowskiego, a także innych kościołów i klasztorów, względem Karwowskiego chorążego bielskiego, a w mniejszym stopniu względem Żydów, 1755. Wykaz sreber stanowiących własność szkoły synagogi, 1755, s. 121. Wzmianka o dochodzeniu przeciwko Szmujle rzeźnikowi z Tykocina, który dopuścił się fałszerstwa monety, 1778, s. 123. Teki 280, s. 119-121, 123.
- Mularze stawiają Żydom białostockim kominy, za co oni płać, mają też opłacać częściowo ludzi sadzących drzewa w Białymstoku, 1756. Teki 397, s. 5, 7.
- Notatka o pretensjach Berka Rabinowicza pisarza generalnego Żydów koronnych do rabina mościskiego Chaima, 1759. Teki 206, s. 1.
- Żyd ma zamiar kupić las od J. Kl. Branickiego, 1760. Teki 334, s. 2.
- Żydowskie płótna przyjęte w Sońnicy celem przewiezienia przez szypra, 1760. Teki 315, s. 112, 113.
- Uwaga Goczalkowskiego w liście do J. Kl. Branickiego na temat stosunku Żydów białostockich do chrześcijan, 1761. Teki 334, s. 2.
- Wypis z raportów składanych J. Kl. Branickiemu przez generała lejtnanta Rottermunda w sprawie akcji miasta Krakowa zmierzającej do uniemożliwienia Żydom handlu na terenie miejskim, 1761. Teki 315, s. 187, 188.
- E. Potocki zwraca się do J. Kl. Branickiego o interwencję u kanału tykocińskiego w sprawie zbyt wysokich podatków nakładanych na jego poddanych, Żydów w Szczuczynie, 1762. Teki 315, s. 175.
- Żydzi w Szczuczynie uskarżają się na kahał tykociński z powodu podwyższenia podatków, 1762. Teki 315, s. 175.
- Wzmianka w liście A. Gieszkowskiego komisarza dóbr podlaskich Branickiego o przygotowywaniu przez Żydów drzewa do ich projektowanych „budowisk” zgodnie z zaleceniem Branickiego, 1762. Teki 315, s. 77.
- Żydzi białostoccy mają wcześniej starać się o drzewo na swe „budowiska”, 1762. Teki 333, s. 2.
- Żydzi w Szczuczynie uskarżają się na kahał tykociński z powodu podwyższenia podatków, 1762. Teki 315, s. 175.
- Notatka o liście, w którym ambasador rosyjski F. Wojekow prosi J. Kl. Branickiego o interwencję w sprawie pieniężnej między wojskiem rosyjskim a Żydami tykocińskimi, 1762. Teki 315, s. 228.
- Wzmianka o Żydach białostockich którzy są dłużnikami J. H. Klemma: Gołda i Freyda, Szmerek Erszelowicz Głuszka, Esterka, Szoska, 1762, 1763. Teki 391, s. 2.
- Żydzi białostoccy mogą wprowadzać się do nowych domów po wpłaceniu 3000 zł. dworowi, czego żaden jeszcze nie dał, a administracja nie pozwala wprowadzać się

nikomu prócz Gołdy i grozi wyrzuceniem, tym, którzy się wprowadzili bez zezwolenia, 1763. Teka 362, s. 3.

- J. Kl. Branicki darował syndykowi tykocińkiemu sumy na nim przysądzone, 1763. Teka 333, s. 3.
- Odpis skryptu dłużnego Żydów choroskich dla klasztoru dominikanów w Cho-roszczy w związku z pożyczką 1483 zł., 1765. Teka 256, s. 43.
- Oskarżenie Żydów w Tyczynie o mord rytualny i w odwecie pogrom w r.1766 /może i później/, czego moralnym sprawcą jest miejscowy proboszcz ks. Słomiński, którego donosicielem miał być pisarz prowontowy Wilga. J. Kl. Branicki jako dziedzic tych dóbr, oburzony na księdza cofa mu w drodze represji świadczenia z dóbr, 1766-1769. Teka 359, s. 4.
- Kontrakt zawarty w imieniu kahału kamieńczykowskiego przez Borucha arendarza z Budkiewiczem oficjalistą J. Kl. Branickiego na wyrób gorzałki, 1767. Teka 391, s. 4-6.
- Wzmianka o staraniach poddanych z Drozydyna /k. Pińska/ aby płacić suche raty a nie mieć Żyda arendarza, 1769. Teka 315, s. 1.
- Żydowskie browary usuwa J. Kl. Branicki z miasta Białegostoku i oddaje im grunt za bramą wasllkowską ze względu na niebezpieczeństwo pożaru jaki mogą wywołać w mieście, 1770. Teka 391, s. 7-9.
- Prośba majora Lindsay'a, aby wydano mu Żyda Pałtiera Dawidowicza, za którego poręczywszy musiał jego długi płacić, 1771, 1772. Teka 316, s. 21.
- Wykaz rzemieślników w Białymstoku z osobnym uwzględnieniem liczby rzemieślników żydowskich w poszczególnych gałęziach rzemiosła; wykaz kramów w ratuszu i wokół ratusza z zaznaczeniem że na 46 kupców 45 jest Żydami, 1772. Teka 89, s. 81-83, 85, 86.
- Wyszczególnienie właścicieli i użytkowników, m.in. Żydów, budynków w mieście Białymstoku z podaniem imienia i nazwiska głowy rodziny, oraz imion /czasem nazwisk/ innych członków rodziny, a także zawodów przez nich uprawianych. Opisy zabudowań przez nich posiadanych z uwzględnieniem stanu ogólnego budynków, budulca, liczby kondygnacji itd. a także Z podaniem podstawy prawnej korzystania z placu i budynku. Wzmianki o budynkach należących do gminy żydowskiej /szpital, kanały i szkoła/ oraz o cmentarzu żydowskim, 1772. Teka 107, s. 1-181 passim.
- Określenie świadczeń Żydów białostockich na rzecz dworu i skarbu Rzeczypospolitej według inwentarza miasta Białegostoku z r. 1772. Teka 117, s.1.
- Żydzi wspomniani parokrotnie w wydanym w r. 1772 przez Iz. Branicką „Instrumencie na gubernatorstwo w Białymstoku”. Ustanowiony tym aktem gubernator białostocki ma m.in. rozsądzać sprawy nie tylko między katolikami i Żydami, ale także Żydów między sobą „nie inwokując spraw do kahału i rabina należących”. Jest on także uprawniony do pobierania od Żydów pewnych opłat na magazyn miejski, brania

Żydów w areszt, nadzoru nad obrotem ruchomościami między nimi, jak również nad operacjami kredytowymi. Teka 122, s. 19-23.

- Żydzi soleccy otrzymują nakaz dostarczenia drzewa nad brzeg Wisły dla transportu kamieni do Warszawy, 1772. Teka 316, s. 27.
- Opis cechów w mieście Tykocinie, uwzględnia także rzemieślników Żydów, którzy opanowali całkowicie cech kuśnierzy, czapników, krawców, szmuklerzy i pończoszników, należą zaś do cechów szewców, garbarzy i rymarzy oraz kotlarzy, kowali, kołodziejów itp. Opis powinności Żydów z synagogi tykockiej pierwszej w koronie po krakowskiej, 1772. Teka 278, s.116-117.
- Wypis z inwentarza miasta Tykocina dotyczący szkoły i kramów żydowskich, 1772. Teka 278, s. 144.
- Żyd tykociński Szewel Rabinowicz skazany za nieuczciwe zważenie cukru na chłostę przez pułkownika moskiewskiego stacjonującego w Tykocinie, 1773. Teka 378, s. 3.
- Abram Konstantynowski zajmuje się zatwierdzeniem ugody między synagogą tykocińską a miastem Białymstokiem, 1773. Teka 316, s. 61.
- Wzmianka o zadłużeniu Żydów białostockich u kupca królewieckiego A.J. Scherresa, 1773. Teka 315. s. 295.
- Żydzi białostoccy wraz z katolikami demonstrują sympatię w stosunku do biskupa krakowskiego /K. Soltyka/ przejeżdżającego przez Białystok, 1773. Teka 316, s. 59.
- Relacja tamtejszego gubernatora o krokach podjętych przez niego w celu usunięcia z rynku miejscowego fałszywych 3 groszówek miedzianych z obciążeniem tą sprawą głównie Żydów, 1773. Teka 316, s. 59, 60.
- Liczne wzmianki o przywilejach i nadaniach dla Żydów w dobrach Iz. Branickiej, domów, kramów, karczem i placów, głównie w mieście Białymstoku, 1773-1778 o mianowaniach rabinów, o wezwaniu Żydów z Orli przed komisarzy Branickiej. Teka 128, s. 1, 2.
- Wypisy z dyspozycji Iz. Branickiej dla A. Patyńskiego gubernatora białostockiego m.in. dotyczące spraw żydowskich, a mianowicie zatargu między kahalem białostockim a synagogą tykocińską o pogłównne, oraz udzielania D. Hackielowiczowi Żydowi kredytu na pobudowanie domu w Białymstoku, 1773, 1780. Teka 315. s. 268, 269.
- Zatarg między synagogą tykocińską a kahalem białostockim o pogłównne, ma być rozstrzygnięty przez dwór, 1774. Teka 317, s. 33.
- Żydzi białostoccy zostają w znacznej mierze obciążeni kosztem utrzymywania miejskich stróżów nocnych, 1774. Teka 316, s. 61.
- Osobny wykaz podymnego z posesji żydowskich w r. 1775. Wykaz podaje dla każdej ulicy nazwiska /imiona/ bądź inne określenia użytkowników posesji, liczbę domów oraz kominów w nich - dodatkowych informacji o tych samych mieszczanach

żydowskich dostarcza inwentarz miasta z r. 1775, który podaje przy każdym z nich liczbę posiadanych placów, ról i ogrodów. W inwentarzu Żydzi nie zostali wydzieleni lecz wymienieni są pośród mieszczan chrześcijan. Teką 118, s. 1-15, 21-23.

- Wzmianka o protokóle wyboru urzędników przykahalka choroskiego i oświadczenie komisarza Gieszkowskiego unieważniającego te wybory, 1777. Teką 206, s. 7.
- Wypisy z drukowanego „Przepisu przyzwoitego w obywatelstwie rządu się dla kahału białostockiego do zachowania podanego 1777 r...” Przepis określa sposób wyboru starszych gminy żydowskiej, nadzór nad kasą kahalną i inne obowiązki urzędników kahalnych, sposób prowadzenia ksiąg kahalnych, sądownictwo, nadzór nad handlem i porządkiem w mieście wśród Żydów, nakazuje też czuwać, aby żaden Żyd osiadły nie wyniósł się potajemnie z miasta. Przepisy o przysiędze Żydów podają rotę przysięgi oraz ustalają okoliczności i sposób składania przysięgi. Teką 122, s. 24-31, 32-34.
- Tekst przywileju Iz. Branickiej na dom drewniany w Białymstoku kupiony przez nią od Lejby Boruchowicza i jego żony Rajny za 550 zł. pol. r.1777 /?/, i na kram murowany przy ratuszu kupiony za 1000 zł. pol. od Moszkowicza bez przyjęcia jego długów obciążających ten kram, brak daty. Teką 130, s. 1, 2.
- Białostoccy Żydzi komornicy uwolnieni od kwater wojskowych, 1777. Teką 316, s. 24.
- W związku z oderwaniem się Żydów z miasteczka Rososze od synagogi tykocińskiej i przystąpieniem do kahału międzyrzeckiego Iz. Branicka poleca sprawdzić zadłużenie gmin żydowskich należących do tej synagogi i poczynić starania w komisji skarbu koronnego w celu anulowania tego przesunięcia, 1778. Teką 215, s. 20.
- Kahal międzyrzecki podporządkował sobie, za zgodą komisji skarbu koronnego, gminę żydowską z miasteczka Rososze, która należała przedtem do synagogi tykocinskiej, 1778. Teką 215, s. 20.
- Ks. Antonowicz proboszcz wołkowyski zapisuje pewną sumę na szpital sióstr Miłosierdzia w Białymstoku, zastrzega aby ta suma nie została ulokowana u miejscowego kahału, 1778. Teką 370, s. 10.
- Żydzi białostoccy kupili adamaszek skradziony z pałacu choroskiego za co mają być ukarani, 1778. Teką 370, s. 12.
- Żydzi w Rososzach z dawna należący do synagogi tykocińskiej przystąpili w r. 1778 do kahału międzyrzeckiego. Teką 215, s. 20.
- Od synagogi tykocińskiej oderwali się Żydzi z miasteczka Rososze w ziemi mielnickiej. Iz. Branicka radzi w związku z tym, jakie kroki ma poczynić synagoga dla anulowania w komisji skarbu koronnego tego przesunięcia, 1778. Teką 215, S. 20.
- Żyd E. Lejzerowicz przesyła łapówkę sekretarzowi Iz. Branickiej, 1778; Rabin tykociński uskarża się na odrywanie się i nieposłuszeństwo „partykularzy tykockich”, około 1780. Teką 316, s. 34, 35.

- Żydzi białostoccy wypłacają prowizję roczną Magierskiej siostrze nieboszczki Bujakowskiej, 1778, 1782. Teką 316, s. 38, 40.
- Żydzi mościscy starają się przekupstwem przyspieszyć budowę szkoły w Mościskach, 1779. Teką 316, s. 40.
- Skarga ekonoma orleńskiego Piaseckiego na tamtejszych Żydów z powodu ich niewypłacalności, 1779. Teką 316, s. 51.
- Wzmianki o różnych układach z Żydami w dobrach białostockich w związku z areną propinacji i sprzedaży zboża, 1779, 1780. Teką 316, s. 9, 10.
- Żyd który kupił dom po Boćkowskiej /w Białymstoku ?/ otrzymuje zwrot najmu za okres zajęcia tego domu na lazaret, 1780. Teką 369, s. 10.
- Żydzi /białostoccy ?/ według projektu komisarza miejscowego dostają od dworu na kredyt wełnę do wyrobu sukna, 1780. Teką 369, s. 7.
- Rozliczenia Iz. Branickiej z Żydami białostockimi i orleńskimi z tytułu pobranego przez nich zboża, 1780. Teką 369, s. 6.
- Żydzi wyrabiają lepsze piwo niż propinacja dworska w dobrach białostockich, mają też więcej nabywców, 1760. Teką 369, s. 8.
- Żyd zabludowski kupuje dęby od Iz. Branickiej, 1780. Teką 369, s. 7.
- Raport o ekscesach niejakiego Gromadzkiego, który roszcząc prawa do sąsiadujących z jego placem posesji żydowskich utrudnia Żydom wejście do własnych domostw, przegradza ich podwórka itp., 1780. Teką 316, s.26.
- Moszko Freyda i trzech innych Żydów białostockich piszą do Makomaskiego sekretarza Iz. Branickiej i ofiarowują mu łapówkę za popieranie ich interesu, 1780. Teką 316, s. 33.
- Przeor bazylianów w Supraślu prosi komisarza dóbr podlaskich Branickich o wzięcie w obronę Kadysza krawca białostockiego, pociąganego do odpowiedzialności za wykonywanie prac kuśnierskich /podszywanie futer/ dla zakonników, 1781. Teką 315, s. 244.
- Wzmianka o kolejnych wyjazdach Żydów białostockich i tykocińskich „do Frankfurty po towary”, 1785. Teką 316, s. 49.
- Na dworze Iz. Branickiej w Białymstoku wśród 171 osób pobierających w r. 1787 laffy i strawne jest tylko 4 Żydów a mianowicie trzech cyrulików i jeden krawiec. Teką 115 s. 13.
- Notatka o liście, w którym Johann Anton Benzonelli z Wrocławia prosi Iz. Branicką o pomoc w odzyskaniu swych wierzytelności u 5 Żydów kupców tykocińskich /wymienione nazwiska i wysokość sum/, 1788. Teką 278, s. 13.

- Wzmianki o liczebności Żydów w Tykocinie w porównaniu z ich liczbą w Białymstoku i Orli oraz o ich krzywdach doznawanych od szlachty, około 1789. Teki 363, s. 11, 14.
- Około r. 1789 jest w Białymstoku dwa razy więcej Żydów niż w Tykocinie, a także niż w Orli. Teki 363. s. 14.
- Ingerencja dworu w sprawę zalegania przez Żyda białostockiego Josela Izraelowicza ze spłatą długów różnym osobom, 1789. Teki 368, s. 1.
- Żydów jest w Białymstoku dwa razy więcej niż w Tykocinie, a także niż w Orli, długi tamtejszego kanału wobec Branickiej wynoszą mniej niż 10000 zł., rabin białostocki stawia dom w Białymstoku z pomocą Branickiej, Żyd białostocki Izaak Lerwin ma umowę na sprzedaż do Gdańska 100 kamieni pierza niedartego, Branicka bonifikuje Żydom arendarzom skóry i wosk należne do arendy, 1789 /?/. Teki 363, s. 14.
- Uwagi i wskazówki Iz. Branickiej dotyczące raportów pisarza fabrycznego białostockiego m.in. w sprawie budowy domu rabina Szlomy Kuriańskiego i innych zabudowań żydowskich w mieście /m.in. prządkarni dla Żydówek/, 1789, 1790. Teki 316, s. 78, 79, 82.
- Wzmianki o pertraktacjach dworu z Żydami białostockimi w związku z budową nowych domów dla nich co do tych budynków i warunków spłaty należności za nie, 1789, 1791. Oprócz budynków mieszkalnych wspomniano o prządkarni żydowskiej. Teki 372, s. 3-7, 9.
- Wzmianka o zamiarze Iz. Branickiej pożyczania pieniędzy kahałowi białostockiemu, z którego to kapitału /czy odsetek ?/ zaspokajane będą wydatki miasta, 1790. Teki 368, s. 2.
- Życzeniem Iz. Branickiej jest, aby Borowska jak najprędzej rozpoczęła „fabrykę dla Żydówek” w Białymstoku /manufakturę płócienną/, 1790. Teki 368, s. 2.
- Wypisy z memoriału, w którym kahał tykociński przedstawia Iz. Branickiej niebezpieczeństwo, jakie płynie dla miasta Tykocina z konkurencji wsi Sokoly, której właściciel, Kruszewski, stara się o przywrócenie Sokolom wolności targów i jarmarków, 1791. Teki 316, s. 76.
- Iz. Branicka zapytuje swych oficjalistów, czy w jej dobrach Żydzi mają jeszcze gdzieś arendy karczemne, 1792. Teki 369, s. 16.
- Z wypłacanego przez Żydów podatku skórowego część jest przeznaczona na utrzymanie lazaretu wojskowego w Białymstoku, 1792. Teki 316, s. 48.
- Komisarz dóbr tykocińskich Branickiej prosi ją o wstawiennictwo do Igelstroma za Żydem tykocińskim napadniętym przez Kozaków, 1794. Teki 316, s. 64.
- Proces Żydów mieszczań orleńskich z Iz. Branicką i in. o sumy pieniężne. Opis nieruchomości należących do Kuszła Mośkowicza i jego spadkobierców /sporządzony w związku z tym procesem/, które składają się z placu przy ul. Dworskiej w Orli i

zabudowań na nim /budynek mieszkalny, spichlerz, słodownia, browar, wołownia, szopy/, 1795. Teką 270, s. 1-4.

- Za wstawieniem się Iz. Branickiej Żydzi orleńscy otrzymują ulgi podatkowe na trzy lata, 1795. Teką 373, s. 15, 18.
- Spis ludności żydowskiej w dobrach klasztoru, a mianowicie we wsiach Fasty, Łyski, Krupniki, Bacieczki, Zaczerlany, Baciuty, Kościuki, Topielec, Zawady, 1795. Spis uwzględnia imiona /ewentualnie nazwiska/Żydów, stosunek pokrewieństwa do głowy rodziny, bądź sposób zatrudnienia /służąca, winnik itp./, podaje też wiek każdej z wymienionych osób. Teką 206, s. 3-4.
- Zezwolenie Iz. Branickiej dla mieszczan, także Żydów, na pobieranie z lasów tykocińskich drzewa opałowego, 1796. Teką 278, s. 125.
- Wzmianka o stałej opłacie uiszczanej przez Żydów białostockich zamiast pielenia dziedzina pałacowego, 1796 /około/. Teką 316, s. 32.
- Dyspozycja Iz. Branickiej, aby Żydom nie wolno było kupować w Białymstoku ani domów, ani placów ani żadnych zabudowań, należących do chrześcijan, 1797. Wzmianka o karczynie żydowskiej Pod Jeleniem w Białymstoku przy ul. Wasilkowskiej, 1797. Teką 315. s. 305.
- Wypis z listu Iz. Branickiej dotyczącego sporu między rabinem a jednym z Żydów w Orli, /koniec XVIII w./. Teką 195, s. 5.
- J. Kl. Branicki wystawił w Tykocinie „przy starożytnej bożnicy, bazar dla Żydów i handlarzy tutejszych w kształcie podkowy, obejmujący 16 kramnic i bramę w środku”. Iz. Branicka udzielała wsparcia i pożyczala pieniędzy Żydom tykocińskim, XVIII w. Teką 195. s. 3.
- Stosunek do Żydów dziedziców dóbr białostockich - Branickich Jana Klemensa i Izabeli - w dziedzinie gospodarczej /zakładanie kramów, poręczanie długów, pożyczanie pieniędzy, zakładanie magazynów zbożowych/ o oraz w dziedzinie sądownictwa, XVIII w« Teką 195, s. 1-6.
- Notatka o protokole umowy między bractwami „Chewrah Kadysza” w Zabłudowie i Białymstoku w sprawie pobierania opłat za pogrzeby, 1803; w połowie XVIII w. Zabłudów i Białystok miały wspólnego rabina. Teką s. 9, 21.
- W r. 1807 Żydzi stanowią w Białymstoku 51,1% ogółu ludności, w Zabłudowie 50,4%, a w Suraziu 3%. Teką 89, s. 87.
- Żydzi wyszczególnieni liczbowo w tabeli statystycznej obwodu białostockiego z r. 1807, wśród mieszkańców miast w tym obwodzie; jeśli idzie o świątynie żydowskie to wymieniona jest ich liczba w poszczególnych powiatach. Teką 182, s. 2, 3, 7.
- Odpis kwitu wystawionego przykahalkowi w Choroszczy przez tamtejszy klasztor dominikanów, 1808. Teką 206, s. 5,

- Wzmianka o jakimś wyroku w sprawie Żydów tykocińskich, 1848. Teki 278, s. 132.
- Odpis artykułu Z. Glogera p.t. „Gryfowie Branicy jako opiekunowie Żydów” drukowanego w Kłosach, 1885, nr 1056. Teki 195, s. 1-6.
- Opis dawnego budynku aresztu żydowskiego w Białymstoku zrobiony przez Glinkę w czasie oględzin /r. 1933 ?/. Teki 278, s. 135.
- Opis dzielnicy żydowskiej w Tykocinie wynotowany z Przewodnika po woj. białostockim /1937/. Teki 278, s. 182.
- Tabele ułożone przez Glinkę, do których wpisano dane o mieście Białymstoku, czerpane z inwentarza tego miasta z r. 1772. Wskazówki i wyjaśnienia odnoszące się do sporządzenia tabel, udzielane przez Glinkę wykonawcy tabel dr T. Piotrowskiemu w latach 1937, 1938. Teki 110, s. 1-109 *passim*.
- Fotografie poszczególnych nagrobków na cmentarzu starym żydowskim w Białymstoku, przed 1939. Teki 236, fot. 117-120.
- Żydzi osiedlili się w Białymstoku przed rokiem 1580, który jest datą założenia w Białymstoku kościoła katolickiego. Najstarszym ich śladem jest cmentarz sprzed tej daty, inne przekazy pochodzą z XVIII w. Teki 89, s. 29, 30, 58-60.
- Uwagi J. Glinki na temat wpisów do inwentarza miasta Białegostoku z r. 1772 dotyczących m.in. tamtejszych Żydów, wśród których widzi patrycjat żydowski /Gołda, Głuszka i inni/ oraz o Arendzie Generalnej Białostockiej, którą uważa za przedsiębiorstwo żydowskie. Teki 109, s. 1, 3.
- Tabele opracowane przez J. Glinkę na podstawie inwentarza Białegostoku z r. 1772, a obrazujące podział ludności miasta według grup wyznaniowo-narodowościowych /chrześcijanie, Żydzi/. W zestawieniach tych nie uwzględniono mieszkańców zespołu pałacowego ani garnizonu, podano natomiast podsumowanie ogólne dla obu grup ludności /chrześcijanie, Żydzi/. Teki 112, s. 7-9; Teki 114, s. 1-3.
- Rzemieślnicy i inni zatrudnieni zawodowo Żydzi uwidocznieni w opracowanej przez J. Glinkę tabeli „Podział zawodowy i społeczny ludności Białegostoku w r. 1772”, gdzie osobno wykazano liczbę Żydów zatrudnionych w każdym z tych zawodów. Teki 115, s. 1-3.
- Wzmianka o życiorysie dr Ludwika Koehlera w latach 1829-1841, naczelnego lekarza warszawskiego szpitala żydowskiego. Teki 495, s. 17.

XIV. GRUPY WYZNANIOWE

1. Ogólne

- Wypisy z korespondencji Bogusława Radziwiłła dotyczące działalności ks. F. Wieczorkowskiego, plebana zabludowskiego, zmierzającej do wypędzenia arian z dóbr radziwiłłowskich i uzyskania części sum zapisanych im przez Radziwiłłów na kilku folwarkach, 1661-1663; dekret w sprawie wytoczonej przez tegoż księdza Bogusławowi Radziwiłłowi o udzielanie, wbrew konstytucjom sejmowym, pomocy arianom i o zaleganiu z dziesięcinami dla kościoła w Zabludowie, 1664. Teki 290, s. 17; 19-28, 31.
- Wzmianki o przywileju króla Jana Kazimierza dla kościoła katolickiego w Białymstoku, o tamtejszych heretykach, 1661. Teki 60, s. 1-19.
- Wyznanie luterzańskie uznane za pewien, choć nie decydujący, mankament architekta Niemca, którego ma zaangażować Józef Sapieha, 1741. Teki 315, s. 282.
- Wzmianka o pogłoskach, szerzących się w Białymstoku i okolicy, na temat namawiania echizmatyków przez Moskali i księży dyzunickich do buntu. Odkomenderowanie dwóch kompanii wojska w związku z tym do Zabludowa i Drohiczyzna, 1789. Teki 316, s. 69, 70.
- Notatki i wypisy z umów zawieranych przy wstępowaniu w związki małżeńskie katolików z niekatolikami co do katolickiego wychowywania przyszłych dzieci, 1806-1809. Teki 176, s. 1, 5.
- Dane statystyczne o liczbie osób religii mahometańskiej w poszczególnych miastach /Janów, Sokółka i Jasionówka/ obwodu białostockiego oraz liczbie świątyń tej religii w ww. obwodzie, 1607. Teki 182, s. 2, 7.
- Notatki o aktach z archiwum obwodu białostockiego, odnoszących się do przechodzenia z unii na katolicyzm a z katolicyzmu na prawosławie, o zamknięciu cerkwi unickiej w Wasilkowie i przebudowie kościoła franciszkanów w Drohiczyźnie na cerkiew prawosławną, o represjach władz rosyjskich wobec księży katolickich, 1832-1841. Teki 449, s. 1, 3-6.
- Zarys dziejów parafii ewangelicko-augsburskiej w Białymstoku od jej założenia w r. 1796, wypisany z niewymienionego artykułu w Zwiastunie Ewangelicznym nr 23 z 3.VI.1928. Teki 203, s. 1.
- Notatki o grupach wyznaniowych na Białostocczyźnie porobione przez Glinkę, w 1938 r. na podstawie informacji Józefa Samoty-Lenczewskiego, który odróżniał w okolicznych wsiach ludność katolicką, odwiecznie prawosławną i prawosławną z unitów. Teki 202, s. 1, 2.
- Numer czasopisma Komunikaty Stacji Naukowej Instytutu Zachodniego w Olsztynie /nr 1-12 z r. 1949/ zawierający artykuł E. Sukertowej-Biedrawiny p.t. „Bracia Polscy na Ziemi Mazurskiej”. Teki 85, s. 40.

- Dwa różne egzemplarze opracowania J. Glinki p.t. „Bracia Polacy na Białostocczyźnie. Ze studiów nad reformacją na Podlasiu”, 1958. Teki 75, s. 1-36, Teki 76, s. 1-38.
- Notatki J. Glinki do jego odczytu /w r. 1960/ p.t. „Arianie w Białostocczyźnie”. Teki 77, s. 1-3.
- Uwagi na temat arian na Białostocczyźnie zawarte w opracowaniu J. Glinki p.t. „Ze studiów nad kulturą regionalną - Białostocczyzna na przełomie XVI i XVII w.”, 1962. Teki 72, s. 3-5.
- Uwagi na temat arian i przedstawicieli innych grup wyznaniowych występujących w Białymstoku i okolicy w XVI i XVII w. zawarte w opracowaniu J. Glinki „Białystok - Geneza i rozwój miasta w XV-XVIII w.” Teki 89, s. 31, 32, 61-63.
- Notki bibliograficzne odnoszące się do arian polskich. Teki 78, s. 1-23.
- Wypisy z literatury drukowanej odnoszące się do arian i innych grup wyznaniowych w Białymstoku i okolicy. Teki 79, s. 1-33.
- Drobne notatki z literatury drukowanej odnoszące się do działalności arian, ich zborów na terenie Podlasia oraz rodzin szlacheckich i magnackich wyznających bądź popierających arianizm. Teki 60, s. 1-75.
- Notatki dotyczące stosunku Radziwiłłów do arian i innych protestantów w XVI i XVII w. Teki 81, *passim*.
- Anonimowa rozprawka zatytułowana „Prawosławni w Białymstoku wywodzą się z Polaków unitów. Historia cerkwi białostockiej.” Odpis maszynowy uwierzytelniony. Teki 177, s. 15-18.

2. Zgromadzenia zakonne /odsyłacze do katalogu geograficznego/

- Bartolomici, zob. kościół p.w. Wniebowzięcia N. P. Marii w Białymstoku /k. g. s. 33/.
- Bazylianie, zob. klasztor w Białymstoku /k. g. s.36/; kościół i klasztor w Supraślu /k. g. s. 153-155/.
- Benedyktynki, zob. kościół i klasztor w Drohiczynie /k. g. S. 88/.
- Bernardyni, zob. kościoły i klasztory we Lwowie /k. g. s. 120/ Ostrołęce /k. g. s. 132/, Tykocinie /k. g. s. 173-174/, Wilnie /k. g. s. 199/.
- Brygidki, zob. kościół i klasztor brygidek /potem nazaretanek/ w Grodnie /k. g. s. 95-96/.
- Czerńcy, zob. klasztor w Grodnie /k. g. s. 95/.
- Dominikanie, zob. kościoły i klasztory w Choroszczy /k. g. s. 78-79/, Grodnie /k. g. S. 96/, Kamieńcu /k. g. s. 103/, Mościskach /k. g. s. 124/, Różanymstoku /k. g. s. 143/, Warszawie /k. g. s. 183/.

- Franciszkanie, zob. kościół w Drohiczynie /k. g. s. 89/.
- Jezuici, zob. kościoły i klasztory w Grodnie /k. g. s. 95/ i Lwowie /k. g. s. 144/.
- Kameduli, zob. klasztory na Bielanych w Warszawie /k. g. s. 184/ i w Górze Kalwarii /k. g. s. 94/.
- Karmelici, zob. kościół i klasztor w Bielsku /k. g. s. 67/.
- S. Miłosierdzia /szarytki/, zob. klasztor i szpital w Białymstoku /k. g. s. 35-36, 52-53/.
- Misjonarze, zob. klasztory w Białymstoku /k. g. s. 36/, Siemiatyczach /k. g. s. 146/, seminarium w Tykocinie /k. g. s. 174/, kościół w Wilnie /k. g. s. 199/.
- Nazaretanki, zob. kościół i klasztor /dawniej brygidek/ w Grodnie /k. g. s. 96/.
- Paulini, zob. klasztor w Częstochowie /k. g. s. 83/.
- Pijarzy, zob. kościół w Opolu /k. g. s. 129/, klasztor w Szczuozynie /k. g. s. 156/, kolegium i drukarnia w Warszawie /k. g. s. 184, 179/.
- Beformaci, zob. kościół i klasztor w Białej Podlaskiej /k. g. s. 8/, klasztor w Boćkach ? /k. g. s. 69/.
- Sakramentki, zob. kościół w Warszawie /k. g. s. 184/. - Wizytki, zob. kościół i klasztor w Warszawie /k. g. s. 184/.

XV. ROŻNE ZAWODY I ZATRUDNIENIA

1. Zawody /częściowo odsyłacze do katalogu osobowego/

- Adwokaci, zob. Balewicz Antoni.
- Aktorzy, zob. Paślawski; Szymanowska Dorota.
- Architekci, budowniczy, zob. Aigner /Michał ?/; Bagemihl; Bay Carlo; Bażanka Kacper; Bellotti Józef; Bellotti /Tomasz II/; Betański Antoni Wacław Ks.; Blatphusz Hannus; Bretfus Job; Bujakowski Adam; Buttig Gotlieb; Ceroni Karol; Chrzanowski Kazimierz; Couston; Deybel Jan Zygmunt; Fontana Jakub; Gilly /David/; Girin Jan; Haselbacher G.; Huber Andrys; Idźkowski Antoni; Jauch Joachim Daniel; Klemm Jan Henryk; Knöffel Jan Chrystian; Kotelnicki; Kreyc; Kryskier; Kulakowski; Le Brun; Lenczewski; Locci /Augustyn/; Mansart /Hardouin Jules/; Maurach; Nowicki, junior; Merlini Dominik; Orzeceński Zygmunt; Pawłowski; Popławski; Pöppelmann /Karol Fryderyk/; Rathaus; Ricaud de Tirregaille; Rumbowicz Hipolit; Rychter; Schmidt Jan; Schultz Gottfried; Sękowski Jan; Sękowski Józef; Tylman van Gameren; Tyszecki Tomasz; Weitzler; Zbyszyński J.; Zschernig.

- Wzmianka o bliżej nie określonym architekcie Niemcu, uczniu Jaucha, którego wraz z T. Bellottim chce zaangażować Józef Sapięha, o ich umiejętnościach i żądaniach w sprawie wynagrodzenia, 1741. Teki 315, s. 282, 283.
- Architekt do Białegostoku dla Branickiego poszukiwany w Warszawie, na miejsce Sękowskiego, wymagania stawiane ewentualnemu kandydatowi, 1753. Teki 320, s. 214, 216, 216a.
- Architekci zarazem oficerowie wymienieni wśród mieszkańców Białegostoku w inwentarzu tego miasta, 1772. Teki 115, s. 1.
- Na dworze Iz. Branickiej w Białymstoku umieszczony jest architekt wśród osób pobierających lafty i strawne, 1787. Teki 115, S. 11, 14.
- Architekt nadworny Iz. Branickiej w Białymstoku, w czasie jej pobytu tam, korzysta z jej stołu w drodze wyjątku, 1788. Teki 369, s. 15.
- Architekt dworski Branickich nie tylko nadzoruje budowę domów mieszczkańskich w Białymstoku, lecz czuwa też nad koncepcją urbanistyczną całości miasta /usytuowanie budynków/ 1789; nadzoruje też prace we wnętrzu kościoła w Dolistowie, 1791; w sezonie letnim przebywa w Białymstoku, 1792. Zdaniem J. Glinki architekt wymieniony anonimowo w r. 1792 to Zschernig. Teki 372, s. 2, 3, 5v, 9, 16, 18.
- Bankierzy, zob. Blank Piotr; Baurcard /?/; Cabrit /Fryderyk/; Cade /Kade/; Calenbach /Kalenbach ?/; Fraenkel; Hausner; His /?/ Pierre; Soermans Henryk; Szrokowski; Tepper Piotr; Wioland.
- Batnicy zob. Karol; Lorens.
- Batnik naprawia dach pałacu białostockiego i zakłada rynny, 1755. Teki 362, s. 8.
- Bażantnicy. Notatka o listach Piotra Francke do J. Kl. Branickiego, dotyczących sprowadzenia z Drezna na stałe do Białegostoku bażantnika znajdującego się też na wynajdowaniu truflii, 1744. Teki 315, s. 75.
- Nowy bażantnik zaangażowany w Białymstoku, stawia warunek aby za chłopca nie wysługiwał się magistrowi, 1755. Teki 362, s. 6.
- Bażantnik białostocki sprawuje się dobrze, 1760. Teki 328, s. 13.
- Bednarz ma wykonać na zamówienie 70 waz drewnianych do parku w Białymstoku, 1754. Teki 362, s. 4.
- Statut nadany cechowi szewców i innych w skórze pracujących m.in. białoskórników w Białymstoku, 1759. Teki 122, s. 5-9.
- Białoskórnik z Orzesza /na Śląsku/ przyjechał do Białegostoku, obiecał zamówić sandacze u rybaków pruskich, 1763. Teki 328, s. 25.
- Skarga majstra cechu garbarskiego w Białymstoku na białoskórniko o odmówienie czeladnika, 1794. Teki 125, s. 100.

- Bibliotekarze, zob. Kownacki Hipolit, Przyłęcki Stanisław. - Blacharze, zob. Jan Krystian.
- Blacharz białostocki robi pokrywy do salaterek i półmisków, nie zabrał się jeszcze do prac przy łaźni, 1739. Teki 358, s. 2, 4, 7, 8.
- Blacharz wrócił do Białegostoku z Warszawy, 1750. Teki 350, s. 18.
- Wzmianka o sprowadzaniu z Warszawy blacharzy do Radzyna i o uzgodnionej z nimi stawce za beczkę blachy oraz kosztach podróży. Blacharze ci zostali sprowadzeni, gdyż miejscowego blacharza uznał architekt za nieprzydatnego, 1755. Teki 431, s. 1, 4.
- Blacharz pracujący w pałacu białostockim jest według określenia Klemma „politiq wielkŷ po ustawiczny piga ale mała robi”, zagrożony nocowaniem w kordegardzie obiecuje skończyć roboty na czas, /przed r. 1758/. Teki 339, s. 21.
- Blecharze, zob. Daszkowski Jan; Jan /może Daszkowski ?/.
- Blecharz /białostocki ?/ ma się starać o olej do farb, 1743. Teki 342, s. 28.
- Wzmianka o zapłacie brukarzowi, odpis jego rachunku za brukowanie dziedzińca z podaniem ile wybrukowano i za jaką cenę, 1754. Teki 315, s.315; Teki 320, s. 200.
- Informacje o systemie opłacania prac brukarzy od sążni kwadratowych wybrukowanych i dziennej możliwości zarobku w związku z tym, 1788. Teki 316, s. 63. 64.
- Stawka płacona brukarzom za brukowanie rynku w Białymstoku, 1789. Teki 372, s. 3.
- Brukarze z Warmii sezonowo zatrudniani do prac budowlanych w Białymstoku, 1732, 1733. Teki 315, S. 22.
- Cieśle, zob. Burzyńscy; Johan; Krasota Maciej; Lorens; Sparman.
- Cieśle z Prus i cieśla z Grodna „do upustów” zaangażowani do dóbr J. Kl. Branickiego, 1737. Teki 342, s. 7.
- Cieślę Waškę Tetelke wypożycza Branicki od J. Tarły, 1749. 1750. Teki 320, s. 2a, 28.
- Cieśla sporządza kobylnice wedle muru oficyny kuchennej przy pałacu warszawskim Branickich, 1750. Teki 320, s. 37.
- Cieśle przysłani z Białegostoku /?/ pracują w Warszawie; wyszczególnienie ich prac, 1752. Teki 320, s. 85v, 86, 87.
- Cieśle z dóbr podlaskich Branickiego mimo zapłaty uciekają do domów, 1753. Teki 320, s. 123, 125.
- Cieśla jedzie z Warszawy do Białegostoku, 1753. Teki 358, s. 30.
- Cieśle i stolarze przysłani do Warszawy z dóbr Branickich robią tam niektóre meble i biorą udział w pracach budowlanych przy pałacu Branickich, mają być pilnowani, 1754. Teki 320, s. 186, 187, 191, 200, 201, 204, 205.

- Cieśle i stolarze do grubszej roboty w oficynach warszawskich przysłani z Choroszczy, 1754. Teką 341, s. 9.
- Wzmianki o pracach ciesielskich przy holenderni i suficie górnej sali pałacu w Białymstoku, 1755. Teką 315, s. 48, 49.
- Przy pałacu białostockim pracują tak cieśle dworscy /„skarbowi”/ jak angażowani z miasta, 1755. Teką 358, s. 45.
- Cieśle z dóbr podlaskich Branickich pracują lepiej niż cieśle warszawscy, 1756. Teką 345. s. 9v.
- Cieśle pracują przy obróbce drzewa w puszczy, a także przy stawianiu parkanów, cembrowaniu studni itp., 1756, 1757. Teką 397, s. 13, 16.
- Wypis z listu w sprawie robotników cieśli potrzebnych do wykończenia prac dla /kościół/ św. Jana /w Warszawie/, 1763. Teką 315, s. 46.
- Warszawski cieśla pracuje przy budowie w mieście Białymstoku, 1763. Teką 357, s. 7.
- Praca tygodniowa cieśli wynosił majstra zł. 6, drugiego zł. 5, 1776. Teką 375, s. 11, 13.
- Wzmianka o stawkach za wybieranie i wyznaczanie drzewa oraz postawienie dachu podanych przez cieślę w Dolistowie oraz zestawienie ich ze stawką cieśli w Bielsku, 1790. Teką 316, s. 80.
- Cyrulicy, zob. Boruch; Włoskiewicz B.
- Dekarze wysłani z Białegostoku do pracy przy pałacu Branickich w Warszawie, 1754. Teką 320, s. 182; Teką 341, s. 8.
- Drukarze, zob. Aaron; Appelbaum; Hurwicz Aron; Kanter; Zöh Ignatias.
- Wypis z listu K. Jabłonowskiej, stolnikowej wielkiej litewskiej do Jana Kl. Branickiego z prośbą o interwencję w sprawie Niemca drukarza białostockiego, który wzięwszy z góry zapłatę, nie wykonał prawie pracy, 1749. Teką 162, s. 1.
- Drukarz warszawski, który wyjechał do Żółkwi, potrzebny do odbioru płócien Branickiego, 1752. Teką 360, s. 1.
- Drukarz warszawski drukuje płótno na zamówienie Branickich, 1757. Teką 360, s. 16.
- Felczerzy, zob. lekarze.
- Płace otrzymywane przez flisów za prowadzenie transportu kamieni z Solca k. Sandomierza do Warszawy, 1772. Teką 316, s. 27.
- Wzmianka o rodzinie Polikowskich smolarzy i foluszniaków osiadłych nad Narwią w okolicy Bielska, XV-XVI w. Teką 278, s. 215.
- Fontaniści, zob. Janulewicz.

- Iz. Branicka zabrania fontaniście w Białymstoku zajmować się sikawką /pożarową ?/, 1784. Teka 369, s. 14.
- Tekst statutu nadanego cechowi szewców i innych w skórze pracujących, m.in. garbarzy w Białymstoku, 1759. Teka 122, s. 5-9.
- Wzmianka o tym, że garbarz białostocki ma duży dom, w którym kilka izb służy dla czeladników i na skład towarów, 1789. Teka 316, s. 78.
- Skarga majstra cechu garbarskiego w Białymstoku na białoskórniką o odmówienie czeladnika, 1794. Teka 125, s. 100.
- Wypisy z zaświadczeń wystawianych przez starszych cechu szewców i garbarzy w Białymstoku, 1808, odrys pieczęci cechowej. Teka 176, s. 3, 4, 15.
- Garncarze. strycharze, zob. Kolaska; Malinowski; Matys.
- Garncarz wiedeński robi dwie wazy do drzewek pomarańczowych, 1744. Teka 356, s. 1.
- Strycharz otrzymuje zapłatę od J. Kl. Branickiego, 1750. Tekst 282, s. 3.
- Strycharz tykociński kopie glinę na cegły w Pieczurkach, 1751. Teka 358, s. 42.
- Dachownik z cegielni pieczurskiej przeniesiony do Choroszczy. Niewielkie rezultaty jego pracy, 1752. Teka 372, s. 13.
- Garncarz Niemiec wypala piec do pałacu białostockiego i ustawia je, 1753. Teka 358, s. 26, 29.
- Strycharz pieczurski ma swą szopę, którą w r. 1755 przewozi się pod miasto Białystok. Teka 362, s. 9.
- Z cechu garncarzy, do którego należą m.in. mularze, strycharze, brukarze, kamieniarze, sitarze - w mieście Białymstoku - wydzieliła się grupa rzemiosł, a mianowicie: kowale, ślusarze, sukiennicy, stolarze, goździarze, siodlarze, rymarze, stelmasi, snycerze, szklarze, blacharze, byxmacherzy, tokarze, linnicy, kamieniarze, pieczętarze, złotnicy, zegarmistrze, mosiężnicy, miecznicy, kotlarze, introligatorzy, tkacze, młynarze, szlifierzy, konwisarze. W dwa miesiące później jeszcze kowale wydzielają się z tej grupy tworząc odrębny cech, 1769. Teka 122, s. 11-18.
- Wypis z protokołu elekcji cechmistrza w cechu garncarzy białostockich, 1772. Teka 125, s. 72.
- Strycharze z Choroszczy są zatrudniani w cegielni pieczurskiej, 1772. Teka 260, s. 5.
- Wzmianka o zapłacie kwartalnej dla strycharza w Pieczurkach, 1780. Teka 369, s. 11.
- Geometry, zob. miernicy.
- Grabarze, zob. Bartłomiej; Rutkowski Maciej;
- Płaca grabarzy zatrudnionych w ogrodzie w Konstantynowie, 1749. Teka 356, s. 4.

- Grabarze zatrudnieni w Choroszczy przy zakładaniu sadzawek i kopaniu wałów: 20 choroskich z majstrem, 20 szczuczyńskich, ewentualnie będą jeszcze pruscy /warmińscy/, 1750. Teki 358, s. 17, 18.
- Płaca grabarzy szczuczyńskich w Białymstoku, klótnie między nimi, 1756. Teki 362, s. 15.
- Grabarz „Moskal” w Białymstoku ma mieć 100 ludzi do pracy, będzie też pracował w dobrach tykocińskich, 1789 /?/. Teki 363, s. 12, 14.
- Grabarz „Moskal” zamieszkały pod Białymstokiem może na wiosnę przyjąć do roboty partię burlaków, 1790. Teki 316, s. 80.
- Grajkowie, zob. muzycy.
- Gwoździarze, zob. Esse.
- Guwernerzy, zob. nauczyciele.
- Hafciarz /brodeur/ pracujący we Wrocławiu sprowadza się tam na nowo z Drezna, 1737. Teki 383. s. 11.
- Pertraktacje z hafciarką w Warszawie w sprawie terminu i żądanej stawki ZA wyhaftowanie obić do pałacu Branickich, a także sposobu wykonania tej pracy, 1756. Teki 345, S. 12v-14.
- Iglarz „sławny rzemieślnik” przenosi się z Królewca do Białegostoku, 1749. Teki 328, s. 2.
- Introligator białostocki oprawiał i miewał na sprzedaż książki, zapił się w towarzystwie introligatora wileńskiego, który jest poddanym Branickiego z Zawad, a człowiekiem „słusznym i dobrze majątnym”, 1761. Teki 334, s. 3.
- Jubilerzy, zob. złotnicy.
- Kat zostaje sprowadzony z Węgrowa do dóbr kuczyńskich dla wykonania wyroku śmierci na poddanym, 1747. Teki 409, s. 13.
- Kamerdynerzy, zob. lokaje.
- Kamieniarze, zob. Dolinger Michał; Gotleb; Hakierman; Jakowicz Bartłomiej; Lindeman; Miller; Stefan; Strycki.
- Wypis z listu do J. Kl. Branickiego od Illnicza w sprawie poszukiwać kamienia w dobrach tyczyńskich oraz umowy z kamieniarzem, który ma robić wazy kamienne /termin, wysokość wynagrodzenia/, 1728. Teki 315, s. 102 103.
- Sprowadzanie kamieniarzy z Warszawy do Białegostoku, 1738. Teki 342, s. 9, 9v, 15.
- Kamieniarz zawiera kontrakt na obrabianie kamieni na schody, 1739. Teki 358, s. 8, 10.
- Kamieniarzy „do gzymsów i schodów sposobnych” poszukuje J. Kl. Branicki w Kamieńcu za pośrednictwem generała lejtnanta Rottermunda. Kilku Niemców

kamieniarzy zaangażował starosta trembowelski do budowy /klasztoru ?/ dominikanów, 1752. Teka 315, s. 186.

- Kamieniarskie wyroby: fontanna, basen, kąpielnice i posadzka zamawiane przez J. Kl. Branickiego za pośrednictwem Skiwskiego /w Krakowie ?/ i sprowadzanie wodą do Białegostoku /tj. do Żółtek/, terminy i ceny za wykonanie niektórych prac. Wzmianka o wykonywaniu przez kamieniarzy „w górach” posadzki marmurowej tylko na zamówienie, 1751-1753. Teka 315, s. 203-204.
- Kapitan M. S. Wiszowaty angażuje we Lwowie dwóch kamieniarzy, z pochodzenia Czechów, jeden z nich Bartłomiej Jakowicz, „nie tylko gzymsy, postumenty, ale etiam i galery rzymskie, sztuki łamane robić może”, 1752. Teka 315, s. 224.
- Kamieniarza do wykonania kaskady w ogrodzie białostockim angażuje J. Kl. Branicki w Białymstoku za pośrednictwem kap. Wyszyńskiego, 1752. Teka 315, s. 229.
- Werbowanie w Warszawie czeladzi kamieniarskiej, jej płace, 1752. Teka 320, s. 55, 61, 62.
- Wzmianki o kamieniarzach w Kunowie i o sprowadzaniu stamtąd kamienia na zamówienie Branickich, 1752, 1755. Teka 320, s. 63, 64, 227, 230, 231.
- Trudności ze znalezieniem kamieniarza dla Branickiego. Wzmianka o zajęciach ubocznych kamieniarza puławskiego, 1752. Teka 320, s. 63, 64.
- Kamieniarz w Rozwadzie ma 4 czeladników, próby zwerbowania ich dla Branickiego, 1752. Teka 320, s. 64, 65, 65v.
- Wzmianka o kamieniarzach w Końskich i w Krakowie, 1752. Teka 320, 65.
- Kamieniarz ze Lwowa zgodzony przez kapitana Wiązowego do pracy u Branickiego, 1752. Teka 327, s. 3.
- Kamieniarzy dla J. Kl. Branickiego ma szukać pan Wyszyński, 1752. Teka 339, s. 2.
- Wzmianka o trudnościach, jakie ma architekt Sękowski z kamieniarzami, zatrudnionymi w Białymstoku, którzy „srodze leniwo robią, bo o szóstej dopiero do roboty przychodzą i o szóstej schodzą”. Trzeba będzie sprowadzić ich więcej. Będą sprowadzeni z Zamościa, 1752. Teka 341, s. 6.
- Po skończeniu nagrobka St. Branickiego w kościele białostockim, kamieniarz fuguje kamienie do posadzki, 1752. Teka 358, s. 20.
- Kamieniarz warszawski robi „grupy” do fontann w Białymstoku oraz basen do ogródka kwiatowego, inne baseny mają być robione w Krakowie, 1752. Teka 358, s. 21.
- Kamieniarze warszawscy wyszukują czeladników do pracy w Białymstoku, 1752. Teka 360, s. 1.
- Kamieniarzy dwóch lub snycerzy dwóch skierowuje do pracy u J. Kl. Branickiego architekt Klemm, jednego z nich widział w Węgrowie, 1754, drugi sprowadzony z

Warszawy za pośrednictwem Dolingera. Potrzebni są do równania posadzki kamiennej, trudności w zaangażowaniu ich, 1755. Teką 339, s. 4, 7.

- Kamieniarze sprowadzają kamienie do swych prac z Puław do Białegostoku, przywożą gradusy i posadzkę, 1754. Teką 358, s. 40.
- Kamieniarscy czeladnicy mają być wynajmowani w Warszawie, 1754. Teką 358, s. 44.
- Wzmianki o pracach przy ustawianiu posągów na postumentach i o czasowym wyjeździe kamieniarza do Wolczyna oraz o używaniu kamienia litewskiego, 1755. Teką 315, s. 48, 49.
- /Warszawski/ kamieniarz z czeladzią zamówiony do pracy u Branickiego, 1755. Teką 320, s. 218a.
- Kamieniarz spod Grodna ma przyjechać do roboty posadzki w Białymstoku, 1755. Teką 362, s. 9.
- Kamieniarczyk, czeladnik Dolingera, wynajęty do układania posadzki w Białymstoku, 1755. Teką 320, s. 234, 235.
- Wysokość zapłaty tygodniowej dla czeladnika kamieniarskiego, 1756. Teką 362, s. 11.
- Kamieniarz z Rozwady przyjmuje zamówienie na 7 stolików marmurowych. Kolory marmuru, miejsce, termin i koszt wykonania stolików, 1756. Teką 315, s. 57.
- Wysokość zapłaty miesięcznej kamieniarza obrabiającego kamień na gzymsy, płyty do posadzki itp., 1756. Teką 362, s. 16.
- Poszukiwanie w Krakowie kamieniarza do pracy w Białymstoku, trudności ze znalezieniem go, projekt umowy z kamieniarzem Czechem, który „nie tylko od piaskowego kamienia umi robotę, ale i od marmuru”, 1757. Teką 335, s. 3.
- Kamieniarza poleca zgodzić J. Kl. Branicki „do gzymsów i schodów”, 1757. Teką 360, s. 8.
- Kamieniarze wydobywają na Litwie kamienie dla dóbr Branickiego, kamieniarz Niemiec nie chce kuć w gładkach, bo się umawiał do gładkiej roboty, różnica w uposażeniu między nim a polskimi kamieniarzami, 1760. Teką 328, s. 14, 15.
- Różnice w stawkach poszczególnych kamieniarzy krakowskich stawianych w stosunku do tej samej pracy, 1777. Teką 375, s. 30.
- Kartografowie, zob. mierniczy.
- Wzmianka o czyszczeniu przez kominiarzy kominów pałacu w Ładzie, 1739. Teką 358, s. 3.
- Nadanie przez Branickiego kominiarzowi nadwornemu domu z placem i stodołą w Białymstoku, 1770. Teką 125, s. 49.

- Szczegółowa krytyka prac kominiarzy przy pałacu białostockim zawarta w raporcie architekta Sękowskiego, 1777. Teki 375, s. 27-29.
- Koniuszowie, zob. Fiaselli M.; Kaczorowski Józef; Konarzewski; Schultz de G.; Węgierski Andrzej; Żołyński.
- Konwisarze, zob. Koch Krzysztof. - Kopersztycherzy, zob. rytownicy,
- Korespondenta nowin politycznych /feuilleton des nouvelles/ poszukuje J. Kl. Branicki /w Dreźnie/ za pośrednictwem Neubaur'a, ma to kosztować 250 zł. rocznie, 1739. Teki 315, s. 156.
- J. Kl. Branicki niezadowolony z kotlarza białostockiego, który długi zaciąga, 1738. Teki 342, s. 13.
- Kotlarze obijają kopuły na alumnacie w Tykocinie, 1748. Teki 358, s. 12.
- Kotlarz robi blachy do kominów w pałacu białostockim i rury miedziane do kaskady na wierzch kamienia, 1753. Teki 358, s. 26.
- Kotlarz robiący koło kaskady w Białymstoku „ma przydaną wartość, bo innym sposobem nie można”, ale nie chce robić dalej, bo miedzi nie ma, 1754. Teki 358, s. 42, 44.
- Kotlarz w Radzynie „choć Niemiec tylko że gorzalczany, całkiem niesposobny” nie umie obić kominka w pałacu miedzią, 1755. Teki 431, s. 5.
- Kowale, zob. Ciapke; Jan; Krystian; Ludwik; Stefan.
- Kowale i ślusarze białostoccy robią części do maszyny pompującej wodę w zwierzyńcu białostockim, 1753. Teki 358, s. 27.
- Kowale białostoccy - Polacy nie umieją robić buksów, a Jan kowal Niemiec odprawiony, 1754. Teki 358, s. 43.
- Kowal warszawski robi buksy z żelaza sprowadzonego z Końskich, 1754, zapłata otrzymana przez niego za to, 1755. Teki 320, s. 200, 214, 217, 218a.
- Z kowali w Białymstoku jeden ma robić kraty do schodów pałacowych. W mieście jest kowal pięciu, wysokość strawnego dawanego im za robotę, 1755. Teki 362, s. 5.
- Izbę dla kowali stawia się przy kuźni na terenie zabudowań pałacu warszawskiego Branickich, 1757. Teki 360, s. 17.
- Kowale białostoccy należą początkowo do cechu garncarzy, w r. 1769 wydzielają się z niego wraz z grupą innych rzemieślników /ślusarze, sukiennicy, szklarze, zegarmistrzowie i inni/, w tym samym roku jeszcze otrzymują od J. Kl. Branickiego zezwolenie na utworzenie odrębnego cechu /za powiększeniem liczby rzemieślników/. Teki 122, s. 11-18.
- Krawcy, zob. Abram; Abrahamek; Grzegorz; Kadysz.

- Krawiec warszawski z czeladnikami zaangażowany do pracy w Białymstoku, sposób zawierania kontraktu Z nim, 1752. Teki 320, s. 77.
- Wzmianka o krawcach w Tykocinie, 1773. Teki 378, s. 2.
- Krawiec wędrowny włamał się do pałacu choroskiego i dokonał drobnych kradzieży, schwytany, ukarany chłostą i wypędzony Z dóbr Branickich, 1778. Teki 370, s. 12, 13.
- Kuchmistrzowie, kucharze, zob. Antoni; Baur; Brugol; Cezarski St.; Joachim; Karol; La Rose; Michel; Stuar /!/: Szemberg; Szohors/!/: Szutowski Maciej, Matys; Trumeau.
- Kuchmistrzowa „Zandorowa” /z Białegostoku ?/ wkupiona została do cekhauzu warszawskiego Z zaznaczeniem ile plag ma otrzymywać, 1753. Teki 320, s. 126, 131, 147
- Kucharz Francuz przysłany z Francji dla Branickiego, 1755, 1756. Teki 320, s. 231, 235.
- Kucharz Francuz na dworze białostockim, naczynia nowe sprowadzane dla niego, 1756. Teki 345, s. 2.
- Kucharz Francuz jedzie z Warszawy do Białegostoku, ma z polecenia Branickiego przygotować naczynia kuchenne do gotowania „podług swojej myśli”, 1756. Teki 348, s. 4.
- Kucharze zostali wysłani z Krakowa do Warszawy /do J. Kl. Branickiego ?/, 1760. Teki 335, s. 3.
- Kucharza wynajmuje w Paryżu J. Kl. Branicki za pośrednictwem Matis/se/, 1766. Teki 316, s. 4; Teki 347, s. 1.
- Wzmianka o zbiegłym kucharzu, 1775. Teki 316, s. 42.
- Kupcy, kramarze, zob. Bockmann Jean et Caspar; Boczner; Campion Filip Antoni; Contessa Andre; Czempiiiski A.; Badani; Dadini; Dulfus Jan Feliks; Dymitrowicz Tomasz; Fuoco; Hallerowie; Hebiasz; Hemkien; Hochsztejn; Horguelich; Leullier; Liman; Lippold Jan Krzysztof; Mahhi /?/: Menoni; Mokowa; Moszkowicz Zandel; MULLer; Nikiforów; Pelisson i Valentin; Petrasz; Petri Georg Gotlob; Possa Jan Mateusz; Quade; Ransonet Jean François; Reting; Rottenburg; Rousseau; Saturgus Fryderyk; Scherres Jan Abr.; Siński; Stefens; Steiff Aleksander; Surawski Josko Jowelowicz; Szmid; Szmul; Szulc; Tepper Piotr; Vaudeville; Wolff; Ziman.
- Kupiec królewiecki kupuje maszty w Tykocinie, 1751. Teki 282, s. 5.
- Wysłannik J. Kl. Branickiego namawia handlujących końmi kupców z Brodów aby po jarmarku w Łęcznie przybyli na jarmark do Białegostoku, 1753. Teki 315, s. 141, 142.
- Wykaz kupców warszawskich, którzy zgodzili się i którzy odmówili wysłania swych towarów na jarmark do Białegostoku, 1755. Teki 320, s. 226.

- Kupcy warszawscy nielicznie udają się na jarmark do Białegostoku, 1757. Teki 360, s. 14.
- Norymberczycy /kupcy/ warszawscy są namawiani do odwiedzenia Białegostoku, wielu z nich jedzie na kontrakty do Lwowa, 1759. Teki 360, s. 24.
- Wzmianka o gremialnym wyjeździe kupców tykocińskich po towary do Frankfurtu, 1785. Teki 316, s. 49.
- Wzmianka o pobieraniu zaległych opłat u kupców wołowych w Orli, 1793. Teki 315. s. 303.
- Kuśnierze, zob. Antoni; Nosikiewicz.
- Przeor bazylianów w Supraślu prosi komisarza dóbr podlaskich Branickich o wzięcie w obronę Kadysza krawca białostockiego, pociąganego do odpowiedzialności /przez kuśnierzy/ za wykonywanie prac kuśnierskich /podszywanie futer/ dla zakonników, 1781. Teki 315, s. 244.
- Wzmianka o kuśnierzach w Tykocinie, 1773. Teki 378, s. 2.
- Lakiernik przyjęty przez Branickiego do pracy w Mościskach jest obecnie w Białymstoku, 1748. Teki 358, s. 13.
- Lakier/nik/ lakieruje w Białymstoku ramy na czarno do obrazów, 1750. Teki 358, S. 18.
- Lakier/nik/ robi parawaniki przed kominki w pałacu białostockim, które będą nie gorsze, niż paryskie, 1755. Teki 358, s. 47, 48.
- Lakier/nik/ zatrudniony w pałacu białostockim, jego wynagrodzenie i sieczne, 1755. Teki 362, s. 6.
- Malarz Herliczka potrzebuje do swych prac /w pałacu Branickich/ pomocy lakiernika w zakresie lakierowania, wysypywania złotem i brązowania, 1758. Teki 315, s. 89. 90.
- Lakier/nik/ pracujący przy szpince Iz. Branickiej w Białymstoku jest potrzebny w Warszawie do jakiejś pracy Herliczki dla Branickich; wynajęcie lakiernika w Warszawie kosztuje drogo, 1758. Teki 362, s. 17.
- Lakier/nik/ pracuje /w pałacu białostockim/ przy lakierowaniu parawanów i stolików, jego wymagania co do jakości potrzebnego bursztynu, grynszpanu, i innych „species”, 1758. Teki 397, s. 19-21, 24, 27, 28.
- Lekarze, felczerzy, zob. Behler; Dunker; Goltz; Hainrich Michał; Henrych; Hibbenthal Franciszek; Klement; Koehler Ludwik; Kozłowski Włodzimierz; Lelewel Henryk; Menger; Michaelis; Michelis Jan Feliks; Schmidt; Sichling W.; Szymański; Zeyffert.
- Konował został sprowadzony z Warszawy dla opieki nad końmi w dobrach J. Kl. Branickiego, jego wynagrodzenie, 1737. Teki 342, s. 6.

- Liczba felczerów i konowałów przewidziana dla poszczególnych jednostek wojskowych, 1754. Teką 337, s. 4.
- Felczer bywa u chorego Sękowskiego w Białymstoku, 1755. Teką 358, s. 48.
- Do chorego Fontany sprowadza się do Siemiatycz lekarza z Bocięk i felczera z Wolczyna, 1755. Teką 431, s. 1.
- Wzmianka o lekarzu, który zrobił operację zdjęcia katarakty, 1765. Teką 401, s. 5.
- Lekarze i felczerzy są wymienieni wśród mieszkańców Białegostoku w inwentarzu tego miasta z r. 1772. Teką 115, s. 1, 2.
- Wzmianka o osiedleniu się lekarza /?/ we wsi Łosinki alias Łozinka, 1777. Teką 316, s. 35.
- Felczer i 3 cyrulicy znajdują się na dworze Iz. Branickiej w Białymstoku wśród osób pobierających laffy i strawne w r. 1787. Teką 115, s. 11, 14.
- Notatka o wzmiankach dotyczących lekarzy w Białymstoku w XVIII w. /w Archiwum Roskim ?/. Teką 380, s. 1, 2.
- Lokaje, kamerdynerzy, zob. Bazyli; Brunet; Grzegorz; Juchnicki; Kazimierz; Rousseau; Staniszewski.
- Ludwisarze, zob. Bieck; Drenkner.
- Ludwisarz /warszawski/ robi kury do fontanny dla Branickiego, a surowca dostarcza Dulfus, 1753. Teką 320, s. 87, 88.
- Ludwisarz, który odlał dzwon dla bernardynów warszawskich, umie też odlać kury do fontanny i przyjmuje zamówienie na nie, 1753. Teką 320, s. 119, 165.
- Majster warszawski /ludwisarz ?/ odlewa „wielkie sztuki mosiężne”, 1753. Teką 358, s. 25.
- Ludwisarz odlewa z ołowiu części do kolumn, 1755. Teką 320, s. 224-226.
- Łowczy, zob. Kodyński W.; Niemienka.
- Łowczy /J. Kl. Branickiego/ z psiarnią wyrusza z Mościsk na Podlasie, 1752. Teką 327, s. 3.
- Malarze, rysownicy, zob. Albertrandy Antoni; Antoni} Bacciarelli Marcell; Bero; Betański A. W. Ks.; Boltz; Bujnowski /?/; Caelestini; Cegliński; Czechowicz Szymon; Dür /Dur/ Jan Sebastian; Duviviers; Eksztejn; Falck J.; Fajans U.; Goebel; Gruszecki Antoni; Herliczka Antoni; Hesa; Jakimczuk A.; Józef; Kiel Ch.; Kluczewski M.; Kucki; Kulesza M.; Łoski J./?/; Malinowski Marcin; Marteau; Meloni; Mirys de, Sylwester Augustyn; Mokronosow; Müller Chrystian Dawid; Neynhertz Jerzy; Orda Napoleon; Pacewicz Dawid; Pillatti H.; Plersch Jan Bogumił; Pomianowski; Porbus Piotr; Rubens P.P.; Rychter; Sawicki; Senkowski Józef; Silvestre /Louis/; Smuglewicz /Łukasz/; Stolarczyk; Szpot; Tallman Antoni; Urbanowicz; Vogel Zygmunt; Volney; Walenty;

Waliszczyński Antoni; Werner Christian Joseph; Wojnarowski Józef; Zieleniecki vel Zieliński; Zielonkowski; Złotochowicz.

- Malarz malujący al fresco, którego kupiec wrocławski A. Contessa poleca J. Sapieże, jest zatrudniony przy malowaniu kościoła jezuitów we Lwowie i wyjechał z Wrocławia, 1738. Teką 315, s, 278.
- Malarza do malowania al freaco galerii w pałacu białostockim wynajmuje /we Wrocławiu ?/ J. Kl. Branicki, 1738. Teką 342, s. 15.
- Machnicki pisze z Białej Radziwiłłowskiej do J. Kl. Branickiego, że wzory pucharów ma wykonać, „cet habil rysownik chez vous”, 1744. Teką 315, s. 139-140.
- Malarz który rozpoczął na zamówienie J. F. Sapiehy, kilka obrazów w Kodniu, rozpoznany jako poddany Z Boćków, wydany tam Z opinią, że nic nie umie jako malarz, 1746, 1747. Teką 316, s. 3.
- Malarz - Czech /prawdopodobnie Tallman/ zatrudniony na dworze J. Kl. Branickiego, 1748. Teką 315, s. 154.
- Malarz garbus poprawia malowanie w apartamentach pałacu na Podwalu, 1749, Teką 320, s. 2a.
- Dwóch malarzy zostało zamówionych do złozenia ołtarzy w Tykocinie, J. Kl. Branicki ustala ich płacę, 1750. Teką 320, s. 28, 29.
- Do wyzłacania obręczy i „uchów” wynajęty malarz, jego płaca, 1750. Teką 320, s. 32.
- Malarz z Drezna zatrzymuje się w pałacu warszawskim Branickich, 1752. Teką 320, s. 78v, 79v.
- Bliżej nie określony malarz przekopiował dla Branickiego portrety kanclerza litewskiego, 1752. Teką 320, s. 82.
- Sprowadzanie malarzy do Białegostoku, jeden sprowadzony ze Lwowa, otrzymuje 14 zł. tygodniowo, potrzeba jeszcze dwóch czeladników z Rozwady lub skądinąd, 1752. Teką 321, s. 12.
- Malarz z Krakowa jedzie do Białegostoku z rzeczami na 4 podwodach, 1752. Teką 327, s. 3.
- Malarz maluje dach nad buduarem przy pałacu na Podwalu, wyzłaca ceraty i inne ornamenta, 1753. Teką 320, s. 151.
- Sprowadzanie malarzy z Warszawy do złoceń w pałacu białostockim, 1753. Teką 358, s. 24.
- Czeladnik malarski Z Warszawy potrzebny do Białegostoku, do złoceń, żądana przez niego zapłata, 1754. Teką 320, s. 169, 171-173.
- Wzmianka o przebywających w Warszawie malarzach, którzy malują al fresco, 1754. Teką 320, s. 185.

- Malarz Niemiec maluje w pałacu białostockim, otrzymuje zlecenie, żeby „dawał twarzy piękne i kolory, żeby niepodobne twarzy do niego Z zadartemi nosami i nie kałmukowate”, na wzór otrzymuje obraz Czechowicza, 1754; kończy swe malowanie sali między sztukateriami „które malowanie dzieci udało mu się bardzo dobrze i piękne twarzy odmalował”; maluje na murze pod galerią /w pałacu białostockim/ historię Parysa, a także obrazy do pałacu Branickich w Stołowaczu, 1755. Teki 358, s. 36, 38, 40, 46, 47.
- Malarz bliżej nie określony maluje obrazy do stołowackiego pałacu Branickich, płótno do obrazów jest robione w Ładzie, 1755. Teki 362, s.6.
- Malarz z Bohusławia wykonuje abrys tamtejszego zamku i miasta, 1761. Teki 330, s. 2.
- Malarze artyści i rzemieślnicy wymienieni wśród mieszkańców Białegostoku w inwentarzu tego miasta z r. 1772. Teki 115, s. 2.
- Wśród malarzy zatrudnionych przy pałacu białostockim wymieniony jest malarczyk młody, pomocnik, chory, 1773. Teki 375, s. 3.
- Malarze przy pałacu białostockim mają malować na zielono płoty między zwierzyńcem danielim a ogrodem, na razie trą „grunt do roboty”, część z nich wysłana do pracy w Hołowiesku, malarczyk zaś ma zimą uczyć się rysunku u Mirysa, 1780. Teki 315, s. 259; Teki 316, s. 25.
- Malarz Włoch malujący al fresco zamieszkał w Warszawie. Iz. Branicka chce wysłać do niego na naukę syna malarza Herliczki z Białegostoku, 1781. Teki 315, s. 308.
- Wzmianka o wynagrodzeniu chłopców pomocników malarskich używanych do tarcia farb, 1784. Teki 316, s. 40.
- Malarz artysta i malarz rzemieślnik wśród osób pobierających laffy i strawne na dworze Iz. Branickiej w Białymstoku w r. 1787. Teki 115, s. 12, 14.
- Marmurnik vel marmernik z Warszawy zaangażowany do Białegostoku do „marmeryzowania” łazienki, 1738. Teki 342, s. 9, 11, 15, 18v.
- Marmurnik pracujący w pałacu białostockim ma do pomocy mularzy którzy odrabiają pańszczyznę, nakłada i szlifuje kominy, pospiesza z pracą choć jest żmudna, 1739. Teki 358, s. 6-9.
- Masztelarz J. Kl. Branickiego otrzymuje od niego nadanie 1/2 włóki gruntu w starostwie bielskim, 1791. Teki 315, s. 335.
- Mierniczy, geometrzy, kartografowie zob. Bach; Becker O.; Dziewaltowski St.; Jędrzejowski Ant. D.; Modzelewski; Puget Fr.; Ricaud de Tirregaille; Sanson N.; Zannoni Rizz.
- Wyszedł dekret nakazujący aby „miernikowie w Gdańsku sprawiedliwie mierzyli i podwyższający im pensję”, 1729. Teki 409, s. I0v.

- Geometra znajduje się na dworze Iz. Branickiej w Białymstoku wśród osób pobierających laffy i strawne w r. 1787. Teka 115, s. 11, 14.
- Młynarze /i architekci młynów/, zob. Antoniuk; Henkiel Jan; Marczyk; Maurach; Orzeceński Zygmunt.
- Młynarz kandydat do pracy u J. Kl. Branickiego nie zna się na młynach wietrznych, tylko na wodnych, 1746. Teka 338, s. 4.
- Młynarz z Wielkopolski zaangażowany do Branickiego, 1752. Teka 320, s. 79v.
- Poszukiwanie młynarza do Białegostoku, głównie na Marymoncie, gdzie żaden młynarz nie ma czeladnika, tylko najemników, 1755. Teka 320, s. 229a.
- Młynarza z całą rodziną sprowadza J. Kl. Branicki z Bojanowa z ziemi wschowskiej do Białegostoku, 1760. Teka 315, s. 34.
- Młynarz - cieśla przyjechał z Warszawy do Białegostoku, nie słyszał o młynie na jednego konia i nie podejmuje się budować go, 1763. Teka 328, s. 23, 26.
- Młynarz sprowadzony do Białegostoku z Warszawy, 1791. Teka 372, s. 9,
- Mosiężnik wykonuje pewne prace do pałacu warszawskiego Branickich, np. złoci zakrętki do okien, 1752, 1754. Teka 320, s. 73, 88, 168.
- Targi z mosiężnikiem co do pozłacania części do wilków /przy kominku/ w pałacu warszawskim Branickich, 1736. Teka 345, s. 3, 5.
- Mosiężnik warszawski robi wilki do kominków, pozłaca wilki paryskie, pracuje on dla J. Kl. Branickiego, a także dla innych magnatów, 1757. Teka 360, s. 5, 10, 17.
- Murarze, mularze, zob. Borman; Kurek Szymon; Ligęza Mikołaj; Malinowski; Piotroszyński Jan; Schultz Henryk; Wądołowicz.
- Sprowadzanie murarzy do prac budowlanych w Radzynie. Na oględziny miejsca jedzie Jan Piotroszyński majster mularski królewski z Grodna, 1687/?/. Teka 429, s. 1.
- Mularze szczuczyńscy mają pracować w Białymstoku, 1732. Teka 342, s. 37,
- Mularze wynajęci z Klecka do prac w Tykocinie i Białymstoku, 1737. Teka 342, s. 7, 7v.
- Trzej murarze pracujący w pałacu białostockim odrabiają w ten sposób pańszczyznę, 1739. Teka 358, s. 6.
- Poszukiwania murarza doskonałego i znającego się na abrysach dla Branickiego /w Warszawie/, 1750. Teka 320, s. 28.
- Murarz umówiony dla Branickiego przez Bellottiego, 1750. Teka 320, s. 28.
- Starania J. Kl. Branickiego o wynajęcie murarza „dobrego do fundamentów i sklepienia”, warunki kontraktu, 1750. Teka 320, s. 29, 30.
- Murarze jadą z Warszawy do Białegostoku, 1753. Teka 358, s. 30.

- Murarze z Białegostoku używani do prac przy pałacu warszawskim Branickich, 1754. Teki 320, s. 181.
- Murarze warszawscy mają być opłaceni według zasady „mała robota i mała zapłata”, 1755. Teki 320, s. 222.
- Wzmianki o pracach murarskich i o wyrobie cegieł przez strycharza dla potrzeb pałacu białostockiego, 1755. Teki 315, s. 48, 49.
- Architekt Fontana poszukuje w Warszawie majstra murarskiego do prac w Białymstoku, 1756. Teki 332, s. 7.
- Murarze z dóbr podlaskich Branickich pracują lepiej, niż murarze warszawscy, 1756. Teki 345, s. 9v.
- Murarze pracujący wraz z pomocnikami przy młynie Antoniuka w Białymstoku wykonują swą robotę jako pańszczyznę, 1756. Teki 397, s. 8.
- Murarze białostoccy znają się dobrze na fundamentach i abrysach, 1763. Teki 328, s. 23.
- Murarze prowadzą pewne prace w pałacu Branickich na Podwalu w Warszawie, 1772. Teki 377, s. 3, 4.
- Murarze z dóbr białostockich wysłani do prac przy pałacu Branickich w Warszawie, 1773. Teki 375, S. 4, 7.
- Wzmianka o niechęci wśród chłopców wiejskich do podjęcia nauki zawodu u murarzy /w dobrach białostockich/, 1778. Teki 316, s. 41, 42.
- Wypis z supliki, w której mularz, poddany tyczyński wylicza sumy pieniężne należne mu za różne prace mularskie, ok. 1778. Teki 316, s. 21.
- Opłacanie murarzy od dniówki bądź akordowo /od łokcia muru/. Wysokość stawek w Warszawie i w okolicy Białegostoku, wymagana grubość muru /przy budowie kościoła/, 1789. Teki 316, s. 77.
- Murarze chłopci pańszczyźniani pracujący w Białymstoku otrzymują za to wynagrodzenie a sami w okresie tych prac /5 miesięcy/ mają płacić czynsz ze swych gruntów, w zimie zaś odbywać powinność gruntową; mularze niezadowoleni z tych postanowień odwołują się do Iz. Branickiej, 1791. Teki 368, s. 4, 5.
- Muzycy, grajkowie, zob. Dominik; Fetter; Girard; Grabenbaur; Henkel; Knoth; Kossolowski Antoni; Leymann; Nydlich; Pichler Jan; Pio; Rottengruber Bernard; Waichert; Wolfart Stefan.
- Muzykantom przy dworze J. Kl. Branickiego szyje się koszule na koszt dworu, 1732. Teki 315, s. 336.
- Muzykanci /nadworni J. Kl. Branickiego/ mają nowe stancje, 1737. Teki 342, s. 6.

- Wzmianka o kapeli grającej „różne koncerty” przy obiedzie w Białymstoku. Wśród muzyków wyróżniał się skrzypek Włoch, który przedtem u T. Lubomirskiego brał 160 czerwonych zł., a u Branickiego bierze 120 czerw. zł., 1747. Teką 316, s. 2.
- Kapeli janczarskiej w Białymstoku każe J. Kl. Branicki przysłać zełe z Warszawy, 1752. Teką 321, s. 25.
- Waltornista ma dać informację J. Sękowskiemu w sprawie wypalania cegły /?/, 1753. Teką 358, s. 24.
- Trębacz sprowadzony z Wiednia do Warszawy, 1756, 1757. Teką 315, s. 125, 126.
- Skarga Żyda białostockiego Lejby Abramowicza na Stanisława strycharza o pobicie go i potłuczenie skrzypiec, z powodu pretensji przy rozliczeniach z tymże Lejbą za grę na skrzypcach, 1757. Teką 125, s. 26.
- Klawicymbalista zaangażowany do Białegostoku, płaca, 1757. Teką 360, s. 4.
- Klawicymbalista wypróbował organy do kościoła w Choroszczycy, 1758, robi to samo w Tykocinie, 1760, 1761. Teką 328, s. 7, 16.
- Kapelmistrz dawniej królewski wyjeżdżając z Warszawy sprzedaje J. Kl. Branickiemu symfonie, 1767. Teką 360, s. 34.
- Muzykanci nadworni J. Kl. Branickiego występujący z roszczeniami wobec jego spadkobierców po 1771 r. Teką 373, s. 40-42, 44.
- Muzykanci wymienieni są wśród właścicieli placów w mieście Białymstoku, domy ich w większości należą do dworu, 1775. Teką 118, s. 4, 5, 18, 19, 20, 24.
- Mydlarz białostocki wiezie mydło do Warszawy, 1752. Teką 321, s. 6.
- Żyd mydlarz przesyła żywicę z Warszawy do Białegostoku, 1756. Teką 360, s. 3.
- Myśliwy /myśliwiec/ ze sforą psów do szukania trufla ma być sprowadzony przez J. Kl. Branickiego z Włoch, 1749. Teką 315, s. 26.
- Nauczyciele, guwernerzy, zob. Bąkowski Józef ks.; Graff; Kosman; Michałowski ks.; Obuchowiczowa; Podbielski Wincenty; Szulc; Szuszet/?/.
- Wzmianka o pretensjach pieniężnych malarza Mirysa do guwenera paziów, 1781. Teką 316, s. 51.
- Niewodniczy, zob. Krogulecki.
- Ogrodnicy, zob. Augustyn; Baur; Boła Jan; Breton; Głuszyński Józef; Kronenberg Walery; Maciej; Meister Jan; Miklas; Osiński; Perie D.; Pipper; Różydzka; Rychter Jan; Scheibe Adam; Szubert; Szulc; Thörl Gothard Paul; Werder Franciszek; Wiśniewski.
- Ogrodnika poszukuje J. Kl. Branicki /w Niemczech/ za pośrednictwem Neubour'a, brak jednak chętnych, gdyż ludzie mają tam okropne wyobrażenia o Polsce, 1739. Teką 315, s. 156.

- Ogrodnika z Holandii ma zamiar sprowadzić K. Sedlnicki podskarbi wielki koronny, 1744. Teka 356, s. 1.
- Ogrodnika z Pragi /Czeskiej/ ma zamiar sprowadzić K. Sedlnicki podskarbi wielki koronny, 1746. Teka 356, s. 3.
- Notatka o liście do J. Kl. Branickiego w sprawie ewentualnych kandydatów na stanowisko ogrodnika w Białymstoku, 1749. Teka 315, s. 147.
- Ogródnik rezydenta cesarskiego w Warszawie od kilku lat opiekuje się ogrodem przy pałacu warszawskim Branickich, 1752. Teka 320, s. 63.
- Ogródnik prowadzi ogród /warzywny/ przy dworku dzierżawionym przez Branickich na Pradze, jego płaca, wynajmowanie ludzi do pomocy w pracach, osobny ogródnik jest przy ogrodzie pałacowym /owoce, warzywa, rośliny ozdobne/ w Warszawie, 1753-1757. Teka 360, s. 2, 6, 8.
- Wysokość całorocznych zasług wypłaconych ogrodnikowi praskiemu tj. zatrudnionemu przy dworku na Pradze, dzierżawionym przez Branickich, wzmianka o złym sprawowaniu się ogrodnika, 1754. Teka 320, s. 176, 202.
- Ogródnika kuchennego do Białegostoku poszukuje J. Kl. Branicki w Bojanowie w ziemi wschowskiej, 1760. Teka 315, s. 33.
- Ogródnik białostocki sprawuje się dobrze, 1760. Teka 328, s. 13.
- Wskazówki J. Kl. Branickiego co do angażowania oficjalistów, zwłaszcza ogrodnika do Piaseczna, 1763. Teka 348, s. 5.
- Organiści, organmajstrowie, zob. Kwiatkowski; Pankowski; Wierzbowski A.
- Organista z Sambora jedzie do Białegostoku, 1752. Teka 327, s. 4.
- Żądania organisty co do pensji którą miałby otrzymywać na dworze J. Kl. Branickiego, /1757/. Teka 315, s. 127.
- Organmistrz ma przyjechać do Wilna z Białegostoku, 1751. Teka 362, s. 2.
- Do konserwacji klawicymbałów w Białymstoku ma być zaangażowany organista, 1757. Teka 315, s. 126.
- Organmistrz warszawski przygotowuje organy dla kościoła w Choroszczu, 1757. Teka 360, s. 19, 20.
- Organmistrz /warszawski/ przygotowuje organy do kościoła w Choroszczu, 1758 i do kościoła w Tykocinie, 1760, 1761. Teka 328, s. 7, 16.
- Pasamonnik warszawski wykonuje potrzeby karmazynowe, które przesyła się następnie do Białegostoku, 1749. Teka 320, s. 22.
- Pasztetnicy, zob. kuchmistrzowie.
- Perukarze, zob. Masson.

- Piekarze, zob. Marcin.
- Piwowarzy, zob. Hort.
- Piwowar tarchomiński otrzymuje zakaz żenienia się, 1759. Teką 360, s. 25.
- Ppczmistrzowie, zob. Daszkowski Jan; Haltzbryng de; Kozłowski; Lenkiewicz Daniel; Michał; Makarewicz,
- Powroźnicy otrzymują zapłatę za roboty do fajerwerku, do teatru, do młyna stołowego i inne, 1763. Teką 328, s. 19.
- Powroźniczek przysłany z Białegostoku do Warszawy nie może zacząć terminowania, bo go nie chcą wpisać do cechu, że 1* jest poddanym białostockim, 2* po niemiecku nie umie. Prosi więc powroźniczek, aby go Iz. Branicka osadziła w Tykocinie albo żeby mu pozwoliła wędrować do polskich majstrów, 1775. Teką 377, s. 4; Teką 316, s. 42.
- Pozłotnik, zob. Mokronosow.
- Ptasznik Niemiec przyjęty przez Branickiego do Białegostoku, ma tam otrzymać mieszkanie, 1756. Teką 397, s. 6, 8.
- Puszkarze, zob. Więćwal.
- Wypis z odpowiedzi udzielonej przez starszych cechu ślusarzy i puszkarzy w Warszawie majstrowi ślusarzowi w Białymstoku, 1772. Teką 125, s. 66.
- Rękawicznicy, zob. Hintz.
- Statut cechu szewców i innych w skórze pracujących m.in. rękawiczników w Białymstoku, 1759. Teką 122, s. 5-9.
- Rurmistrz królewski naprawia fontannę w kuchni pałacu warszawskiego Branickich, 1750. Teką 320, s. 37, 38, 42.
- Rumistrz przedstawia kadź do pompowania wody w pałacu warszawskim Branickich, 1753. Teką 320, s. 113.
- Rurmistrz pracuje w pałacu Branickich w Warszawie i jednocześnie przy studniach w pałacu królewskim, 1754. Teką 320, s. 185. 195.
- Rurmistrz królewski robi w Warszawie roboty dla miasta i osób prywatnych, 1755. Teką 320, s. 219, 222.
- Rurmistrz królewski naprawia fontannę i całą instalację wodną przy pałacu warszawskim Branickich, 1756. Teką 345, s. 10, 15.
- Rusznikarze, zob. Dzieduch Franciszek.
- Zegarmistrz białostocki będzie pracował u tamtejszego buksmachera /rusznikarza/, 1755. Teką 362, s. 10.
- Rysownicy, zob. malarze.

- Rytownicy, kopersztycharze, zob. Falck Jeremiasz; Mackenzen; Marstaller; Rentz; Toux de.
- Kopersztycher wykonuje prace dla Branickiego, jakiś związek E tym ma rezydent cesarski Kinner von Scharffenstein, 1750. Teki 320, s. 33.
- Kopersztycher sprowadzony do pracy w Białymstoku ma mieć wszystkie należne wygody, 1751. Teki 358, s. 19, 20.
- Kopersztycher /warszawski ?/ pracuje dla Branickiego, 1752. Teki 320, s. 82v, 84.
- Kopersztycharz mieszka w pałacyku nowonabytym Branickiego /po Puzynach/ w Warszawie, 1753. Teki 320, s. 159.
- Rzeźbiarze, snycerze, zob. Barsz Wilhelm; Canova /Antonio/; Capar Antoine; Contessa Samuel; Coudray Pierre; Delaunay; Encunszpegier Ignacy; Franc; Hende; Herning; Ignaoy; Jabłoński Wojciech; Le Brun Andrzej; Pinzel; Plersch Jan Jerzy; Preiss Karol; Redler Jan; Vogt Antoni; Winach; Wojciech; Wolff Jan; Zimnochowski Sebastian.
- Snycerza zamówionego przez kogoś do Warszawy J. Kl. Branicki angażuje do Białegostoku, 1738. Teki 342, s. 11.
- Snycerze pracują w pałacu białostockim w pokojach łaźniennych, przy dorabianiu armatur na bramach i przy sporządzaniu konsoli alias draksztyli, poprzednio jakiś snycerz robił biusty; bardzo dobrego snycerza poleca Branickiemu Pleysz /Plersch ?/} „przychodni snycerze” w Białymstoku odeszli Z pracy „na złość Klemensowi”, na ich miejsce Branicki wynajmie „snycerza do delikatnych robót”, 1738. Teki 342, s. 17, 18v, 23v.
- Snycerz warszawski sprowadzony do prac w pałacu białostockim, uznał za dobre do pracy drzewo lipowe; nie chce zawierać kontraktu póki nie zrobi modelu do pierwszego pokoju, podaje swoje warunki, targują się z nim Sękowski i Klemm, 1739. Teki 358, s. 7-9.
- Zawieranie ze snycerzem kontraktu na prace dla J. Kl. Branickiego, targi o zapłatę, 1739. Teki 339, s. 1.
- Snycerz, który robi figury na wierzch organów w kościele białostockim ma odrysować czterech ewangelistów, 1749. Teki 328, s. 2.
- Wzmianki o pracach snycerskich przy kościele w Tykocinie, 1750, 1760. Teki 328, s. 14; Teki 358, s. 13. 16-19.
- Czeladnicy snycerzy w Białymstoku wobec choroby majstra, reperują sami lichtarze i „dorabiają reszty” na wielki ołtarz; zaczęli robić ptaki do trylaży choroskich, lecz pracę tę ma przejąć Franc snycerz Niemiec, 1750. Teki 358, s. 15, 17, 19.
- Snycerz w starostwie smotryckim robi pudelka na szklanki, 1751. Teki 315, s. 181.

- W parku białostockim snycerze ozdabiają nisze tryłażowe według abrysów, 1752. Teki 358, s. 20.
- Poszukiwany do pracy w Białymstoku czeladnik snycerski zostaje sprowadzony z Warszawy, 1753. Teki 320, s. 107.
- Snycerz z Węgrowsa wynajęty przez Sękowskiego do Białegostoku „który jest umiejętny w drzewie, w kamieniu i od sztukatoryj”, „lepszy w robocie niżeli w rysunku”, ma sam postarać się o pomocników kamieniarzy do prostych robót, ma zapoznać się też z abrysem kościoła w Choroszczy, 1754. Teki 358, s. 44, 47.
- Snycerz co w Warszawie na Lesznie mieszka, ma dopomóc snycerzowi węgrowskiemu w wynajęciu kamieniarzy, 1754. Teki 358, s. 44.
- Wzmianki o pracach snycerzy przy ozdabianiu sal pałacu białostockiego, altanki tryłażowej, naprawie rzeźb na wieży i oficynach, 1755. Teki 315. s. 48, 49.
- Snycerz z Węgrowsa został skierowany przez architekta Klemma do pracy w Białymstoku, choć Klemm nie pokłada w nim wielkich nadziei, 1755. Teki 339, s. 4, 7.
- Snycerz białostocki robi lustra /ramy do nich/ według dyspozycji J. Kl. Branickiego, 1755. Teki 362, s. 10.
- Snycerz warszawski ma być sprowadzony do wykonywania wnętrza w kościele choroskim, część tych prac wykonał już Wojciech snycerz białostocki, 1757. Teki 397, s. 15, 16.
- Snycerze potrzebni i poszukiwani w Warszawie do prac w Białymstoku, 1758. Teki 360, s. 23, 24.
- Snycerz lwowski skończył dwie „osoby” w kościele choroskim, ma jechać do Warszawy, lecz może będzie miał robotę w Supraślu, wyjeżdża chwilowo do Lwowa zostawiając swe rzeczy w Białymstoku, 1758. Teki 397, s. 18, 20-22.
- Jedynymi snycerzami w Białymstoku są w r. 1773 dwaj snycerze – ojciec i syn - gdyż inni powymierali. Obaj uskarżają się na wielką biedę i uposażenie zbyt niskie w stosunku do zarobków stolarzy. Wzmianki o wykonywanych przez nich pracach snycerskich, głównie przy mauzoleum J. Kl. Branickiego i o długości dnia pracy, a także o nagrodzie za wykonaną pracę i o zamiarze Iz. Branickiej oddania młodego snycerza na naukę zawodu, 1776-1777. Teki 375. s. 9-11, 13-15, 25, 27.
- Snycerz pracujący z synem w Białymstoku chciał potajemnie wysłać tego syna z czeladzią na wędrowną, prosi o miesięczną zapłatę, a wtedy nie pójdzie nigdzie, 1776. Teki 370, s. 2.
- Snycerz robi do mauzoleum J. Kl. Branickiego figurę geniusza, który ma trzymać portret Branickiego, potem robi Gryfa, zaś jego syn robi kapitele, 1777. Teki 376, s. 4.
- W Białymstoku jest snycerz „skarbowy”, 1777. Teki 316, s. 41.

- Chory snycerzyk został przywieziony z Goniądza do Białegostoku, 1780, Teka 369, s. 11.
- Wśród osób pobierających laffy i strawne na dworze Iz. Branickiej w Białymstoku znajduje się też snycerz, 1787. Teka 115, s. 13, 14.
- Snycerz otrzymuje 9 zł. za dorobienie rąk gladiatorom w ogrodzie górnym białostockim, 1791. Teka 315, s. 339.
- Snycerz białostocki uznany za bardzo drogiego, snycerz ze Złotorii, który robił figury kamienne w ogrodzie białostockim wezwany do naprawiania ich, 1791. Teka 372, s. 8.
- Rzeźnik białostocki, Niemiec, ma być zatrudniony i opłacany przez dwór Iz. Branickiej w czasie jej pobytów w Białymstoku, poza tym ma otrzymać arendę karczmy jako źródło dochodu, 1788. Teka 369, s. 15.
- Siodlarze, zob. Antoni; Korbut Antoni.
- Siodlarz białostocki robi wiaderka skórzane, potrzebne przy obsłudze pałacowych instalacji wodnych, 1753. Teka 358, s. 27, 29.
- Siodlarz robi wiaderka /skórzane/, 1755. Teka 362, s. 12.
- Wzmianka o rodzinie Polikowskich smolarzy i foluszniaków, osiadłych nad Narwią w okolicy Bielska, XV-XVI w. Teka 278, s. 215.
- Snycerze, zob. rzeźbiarze.
- Stangreci, zob. Adam; Wojciech.
- Dyspozycja w sprawie zapomogi dla wdowy i sierot po stelmachu orleńskim, 1792. Teka 316, s. 46.
- Stolarze, zob. Anioł Marcin; Blumendorff; Fabian; Maciej; Maciej; Rotter; Siekierski Kazimierz; Stefan z Hołowieska; Szaubenbauch; Chrystian; Szulc; Zawadzki.
- Wynajmowanie stolarzy w Warszawie do pracy w Białymstoku, proponowana zapłata, 1730. Teka 331, s. 2.
- Prace wykonywane przez stolarzy w pałacu białostockim: m.in. układanie posadzki, robota drzwi dębowych, fryzów, boazerii. Warunki umowy ze stolarzami, 1739. Teka 358, s. 1, 3, 4.
- Stolarze białostoccy pracują przy pałacu Branickich w Warszawie, 1743. Teka 338, s. 2, 3.
- Wzmianki o pracach stolarzy przy kościele w Tykocinie, 1750. Teka 358, s. 13, 19.
- Stolarze białostoccy kończą tryłaże i ramy do inspektów, złączą robić ramy do obrazów, 1750. Teka 358, s. 15, 17.

- Stolarze warszawscy robią na zamówienie J. Kl. Branickiego biurko z orzechowego drzewa z marmurowym blatem, mają też wykonać stolik podróżny na wzór stolika posiadanego przez St. Lubomirskiego, 1752. Teki 321, s. 13, 17-19.
- Wzmianka o pracach stolarzy w pałacu w Choroszczycy, 1756, 1757. Teki 358, s. 23; Teki 397, s. 3, 7, 12-14.
- Werbowanie w Warszawie stolarza dla Branickiego, 1753. Teki 320, s. 118.
- Stolarze wykonują dla pałacu Branickich w Warszawie uszaki do drzwi i ramy do okien, a jeden ze stolarzy ma robić kanapę gładką bądź snycerskiej roboty, 1753. Teki 320, s. 120, 151.
- Stolarze z Warszawy i Bielska sprowadzani do Białegostoku, 1753. Teki 358, s. 24.
- Stolarze potrzebują łupin orzechów włoskich, 1753. Teki 358, s. 30.
- Stolarze z Białegostoku pracują przy pałacu Branickich w Warszawie, 1754. Teki 320, S. 168, 179.
- Stolarze białostoccy przybijają w pałacu białostockim snycerską robotę, robią kanapy dębowe, 1754. Teki 358, s. 37, 38.
- Stolarze z Choroszczycy wysyłani do prac przy pałacu Branickich w Warszawie, 1754. Teki 341, s. 8, 9.
- Wzmianki o pracach stolarzy przy wykonywaniu określonych elementów we wnętrzu pałacu białostockiego, budowie altanki tryłażowej, wykonaniu modeli dla ślusarzy, 1755. Teki 315. s. 48, 49.
- Stolarze z Warszawy angażowani do prac w Radzynie, 1755. Teki 431, s. 1-4.
- Wzmianki o grupie stolarzy zatrudnionych przy pracach w pałacu białostockim i choroskim, a także w kościele choroskim, 1756-1758. Teki 397. S. 10, 11, 14, 16, 23.
- Stolarz warszawski otrzymuje zamówienie na wykonanie kilku biurek dla J. Kl. Branickiego, z ciemnego drzewa orzechowego, o które trzeba się starać u stolarzy królewskich, cena robocizny stolarza wynosi 8 dukatów od biurka, 1757. Teki 345, S. 22, 24.
- Stolarze robią ramy do obrazów w kościele w Tykocinie, 1760. Teki 328, s. 14.
- Stolarskie roboty w pałacu Branickich na Podwalu w Warszawie mają być wykonane bądź przez stolarzy z dóbr Branickich, bądź przez wynajętych stolarzy warszawskich, 1760. Teki 332, s. 10.
- Wzmianka o przygotowywaniu posadzki sosnowej, reperacji mebli i innych drobniejszych pracach stolarskich, 1773. Teki 315, s. 309.
- Wzmianka o wykonywaniu przez ślusarza narzędzi żelaznych do robót delikatnych dla stolarza, który uczył się w Warszawie, 1777. Teki 316, s. 41.

- Wzmianka o stolarzach zatrudnionych przy pracach nad kościołem farnym w Bielsku, 1784. Teką 316, s. 39.
- Różne informacje o stolarzach zatrudnionych w stolarni białostockiej,
- ich zarobkach /m.in. w porównaniu ze snycierzami/, długości dnia roboczego, o szkoleniu młodego stolarza, pod kierunkiem architekta Sękowskiego, o ich indywidualnych zaletach i wadach, o ubocznych zajęciach niektórych z nich /np. jeden trzyma szynie/, a także o wysyłaniu ich przez dwór do prac w Warszawie, 1773-1777. Teką 375, s. 4, 7-11, 13, 20, 25, 27.
- Wypisy z miesięcznych raportów o pracach stolarzy zatrudnionych w stolarni białostockiej, 1791. Teką 372, s. 7, 9, 12, 13, 20, 21.
- Wzmianka o stolarzach zatrudnionych w r. 1824 przy pałacu białostockim i o innych stolarzach przyjętych w r. 1838 dla kontynuowania ich pracy. Teką 191, s. 13.
- Strycharze, zob. garncarze.
- Strzelcy, zob. Adam.
- Sukiennicy, zob. Haeryng.
- Na życzenie J. Kl. Branickiego właściciel Bojanowa w ziemi wschowskiej werbuje tam sukienników na wyjazd do Białegostoku, lecz akcja ta ma znikome powodzenie, 1760, 1761. Teką 315, s. 33-35.
- Wzmianki o sprowadzaniu do Tykocina sukienników, o wyznaczaniu im miejsca do zamieszkania i budowie mieszkań, 1760. Teką 328, s.17; Teką 351, s. 3, 4.
- Szewcy zob. Gałęcki.
- Tekst statutu nadanego przez Izabelę i J. Kl. Branickich cechowi szewców i innych w skórce pracujących w Białymstoku, 1759. Teką 122 s. 5-9.
- Wzmianka o szewcach w Tykocinie, 1773. Teką 378, s. 2.
- Wypisy z zaświadczeń wystawianych przez starszych cechu szewców i garbarzy w Białymstoku dotyczących stanu wolnego członków cechu chcących zawrzeć małżeństwo, 1808. Odrys pieczęci cechowej /s.4/. Teką 176, S. 3, 4, 15.
- Szklarze, zob. Dominik.
- Szklarz w Białymstoku otrzymuje do pomocy chłopca z Lady, 1739. Teką 358, s. 4.
- Według danego wzoru na serwis szklarz robi flaszki, 1750. Teką 320, s. 36.
- Umowa zawarta ze szklarzem warszawskim przewiduje zapłatę 4 czerw. zł. za osadzenie okna w kaplicy Pana Jezusa w kolegiacie św. Jana, 1757. Teką 345, s. 26.
- Szklarz dworski ma być użyty przy stawianiu nowych chat w Olmontach, 1789. Teką 372, s. 3.

- Szmuklerze białostoccy wykonują różne prace dla dworu J. Kl. Branickiego, 1732. Teką 315, s. 336.
- Wzmianka o szmuklerzach w Tykocinie, 1773. Teką 378, s. 2.
- Sztukatorzy, zob. Focht; Hende; Iwaszkiewicz Feliks; Łapen Józef,
- Sztukator /z Międzyrzecza/ ma być zatrudniony u J. Kl. Branickiego, 1737. Teką 342, s. 8.
- Sztukatora wynajmuje we Wrocławiu J. Kl. Branicki głównie dla dokończenia ołtarzy w Tyczynie, 1738. Teką 342, s. 11, 15.
- Sztukator został zaangażowany do Białegostoku do robienia herbów, na inne prace nie ma umowy, 1738. Teką 342, s. 9, 15.
- Sztukatorzy zatrudnieni w pałacu białostockim podejmują się sprowadzić tam stolarza E Warszawy, 1753. Teką 358, s. 24.
- Sztukator robi w Białymstoku dwie armaty i inne ozdoby na bramę pałacową, naprawia alabastrowe figury i żyrandole, 1828. Teką 187, s. 4.
- W Wilnie nie ma sztukatora, potrzebnego do prac przy pałacu białostockim, 1833. Teką 186, s. 9.
- Szykarze, zob. Anders Antoni.
- Szykarz bielski nie chce oddać syna na naukę rzemiosła, 1780. Teką 376, s. 11.
- Szyprowie, zob. Borodzie; Fabryczusz; Kłodzianowski; Otocky; Siemiątkowski; Sławek
- W Żółtkach, porcie na Narwi, buduje się dom dla szypra, 1791. Teką 368, s. 4.
- Ślusarze, zob. Arnold; Backiel; Czopek; Hendrych; Jan; Łowicki; Remon Jan; Szymon.
- Ślusarz z Międzyrzecza był zatrudniony u J. Kl. Branickiego, 1737. Teką 342, s. 8.
- Sprowadzenie do Białegostoku ślusarza czeladnika z Królewca, a majstra z Warszawy, 1738. Teką 342, s. 9v.
- Ślusarz warszawski sprowadzony do wykonania pewnych prac przy pałacu białostockim, wykonał je, zapytuje o dalszą robotę, poprawia prace Szymona ślusarza białostockiego, podejmuje się naprawy zegara na bramie, mają go przy tej robocie pilnować syn Sokulskiego i Jan blacharz, 1759, Teką 358, s. 7, 8, 10.
- Werbowanie ślusarzyków w Warszawie do prac w Białymstoku, 1754. Teką 320, s. 166.
- Różne prace ślusarskie przy pałacu białostockim, 1754. Teką 341, s. 9.
- Wzmianki o pracach ślusarzy przy oknach w pałacu białostockim, 1755. Teką 315, s. 48, 49.

- Ślusarze w Warszawie mało mają czeladników, a jedynie uczniów, 1755. Teki 320, s. 216a, 218.
- Ślusarz niedawno osiadły na Pradze skontraktowany został do Białegostoku. Jego umiejętności, 1755. Teki 320, s. 218, 219.
- Stawki płacone za prace ślusarskie, 1756, 1758. Teki 362, S. 15, 16.
- Ślusarze białostoccy potrafią, zdaniem J. H. Klemma, zrobić zamki do drzwi równie dobrze jak warszawscy, 1758. Teki 339, s. 15.
- Ślusarz warszawski pracuje w pałacu w Choroszczu, 1763. Teki 357, s. 6.
- Wypis z odpowiedzi udzielonej majstrowi ślusarzowi w Białymstoku przez starszych cechu ślusarzy i puszkarzy z Warszawy, w sprawie regulowania zobowiązań między majstrem a czeladnikiem, 1772. Teki 125, s. 66.
- Ślusarz wykonuje narzędzia żelazne do delikatnych robót stolarskich, 1777. Teki 316, s. 41.
- Skazanie dwóch ślusarzy białostockich na areszt i plagi za wywołanie pożaru w kuźni, 1795. Teki 125, s. 102.
- Śpiewacy, zob. Bruscolino Pasqualini; Hautynówna Marianna; Fichler Jan Melchior /i Joanna/; Pichler Maria; Restorini.
- Śpiewaczki sprowadzone przez J. Kl. Branickiego z Wenecji przyjeżdżają do Warszawy i zostają ulokowane w pałacu Branickich, 1749, 1750. Teki 320, s. 7, 32.
- Tancerze, zob. Borkowski; Grzywalski Szymon; Puttini.
- Opis ich mieszkali w budynku w Białymstoku, 1772. Teki 107, S. 43-45.
- Tapicerzy, zob. Herbut Mateusz; Korbutowa.
- Sprowadzenie tapicera do Białegostoku za pośrednictwem Renarda. Ten sam tapicer pracuje w Wołczynie, 1752. Teki 320, s. 75.
- Wzmianki o pracach wykonywanych przez tapicerów w pałacu w Choroszczu, 1752, 1756. Teki 358, s. 23. Teki 397, s. 7.
- Tapicer z Białegostoku sprowadzony do obijania ścian w pałacu na Podwalu, obija też meble i robi pokrowce na nie, 1754. Teki 320, s. 181, 186, 189, 190, 197, 198.
- Sprowadzanie tapicera ze Lwowa do Białegostoku; jego prace przy obijaniu stolców i kanap paryskich, 1754. Teki 341, s. 8, 9.
- Tapicer przysłany z Warszawy obija ściany i meble paryskie w pałacu białostockim, ma wziąć do pomocy miejscowego tapicerczyka i „z pół kopy Żydów”, 1754. Teki 358, s. 35, 38.
- Tapicer Francuz jedzie z Warszawy do Białegostoku, 1757. Teki 360, s. 13.

- Do wybijania adamaszkiem w kaplicy Pana Jezusa przy kościele św. Jana w Warszawie poszukuje się tapicera, 1762. Teki 360, s. 31.
- Tapicer wysłany z dworem Branickich do Tyczyna, 1763. Teki 328, s. 24.
- Tapicera z Białegostoku wzywa Iz. Branicka do Warszawy, 1780. Teki 369, s. 9.
- Tkacze, prządki, zob. Borowska; Piotrowska Marianna.
- Opis budynku należącego do tkacza w Sobolewie, 1772. Teki 260, s. 1.
- Wzmianki o organizowaniu manufaktury płóciennej w Białymstoku i rozdawania przędzy między prządki, 1788. Teki 316, s. 12-14.
- Rozbudowa izby i kuchni dla przątek przy manufakturze płóciennej w Białymstoku, 1788. Teki 316, s. 33.
- Sezonowe zapotrzebowanie na robotnice w manufakturze płóciennej w Białymstoku, pieniądze i płótno zbierane na uposażenie dla tkaczek i przątek, 1789, 1790, 1793. Teki 316, s. 70, 84.
- Tokarze, zob. Dresler Konstanty.
- Tokarz białostocki robi modele do odlewania kurów /do fontann/ bądź wykonania ich z drzewa, 1753. Teki 358, s. 25.
- Trębacze, zob. muzycy.
- Wapniarze na Litwie sprzedają wapno, 1760, 1763. Teki 328, s. 14, 15, 27.
- Zdun białostocki jedzie z kaflami reperować piec w pałacu w Ładzie, 1760. Teki 328, s. 11, 13.
- Statut nadany cechowi szewców i innych w skórze pracujących m.in. zamszników w Białymstoku, 1759. Teki 122, s. 5-9.
- Wzmianka o udzieleniu zamsznicce kredytu na budowę domu w Białymstoku, 1784. Teki 316, s. 39.
- Zegarmistrzowie, zob. Konkowski; Krukowski; Krygier; Poncet szek; Trop.
- Zegarmistrza do obsadzania zegara posyła J. Kl. Branicki z Białegostoku: swej siostrze Krystynie Sapieżynie, 1745. Teki 315, s. 284, 285; 316, s. 1.
- Zegarmistrz białostocki prosi o trzech pomocników do młotów i kuźni sposobnych, będzie pracował u buksmachera /rusznikarza/, 1755. Teki 326, s. 10.
- Mularze dworscy w Białymstoku murują kuchenkę tamtejszemu zegarmistrzowi, 1756. Teki 397, s. 1.
- Zegarmistrz, który nie znalazł pracy w Warszawie, wyrusza do Krakowa, 1786. Teki 377, s. 9.

- Notatka Glinki o adresie Hipolita Pragi rzekomego potomka zegarmistrza nadwornego J. Kl. Branickiego, XX w. Teki 241, s. 36.
- Złotnicy, zob. Abram złotnik; Abram; Harwald; Jacobson; Kini; Koch Krzysztof Benjamin; Konstantynowski A. Abrahamowicz; Laroche; Wachsztyński Andrzej.
- Złotnik białostocki wykonuje różne roboty na potrzeby dworu J. Kl. Branickiego, 1732. Teki 315, s. 336.
- Wzmianka o wykonaniu przez złotnika zamówień Konstancji Poniatowskiej częściowo niezgodnie z jej wolą /1738/ oraz o zamiarze St. Poniatowskiego, jej męża sprzedania krzyżyka i kolczyków poniżej ich wartości /1749/, Teki 315, s. 172.
- Wiadomość o specjalistach krakowskich „co złoto biją”, 1743. Teki 342, s. 32.
- Złotników lwowskich, Żydów, wzywa J. Kl. Branicki do pracy dla siebie w Warszawie, 1738. Teki 342, s. 16, 18.
- Złotnicy lwowscy wyjeżdżają z gotowymi paskami z Białegostoku do Łady, 1739. Teki 358, s. 4.
- Jubiler warszawski robi dla J. Kl. Branickiego guzy /cena sztuki/, tabakierkę, okulary, 1748. Teki 315, s. 130; Teki 344, s. 1.
- Złotnik Francuz wykonuje jakieś prace w Białymstoku, 1751. Teki 358, s. 19.
- Złotnik warszawski robi dla Branickiego trzy łyżki srebrne i grabki, złoci części do biurka, zegary i otrzymuje za to zapłatę, 1752-1754. Teki 320, s. 79v, 87, 95, 145, 153v, 155, 165, 167.
- Złotnik warszawski robi tabakierkę dla J. Kl. Branickiego. Jego niepunktualność wywołuje gniew Branickiego, który w wielu listach /do rezydenta swego Koziebrodzkiego i do szambelana Mokronoskiego/ porusza tę sprawę proponując najpierw zastosowanie środków represji wobec złotnika, potem dopłacenie mu, 1752. Teki 321, s. 13v, 14, 15.
- Złotnik warszawski wyraża opinię, że najlepsze i najpiękniejsze szmelce dają w Berlinie, 1754. Teki 320, s. 200.
- Złotnik lwowski mieszka w Białymstoku na ul. Wasilkowskiej, 1755. Teki 362, s. 11.
- Wzmianka o warunkach umowy z jakimś złotnikiem, który ma być płatny, od lutego za robotę i od lutego za dostarczone do niej srebro, 1755. Teki 320, s. 229.
- Czeladź złotnika Jacobsona w czasie jego nieobecności wykonuje prostsze roboty złotnicze, 1755. Teki 320, s. 229, 230.
- Złotnik gródecki z czeladnikami jedzie na robotę do Białegostoku, żądając na wstępie zaliczki, 1756. Teki 327, s. 9.
- Złotnikowi który robi w Białymstoku pałasz /dla J. Kl. Branickiego ?/ należeć się będzie 100 dukatów, 1763. Teki 333, s. 4.

2. Rzemieślnicy - zbiorcze, nieokreślone

- Rzemieślnicy różni bliżej nie określani w Warszawie. Wzmianki o nich, 1730, 1746. Teki 331, s. 2; Teki 338, s. 4.
- Księżna kanclerzyna odprawia, w związku ze swą chorobą, około pięćdziesięciu rzemieślników, 1744. Teki 356, s. 1.
- Zapłata za pracę sług i rzemieślników, zatrudnionych na dworze J. Kl. Branickiego opóźnia się nieraz latami, 1750. Teki 320, s. 27, 33.
- Sprowadzanie rzemieślników z Warszawy i Lwowa do Białegostoku, 1752. Teki 321, s. 12.
- Różne systemy opłaty należności za pracę stosowane wobec rzemieślników: jedni otrzymują strawne, inni płatni są akordowo; dwór J. Kl. Branickiego zalega z wypłacaniem tych różnych należności, 1753. Teki 320, s. 104, 107, 132, 133, 138, 139, 139a, 142, 144-147, 159, 160, 172, 176, 178.
- J. Kl. Branicki zalega z zapłatą różnym rzemieślnikom, niektórym już drugi rok, 1753. Teki 396, s. 3.
- Wypisy z listy prac rzemieślników zatrudnionych na dworze Branickich w Warszawie, 1754. Teki 315, s. 316, 317.
- Wzmianka o zapłacie rzemieślnikom zatrudnionym w Białymstoku za ich prace, 1754. Teki 362, s. 4.
- Wzmianka o rzemieślnikach warszawskich, którzy zgodzili się i o tych, którzy odmówili wysłania swych towarów na jarmark białostocki, 1755. Teki 320, s. 226.
- Murgrabia pałacu warszawskiego Branickich prosi, aby do pracy przy tym pałacu, przysłano mu rzemieślników z dóbr białostockich, z którymi łatwiej można dać sobie radę niż z rzemieślnikami warszawskimi, 1756, 1757. Teki 345, s. 9v, 20, 20v.
- Wypisy z ksiąg miejskich białostockich protokołu elekcji cechmistrza, artykułów „dla czeladzi różnego kunsztu”, oraz dekretów w sprawach spornych między rzemieślnikami należącymi do różnych cechów w Białymstoku, 1757, 1768, 1772, 1773, 1785, 1794. Teki 125, s. 28, 32, 34, 36, 66, 72, 74, 75, 97, 98, 100.
- Starania rzemieślników białostockich o uzyskanie potwierdzenia królewskiego dla nadanych im uprzednio przywilejów cechowych, obszerna motywacja potrzeby i korzyści płynących stąd dla rzemieślników zawarta w liście komisarza Wojnarowskiego do J. Kl. Branickiego, 1760. Teki 362, s. 18, 20.
- Tabela opracowana przez Glinkę na podstawie inwentarza Białegostoku z r. 1772 zawierająca podział zawodowy i społeczny ludności Białegostoku w r. 1772 i wymieniająca w porządku alfabetycznym rzemiosła uprawiane przez mieszkańców Białegostoku oraz liczbę osób wykonujących każde z tych rzemiosł /z rozróżnieniem na chrześcijan i Żydów/. Teki 115, s. 1-3.

- Iz. Branicka nakazuje wysledzić i ewentualnie ukarać człowieka, który rzekomo z polecenia A. Jabłonowskiej, namawia rzemieślników białostockich na przeniesienie się do jej dóbr, 1773. Teki 315, s. 208; Teki 317, s. 32.
- Wypis z listu, w którym A. Jabłonowska wojewodzina braclawska donosi o zamiarze kilku rzemieślników białostockich przeniesienia się do Siemiatycz, 1773 i relacja o tej sprawie w liście gubernatora białostockiego do sekretarza Iz. Branickiej, 1773. Teki 316, s. 56, 58.
- Rzemieślnicy z dóbr białostockich bywają wysyłani do pracy przy rezydencji Branickich w Warszawie, 1773. Teki 375, s. 4, 7.
- Rzemieślnicy w Białymstoku wymienieni w inwentarzu tego miasta wśród posiadaczy posesji przy poszczególnych ulicach, zwykle oprócz określenia zawodu podane jest imię a czasem nazwisko rzemieślnika, 1775. Teki 118, s. 2-15, 17-23, 27.
- Żony rzemieślników /stolarzy, murarzy i cieśli/ zatrudnionych przez Iz. Branicka otrzymują wypłatę pieniędzy z niewymienionego tu tytułu. Gdy jeden z rzemieślników podjął sam te pieniądze nakazano mu zwrócić je i oddano żonie, 1775. Teki 377, s. 5,
- W opisie miasta Bielska, wymieniono ludzi zatrudnionych w różnych zawodach, 1779. Teki 38, s. 8v.
- Wzmianka o wyznaczeniu komisji m.in. do zbadania rachunków ustępujących władz cechowych w Bielsku, 1780. Teki 128, s. 3.
- -Rzemieślnicy białostoccy wzywani do Warszawy do prac w pałacu Branickich, 1780. Teki 317, s. 11, 12, 24.
- -Wykaz alfabetyczny i liczebny rzemieślników zatrudnionych na dworze Iz. Branickiej na podstawie spisu osób pobierających laffy i strawne w r. 1787. Teki 115, s. 11-15.
- Konflikty między administracją dóbr białostockich, a tymi poddanymi Z wymienionych dóbr, którzy są zatrudnieni jako rzemieślnicy przy pracach na dworze Branickiej. Przedmiotem sporu jest sprawa obciążenia ich pańszczyzną i wysokości ich uposażenia, 1789, 1792. Teki 372, s. 4, 5, 16-18.
- Wzmianka o spadku zarobków rzemieślników w okresie instalowania się władz pruskich w Warszawie, 1796. Teki 373, s. 28.
- Odpis minuty zarządzenia Iz. Branickiej skierowanego do wszystkich /niewymienionych/ cechów białostockich w sprawie wprowadzenia zakazu przebywania w szynkach po godzinie 9 wieczór oraz kar za pijaństwo, brak daty. Teki 129, s. 1.
- Rzemieślnicy na dworze Iz. Branickiej rekrutują się spośród chłopów pańszczyźnianych. Wzmianka o ucieczce od pracy dwóch takich rzemieślników, brak daty. Teki 375, s. 33.

3. Oficjaliści i służba na dworze Branickich

Ogólne, różne

- Liczba i zajęcia parobków przy pałacu białostockim, 1739. Teką 358, s. 1.
- Z dóbr Branickich sprowadza się na ich dwór „dziewki do pulardowania”, 1751. Teką 320, s. 49.
- Wypis z listy pracy osób zatrudnionych przy pałacu warszawskim Branickich, przeważnie rzemieślników, wymienione są nazwiska, przeważnie też zawody oraz sumy otrzymane, 1754. Teką 315, s. 316, 317.
- Sprawianie parobkom przy pałacu Branickich nowej barwy przed sejmem, 1754. Teką 320, s. 203.
- Pacholek przydzielony do pałacu warszawskiego Branickich ukradkiem uciekł do Białegostoku, 1756. Teką 345, s. 19.
- Płaca otrzymana przez parobków przy dworze Branickich w Białymstoku, 1756. Teką 362, s. 14, 15.
- Wśród osób na dworze J. Kl. Branickiego wyprawianych z Białegostoku do Warszawy, wymienieni są P. Pichler /śpiewaczka/, ks. Cezary, p. Wodziański i p. Engewald, a ponadto muzykanci, krawcy, kuśnierze i szmuklerze, 1758. Teką 362, s. 17.
- Sługa bliżej nieokreślony J. Kl. Branickiego otrzymuje nadanie na włókę gruntu w starostwie bielskim, 1766. Teką 391 s. 4.
- Wzmianki o mieszkaniach oficjalistów i dworzan Branickich, znajdujących się na terenie miasta Białegostoku, 1772. Teką 107, s. 1-181 passim.
- Spis skarbcza w pałacu białostockim Branickich Z rozróżnieniem na rzeczy powierzone opiece marszałka, podskarbiego, koniuszego i szatnego nadwornego, 1772. Teką 154, s. 1-72.
- Rejestr ubiorów służby spisany w r. 1772; wymienia ubiory dla hajduków pajuków, stangretów, forysiów, laufrów, a także ubiory paziów; przy części ubiorów nie podano dla kogo są przeznaczone. W rejestrze opisano części ubiorów, a takie wyszczególniono sztuki materiałów przeznaczonych do ich uszycia. Teką 155, S. 44-48.
- Trudności ze znalezieniem w Warszawie pomieszczeń dla dworu białostockiego Branickich i koni, które go przywiozą do Warszawy, 1772. Teką 377, s. 2, 3.
- Pacholek /w służbie Iz. Branickiej/ wysłany Z listami, został zabity w Nadworach, 1772. Teką 378, s. 1.
- Wzmianki o różnych rozporządzeniach wydawanych przez Branicką odnośnie jej oficjalistów, dworzan i sług, 1773. Teką 128, s. 1.

- Służba dworska /np. kucharze, lokaje/ i oficjaliści /np. podskarbi Matuszewic/ wśród posiadaczy nieruchomości w mieście Białymstoku, które w większości należą do dworu, 1775. Teki 118, s. 2-15, 17-23.
- Wzmianki o wypadkach zbiegostwa wśród sług zatrudnionych bądź u samej Iz. Branickiej bądź u jej oficjalistów, 1775, 1777. Teki 377, s. 5, 7.
- Ks. Betański, pełnomocnik i dzierżawca Iz. Branickiej chwali utrzymanie z jakiego korzystał na jej dworze, 1777. Teki 364, s. 12.
- Wypisy z raportów, składanych Iz. Branickiej przez Ł. Dynamarego jej marszałka nadwornego dotyczące m.in. osób znajdujących się przy jej dworze warszawskim, 1778-1784. Teki 316, s. 5-8.
- Branicka stwierdza, że zbyt dużo wina francuskiego wyszło ostatnio na jej dworze, 1780. Teki 317, s. 14.
- W związku z przejazdem dworu Iz. Branickiej z Warszawy do Białegostoku wyliczono ogólne koszty transportu, liczbę koni zaprzęgniętych do niektórych pojazdów, liczbę podwózków parokonnych, 1784. Teki 369, s. 14.
- W r. 1787 utrzymywała Iz. Branicka przy pałacu w Warszawie 9 urzędników, 41 osób służby, 11 stajennych; przy pałacu białostockim 24 urzędników, i dworzan i 153 Osoby służby. Teki 292, s. 25.
- Personel pałacowy w Białymstoku ma opłacane stołowanie, wyjątkowo ze stołu pańskiego korzystają w czasie pobytu Branickiej następujące osoby: p. Brzezińska, jej służąca Tereska, p. architekt, Dynamari /?/, 1788. Teki 369, s. 14, 15.
- Iz. Branicką zakazuje oficjalistom trzymania własnych koni, 1789. Teki 363. s. 13, 14.
- Służba w dobrach Iz. Branickiej ma być regularnie opłacana, zgodnie z jej wolą, 1791. Teki 316, s. 45.
- Liczne wzmianki o osobach aktualnie bądź dawniej należących do dworu Iz. Branickiej i o ich pomieszczeniach w pałacu białostockim, 1793. Teki 102, s. 1-12 *passim*.
- Wzmianka o dawnym zwyczaju, według którego urzędnik pobierający czynsze otrzymuje grosz od złotej opłaty, 1795. Teki 316, s. 64, 65.
- Wzmianki o obowiązkach i wynagrodzeniu niektórych oficjalistów i służby na dworze Branickich w Warszawie, 1795, 1796. Teki 373, s. 12-14, 42, 44.
- Raport podskarbiego białostockiego Iz. Branickiej W. Matuszewica o translokacjach różnych osób, związanych z dworem Iz. Branickiej na skutek przygotowali do instalacji władz pruskich w Białymstoku i opróżniania dla nich szeregu lokali, 1796. Teki 315, s. 245.
- W składzie dworu Iz. Branickiej są wymienieni: p. Weronika i panna Duchène oraz p. doktor, 1797. Teki 317, s. 23.

- Wzmianki o niektórych oficjalistach /Węgierski który miał nadzór nad stajniami i piwnicą palacową, dyrektor baletu Patini, Piramowicz, Makomaski, Sobolewski, Puget, Betański i In./ i paziach, których trzymała Branicka i którzy mieli nauczycieli, XVIII w. Teki 103, s. 1-3.
- Odpisy i notatki o zaświadczeniach o stanie wolnym wystawianych przez chlebobawców służbie domowej celem przedłożenia ich władzom kościelnym białostockim przy formalnościach ślubnych, 1807-1817. Teki 176, s. 8, 9, 11, 16, 17.
- Tabele ułożone przez J. Glinkę na podstawie inwentarza miasta Białegostoku i zawierające informacje o zamieszkałych tam osobach, ich domach i wykonywanych zawodach m.in. w służbie Branickich, 1772. Teki 110, s. 1-109 *passim*.
- Służba /np. forysie, hajducy/ i urzędnicy nadworni zamieszkali w mieście Białymstoku w r. 1772 umieszczeni w tabeli „Podział zawodowy i społeczny ludności Białegostoku w r. 1772”. W porządku alfabetycznym wykonywanych zawodów i z uwzględnieniem liczby osób wykonujących każdy z tych zawodów. Teki 115, s. 1-3.
- Wykaz zatytułowany „Podział zawodowy i społeczny dworu hetmanowej Branickiej wdowy w Białymstoku w r. 1787” zawierający w rzeczywistości spis alfabetyczny grup zawodowych reprezentowanych i liczbę osób uprawiających każdy z tych zawodów. Wykaz opracowany został przez Glinkę na podstawie „Regestra laff i strawnych, za październik 1787”. Teki 115, s. 11-15.

Poszczególne stanowiska /częściowo odsyłacze do katalogu osobowego/

- Burgrabiowie. zob. Lichomski K.
- Komisarze dóbr Branickich zob. Bromirski Jan; Gąssowski; Gieszkowski Andrzej; Hryniewiecki Stefan; Kruszewski Paweł II.; Lubowicki H.; Łojewski; Ostrowski Antoni Józef; Wojnarowski.
- Korespondenci > zob. Szuszkowski /Karol/.
- Marszałkowie nadworni Branickich zob. Bartochowski; Ciecierski Józef; Dynamary Ł.; Pryncypaty; Schneide Jan; Wielbiewics Ignacy.
- J. Kl. Branicki poszukuje spadkobierców swego marszałka nadwornego, 1749. Teki 318, s. 4.
- Raporty odnoszące się do opieki i nauki dwóch paziów, 1780. Teki 316, s. 25.
- Paziom Izabeli Branickiej kupuje się książki /podręczniki szkolne, dzieła Cicerona, niektóre wypożyczają im Branicka ze swej biblioteki, 1780. Teki 369, s. 9.
- Paziowie na dworze Iz. Branickiej mają guwernera, 1781. Teki 316, s. 51.
- Plenipotenci Branickich, zob. Baczyński Stanisław; Betański Antoni Wacław Ks.; Brodowski Jan /?/; Cieszkowski Ludwik; Giżycki Gozdawa Kajetan; Goczalkowski Stanisław; Karwowski Stanisław; Wyszyński Jakub,

- Podskarbiowie na dworze Branickich, zob. Boryczewski A.; Matuszewic Wojciech.
- Rezydenci Branickich, zob. Koziębrodzki Ignacy.
- Sekretarze Branickich, zob. Beck; Cieszkowski Kajetan; Krassowski; Makomaski Wojciech; Piramowicz Piotr; Popławski Jakub.

XVI. WOJSKO

1. Ogólne, bliżej nieokreślone

- Sprawy wojska występują w listach Klemma do J. Kl. Branickiego. Wykaz listów w tych sprawach pominiętych celowo przez Glinkę przy sporządzaniu ekscerptów, 1739-1763. Teki 339, s. 2, 8, 26.
- Notatka o ustanowieniu generalów artylerii, ich uprawnieniach i obowiązkach sporządzona przez J. Kl. Branickiego na podstawie informacji z własnej biblioteki, 1752. Teki 321, s. 8.
- Zabiegi różnych osób m.in. J. H. Klemma o zdobycie szarż, handel szarżami i porcjami, użycie protekcji dla uzyskania ich, pobieranie gaży wojskowej bez pełnienia obowiązków, 1756, 1758. Teki 339. s. 10, 11.
- Komendant garnizonu bohusławskiego jest jednocześnie ekonomem w starostwie bohusławskim, 1763. Teki 315, s. 120.
- Zwalnianie oficera z czynnej służby i przyznawanie mu pensji inwalidzkiej przez specjalną komisję wojskową, 1768. Teki 330, s. 3.
- Wzmianka o tym, że milicja nadworna Iz. Branickiej jest w komplecie i porządku /wobec grasowania w okolicy Białegostoku różnych podejrzanych ludzi/, 1772. Teki 315, s. 303.
- Relacje o wkroczeniu do Warszawy wojsk pruskich, o ich zachowaniu, sposobie zakwaterowania i o zgłaszaniu się oficerów polskich do armii pruskiej, 1796. Teki 373, s. 22-24.
- Załoga wojskowa w Białymstoku za czasów hetmana J. Kl. Branickiego, w tym wojsko koronne i hufce nadworne /jednostki wojskowe, ich przybliżona liczebność/. Zestawienie sporządzone przez Glinkę z danych źródłowych i z literatury drukowanej. Teki 103, s. 1-3; Teki 114, s. 12-17; Teki 410, s. 3, 7.

2. Stacje wojskowe, kwatery, mieszkania prywatne wojskowych

- Marszałek Bieliński nie godzi się oddać którejs z jurydyk w Warszawie na gospodę dla dragonów, 1744. Teki 338, s. 3.

- Wypis z listu podczaszego Drzewieckiego do J. Kl. Branickiego odnoszący się do dwuletniego stacjonowania jakiejś chorągwi w Tetylkowcach, 1755. Teką 315, s. 69.
- Lokowanie wojskowych oficerów /w Białymstoku ?/ w izdebkach tylnych u Żydów, 1758. Teką 339, s. 16.
- Pułk pieszy buławy wielkiej koronnej stacjonuje we Lwowie a jego dowódca J. H. Klemm przebywa w Białymstoku, skąd listownie przesyła rozkazy, 1759. Teką 316, s. 4.
- Starania o uwolnienie dóbr J. Kl. Branickiego od stacji wojska rosyjskiego, 1768, Teką 360, s. 38.
- Wzmianki dotyczące przygotowywania w Białymstoku kwater dla wojska, które nie stacjonowało tam /zdaniem Glinki/ od r. 1771, 1776, 1777. Teką 316, s. 36, 37.
- Wojskowi osiadli w Białymstoku wymienieni w inwentarzu miasta z r. 1772 przy opisach budynków przez nich zajmowanych. Teką 107, s. 1-181 passim.
- Określenie miejsca w polu pod Tykocinem w którym stacjonuje wojsko rosyjskie, 1772. Teką 378, s. 1.
- Raporty gubernatora białostockiego o przygotowywaniu w Białymstoku kwater dla regimentu gwardii konnej koronnej, który ma tu stacjonować oraz o rozdziale tych kwater, 1773. Teką 316, s. 60, 61.
- Dyspozycja Iz. Branickiej w sprawie rozdziału kwater dla oficerów w mieście, 1773. Teką 315, s. 268.
- Oficerowie są wymienieni wśród posiadaczy nieruchomości w mieście Białymstoku. Nieruchomości te w większości stanowią własność dworu, 1775. Teką 118, s. 3, 14, 17, 18, 23, 24.
- W związku ze spodziewanym stacjonowaniem wojska w Białymstoku przygotowuje się kwatery, skupuje płótna i koce, 1776, 1777. Teką 370, s. 3-5.
- Oficjaliści Iz. Branickiej zajmują się rozdziałem kwater wojskowych wyznaczonych na Białystok. Raporty o sposobie rozdziału kwater, 1777. Teką 316, s. 24, 25.
- Kwatery milicji nadwornej /„frei poczty”/ Branickich znajdują się w Skorupach i Bojarach przy Białymstoku, niektórzy szeregowi mieszkają we własnych mieszkaniach, inni u krewnych, 1778. Teką 370, s. 15.
- W Białymstoku stacjonuje batalion fizylierów, jego kapitan Markiewicz przesyła Z Warszawy pieniądze na potrzeby batalionu, 1779. Teką 369, s. 6.
- Notatki Z kwaterlist batalionu fizylierów artylerii koronnej zawierające zestawienie oficerów i oznaczenie miejsca kwatery każdego z nich w mieście oraz zestawienia liczbowe kwater żołnierskich /liczba gospodarzy, liczba żołnierzy nominalna i faktyczna/, 1781, 1782. Teką 161, s. 3-15.

- Wzmianka o wymarszu Z Białegostoku dwóch kompanii fizyliarów na konsystencje w Bielsku, wymienione nazwiska dowódców, 1789. Teką 316, s. 69.
- Iz. Branicka nie zgadza się na postój kawalerii narodowej w jej dobrach Orli i zezwala na postój w Kleszczelach i Surażu, 1789 /I/. Teką 363, s. 13.
- W Białymstoku mieszczanie opłacają kwatrowe mimo, że aktualnie nie stacjonuje tam wojsko, 1792. Teką 316, s. 48.
- Rozmieszczanie w Białymstoku kwatery dla wojska rosyjskiego, 1792, Teką 316, s. 73.
- Opłaty na kwaterek żołnierza moskiewskiego w Warszawie mają być składane na ratuszu, 1793. Teką 373, s. 9.
- Wojsko rosyjskie zajęło na kwaterek, spichlerz w Mochnatem i nie ma sposobu usunięcia go stamtąd, 1795. Teką 316, s. 19.
- Wzmianki o izbach w pałacu warszawskim Branickich oddanych żołnierzom pruskim na kwatery oraz o ich zachowaniu się, 1795, 1796. Teką 373, s. 24, 26.
- Zob. też Tykocin, Alumnat czyli Dom Inwalidów Państwowych /I7.15/

3. Świadczenia na wojsko, pobór rekruta, dezercja

- Spis wsi w starostwie tykocińskim z uwzględnieniem ile koni stawia tamtejsza szlachta na wyprawę wojenną, 1563. Teką 280, s. 9.
- Wzmianka o stawieniu pocztu przez W. Kuczyńskiego pod chorągiew J. Kl. Branickiego stolnika koronnego, oraz o rozruchach w wojsku koronnym z powodu nieplacenia im zasług i innych doznawanych krzywd, 1696. Teką 409, s. 3, 9, 16.
- J. Kl. Branicki w swej rezolucji na suplikę mieszczan białostockich podkreśla ich obowiązek aprowidowania garnizonu białostockiego, 1737. Teką 122, s. 2.
- Wzmianka o opóźnieniu przez J. Kl. Branickiego wypłaty pieniędzy należnych wojsku, 1739. Teką 339, s. 1.
- W instruktarzu J. Kl. Branickiego z r. 1745 dla magistratu białostockiego w p. 11 jest następujące postanowienie: „Ponieważ dla wszelakiego bezpieczeństwa i pożytków tychże samych /mieszczan/ sprowadziłem garnizon regimentu pieszego, zaczem tak Żydzi jako i katolicy /aby/ kolejno dawali codzień do odwachu na świece po gr. 4...” Teką 121, s. 11.
- Dezerter z wojska pruskiego zatrudniony w Białymstoku jako tokarz, 1746. Teką 358, s. 13.
- Chorągiew pancerna J. Kl. Branickiego hetmana wielkiego koronnego pozywa Kazimierza Kuczyńskiego podkomorzego bielskiego o zapłacenie 188 zł. 3 gr. pol., 1753. Teką 413, s. 1.

- Wzmianka o żądaniach urzędników ziemi bielskiej, aby przy ustalaniu wymiaru świadczeń dla wojska rosyjskiego brano pod uwagę taryfę ustaloną w r. 1672, 1772. Teki 391, s. 11, 12.
- Pułkownik dowódca wojska moskiewskiego, stacjonującego w Tykocinie nakłada na administrację tamtejszych dóbr obowiązek zapłacenia rzemieślnikom za prace wykonywane dla wojska, 1773. Teki 378, s. 2.
- Obciążenie dóbr bielskich dostawami opału dla wojska, 1777. Teki 376, s. 5, 6.
- Wojsko prywatne /milicja nadworna/ w liczbie: 1 oficer, 1 podoficer i 11 szeregowych wykazane wśród osób pobierających laffy i strawne na dworze Iz. Branickiej w Białymstoku w r. 1787. Teki 115, s. 13.
- Mieszczanie białostoccy opłacają kwatrowe mimo że aktualnie nie stacjonuje wojsko w mieście a tylko nieco „blesserowanych polskich żołnierzy, których komenda moskiewska Jm. p. Kossakowskiego zostawiła”, 1792. Teki 316, s. 48.
- Opłaty na kwatrunek żołnierza moskiewskiego w Warszawie mają być składane na ratuszu, 1793. Teki 373, s. 9.
- Wpłacanie kontrybucji na wojsko moskiewskie z dóbr Iz. Branickiej nadzieje na ulgi w splacaniu ich i zaliczenie zaległych podatków na poczet tych kontrybucji, 1793, 1795. 1796. Teki 373, s. 9, 11. 12, 25.
- Wykaz furazu /zboże, siano, słoma, bydło/ wziętego z dóbr tykocińskich przez wojska polskie, moskiewskie i pruskie, oszacowanie jego wartości oraz zestawienie z ekwiwalentem pieniężnym za niego, 1794. Teki 316, s. 68.
- Kontrybucje składane wojsku moskiewskiemu stacjonującemu w dobrach białostockich, 1794. Teki 368, s. 5.
- Obciążenia finansowe mieszczan w czasie Insurekcji Kościuszkowskiej i stacjonowania wojsk pruskich, 1795. Teki 366, s. 5, 6.
- Obwieszczenie określające sposób wszczynania starań o uwalnianie kantonistów wiejskich od służby w wojsku pruskim, 1802. Teki 184, s. 2.
- Obwieszczenie /w tłumaczeniu polskim/ pruskiego urzędu powiatowego w Białymstoku o wyznaczeniu nagród za chwytanie i oddawanie majorowi von Liptay Polaków dezertersów z regimentu piechoty von Chlebowskiego w Białymstoku, 1806. Teki 183, s. 1.

4. Obowiązki i zatrudnienia wojska

- Notatka o raportach składanych J. Kl. Branickiemu przez Ch. Dahlke porucznika, potem pułkownika i generała majora. Wypisy z raportów z lat 1729-1733, gdy Dahlke przebywając w Warszawie załatwiał szereg poleceń prywatnych Branickiego. Teki 315, s. 64.

- J. Kl. Branicki hetman wielki koronny używa wojska do swych spraw prywatnych: w pałacu białostockim żołnierz pilnuje przed pożarem, 1739 /s.4/; wachmistrz ma w Tykocinie „dyspozycją fabryki”, 1750 /s.19/. Teki 358, s. 4, 19.
- Z polecenia J. Kl. Branickiego żołnierz wysłany w celu wykonania abrysu plany ogrodu pałacowego w Warszawie, 1748. Teki 320, s. 1.
- Wojskowi delegowani przez J. Kl. Branickiego do załatwiania jego spraw prywatnych, np. Sierżant Burzyński do eskortowania statków do Gdańska, 1749, inni do pilnowania czeladników ślusarskich w Białymstoku, 1755. Teki 339, S. 2, 5.
- Żołnierze przy pałacu Branickich w Warszawie, pełnią warty i sypiają kolejno w wozowni przy karetach paradnych, 1750. Teki 320, s. 42.
- Fajerwerk /ogniomistrz z garnizonu białostockiego/ wysłany do huty nalibockiej po szkło potrzebne do dóbr prywatnych J. Kl. Branickiego, 1753. Teki 315, s. 227.
- Żołnierze zatrudniani jako dozorczy budowy przy pałacu Branickich w Warszawie, a także do załatwiania posyłek i innych poruczeń, 1753, 1754. Teki 320, S. 150, 187, 191.
- Wypisy z poleceń /walor ordynansów mających/ wydawanych przez hetmana J. Kl. Branickiego kapitanowi Klemmowi w sprawie wzięcia pod wartę pocztmajstra białostockiego, wypłaty gaż wojskowych, oraz sposobu przyjmowania przez wojsko królewicza Karola w czasie jego pobytu w Białymstoku, 1754-1758. Teki 315, s. 248-250.
- Utrzymywanie wart wojskowych przy pałacu Branickich w Warszawie, 1755. Teki 320, s. 222.
- Fajerwerk /ogniomistrz/ jedzie dla dozoru przy podwodach wysłanych z Białegostoku do Warszawy, 1755. Teki 358, s. 46, 48.
- Wojsko wykorzystywane przez J. Kl. Branickiego do celów prywatnych np. Brandt sierżant regimentu pieszego buławy wielkiej koronnej zajmuje się transportem wyrobów kamiennych z Końskich do Białegostoku, 1755-1756. Teki 315, s. 3.
- Wojsko wykorzystywane przez J. Kl. Branickiego do jego spraw prywatnych np. do pilnowania prac budowlanych w jego kamienicy krakowskiej, 1756; do odebrania w posesję plebanii w jego dobrach krzesłowych /woj. krakowskiego/, 1761. Teki 335, s. 2, 5.
- Żołnierze z chorągwi Janczarskiej zatrudnieni przy młocce w Tarchominie, 1757. Teki 360, s. 17.
- Wojsko ma być użyte do chwywania poddanych zbiegłych z Bilibówki dóbr J. Kl. Branickiego, 1757. Teki 315, s. 61.
- Raporty o czynnościach wojska z garnizonu białostockiego składane hetmanowi J. Kl. Branickiemu przez A. V. Auspitzę majora pułku pieszego buławy wielkiej koronnej, 1758, 1764. Teki 315, s. 18-21.

- Wzmianka o tym, że Dabasz towarzysz lekkiego znaku jest zatrudniony przy odbieraniu pszenicy z folwarków starostwa bielskiego, 1758. Teką 315, s. 168.
- Raporty o zatrudnieniach wojska z garnizonu białostockiego do ochrony dóbr J. Kl. Branickiego w czasie przemarszu wojsk rosyjskich, 1758. Teką 339, s. 11-15.
- Do sprawdzenia jakości szkła zamówionego przez J. Kl. Branickiego w Ratnie delegowani z Białegostoku szklarz i podoficer, 1758. Teką 362, s. 17.
- Fajerwerk /ogniomistrz/ wysłany z Białegostoku do Warszawy w charakterze konwojenta, 1758. Teką 360, a. 22, 23, 25.
- Wojsko użyte do tłumienia oporu poddanych w dobrach. J. Kl. Branickiego, 1758. Teką 362, s. 18.
- Wypisy z korespondencji dotyczące nadania przez hetmana Branickiego Ricaud de Tirregaille'owi stopnia pułkownika w związku z wykonaniem przez niego planu Warszawy, 1761, 1762. Teką 325, s.2; Teką 353, s. 2, 3.
- Komendant furwaktowy w Kaszkowie pozwala za łapówkę kupcom omijać ustalony trakt, choć jego obowiązkiem jest m.in. strzeżenie wyłączności tego traktu, 1762. Teką 327, s. 17.
- Kapitan Korzenieweki zostaje ekonomem starostwa bohusławskiego i komendantem tamtejszego garnizonu na miejsce dotychczasowego komendanta i ekonomy kapitana Lindsaya, 1763 /starostą bohusławskim jest J. Kl. Branicki hetman wielki koronny/. Teką 315. s. 120.
- J. Kl. Branicki poleca przysłać do Białegostoku oficera, dwóch podoficerów i trzech puszkarzy, którzy znają się na urządzeniu fajerwerków, 1763. Teką 315, s. 197.
- Wzmianki o delegowaniu przez J. Kl. Branickiego, do sprowadzania kamienia z Solca, chorążego Jakuba Pawłowskiego i o pełnieniu funkcji komisarza starostwa sołeckiego przez majora Służewskiego, 1772. Teką 316, s. 27.
- Wzmianka o zadaniach policyjnych, jakie spełnia milicja nadworna białostocka w zakresie utrzymywania porządku publicznego w czasie targów w Choroszczy i w czasie przejazdu biskupa Soltyka, 1773. Teką 316, s. 58, 59.
- Wojsko używane do tłumienia wystąpień chłopskich w Olejowie, 1775. Teką 364, s. 6.
- Odpis z druku tekstu p.t. „Ułożenie dla miasta Białegostoku w przypadku ognia ratowania się od tegoż przez lewę z batalionu fizylierów artylerii koronnej zwierzchności dworskiej sporządzone ... r. 1777 ...” „Ułożenie” ustala szczegółowo kto i w jaki sposób ma brać udział w gaszeniu pożarów. Teką 122, s. 35-38.
- Magistrat miasta Bielska uchwała wezwanie pomocy wojska przeciwko wsiom, należącym do tego miasta, które opierają się splacaniu pewnych ciężarów, 1784. Teką 247, s. 1-3.
- Freipoczty służą do napędzania do posłuszeństwa poddanych, 1784. Teką 316, s. 55.

- Użycie wojaka /dwóch kompanii/ do tropienia agitacji antypaństwowej prowadzonej rzekomo przez księży dyzunickich w Zabłudowie, Drohiczynie i okolicach, 1789. Teki 316, s. 70.
- Wypisy próśb o interwencję u władz rosyjskich wojskowych w celu uzyskania ochrony wojskowej dla kilku folwarków starostwa bielskiego oraz pomocy wojska przy uśmierzeniu oporu poddanych, 1794. Teki 215, s. 21.

5. Szkody poczynione przez wojsko

- Wypis z rejestru szkód poczynionych w Tykocinie przez wojsko pod komendą Bogusława Radziwiłła, 1655. Teki 280, s. 7, 8.
- Wzmianki o zniszczeniach dóbr tykocińskich i kontrybucjach nakładanych na nie przez wojsko moskiewskie w latach 1704-1708. Teki 409, s. 3, 3v.
- Skarga mieszczanina białostockiego w związku z pobiciem go przez żołnierzy stacjonujących w Białymstoku, 1757. Teki 125, s. 29.
- Ochronę dóbr J. Kl. Branickiego od przechodzących wojsk moskiewskich, ma dawać J. H. Klemm „z urzędu powierzonej mu tu /tj. w Białymstoku/ komendy”, 1758. Teki 339, s. 12, 13.
- Wzmianka o zajęciu i splądrowaniu Bociek i Pratulina przez wojsko moskiewskie, 1768, Teki 315, s. 261.
- Wojsko moskiewskie zdewastowało stajnię przy dworcu dzierżawionym przez Branickich na Pradze w Warszawie, 1772. Teki 377, s. 2.
- Wzmianka o krzywdach, czynionych przez żołnierzy poddanych, przywożącym zboże na targi do Białegostoku, 1773. Teki 316, s. 26.
- Szkody poczynione przez wojsko rosyjskie, 1773. Teki 375, s. 1, 3.
- Rujnacja ogrodzeń w Białymstoku na skutek przemarszu wojsk rosyjskich, 1792. Teki 372, s. 18, 19.
- Szkody poczynione w dobrach białostockich przez wojsko rosyjskie, 1792, 1794. Teki 316, s. 73-75.
- Suplika miasta Drohiczyna złożona hetmanowi wielkiemu koronnemu J. Kl. Branickiemu o wynagrodzenie szkód i krzywd doznanych podczas „przeszłego jako i terażniejszego koła” wojska koronnego, bez daty. Teki 262, s. 1.

XVII. DOBRA ZIEMSKIE

1. Ogólne /dane o wielkości dóbr, dochodach z nich itp./

- Odpis uniwersału wystosowanego przez J. Kl. Branickiego do gubernatora, administratora, pisarzy, burmistrzów i wójtów w jego dobrach z zawiadomieniem o dokonaniu przez niego nominacji na komisarza jednego z kluczy, 1752. Teką 321, s. 10.
- Wzmianka o intracie i decesie z dóbr podlaskich J. Kl. Branickiego, 1752. Teką 362, s. 2.
- Wysyłanie poddanych z dóbr podlaskich Branickich do prac w dzierżawionych przez nich dobrach Tarchominie pod Warszawą, 1754, 1755. Teką 320, s. 231; Teką 340, s. 1, 4.
- Dochód z propinacji /w Tarchominie ?/, 1755. Teką 320, s. 226, 231.
- Administratorzy w niektórych kluczach /dóbr podlaskich Branickich /pobierają trzeciaki, w innych czynsze, 1758. Teką 362, s. 17.
- Wypis z raportu o kontroli, przeprowadzonej w Mościskach przez plenipotentą I komisarza Branickiego, starosty mościskiego, 1760. Teką 315, s. 111, 112.
- Informacje o niektórych dochodach z dóbr J. Kl. Branickiego i o wydatkowaniu ich, 1762-1767. Teką 333, s. 1-4.
- Dochód pieniężny z różnych dóbr J. Kl. Branickiego, który został przeznaczony do wykupu z zastawu dóbr Branice, 1762. Teką 334, s. 4, 5.
- Wedle zwyczaju panującego na Rusi oblicza się pańszczyznę przeliczając ją na grosze, 1762. Teką 315, s. 114.
- Gospodarka w dobrach prywatnych Branickich /Bililówka/ i Królewsczyźnie /starostwo bohusławskie/ scharakteryzowana w raportach tamtejszego oficjalisty, 1765-1768. Teką 315, s. 219.
- Według dyspozycji Branickiego każdemu zatrudnionemu u niego dyspozytorowi mają zalegać w jego skarbie zasługi przynajmniej za jeden rok, 1765, Teką 315, s. 273.
- Dochód z wyszynku gorzalki przy pałacu warszawskim Branickich, 1766. Teką 315, s. 264.
- Wypisy zawierające wyliczenia przychodu i rozchodu oraz dochodu w gotówce i w naturze poszczególnych folwarków i kluczy w dobrach białostockich, 1770-1772. Teką 220, s. 1-7.
- Pewne dane o dochodach i wydatkach Branickich, 1772. Teką 154, s. 69-72.
- Notatki o liczbie folwarków i poddanych w dobrach tyczyńskich oraz rachunek percepty i ekspensy z tych dóbr, 1772, 1777. Teką 212, s. 14-16.

- Wypisy z sumariusza intryty, danin i powinności rocznej w całym hrabstwie tyczyńskim, 1772. Teki 276, s. 11; Teki 316, s. 22.
- Wysokość arendy z dóbr tykocińskich, 1771/1772 i 1779. Teki 278, s. 117; Teki 316, s. 54.
- Notatki o różnych dyspozycjach Branickiej w sprawie administracji jej dóbr wydawanych podskarbiemu białostockiemu W. Matuszewicowi, 1772-1798. Teki 316, s. 44-48.
- Iz. Branicka w wydanym przez siebie w r. 1772 Instrumencie na gubernatorstwo w Białymstoku powołuje do życia urząd gubernatora białostockiego mianując nim swego dworzanina Antoniego Patyńskiego. Głównym zadaniem gubernatora ma być pilnowanie w mieście porządku i sprawiedliwości /instrument zawiera szczegółowe dyspozycje co do zakresu obowiązków gubernatora/. W trudniejszych sprawach gubernator ma naradzać się z komisarzem dóbr Branickich na Podlasiu. Teki 122, s. 19-23.
- Iz. Branicka poleca, aby człowiek werbujący w jej dobrach rzemieślników i innych ludzi na służbę wojewodziny braclawskiej, został ukarany i wypędzony, 1773. Teki 317, s. 32.
- Dochód z dóbr krzesłowych woj. krakowskiego, 1775. Teki 269, s. 1.
- Notatka o sperandzie dochodów z folwarku orleńskiego w roku ekonom. 1779/1780. Teki 316, s. 11.
- Zdaniem Iz. Branickiej nie trzeba dzierżawcom dóbr nakładać zbyt wysokich świadczeń, bo wtedy rujną dobra, 1780. Teki 369, s. 7.
- Dyspozycje Iz. Branickiej zmierzające do wprowadzenia oszczędności w gospodarce w dobrach białostockich, 1780, 1792. Teki 369, s. 8, 16, 17.
- Iz. Branicka po naradzie z architektem Sękowskim postanawia że w r. 1781 prace budowlane w jej dobrach będą niewielkie, 1780. Teki 369, s. 11.
- Dane co do wartości pieniężnej dóbr tyczyńskich ich zadłużenia, obszaru i dochodów, a także co do biedy wśród tamtejszych poddanych, 1784. Teki 316, s. 17; Teki 364, s. 4, 7-9, 13, 14.
- Wypisy z raportów J. Kaczorowskiego koniuszego białostockiego o pracach prowadzonych w dobrach podlaskich Branickich przy zakładaniu dróg, osuszaniu i karczowaniu gruntów, kopaniu sadzawek, nawożeniu pól, organizowaniu manufaktury płóciennej w Białymstoku, a także o opiece dworu nad sierotami chłopskimi, 1788-1794. Teki 316, s. 12-14.
- Dyspozycje Iz. Branickiej co do reorganizacji administracji i gospodarki w jej dobrach, która ma zmierzać do ograniczenia liczby robotników najemnych na rzecz pracy pańszczyźnianej, zmniejszenie pogłowia inwentarza żywego, redukcji uposażeń i emerytur oficjalistów. Jednocześnie podkreśla Branicka potrzebę prowadzenia prac

przy trzebieniu łąk, zakładaniu i naprawie dróg itp. Wzmianka o preliminarzu dochodów Branickiej, 1789. Teki 363, s. 2, 4-7, 13.

- Wysokość arendy rocznej z Białegostoku, 1791. Teki 368, s. 4.
- Iz. Branicka uważa za celowe przeprowadzanie w dobrach remontów „bo to się nagradza, a przytem co się wydaje na reperacje to bywa dla ludzi zarobkiem”. Wspomina też o 2000 zł. przeznaczonych właśnie na te zarobki, 1792. Teki 369, s. 16.
- Dochód z dóbr Pilica wymieniony w r. 1796 w związku ze sprzedażą tych dóbr. Teki 373, S. 40; Teki 374, s. 1.
- Przybliżone obliczenia dochodu z łąk wdzierżawionych w dobrach tykocińskich, 1797. Teki 316, s. 65.
- Wyliczenie wysokości sumy jaką ma wpłacać M. Grabowski z racji dzierżawy dóbr Orli, 1798. Teki 316, s. 49.
- Obliczenie wykonane przez J. T. Łubomirskiego różnicy w dochodach ziemian z osad włościńskich przed i po uwłaszczeniu, 1864. Teki 455, s. 1-3.
- Uwagi J. Glinki na temat Arendy Generalnej Białostockiej za czasów J. Kł. Branickiego. Teki 109, s. 3.

2. Starostwa i inne Królewszczyzny /odsyłacze do katalogu geograficznego/

- Augustów, Bielsk, Bohusław, Brańsk, Chęciny, Goniądz, Gródek, Grodno, Jadów, Janów, Jezierzyska, Kleszczele, Knyszyn, Kowel, Kozienice, Krakowskie dobra krzesłowe, Krosno, Lipnica, Łomża, Malbork, Mościska, Nowy Dwór ?, Ratno, Sandomierz - ekonomia, Smotrycz, Suraż, Tykocin, Uszpole, Wasilków, Wielona, Wola Małnowska - tenuta, Złotora.
- Poddani ze starostw w posiadaniu J. Kł. Branickiego, zabierani do prac w dobrach prywatnych Branickiego, 1737-1739, 1743-1758. Teki 315, s. 99; Teki 342, s. 6, 18v, 27; Teki 358, s. 6, 14, 24, 46-48; Teki 397, S. 2, 4, 5, 19, 36.
- Starostwo /krośnieńskie lub mościskie/ chce J. Kł. Branicki zamienić na dobra prywatne, 1739. Teki 315, s. 106.
- Rozważania i informacje pełnomocnika Iz. Branickiej na temat warunków wyprzedazy przez władze austriackie dotychczasowych starostw w ręce prywatne, 1775-1784. Teki 364, s. 5-14.

3. Włościanie

Ogólne, zbiorcze i różne drobne

- Wzmianka o wypadkach śmierci głodowej w dobrach zabludowskich wśród poddanych, 1662. Teki 290, s. 20.

- Notatki z inwentarzy dóbr Sobolewo i Karakule z lat 1671, 1677 zawierające opis powinności poddanych oraz podstawy wymiaru świadczeń /włóki różnego rodzaju/, spis wsi należących do tych dóbr z podziałem ich na bojarские i chłopskie. Teki 271, s. 5-8.
- Wypisy z korespondencji Branickich dotyczące sytuacji poddanych w ich dobrach /głody, pomory, pożary i inne/, stosunku poddanych do dworu /próby oporu, supliki składane dziedzicowi ze skargami przeciwko ekonomom, dzierżawcom/ oraz stosunku dworu do poddanych /represje wobec opornych, wzywianie przeciwko nim pomocy wojska, pomoc udzielana potrzebującym, interwencje u dzierżawców i oficjalistów/, 1689, 1751-1799. Teki 215, s. 1-22.
- Wyliczenia wsi w okolicy Białegostoku, zamieszkałych przez bojarów, osaczników i strzelców w XVII i XVIII w. Teki 89, s. 12, 13, 45, 46.
- Wyciąg z taryfy ziemi przemyskiej z wykazem wsi należących do dóbr tyczyńskich oraz liczby dymów w każdej z nich, 1733, s. 9. „Summariusz intraty, danin i powinności rocznej w całym hrabstwie tyczyńskim należącej, poddaństwa i sprzężaju w nim będącego na gruncie ułożony”, 1772, s. 11. Teki 276, s. 9, 11.
- Wzmianka o zwożeniu przez bojarów drzewa do Skorup na budowę chaty dla chorążego bojarского, 1748. Teki 315, s. 177.
- Budnikowi /z puszczy grodzieńskiej ?/ złodziej ukradł kilka tysięcy w złocie i srebrnej monecie, 1749. Teki 315, s. 76.
- Bojarzy z dóbr tykocińskich z wyjątkiem włości trzciańskiej wysyłani są przez dwór do wycinania drzew pod Rogowem, 1750. Teki 282, s. 1, 2.
- Wzmianki o sytuacji poddanych w dobrach tyczyńskich, 1752. Teki 215, s. 4. Teki 327, s. 2.
- Raport administratora stołowieckiego, który donosi o głodzie jaki panuje wśród poddanych i sprzedawaniu przez nich inwentarza żywego, 1773. Teki 316, s. 56.
- Uwagi na temat różnic w zamożności między poddanymi w poszczególnych kluczach starostwa bielskiego, 1776. Teki 315, s. 301, 302.
- Wyliczenie liczby gospodarzy w poszczególnych wsiach należących do miasta Bielska, 1779. Teki 38, s. 8v.
- Opis poddanych w inwentarzu dóbr białostockich, zawierający dane o ich liczbie w poszczególnych wsiach, o stanie rodzinnym, wymiarze pańszczyzny i inne dodatkowe /np. o wykonywanych rzemiosłach/, 1772. Teki 116, s. 24 -33.
- Dane o liczbie poddanych w dobrach podlaskich J. Kl. Branickiego, ich powinnościach, gruntach, sprzężaju, 1772. Teki 212, s. 4, 6.
- Obliczenie przeciętnej liczebności rodzin poddańczych w Starosielcach i Białostoczku, 1772. Teki 217, s. 6.

- Zestawienie nazwisk poddanych we wsiach Starosielce, Słoboda i Białostoczek w /dobrach białostockich/ na podstawie inwentarza 1772 z nazwiskami tamtejszych włościan, które ustalił Glinka w r. 1938 na podstawie wywiadów. Teki 218, s. 1-3.
- Wypis z inwentarza dóbr białostockich /z r. 1772/ zawierający spis poddanych z kilku wsi należących do tego klucza, wśród nich wymienieni są członkowie rodzin poddańczych, którzy „w świat poszli” /zobiegli/. O jednym z nich jest mowa że „poszedł za konfederacją”. Teki 242, s. 1.
- Spis włościan różnych kategorii we wsi Karakule, 1771, s. 1, 5. Wykaz ich powinności, s. 2, 3, ich inwentarza żywego oraz posiadanych gruntów, S. 3. Wzmianki o rodzinach osaczników i strzelców nie odrabiających pańszczyzny s. 5. Wykaz gruntów wchodzących w skład dóbr dojlidzkich i sobolewskich z osobnym uwzględnieniem wsi chłopskich, bojarskich i gruntów dworskich, s. 6. Teki 259, S. 1-6.
- Tabele porównawcze stanu liczebnego poddanych i ich sprzężaju w dobrach białostockich, w r. 1772 i 1800/1801. Teki 216, s. 1-5.
- Raport o nędzy szerzącej się wśród poddanych w Stołowaczu, 1773. Teki 316, s. 55.
- Wykazy nazwisk, liczby głów w rodzinach, opisy obciążeń na rzecz dworu i inne materiały do wsi w okolicy Białegostoku, zamieszkałych przez bojarów putnych, czerpane z inwentarza posiadłości J. Kl. Branickiego z r. 1772 i zestawiane bądź z danymi wcześniejszymi /np. opis powinności bojarów z r. 1576/ bądź z danymi z XX w. uzyskanymi na podstawie wywiadów. Teki 214, s. 1-16, 18, 19, 22-24.
- Tabele opracowane przez J. Glinkę na podstawie inwentarza dóbr z r. 1772 a przedstawiające stan posiadania i obciążenia chłopów we wsiach należących do klucza białostockiego oraz ich strukturę zawodową i społeczną /rolnicy, zawody nierolnicze, migracja do Białegostoku, zbiegowie/. Teki 112, s. 10, 11.
- Poddani w kluczu białostockim - tabele opracowane przez Glinkę na podstawie inwentarza z r. 1772. I. „Ludność klucza białostockiego według wsi, grup, rodzin i płci w r. 1772”. II. „Ludność - zestawienie ogólne w r. 1771”. III. „Ludność według grup. Dzieci w r. 1771”. IV. „Przeciętna liczebność rodziny w znaczeniu gospodarczym w r. 1771”. /V. brak/, VI. „Obciążenie poddanych gospodarzy”. Tabela ta jest wariantem tabeli w Tece 112, s. 10. Teki 115, s. 5-9.
- Tabele statystyczne ułożone przez Glinkę na podstawie inwentarza 1771/1772. Tablica V. „Podział zawodowy i społeczny poddanych w kluczu białostockim, czynnych w zawodach nierolniczych”. zawiera następujące rubryki: zawód, grupy społeczne /zamieszkali we wsi, lecz zatrudnieni ubocznie, wychodźcy do Białegostoku, wychodźcy poza dobra i miasto Białystok, zbiegowie/; razem /zestawienie liczbowe/, s. 1. Tablica VI. „Poddani w kluczu białostockim czynni w zawodach nierolniczych”, zawiera dane o zawodach identyczne z tablicą V nie uwzględniając danych o grupach społecznych, s. 2. Tablica VI /przekreśl./ „Podział zawodowy i społeczny poddanych...” jw. zawiera dane o podziale na grupy społeczne identyczne z tablicą V, s. 3. Tablica VII. „Stan posiadania poddanych gospodarzy”, zawiera dane o: nazwach

wsi i liczbie gospodarstw. Tablica bez nr /przekreśl./ „Ludność”. Rubryki: nazwa wsi, gospodarze /w tym liczba rodzin, mężczyzn, kobiet, razem/, domownicy /liczba rodzin, mężczyzn, kobiet, razem/, liczba gospodarzy z domownikami razem, bezrolni /liczba rodzin, mężczyzn, kobiet, razem/, ludność ogółem, s. 5. Notatki Glinki stanowiące uzupełnienie bądź omówienie materiału zawartego w tablicach na s. 1-5. Teki 219, s. 1-15.

Obciążenia pańszczyźniane

- Notatki Z inwentarzy dóbr radziwiłłowskich Sobolewo i Karakule zawierające m.in. opisy powinności tamtejszych poddanych, 1671, 1677. Teki 271, s. 5, 6, 8.
- Poddani z dóbr stelmachowskich, lipnickich i tykocińskich wycinają ulice na Kępie rogowskiej pod Białymstokiem, 1750, Teki 282, s. 1, 2.
- J. Kl. Branicki wydaje decyzję w sprawie zezwolenia bądź zakazu wypalania popiołu przez poddanych wiążąc to Z wykonywaniem przez nich pańszczyzny, 1752. Teki 321, s. 3v.
- Komisarz Wojnarowski opisuje J. Kl. Branickiemu nadużycia miejscowego ekonomy względem poddanych, 1754. Teki 215, s. 10.
- Poddanych z dóbr podlaskich Branickich wysła się do prac w Tarchominie koło Warszawy, 1754, 1755. Teki 320, s. 231; Teki 340, s. 1, 4.
- Taksowanie pańszczyzny według zwyczajów na Rusi, w przeliczeniu na grosze, 1762. Teki 315, s. 114.
- Wzmianka o staraniach poddanych w Drozdynie, aby mogli suche raty płacić, a nie mieć Żyda arendarza, 1769. Teki 315, s. 1.
- Poddanym prawdopodobnie w starostwie mościskim każe Branicki „w czynszach folgować, tychże zapomagać, arendarzom defalkę czynić”, 1769. Teki 396, s. 1.
- Dane o obciążeniach pańszczyźnianych poddanych w dobrach podlaskich Branickich, 1772. Teki 212, s. 4.
- Dane o powinnościach poddanych w dobrach podlaskich Branickich na podstawie inwentarza, 1772. Teki 217, s. 1-7.
- Dane o powinnościach poddanych w dobrach radziwiłłowskich Sobolewo i Karakule na podstawie inwentarza, 1772. Teki 259, s. 2, 3.
- Wzmianki o poddanych w dobrach dojlidzkich i sobolewskich, którzy z różnych powodów nie odrabiają pańszczyzny, 1772. Teki 260, s. 1, 2.
- Iz. Branicka nakazuje, aby nikt oprócz dzierżawcy nie ścigał świadczeń od poddanych w Radulach, 1776. Teki 215, s. 18, 19.

- Odpis pisma Iz. Branickiej, która nawiązując do skarg poddanych z Orli i tłumaczeń dzierżawcy, poleca swemu komisarzowi zbadać sprawę, a sama wyraża mniemanie, że niektóre powinności tych poddanych są zbyt uciążliwe /wymienia je/, 1779. Teką 315, s. 304.
- Włościanie w dobrach Branickich mają przychodzić do obróbki drzewa zamiast innej pańszczyzny, Iz. Branicka poleca swym oficjalistom sprawdzić, czy nie jest to zbyt uciążliwe dla tych włościan, poleca sprawdzić też jakie jest zadłużenie jej ludzi u niejakiego Zadory, a jakie jego długi u jej skarbu, 1779. Teką 369. s. 4, 5.
- Wypis z raportu komisarza Hryniewickiego, który donosi, że daje ulgi w pańszczyźnie „znosić zaś powinności w dziedzicznych dobrach albo obszary dworskie poddaństwu oddawać ... Zadano by niedobry rząd”, 1780. Teką 316, s. 11.
- Raport wymieniający roczną liczbę korcy i garncy odstawionych w starostwie bielskim Z tytułu działka owsianego a także przeciętną ich liczbę na 7 pogorzalców, 1793. Teką 315, s. 303.
- Chłopi pańszczyźniani z dóbr białostockich pracujący jako mularze otrzymują osobne wynagrodzenie i ulgi w pańszczyźnie, ponieważ spichlerze włościańskie nie spełniają należycie zadania Iz. Branicka decyduje się dokupić Zboża dla poratowania włościan na przednówku, 1794. Teką 368, s. 4, 5.
- Poddani w starostwie bielskim mają otrzymać wynagrodzenie z zaległych podatków za furazę pobrane przez wojsko moskiewskie, 1796. Teką 373, s. 25.
- Włościanie we wsi Białostoczek, ich imienny wykaz i wymiana ich powinności na podstawie inwentarza 1839 r. Teką 205, s. 6.
- Glinka porównując wymiar pańszczyzny we wsiach /dóbr białostockich/ w r. 1559 i 1772 stwierdza wzrost pańszczyzny /oprócz tłok/ prawie 12-krotny. Teką 1, s. 7.

Poddaństwo osobiste, zbiegostwo

- Poddani zbiegli Z Suraza do Zabłudowa. Wzmianka o nich, 1667. Teką 290, s. 33.
- Poddany z Boćków zbiegły rozpoznany w Kodniu, gdzie zatrudnił się w charakterze malarza-artysty, odesłany do Boćków z opinią, że nic nie umie jako malarz, 1746, 1747. Teką 316, s. 3,
- Poddany z dóbr ziemskich zostaje wyrokiem sądu patrymonialnego skazany za kradzież na śmierć i stracony, 1747. Teką 409, s. 12, 13.
- Poddani zbiegli z Bililówki dóbr J. Kl. Branickiego do dóbr M. Radziwiłła, Branicki występuje o ich zwrot, 1752. Teką 317, s. 5.
- Schwytnie poddanych zbiegłych z budowy przy dworku Branickiego na Pradze, 1753. Teką 349, s. 3.

- Chłopi pańszczyźniani zatrudnieni na budowie w Warszawie uciekają w okresie letnim do domów, 1753, kary za to, 1754. Teki 320, s.142-145, 148, 148a, 200-202, 204.
- Odpis manifestu złożonego w związku z ucieczką poddanego, 1754. Teki 315, s. 330-333.
- Starania o odzyskanie poddanych zbiegłych z Bililówki, 1756-1757. Teki 315, s. 61.
- Wzięcie pod wartę jako poddanego Branickich pewnego intrologatora osiadłego w Wilnie, 1762. Teki 334, s. 3.
- Wzmianki o raportach składanych Branickiemu o masowym zbiegostwie poddanych Z Bililówki i starostwa bohusławskiego głównie do Berdyczowa o zatargach z dzierżawcą i oficjalistami i wrzeniu rewolucyjnym wśród chłopów, 1765-1768. Teki 315, s. 219.
- Notatka o poddanych zbiegłych z klucza białostockiego, 1772. Teki 242, s. 1.
- Trudności czynione przez cech powroźników w przyjęciu na naukę powroźniczką białostockiego m.in. z powodu jego przynależności do stanu poddańczego, 1775. Teki 316, s. 42; Teki 377, s. 4.
- Wzmianka o braku wśród poddanych w dobrach białostockich chętnych do nauki zawodu mularza i o przymusowym wzięciu przez dwór dwóch chłopców do tej nauki, 1777. Teki 316, s. 41, 42.
- Wzmianki o ucieczkach kwalifikowanego rzemieślnika /kowala/ z dóbr białostockich do Starosielców i różnych poddanych do Warszawy, 1780. Teki 316, s. 10.
- Białostocki rzeźnik skarbowy /tj. dworski/ prosi o zgodę Branickiej na małżeństwo, 1783. Teki 316, s. 38.

Stosunki między poddanymi a dworem

- Wypis z dekretu w sprawie między poddanymi ze starostwa bielskiego a P. Wiesiołowskim dziedzicem dóbr białostockich o wchody do puszczy białostockiej, 1547. Teki 51, s. 40, 41.
- Wzmianka o przysługujących poddanym ze starostwa bielskiego wchodach do puszczy białostockiej, XV w. Teki 89, s. 9, 43.
- Wypis z dekretu sądu referendarskiego w sprawie między poddanymi ze wsi Klichów w starostwie brańskim a P. Leśnowolskim starostą brańskim, 1637. Teki 254, s. 1.
- Ekscerpt z listu, w którym A. Wiesiołowska prosi o zbadanie przez komisję skarbową pretensji poddanych z Przerosła względem niej jako posesorki, 1641. Teki 65, s. 1.
- Opis nędzy poddanych w dobrach zabłudowskich /wypadki śmierci głodowej/, sposobów uchylania się od świadczeń na rzecz dworu, wypadków buntu, 1662-1665; poddani zbiegli z Suraza do Zabłudowa, upomina się o nich Jan Zaleski, 1667, 1668. Teki 290, s. 20, 23-26, 29, 30, 33.

- Wzmianki o prowadzeniu przez poddanych ze starostwa bielskiego procesu ze starostą /Stefanem Branickim/, 1669. Teki 215, s. 1.
- Wypisy z korespondencji Branickich dotyczące sytuacji poddanych w ich dobrach oraz stosunków między poddanymi a dworem, 1689, 1751-1799. Teki 215. s. 1-22.
- Poddani z dóbr Ossolińskiego Bacieki zabijają zastawnego posesora tych dóbr P. Zaszczyńskiego, za co otrzymują karę, 1701. Teki 409, s. 11.
- Wzmianka o dekreście refendarii koronnej oddalającym skargę poddanych ze starostwa brańskiego przeciwko J. Kl. Branickiemu staroście brańskiemu, 1724. Teki 255, s. 1.
- Odpis listu królewskiego dotyczącego procesu w sądach refendarskich między poddanymi wsi Czyże w starostwie bielskim a starostą bielskim J. Kl. Branickim o wymiar powinności, 1732. Teki 245, s. 1.
- Raporty pisarza prowentowego starostwa bielskiego o buntach wśród tamtejszych poddanych i uciekaniu do Warszawy oraz o metodach stosowanych w celu wykrycia inspiratorów tych ruchów, 1744, 1746. Teki 315, s.206,
- Odpis manifestu złożonego przez K. Kierznowskiego komornika ziemskiego bielskiego na burmistrza i rajców miasta królewskiego Kleszczel o popieranie poddanych ze wsi Dasze /należącej do miasta Kleszczel/,którzy czynnie go znieważyli, gdy chciał odebrać swego zbiegłego poddanego /dokładny opis zajścia/, 1754. Teki 315, s. 330-333.
- Skargi poddanych z dóbr Branice przeciwko zastawnemu posesorowi tych dóbr, jego kontrargumenty, 1754. Teki 396, s. 6.
- Wojsko wysłane do tępienia buntów poddanych w okolicach Krakowa, 1757. Teki 396, s. 2.
- Wzmianka w raporcie ekonoma składanym dziedzicowi o powściągnięciu pacholców, krzywdzących poddanych i o konieczności trzymania poddanych w karności, 1758. Teki 315. s. 168.
- Specjalnie buntownicze nastroje wśród poddanych z Osowca i okolic wzbudzają niepokój dworu, 1758. Teki 362, s. 18.
- Wobec nastrojów panujących wśród poddanych w starostwie bohusławskim starosta decyduje się zmienić tamtejszego ekonoma, 1762. Teki 215, s. 11, 12.
- Z dyspozycji Branickiego poddany z Żółtków, który się ożenił nie ma chałupy ani gruntu, ma otrzymać od dworu grunt i chałupę i w pierwszym roku swej gospodarki ma być wolny od pańszczyzny, 1765. Teki 315, s.273.
- Wypisy z supliki złożonej przez poddanych ze starostwa bohusławskiego staroście J. Kl. Branickiemu, w której uskarżają się na nadużycia i krzywdy ze strony arendarzy, 1765. Teki 315, s. 327.

- Wypisy z raportów w sprawie szerzącego się wśród poddanych ze starostwa bohusławskiego i z Biliłówki zbiegostwa i ducha buntu, 1765-1768. Teki 315, s. 219.
- Wzmianki o buntach poddanych w dobrach tyczyńskich, 1767, 1768. Teki 215, S. 16; Teki 327, s. 18; Teki 348, s. 5, 6.
- Wypis z listu w sprawie tłumienia buntów chłopskich od Ułanowskiego komisarza dóbr Joachima Potockiego do Baykowskiego ekonomy dóbr Turów nad Prypecią, 1769. Teki 315, s. 2.
- Wypisy z raportów dotyczące m.in. ukrywania przed poddanymi starostwa bohusławskiego wiadomości o śmierci dotychczasowego starosty J. Kl. Branickiego, 1771. Teki 316, s. 27, 28.
- Wypisy z raportów oficjalistów o nędzy panującej wśród poddanych w Stołowaczu /1773/ oraz o używaniu milicji nadwornej Branickich, do utrzymywania tych poddanych w karności, /1784-1785/. Teki 316, s. 55, 56.
- Wystąpienia poddanych w Olejowie uśmierzone przy pomocy Wojska, 1775. Teki 364, s. 6.
- Poddani ze wsi Białystoczek otrzymują pomoc od Iz. Branickiej w związku z pożarem wsi. Sprawca pożaru ma otrzymać plagi, 1777. Teki 215, s. 19.
- Wzmianka o dostarczeniu przez dwór poddanym w dobrach białostockich drzewek szczepionych /śliw/, 1778. Teki 316, s. 42.
- Wypis z dyspozycji Iz. Branickiej o oddaniu poddanego ze starostwa bielskiego pod sąd magdeburski bielski, 1780. Teki 315, S. 304, 305.
- Poddani ze wsi należących do miasta Bielska opierają się spłacaniu pewnych świadczeń, magistrat uchwała więc wezwanie przeciwko nim pomocy wojska, 1784. Teki 247, s. 1-3.
- Wypisy z raportów o porozumieniu między rezydentem warszawskim Branickich a kancelarią wielką koronną w sprawie informowania o suplikach składanych tam przez poddanych ze starostwa bielskiego, 1786. Teki 316, s. 43.
- Wzmianki o porozumieniu między oficjalistami starości bielskiej /Branickiej/ a urzędnikami kancelarii wielkiej koronnej co do zawiadamiania o pojawieniu się w kancelarii poddanych starostwa bielskiego z memorialami, 1786. Teki 377, S. 8-10.
- Wzmianka o zwracaniu się dworu o pomoc wojska rosyjskiego przy uśmierzaniu oporu poddanych w starostwie bielskim, 1794. Teki 215, S. 21.
- Iz. Branicka zaleca dzierżawcy dóbr Branice i Ruszcza aby wspomógł pracowitych poddanych tamtejszych, natomiast poddanych, którzy okazali się niegospodarni należy rugować a ich ziemię oddać innym bądź dołączyć do gruntów folwarcznych. Ma być to przeprowadzone w porozumieniu z władzami austriackimi, 1799. Teki 252, S. 1, 2.
- Wzmianka o ruchach chłopskich w XVIII w. w starostwie bielskim. Teki 410, s. 7.

Oczynszowania

- Wypis z listu, w którym P. Hryniewicki poddaje krytyce projekt oczynszowania poddanych w Trościanicy ze względu na potrzebę utrzymania folwarku Ryboty, a także ze względu na obawę stworzenia precedensu dla poddanych z innych wsi starostwa, 1780. Teką 316, s. 9.
- Wypis z brulionu listu Iz. Branickiej do proboszcza dolistowskiego z prośbą o współpracę w zorganizowaniu pewnych form samorządu wśród tamtejszych włościan w związku z ich oczynszowaniem, 1791. Teką 316, s. 83.
- Opór poddanych białostockich w oddawaniu czynszów dworowi. Projekt oczynszowania ludzi w folwarku choroskim i wysokostockim, 1795. Teką 316, s. 68.
- Wypis z listu Ks. St. Kapicy wikarego a zarazem oficjalisty dolistowskiego do sekretarza Iz. Branickiej Popławskiego w którym ksiądz Kapica wspomina o uwolnieniu przez Branickich włościan dolistowskich od pańszczyzny, obdarowaniu ich wolnością, a także uwolnieniu od /podatku/ groszowego, 1800. Teką 261, s. 1.
- Zniesienie folwarków w Wysokimstoku, Choroszczy i Bogowie w związku z oczynszowaniem chłopów, około 1800. Teką 216, s. 4.

Uwłaszczenie

- Obliczenie wykonane przez J. T. Lubomirskiego różnicy w dochodach ziemian z osad włościańskich przed i po uwłaszczeniu, 1864. Teką 455, s. 1-3.
- Odpis aktu wydanego w r. 1873 przez grodzieńską zjednoczoną izbę sądów karnego i cywilnego na wniosek grodzieńskiego urzędu gubernialnego do spraw włościańskich w sprawie zatwierdzenia praw własności do ziemi przydzielonej włościanom wsi Białostoczek na skutek ukazu o uwłaszczeniu. Akt określa rozmiary i położenie gruntów podległych uwłaszczeniu, wysokość opłat, jakie mają wnieść z nich włościanie oraz ostateczny termin ich spłaty /r. 1913/, akt zawiera spis włościan, obdzielonych ziemią /nazwisko, imię, wielkość działki przyzagrodowej, rozmiary działów ziemi uprawnej i łąk, ogółem wielkość działki i wysokość opłaty rocznej z niej/. W spisie tym figurują 72 osoby. Osobny spis zawiera nazwiska 11 rezerwistów, którzy otrzymali działki bezpłatnie. Określone zostały również prawa do korzystania z pastwisk gromadzkich i opłaty z tego tytułu. Adnotacje na tym akcie poczynione w latach 1877-1888 stwierdzają, że poszczególni chłopci całkowicie spłacili przydziały ziemi. Teką 243, s. 1-12.

4. Gospodarka

Uprawa pól, plony

- Notatki z zapisek W. Kuczyńskiego kasztelana podlaskiego /XVIII w./ o urodzajach i cenach zbóż na Podlasiu, o warunkach spławu zbóż do Gdańska, o stosowanych

miarach nasypnych i uzyskiwanych tam cenach, 1698-1737. Teki 409, s. 4, 10, 10v, 12, 12v, 15, 17-20.

- Administrator klucza zakątkowskiego raportuje, że ma do wywiezienia na pola około 2000 fur gnoju, 1733. Teki 315, s. 271.
- Wzmianki o cenach zbóż na Podlasiu w r. 1734. Teki 280, s. 104-106, 111.
- Cena paszy dla koni w Warszawie, 1744. Teki 338, s. 3.
- Gatunki zbóż uprawianych w dobrach Branickich i ilości przeznaczone na 1750. Teki 336, s. 3-5.
- Brak słomy w Białymstoku. W czasie targu ma być ogłoszenie o skupie słomy dla dóbr J. Kl. Branickiego, 1750. Teki 358, s. 15.
- Zboże uprawiane w dobrach J. Kl. Branickiego spławia się do Gdańska Bugiem i Narwią; transporty zbóż i kasz przesyła się dla potrzeb wewnętrznych w dobrach J. Kl. Branickiego, 1752. Teki 321, s. 1-5, 7, 15, 26, 27.
- W Stołowaczu mają być prowadzone prace przy osuszaniu łąk i kopaniu rowów odwadniających, 1753. Teki 358, s. 29.
- -Wzmianka o przesłaniu żyta z Hołowieska do Tarchomina, 1754. Teki 215, s. 8.
- Wysyłka gryki do Białegostoku; sprowadzanie nasion siana z Wrocławia do dóbr Branickiego, 1754, Teki 320, s. 167, 186.
- Urodzaj zbóż w dobrach J. Kl. Branickiego. Cyfry globalne zbiorów w r. 1754 i 1755. Teki 362, s. 11.
- Wysiew zboża w dobrach tarchomińskich i jego spław do Gdańska, 1755. Teki 340, s. 4, 7.
- Miary i ceny zbóż na targu białostockim, 1755, 1756. Teki 362, s. 10-12.
- Wykorzystywanie gnoju końskiego i wołowego w gospodarstwie rolnym i ogrodnictwie w dobrach białostockich, 1756. Teki 397, s. 9.
- Ceny zbóż, kaszy i grochu w Warszawie, 1757. Teki 340, s. 6.
- Nasiona według zamówienia ogrodników J. Kl. Branickiego zakupuje się w Warszawie, mogą być też sprowadzane z Holandii, 1757. Teki 345, s.20v.
- Wzmianka o wywózce żyta ze starostwa bielskiego, 1758. Teki 351, s. 3.
- Administratorzy w niektórych dobrach zastawnych Branickich pozwalają siać na gruntach wiejskich pustych ale nie na dworskich, 1758. Teki 362, s. 17.
- Spławianie zboża z dóbr J. Kl. Branickiego do Gdańska, 1758. Teki 362, s. 15v.
- J. Kl. Branicki zamawia w Rasztenburgu dwa młynki do czyszczenia zboża, 1763. Teki 328, s. 19, 21.

- Wyliczenie /na podstawie zapisów gospodarczych z lat 1766-1772/ wysiewów i zbiorów żyta w kluczu Łada w starostwie bielskim /sumy globalne/ oraz przeciętnej wydajności z jednego ziarna. Teka 246, s. 1.
- Owies sprowadza J. Kl. Branicki z Kopenhagi, 1768. Teka 360, s. 39.
- Dane liczbowe o wysiewach zbóż ozimych i jarych w kilku folwarkach, 1771. Teka 212, s. 8, 9.
- „Sumariusz wysiewu” uwzględnia dla każdego folwarku liczbę korcy i garncy wysianych dla dziewięciu rodzajów zbóż, 1771. Teka 276, s. 10.
- Wzmianki o ogrodzie ogrodzonym chmielem, o szopie do suszenia chmielu i o narzędziach żelaznych danych ch/m/ielarzowi, 1772. Teka 116, s. 22, 24.
- Uwagi na temat uprawy kartofli w dobrach Iz. Branickiej, ok. 1774-1779. Teka 315, s. 287a.
- Wzmianka o poddanych przyjeżdżających z Litwy na targi do Białegostoku i przywożących zboże wbrew zakazowi wywozu zboża do obcych dóbr, 1773. Teka 316, s. 26.
- Wzmianka o rocznym przychodzie jęczmienia z dóbr starostwa bielskiego do tamtejszego browaru, 1773. Teka 316, s. 30.
- Wykaz uwzględniający miejsce bądź osobę u której dokonano zakupu żyta na potrzeby dóbr podlaskich Branickich, oraz liczbę korcy, 1774. Teka 316, s. 57.
- Cena żyta w Tykocinie w zimie, 1775. Teka 378, s. 3.
- Zboże przeznaczone pierwotnie „na fryjor gdański” ze starostwa bielskiego poleca Iz. Branicka sprzedać między tamtejszych poddanych, którzy przyjmują tę propozycję, różnie natomiast odnoszą się do ustalonej ceny zboża, co jest związane ze spodziewaną zniżką ceny żyta i z różną zamożnością poszczególnych gromad, 1776. Teka 315, s. 301, 302.
- Nasiona brukwi wysyła się do Białegostoku, 1776. Teka 364, s. 11.
- Podaż i zbyt żyta w dobrach Branickich, żyto tańsze w starostwie bielskim sprzedawane z zarobkiem w Białymstoku, 1778. Teka 370, s. 16.
- Charakterystyka gruntów pod uprawę w dobrach Orla, 1779. Teka 315, s. 9.
- Tabela wysiewu zbóż /pszenicy i żyta/ w poszczególnych folwarkach starostwa bielskiego, sporządzona w r. 1779. Teka 316, s. 43.
- Sto korcy owsa ma być wyprawione wodą z dóbr białostockich do Warszawy, 1779. Teka 369, s. 4.
- Siano z dóbr Branickich wywożone na sprzedaż na łyżwach, ma ono być „pięknie kręcone”, 1779. Teka 369, s. 5.

- Ceny zboża w Białymstoku, 1780. Teki 316, s. 10. - Ceny zboża, 1780. Teki 369, s. 6.
- Gatunki zbóż uprawiane w dobrach orleńskich Branickich i niektóre dane co do ich zużytkowania, 1780. Teki 369, s. 6, 7.
- Cena owsa w Białymstoku i okolicy, 1787. Teki 316, s. 13.
- W dobrach białostockich sieje się koniczynę po koniczynie, 1789 /?/. Teki 363, s. 13.
- Sprzedaż zboża z dóbr Branickiej, 1789 /?/. Teki 363, s. 13.
- Notatka o cenach zbóż w Galicji, 1789 /?/. Teki 364, s. 11.
- Ceny zbóż w Warszawie, 1790-1796. Teki 373, s. 4, 13, 30, 31.
- Transport zboża z dóbr białostockich do spichlerza w Żółtkach i stamtąd do Warszawy, 1792. Teki 316, s. 46.
- Wzrost cen zboża i siana w Białymstoku, 1794. Teki 316, s. 68.
- Ceny siana i chmielu w Warszawie, 1795. Teki 373, s. 16.
- Wzmianka o zamiarze wydzierżawienia łąk, należących do dóbr tykocińskich i o przybliżonym dochodzie z tych łąk, 1797. Teki 316, s. 65.

Drzewa, krzewy, rośliny ogrodowe

- Wzmianka o roślinach ogrodowych przechowywanych w pałacu Kotowskich w Warszawie, 1694. Teki 415, s. 51.
- Różnych drzew dostarcza J. Kl. Branickiemu Szulc ogrodnik królewski, 1729. Teki 315, s. 336.
- Drzewa kasztanowe ma Trojanowski w wiosce pod Janowem i /Józef Sapięha/ podskarbi nadworny litewski w Boćkach, J. Kl. Branicki poleca sprowadzić je stamtąd do swych dóbr i obsadzać nimi drogi, zamiast lipami, bo szybciej rosną 1737, drzewa kasztanowe i orzechowe sprowadzone z Gdańska, sadzenie ich w Białymstoku, 1738. Teki 342, s. 6, 7, 7v, 18v, 19.
- Sadzenie lip w dobrach J. Kl. Branickiego, 1737. Teki 342, s. 7, 7v.
- Drzewek pomarańczowych szuka J. Kl. Branicki we Wrocławiu, nie ma tam jednak ładnych, 1738. Teki 342, s. 11.
- Sprowadzanie drzew owocowych z Gdańska i sadzenie w Białymstoku, 1738. Teki 342, s. 18v, 19.
- Wazy do drzewek pomarańczowych robi garncarz wiedeński, 1743. Teki 356, s. 1.
- Drzewka owocowe zamawia J. Kl. Branicki u kupca królewieckiego Saturgusa, ceny drzewek moreli i brzoskwiń po 2,5 zł. zaś innych drzewek po 0,5 talara, 2 i 3 zł.» 1744. Teki 318, s. 2.

- J. Kl. Branicki sprowadza drzewka włoskie, 1748. Teki 320, s. 2.
- Drzewa owocowe sprowadza się do Choroszczycy z Rosji, 1748. Teki 358, s. 12.
- J. Kl. Branicki sprowadza drzewka pomarańczowe z ogrodu „p. Reokura”, 1749. Teki 320, s. 9.
- Większe i mniejsze kwiaty /?/ kupowane na zamówienie w Wilnie i Grodnie przez proboszcza /białostockiego/, 1750. Teki 358, s. 17.
- Różne drzewka sprowadza J. Kl. Branicki z firmy Jean et Caspar Bockmann w Paryżu, 1751. Teki 315, s. 145.
- Kaprifolium „ile go była” przesyła generał Rostkowski J. Kl. Branickiemu, 1752. Teki 315, s. 184.
- Drzewka morelowe i brzoskwiniowe zostały zamówione przez Riaucoura i ogrodnika białostockiego, 1752. Teki 320, s. 56, 57.
- Drzewka pomarańczowe sprowadza J. Kl. Branicki z Hamburga. Drzewa takie oferuje mu też kupiec Dulfus, 1752. Teki 321, s. 6, 9.
- Drzewka laurowe przywieziono z Hamburga do Gdańska dla J. Kl. Branickiego, 1752. Teki 337, s. 3.
- Sprowadzanie drzewek laurowych i pomarańczowych do Białegostoku, 1752. Teki 341, s. 6.
- Drzewka i nasiona sprowadzone z Lipska do Białegostoku, wraz z transportem drzewek przyjeżdża ogrodnik, 1752, 1753. Teki 320, s. 82v, 84, 128, 128a, 131a, 133.
- Ochrona drzewek w ogrodzie przy pałacu warszawskim Branickich w czasie prac budowlanych, czuwa nad tym ogrodnik rezydenta cesarskiego, 1753. Teki 320, s. 98, 103.
- Krzak jaśminu ofiarowuje Branickiemu Kinnera rezydent cesarski, 1753. Teki 320, s. 128, 128a, 133.
- Winną latorośl próbuje hodować w swych dobrach J. Kl. Branicki, 1753. Teki 358, s. 23, 31.
- W ogrodach w Białymstoku, Wysokimstoku i Choroszczycy mrozy wyrządziły szkody w drzewach owocowych, 1753. Teki 397, s. 28.
- W pomarańczarni i szklarni białostockiej owocują drzewka pomarańczowe, 1754. Teki 341, s. 7.
- Drzewka francuskie sprowadza J. Kl. Branicki do Białegostoku za pośrednictwem kupca warszawskiego J. F. Dulfusa, 1755. Teki 315, s. 71.
- Drzewka paryskie mają być przewożone z Warszawy do /rezydencji białostockiej/ Branickich, 1755. Teki 315, s. 252.

- Sadzenie brzoź i wiązów w dobrach białostockich, 1756. Teką 362, s. 13.
- Sadzonki kasztanów sprowadza się do Białegostoku Z Międzyrzecza Podlaskiego, 1756. Teką 397, s. 2.
- Szkołkę drzew owocowych /gruszek, jabłonek/ zakłada Wiszniewski w Wysokimstoczku, kilka kóp drzewek posyła do Warszawy, 1756. Teką 397, s. 11.
- Winną latorośl wysyła się z Warszawy do dóbr J. Kl. Branickiego, 1757. Teką 360, s. 10.
- Drzewka owocowe: morele, brzoskwinie, jabłunki, grusze, wiśnie a także kasztany mają być sprowadzane z Królewca do Białegostoku, 1758. Teką 328, s. 8.
- Drzewa morwowe sprowadzone do ogrodu w Białymstoku, 1758. Teką 397, S. 33.
- Kasztany wysłane z Warszawy do Białegostoku, 1759. Teką 360, s. 25.
- Drzewka sprowadza J. Kl. Branicki z Holandii, szuka w Gdańsku dzielzaminu afrykańskiego, 1765. Teką 315, s. 208.
- Cena sadzonek drzew lipowych w Warszawie, 1767. Teką 315, s. 116.
- Spis roślin cieplarnianych w inwentarzu oranżerii pałacowej białostockiej, 1772. Teką 141, s. 72-74.
- Jodły i brzozy rosną w gaiku przy bażantarni białostockiej, 1772. Teką 141, s. 98.
- Sadzenie wierzb i zakładanie szpalerów przez ogrodnika białostockiego, 1777. Teką 316, s. 41; Teką 370, s. 8, 9.
- Szkołkę drzew śliwowych zakłada w ogrodzie wysokostockim Richter ogrodnik białostocki, 1778. Teką 316, s. 42.
- Dęby kupuje od Iz. Branickiej Żyd zabludowski, 1780. Teką 369, s. 7.
- Drzewa cytrusowe /pomarańcze i cytryny/ i inne z oranżerii białostockiej wywożone w latach 1832-1836 do Wilna, Warszawy i Carskiego Siola. Korespondencja władz rosyjskich w tej sprawie /notatki i wypisy/ m.in. wykazy drzewek przeznaczonych do transportu. Wykazy te zawierają określenia rosyjskie bądź łacińskie gatunków drzew i liczbę drzewek każdego gatunku. Wykaz drzewek pomarańczowych, przeznaczonych do Carskiego Siola podaje dokładną wysokość i rozpiętość korony każdego drzewka oraz odsyła do jego numeru w jakimś inwentarzu. Teką 186, s. 10-13.

Gospodarka leśna

- Nadanie przez króla Zygmunta I części puszczy grodzieńskiej braciom Raczkowiczom, 1514. Teką 51, s. 10-12.
- Rozprawka o wchodach do puszczy białostockiej przysługującym poddanym ze starostwa bielskiego a zniesionych dekretem z r. 1547. Teką 28, s. 15-18.

- Wypis z dekretu w sprawie między Piotrem Wiesiołowskim a poddanymi ze starostwa bielskiego o wchody do puszczy białostockiej, 1547. Teki 51, s. 40, 41.
- Wchody do puszczy białostockiej były przywilejem poddanych starostwa bielskiego aż do r. 1547. Teki 89, s. 9, 43.
- Granice oraz ostępy puszczy królewskich: przewłockiej /Przewłoki/, knyszyńskiej /Knyszyn/, perstuńskiej /Perstuń/ opisane w czasie urzędowej rewizji w r. 1559. Teki 266, s. 1-3.
- Wzmianki o puszczy wasilkowskiej, 1565-1567. Teki 278, s. 7.
- Przywilej miejski dla miasta Wasilkowa założonego na gruntach pustych w puszczy grodzieńskiej, 1566. Teki 289, s. 1-3.
- Notatka o glejcie otrzymanym przez poddanych leśnictwa bielskiego w czasie prowadzenia przez nich procesu ze starostą, 1689. Teki 215, s. 1.
- Zwożenie z puszczy bielskiej drzewa do dóbr białostockich według dyspozycji p. Smulskiego, 1743. Teki 342, s. 27.
- Dębinę z dóbr tykocińskich sprzedaje się kupcowi królewickiemu, 1750. Teki 282, s. 2.
- Produkcja potażu w starostwie mościskim, 1750. Teki 351, s. 1.
- Zwożenie drzewa z puszczy knyszyńskiej i sobolewskiej do Białegostoku i Tykocina, 1751, 1752, 1754, 1756, 1758, 1760. Teki 328, s. 15-17; Teki 358, s. 19, 20, 34; Teki 362, s. 15; Teki 397, s. 13, 27.
- J. Kl. Branicki nakazuje zatrzymywać poddanych, którzy „zachęceni letkim chlebem” przenoszą się do puszczy dla wypalania popiołu zaniedbując lub porzucając swe gospodarstwa i nie wypełniając pańszczyzny. Poddani tacy mają być odesłani do swych gospodarstw, a wypalać popioły mogą tylko ci, którzy przynajmniej po dwóch wypełniają pańszczyznę, 1752. Teki 321, s. 3v.
- Poddani ze starostwa mościskiego uskarżają się na leśniczego mościskiego powodu jego zdzierstw i rabunkowej gospodarki, 1753. Teki 215, s. 4.
- Zmiana w organizacji administracji leśnej w starostwie mościskim wprowadzona przez komisarza dóbr wobec nadużyć leśniczego, 1753. Teki 327, s. 7.
- Budowa bud potażowych w starostwie bielskim, 1753. Teki 349, s. 4.
- W leśnictwie ladzkim są budy potażowe, 1755. Teki 349, s. 10, 11.
- Sprowadzanie z puszczy knyszyńskiej gontów do Białegostoku, 1755. Teki 362, s. 5, 8, 10.
- Utrudnienia dla poddanych starostwa janowskiego w korzystaniu z lasów wprowadzone przez komisję królewską; poddani pozbawieni głównych źródeł utrzymania uciekają, 1756. Teki 327, s. 10.

- W puszczy sobolewskiej prowadzi się wyrób rur do fontann dla pałacu białostockiego, 1756. Teki 358, s. 44; Teki 397, s. 1, 3.
- Wzmianka o dowożeniu tarcic z puszczy ładzkiej do Wysokiegostoku, 1756. Teki 397, s. 2, 3.
- Założenie w leśnictwie bielskim majdanu potażowego, 1759. Teki 315, s. 227.
- Szkody w lasach białostockich wyrządzone przez wichury, 1760. Teki 328, s. 11.
- Żyd chce kupić las od J. Kl. Branickiego, pertraktacje z nim, 1760. Teki 334, s. 2.
- Wzmianka o kosztorysie zainstalowania potażowego majdanu w starostwie bohusławskim, 1762. Teki 315, s. 223.
- Wyrób potażu w dobrach J. Kl. Branickiego, liczba fas wyprodukowanych, 1763. Teki 333, s. 4.
- Ilości drzewa przygotowanego na splaw i do cegielni w puszczy knyszyńskiej i wasilkowskiej, 1773 i bez daty. Teki 378, s. 2, 4.
- Z puszczy trzciańskiej zwozi się drzewo na budowę kościoła w Goniądzu, 1777. Teki 316, s. 41.
- Sprowadzanie drzewa z puszczy sobolewskiej do wykonania mauzoleum J. Kl. Branickiego, 1777. Teki 376, s. 4.
- Wysokość opłat za korzystanie z ugaju w puszczy ładzkiej i sobolewskiej, 1778. Teki 316, s. 37.
- Kary nakładane przez zwierzchność puszczy ładzkiej na obcego poddanego za darcie w puszczy lyka, 1779. Teki 316, s. 16.
- Obrabianie drzew w puszczy jako forma pańszczyzny w dobrach białostockich, 1779. Teki 369, s. 4.
- Prace przy zakładaniu drogi przez puszcę sobolewską, 1788, zamierzone polowanie na wilki, 1789. Teki 316, s. 13, 14.
- Wzmianka o spuszczeniu drzewa przy Królowym Moście w puszczy sobolewskiej 1789. Teki 316, s. 77.
- Pobieranie drzewa z leśnictwa bielskiego na budowę młyna w Białymstoku, 1791. Teki 372, s. 7.
- Drzewa opałowego zakup na potrzeby pałacu Branickich w Warszawie, gatunki, ilości, ceny, koszt transportu i układania drzewa „w szychty”, 1793. Teki 373, s. 6-9.
- Wzmianka o zamknięciu dostępu do puszczy ładzkiej, 1795. Teki 316, s. 19.
- Odpis pisma, w którym Iz. Branicka pozwala mieszczanom tykocińskim, tak chrześcijanom jak Żydom na pobieranie drzewa opałowego z gaju przy Borze Frąckowskim i z gaju przy Lesie Czarne Suche Dęby ze względu na zamknięcie przez

władze pruskie dostępu do lasu rządowego, 1796, s. 125. Notatka o umowie sprzedaży 1/4 drzewostanu puszczy tykocińskiej zwanej Czarne Lasy przez Jana i Feliksa Potockich oraz ich siostrę Mariannę Mostowską, Żydowi Józefowi Hendelsburgowi, 1806, s. 124. Teki 278, s. 124, 125.

- Las antoniecki /w dobrach białostockich/ sprzedany przez Iz. Branicką rządowi pruskiemu, /1802 ?/. Teki 178, s. 7, 15.
- Leśnictwa w obwodzie białostockim wymienione w tabeli statystycznej tego obwodu z r. 1807, wyszczególniono tu liczbę morgów, dochody pieniężne, liczbę wsi i folwarków, liczbę ludności w nich. Teki 182, s. 5-7.
- Wzmianki o wchodach z dóbr tykocińskich do puszczy grodzieńskiej, XVI w. Teki 38, s. 5, 6.
- Wzmianki o granicy północnej puszczy bielskiej w XVI w. Teki 56, S. 2-18.
- Notatki z literatury drukowanej i ze źródeł rękopiśmiennych odnoszące się do dziejów m.in. leśnictwa bielskiego, XVI-XVII w. Teki 224, s. 3-9.
- Puszcze w dobrach królewskich - leśnictwie perstuńskim, nowodworskim, przelomskim, w puszczy olkienickiej, dobrach Dowspuda /Paców/, Sidra /Potockich/, Krasny Bór /Chreptowiczów/ i w innych. Wzmianki o nich wypisane z literatury drukowanej. Teki 59, s. 1-11.

Zwierzęta - hodowla, myślistwo

Konie, osły

- Oślice mamki sprowadza się, z Drezna dla Szczuków, 1692. Teki 404, S. 3.
- Spis koni znajdujących się przy pałacu Kotowskich w Warszawie, 1694. Teki 415, s. 51, 52.
- Wzmianka o tym, że konie Józefa Kurdwanowskiego są żywione w dobrach J. Kl. Branickiego na Podlasiu, 1730. Teki 342, s. 2.
- Spisy koni i wozów zrabowanych w poszczególnych kluczach dóbr tykocińskich i białostockich. Oszacowanie zrabowanych koni, niekiedy łącznie z wozami, 1734. Teki 280, s. 98, 102-109.
- W Ładzie, Użykach i Bujnowie są stadniny koni należące do J. Kl. Branickiego, „altendencją” nad stadniną ma Osiński, do leczenia koni zaangażowano konowalę, 1737. Teki 342, s. 6, 8.
- Konia czerkieskiego ofiarowuje J. Kl. Branickiemu Wołyński minister rosyjski, koń ten ma być oddany do stadniny w Użykach, 1737. Teki 342, s. 8.
- Konie dla J. Kl. Branickiego zakupuje P. Gurowski w Chocimiu, sprowadza też ze Stambułu, 1743. Teki 315, s. 84.

- Bojarzy w dobrach białostockich niewiele mają koni „i te na ustawiczny idą rozryw”, 1748. Teką 358, s. 10.
- Zakup koni do folwarków stelmachowskiego, lipnickiego i trzciańskiego, 1750. Teką 282, s. 3.
- J. Kl. Branicki kupuje u posła cesarskiego i sprowadza konie z Wiednia, 1750. Teką 320, s. 41, 44.
- Starania i trudności związane z zakupem koni roboczych dla potrzeb dóbr białostockich, 1750. Teką 358, s. 14, 18.
- Konia litewskiego czy żmudzkiego, „niepłochliwego, i w nogach podufałego a nietwardoustego szłapaka” obiecuje J. Kl. Branickiemu Gościmiński cześnik murski, 1752. Teką 315, s. 81.
- Trudności z dostaniem w Prusach koni tarantowatych dla J. Kl. Branickiego, 1752. Teką 339, s. 4.
- Andrzej Mokronowski ma konie duńskie siwosze, 1752. Teką 348, s. 2.
- Konie „fabryczne” w Choroszczu odpoczywają przed zimową robotą, 1752. Teką 358, s. 23.
- Wysłannik J. Kl. Branickiego namawia handlujących końmi kupców z Brodów na przybycie na jarmark do Białegostoku po jarmarku w Łęcznie, 1753. Teką 315, s. 141, 142.
- Wzmianka o istnieniu „szkoły końskiej” w Stołowaczu w starostwie bielskim, 1753. Teką 315, s. 227.
- J. Kl. Branicki ofiarowuje konia I. Koziebrodzkiemu, 1753. Teką 320, s. 162, 163.
- Zakup koni w Łęcznie, ceny; dalsze zakupy projektowane w Chocimiu, 1753. Teką 337, s. 4.
- W Stołowaczu znajdują się konie neapolitańskie, 1753. Teką 356, s. 5.
- Konie przysłano z podlaskich dóbr Branickiego do dzierżawionego przez niego Tarchomina, 1754. Teką 340, s. 1.
- Wzmianki o zaopatrywaniu stajni w Stołowaczu w przedmioty służące do utrzymywania koni w czystości i do karmienia ich, 1755. Teką 349, s. 3-6.
- Kradzież koni ze starostwa bielskiego przez szlachtę rzepnicką, 1755. Teką 349, s. 8-10.
- Do folwarku w Trzcianem wysyła się konie robocze na odpoczynek. Ich nawóz ma być wykorzystany w gospodarstwie rolnym, 1756. Teką 397, s. 2, 39.
- Konie J. Kl. Branickiego znajdujące się w Stołowaczu, są bardzo piękne, 1760. Teką 341, s. 10.

- Konie tureckie kupuje w Stambule Ochocki dla J. Kl. Branickiego i zdrowo dowozi je do Polski, 1760, 1761. Teki 315, s. 158.
- Ceny koni kupionych dla starostwa bohusławskiego, 1763. Teki 315, s. 120.
- General Sulkowski darowuje J. Kl. Branickiemu konia człapaka, z którego można strzelać na polowaniu, 1763. Teki 315, s. 210.
- Młynarz specjalista nie podejmuje się wybudowania w Białymstoku młyna na jednego konia, 1763. Teki 328, s. 23, 28.
- Wypisy z inwentarza dóbr białostockich odnoszące się do koni przy tamtejszym pałacu. W opisie uwzględniono maść, płęć, sposób użytkowania poszczególnych koni /np. cugi, furmańskie/, przy ogierach ich pochodzenie, przy źrebakach wiek, 1772. Teki 155, s. 57-60; Teki 158, s. 1.
- Ustalanie pomieszczeń dla koni które przywiozą dwór Iz. Branickiej do Warszawy, 1772. Teki 377, s. 2, 3.
- Oślica z ośleciem sprowadzona s Warszawy do Białegostoku, 1772. Teki 378, s. 2.
- W opisach inwentarza żywego w dobrach podlaskich Branickich uwzględniono też m.in. konie, 1772, /1800/1801/. Teki 216, s. 1-5 passim.
- Rachunki za „wódkę do smarowania koni, w podróży”, 1777. Teki 316, s. 34.
- Konia darowanego przez Iz. Branicką nazwał ks. Betański Białymstokiem, jeździ na nim, 1777 /?/. Teki 364, s. 12.
- Przygotowywanie koni na przejazdy Iz. Branickiej wraz z dworem z Warszawy do Białegostoku. Wykazy zawierające liczbę koni skarbowych i dworskich, wierzchowych i postronnych, marszałkowskich i najętych a także wzmianka o podwodach, 1778, 1780. Teki 315, s. 296.
- Koniom kasztanowatym przysłanym do Białegostoku poleca Iz. Branicka zacząć dawać trawę na drugi dzień po ich przyjeździe, 1788. Teki 369, s. 15.
- Różne wzmianki o koniach hodowanych w dobrach białostockich, 1789. Teki 363, s. 12-14.
- Są osły i muły używane do prac w Białymstoku, 1789. Teki 363, s. 7, 14.
- Osły są używane w Białymstoku do zwożenia materiałów budowlanych, 1789. Teki 372, s. 2, 3.
- Wypisy ze źródeł i literatury drukowanej o koniach znajdujących się w stajni białostockiej za czasów J. Kl. Branickiego. Teki 96, s. 12, 13.

Bydło, nierogaczna

- Wzmianki o cenach bydła i nierogaczny, 1734. Teki 280, s. 102.

- K. Sedlnicki podskarbi wielki koronny ma zamiar sprowadzać bydło z Holandii do swego folwarku kuchennego, 1744. Teki 356, s. 1.
- Woły mają być oszczędzane w czasie sloty od której „szyje im się psują”, 1748. Teki 358, s. 12.
- Wzmianka o zakazie handlu bydłem przy kolumnie Zygmunta w Warszawie, 1752. Teki 320, s. 60.
- Otaksowanie świń zajętych w szkodzie, 1752, a także świni skaleczonej, 1757. Teki 125, s. 20, 24.
- Zakup wołów i krów do Tarchomina na potrzeby dworu J. Kl. Branickiego, 1754. Teki 315, s. 314.
- Woły przysyłane do Tarchomina Z dóbr podlaskich J. Kl. Branickiego na tucz, Teki 340, s. 1.
- Hodowla bydła holenderskiego zaprowadzona w dobrach białostockich, 1755. Teki 315, s. 227.
- Bydło holenderskie wysłane « Gdańska dubasem do Tarchomina, 1755. Teki 320, s. 232.
- Stado krów holenderskich przysłane do Tarchomina z dyspozycji Steffensa szambelana królewskiego „i dziewczka z wszystkimi statkami do mleczna należącymi”, 1755. Teki 340, s. 4.
- Bydło ze starostwa bohusławskiego przygnane do Hołowieska, 1755. Teki 349, s. 10-11.
- Wół nieuk nie może być przyuczany do pracy w lecie „bo by się zapadł i zerwał”, 1756. Teki 315, s. 96.
- Woły wybrakowane odsyła się do gorzelni w Knyszynie, sprzężaj wołowy używany do prac w gospodarstwie rolnym i do transportu, a gnój wykorzystuje się do nawożenia, 1756. Teki 397, s. 2, 3, 6, 9.
- W dobrach tarchomińskich prowadzi się hodowlę bydła, 1757. Teki 340, s. 4.
- W r. 1759 popędzono 450 wołów Z Bililówki /Ukraina/ na Śląsk. Teki 315, s. 202.
- J. Kl. Branicki sprzedaje woły ze swych dóbr tyczyńskich; każe przepędzić je do dóbr krakowskich ewentualnie na Śląsk do Brzegu, 1762. Teki 228, s. 1.
- Zakup wieprzy „na tafłowe słoniny”, 1762. Teki 333, s. 1.
- Krowy holenderskie są trzymane w bażantarni białostockiej, 1763. Teki 328, s. 25, 26.
- Sprowadzanie krów i buhaja z Lewartowa /Lubartowa/ do dóbr J. Kl. Branickiego /Stołowacz, Lada, Użyki, Dojlidy, Wysokistoczek/, wszystkie krowy oprócz jednej były znaczone, 1769. Teki 333, s. 4.

- Wzmianki o liczbie pogłowa bydłęcego w poszczególnych folwarkach i wsiach z uwzględnieniem podziału na inwentarz żywy dworski i chłopski, wzmianki o budynkach przeznaczonych dla tego inwentarza, 1772 i 1800/ 1801. Teki 216, s. 1-5.
- Sprowadzanie świń holenderskich z Gdańska do Białegostoku. Ceny, 1772. Teki 316, s. 24.
- Utrzymywanie wieprzy przy gorzelni w Trzywieży, 1773. Teki 316, s. 30.
- Choroba bydła w dobrach Branickich, Branicka stara się o lekarstwo, 1780. Teki 317, s. 10v.
- Wzmianka w inwentarzu miasta Orli o znajdującej się tam wołowni, 1795. Teki 270, s. 4.
- Wykaz liczebny wołów wystawionych na targ praski i rozliczenie ile sztuk zakupiono na rzeź przez miasto Warszawę, ile do okolic Warszawy i „za Pragę”, 1795. Teki 373, s. 17.
- Wzmianka o hodowli bydła holenderskiego w Kocku i o ogromnym byku „z zawiązanymi oczyma, żeby ludzi nie rozbijał”, 1798. Teki 419a, s. 32.
- Wzmianka o wołach, które są przeznaczone na ubój i mają pozostać w dobrach tarchomińskich, brak daty. Teki 96, s. 16.

Psy, psiarnie

- Psy powtarzają się wśród tematów malowideł ściennych w pałacu białostockim /według jego inwentarza z r. 1709/. Wymienione imiona psów. Teki 139, s. 5, 6, 13.
- Sfora psów zrabowana w folwarku stelmachowskim, oceniona na 900 zł., 1734. Teki 280, s. 103, 103a.
- Sforę psów gończych ofiarowuje J. Kl. Branicki swemu szwagrowi Józefowi Sapieże, 1737. Teki 317, s. 3.
- Psy gończe i legawca posyła J. Kl. Branicki z Warszawy do swej psiarni /w Białymstoku/, 1738. Teki 342, s. 17.
- Notatka o listach Piotra Francke do J. Kl. Branickiego, dotyczących sprowadzenia z Drezna do Białegostoku psów rasy włoskiej, przyuczonych do szukania trufli, 1744. Teki 315, s. 75.
- Psy przyuczone do szukania tartofli /trufli/ oraz specjalistę myśliwego do nich ma zamiar sprowadzić z Włoch J. Kl. Branicki za pośrednictwem /architekta Tomasza/ Bellottiego, 1749. Teki 315, s. 26.
- Psiarnia J. Kl. Branickiego przewożona podwodami dostarczanymi kolejno przez różne dobra, 1752. Teki 321, s. 7.
- J. Kl. Branicki sprowadza z Drezna psy duńskie, 1752. Teki 320, s. 52.

- Psy charty i gończe sprowadza się do Białegostoku, 1752. Teką 320, s. 56.
- W Tarchominie jest psiarnia J. Kl. Branickiego, 1754. Teką 340, s. 2.
- Wzmianka o liczbie ludzi pańszczyźnianych zatrudnionych przy psiarni białostockiej oraz o /zimowych/ leżach psiarni w Zubowie, 1755. Teką 315, s. 99.
- Sukę „brytanice” otrzymaną przez Bujakowskiego w Białymstoku za łeb trzeba do jedzenia prowadzić, „takiej jest prywaty”, 1756. Teką 397, s. 11, 12.
- Psy gończe otrzymuje J. Kl. Branicki w darze od Szoldrskiego, 1757. Teką 360, s. 14.
- Stelmach białostocki robi wozy dla miejscowej psiarni, 1758. Teką 328, s. 7.
- Psy znajdujące się pod dozorem p. Białkowskiego /w Białymstoku ?/ otrzymywać będą codzień 18 garncy owsa zamiast 13. Wszyscy się zgadzają Z tym, że psy są piękne, 1758. Teką 397, s. 35.
- Legawce wysłano do Warszawy wraz ze zwierzyną, 1760. Teką 328, s. 13.
- W Białymstoku jest pies /„sobaka”/ duński i inne psy, 1760. Teką 328, s. 16.
- Opis psiarni białostockiej uwzględniający nie psy, lecz sprzęt znajdujący się w budynku psiarni, 1772. Teką 155, s. 52, 53; Teką 156, s. 7, 8.
- W.Kodyński łowczy białostocki proponuje, aby w związku z oszczędnościami, zostawić w psiarni duże sfory psów gończych. Dójeżdżacz, który zostanie przy psach winien pilnować też sietarni, 1794. Teką 315, s. 287a.

Zwierzęta dzikie i hodowane, zwierzyńce

- Żubrowe ostępy w puszczy perstuńskiej opisane w czasie urzędowej rewizji w r. 1559. Teką 266, s. 3.
- Wzmianka o zakładaniu zwierzyńca w Zabłudowie, 1664. Teką 290, s. 24v.
- W Białymstoku jest zwierzyniec danieli, a także z innych dóbr dosyła się daniele dla potrzeb dworu Branickich, 1738. Teką 342, s. 13, 17, 20.
- Królewicz Karol otrzymuje od J. Kl. Branickiego żywe króliki i zające, 1738. Teką 342, s. 21.
- Wzmianki o sadzeniu drzew w zwierzyńcu białostockim, 1739, i o przechowywaniu tam rozebranych i złożonych piramid, 1752. Teką 358, s. 2, 4-6, 21.
- Burmistrz białostocki ma obowiązek sprawdzać co miesiąc stan parkanów wokół zwierzyńca, 1745. Teką 121, s. 13.
- Zwierzyniec w Konatantynowie ma zostać przyłączony do tamtejszego ogrodu, 1746. Teką 356, s. 3.

- Żubrzyca ofiarowana przez J. Kl. Branickiego Hieronimowi Radziwiłłowi podczas wielkiego litewskiego i umieszczona wraz z innymi żubrami w jego zwierzyńcu w Roskoszu/y?/, 1747. Teki 301, s. 1.
- Budowa królikarni w Białymstoku, 1748. Teki 358, s. 10, 11, 13.
- Przy zwierzyńcu jest brama murowana, 1750. Teki 358, s. 18.
- Wynotowany z literatury drukowanej opis polowania na żubry z udziałem króla Augusta III, 1752. Teki 97, s. 14v, 15.
- Przy zwierzyńcu prowadzi się jakieś prace budowlane, 1753. Teki 320, s. 158.
- Rysie zadusily w ciągu jednej nocy 13 danieli w zwierzyńcu białostockim, oblawa na nie, 1754. Teki 315. s. 227.
- Kulbaki na wielbłądy przysłane z Kamieńca do Białegostoku, 1754. Teki 320, s. 200.
- Założenie przez J. Kl. Branickiego ptaszarni w Tarchominie na wzór królewskiej pod Marymontem, 1754. Teki 320, s. 205, 206.
- W lasach sławatyckich upolował książę Radziwiłł 85 łosi a około 30 przepuścił, 1754. Teki 341, s. 8.
- Sękowski uskarża się przed J. Kl. Branickim, że obaj zwierni nie dosyć pilnują zwierzyny, bo strzelcy zabludowscy zabili jednego Jelenia, a strzelec w Ciasnym drugiego, 1754. Teki 358, s. 44.
- Łoś wysłany w klatce z Białegostoku do Warszawy a stamtąd do Wiednia. Wzmianki o jego wyglądzie, przepis na pożywienie dla niego; przy łosiu wysłane bażanty i bekasy; inny łoś przysłany ze Słonimia jest większy i okazalszy, pozostaje na razie w Białymstoku, 1756, Teki 397, s. 7, 9, 14.
- Z dóbr białostockich dostawia się na potrzeby dworu warszawskiego Branickich m.in. daniela i jelenie, 1756, 1758. Teki 397, s. 14, 18, 30, 32, 35, 36.
- Struś wysyłany z Mościck do Białegostoku, pasza dla niego na drogę, 1757. Teki 327, s. 11.
- Naprawa parkanów przy królikarni w Białymstoku, 1758. Teki 328, s. 11.
- Na potrzeby dworu warszawskiego Branickich dostawia się z dóbr białostockich m.in. dziki, sarny, zające, 1758. Teki 397, s. 18, 32.
- Dokarmianie zwierzyny /w zwierzyńcu białostockim ?/ solą sprowadzaną z Warszawy, 1758. Teki 397, s. 21, 24, 26.
- Wzmianki o polowaniach na dziki i niedźwiedzie w dobrach białostockich, 1758, 1777. Teki 370, s. 6; Teki 397, s. 28.
- W Białymstoku jest zwierzyńiec danieli, 1760. Teki. 328, s. 14, 25.

- Opis wyglądu i zachowania strusia zakupionego dla J. Kl. Branickiego i umieszczonego w Stołowacu, 1760. Teki 341, s. 10.
- Ochocki przywozi J. Kl. Branickiemu zdrowego strusia, 1761. Teki 315, s. 158.
- Prace budowlane przy owczarni w kluczu lipnickim, 1763. Teki 315, s. 115.
- Daniele ze zwierzynca białostockiego mają być wysłane do Radzyna, 1763. Teki 328, s. 14, 25.
- Sprowadzanie do zwierzynca rur żelaznych, 1763. Teki 328, s. 20, 21.
- Wzmianka o zwierzyncu naprzeciw pałacu w Białymstoku, 1777. Teki 316, s. 41.
- Królikarnia nie należy do klucza białostockiego, lecz do klucza sobolewskiego, 1777. Teki 370, s. 9.
- Malowanie płotu między ogrodem pałacowym a zwierzyncem, 1780. Teki 316, s. 25.
- Polowanie na wilki urządza łowczy Iz. Branickiej Kodyński, Branicka żąda sprawozdania z tych polowań, 1780. Teki 317, s. 14.
- Zakładanie sadzawki w zwierzyncu, w ogrodzeniu dla drobiu, 1788. Teki 316, s. 13.
- Wzmianka o występowaniu wilków w okolicach Białegostoku, 1789. Teki 316, s. 14.
- Do zwierzynca białostockiego nie wolno wpuszczać koni, 1769 /?/. Teki 363, s. 14.
- Wilki zagryzły pod Białymstokiem klacz ze źrebkiem, 1791. Teki 316, s. 66.
- Wzmianka o wyprzedawaniu danieli; zdaniem Iz. Branickiej nie powinno ich zostać w zwierzyncu więcej niż 60 sztuk, 1792. Teki 316, s. 48.
- W zwierzyncu dużym, gdzie są jelenie, naprawia się upust wody, a także bramę tryłażową, 1792. Teki 372, s. 15, 19v.
- W. Kodyński łowczy białostocki wspomina o rozkradaniu przez żołnierzy rosyjskich i ludność pól wokół zwierzynca i o szkodach spowodowanych przez wilki, które zadusiły pięć danieli, 1794. Teki 315, s. 287a.
- W XVIII w. urządzano w Strabli polowania na wilki. Wzmianka w pamiętnikach Michała Starzeńskiego. Teki 410, s. 3.
- Wypis z okólnika władz pruskich na temat tępienia wilków na obszarze Prus Nowo-Wschodnich, 1806. Teki 184, s. 1.
- Po sprzedaniu Białegostoku carowi Aleksandrowi I F. i J. A. Potoccy zwracają się do Tyszkiewicza, aby przyjął do swego zwierzynca danieli i jelenie ze zwierzynca białostockiego, 1808. Teki 316, s. 4.
- Opis zwierzynca górnego i dolnego przy pałacu białostockim, 1837. Teki 191, s. 25, 29-31.

- Wzmianka o znajdujących się jeszcze w zwierzynicy białostockim danielach i projektach likwidacji zwierzynicy, 1841. Teki 191, s. 40.
- Notatka Glinki o istnieniu za czasów Branickich królikarni w folwarku Zacisze pod Białymstokiem. Teki 241, s. 36.

Ptaki dzikie i hodowane, ptaszarnie

- Struś sprowadzony przez Greków do Lwowa, jego opis, cena, 1730. Teki 361, s. 1.
- Parę łabędzi posyła J. Kl. Branicki swej siostrze Krystynie Sapieżynie, 1737. Teki 317, s. 3.
- Żywe bażanty otrzymuje Karol książę kurlandzki od J.Kl.Branickiego, 1738. Teki 342, s. 21, 23.
- Bażanty jeszcze się nie niosą, 1750. Teki 358, s. 15.
- Poszukiwanie „dziewek do pulardowania” kur, 1752. Teki 320, s.76v, 78.
- Wysyłanie kuropatw z Hołowieska do Białegostoku, 1753, 1755. Teki 349. s. 3, 9.
- Hodowlę kur prowadzi się w dobrach tarchomińskich dzierzawionych przez J. Kl. Branickiego, 1754. Teki 340, s. 1.
- Żywe bażanty w klatce darowuje J. Kl. Branicki panu Le Fort, 1755. Teki 320, s. 231.
- W bażantarni białostockiej karmi się bażanty hreczką, 1755. Teki 321, s. 27.
- Wysyłanie jemioluszek z Hołowieska do Białegostoku, 1755. Teki 349, s. 9.
- Bażantnik nowy przy bażantarni białostockiej chce się uczyć /zawodu/ pod warunkiem, aby za chłopca nie wysługiwał się majstrowi, 1755. Teki 562, s. 6.
- W kuropatwiarni białostockiej jest blisko 50 par żywych kuropatw, które są należycie odżywione, 1756. Teki 397, s. 10, 11.
- Z Białegostoku wysyła się. bekasy /do Wiednia ?/, 1756. Teki 397, s. 9.
- Słowiki w klatkach zawieszono przed oknami J. Klemensa i Izabeli Branickich /w pałacu białostockim ?/, 1756. Teki 397, s. 4.
- Z dóbr białostockich dostawia się na potrzeby dworu warszawskiego Branickich m.in. bażanty, 1756, 1758. Teki 397, s. 9, 14, 18.
- Łabędzi dla J. Kl. Branickiego poszukiwanie w Załozicach i Jaworowie, wyprawianie ich w drogę do Białegostoku, 1757, 1758. Teki 327, s. 11, 16.
- Prace przy przebudowie bażantarni w Białymstoku i przy zakładaniu w niej upustu, 1758. Teki 328, s. 4, 5, 7; Teki 397, s. 18, 19, 27, 28, 30, 34.
- Z dóbr białostockich dostawia się na potrzeby dworu warszawskiego Branickich m.in. cietrzewie, głuszca, jarząbki, kuropatwy, skowronki, 1758. Teki 397, s. 18, 25, 32.

- Jemioluszki /„imieluchy”/ dla dworu Branickich kupuje Burzyński w Grodnie, za dwie i pół kopy dał 12,5 tynfa, 1758. Teką 397, s. 18.
- Łabędzie przysłane z Mościsk do Białegostoku i tam umieszczone w bażantarni, 1758. Teką 397, s. 28.
- Sprowadzanie kuropatw do niewymienionej kuropatwiarni, 1760. Teką 328, s. 13.
- Czyszczenie i zaopatrywanie bażantarni w Białymstoku, tamtejszy bażantnik sprawuje się dobrze, 1760. Teką 328, s. 10-13.
- Kwiczoły wysyłane J. Kl. Branickiemu przez Gordona podwojewodzkiego krakowskiego, 1760. Teką 335, s. 5.
- Dostarczanie jaj mrówczych dla bażantarni białostockiej i inne związane z nią prace, 1763. Teką 328, s. 22V, 23.
- Opis zabudowań w bażantarni białostockiej oraz wzmianka o gaiku i zwierzyńcyku dla bażantów, 1772. Teką 141, s. 98-102.
- Bażanty chińskie sprowadzane do bażantarni białostockiej, 1780. Teką 317, s. 16v.
- Na kanale w ogrodzie białostockim, pałacowym pływają łabędzie i gęś o którą pyta specjalnie Iz. Branicka, 1780. Teką 317, s. 16v.
- Łabędzie stare i młode wypuszcza się na staw i kanały w ogrodzie białostockim. 1781. Teką 370, s. 19.
- Wzmianki o reperacji budynku bażantarni w Białymstoku i o tuczeniu bażantów przed ich wysyłką do Moskwy, 1783. Teką 316, s. 38.
- Sprzedaż jaj bażancich w Białymstoku, kupuje je m.in. Borch oboźny litewski, 1784. Teką 369, s. 14.
- Pawie przywiezione z Warszawy do Białegostoku, 1789. Teką 317, s. 21.
- W pałacu Anny z Sapiehów Jabłonowskiej w Kocku w przedpokoju urządzono kurnik dla zagranicznych /indyjskich i innych/ kur i gęsi, 1798. Teką 419a, s. 32.
- Wzmianka o dawnych urządzeniach dla łabędzi na stawie w dolnym parku przy pałacu białostockim, 1837. Teką 191, s. 37.

Myślistwo - wzmianki o polowaniach, odstrzale

- Wzmianka o polowaniu z sokołami, 1753. Teką 349, s. 3.
- Wzmianka o tym, że książę /Radziwiłł/ chorąży w sławatyckich lasach zabił w ciągu pięciu dni 85 losi, a 30 kilka puścił, 1754. Teką 341, s. 8.
- Polowania urządzone w dobrach białostockich na niedźwiedzie i dziki prowadzi łowczy nadworny Branickich, 1758. Teką 397, s. 28.

- Łowczy Branickich przywozi, po czterech dniach polowania, dzika, pięć warchlaków i dwa niedźwiedzie, 1777. Teką 370, s. 6.
- Łowczy białostocki, Kodyński, urządza polowania na wilki, a Iz. Branicka żąda sprawozdania z tych polowań, 1780. Teką 317, s. 14.
- Zamierzone polowanie na wilki w puszczy sobolewskiej, 1789. Teką 316, s. 13, 14.
- Notatki z publikowanego pamiętnika M. Starzeńskiego o polowaniach w dobrach białostockich Branickich i w Strabli Kuczyńskich. Teką 410, s. 3.
- Opis /z literatury drukowanej/ polowania na żubry z udziałem króla Augusta III w 1752 r. Teką 97, s. 14v, 15.
- Tekst artykułu Glinki p.t. „Dawne łowy /białostocciana/” drukowanego w Dzienniku Białostockim z 30,XII,1935. Teką 165, s. 1-4.

Ryby i gospodarka rybna

- Wzmianka o małym polowie karpów w kanale białostockim, 1738. Teką 342, s. 19.
- Szlamowanie w Białymstoku sadzawki „u Marczyka” na tarlisko karpia, 1750. Teką 358, s. 15.
- W starostwie gródeckim brak szczupaków solonych, trzeba je kupować we Lwowie, 1753. Teką 327, s. 6.
- Próbný polów ryb w Tarchominie, 1754. Teką 320, s. 195.
- Wzmianka o prowadzeniu gospodarki rybnej w starostwie gródeckim, 1757. Teką 327, s. 13.
- Splawianie ryb spod Goniądza do Warszawy, 1758. Teką 315, s. 227.
- Pstrągów w rzece złowić nie można polawia się je w pstrągarni białostockiej na życzenie J. Kl. Branickiego i zamrożone wysyła do Hołowieska wraz z dwoma pudłami sielaw, 1758. Teką 397, s. 25, 29.
- Transport ryb suszonych i mrożonych z dóbr J. Kl. Branickiego do Warszawy, 1763. Teką 328, s. 18, 19.
- Sandacze do zarybiania sadzawek w dobrach białostockich mają być sprowadzone Z Prus, zarybia się też stawy karpami, 1763. Teką 328, s. 21, 25; Teką 333, s. 4.
- Opis pstrągarni w Białymstoku, 1772. Teką 141, s. 97, 98.
- Opis nawadniania stawu w Dojlidach, wzmianka o zarybianiu go, 1772. Teką 360, s. 4.
- W Tykocinie znajduje się statek śledzi, 1772. Teką 378, s. 1.
- Ze starostwa mościskiego przesyła się do Warszawy świeże ryby i wyzinę, 1780. Teką 316, s. 34.

- Szczupaki /zamiast sumów/ w marynacie przesłane w formie łapówki z dóbr Iz. Branickiej, 1782. Teką 316, s. 44.
- Naprawa grobelki koło pstrągarni w Białymstoku, 1789. Teką 316, s. 76.
- Zarybianie stawów w Białymstoku, w bażantarni mają być pstrągi, 1797. Teką 369, s. 17.
- Notatki Glinki z oględzin w r. 1938 miejsca dawnej pstrągarni w Białymstoku. Teką 241, s. 3.

Pasieki

- Wypis z raportu o gospodarce miodem w pasiece w Bohusławiu, 1763. Teką 315, s. 120.
- Pasiekę chce zakładać Iz. Branicka w Dojlidach, 1780. Teką 317, s. 10v.

Propinacja, Arenda Generalna Białostocka

- Wykaz rzeczy zrabowanych arendarzowi w Łopuchowie przez konfederację mazowiecką /stronników St. Leszczyńskiego/, przede wszystkim naczyń i surowców służących do wyrobu trunków, a także żywności, ubiorów, kosztowności i różnych innych przedmiotów m.in. ksiąg; wzmianki o zdemolowaniu mieszkania i wzięciu żony arendarzowej w niewolę, 1734. Teką 280, s. 101, 102.
- Wyrób piwa w dzierżawionych przez Branickiego dobrach tarchomińskich i jego sprzedaż w Warszawie. Zlecenie wyszynku piwa paru osobom. Targi o warunki umowy z nimi. Kilkakrotne sprawozdanie ekonoma tarchomińskiego o gatunkach i ilościach produkowanego piwa, o jego cenach sprzedażnych i możliwościach sprzedaży, 1754-1757, s. 1-4; dowóz z Białegostoku gorzalki na wyszynk, 1757, s. 5, 8. Teką 340, s. 1-5, 8.
- Dochód z propinacji /w Tarchominie ?/, 1755. Teką 320, S. 226, 231.
- Wyrugowanie karczmarza Róży z austerii w starostwie gródeckim i osadzenie Żyda na jego miejscu, wysokość arendy, 1756. Teką 327, s. 9.
- Wzmianka o propinacji w Tarchominie, 1757. Teką 360, s. 14.
- Propinacja w Hołowiesku i Stołowaczu potrzebuje anyżu, 1762. Teką 333, s. 2.
- Przymus propinacyjny stosowany wobec poddanych należących do dóbr królewskich Myślenie, 1763. Teką 215, s. 14.
- Uwagi na temat dochodu z szynku /przy pałacu warszawskim Branickich/ miesięcznie przy dostarczaniu dworskiej gorzalki oraz ilości i ceny gorzalki zakupionej na potrzeby tego szynku, 1766. Teką 315, s. 264; Teką 360, s. 34.

- Wysokość arendy płaconej z Tykocina przez arendarzy pryncypalnych i partykularnych, 1771/1772, 1779. Teką 278, s. 117.
- Wzmianka o sprowadzaniu przez Rogowskiego /dyspozytora propinacji w Białymstoku/ win z Królewca, 1779. Teką 315, s. 295.
- Raport rozważający możliwości produkcyjne gorzelnii w Trzywieży w związku z zapotrzebowaniem na gorzałkę i z uwzględnieniem produkcji gorzalki w Tykocinie i Choroszczy, 1779. Teką 316, s. 9, 10.
- Wykaz karczem i młynów w poszczególnych wsiach dóbr tykocińskich i wysokości arendy z każdego, 1779. Teką 316, s. 54.
- W dobrach białostockich browar oddaje część piwa na potrzebę dworską, zdaniem Iz. Branickiej piwa tego wychodzi za wiele „trzeba będzie wszystkie ordynarie piwne pokasować a tylko wyznaczyć wiele piwa na stoły ma wychodzić”, uważa też, że trzeba podnieść jakość piwa, wtedy będzie ono miało lepszy zbył, wspomina o piwie ordynaryjnym i dubeltowym, 1780. Teką 369. s. 8.
- Arenda sucha w Klenikach /Klejnijkach/ wypłacana z tamtejszej karczmy kościelnej plebanowi unickiemu w Narwi, 1785. Teką 315, s. 1.
- Rzeźnik Niemiec zatrudniony okresowo w pałacu białostockim /w czasie pobytów Iz. Branickiej/ ma otrzymać arendę którejś z karczem jako źródło utrzymania, 1788. Teką 369, s. 15.
- Pertraktacje arendarzy w Białymstoku z dworem o umniejszenie arendy, 1789. Wysokość arendy rocznej w r. 1791. Teką 368, s. 1, 3, 4.
- Iz. Branicka upomina swych oficjalistów, że skutkiem zlej ich gospodarki wydatki równają się dochodom i na przyszłość żąda lepszej gospodarki odnośnie propinacji, 1792. Zapytuje też Branicka, czy w Jej dobrach Żydzi mają gdzieś arendy karczemne, 1792. Teką 369, s. 16, 17.
- W dobrach białostockich wszystkie szynki oddano w arendę propinacyjną, z wyjątkiem sześciu szynków w samym mieście Białymstoku prowadzonych przez skarb /dwór/, 1795. Teką 368, s. 5.
- Von Knobloch chce wydzierżawić od Iz. Branickiej kamienicę Pod Głową Jelenia w Białymstoku z przeniesieniem propinacji na inną kamienicę, 1796. Teką 316, s. 18.
- Komisarz Lubowicki wyjaśnia Iz. Branickiej, że młyny w Choroszczy nie mogą należeć do propinacji białostockiej z powodu odległości, 1796. Teką 316, s. 33.
- Notatka o miastach w pow. białostockim i bielskim gubernii grodzieńskiej, których właściciele mają wyłączne prawo propinacji. Informacje te zawarte są w tabelce o następujących rubrykach: nazwa miasteczka, nazwisko i przynależność narodowościowa bądź wyznanie właściciela, liczba mieszkańców, wykaz gruntów w obrębie miasteczka należących do osób postronnych, dane o zakładach przemysłowych na terenie miasteczka. W notatce uwzględniono z pow. białostockiego miasteczka

Zabludowo, Knyszyn, Goniądz, Choroszcz i Supraśl a z pow. bielskiego Orle i Boćki, 1867. Teka 222, s. 1.

- Arenda Generalna Białostocka alias Pryncypalna było to /wg Glinki/ przedsiębiorstwo żydowskie dzierżawiące propinację, opłaty z rzeźni, straganów ulicznych i kramów. Wpłaty arendy na rzecz dworu stanowiły 96% jego dochodów z Białegostoku za czasów J. Kl. Branickiego. Na usługach arendy było zapewne wiele szynków w Białymstoku z tym, że prawdopodobnie najbardziej rozpowszechniony był system wyszynku domowego. Teka 109, s. 3.

XVIII. PRODUKTY SPOŻYWCZE

1. Żywność, ogólne

- Spisy żywności zarekwirowanej w Tykocinie mieszczanom chrześcijanom i Żydom /osobne wykazy/ a także w innych dobrach J. Kl. Branickiego, wielokrotnie podawano tu ceny bądź wartość zrabowanych produktów. Wymieniono tu różne rodzaje mięsa i drobiu, sery, masło, minogi, różne ryby, jajka, oliwa, olej, chleb różny, groch, kasza, śmietana, korzenie, warzywa, lój, 1734. Teka 280. s. 89, 99, 100, 105, 106, 108, 109, 110, 111, 112.
- Wzmianka o produktach spożywczych przesyłanych ze starostwa mościskiego na dwór Branickich w Białymstoku i Warszawie, 1752. Teka 327, s. 4.
- Ceny żywności w Warszawie rosną, 1755. Teka 320, s. 233.
- Wzmianka o wiktualach i trunkach które otrzymali na drogę z Warszawy do Białegostoku śpiewacy Włosi, 1767. Teka 360, s. 36.
- Produkty spożywcze wymienione w inwentarzu pałacu białostockiego: różne gatunki octu, oliwa, serdele, cytryny, sok cytrynowy, 1772. Teka 155, s. 57.
- Taksa chleba i mięsa ustanowiona w Białymstoku, 1777. Teka 370, s. 7, 8.

2. Mąki, kasze

- Sprowadzanie dla potrzeb dworu Branickich w Białymstoku z Warszawy siemienia lnianego koszami, 3752. Teka 320, s. 77v; Teka 321, s. 24, 25.
- Krupy i hreczkę przesyła się z Mościsk na dwór Branickich w Białymstoku i w Warszawie, 1752. Teka 327, s. 4.
- Bażanty w bażantarni białostockiej karmi się hreczką, 1755. Teka 321, s. 27.
- Ceny w Warszawie kaszy, grochu, zbóż, 1757. Teka 340, s. 6.
- Wzmianki o dowozie jagiel z Ukrainy do Warszawy, 1757. Teka 360, s. 5-7.

- Mąka pulardowa przysłana do pałacu Branickich w Warszawie, 1790. Teką 373, s. 4.
- Ceny kasz w Warszawie, 1790, 1795. Teką 373, s. 4, 13.

3. Mięso, jaja, ryby

- Ceny mięsa, drobiu i jaj w Warszawie, 1715. Teką 373, s. 13, 16.
- Daniele i bażanty odsyłane do dworu J. Kl. Branickiego z jego dóbr, 1738. Teką 342, s. 17, 20.
- Ostrygi sprowadza J. Kl. Branicki do Białegostoku za pośrednictwem /kupca warszawskiego/ Possa'y, 1745. Teką 487, s. 2.
- Ryb solonych /szczupaków/ brak w starostwie gródeckim, trzeba je kupić we Lwowie, 1753. Teką 327, s. 6.
- Z dóbr białostockich wysyła się na potrzeby dworu Branickich w Warszawie dziczyznę /daniele, jelenie, sarny, zające/ oraz ptactwo /kuropatwy, cietrzewie, głuszce, jemioluchy, skowronki, jarzabki/, 1756, 1758. Teką 397, s. 14, 18, 25, 30, 32, 35, 36.
- Ryby spławia się spod Goniądza do Warszawy, 1758. Teką 315, s. 227.
- Pstrągi wyłowione w pstrągami białostockiej zamraża się i wraz z dwoma pudłami sielaw wysyła się do Hołowieska, 1758. Teką 397, s. 25, 29.
- Dzikizna i ptactwo są co tydzień wysyłane z dóbr białostockich do Warszawy, 1760. Teką 328, s. 11, 13, 15.
- Wysyłanie z Białegostoku do Warszawy jaj bażancich, 1761. Teką 328, s. 17.
- Ryb suszonych i mrożonych transport do Warszawy z dóbr Branickiego, 1763. Teką 328, s. 18, 19.
- Sandacze dla dworu J. Kl. Branickiego mają być zamówione u rybaków pruskich, 1763. Teką 328, s. 25; Teką 333, s. 4.
- W spizarni pałacowej białostockiej znajdują się m.in. serdele, 1772. Teką 155, s. 57.
- Statek śledzi został sprowadzony do Tykocina, 1772. Teką 378, s. 1.
- Ryby świeże i wyzina przesyłane ze starostwa mościskiego do Warszawy, 1780. Teką 316, s. 34.
- Wzmianka o przesyłaniu /jako łapówki/ marynaty szczupakowej w braku sumów, 1782. Teką 316, s. 44.
- Umowa zarządu dóbr białostockich z miastem Białymstokiem co do uboju bydła i opłat z tym związanych a także co do wolnej sprzedaży mięsa przez mieszczan i jego cen, 1790. Teką 368, s. 2.

- Wzmianka o wołach pozostawionych w Tarchominie a przeznaczonych na ubój, brak daty. Teki 96, s. 16.

4. Tłuszcze

- Cena oleju lnianego w Warszawie, 1730. Teki 315, s. 64; Teki 320, s. 53v.
- Żydom tykocińskim zrabowano m.in. lój w kamieniach, 1734. Teki 280, s. 89, 112.
- Sadło, słonina przewożone wozami z dóbr ukraińskich do dóbr podlaskich Branickich. 1752. Teki 321, s. 7, 15.
- Zakup oleju lnianego na garnce w Warszawie i wysyłanie do Białegostoku dla dworu Branickich, 1752. Teki 320, s. 77v. Teki 321, s. 25.
- Transport masła /na potrzeby dworu J. Kl. Branickiego/, 1752. Teki 321, s. 27.
- Z dóbr mościskich przesyła się na dwór Branickich w Białymstoku i Warszawie m.in. masło, 1752. Teki 327, s. 4.
- Cena oleju lnianego w Wołczynie, 1758. Teki 315, s. 109.
- Zapas oleju w Białymstoku, jego ceny na Litwie i Rusi, 1760. Teki 328, s. 16.
- Ceny masła w Białymstoku, 1762. Teki 333, s. 1.
- Zakup wieprzy „na tafłowe słoniny”, 1762. Teki 333, s. 1.
- Masło „majowe” każe J. Kl. Branicki skupować dla siebie w okolicach Gdańska, jako najlepsze, zgodnie z radą Reokura /Riaucour'a/, 1763. Teki 315, s. 260.
- Wzmianka o sprowadzaniu z Paryża m.in. oliwy na zamówienie J. Kl. Branickiego, 1766. Teki 347, s. 2.
- Wśród produktów w spiżarni pałacowej białostockiej wymieniona jest oliwa, 1772, Teki 155, s. 57.
- Olej używany do prac budowlanych w dobrach Branickich, 1780. Teki 317, s. 14.
- Masła „zalewnego” najlepszego z Sobolewa sprzedaż w Warszawie, 1789/?/. Teki 363, s. 13.
- Cena masła w Warszawie, 1795. Teki 373, S. 13, 16, 25.
- Masła z dóbr tykocińskich sprzedaż w Warszawie, ilości masła, okres sprzedaży, ceny osiągnane, 1796. Teki 373, s. 25.

5. Warzywa, owoce, grzyby

- Owoce granatów sprowadza Urszula Lubomirska z Węgier i ze Wschodu za pośrednictwem kupca wrocławskiego Horguelina, 1737. Teki 389, s. 1.

- Notatka o listach Piotra Francke do J. Kl. Branickiego, dotyczących sprowadzenia z Drezna na stałe do Białegostoku bażantnika i psów przyuczonych do szukania trufli, 1744. Teki 315, s. 75.
- Cytryny sprowadza J. Kl. Branicki do Białegostoku za pośrednictwem /kupca warszawskiego/ Possy, 1745. Teki 487, s. 2.
- Sprowadzanie z Włoch sfory psów przyuczonych do szukania trufli, 1749. Teki 315, s. 26.
- Zakup cytryn w Tykocinie, 1751. Teki 282, s. 5.
- Transport owoców wodą z Krakowa do Warszawy ma trwać trzy tygodnie, 1752. Teki 315, s. 236.
- Braki w dostawie szparagów z powodu zimnej pogody, trudności z wysłaniem pocztą z Warszawy do Białegostoku przesyłki zawierającej szparagi, 1753. Teki 320, s. 122, 124.
- Zakup cytryn w Warszawie, 1753. Teki 320, s. 124.
- Winogrona próbuje hodować J. Kl. Branicki we własnej winnicy w Wysokimstoczku, otrzymuje też winogrona w podarunku od majorowej Janiszewskiej, 1753. Teki 358, s. 23, 31.
- Brzoskwinie dojrzałe przesyłane z rozkazu J. Kl. Branickiego do Bocięk, 1754. Teki 358, s. 42.
- W szklarni i pomarańczami białostockiej owocują pomarańcze, 1754. Teki 341, s. 7.
- Z ogrodów w Białymstoku wysyła się dojrzałe brzoskwinie do Bocięk, 1754. Teki 358, s. 42.
- Branicy posiadają w Warszawie ogród owocowy /gruszki, śliwki, jabłka, winogrona, morele, brzoskwinie, melony/ a także warzywny, 1756. Teki 345, s. 12.
- W ogrodzie białostockim umieszcza się włoszczyznę, przeznaczoną na zimę, w budynku ogrodniczym, 1756. Teki 397, s. 1.
- Szparagi posyłane do Białegostoku z „ogrodu warszawskiego”, 1756, 1757. Teki 360, s. 3, 12.
- Odmiany owoców wyszczególnione w liście ekonoma roskiego do Krystyny Sapieżyny, 1736. Teki 316, s. 1.
- Włoszczyzna wysyłana z ogrodu w Wysokimstoczku do Warszawy: selery, pory, pietruszka, kalarepa, kapusta biała, 1758. Teki 397, s. 32.
- Karczochy mają być zasadzone w ogrodach białostockich, 1758. Teki 397, s. 35-37.
- Wysyłanie ogórków i szparagów z Białegostoku do Warszawy, 1761. Teki 328, s. 17.

- Pigwy gruszkowe poleca J. Kl. Branicki kupić na Węgrzech i przesłać do Warszawy podwodą ze starostwa krośnieńskiego, 1762. Teką 215, s. 13.
- Owoce w beczkach wysłane do Warszawy dla Branickiego, 1762. Teką 341, s. 12.
- Karczochy wysłane /z Krakowa ?/ do Warszawy dla J. Kl. Branickiego, 1762. Teką 341, s. 12.
- Szparagi wysłane z dóbr białostockich do Warszawy, 1763. Teką 328, s. 19, 20.
- W spiżarni pałacowej białostockiej znajdują się m.in. cytryny i sok cytrynowy, 1772. Teką 155, s. 57.
- Wzmianka o instruktarzu wydanym przez Iz. Branicką w sprawie sadzenia karczochów, 1774. Teką 128, s. 1.
- Wzmianka o sadzeniu /„sianiu”/ kartofli w dobrach białostockich i o rozdaniu przez tamtejszą administrację kilkunastu szanków ziemniaków wśród ludzi, którym „trudno się było opędzić”, ok. 1774-1779. Teką 315, s. 287a.
- Pomarańcze /z oranżerii białostockich/ słodkie i cytryny wysłane Iz. Branickiej z Białegostoku do Warszawy, pomarańcze gorzkie /600 sztuk/mają być sprzedane, 1777. Teką 370, s. 8, 9.
- „Krypta” wioząca włoszczyznę z dóbr Branickich zatonała koło Ostrołęki, 1777. Teką 377, s. 8.
- Jabłka tyrolskie przesyła wielokrotnie J. Haller kupiec krakowski Izabeli Branickiej jako upominek, 1788-1796. Teką 366, s. 1.
- Iz. Branicka nakazuje suszenie warzyw, 1789. Teką 363, s. 14.
- Cena cytryn w Warszawie, 1790. Teką 373, s. 1.
- Warzywo „nie jest drogie” w Warszawie, 1795. Teką 373, s. 13.
- Sprowadzanie cytryn z Warszawy do Białegostoku, 1796. Teką 373, s. 32.

6. Sól i inne przyprawy

- Kolonialne towary: cukier, anyż, korzenie i inne zrabowane Żydom tykocińskim, wzmianki o nich, 1734. Teką 280, s. 89, 110, 112.
- Należność za sól suchedniową dla dóbr Branickich, 1748. Teką 320, s. 1.
- Dowóz kwiatków dla cukiernika, 1750. Teką 320, s. 33, 35.
- Dostawy soli dla dóbr Branickiego, 1752. Teką 320, s. 53.
- Sprowadzanie soli do dóbr J. Kl. Branickiego wodą z żup zakroczymskich, wozami /mażami/ z „bani” w Hołotkowie i z żup niewymienionych, do których dowozi się zboże z Bililówki /na Ukrainie/, 1752. Teką 321, s. 2, 7, 15.

- Anyż przewożony z dóbr ukraińskich do dóbr podlaskich Branickich, 1752. Teką 321, s. 15.
- Hanazyz /anyż/ do wyrobu wódek dany Branickiemu przez rabina Fortisa za rabinostwo mościskie, 1752. Teką 327, s. 3, 4.
- Transport soli wodą, 1752. Teką 350, s. 2, 3.
- Wysyłka soli w bochenkach z Warszawy do Białegostoku, 1753. Teką 320, s. 122.
- Zakup w Warszawie anyżu dla Branickiego, 1754. Teką 320, s. 167.
- Korzeni przysłanych z Hamburga komisyjne odpakowanie i przeważenie w Białymstoku zarządza J. Kl. Branicki, 1754. Teką 342, s. 39.
- Cukier w głowach przesyłany z Białegostoku do Warszawy, 1756. Teką 397, s. 12.
- Sól sprowadzana na sprzedanie do starostwa bielskiego, brak jej w dobrach białostockich /„ani do kuchni pańskiej ... ani na ordynarie folwarczne”, ...na mleczone.../, 1762. Teką 333, s. 2.
- Anyż potrzebny do propinacji hołowieskiej i stołowackiej, 1762. Teką 333, s. 2.
- Saletra przywieziona z Bohusławia do Tykocina, 1763, Teką 328, s. 20, 21.
- Soli 350 beczek mają zabrać statki J. Kl. Branickiego z Zakroczymia, 1768. Teką 317, S. 25.
- W spiżarni pałacowej białostockiej znajdują się. m.in. różne gatunki octu, 1772. Teką 155, s. 7.
- Rozdzielanie soli pomiędzy wsie starostwa bielskiego, 1772. Teką 378, s. 1.
- Sprzedaż soli w dobrach Iz. Branickiej, 1789. Teką 363, s. 3, 11.
- Uwagi Iz. Branickiej nad przedłożonym jej rejestrem wyeksponowanej soli w r. 1791; preliminowanym rozchodem soli w r. 1792. Teką 316, s. 45.
- Pieprz turecki zastosowany do tępiania pluskiew w pałacu białostockim, 1794. Teką 316, s. 85.
- Transport soli pruskiej prowadzony jest z Warszawy do Tykocina, 1796. Teką 373, s. 30.
- Cena cukru w Warszawie, 1796. Teką 373. s. 41.

7. Kawa, herbata

- Izabela Branicka pija z gośćmi kawę, 1749. Teką 320, s. 8.
- Herbata chińska zakupiona dla J. Kl. Branickiego od kupców wracających z zadnieprzańskich jarmarków, 1752. Teką 324, s. 1.

- Wzmianka o gatunkach kawy, mianowicie lewańskiej i holenderskiej, 1756. Teki 397, s. 12.
- Przybory do palenia i parzenia kawy znajdują się w pałacyku na Wysokimstoku, 1772. Teki 141, s. 104.
- Kawę dobrą dają w szynku w Nowem pod Białymstokiem, 1793. Teki 316, s. 62.
- Cena kawy w Warszawie, 1796. Teki 373, s. 41.

8. Trunki

- Spisy trunków zrabowanych Żydowi tykocińskiemu zwanemu Moszko Krakowski Choroszczucha i innym Żydom tykocińskim /miód, piwo, wódka, patoka, okowita/, s. 88, 89, oraz trunków zrabowanych bądź zarekwirowanych mieszczanom chrześcijanom w Tykocinie /piwo, wódka, wino francuskie/, s. 99, 100. Wykaz naczyń i surowców służących do wyrobu trunków, zrabowanych arendarzowi w Łopuchowie, s. 102. Wzmianka o gorzałce z określeniem ceny i pojemności beczek i kuf, s. 105. Cena antała wina, s. 106, 109; garnca wódki, s. 106; wódki prostej i alembikowej, s. 111; miodu, s. 110, 1734. Teki 280, s. 88, 89, 99, 100, 102, 105, 106, 108-111.
- Pięć beczek wina kupionych w Warszawie wysłano do Białegostoku dla J. Kl. Branickiego, 1738. Teki 342, s. 24.
- Pięć kuf wina wydaje kupiec królewiecki Saturgus na potrzeby J. Kl. Branickiego, 1744. Teki 318, s. 2.
- 150 okseftów wina kupuje J. Kl. Branicki w Gdańsku u kupca Rottenburga, 1745. Teki 317, s. 48.
- Wyrób piwa w Warszawie na potrzebę Branickiego w browarze podkanclerzego litewskiego, 1750. Teki 320, s. 26, 32.
- Cena wódki okwitki, 1751. Teki 320, s. 49.
- Zakup różnych win dla Branickiego; przelewanie wina w butelki, 1752. Teki 320, s. 76, 77v, 79, 81.
- Dowóz wódki do Warszawy /wymienione ośrodki skąd stały dowóz/ i ceny, 1752. Teki 320, s. 86.
- Wino sprowadzane okseftami dla J. Kl. Branickiego; wino potrzebne J. Kl. Branickiemu na Koło Generalne, 1752. Teki 321, s. 1, 2, 15.
- Wino węgierskie tańsze /po kilkanaście czerwonych złotych za beczkę/ każe kupić J. Kl. Branicki w Warszawie, przy każdej beczce ma być próbka aby Branicki mógł osobiście sprawdzić jakość wina; wino kupuje Branicki w Warszawie m.in. u p. Duchena, w składzie kaplicy moskiewskiej /ceny/, 1752. Teki 321, s. 20, 23, 24.
- Wyrób piwa w Białymstoku, 1752. Teki 358, s. 21.

- Zapasy wina burgundzkiego w pałacu na Podwalu; wódki różne zakupione dla Branickiego przez starostę nowskiego, 1754. Teki 320, s. 172, 173, 180.
- Wyrób piwa /gatunki, ceny, ilości/ wyprodukowanego w Tarchominie i sprzedanego w Warszawie, 1754. Teki 340, s. 1-4.
- Sprzedaż piwa w pałacyku „nowo nabytym”- Branickiego w Warszawie, 1755. Teki 320, s. 226.
- Ceny miodu na targu białostockim, 1755. Teki 362, s. 10, 11.
- Piwo angielskie sprowadzane dla J. Kl. Branickiego z Gdańska, 1756. Teki 360, s. 3.
- Wino wytłacza ogrodnik w Białymstoku według wskazówek p. Larosa, Wiszniewski wzywany jest do tłumaczenia się z ubytku winogron w winnicy, 1756. Teki 397, s. 3-5.
- Wzmianki o wyszynku piwa prowadzonym w dworku na Pradze /w Warszawie/, 1756-1757. Teki 360, s. 2, 6.
- Dowóz z Białegostoku gorzalki na wyszynk w Warszawie, 1757. Teki 340, s. 5, 8.
- Miodu przaśnego sprzedaż na beczki, 1757. Teki 360, s. 18.
- Wina dla J. Kl. Branickiego poszukiwanie przez Bromirskiego komisarza jego dóbr ruskich, na Podgórzu, w Chyrowie, Samborze, Przemyślu, Jarosławiu a także na Węgrzech, 1758. Teki 327, s. 14-16.
- Piwa i słodu wyrób przez Opolskiego /w Białymstoku ?/, 1760. Teki 328, s. 16.
- Słodu sprzedanie przez oficjalistę J. Kl. Branickiego, 1761. Teki 360, s. 26.
- Wina sprowadzanie dla J. Kl. Branickiego do Warszawy, 1761. Teki 361, s. 27.
- Wyrób piwa projektowany w Branicach. Piwo według receptury białostockiej ma być lepsze niż jezuickie, promnickie i wawrzyńskie księcia biskupa /krakowskiego ?/, 1762. Teki 334, s. 4v.
- Wina zakup dla J. Kl. Branickiego, ceny, 1762. Teki 334, s. 7.
- Gorzalki przymusowy rozdział do kupienia między wsie należące do dóbr Myślenice w administracji J. Kl. Branickiego. Każda wieś otrzymuje po 77 garncy gorzalki, mimo iż chłopcy mają to sobie za krzywdę, 1763. Teki 215, s. 14.
- Wódek różnych gatunków zakup w Gdańsku „na handel dla Gromadzkiego” /w Białymstoku ?/, 1763. Teki 315, s. 260.
- Wódki: dubelt perski, pomarańczowy, jałowcowy, selerowy, anyżkowy i cynamonowy za 1000 zł. kupuje sługa J. Kl. Branickiego w Gdańsku, „na handel dla Gromadzkiego”, 1763. Teki 317, s. 26.
- Likwor „do zażywania po kawie” przesyła marszałek nadworny koronny J. Kl. Branickiemu, 1763. Teki 360, s. 33.

- Cena gorzalki w Warszawie, 1766. Teka 315, s. 264.
- Wzmianki o gatunkach i ilościach win, które ma przywieźć Matisse z Paryża na zamówienie J. Kl. Branickiego, 1766. Teka 347, s. 1, 2.
- Wymagania ze strony Mazurów co do jakości trunków, 1766. Teka 360, s. 34.
- Wina sprowadzane dla J. Kl. Branickiego są uwalniane od wyższych opłat na komorach celnych, 1767. Teka 360, s. 37.
- Kontrakt zawarty w sprawie wyrobu gorzalki między kanałem w Kamieńczyku a oficjalistą J. Kl. Branickiego określa jakość gorzalki, sposób jej produkcji, miary, ceny, termin oddania gorzalki, 1767. Teka 391, s. 4-6.
- Wina umieszczone w rejestrze piwnicy białostockiej według inwentarza z r. 1772. Wina spisano uwzględniając pochodzenie /ewentualnie też miejsce nabycia/, gatunek, czasem wiek, liczbę antalków bądź butelek. Wózki piwniczne opisane w tymże inwentarzu. Teka 155, s. 55-57, 62.
- Zamówienie na kotły do wyrobu piwa /z zaznaczeniem ich pojemności/, które mają być zakupione w Gdańsku, 1772. Teka 316, s. 44.
- Raport o nielegalnej sprzedaży wina po cenach niższych niż u oficjalnych szynkarzy, prowadzonej w Białymstoku przez pocztmajstra Lenkiewicza i przez Józefa lokaja, 1773. Teka 316, s. 26.
- Wino szampańskie sprowadzane do piwnicy Branickich w Warszawie, 1775. Teka 377, s. 7.
- Dyspozytor propinacji w Białymstoku sprowadza wino z Królewca, 1779. Teka 315, s. 295.
- Produkcja gorzalki /proporcje surowca, wydajność/ i ceny w dobrach białostockich, 1779. Teka 316, s. 9, 10.
- Wino /węgierskie ?/ sprowadza architekt Sękowski z Warszawy na poczęstunek dla pracujących przy budowie pałacu w Wyszku, zaznacza, żeby „butelki były od szampańskiego wina i wino dobre nie soloduszka”, 1779. Teka 376, s. 10.
- Wino francuskie pije się na dworze Iz. Branickiej. Branicka stwierdza, że zbyt dużo wina wyszło ostatnio, 1780. Teka 317, s. 14.
- Wina przewożenie z piwnic białostockiej, dojlidzkiej i hołowieskiej, 1780. Teka 317, s. 16, 16v.
- Wyrób piwa w dobrach białostockich, jego „receptura” w zależności od gatunku, zdaniem Iz. Branickiej, piwo wyrabiane przez propinację dworską jest gorsze od żydowskiego, 1780. Teka 369, s. 8.
- Wino z Białegostoku do Warszawy na potrzeby dworu Iz. Branickiej ma przewozić pięć podwód parokonnych, 1780. Teka 369, s. 12.

- Wina sprzedaż z zasobów Iz. Branickiej, 160 butelek po 3-4 zł., 1789/?/. Teki 363, s. 13.
- Piwa angielskiego ociąganie z beczki do butelek z uwagą na podział trzech gatunków: od wierzchu, od środka i od spodu, liczba butelek z beczki, wygląd i smak piwa, sposób przechowywania go, cena beczki, 1790. Teki 373, s. 2, 3.

9. Tytoń, tabaka

- Wzmianka o zrabowaniu tytoniu Żydom tykocińskim w r. 1734, s. 89; wzmianka o tabace, 1734, s. 106. Teki 280, s. 89, 106.
- Tytoń wiezie do Warszawy kupiec białostocki Aron Misionawicz, 1752. Teki 321, s. 6.
- Tabaka ze Strasburga sprowadzana dla J. Kl. Branickiego przez kupca warszawskiego Tepera, 1756. Teki 360, s. 3.
- Tabaka zakupiona dla J. Kl. Branickiego w Paryżu, 1768. Teki 360, s. 39.
- Tabela zawierająca nazwiska kupców białostockich sprzedających tabakę, ilości tabaki sprzedanej przez każdego z nich /z uwzględnieniem podziału na tabakę zagraniczną, tytoń i tabakę krajową/, sumy pieniężne uzyskane z tych sprzedaży oraz wysokość obliczonego od nich podatku 10 grosza, 1775-1776. Teki 125, s. 58.
- Tabaka w pakietku przesłana jako prezent /łapówka/, 1782. Teki 316, s. 38.
- Iz. Branicka zażywa tabakę, brak daty. Teki 317, s. 24.

XIX. MATERIAŁY BUDOWLANE I INNE O PRZEZNACZENIU GOSPODARCZYM

1. Ogólne, zbiorcze

- Materiały budowlane na dziedzińcu zamku tykocińskiego opisane w inwentarzach tego zamku z lat 1715. 1718. Teki 278, s. 80, 85, 86, 103.
- Wzmianki o różnych materiałach budowlanych gromadzonych w Białymstoku w Związku ze stawianiem budynków gospodarczych, 1748-1756. Teki 358, s. 10, 11, 13, 14, 18, 20, 22, 25, 47, 48.
- Wzmianki o gromadzeniu różnych materiałów budowlanych do prac przy rezydencji warszawskiej Branickich, o ich cenach oraz transporcie, 1750-1754. Teki 320, s. 41, 43, 47, 105-107, 111, 113, 117, 120, 127, 128a, 137, 139b, 141-143, 145, 159, 166, 172, 175, 203, 204, 206.
- Wzmianki o sprowadzaniu materiałów budowlanych do Białegostoku, 1753-1755. Teki 358, s. 30, 32, 34-36.

- Wzmianki o materiałach budowlanych potrzebnych Fontanie do jego pracy przy przebudowie pokoi w pałacu Branickich na Podwalu w Warszawie, 1757. Teki 360, s. 8, 15.
- Wzmianki o sprowadzaniu materiałów do budowy ratusza w Bielsku, 1776-1779. Teki 375, s. 15, 19, 26, 27, 32.
- Wzmianki o zwożeniu budulca do budowy ratusza w Bielsku, 1777. Teki 376, s. 5, 6.
- Wykaz budowlanych materiałów do budowy wieży ratuszowej w Bielsku, sporządzony przez architekta Sękowskiego. Wykaz obejmuje ilości potrzebnych cegieł, wapna, drzewa, gwoździ i blachy miedzianej. Co do tej ostatniej rozważana jest też jej waga i cena, 1779. Teki 315, s. 298-300.
- Wzmianki o gromadzeniu drzewa, piasku i innych materiałów budowlanych potrzebnych do budowy kościoła w Bielsku, 1782-1784. Teki 316, s. 38-40, 45.
- Wzmianki o wyrabianiu materiałów budowlanych do prac w dobrach białostockich /cegielnie, palarnie wapna/, o ich kupowaniu /kamieni polnych, wapna/ i otrzymywaniu innymi sposobami /asygnaty na bezpłatne drzewo z lasów królewskich, zbiórka kamieni/. Uwagi i wskazówki Iz. Branickiej dla pisarza fabrycznego białostockiego, odpowiedzialnego za zaopatrzenie w materiały budowlane, o konieczności utrzymywania zapasów w magazynie dworskim i miejskim i rytmiczności dostaw. Wzmianki o niektórych cenach materiałów budowlanych i technicznych, szczegółach ich przygotowywania, 1789-1791. Teki 316, s. 76-83.

2. Blacha

- Blacha do obijania kopuły kościoła w Tyczynie /koło Rzeszowa/ ma być sprowadzana z Gdańska, 1742. Teki 315, s. 191.
- Cena blachy szwedzkiej krzyżowej, 1752. Teki 320, s. 55.
- Blachy żelaznej zakup w Warszawie, 1754. Teki 320, s. 207.
- Wzmianka o sprowadzaniu z Warszawy blachy żelaznej, 1754. Teki 358, s. 43.
- Blachę sprowadza się do Białegostoku z Królewca, 1755. Teki 362, s. 8
- Wzmianka o stawce za beczkę blachy /bez bliższych określeń ustalonej między blacharzami warszawskimi a architektem Fontaną, 1755. Teki 431, s. 1.
- Blacha żelazna nie szwedzka lecz szydłowiecka potrzebna w Białymstoku do wyrobu zamków, 1758. Teki 397, s. 26.
- Blacha węgierska znajduje się w skarbcu /białostockim ?/, 1760. Teki 328, s. 12.
- Sprowadzanie do Białegostoku blach z hamerni spiskich, 1761. Teki 315, s. 92.
- Blachy szwedzkie wymienione w inwentarzu skarbcza białostockiego, 1772. Teki 155, s. 17.

- Uwagi na temat wagi i ceny blachy miedzianej innej w Bielsku, a innej w Brodach, 1779. Teką 315, s. 300.

3. Cegła

- Cegła do przebudowy pałacu białostockiego dowożona z Tykocina, 1773. Teką 315, s. 270, 271.
- Wzmianki o transportach cegły wysyłanych z Tykocina do Białegostoku /ilości cegły, sposób transportu/ i o dowożeniu drewna do cegielni, 1737. Teką 315, s. 232.
- Cegła potrzebna do budowy pałacu białostockiego sprowadzana z Łady, 1738. Teką 342, s. 23.
- Wyrób cegły na potrzeby dóbr białostockich, nadużycia strycharza, organizacja transportu, 1739, 1748. Teką 358, s. 1-4, 12.
- Transport cegieł zostaje wysłany wodą, 1751. Teką 282, s. 6.
- Zakup cegły w Warszawie m.in. u Fontany, jej składanie, 1752, 1753. Teką 320, s. 88, 89, 91, 93, 96, 163, 165.
- Posadzka ceglana znajduje się w niektórych pomieszczeniach pałacu warszawskiego Branickich, 1753, 1754. Teką 320, s. 166, 167.
- Wyrób cegły w Choroszczy, Białymstoku i Tykocinie, szkody spowodowane w produkcji przez mrozy, 1753-1754, Teką 358, s. 24, 27, 35, 37, 40-43, 45, 47.
- Trudności z zakupieniem cegły w Warszawie, 1754. Teką 339, s. 3, 3v.
- Wzmianki o wyrobie cegły w dobrach J. Kl. Branickiego, 1754. Teką 342, s. 37, 37v.
- Cegłę do prac budowlanych w Warszawie sprowadza I. Koziebrodzki pełnomocnik J. Kl. Branickiego z /klasztoru dominikanów/ p.w. św. Ducha /cena/, 1754. Teką 315, s. 315.
- Zapasy cegły w cegielni pieczurskiej k/Białegostoku, jej transport podwodami, 1755. Teką 362, s. 5, 12.
- Wyrób cegły w dobrach białostockich uzależniony od pory roku /cegielnia w Pieczurkach, Tykocinie, Białymstoku i Dobrzyniewie/ rodzaje cegieł, wyrób dachówki, 1756-1757. Teką 397, s. 1, 4, 5, 16, 17, 19.
- Wyrób cegły w Białymstoku i Pieczurkach, zapasy cegieł, 1757. Teką 328, s. 3, 13.
- Zwożenie cegły z cegielni choroskiej do Białegostoku. Dyspozycja dworu, aby obciążyć na jeden dzień całą włość i miasto obowiązkiem zwożenia cegły, 1764. Teką 315, s. 273.
- Przygotowywanie surowców do wyrobu cegieł w związku z bliżej nie określoną budową w Dolistowie, 1771. Teką 315, s. 161.

- Do budowy kominów używana również suszona cegła, która jest tańsza od palonej, 1779. Teki 369, s. 5.
- Wzmianka o skasowaniu z rozkazu Iz. Branickiej, bezpłatnego przydziału cegły do budowy ratusza w Bielsku, 1779. Teki 315, s. 298-300; Teki 375, s. 32.
- Wzmianka o sprowadzaniu cegły do budowy klasztoru karmelitów w Bielsku, 1789. Teki 363, s. 14.
- Kradzieże cegły dworskiej przez mieszczan białostockich, 1769. Teki 372, s. 3.
- Cegła sprowadzana ze Stołowacza do budowy kościoła bernardynów w Bielsku, 1789. Teki 316, s. 63.
- Wzmianka o wyjątkowo małej produkcji cegły w r. 1789 i o ustanowieniu osobnej dachowni i wypalaniu dachówek, 1790, wypalanie małych partii cegły bez stawiania pieca, po wysuszeniu „a lada dole”; kontrola dworu nad formą do wyrobu cegieł w związku z samowolnym zmniejszeniem przez strycharza wymiarów cegieł; stawka wedle której opłacany jest strycharz, 1790, 1791. Teki 316, s. 80, 81, 83.
- Zużycie cegły do budowy spichlerza i szyperii w Żółtkach, 1792. Teki 372, s. 13.
- Notatka z opisem cegieł pozostałych w r. 1938 w Tykocinie z rozbiórki dawnego zamku. Teki 241, s. 13.

4. Dachówka, gonty

- Uwagi na temat różnic między dachówką wyrabianą w Ładzie a dachówką toruńską, 1739. Teki 358, s. 8.
- Bernardyni z Tykocina proszą o dostarczenie im dachówki z Białegostoku, 1749. Teki 328, s. 1.
- Strycharze w Dobrzyniewie robią dachówkę, 1750. Teki 358, s. 14.
- Wzmianki o gatunkach dachówki, 1753. Teki 320, s. 99, 100, 102, 111.
- Wzmianka o wyrobie dachówki w Tykocinie, 1753. Teki 358, s. 27.
- Gonty przywozi się do Białegostoku z dóbr trzywieskich, 1754. Teki 358, s. 41.
- Dachówki są potrzebne do reperacji dachu pałacu na Podwalu, 1755. Teki 320, s. 233.
- Gonty sprowadza się do Białegostoku z Trzywieży i z puszczy knyszyńskiej, 1755. Teki 358, s. 41; Teki 362, s. 5.
- Karpówkę do pokrycia kościoła w Tyczynie sprowadza się z Rzeszowa, gdyż miejscowa glina nie nadaje się do jej wyrobu, 1759. Teki 339, s. 18.
- Klasztor dominikanów w Różanymstoku prowadził pertraktacje z administracją dóbr białostockich m.in. w sprawie dostawy kamieni i dachówki wyrabianej w dobrach

białostockich, ale w ostatniej chwili wycofał się z zamówienia, 1775, 1776. Teki 375. s. 13, 15, 18, 19.

- Ustanowienie w dobrach białostockich osobnej dachowni i wypalanie dachówek, 1790. Teki 316, s. 80.

5. Drewno

- Ceny drewna w Gdańsku w zależności od wymiarów bali, 1724. Teki 409, s. 10.
- Drewna z puszczy zwożenie do prac budowlanych w Białymstoku, suszenie go, 1739. Teki 358, s. 3, 4, 6, 7.
- Wzmianki o drewnie używanym do prac budowlanych, występującym w postaci łat, gzymsów, dyli, bali, krokwi i dranic, 1739, 1752. Teki 358, s. 8, 10, 20, 21.
- Drewno do prac /budowlanych/ w Białymstoku dostarczane przez miasto Wasilków wg kontraktu, 1742, 1743. Teki 342, s. 27.
- Dębinę i maszty kupuje kupiec królewiecki w Tykocinie, 1750, 1751. Teki 282, s. 2.
- Drewno splawia się E Rybaków do dóbr tykocińskich i tam obrabia /w tartaku ?/, 1751. Teki 282, s. 6.
- Sprowadzanie drewna do prac budowlanych w dobrach Branickich z lasów w ekonomii sandomierskiej, J. Kl. Branicki chciałby tu uniknąć starań o asygnacje, bo to kłopotliwe a też pociąga za sobą koszty, 1752. Teki 321, s. 3, 4.
- Istnieją trudności w dostaniu drewna budowlanego w Grodnie i w promieniu 20 mil od tego miasta, 1752. Teki 358, s. 21.
- Drewna budowlanego spuszczenie w lesie, obróbka i transport, także zakup drewna, 1753. Teki 320, s. 99, 102, 104, 105, 108, 109, 113, 121, 125, 126, 127, 137, 154, 155, 164.
- Rąbanie drewna przez chłopów pańszczyźnianych w dobrach bielskich, 1753, Teki 349. s. 4.
- Rodzaje drewna budowlanego: kostkowe drzewo, dyle tarte, słupy, podwaliny, krokwie, łaty, belki, 1754. Teki 362, s. 4.
- Drewno i wyroby z drewna wysyła się z Trzywieży do Białegostoku, 1754, 1755. Teki 358, s. 41; Teki 362, s. 5; Teki 397, s. 2.
- W Hołowiesku prowadzi się tarcie drewna, 1755. Teki 349, s. 8.
- Zwózka i obróbka drewna do budowy mostu w Tykocinie, 1755. Teki 351, s. 2.
- Sprowadzanie drewna /belek, krokwi, murłat i in./ do prac budowlanych w Białymstoku z puszczy knyszyńskiej i z puszczy królewskiej za Wasilkowem, 1756. Teki 362, s. 15, 16.

- Tarcice dowozi się do Wysokiegostoku z niewiadomej puszczy, 1756. Teki 397, s. 2, 3.
- Z niewiadomej puszczy dowozi się drewno do budowy maneżu w Białymstoku, 1758. Teki 328, s. 7.
- Zwożenie drewna na potrzeby budowlane w dobrach hołowieckich, wzmianki o przeznaczeniu tego drewna na budynki folwarczne, karczmę, obory, reperację mostu, 1759. Teki 315, S. 169.
- Drewno sprowadzane z puszczy białowieskiej do budowy austerii w Bielsku, ceny, 1760. Teki 328, s. 12, 14, 15.
- Sprowadzanie drewna z puszczy: knyszyńskiej, sobolewskiej i białowieskiej do budowy austerii w Bielsku i do prac budowlanych w Choroszczu, wzmianka o wycinaniu drzew ręczną piłą i obrabianiu w tartakach, 1760. Teki 328, s. 12, 14-17.
- Rodzaje drewna budowlanego: krokwie, belki, murlaty i inne sztuki do wiązania dachu, ich wymiary, 1760. Teki 357, s. 2.
- Sprowadzanie drewna budowlanego do dóbr białostockich z puszczy jałowskiej, białowieskiej i ladzkiej, trudności z transportem, część przerabia się we własnych tartakach na terenie dóbr a część zakupuje się w innych tartakach; cena tarcic, sprawozdanie o ilości drewna pozostałego w Białymstoku po sezonie budowlanym, 1773-1777. Teki 375, s. 1-3, 12, 18, 21, 23, 24, 26.
- Zwożenie drewna do budowy ratusza w Bielsku, 1777. Teki 376, s. 5, 6.
- Wskazówki co do sposobu wstępnej obróbki drewna, przechowywania go i suszenia, ceny drewna i cena jego obróbki obliczona od sztuki, 1789. Teki 316, s. 76, 79.
- Suma percepty są drewno sprzedane Z tartaku /w Ogrodnikach Podsupraskich ?/, 1790, 1791. Teki 372, s. 11.
- Dostarczanie drewna do leśnictwa bielskiego na budowę młyna w Białymstoku, 1791. Teki 372, s. 7.

6. Kamień

- Transport kamiennej posadzki i rynien wodą z Krakowa do Warszawy ma być bezpieczniejszy na tratwie niż na galerze, 1737. Teki 315, s. 196.
- Kamieni na gzymsy sprowadzanie do Białegostoku i ich obróbka; transport odrzwi kamiennych, 1738. Teki 342, s. 9, 9v.
- Kamieni sprowadzanie „ze skały” do prac przy pałacu Branickich w Warszawie na Podwalu 1743. Teki 338, s. 2, 3.
- Kamienie młyńskie mają być sprowadzane do Białegostoku z Przysuchy, ok. 1752-1760. Teki 315, s. 164.

- Kamienie do fontanny białostockiej splawiane są Wisłą; kamienie „z gór” transportowane są wozami do Warszawy, 1752. Teki 320, s. 59, 69v.
- Kamieni gzymsowych transport Wisłą, a następnie Supraślem, 1752. Teki 350, s. 2, 3.
- W niektórych pomieszczeniach pałacu na Podwalu została założona posadzka marmurowa gdańska, 1753, 1754. Teki 320, s. 166, 167, 168.
- Sprowadzanie kamieni do Białegostoku z „Pułach” /Puław/, 1754. Teki 341, s. 7; Teki 358, s. 40.
- Próbę kamienia robił kamieniarz w Białymstoku, lecz okazało się, że kamień z okolic Białegostoku jest „bardzo ziarnisty, żyłkami tylko dobry i miętki do wyrabiania delikatnego”, 1754. Teki 362, s. 4.
- Sprowadzanie za „skal” w Kunowie i Rozwadowie kamienia do prac budowlanych i kamieniarskich, 1755. Teki 320, s. 209, 210, 212, 216, 218b, 230, 231.
- Transport kamienia i wyrobów kamieniarskich wodą i łądem z Warszawy do Białegostoku i Tykocina, 1755. Teki 320, s. 209-216, 218b-220, 222.
- Kolumny, gradusy i teryny wykonane w Warszawie przewozi się do Białegostoku, 1755. Teki 358, s. 46-48.
- Zbieranie i transport kamienia do budowy oficyn /w Białymstoku ?/, 1755. Teki 362, s. 9.
- Marmurowa posadzka splawiana Wisłą z Krakowa do Warszawy, 1756. Teki 335, s. 2.
- Sprowadzanie kamienia z Końskich do Międzyrzecza, 1756. Teki 348, s. 4.
- Transport wodą kamiennych drzwi i kominów wykonanych w Warszawie przez Dolingera, 1756. Teki 360, s. 2, 3.
- Poszukiwanie kamienia /do prac budowlanych w Białymstoku/ na polecenie J. Kl. Branickiego w olkuskim. Stwierdzono w dobrach księży kamedułów złą jakość kamienia, jednak z rozkazu Branickiego ma być obrabiany kamień na gzymsy, posadzkę i do basenów, 1756. Teki 362, s. 15, 16.
- Badanie „natury” kamienia „jeśli będzie zgodny do gzymsu” prowadzą oficjaliści białostoccy, 1756. Teki 397, s. 8.
- Kopanie kamieni na fundamenty do bramy i kaplicy św. Marii Magdaleny w Białymstoku, 1757. Teki 328, s. 3.
- W Tykocinie został złożony jakiś kamień grobowy, 1757. Teki 351, S. 3. - - Przewóz kamieni na gradusy kościoła w Choroszczu, 1757. Teki 360, s. 15.
- Kamienie litewskie są używane do układania posadzki w kościele w Choroszczu, 1758. Teki 328, s. 4.

- Sprowadzanie kamieni z grodzieńszczyzny, do czego potrzebne jest pozwolenie podskarbiego wielkiego litewskiego, 1758. Teki 328, s. 7.
- Zwożenie kamieni /i wyrobów kamieniarskich ?/ z Warszawy do Białegostoku, 1758. Teki 397, s. 18, 19, 21.
- Sprowadzanie kamieni spod Grodna do prac budowlanych w Białymstoku i Choroszcy, 1758. Teki 397, s. 24, 26, 29.
- Sprowadzanie kamieni z Litwy przez kamieniarzy białostockich pod nadzorem chorążego Burzyńskiego, 1760. Teki 328, s. 10.
- Kopanie w Hołowiesku kamieni potrzebnych do budowy w Bielsku, 1760. Teki 328, s. 12.
- Wydobywanie na Litwie kamieni na potrzeby dóbr Branickiego, 1760. Teki 328, s. 14, 15.
- Zwożenie kamieni między Białymstokiem a Słobodą, liczba fur zwiezionych, 1760. Teki 328, s. 15.
- Kamienie potrzebne do jakiejś budowy w posiadłościach J. Kl. Branickiego będą pobierane z dóbr Uszana /Józefa Wołowicza/, 1767. Teki 315, s. 226.
- Sprowadzanie kamieni Wisłą z Solca do Warszawy na zamówienie J. Kl. Branickiego, organizacja transportu, 1772. Teki 316, s. 27.
- Spławianie kamieni na tratwach spod Solca do Warszawy, 1772. Teki 316, s. 84.
- Dominikanie z Różanostoku są konkurentami administracji dóbr białostockich w sprowadzaniu kamienia z Litwy, obie te strony zawierają również kontrakt mocą którego administracja białostocka ma dostarczać klasztorowi kamieni połupanych /stawki opłaty za te kamienie/, 1776. Teki 375, s. 13, 15, 18, 19.
- Kamienie mają być zwożone do budowy ratusza w Bielsku, 1777. Teki 376, s. 5, 6.
- Kamieni skupowanie i transport do brukowania w Białymstoku ulic i rynsztoków, szczegółowy raport o cenie, ustalonej za skup i o możliwościach transportu, 1788. Teki 316, s. 63, 64.
- Kamienie polne używane do budowy kościoła w Wiązownie, 1789. Teki 316, s. 77.

7. Wapno

- Dowóz wapna do Białegostoku, 1739. Teki 358, s. 2, 4, 6, 7.
- Zakup wapna od szlachty z okolic Tykocina a także z Wizny, 1750. Teki 202, s. 3.
- Trudności w sprowadzeniu do Białegostoku wapna do budowy łączonego z wapnem przesiewanym, zamówienie tego wapna w Wiśni, 1750. Teki 358, s. 13, 17, 19.
- Wapno krakowskie „gnoi się” od czterech lat w dole, 1754. Teki 320, s. 100.

- Przygotowywanie i zwożenie do Stołowacza wapna, 1754. Teki 342, s. 34, 34v.
- Zakup w Janowie wapna do prac budowlanych w Choroszczy i Białymstoku, Teki 358, s. 35, 36.
- Wapno krakowskie „od 3 lat uleżałe” wysłane do Białegostoku, 1755. Teki 320, s. 226.
- Wapno potrzebne do Białegostoku. Ogłoszenia o jego skupie na każdym targu, 1755. Teki 358, s. 46.
- Zakup wapna do Białegostoku i Choroszczy, m.in. wapno krakowskie sprowadza się z Warszawy, 1755. Teki 362, s. 5, 9.
- Zakup wapna w Warszawie /lepsze jest u pani krakowskiej/ także na potrzeby dworu białostockiego, 1756. Teki 345, s. 5.
- Gatunki wapna rozpoznaje Schultz murarz, zakup wapna u wizytek w Warszawie, 1756. Teki 360, s. 2.
- Zakup wapna do prac budowlanych w Białymstoku i Choroszczy, 1756. Teki 397, s. 4.
- Transport wapna z Krakowa do Warszawy, koszty transportu, 1760. Teki 335, s. 4.
- Wapno jest zadołowane w Białymstoku. Możliwość zakupu wapna u wapniarzy na Litwie, 1760, 1763. Teki 328, s. 14, 15, 27.
- Wapno do dóbr J. Kl. Branickiego zamówiono w Mielniku, 1762. Teki 333, s. 2.
- Wapna gnojonego zakup na Solcu /w Warszawie/ przez A. Czenpińskiego dla J. Kl. Branickiego, cena, 1763. Teki 315, s. 62.
- Czenpiński /kupiec warszawski/ upomina się o pieniądze za wapno sprzedane przez niego J. Kl. Branickiemu /do jego pałacu warszawskiego/, 1765. Teki 286, s. 1.
- Przygotowywanie wapna do prac budowlanych w Dolistowie, 1771. Teki 315, s. 161.
- Sprowadzanie do Białegostoku wapna z Litwy, zły dowóz wapna, trudności z wypalaniem go, targi z wapniarzami mielnickimi o dowóz solanek i stosowanie miar, sprowadzanie wapna z Janowie, stawka od solanki, 1773-1777. Teki 375, s. 1, 3, 6, 18, 19, 21, 24.
- Kamienie wapienne znalezione w Białymstoku za Tykocka. Bramą koło cmentarza nowego, 1788. Teki 316, s. 12.
- Uwagi Iz. Branickiej i projekty zorganizowania w dobrach białostockich wydobycia kamienia wapiennego /co oszczędziłoby wydatku na jego zakup w Janowie/, oraz wzmożenia produkcji wapna, ceny wapna w Bielsku i w Białymstoku, 1789-1791. Teki 316, s. 77, 82, 83.
- Wypalanie w dobrach białostockich wapna z własnego kamienia, krytyka ze strony Iz. Branickiej przygotowania tam zbyt małych zapasów wapna, dokupowanie wapna i

niedokładności w raportach poświęconych tym sprawom, 1789-1792. Teki 372, s. 2, 3, 9, 11, 12.

8. Żelazo

- Sprowadzanie żelaza z Królewca do Białegostoku, 1752. Teki 341, s. 6.
- Żelazo na buksy sprowadzane z Końskich do Warszawy przez Cymana, 1754. Teki 320, s. 200.
- Sprowadzanie żelaza z Królewca do Białegostoku, 1754, 1755. Teki 358, s. 37; Teki 362, s. 10.
- Cetnar żelaza powinien ważyć funtów 120, 1756. Teki 360, s. 3.
- Sprowadzanie z Warszawy do Białegostoku żelaza szwedzkiego, 1756. Teki 360, s. 4.
- Żelazo w ankrach i w klinach według modeli przysłanych przez Menoniego z Warszawy sprowadza J. Kl. Branicki z huty w Końskich, 1757. Teki 315, s. 155.
- Sprowadzanie żelaza z Końskich do prac wykończeniowych przy budynkach na Millergas w Białymstoku, 1758. Cena cetnara, funtów w cetnarze winno być 115 a jest 80, więc żelazo zwrócono do Orli /?/, 1758. Teki 397, s. 26, 33, 37.
- Żelazo potrzebne do prac w Wyszku ma być dostarczone przez Janiszewskiego, będzie to żelazo kratowe i sztabkowe, 1775. Teki 376, s. 1, 2.

9. Inne materiały budowlane i gospodarcze

- Wypis z listu J. Dunalesse do J. Kl. Branickiego w sprawie farb potrzebnych do malowania i pozłacania, 1730. Teki 315, s. 72.
- Mydło i lój w kamieniach zostały zrabowane Żydom tykocińskim, 1734. Teki 280, s. 89, 112.
- Złoto do malowania, potrzebne w Białymstoku oraz ołów, poleca J. Kl. Branicki sprowadzić z Królewca, 1738. Teki 342, s. 10, 14.
- Gips wysłano podwodami z Warszawy do Białegostoku, 1738. Teki 342, s. 23v.
- Sposób paczkowania złota paryskiego do malowania zakupionego u Riaucour'a /Reokura/ w Warszawie, 1743. Teki 338, s. 2.
- Gatunki złota do złocenia w pałacu na Podwalu, 1743. Teki 341, s. 5.
- Terpentyna „której cukiernicy i ogrodnicy zażywają” oraz sześć butelek wody „l'eau admirable” ma być zakupionych w Warszawie dla J. Kl. Branickiego, 1743. Teki 342, s. 31.
- Złoto gdańskie jest potrzebne do malowania w Białymstoku, 1743. Teki 342, s. 31.

- Złoto do malowania w pałacu warszawskim Branickich ma być sprowadzane, w średnim gatunku, ewentualnie z Krakowa, 1743. Teki 342, s. 29, 32.
- Sprowadzanie bretnali na potrzeby austerii w Bielsku, 1748. Teki 320, s. 1.
- Wzmianka o złocie gdańskim, 1748. Teki 358, s. 11.
- Farby określone jako „Neapolitenz Gielb Funtieden” ze sklepu Mokowej w Warszawie wysłane do Białegostoku, 1749. Teki 320, s. 24.
- Do prac malarskich potrzebny jest klej holenderski albo krakowski, nie zaś zakupiony w Warszawie klej garbarski nieodpowiedni przy białej farbie, 1750. Teki 358, s. 16-18.
- Gips podgórski jest gorszy, a dobrzyniewski lepszy, 1750. Teki 358, s. 18.
- Zakup sierści bydłowej /w Tykocinie ?/, 1751. Teki 282, s. 6.
- Zakup brązu miedzianego i żółtego w proszku, 1752. Teki 320, s. 76v; Teki 321, s. 20.
- Mydło wiezie do Warszawy mydlarz białostocki, 1752. Teki 321, s. 6.
- Zalecenie Branickiego aby gruzu nie wywozić, lecz go zużytkować, 1753. Teki 320, s. 106, 108.
- Zakup gwoździ w Warszawie, ich rodzaje, 1753. Teki 320, s. 126.
- Olejek terpentynowy został zakupiony w Warszawie dla Branickich, 1753. Teki 320, s. 147.
- Zakup w Warszawie dla Iz. Branickiej wódki /wody/ de Capron, 1753. Teki 320, s. 153.
- Bergrynu /zielonej farby/ używa się do sufitów w pałacu białostockim, 1753. Teki 320, s. 163.
- Łupiny orzechów włoskich są potrzebne dla stolarzy, 1753. Teki 358, s. 30.
- Wzmianka o sprowadzaniu bretnali z Warszawy, 1754. Teki 358, s. 42.
- Ceny złota do złocenia w Warszawie, 1754. Teki 320, s. 182, 186.
- Zakup w Warszawie farb w różnych kolorach m.in. żółtej podgórskiej potrzebnych w Białymstoku, 1754, 1755. Teki 320, s. 186, 229.
- Sprowadzanie złota malarskiego z Królewca na zamówienie Branickich, 1754. Teki 358, s. 36, 37.
- Gips alabastrowy sprowadzany z Warszawy do Białegostoku, 1755. Teki 320, s. 222, 223, 226.
- Zakup gwoździ sufitowych w Białymstoku, 1755. Teki 320, s. 229.
- Trzysta wozów węgla zawozi się do prac budowlanych /w Białymstoku/, 1755. Teki 362, s. 5.

- Żywica odesłana z Warszawy do Białegostoku przez Żyda mydlarza, 1756. Teki 360, s. 3.
- Klej holenderski kupuje się dla J. Kl. Branickiego, 1757. Teki 360, S. 8.
- Zakup w Warszawie „ferngoldu” sprzedawanego na księgi, 1757; Teki 360, s. 13, 14.
- Sprowadzanie kredy do Białegostoku spod Grodna, 1757. Teki 397, s. 17.
- Zakup złota do złocenia, ilości, ceny, 1758. Teki 360, s. 20.
- Krąg drutu sufitowego kosztuje funtów pięć, 1758. Teki 397, s. 33.
- Kilkanaście funtów żywicy do kitowania kamieni zamawiają kamieniarze w Białymstoku, 1758. Teki 397, S. 33, 37.
- Tynkowanie ganku w pałacu stołowym jest utrudnione z powodu tłustości sera utytego do tynku, 1759. Teki 362, s. 18.
- Wosk do posadzek skupuje się i wysyła z Białegostoku do Warszawy, 1760. Teki 328, s. 11, 16.
- Do złocenia potrzebny jest „fiszgolt”, 1760. Teki 328, s. 11, 12, 13.
- Ks. Hempel próbuje Bierni „zgodnej na saletrę” na wałach zamczyska w Tykocinie, 1763. Teki 328, s. 24.
- Puch łabędzi w workach wymieniony w inwentarzu skarbcza białostockiego Z r. 1772. Teki 155, S. 20.
- Transport potażu został wysłany Z Tyoczyna do Gdańska, 1772. Teki 316, s. 50.
- Zakup sześciu cewek złota, 1772. Teki 377, s. 4.
- Pierze darte ma być dostarczone s dóbr Branickich dla klasztoru szarytek /w Białymstoku/, 1785. Teki 317, S. 27.
- Brąz /do malowania/ kupuje się "na książki/, istnieje brąz spizowy i złoty, ma być nie siekany, lecz jak najbardziej miałki, 1785. Teki 377, s. 8.
- Pierze niedarte sprzedaje do Gdańska żyd białostocki Lewin Izaak, Branicka pilnuje wykonania tej transakcji, 1789 /?/. Teki 363, s. 14.
- Cena ołowiu w Białymstoku, 1791. Teki 372. s. 7.
- Sprowadzanie wody salcerskiej z Warszawy do Białegostoku, 1796. Teki 373, s. 32.

XX. HANDEL, PIENIĄDZ

1. Handel, ogólne

- Wypisy z rejestrów cła wodnego we Włocławku dotyczące produktów splawianych z dóbr starostwa bielskiego i tykocińskiego oraz przewożonych z Gdańska dla tych starostw, 1537-1574. Teką 244, s. 1-14; Teką 279, s. 1-11, 13-16.
- Wypisy dotyczące procesu między kupcami norymberskimi a Żydem tykocińskim w związku z transakcją zawieraną między nimi w Lipsku, 1541. Teką 278, s. 139, 140.
- J. Kl. Branicki każe kupić w Królewcu 100 szyb ze szkła francuskiego, 1726. Teką 326, s. 3.
- J. Kl. Branicki otrzymuje z Fromborka adamaszek i futra, 1728. Teką 342, s. 1.
- Do Lwowa został sprowadzony struś na sprzedaż, 1730. Teką 361, s. 1.
- W Królewcu kupuje się dla J. Kl. Branickiego różne materiały i dodatki krawieckie, 1733. Teką 315, s. 221.
- Kupcy żydowscy jadący na Śląsk z Tykocina zostali w pobliżu Tykocina napadnięci i ograbieni, 1734. Teką 280, s. 90.
- Kupiec wrocławski Jan Horquelin jest dostawcą J. Kl. Branickiego i Urszuli z Branickich Lubomirskiej, 1737. Teką 389, s. 1.
- Kupiec gdański Mathy anonsuje J. Kl. Branickiemu nadejście do Gdańska 11 pak nadesłanych z Paryża przez podkomorzego koronnego, 1738. Teką 315, s. 145.
- Kupiec wrocławski Andre Contessa oferuje Józefowi Sapieże swe towary z handlu we Wrocławiu i w Warszawie, 1738. Teką 315, s. 278.
- Sprowadzanie z Drezna dla J. Kl. Branickiego różnych, towarów, 1738, 1753-1755. Teką 320, s. 158, 160, 198, 211, 215, 221, 229a; Teką 342, s. 14.
- Zakup w Królewcu ołowiu oraz złota malarskiego, w Gdańsku szkła angielskiego do okien, blachy żelaznej u Wolffa w Tykocinie, 1738. Teką 342, s. 9v, 10, 14, 17.
- J. Kl. Branicki sprowadza różne towary z zagranicy /Paryż, Hamburg za pośrednictwem J. H. Mathy z Gdańska, 1738, 1751. Teką 315, s. 145.
- Sprowadzanie z Holandii do Polski dla J. Kl. Branickiego marmurowych stolików, drzewek i nasion, a także brylantów, 1739, ok. 1756-1765. Teką 315, S. 98, 208; Teką 331, s. 3; Teką 345, s. 20v.
- Blacha do obijania kopuły kościoła w Tyczynie ma być kupowana w Gdańsku, 1742. Teką 315, S. 191.
- Wzmianki o kupowaniu koni w Chocimiu, 1743, 1753. Teką 315, s. 84; Teką 337, s. 4.
- Wyroby kamieniarskie sprowadza J. Kl. Branicki z Gdańska, 1743. Teką 341, s. 4.

- Wzmianka o obawie bankructwa wśród wielu kupców warszawskich, których interesy podupadły na skutek nieobecności dworu królewskiego w Warszawie, 1743. Teką 341, s. 5.
- Wypisy z listów pisanych z Paryża przez K. Towiańskiego do J. Kl. Branickiego. Dotyczą one realizacji zamówień Branickiego na zegary /u zegarmistrza królowej/, tabakierki i meble, zapłaty za nie oraz ich transportu do Polski, 1744, 1753. Teką 315, s. 214, 215.
- J. Kl. Branicki sprowadza od kupca Saturgena z Królewca wino, porcelanę i drzewka owocowe, 1744. Teką 318, s. 2.
- Karol Sedlnicki podskarbi wielki koronny na zamiar sprowadzać z Holandii bydło do swego folwarku kuchennego, a także naczynia fajansowe, 1744. Teką 356, s. 1.
- J. Kl. Branicki kupuje w Gdańsku 15 okseftów wina a zapłacić obiecuje pieniędzmi uzyskanymi za sprzedany tam potaż, 1745. Teką 317, s. 48.
- Zakup szkła dla J. Kl. Branickiego w Warszawie, 1746. Teką 338, s. 4.
- Wypisy z listów kupca gdańskiego A. Steiffa i wdowy po nim dotyczące realizacji przez nich zamówień J. Kl. Branickiego na różne towary, 1747-1770. Teką 315, s. 207, 208.
- Kupiec warszawski Possa obiecuje dostarczyć przez swego przedstawiciela towary na jarmark do Białegostoku, 1749. Teką 315, s. 174.
- Na jarmark w Białymstoku spodziewani są kupcy z Zamościa, 1749. Teką 318, s. 4.
- Wzmianki o werbowaniu kupców w Warszawie, a także w dobrach Augusta Czartoryskiego na jarmark w Białymstoku, 1749. Teką 320, s. 5, 6, 8, 10, 14.
- Splawianie i sprzedaż w Gdańsku towarów z dóbr Branickiego: zboża, płótna, potażu, 1749-1750. Teką 336, s. 3-5.
- Wzmianki o handlu prowadzonym przez J. Kl. Branickiego w Gdańsku, o towarach sprzedawanych z jego dóbr i nabywanych dla niego, 1749-1766. Teką 337, s. 2-4.
- Wysłka różnych przedmiotów dla kupca gdańskiego Steiffa z polecenia J. Kl. Branickiego, 1750. Teką 320, s. 33, 34.
- Kupcy warszawscy wybierają się na jarmark białostocki mniej licznie, niż roku ubiegłego, 1750. Teką 320, s. 35.
- Sprzedaż zboża z dóbr Branickich we Lwowie, spadek cen, 1750. Teką 336, S. 3, 5.
- Na targu w Bielsku miano kupić konie do Białegostoku, jednak zakupu tego nie udało się załatwić, 1750. Teką 338, s. 14, 18.
- W Grodnie i Wilnie kupuje się na zamówienie proboszcza białostockiego kwiaty mniejsze i większe, 1750. Teką 358, s. 17.

- W Białymstoku jest specjalna stajnia „Jarmarkowa” którą pokrywa się słomą, 1750. Teką 362, s. 1.
- Kupiec z Królewca kupuje w Tykocinie dębinę i maszty, 1750, 1751. Teką 282, s. 2.
- W Tykocinie dokonuje się zakupu cytryn i sukna francuskiego dla J. Kl. Branickiego, a kupiec królewiecki kupuje tam maszty, 1751. Teką 282, s. 5.
- J. Kl. Branicki sprowadza z firmy Jean et Caspar Bockmann w Hamburgu drzewka różnych gatunków, 1751. Teką 315, s. 145.
- W Warszawie przy kolumnie Zygmunta ustawia się kobylice, aby chłopcy z węglami i bydlęm do sprzedaży tam nie stawali, 1752. Teką 320, s. 60.
- Branicy zapraszają wojewodów podlaskich na jarmark białostocki, 1752. Teką 320, s. 66.
- W składzie w kaplicy moskiewskiej kupuje się wino, 1752. Teką 320, s. 77v; Teką 321, s. 24.
- Żydzi kupcy białostoccy otrzymują glejty na przewóz mydła i tytoniu do Warszawy, 1752. Teką 321, s. 6.
- J. Kl. Branicki sprowadza z Gdańska morę, galony i wino, a także zakupy poczynione we Francji i w Niemczech, 1752. Teką 321, s. 9, 10.
- J. Kl. Branicki zamawia w Wiedniu za pośrednictwem kupca warszawskiego Lhuillier szkła według przesłanych wymiarów, 1752. Teką 321, s. 19, 24.
- Rejestr zakupów do załatwienia w Warszawie zleconych przez J. Kl. Branickiego jego rezydentowi warszawskiemu Koziębrodzkiemu, 1752. Teką 321, s. 20-24.
- J. Kl. Branicki każe kupować w Królewcu talerze i półmiski farfurowe, 1752. Teką 321, s. 25.
- Projekt odsunięcia Królewca w handlu z Litwą na korzyść Tykocina, 1752. Teką 337, s. 3.
- W Prusach nie można kupić koni tarantowatych, bo tam „nie są in usu”, 1752. Teką 339, s. 4.
- Sprowadzanie żelaza z Królewca do Białegostoku, 1752. Teką 341, s. 6.
- Dolfus kupiec warszawski sprowadza z Lipska towary zakupione przez J. Kl. Branickiego, 1752. Teką 348, s. 1.
- Sprowadzanie z Hamburga różnych towarów dla J. Kl. Branickiego, 1752-1754. Teką 337, s. 3; Teką 342, s. 39; Teką 362, s. 3.
- Wzmianki o zakupach dla J. Kl. Branickiego czynionych we Francji, 1752, 1767. Teką 315, s. 146; Teką 321, s. 9, 10.

- Wysłannik J. Kl. Branickiego namawia kupców z Brodów, handlujących końmi, aby po jarmarku w Łęcznie udali się z końmi na jarmark do Białegostoku, 1753. Teki 315, s. 141, 142.
- Sprzedaż drzewa na targu praskim w Warszawie, 1753. Teki 320, s. 105.
- Kupcy warszawscy Dolfus i Possa jadą z towarami na Jarmark do Białegostoku, 1753. Teki 320, s. 135.
- Paka krzesełek i inne niewymienione towary sprowadzone z Gdańska dla J. Kl. Branickiego, 1753. Teki 320, s. 154.
- Drzewka i nasiona sprowadza się s Lipska do ogrodu białostockiego, 1753. Teki 320, s. 160, 163.
- Zakup w Łęcznie koni dla J. Kl. Branickiego, ceny, 1753. Teki 337, s. 4.
- Sprowadzenie z Gdańska do dóbr białostockich szkła i ćwieków żelaznych, 1753. Teki 358, s. 30.
- J. Kl. Branicki zalega z wypłatą kupcom warszawskim, niektórym już drugi rok, 1753. Teki 396, s. 3.
- Wzmianki o działalności magazynu porcelanowego, który ma swego dyspozytora w Dreźnie, 1753, 1755. Teki 320, s. 137, 148, 211.
- W Tykocinie znajduje się spichlerz zabłudowski dla obsługi handlu splanego z dóbr radziwiłłowskich, 1754. Teki 315, s. 227.
- Dulfus kupiec wrocławski kupuje we Wrocławiu pióra do kapeluszy dla J. Kl. Branickiego, 1754. Teki 320, s. 202, 206.
- Zakup w Warszawie blach żelaznych, 1754. Teki 320, s. 207.
- Wolff kupiec tykociński może sprzedać owieczki wrocławskie do obijania mebli, 1754. Teki 342, s. 35.
- Sprowadzanie z Hamburga korzeni do Białegostoku, 1754. Teki 342, s.39.
- Sprowadzanie z Gdańska do Białegostoku adamaszku i galonów, 1754. Teki 341, s. 8, 9.
- Sprowadzanie z Warszawy różnych towarów do Białegostoku, 1754. Teki 358, s. 34, 36, 42, 43, 47.
- Sprowadzanie z Królewca na potrzeby Branickich złota malarskiego, żelaza, kurów mosiężnych i pomp, 1754. Teki 358, s. 36-39.
- J. F. Dolfus kupiec warszawski pośredniczy w sprowadzaniu do Białegostoku drzewek francuskich, 1755. Teki 315, s. 71.
- Sprowadzanie dla J. Kl. Branickiego z Gdańska estortów i bydła, 1755. Teki 320, s. 223, 224, 226, 232.

- Wzmianka m.in. o kupcach warszawskich, którzy przesłali swe towary na jarmark białostocki, 1755. Teki 320, s. 226, 227.
- Wzmianka o karcie którą można nabyć w Wiedniu, 1755. Teki 320, s. 227.
- Sprowadzanie z Królewca do Białegostoku blachy i żelaza, 1755. Teki 362, s. 8, 10.
- J. Kl. Branicki sprowadza porcelanę z Wiednia i Paryża, 1755, 1760, 1761. Teki 320, s. 224; Teki 335, s. 3; Teki 360, s. 27.
- Krzesła i kominy sprowadza się dla J. Kl. Branickiego z Paryża za pośrednictwem bankiera Kade, 1756. Teki 337, s. 4.
- Sprowadzanie szkła do wyrobu lusterek z Gdańska, z Czech i z Wiednia, a tanich lusterek z Lipska i Norymbergi, 1756. Teki 337, s. 4.
- Daremne poszukiwania szkła lepszego w Warszawie w sklepach p. Mokowej i p. Sokresa /?/ i w innych sklepach, 1756. Teki 345, s. 8.
- Kilkaset tafli szkła sprowadzono z huty radziejowskiej dla potrzeb gdańskiego pałacu J. Mniszcha, 1756. Teki 345, s. 11.
- Zdaniem Menoniego /kupca warszawskiego/ można w Budziazynie kupić skóry zielone, których brak jest w Warszawie, Królewcu i Gdańsku, 1756. Teki 345, s. 14, 15.
- Ze Strassburga sprowadzono do Warszawy tabakę, a piwo angielskie z Gdańska, 1756. Teki 360, s. 3.
- Ujemny wpływ monety pruskiej na handel w Białymstoku, próby miejscowego dworu przeciwstawienia się temu zjawisku, 1756. Teki 362, s. 13, 14.
- Wzmianka o sprowadzaniu z Tykocina i sprzedawaniu w Warszawie faszki masła, 1756. Teki 373, s. 25.
- Wypisy ze skargi mieszczan tykocińskich na upadek miasta spowodowany zmianą szlaków handlowo-komunikacyjnych oraz zniszczeniem z okresu bezkrólewia, /1734/, około 1757. Teki 278, s. 112.
- Wypis z raportu o opóźnieniu się ważenia potażu, i mierzenia płótna w Gdańsku z powodu wielkiego natłoku, 1757. Teki 315, s. 25.
- Kupiec Ransonet anonsuje otrzymanie z Paryża różnych towarów m.in. tabakierki indyjskiej, 1757. Teki 315, s. 182.
- Dowóz z dóbr ukraińskich Branickiego do Warszawy kaszy na sprzedaż, trudności i niebezpieczeństwo transportu, poszukiwanie w sklepach warszawskich różnych materii na zamówienie Branickiego, braki w zaopatrzeniu, 1757. Teki 360, s. 5-7, 19.
- Rupy warszawscy jadą do Białegostoku na jarmark, 1757. Teki 360, s. 14.
- Kapitan Desein i pułkownik Ostrowski sprzedają w Gdańsku towary /zboże, potaż, płótno/ z dóbr J. Kl. Branickiego, 1758. Teki 330, s. 2.

- Sprowadzanie z Królewca do Białegostoku drzewek owocowych, drzewa chińskiego, cedewerku i posadzki kamiennej, 1758, 1763. Teki 328, s. 8, 18, 19, 21.
- Wypis z listu kupca warszawskiego T. Dymitrowicza do J. Kl. Branickiego odnoszący się do utworzenia przez Dymitrowicza filii handlowej w Białymstoku wspólnie z Tomaszem Kampamajem, 1759. Teki 315, s. 73, 74.
- W r. 1759 pędzono 450 wołów z Biliłówki /Ukraina/ na Śląsk. Teki 315, s. 202.
- Na kontrakty do Lwowa zjeżdża wielu norymberczyków z Warszawy, 1759. Teki 360, s. 24.
- Notatka o raportach, składanych Branickiemu przez Ciecierskiego jego marszałka nadwornego o wyładunku flotyli podlaskiej i ruskiej w Gdańsku, o sprzedaży przywiezionych towarów i zakupie sprawunków, 1759-1763. Teki 315, s. 53.
- Wapno potrzebne do Białegostoku kupuje się u wapniarzy litewskich, 1760, 1763. Teki 328, s. 14, 15, 27.
- Akcja władz miejskich w Krakowie zmierzająca do uniemożliwienia Żydom handlu na terenie miasta, 1761. Teki 315, s. 187, 188.
- Z dóbr tyczyńskich wysyła się woły na sprzedaż na Śląsk, 1762. Teki 228, s. 1.
- Wzmianki o rękojeściach giergiedanowych i szablach szczerozłotych, które mają być sprowadzone dla J. Kl. Branickiego ze Lwowa od Nikorowicza i Jaśkiewicza, 1762. Teki 315, s. 113, 114.
- Młody Claudel przywozi z Paryża sprawunki dla J. Kl. Branickiego, 1762. Teki 360, s. 29.
- Zakup wapna do dóbr białostockich w Mielniku, 1762, 1773. Teki 333, s. 2; Teki 375, s. 6.
- Zakup wapna gnojonego na Solcu w Warszawie, cena, 1763. Teki 315, s. 62.
- Dyspozycje J. Kl. Branickiego dla W. Matuszewica podskarbiego białostockiego o sprawach organizacji spławu i sprzedaży spławianych produktów w Gdańsku oraz zużycia otrzymanych pieniędzy na spłatę zobowiązań Branickiego i różne sprawunki, 1763, 1768. Teki 315, s. 260-262.
- Odpis listu, w którym A. Czempiński /kupiec warszawski/ upomina się u J. Kl. Branickiego o pieniądze za wapno sprzedane przez niego do pałacu /warszawskiego/ Branickich, 1765. Teki 286, s. 1.
- Wzmianka o nadejściu z Paryża paki ze sprawunkami J. Kl. Branickiego, 1766. Teki 315, s. 265.
- Józef Rousseau załatwia w Paryżu różne sprawunki J. Kl. Branickiego /adamaszek, zegar, wzory mebli, kandelabry/, zakupy te wysyła do Polski drogą morską, gdyż ten transport jest tańszy, 1766. Teki 354, s. 1, 2.

- Notatki i wypisy z raportów składanych J. Kl. Branickiemu o przybyciu do Gdańska jego flotylli sanowej i narwianej, o sprzedaży przywiezionych przez nią towarów, oraz realizacji zamówień Branickiego, 1767. Teką 315, s. 146.
- Sprowadzanie zwierciadeł z Wiednia. Wzmianki o różnicach między opłatami pobieranymi przy tej okazji od Branickiego a opłatami od kupców, 1767. Teką 360, s. 35.
- Bankier Tepper wypłaca w Paryżu pieniądze dla panny Żukotyńskiej na zakup tabaki dla J. Kl. Branickiego, 1768. Teką 360, s. 39.
- Sprowadzanie z Gdańska do Białegostoku świń holenderskich, 1772. Teką 316, s. 24.
- Sprowadzanie z Gdańska do Białegostoku kotłów potrzebnych do wyrobu piwa, 1772. Teką 316, s. 44.
- Wzmianka o wysłaniu z Tyczyna do Gdańska potażu i płótna i o paszportach do tego transportu, 1772. Teką 316, s. 50.
- Wzmianka o zakupach w Gdańsku przeznaczonych do Tykocina, 1772. Teką 378, s. 1.
- Wzmianka o rachunku miasta Królewca dla mieszczan białostockich i innych mieszkańców Białegostoku za różne należności, 1773. Teką 125, s. 79.
- Wzmianka o odbywaniu się w Choroszczy targów w niedzielę i o potrzebie nadzoru nad nimi ze strony milicji dworskiej, 1773. Teką 316, s. 58.
- Wzmianki o odbywaniu się w Białymstoku targów w niedzielę i w czwartki i przywożenie na te targi zboża przez poddanych z Litwy, 1773-1777. Teką 316, s. 24, 26.
- Iz. Branicka nakazuje wstrzymać transport zboża przeznaczonego na „fryjor gdański” i rozprzedać zboże wśród poddanych w starostwie bielskim, co napotyka na pewne trudności wobec spodziewanej obniżki cen zboża, 1776. Teką 315, S. 301, 302.
- Sprowadzanie z Wiednia aksamitu, frędzli, galonów itp., 1776. Teką 375, s. 13, 14, 30.
- „Przepis przyzwoitego w obywatelstwie rządu się dla kahału białostockiego do zachowania podany”, 1777. Tekst określający m.in. nadzór nad handlem żydowskim. Teką 122, s. 24-31.
- Oficjaliści białostoccy kupują na jarmarku w Bielsku płótno i koce, 1777. Teką 370, s. 4.
- Ustanowienie „taksy” na chleb i mięso w Białymstoku, 1777. Teką 370, s. 7, 8.
- Wypisy z listów kupca królewieckiego Fryd. Saturgusa, który zajmuje się transportem marmurów nadesłanych B Włoch do Białegostoku i opłaca cło za nie, 1777, oraz wypisy z listów kupca królewieckiego J. Abr. Scherresa, który dostarcza na kredyt różnych towarów Iz. Branickiej i Żydom białostockim, 1779. Teką 315, s. 294, 295.
- Raport o nadejściu do Polski pak z zakupami z Paryża dla Iz. Branickiej i Czartoryskiej, 1778. Teką 316, s. 7.

- Żyto jest tańsze w Bielsku, niż w Białymstoku i dlatego poddani bielscy przywożą je na targi do Białegostoku, 1778. Teką 370, s. 16.
- Wzmianka o Bocznerze i Hochszejnie „kompanistach” z Brodów, którzy handlują blachą miedzianą, 1779. Teką 315, s. 300.
- Wzmianka o gremialnym wyjeździe kupców tykocińskich do Frankfurtu po towary, 1785. Teką 316, s. 49.
- Wzmianka o cenach i gatunkach sukna oglądanego w Warszawie oraz o próbce jednego z nich, 1786. Teką 316, s. 48.
- Zmarł kupiec Siński który miał sklep korzenny przed pałacem Branickich na Podwalu w Warszawie, 1786. Teką 377, s. 9.
- Umowa między miastem Białymstokiem, a zarządem dóbr białostockich m.in. co do wolnej sprzedaży mięsa przez mieszczan, 1790. Teką 368, s. 2, 3.
- Wypis z memoriału, w którym kahał tykociński przedstawia Iz. Branickiej niebezpieczeństwo, jakie płynie dla Tykocina z konkurencji wsi Sokoly, której właściciel stara się o przywrócenie jej wolności targów i jarmarków, 1791. Teką 316, s. 76.
- Dane co do produktów spożywczych dostarczanych z dóbr Branickich na targ w Warszawie /na Pradze/ i co do niektórych cen, 1795, 1796. Wzmianki o zakupach w Warszawie lekarstw na potrzeby Branickich, 1795. Teką 168, s. 3; Teką 373, s. 4, 7, 13, 15-17, 21, 22, 25, 30.
- Ograniczenia w handlu wprowadzone w Warszawie przez władze pruskie, spadek obrotów handlowych, 1796. Teką 373, s. 28, 36, 37, 41.
- Wypis z listu, w którym Andrzej Karwowski donosi o swym zamiarze powrotu z Paryża i założenia w Białymstoku przedsiębiorstwa handlowego, 1804. Teką 315, s. 333.
- Około połowy XVIII w. Ossolińscy wybudowali w Ciechanowcu ratusz z kramami, a Sapiehowie wystawili taki ratusz w Wysokiem Litewskiem. Teką 195, s. 1.
- J. Kl. Branlcki wystawił w XVIII w. w Tykocinie przy starożytnej bóżnicy bazar dla Żydów i handlarzy tutejszych w kształcie podkowy, obejmującej 16 kramów i bramę w środku. Teką 195, s. 3.
- Wypisy z opublikowanych drukiem rejestrów cła wodnego we Włocławku dotyczące produktów spławianych do Gdańska i z Gdańska w XVI w. Teką 244, s. 1-14; Teką 279, s. 1-16.

2. Miary i wagi

- Wzmianki o miarach nasypnych stosowanych w Gdańsku i na Podlasiu w latach 1698, 1699, 1724-1729, a także o tym, iż wyszedł dekret nakazujący miernikom gdańskim, aby sprawiedliwie mierzyli, 1729. Teki 409, s. 10, 10v, 17.
- Trunki /wino, piwo, gorzalkę/ mierzy się na beczki, kufy, oksefty, butelki, garnce, antalki, sztofy, 1738-1790. Teki 317, s. 48; Teki 318, s. 2; Teki 321, s. 1, 2; Teki 342, s. 24; Teki 363, S. 13; Teki 373. s. 2, 3.
- Określenie ile beczek odpowiada lasztowi wapna, 1750. Teki 320, s. 46.
- Zboże mierzy się na szanki lasztowej miary, 1753. Teki 349, s. 4.
- Wzmianki o miarach nasypnych zbóż, 1755-1756. Teki 362, s. 10-12.
- Miary nasypne i miary płynów stosowane w dobrach białostockich i ich porównanie z miarami stosowanymi dotychczas w Tarchominie, 1757. Teki 340, s. 5, 6.
- Wzmianka o pojemności kotłów do wyrobu piwa, 1772. Teki 316, s. 44.
- Wapniarze mielnicy twierdzą, że miara w Białymstoku jest większa niż inne, 1776. Teki 375, s. 19.

3. Ceny

- Ceny na Podlasiu i w Gdańsku zboża w latach 1698-1709, 1724-1735 oraz bali drzewa w r. 1724. Teki 409, s. 10, 10v, 12, 12v, 17, 18.
- Ceny w Warszawie płótna konopnego, haftek, kamelharu niekręconego, oleju lnianego, 1730. Teki 315, s. 64.
- Cena szorów zamówionych w Królewcu, 1733. Teki 315, s. 221.
- Oszacowanie zrabowanej w Tykocinie biżuterii, lichtarza szabasowego, armat i siekier, 1734. Teki 280, s. 87-89, 98, 100, 102-107, 112.
- Cena w Gdańsku stołków wyplatanych, 1747. Teki 315, s. 207.
- Cena guzów zamówionych u złotnika warszawskiego, 1748. Teki 344, s.1.
- Cena we Lwowie peszkieli tyftykowych, 1749. Teki 315, s. 209.
- Cena trzewików wykonanych w Warszawie, 1750. Teki 320, s. 48.
- Spadek cen zboża we Lwowie, 1750. Teki 336, s. 3, 5.
- Ceny w Warszawie sukna /1751/, cegły /1754/, świeczników /1751.1756/, wódki /1751, 1752/. Teki 315, S. 314, 315, 318; Teki 320, s. 49, 86.
- Ceny w Warszawie wina węgierskiego na beczki /1752/, atlasu /1752/, piwa /1754/. Teki 321, s. 20, 24; Teki 340, s. 1-4.

- Ceny koni na jarmarku w Łęcznie, 1753. Teki 337, S. 4.
- Ceny w Warszawie złota do złoceń /1754/, blatu marmurowego na stół /1754/. Teki 315, s. 315; Teki 320, s. 182, 186.
- Cena w Białymstoku robocizny bednarskiej przy wykonaniu was drewnianych, 1754. Teki 362, s. 4.
- Cena w Warszawie ćwieków tapicerskich, 1755. Teki 320, s. 221.
- Cena w Wiedniu karety używanej, 1755. Teki 320, s. 227.
- Ceny żywności w Warszawie rosna, 1755. Teki 320, s. 233.
- Ceny na targu białostockim zbóż i miodu, 1755. Teki 362, s. 10, 11.
- Ceny szkła w hucie ratneńskiej, 1756. Teki 328, s. 5, 6, 8.
- Zestawienie cen szkła w taflach radziejowskiego i „oromberskiego”, 1756. Teki 345, s. 8, 8v.
- Ceny obić malowanych i haftowanych, wykonywanych w Warszawie, 1756. Teki 345, s. 12-14.
- Ceny strzelb w Warszawie, 1756. Teki 360, s. 3.
- Ceny w Warszawie świecznika, zegarków, tabakierki sprowadzonej z Indii, 1757. Teki 315, s. 171, 182.
- Ceny w Warszawie zbóż, kaszy i grochu, 1757. Teki 340, s. 6.
- Ceny w Warszawie wilków i blach do kominów, a także wykonania na zamówienie solniczki srebrnej i biurka, 1757. Teki 345, s. 22, 24, 27; Teki 360, s. 11, 12, 16, 17.
- Ceny bretnali sprowadzanych z Końskich, 1757. Teki 360, s. 12.
- Ceny w Warszawie złota do złoceń, lamp, 1757, 1758. Teki 360, s.14, 20.
- Cena oleju lnianego w Wolczynie, 1758, a także oleju na Litwie i Rusi, 1760. Teki 315, s. 109; Teki 328, s. 16.
- Za 2,5 kopy jemioluszek zapłacono w Grodnie. 12,5 tynfa, 1758. Teki 397, s. 18.
- Ceny drewna sprowadzanego z puszczy białowieskiej na potrzeby austerii w Bielsku, 1760. Teki 328, s. 12, 14, 15, 17, 24.
- Ceny win oraz masła w Białymstoku, 1762. Teki 333, s. 1; Teki 334, s. 7.
- Cena w Warszawie łasztu wapna gnojonego, 1763. Teki 315, s. 62.
- Ceny młynków do czyszczenia zboża wykonanych w Rasztzburgu, 1763. Teki 328, s. 19, 21.
- Cena gorzałki w Warszawie, 1766. Teki 315. s. 264.

- Cena gorzalki w Kamieńczyku, 1767. Teka 391, s. 4-6.
- Otaksowanie zegara przez urząd miejski białostocki, 1772. Teka 125, s. 68.
- Ceny w Gdańsku świń holenderskich, 1772. Teka 316, s. 24.
- Cena w starostwie soleckim sztuki drewna, 1772. Teka 316, s. 27.
- Cena w Białymstoku wina różnych gatunków, 1773. Teka 316, s. 26.
- Raport administratora ładzkiego, dotyczący cen zboża w starostwie bielskim i spodziewanej obniżki ceny żyta wobec większej podaży na rynek, 1776. Teka 315, s. 301, 302.
- Taksa na mięso i chleb ustanowiona w Białymstoku, 1777. Teka 370, s. 7, 8.
- Różnica w cenie żyta między targiem w Bielsku i w Białymstoku, 1778. Teka 370, s. 16.
- Uwagi na temat różnic w cenie blachy miedzianej w Bielsku i w Brodach, 1779. Teka 315, S. 300.
- Ceny w Białymstoku gorzalki /1779/ i zboża /1780/, Teka 316, s. 9, 10.
- Ceny sukna w Warszawie, 1786. Teka 316, s. 48.
- Ceny owsa w Białymstoku i okolicy, 1787. Teka 316, s. 13.
- Ceny zegarków w Warszawie, 1788. Teka 316, s. 13.
- Ceny w Bielsku i w Białymstoku wapna /1789, 1791/ oraz drewna budowlanego, /1789/. Teka 316, s. 76, 77, 83.
- Ceny /w Białymstoku ?/ wina w butelkach i owsa, /1789 ?/. Teka 363, s. 13.
- Umowa między zarządem dóbr białostockich, a miastem Białymstokiem co do cen mięsa w wolnej sprzedaży, 1790. Teka 368, s. 2.
- Ceny w Warszawie kart do gry, cytryn, zbóż i kasz /1790/, drzewa opałowego /1793/, siana, słomy, chmielu, bydła, mięsa, drobiu, jaj i masła, tarlatanu, pończoch jedwabnych, używanej karety /1796/, „warzywo nie jest drogie” /1795/ ceny pończoch nicianych, kawy i cukru /1796/. Teka 373, s. 1, 2, 4, 7, 13, 17, 25, 26, 30, 31, 41.
- Cena w Białymstoku ołowiu, 1791. Teka 372, s. 7.
- Wzrost w Białymstoku cen zboża i siana, 1794. Teka 316, s. 68.

4. Pieniądz

- J. Kl. Branicki zapłacił pewną należność nieważnymi dukatami, 1755. Teka 320, s. 221v.

- Moneta pruska krążąca na rynku białostockim wywiera ujemny wpływ na tamtejszy handel, projekty mające na celu przeciwstawienie się temu procesowi, 1756. Teki 362, s. 13, 14.
- Kupiec Ransonet uskarża się, że na 100 dukatów, otrzymanych od J. Kl. Branickiego, 23 trzeba było odrzucić, 1757. Teki 315, s. 182.
- Kurs czerwonego złotego na kontraktach lwowskich, 1760. Teki 315, s. 111.
- Wymiana monety w Białymstoku /tyńfy dobre i złe/. Sposoby do jakich ucieka się administracja białostocka aby zahamować odpływ drobnych monet /szostaków/ z miasta, 1761. Teki 334, s. 2-5.
- Redukcja monety i doraźne skutki tego w Warszawie, 1761. Teki 360, s. 29.
- Wozem specjalnie przygotowanym przewozi sługa J. Kl. Branickiego pieniądze „których ciężar jest niemalý”, 1762. Teki 315, s. 129.
- Liczenie pieniędzy wypłaconych z tytułu wykupu z zastawu dóbr Branice przez J. Kl. Branickiego z rąk Stadnickiego /w sumie 306000 zł. pol./ trwa od 26.VIII.1762 do 3.IX.1762. Przyjmujący brakuje szeregu monet. Teki 334, s. 5.
- Umowy w związku z redukcją monety między komisarzem dóbr podlaskich J. Kl. Branickiego a komisarzem dóbr zabludowskich Radziwiłłów co do przyjmowania monety, 1763. Teki 333, s. 3.
- Relacja gubernatora białostockiego o krokach podjętych przez niego w celu usunięcia z rynku białostockiego fałszywych 3-groszówek miedzianych z obciążeniem tą sprawą głównie Żydów, 1773. Teki 316, s. 59, 60.
- Wymiana pieniędzy w dobrach pod dożywociem Iz. Branickiej zależna jest od jej woli, wątpliwości czy ma być wymieniony czerwony złoty na złotych 17 czy 17,5, 1777; gdzie indziej przeliczano go też na 18 zł. Teki 370, s. 7. Teki 373, s. 3.
- Złotem płaci się jakiej zobowiązania Branickiej w Królewcu, 1777. Teki 370, s. 7.
- W r. 1778 otrzymuje Iz. Branicka transport pieniędzy, przysłanych wodą z Branic. Pieniądze ważą 10,5 cetnara za liczenie ich zapłacono 38 zł. pięciu Żydom i stróżowi, którzy liczyli je przez 5 dni. Była to suma 4.276 zł. 15 gr. Teki 316, s. 5, 6.
- Odpis rachunku wystawionego przez kasjera komory za liczenie pieniędzy, których transport przechodził przez komorę, /1778/. Teki 316, s. 6.
- Notatka o dochodzeniu przeciwko Żydowi z Tykocina Szmujle, który puszczał w obieg dwugroszówki srebrne pozłacane, 1778. Teki 280, s. 123.
- Wymiana pieniędzy /czerwone złote na złote/ z zarobkiem dworu jako niesprawiedliwej, 1780. Teki 369, s. 7.
- Kurs monety moskiewskiej w Warszawie, 1792. Teki 316, s. 47.
- Kurs monety pruskiej w Warszawie, 1795, 1796. Teki 373, s. 14, 31.

- Według rozporządzenia władz pruskich za sprzedaną żywność i inne produkty wolno pod karą grzywny brać tylko pieniądze miedziane, na które nie ma redukcji. Złoto ma ustalony kurs, 1796. Teki 373, s. 33.
- Szynek białostocki nazywa asygnacje papierowe rublowe z r. 1794 pogardliwie „bumażkami” i żąda przyjęcia ich przez dwór białostocki według wartości nominalnej, około 1800. Teki 131, s. 1.
- Opis monety znalezionej w fundamentach pałacu białostockiego w r. 1936 oraz korespondencja w sprawie jej identyfikacji między J. Glinką a Muzeum Wielkopolskim w Poznaniu, 1936. Teki 150, s. 1-4.

5. Operacje kredytowe, zadłużenia

- Radziwiłłowie zastawiają swe dobra Karakule Skibickim, 1624. Teki 64, s. 1, 2; Teki 333; s. 1, 2.
- Wzmianka o długi zaciągniętym u kamedułów w Górze Kalwarii przez Elżbietę ze Słuzków 1^ov Kazanowską, 2^ov Radziejowską, w r. 1652 i o spłacie długu przez A. Czartoryskiego, 1774. Teki 501, s. 40.
- Zadłużenie i oddanie w zastaw folwarku Białystok - Koroszowo przez Bogusława Radziwiłła, Błońskiemu, 1662, 1663. Teki 290, s. 17, 18, 21, 27, 28.
- J. Kl. i K. Branicki zaciągają pożyczkę pod zastaw wsi Morusy i Chobotki, 1689. Teki 280, s. 18.
- Dobra Ossolińskiego Baciki /na Podlasiu/ są w zastawie u P. Zaszczyńskiego, a dobra Grajewskiego Sarnów - w zastawie u W. Kuczyńskiego, 1701. Teki 409. s. 11,
- Butler starosta drohicki zastawia swe dobra grodzkie W. Kuczyńskiemu, /1710 ?/. Teki 409, s. 7v.
- ~ Wypis z listu, w którym J. Kl. Branicki donosi Steinhauserowi radcy dworu królewskiego w Dreźnie o wysłaniu za pośrednictwem Żyda Hirszla /z Wiednia ?/ weksli płatnych w Lipsku bądź w Dreźnie wystawionych na Steinhausera i sekretarza Municha, 1718. Teki 315, s. 287.
- Odpis aktu zastawu dworku w Tykocinie, 1719. Teki 484, s. 3-5.
- Kiszka metropolita ruski przekazuje kościołowi w Strabli 1000 zł. lokowanych „na kahale tykocińskim”, 1720 /?/. Teki 412, s. 2v.
- Akta procesu i rozliczenia między J. Kl. Branickim a klasztorem bazylianów w Supraślu z tytułu sumy pożyczonej przez klasztor Branickiemu, 1725-1745. Teki 96, s. 25; Teki 105, s. 2-3; Teki 280, s. 116-118.
- Bankier warszawski wypłaca w Paryżu za pośrednictwem tamtejszej firmy handlowej pieniądze na zlecenie J. Kl. Branickiego, 1747. Teki 317, s. 46.

- Kredyt u bankierów i kupców warszawskich zamknięty dla Branickiego z powodu niepunktualności w oddawaniu pieniędzy, 1750. Teki 320, s. 33-34.
- Stan zadłużenia dóbr Branice i Ruszcza i oddanie ich w zastaw przez J. Kl. Branickiego Stadnickiemu, 1750. Odbieranie tych dóbr z zastawu, 1762, 1764. Teki 315, s. 132, 133; Teki 334, s. 4-8; Teki 396, s. 6.
- Długi zaciągnięte przez Koziebrodzkiego rezydenta J. Kl. Branickiego w Warszawie na potrzeby posiadłości warszawskich Branickiego, 1754, 1755. Teki 320, s. 198, 199, 218b.
- Wykaz zadłużenia kahału tykocińskiego względem kościołów katolickich w Płońsku i Sokolowie oraz względem innych kościołów i klasztorów, a także względem chorążego bielskiego Karwowskiego i w mniejszym stopniu wobec Żydów, 1755. Teki 280, s. 119-120.
- Zamknięcie dla J. Kl. Branickiego kredytu u kupców w Warszawie, jego domysły w związku z tym, 1755. Teki 320, s. 221.
- Wzmianka o uwięzieniu w Warszawie niejakiego Dytrycha za długi, 1756. Teki 360, s. 1, 2.
- /Bankier warszawski/ Possa zawiadania o wpłacie pieniędzy w Amsterdamie na rzecz M. Starzeńskiego, 1756. Teki 487. s. 2.
- Poszukiwanie kredytu krótkoterminowego dla J. Kl. Branickiego we Lwowie, trudności w uzyskaniu go wobec tendencji do lokowania pieniędzy w ziemi. Kredytu udzielają Gurowski, Bogdański, Szeptycki podczaszy lwowski i Siedliski podsedek przemyski, 1757. Po roku dla spłacenia ich zaciąga Branicki nowe pożyczki, 1758, 1759. W r. 1764 pożyczka u Głowińskiego biskupa sufragana lisowskiego i od Innych na 8% i 10%. Teki 327, s. 11, 16, 17, 18.
- Kura czerwonego złotego we Lwowie w r. 1760 i związana z tym stopa procentowa przy udzielaniu kredytu. Sposoby obliczania intraty zadłużonych dóbr praktykowane na kontraktach lwowskich. Teki 315, s. 111, 112.
- Żydzi mieszczenie białostoccy zapożyczyli się u architekta Klemma, 1762, 1763. Teki 391, s. 2.
- Odpis skryptu dłużnego Żydów mieszczan choroskich dla klasztoru dominikanów w Choroszcy, który pożyczka im pieniądze, 1763, oraz odpis pokwitowania danego przykahalkowi choroskiemu przez przeora dominikanów na zwrot sumy 1000 zł., 1808. Teki 206, s. 5; Teki 256, s. 43.
- Bankier warszawski wypłaca w Paryżu pieniądze na zakupy dla J. Kl. Branickiego, 1768. Teki 360, s. 39.
- Prośba majora Lindsaya, aby wydano mu Żyda białostockiego Paltiera Dawidowicza, za którego poręczywszy musiał jego długi płacić, 1771, 1772. Teki 316, s. 21.

- J. Kl. Branicki oddał klucz zlotoryjski w zastaw M. Starzeńskiemu za 40.000 zł. /przed 1772/. Teką 212, s. 18.
- Stelmach i siodlarz białostoccy nie mogąc uzyskać zapłaty za swą pracę ofiarowują należność kościołowi białostockiemu, 1773. Teką 125, s. 81.
- Notatki z rejestru długów zaciągniętych przez wojskowych z regimentu gwardii pieszej koronnej u mieszczan białostockich i choroskich, 1775. Teką 161, s. 1-2a.
- Deponowanie pieniędzy w skarbie Iz. Branickiej. Określony sposób deponowania, procent, terminy przyjmowania w depozyt, 1776. Teką 370, s. 2-4.
- Wymiana kredytowa oraz porozumienie w sprawie przyjmowania, nieprzyjmowania weksli między Gdańskiem, Królewcem i Białymstokiem i Warszawą, 1776, 1777. Teką 370, s. 4.
- Żydzi białostoccy są zadłużeni u kupca królewieckiego J. A. Scherresa, 1779. Teką 315, s. 295.
- Wdowa po architekcie J. H. Klemmie pożyczyła 1000 zł. poddanym wójtostwa w Czuknie, 1780. Teką 392, s. 1.
- Iz. Branicka zamierza udzielać kredytu mieszczanom /także Żydom/, którzy przystępują do stawiania budynków w mieście Białymstoku, ok. 1760. Teką 315, s. 269.
- Obliczenie co do wartości pieniężnej i zadłużenia dóbr tyczyńskich, 1784. Teką 316, s. 17.
- Gremialny wyjazd z Tykocina kupców po towary do Frankfurtu powoduje trudności lokalne w pożyczaniu pieniędzy, 1785. Teką 316, s. 49.
- Ingerencja dworu w sprawie zalegania ze spłatą długów, przez mieszczanina białostockiego różnym osobom, 1789. Teką 368, s. 1.
- Iz. Branicka ma zamiar pożyczyć pieniędzy kahalowi białostockiemu i z tego kapitału zaspakajać potrzeby miasta Białegostoku, 1790. Teką 368, s. 2.
- Lokowanie pieniędzy w „skarbie” Iz. Branickiej na 6%, 1791. Teką 316, s. 14.
- Iz. Branicka każe wykorzystać opłaty za ubój bydła w Białymstoku na spłatę długów tamtejszego kahału, 1791. Teką 368, s. 3.
- Notatki z akt sporu między zarządem dóbr Iz. Branickiej, a szynkarzem Trojanowskim o spłatę pewnych wierzytelności, 1793. Teką 131. s. 1.
- Wzmianka o obciążeniu hipoteki dóbr białostockich różnymi zapisami, 1809. Teką 178, s. 3-7, 15.
- Rząd Księstwa Warszawskiego nałożył areszt na dobra tykocińskie ze względu na obciążające je niespłacone zobowiązania J. Kl. Branickiego, 1809, Wzmianki o likwidacji tego zadłużenia i o sumach klasztorów supraślskiego i choroskiego, lokowanych m.in. na tych dobrach. Teką 178, s. 3, 5-7.

- Wzmianka o przesłaniu ze Lwowa pieniędzy do Warszawy za pośrednictwem bankierów, 1826. Teki 419, s. 115.
- Informacje m.in. o zastawach dóbr Dojlidy i Sobolewo należących do Radziwiłłów, w XVII-XVIII w. Teki 29, s. 6; Teki 75, s. 5, 6; Teki 81, s. 14; Teki 90, s. 19; Teki 290, s. 4, 12-14; Teki 317, s. 42v; Teki 487, s. 1.
- Notatki z pracy Z. Glogera p.t. Gryfowie Branicki jako opiekunowie Żydów, dotyczące m.in. poręczania długów i udzielania pożyczek Żydom. Teki 195, s. 1-6.

XXI. ŁĄCZNOŚĆ

1. Drogi

- Wypis z lustracji ziemi bielskiej dotyczący nazwy „droga Polikowskiego” /z nad rzeki Borsukówki do Narwi i Supraśli/, 1536. Teki 278, s. 215.
- Warunki splawu na Biebrzy, Bugu i Narwi w zależności od stanu wód i sytuacji politycznej w kraju, 1720-1737. Teki 409, s.10, 10v, 12v, 18-20.
- Trakt przechodzący przez Bililówkę podupada, gdyż komendanci furwaktowi w Raszkowie pozwalają kupcom omijać go i kierować się na Nowo Serbie, 1762. Teki 327, s. 17.
- Notatki E lustracji dróg, mostów i grobli w pow. wołkowyskim, słonimskim i grodzieńskim dokonywanych przez Komisję Skarbową w okresie 1766-1784. Zawierają one opisy kierunku traktów oraz budulca, rozmiarów i stanu mostów oraz grobli. Teki 221, s. 1-9.
- Gubernator białostocki zarządza zwózkę przez mieszczan białostockich piasku na drogi wiodące przez Białystok, 1773. Teki 316, s. 29; Teki 375, s. 2, 3, 5.
- Naprawa dróg i mostów w okolicy Białegostoku w związku z wizytą następcy tronu rosyjskiego, 1782. Teki 41, s. 30.
- Wzmianki o zakładaniu drogi w pauczy sobolewskiej i brakowaniu mostku na trakcie litewskim, 1788. Teki 316, s. 13.
- Zły stan dróg w okolicy Choroszczy, 1789. Teki 363, s. 3.
- Wypisy oraz notatki i uwagi J. Glinki o sieci drożnej wokół Białegostoku od XVI w. poczynając, na podstawie źródeł pisanych i kartograficznych oraz autopsji. Teki 29, s. 13, 14; Teki 59, s. 2; Teki 89, s. 10, 13, 18, 19, 28, 49, 50, 58; Teki 91, s. 9; Teki 92, s. 5, 6, 9; Teki 229, s. 1-6; Teki 231, s. 1-3; Teki 241, s. 5, 8; Teki 256, fot. 37.

2. Transport i komunikacja

- Wynajęcie koni z Drezna do Wschowy, kosztuje J. Kurdwanowskiego 28 talarów; droga z Drezna do Warszawy ma trwać około 2 tygodni, 1717. Teką 341, s. 1.
- Rady flisaków co do użycia tratw zamiast galer do transportu wodą kamiennej posadzki i rynien, 1737. Teką 315, s. 196.
- Wypisy z raportu Żółkiewskiego urzędnika gospodarczego tykocińskiego, który donosi J. Kl. Branickiemu o wysłaniu transportu cegły z Tykocina do Białegostoku omawiając przy tym ładowność statków i koszt transportu wodą w porównaniu z transportem lądowym, 1737. Teką 315, s. 232.
- Wzmianki o transporcie towarów zamówionych przez J. Kl. Branickiego z Paryża do Polski, 1744, 1753. Teką 315, s. 214, 215.
- Różne dane o transporcie materiałów budowlanych i innych do Białegostoku i z Białegostoku, 1748-1755. Teką 358, s. 10, 14, 18, 20, 34, 43, 45, 46, 48.
- Przepływ pod mostami w dobrach tykocińskich jest uzależniony od zezwolenia J. Kl. Branickiego, 1749. Teką 337, S. 2.
- Przy transporcie różnych rzeczy podwodami z Białegostoku do Warszawy „dla ciężaru rzeczy” podwodnicy idą pieszo, 1750. Teką 320, s. 30.
- Organizacja transportu rzeczno, ładowność i stan techniczny statków, sposób załadunku, obsada załogi, 1750. Teką 349, s. 1, 2.
- Transport owoców z Krakowa do Warszawy wysłany wodą /co ma trwać około trzech tygodni/, bo lądem trwałoby dłużej, 1752. Teką 315, s. 236.
- Transport zboża, sadła, anyżu itp. z Ukrainy na Podlasie odbywa się na mażach /wozach lubianych, czumackich/, które w powrotnej drodze mają przywieźć sól, 1752. Teką 321, s. 7, 15.
- Transport zboża i innych produktów przeznaczonych na sprzedaż z dóbr Branickich odbywa się wodą przy pomocy ich „flotylli narwianej, sanowej i bużanej”, 1752, 1763-1768, 1778-1783. Teką 315, s. 146, 163, 260, 261; Teką 316, s. 53, 54; Teką 317, s. 25, 26; Teką 321, s. 2, 9; Teką 327, s. 3, 4, 6, 7.
- Piechotą do Białegostoku z Warszawy idą rzemieślnicy zatrudnieni przy budowie pałacu warszawskiego Branickich, a wozami wiozą swe rzeczy, 1753. Teką 320, s. 159.
- Podróż z Warszawy do Białegostoku podwodami trwała tydzień, 1753. Teką 358, s. 30.
- Transport żyta wysłano z Hołowieska do Tarchomina na podwodach, 1754. Teką 215, s. 8.
- Informacje o tempie podróży J. Kl. Branickiego z Białegostoku do Warszawy i długości odcinków drogi przebywanych dziennie, 1754. Teką 320, s. 197.

- Podróż Sękowskiego z Warszawy do Białegostoku trwa 4-5 dni, 1754. Teką 358, s. 45.
- Transport kamieni i wyrobów kamieniarskich z Warszawy do Tykocina, 1755. Teką 320, s. 210, 211.
- Niebezpieczeństwo przeprawy przez Wisłę, 1755. Teką 320, s. 218b.
- Ludzie wynajęci w starostwie bielskim do pracy w Tarchominie udają się tam piechotą, podczas gdy ich rzeczy jadą podwodami, 1755. Teką 349, s. 8.
- Koszt podróży z Warszawy do Radzyna i z powrotem dwóch blacharzy został uzgodniony na 0,5 czerw. zł. od osoby w jedną stronę, 1755. Teką 431, s. 1.
- Wzmianka o spławianiu ładunku Wisłą, 1756. Teką 335, s. 2.
- Prowadzenie transportu z Warszawy do Tykocina drogą wodną, 1756. Teką 345, s. 6-8.
- Transport podwodami i wodą. Stawka jaką płaci poseł francuski furmanom wynajętym z Warszawy do Rygi, 1756, 1757. Teką 360, s. 2, 3, 5, 10, 15.
- Transport cegły z Tykocina do Choroszczy utrudniony /złe drogi, nadużycia przewodników/, 1758. Teką 397, s. 25.
- Wzmianki o przewożeniu morzem transportu zakupów poczynionych dla J. Kl. Branickiego w Paryżu, 1766. Teką 347, s. 2.
- Towary zakupione dla J. Kl. Branickiego w Paryżu wysyła się drogą morską do Polski, gdyż ten transport jest tańszy, 1766. Teką 354, s. 1, 2.
- Organizacja transportu kamieni z Solca do Warszawy Wisłą, 1772. Teką 316, s. 27, 84.
- Wzięcie w Tykocinie w areszt koni za niezapłacenie mostowego, 1773. Teką 316, s. 23.
- Koszty transportu marmuru sprowadzanego do Białegostoku z Włoch via Królewiec, 1777. Teką 315, S. 294.
- Elementy składowe castrum doloris J. Kl. Branickiego mają być transportowane z Tykocina skutami do Krakowa, 1777. Teką 370, s. 7, 8.
- Wzmianka o uszkodzeniu mebli w czasie ich transportu z Paryża do Polski, 1778. Teką 316, s. 7.
- Koszt sprowadzenia siana „z łyżwy na stajnię” w Warszawie, 1779. Teką 316, s. 7.
- Wzmianka o miejscu w Warszawie nad Wisłą, gdzie łyżwy stawają, 1779. Teką 316, s. 8.
- Obliczenie ile drzewa potrzeba do gorzelni w Trzywieży i ile fur do zwiezienia go, 1779. Teką 316, s. 10.
- Transport z Warszawy do Białegostoku - etapy drogi wodnej i lądowej, 1780. Teką 369, s. 7.

- Transport dworu Iz. Branickiej z Warszawy do Białegostoku. Ogólne koszty tego przejazdu, liczba koni zaprzęgniętych do niektórych pojazdów, liczba podwójnych parokonnych, 1784. Teki 369, s. 14.
- Rozważania na temat możliwości transportu kamieni do Białegostoku z okolicznych wsi, 1788. Teki 316, s. 63, 64.
- Koszt podróży z Warszawy do Białegostoku, 1791. Teki 316, s. 67.
- Iz. Branicka upomina mieszczan białostockich, że nie starają się zarobić, trzymając wozy dla wynajmowania przyjeźdnym, 1792. Teki 316, s. 47.
- Wzmianki o transporcie zboża zimą do magazynu w Żółtkach i splawianiu stamtąd wiosną łyżwami do Warszawy, 1792. Teki 316, s. 46.
- Koszty transportu drzewa opałowego do pałacu Branickich w Warszawie, 1793. Teki 373, s. 7, 9.
- Transport żyta z dóbr Iz. Branickiej do Warszawy łyżwą po Wiśle, 1796. Teki 373, s. 30.
- Furman wiozący pasażerów z Warszawy do Białegostoku bierze za milę od konia po 1,5 zł.; zależność tej opłaty od rodzaju pojazdu do jakiego koń zaprzężony, 1796. Teki 373, s. 36, 38, 39, 41.
- Organizacja transportu drzewek z oranżerii białostockich do Carskiego Siola i Warszawy według korespondencji władz rosyjskich w tej sprawie, 1833-1836. Teki 186, s. 10-12.

3. Poczta

- Niepsuj stangret pogubił listy wiezione dla J. Kl. Branickiego, 1739. Teki 358, s. 2.
- Poczta nie chce przyjąć przesyłki z galkami, pędzlami, kutasami itp. wysyłanej z Warszawy do Białegostoku, 1749. Teki 320, s. 21.
- W związku z podróżą Iz. Branickiej wynajmuje się stancje i cugi na określony dzień, 1749. Teki 320, s. 22.
- Poczta jadą goście z Warszawy do Białegostoku, 1750. Teki 320, s. 35.
- Komplanacja między Janem Dobkowskim pocztmajstrem białostockim a Żydem Morduchajem o kradzież pieniędzy; otaksowanie świń zajętych w szkodzie na polu pocztmajstra, 1752. Teki 125, s. 19, 20.
- J. Kurdwanowski ma wysłać E. Potockiemu plantę ogrodu radzyńskiego pocztą lwowską, 1752. Teki 396, s. 5.
- J. Kl. Branicki każe ukarać pocztmajstra białostockiego Daszkowskiego więzieniem i chłostą za dostarczenie złych koni posłom zagranicznym i innym osobom, 1754. Teki 315, s. 248.

- Poczta warszawska nie chce przyjąć do wysyłki brokatów i astrachanów, a przyjmuje adamaszek, który jednak ulega w drodze pewnemu zniszczeniu, 1754. Teką 320, s. 198, 199.
- Wysokość opłaty za jazdę pocztą z Warszawy do Białegostoku, 1755. Teką 320, s. 222.
- Wysłany pocztą wojskową łańcuch złoty dla hetmana Branickiego został skradziony, 1755. Teką 320, s. 227.
- Listy hetmana Branickiego przesyła się kolejno przez oficjalistów, 1755. Teką 360, s. 1.
- Pocztą wojskową otrzymuje Branicki wiadomości z Warszawy, 1757. Teką 360, s. 12.
- Szybkość przesyłania listów esteffetą zamojską, 1757. Teką 327, s. 12. - Pomyłki poczty - wadliwe rozesłanie listów, 1757. Teką 328, s. 3.
- Listy dla J. Kl. Branickiego i jego dworu wysyła się z Warszawy pocztą ordynaryjną i wojskową, 1758. Teką 360, s. 22.
- Wzmianka o koncesji na pocztę w Białymstoku udzielonej przez dyrektora poczt K. Topolskiemu, 1771. Teką 128, s. 1.
- Listy pisane do Iz. Branickiej przez jej ekonoma tykocińskiego, są kontrolowane przez wojsko rosyjskie, 1772, 1773. Teką 378, s. 4.
- Tekst przysięgi złożonej przez Daniela Lenkiewicza przy obejmowaniu urzędu pocztmajstra białostockiego, 1773. Teką 125, s. 83.
- Tekst przywileju Iz. Branickiej dla pocztmajstra białostockiego Lenkiewicza na dom w Białymstoku obok poczty, /1777 ?/. Teką 128, s. 2; Teką 130, s. 1.
- Wzmianka o poczcie i pocztmistrzu w Wojszkach oraz o opłacie za listy wysyłane i odbierane na poczcie białostockiej, 1789. Teką 316, s. 69.
- W związku z działaniami wojennymi i złym funkcjonowaniem poczty listy z dworu Branickiej przesyła się, wyprawiając posłańców pieszych z Choroszczu do Warszawy, 1792. Teką 316, s. 52.
- Posel rosyjski Sievers nie przyjął gościny w pałacu białostockim, lecz nocował na poczcie w mieście, także audytor nuncjusza, którego nie było gdzie pomieścić w pałacu nocował w Białymstoku na poczcie na górze, 1793. Teką 102, s. 1, 6.
- Listy Iz. Branickiej bądź w jej sprawach /kierowane do Lwowa bądź w ogóle za kordon austriacki?/ mają być oddawane do kancelarii p. Dzieduszyckiego dla uniknięcia kosztów przesyłki, 1793. Teką 373, s. 8.
- Funkcjonowanie poczty jest zakłócone, zdarzają się wypadki zaginięcia listów, gdyż żołnierze moskiewscy odbierają pocztylionom korespondencję szukając w niej pieniędzy, w związku z tym wprowadza się konwój dla poczty, 1796. Teką 373, s. 22, 23.

- Stawki opłat za listy wysyłane pocztą z Warszawy /zabór pruski/ do Grodna /zabór rosyjski/ i Krakowa /zabór austriacki/, 1796. Teki 373, s. 25.
- Rząd pruski zarządził, aby pocztmajstrowie we wszystkich miastach i miasteczkach przyjmowali prenumeratę gazet, w związku z czym otrzymali oni dodatek do pensji, 1796. Teki 373, s. 41.

XXII. SZKOLNICTWO

- Relacja W. Kuczyńskiego /1668-173?/ szlachcica podlaskiego o wykształceniu jakie otrzymał w młodości w szkołach krajowych i zagranicznych. Teki 409, s. 1, 1v.
- Malarz Sz. Czechowicz pobierał nauki we Włoszech przed r. 1738. Teki 315, s. 279.
- Cech powroźników w Warszawie robi trudności w przyjęciu na naukę powroźniczką białostockiego z powodu jego nieznamościi języka niemieckiego i przynależności do stanu poddańczego, 1775. Teki 316, s. 42.
- Wśród poddanych białostockich brak jest chętnych do nauki zawodu malarza i dwór bierze przymusowo dwóch chłopców do nauki tego zawodu, 1777. Teki 316, s. 41, 42.
- Ks. Antoni Smoleński pisze się w r. 1778 profesorem w Białymstoku, a w r. 1793 emerytem szkół białostockich. Teki 316, s. 29.
- Wzmianki o oddaniu przez kasztelanową brzeską synów do szkół w Białymstoku i o stancji dla nich, 1778. Teki 316, s. 37.
- W szkole /Podwydziałowej ?/ w Białymstoku został umieszczony w klasie najwyższej młody pan Orłowski, dla którego ks. prefekt żąda guwernera, wzmianka o programie zajęć szkolnych, 1778, 1779. Teki 370, s.13, 17.
- W Białymstoku p. Obuchowiczowa przyjmuje panienki na edukację, przyjęła córkę sędziego ziemskiego Hryniewickiego, stara się o powiększenie swego lokalu, 1779. Teki 370, s. 17.
- Uwagi Iz. Branickiej na temat podręczników szkolnych i lektury odpowiedniej dla jej paziów, 1780. Teki 369, s. 9, 10.
- Iz. Branicka chce finansować szkolenie syna malarza Herliczki w malowaniu al fresco u malarza Włocha w Warszawie, 1781. Teki 370, s. 18, 19.
- Pani Engelhartowa w Białymstoku przyjmuje do swej kamienicy studentów na stancję, 1781. Teki 370, s. 19.
- Ks. Michałowski prorektor szkół białostockich wskazuje, ile zapłacić studentowi za przepisywanie psalmów, 1783. Teki 316, s. 38.

- Wzmianka o zasiłku wypłacanym przez Iz. Branicką synowi ekonomy choroskiego, kształcącemu się w Białymstoku, 1782. Wypis z listu dotyczącego zasiłku pieniężnego danego przez Iz. Branicką paru uczniom ze szkoły /Podwydziałowej/ białostockiej i odmowy ze strony prorektora szkół białostockich zajęcia się wydatkowaniem tych pieniędzy, 1790. Teki 316, s. 49, 50, 51.
- Król Stanisław August w czasie swego pobytu w Białymstoku odwiedził szkoły białostockie i „bawił się w szkołach egzaminowaniem młodzi tutejszej szkolnej”, 1793. Według Glinki chodzi tu o szkołę Podwydziałową w Białymstoku. Teki 102, s. 5.
- Wzmianki o programie nauki, wikcie i opłatach na pensji przy klasztorze wizytek w Warszawie, 1796. Teki 373, s. 37.
- Wzmianki w pamiętniku U. Starzeńskiego /pocz. XIX w./ o szkołach w Białymstoku. Teki 410, s. 3, 11.
- Wzmianki o białostockim instytucie akuszerki /1811-1837/ i o jego założycielu doktorze Michalisie /+ 1820/. Teki 402, s. 1.
- Zestawienie wysokości poborów otrzymywanych przez H. Rumbowicza jako wykładowcę na Uniwersytecie Wileńskim z jego pensją jako architekta, 1832. Teki 186, s. 8.
- Wzmianki o Szulcu nauczycielu gimnazjum białostockiego, 1634, oraz o uczniach wydalonych z tego gimnazjum, 1841. Teki 449, s. 1, 5.
- Notatka J. Glinki o znajdujących się w r. 1945 w archiwum parafialnym w Węgrowie księgach szkół publicznych węgrowskich z początku XIX w. Teki 435, s. 1. 2.
- Szkolnictwo zob. też Szkoły. /IV, 10/.

XXIII. CHOROBY I LECZNICTWO, OPIEKA NAD DZIEĆMI

- W Zabłudowie i okolicy szerzy się zaraza, 1661. Teki 290, s. 20
- Zaraza, „morowe powietrze” panuje na Podlasiu wiosną, 1709. Teki 409, s. 3v.
- W. Kuczyński podkomorzy drohicki był „katarową affekcją dotknięty i descens /mu/ w rękę wszedł”, 1722, 1729. Teki 409, s. 10v, 12.
- J. Kl. Branicki ma zamiar puszczać sobie krew i brać lekarstwo, ok. 1725. Teki 326, s. 4.
- J. Kl. Branicki przebywa wraz z żoną „u wód” w Cieplicach, 1726. Teki 320, s. 1; Teki 395, s. 1.
- Kuracyjne miejscowości znane, biskupowi J. Kurdwanowskiemu: Egra i Carols Baden. Nieznane są mu natomiast Cieplice, 1726. Teki 395, s. 1.

- Wzmianki o chorobach na dworze Branickich: Matys ma różę na nodze, 1739 /s. 6/; snycerz Polak i wielu innych chorych na febrę /s. 17/; Sękowski cierpi na duszność, 1754 /s. 45/; z łóżka już wstawać nie może, 1755 /s. 46, 47/, ból ma w sobie a duszność wielką, felczer u niego bywa i nocuje, 1755 /s. 48/. Teki 358, s. 6, 17, 45-48.
- Mokronoski wspomina w liście do J. Kl. Branickiego, że jego siostra utraciła w ciągu tygodnia troje dzieci na ospę, 1750. Teki 315, s. 152.
- Pudełko lekarstw wysłane z Warszawy do Białegostoku, 1753. Teki 320, s. 114.
- Wzmianki o chorobach wśród robotników i rzemieślników pracujących dla Branickiego w Warszawie oraz o opiece lekarskiej dla nich, 1753. Teki 320, s. 126, 130, 130a, 131, 140, 141, 144, 148.
- Wzmianki o chorobach: Józef Sękowaki chory na różę na ręce, 1753, s. 4; Dolingera kamieniarza czeladnik niebezpiecznie chory na suchoty, 1755, s. 11. Teki 362, s. 4, 11.
- Wzmianki o sprowadzaniu do Siemiatycz, do chorego architekta Fontany lekarza z Bocięk i felczera z Wołczyna i o prośbie Fontany, aby E. Potocki przysłał mu jeszcze swego felczera, 1755. Teki 431, s. 1, 4.
- Kucharz Stuart był operowany w Warszawie „na kamienie” i w następstwie tego zmarł, 1757. Teki 360, s. 17.
- Sieroty są utrzymywane w klasztorze przez J. Kl. Branickiego m.in. Anusia Kozaczka, 1759. Teki 360, s. 25.
- Dziecko podrzucone oddano na wychowanie kobiecie w Choroszczy na koszt dworu białostockiego, 1764. Teki 315, s. 273.
- Jakiś lekarz robi /w dobrach podlaskich/ operację zdjęcia katarakty, 1765. Teki 401, s. 5.
- Instrumenty chirurgiczne zakupiono w Paryżu dla /dworu ?/ J. Kl. Branickiego, 1766. Teki 153, s. 1.
- Kalecy poddani wymienieni w inwentarzu klucza białostockiego, ale na 5 nazwisk tylko przy jednym zaznaczono rodzaj kalectwa /niemowa/, 1772. Teki 219, s. 8.
- Fr. P. Potocki wspomina, że jego żona cierpi na „zwyczajny od drugiego połogu ból w nodze” i wzywa do niej lekarza Klementa, 1779. Teki 315, s. 290.
- Iz. Branicka zakupuje lekarstwa do swej apteki białostockiej obdzielając nimi również tamtejsze siostry miłosierdzia, 1780. Teki 369, s. 7.
- Iz. Branicka rozacza opiekę nad dziećmi osierocalnymi i podrzuconymi w jej dobrach, 1781. Teki 315, s. 269; Teki 317, s. 35.
- Leczenie /oficjalisty ?/ Jaskulskiego pod kuratelą i ze stosowaniem środków przymusu przez administrację dóbr białostockich, 1782. Teki 369, s. 12.

- Ludzie w dobrach Iz. Branickiej chorują na gardła. Iz. Branicka poleca, aby każdy administrator zawiadamiał o wypadkach zachorowań felczera Mengiera, 1782. Teki 369, s. 13.
- Dzieci, sieroty po ubogich rodzicach lub dzieci rodziców zubożałych nakazuje Iz. Branicka swej administracji wziąć w opiekę, wyszukiwać w dobrach i oddawać do chłopów zapewniając im coroczną zapomogę i nakazując kontrolowanie stanu tych dzieci i kwartalne raporty dla siebie w tej sprawie. Na razie jest takich dzieci jedenaścioro, 1789. Teki 363, s. 6.
- Raporty odnoszące się do opieki nad sierotami w dobrach białostockich, ze wskazaniem liczby tych dzieci oraz dotacji Branickiej na ich utrzymanie, a także prac do których przeznaczone są te dzieci, w tym jedno 10-letnie, 1789, 1794. Teki 316, s. 13, 14.
- Wzmianki o opiece roztaczanej na polecenie Iz. Branickiej nad sierotami i dziećmi opuszczonymi w jej dobrach, 1792. Teki 316, s. 46.
- Iz. Branicka poleca ochraniać Stefana Kowala „i o zdrowiu jego wczesny dać ratunek”, 1792; wzmianka o Michelisie, lekarzu w Białymstoku w latach 1792, 1796-1797; wzmianka o jazdach cyrulika końmi, dostarczanych przez dwór, 1794. Teki 316, s. 47-50.
- Wzmianka o wypadku „choroby łóżnej”, 1792. Teki 372, s. 12.
- Wzmianka o liczbie, płci i pochodzeniu dzieci opuszczonych przez rodziny, a wziętych w opiekę przez Iz. Branicką oraz o ich uposażeniu i rozmieszczeniu w folwarkach, 1793. Teki 316, s. 66.
- Lekarstwa na leczenie strzelca generała Kościuszki kosztowały 18 zł., 1793. Teki 373, s. 9.
- Wzmianki o chorobach: generał Mokronoski mocno chory z łóżka nie wstaje, ma nieustanne wymioty żółcią i pokarmów żadnych przyjąć nie może „jest przy tem dużo niecierpliw, melancholik i wielki pasjonat” 1795, s. 15; starosta borecki zdrowszy, ale władzy w nodze nie ma, 1795, s. 20; generał Mokronoski o którego życiu wątpiono jest całkiem zdrowy, 1795, s. 20; syn szambelana Budziszewskiego ma ospę, 1796, s. 33; murgrabia pałacu warszawskiego Branickich Maliszewski cierpiał na ból głowy i reumatyzm w nogach i ręku, ale cały czas wychodził i leżeć wcale nie chciał, 1796, s. 42. Teki 373, s. 15, 16, 20, 33, 42.
- Suma należności za leki wzięte z apteki królewskiej w Warszawie według zamówienia doktora Dunkera dla dworu Iz. Branickiej i klasztoru ss. Miłosierdzia w Białymstoku, 1795. Teki 373, s. 21, 22.
- Szczepienie ospy 300 poddanym J. Ossolińskiego w Turośni, 1804. Teki 401 s. 3.
- Wzmianka o chorobie oczu Macieja Starzeńskiego starosty brańskiego grożącej mu ślepotą, bez daty. Teki 414, s. 1.

- Tabela opracowana przez Glinkę „Tab. III. Ludność według grup. Dzieci w r. 1771” przedstawia liczebność grup poddanych /gospodarze, ogrodnicy, domownicy i bezrolni/, liczbę dzieci w każdej z tych grup i procent, jaki stanowią dzieci w ogóle tej ludności. Dane pow. odnoszą się do 6 wsi w kluczu białostockim, s. 7; w wykazie osób pobierających laffy i strawne na dworze Iz. Branickiej w r. 1787 figurują dwie „mamki dzieci ubogich bądź podrzuconych”, s. 12. Teki 115, s. 7, 12.
- Choroby, leczenie zob. też Szkoły /IV. 10/ i Różne zawody, Lekarze, felczerzy /XV, 1/.

XXIV. ŻYCIE PUBLICZNE I WYDARZENIA POLITYCZNE W POLSCE XVII-XIX w.

- Listy króla Jana Kazimierza do Jana Klemensa Branickiego marszałka nadwornego koronnego w sprawie jego udziału w działaniach wojennych, 1655-1658. Teki 293, s. 1.
- Fragment uniwersału w którym J. Kl. Branicki podstoli koronny zapewnia chłopów o prawdziwości uniwersałów królewskich, a kłamliwości uniwersałów Jerzego Lubomirskiego, 1665. Teki 294, s. 1.
- Notatki i wypisy z pamiętników Wiktoryna Kuczyńskiego kasztelana podlaskiego z lat 1690-1723 dotyczące m.in. wydarzeń politycznych tego okresu, głównie na Podlasiu. Teki 409, s. 1-20.
- Notatka o protokołach posiedzeń ministrów saskich z udziałem Augusta II, które odbywały się m.in. w Białymstoku, 1726-1727. Teki 98, s. 1.
- Notatka o liście, w którym Bouffal zapewne pisarz grodzki grodzieński zawiadamia Branickiego, że nie dopuści do przyjęcia w grodzie protestacji złożonej przeciw niemu przez Skirmunttów, 1730. Teki 315, s. 39.
- Wykazy szkód poczynionych w r. 1734 w dobrach podlaskich J. Kl. Branickiego jako stronnika Sasa przez żołnierzy z konfederacji mazowieckiej stronników St. Leszczyńskiego, odpisy pozwów i innych aktów wniesionych w związku z tym w latach 1734-1739. Teki 280, s. 81-114.
- J. Kl. Branicki uwięziony przez stronników St. Leszczyńskiego na zamku w Kamieńcu wzywa pomocy swego szwagra Józefa Sapiehy, 1734. Teki 298, s. 1.
- Odpis listu króla Augusta III do Augusta Czartoryskiego w sprawie udanej wyprawy przeciw zbuntowanym Kurpiom, 1738. Teki 96, s. 7.
- Wypisy z listów Marii Radziwiłłowej do jej wuja J. Kl. Branickiego m.in. w sprawach politycznych, 1739, 1764, 1766. Teki 346, s. 1-5.

- Ks. J. Kłossowski sekretarz pieczęci koronnej pobiera w latach 1751, 1752 roczną pensję od J. Kl. Branickiego za pilnowanie jego interesów w kancelarii koronnej. Teki 315, s. 313; Teki 316, s. 3.
- J. Kurdwanowski podstoli halicki wspomina, że wyprosił się od wyboru na posła roszowickiego dla uniknięcia wydatku około 10.000 /zł./, gdyż województwo krakowskie nie daje posłom „pro viatico”, jak inne województwa, 1752. Teki 315, s. 236.
- Sąd magdeburgski /majdeburgia/ szybciej działa i jest mniej kosztowny niż inne, 1755. Teki 349, s. 9.
- Krytyka polityki dworu króla Augusta III zawarta w listach Michała Radziwiłła /Rybeńki/ kierowanych do J. Kl. Branickiego za pośrednictwem jego sekretarza Becka, 1756-1758. Teki 352, s. 1, 3, 4.
- Wzmianka o odbiciu szpiega Lamberta z więzienia w ratuszu warszawskim, 1757. Teki 360, s. 15, 16.
- Reasumpcja Trybunału Litewskiego i akcja prowadzona w związku z tym przez Michała Radziwiłła i jego stronników przeciwko Flemingowi podskarbiemu wielkiemu litewskiemu, 1756. Teki 352, s. 5, 6.
- Szlachta w dniu sejmiku jest częstowana winem z piwnic J. Kl. Branickiego, 1758. Teki 360, s. 22.
- J. Kl. Branicki hetman wielki koronny zwraca się do Sedlnickiego podskarbiego wielkiego koronnego o zwrot ze skarbu wydatków ponoszonych przez niego z własnej kieszeni od lat trzech na „ekspedycje orientalne” oraz prezenty dla posłów i posłanników, 1759. Teki 303, s. 1; Teki 316, s. 3.
- Ocena sytuacji politycznej na 7 miesięcy przed elekcją króla dokonana w liście Ks. Betańskiego do A. Starzeńskiej, 1764. Teki 381, s. 1-3.
- Wzmianka o nastrojach panujących w Warszawie po porwaniu posłów przez Repnina, 1767. Teki 315, s. 136, 137.
- Relacje o rzezi humannej w listach do J. Kl. Branickiego od A. Budkiewicza ekonoma biliłowskiego i bohusławskiego oraz od J. Boczkowskiego łowczego kijowskiego, 1768. Teki 315, s. 43.
- Wypis z listu, w którym prymas Podoski usprawiedliwia się, że nie przyjedzie do Białegostoku na imieniny hetmana Branickiego z powodu „nieszczęśliwości rozruchów teraźniejszych”, 1768. Teki 315, s. 170.
- Wzmianka o zajęciu i splądrowaniu dóbr Bociek /Sapiehów/ przez wojsko moskiewskie, 1768. Teki 315, s. 261.
- Wzmianka o synu chłopca z Husowicz w dobrach białostockich, który „poszedł z konfederacją”, 1771/1772. Teki 116, s. 31.

- Rozpędzanie konfederatów barskich w okolicy Bielska, 1772. Teki 378, s. 2.
- Iz. Branicka dała 18 zł. trzem konfederatom, /1768 ?/. Teki 375, s. 2.
- Patriotyczne manifestacje w Białymstoku z okazji przejazdu biskupa krakowskiego /K. Soltyka/, 1773. Teki 316, s. 58, 59.
- Wdowa i spadkobiercy J. Kl. Branickiego występują do sejmu z wnioskiem, aby umorzono im zaległości w kwarcie ze starostw posiadanych po zmarłym za ich wzajemne zrzeczenie się pretensji do zaległej pensji buławy wielkiej koronnej i innych sum należnych im po hetmanie Branickim /wyszczególnione aumy zaległości/, 1775. Teki 309, s. 1.
- Kłossowska donosi Iz. Branickiej o natłoku w szpitalu białostockim siostr Miłosierdzia z powodu panującego w okolicy Białegostoku głodu, 1775. Teki 316, s. 18.
- Wzmianki o wizycie wielkiego księcia rosyjskiego, potem cesarza, Pawła, w Białymstoku i okolicy i o przygotowaniach do tej wizyty, 1761-1783. Teki 41, s. 30; Teki 310, s. 1.
- Przekupieni urzędnicy kancelarii koronnej informują rezydenta Branickiej /starościny bielskiej/ w Warszawie o pojawianiu się w kancelarii poddanych ze starostwa bielskiego i o ich suplikach, 1786. Teki 316, S. 43.
- Obchody rocznicy uchwalenia Konstytucji 3 Maja w Warszawie w r. 1792.
- Wzmianka o osobach zgłaszających swą chęć uczestniczenia w nich i o programie uroczystości. Odpisy listów niektórych osób spośród zgłaszających się po bilety na obchody. Teki 419a, s. 15, 16; Teki 419b, s. 170-172, 174, 179, 180, 186-189.
- Wzmianka o nastrojach w Warszawie w związku z działaniami wojennymi oraz o przesyłaniu listów przez posłańców a nie pocztą, 1792. Teki 316, s. 52.
- Iz. Branicka /jako dożywotniczka/ i M. Radziwiłłowa /jako współsukcesorka dóbr białostockich/ ofiarowują Komisji Cywilno-Wojskowej 11 armat, znajdujących się w Białymstoku, 1792. Teki 316, s. 47.
- Podskarbi białostocki Matuszewic pisze „Daj Boże pokój, a przynajmniej zwycięstwo dla nas, jeśli jej /tj. wojny/ uniknąć nie będziemy mogli”, 30.V.1792, s. 72. Relacje tegoż o pochodach wojsk przez Białystok, a także przejazdach uciekinierów z Litwy, o szkodach przez nich wyrządzanych w mieście i dobrach i o zawieszeniu targów w mieście z obawy przed rekwizycjami, 1792. Teki 316, s. 72, 73.
- Wypisy z raportów składanych Iz. Branickiej przez jej oficjalistów białostockich o dwukrotnym pobycie króla Stanisława Augusta w Białymstoku, 1793. Teki 102, s. 1-12.
- Kontrybucje na wojsko moskiewskie mają być składane w Warszawie na ratuszu, 1793. Teki 373, s. 9.
- Wypisy z literatury drukowanej odnoszące się do Iz. Branickiej oraz jej pałacu wraz z otoczeniem w czasie Insurekcji Kościuszkowskiej, 1794. Teki 285, s. 60-67, 74v.

- Liczba skonfiskowanego bydła i koni dworskich w dobrach podlaskich Iz. Branickiej, 1794. Teki 216, s. 1.
- Relacje podskarbiego białostockiego W. Matuszewica o przystąpieniu ziemi bielskiej do Insurekcji i o ruchach wojsk polskich i moskiewskich w Białymstoku i okolicy, 1794. Teki 316, s. 74, 75.
- Iz. Branicka ofiarowuje broń i lederwerk pozostały po freipocztach białostockich na potrzeby ziemi bielskiej, 1794. Teki 316, s. 55.
- Odpis pokwitowania na 11 armat i haubic darowanych Rzeczypospolitej przez Iz. Branicką i spadkobierców J. Kl. Branickiego oraz wyliczenia wydatków na broń wysłaną do Tykocina i Białegostoku oraz na umundurowanie 11 żołnierzy, 1794. Teki 160, s. 1, 2.
- Obciążenia finansowe mieszczan krakowskich w związku z Insurekcją Kościuszkowską, 1795. Teki 366, s. 5.
- Komisji Edukacji Narodowej należy się wpłata rat z dóbr Iz. Branickiej, lecz że nikt ze strony Komisji nie upomniał się o tę ratę, oficjalista Branickiej nie wie, czy sprawę wyjaśniać, czy zamilczeć, 1793. Starania u feldmarszałka Suworowa za pośrednictwem barona d'Ascha o prolongatę tych wpłat, 1795. Teki 373, s. 7, 10, 12.
- Wzmianki w listach H. Kownackiego m.in. o stosunku Księcia Józefa Poniatowskiego do rządów zaborczych po r. 1795. Teki 373. S. 29, 35, 38; Teki 419a, s. 23, 24, 33, 45, 48, 56; Teki 419b, s. 164, 210.
- Sytuacja w Warszawie w okresie tymczasowych rządów moskiewskich przed wejściem Prusaków, a następnie w początkach rządów pruskich, 1796. Teki 373, s. 19, 22-24, 28, 29, 31, 32-37, 41, 44.
- Wzmianki o odwiedzinach w Białymstoku monarchów i dygnitarzy polskich i obcych w ciągu XVIII w. Teki 99, s. 1; Teki 100, S. 1; Teki 316, s. 25, 51, 58, 59, 71, 72, 74; Teki 320, s. 77v, 80; Teki 395, s. 1-4.
- Notatka o zniszczeniu archiwum obwodu białostockiego z lat 1809-1812 w okresie wojny 1812 r. Teki 185, s. 1.
- Notatki z archiwum obwodu białostockiego z lat 1809-1841 o aktach odnoszących się do różnych spraw z terenu Białostoczczyzny, jak o akcjach szpiegowskich, emisariuszach, stosunkach wyznaniowych i rozliczeniach finansowych klasztorów zlikwidowanych, o konfiskatach majątków za udział w Powstaniu Listopadowym itd. Teki 449, s. 1-8.
- Notatki dotyczące powołania w r. 1821 Hipolita Kownackiego na członka przybranego, Towarzystwa Przyjaciół Nauk i o różnych formach należenia do Towarzystwa. Teki 419b, s. 138.
- Wypisy z listów wielkiego księcia Konstantego do cesarza Mikołaja I z lat 1830-1831, opublikowanych w „Russkaja Starina”. Teki 189, s. 1-4.

- Rycina p.t. „Le gateau des rois”, przedstawiająca symbolicznie I rozbiór Polski wykonana około 1831 r., litografowana w Strassburgu. Teka 441, s. 12.
- Notatki o aktach z archiwum obwodu białostockiego /z lat 1832-1841/ odnoszących się do różnych spraw, związanych z powstaniem Listopadowym jak np.: konfiskaty majątków za udział w powstaniu, rozgromienia magazynu w Ciechanowcu w 1831 r., wierzycieli powstańców, poszczególnych osób oskarżonych o udział w powstaniu czy inną działalność polityczną nielegalną oraz o zesłańcach. Teka 449, s. 1-8; Teka 450, s. 1.
- Spis rzeczy skonfiskowanych „buntownikowi” Eustachemu Sapieże i złożonych w pałacu białostockim, 1837, s. 38-39. Wypisy z korespondencji władz rosyjskich w związku z projektem użycia mebli skonfiskowanych „buntownikom” do umeblowania Instytutu Panien Szlacheckich w Białymstoku, 1837, s. 43. Teka 191, s. 38-39, 43.
- Notatka o raporcie w sprawie porwania więźniów z Pawiaka, 1906. Teka 506, s. 6.
- Tekst referatu konserwatorskiego J. Glinki o domu wolnomularskim w Białymstoku oraz notatki i wypisy z literatury odnoszące się do masonerii w Białymstoku. Teka 200, s. 1-27, 29-32, 34, 35; Teka 209, s. 1-10.

XXV. RÓŻNE DROBNE, GŁÓWNIIE OBYCZAJOWE

- Zabawy i rozrywki towarzystwa warszawskiego skupionego wokół dworu królewskiego, 1723-1724. Wzmianki. Teka 326, s. 2-3.
- Dla zabezpieczenia przed pożarem znajduje się w pałacu białostockim stale żołnierz, w dzień i w nocy. 1739. Teka 358, s. 4.
- Przyjmowanie gości przez J. Kl. Branickiego w Białymstoku w r. 1747, /wypisy z pamiętników U. Matuszewica/. Teka 316, s. 2.
- Protokół z działalności sądu w dobrach Kuczyńskich na Podlasiu /Kuczyn, Trojanów/. Sąd ten wydaje dekret skazujący poddanego na śmierć za złodziejstwo, wyrok wykonuje kat sprowadzony z Węgrowa, 1747. Teka 409, s. 13.
- M. Sapieha uważając, że „przy smutnym stanie wdowim” nie potrzebna mu jest skoczna muzyka odprawia swą kapełę, z tym że flettrawersistę poleca na dwór J. Kl. Branickiego, 1746. Teka 313, s. 192.
- J. Kl. Branicki ma spędzać cały karnawał w Warszawie, 1749. Teka 320, s. 23.
- Fajerwerki w Białymstoku stwarzają niebezpieczeństwo pożaru. W czasie ich urządzania na niektórych dachach siedzą ludzie z mokrymi płachtami, 1750. Teka 362, s. 1.
- J. Kl. Branicki poleca „wkupić” kuchmistrzową Zandorową do cekhauzu warszawskiego z zaznaczeniem ile pług ma ona otrzymywać, 1753. Teka 320, s. 126, 131, 147.

- J. Kl. Branicki każe ukarać pocztmajstra białostockiego więzieniem i chłostą za dostarczenie złych koni posłom zagranicznym i innym osobom, 1754. Teki 315, s. 248.
- Wzmianki o karaniu złodziejstwa w dobrach J. Kl. Branickiego, 1755. Teki 349, s. 5, 8, 10.
- J. Kl. Branicki spędza hucznie karnawał w Białymstoku, 1756. Teki 348, s. 4.
- Na zapusty w Białymstoku sprowadza się z Warszawy maski, wolanty i rakiety, 1759. Teki 360, s. 24.
- Piwowar w dobrach J. Kl. Branickiego otrzymał zakaz żenienia się i oficjaliści J. Kl. Branickiego pilnują go, 1759. Teki 360, s. 25.
- Urządzanie fajerwerków w Białymstoku przez specjalnie w tym celu sprowadzonych żołnierzy, 1763. Teki 315, s. 197.
- Sąd miejski białostocki skazuje mieszczkę białostocką Wojtulewiczową na karę leżenia krzyżem w kościele i grzywnę 10 funtów wosku „za stosunki... z wróżbitami i czarownicami”, 1772. Teki 125, s. 92.
- Liczne wzmianki o ofiarowywaniu łapówek sekretarzowi Iz. Branickiej W. Makomaskiemu. Wymieniane są tu prezenty w gotówce i w naturze, ale brak informacji o sprawach, które ma za to załatwiać Makomaski /tylko ogólne wzmianki/. Łapówki ofiarowują ok. 1772-1789 Żydzi białostoccy, s. 33; ekonomowie Z dóbr Branickiej, s. 33, 34; gwardian /bernardynów/ z Tykocina, s. 34; „ks. kanonik”, s. 34; Żydzi tykocińscy, s. 35; kahał możejski, s. 40; łapówki rezydenta Branickich dla urzędników kancelarii wielkiej koronnej, 1786, s. 43; Teki 316, s. 33-36, 38, 40, 43, 44.
- Chłopiec oskarżony o umyślne podpalenie dwóch gospodarstw chłopskich w Tyczynie uniknął kary śmierci Z powodu młodego wieku i został oddany do cekhauzu /w Warszawie/, 1772. Teki 316, s. 50.
- Publiczna chłosta chłopca, który ułatwił dezercję żołnierzy moskiewskich do Prus zadecydowana przez pułkownika moskiewskiego, 1772. Chłosta wymierzona przez kozaków Żydowi tykocińskiemu za nieuczciwe zważenie cukru, 1773. Teki 378, s. 2, 3.
- Publiczna chłosta i wygnanie złodzieja, który skradł koldrę i drobiazgi w pałacu w Choroszczy, 1778. Teki 370, s. 12, 13.
- Imieniny nieobecnej Iz. Branickiej obchodzi się w Białymstoku kolacją z tańcami i fajerwerkami, 1778. Teki 370, s. 15.
- Sposoby karania kradzieży w lesie przez strażnika puszczy ładzkiej: więzienie, głodówka, grzywna, chłosta, zgolenie połowy zarostu, 1779. Teki 316, s. 16, 17.
- Iz. Branicka poleca, aby poddanego ze starostwa bielskiego, który coś zawinił, oddać pod sąd magdeburki bielski, a nie trzymać go w więzieniu w Białymstoku, 1780. Teki 315, s. 304, 305.

- Wyrok sądu miejskiego białostockiego skazujący miejscowego czeladnika na grzywnę za zdarcie nakrycia głowy mieszcze Żydówce, która to uznała „że wielki wstyd i konfuzja mężatce stanąć publice przed ludźmi z gołą głową”, 1784. Teką 125, s. 95.
- Piotr Potocki starosta szczerzecki w liście do matki wspomina o piękności opery polskiej wystawianej w Puławach, 1786. Teką 250, s. 3.
- Pojedynek między K. Wodzińskim starostą nurskim a J. Kownackim został zakończony śmiercią Kownackiego, 1788. Wypisy z zeznań świadków tego pojedynku i z innych akt dotyczących go. Teką 419b, S. 242-248.
- W. Jatuszewic podskarbi białostocki dziękuje Popławskiemu sekretarzowi Iz. Branickiej za przysłanie pieśni i dodaje: „skomponowaną przez p. Karpińskiego czytałem”, 1792. Teką 316, s. 72.
- Urodziny Iz. Branickiej obchodzą jej oficjaliści warszawscy udając się do kościoła na mszę św., 1793. Teką 373, s. 6.
- Chłosta jest stosowana wobec mieszczan białostockich /chrześcijan i Żydów/ za nieprzestrzeganie przepisów przeciwpożarowych, zakłócanie spokoju publicznego itp., 1795. Teką 368, s. 6.
- Pijaństwo próbuje tępić Iz. Branicka wśród swej służby, brak daty. Teką 317, s. 24.
- Obyczaj "całowania baby" zakazany pismem okólnym władz rosyjskich. Pismo to przytacza historię nagłej śmierci młodego chłopca wynikłej w związku z przymuszaniem do tego całowania, 1817. Teką 184, s. 8.